

အပ္ပမာဒ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

นโมตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นโมตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นโมตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

สัพพัง อปรอํชํ ชมดะ เม ภันเต
อุทาสะ กวารตเยนะ กตัง
สัพพัง อปรอํชํ ชมดะเม ภันเต
อุทาสะ ชวาปี ภันเต

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มีนาคม ๒๕๓๕

๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ตุลาคม ๒๕๓๗

๑๐,๐๐๐ เล่ม

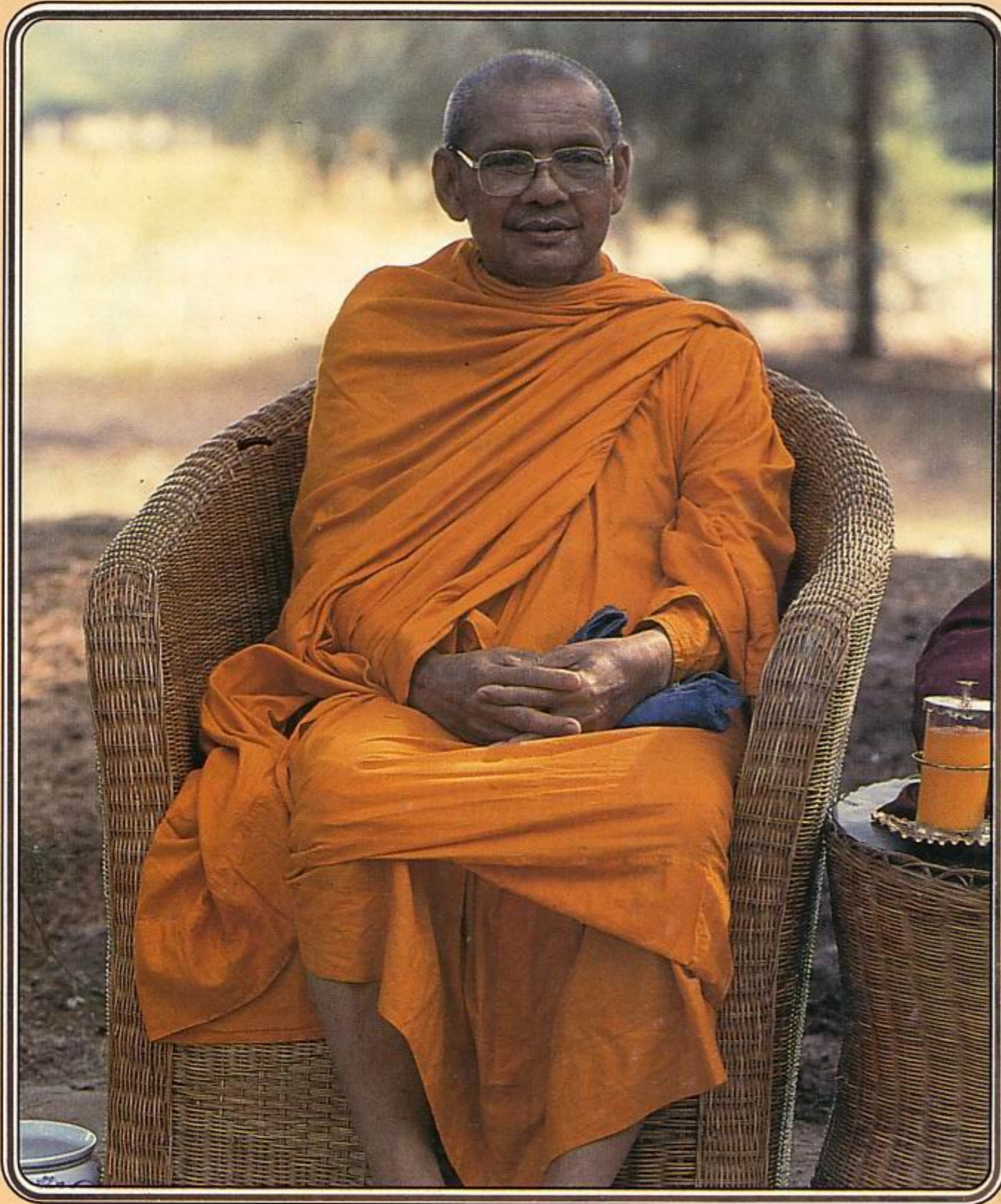
สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามคัดลอก ถ่ายเอกสาร หรือนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือนี้ไปพิมพ์
เผยแพร่โดยมิได้รับอนุญาตจากวัดท่าซุง

ปก

สมเด็จพระพุทธสิขีทศพล สมเด็จพระองค์ปฐม

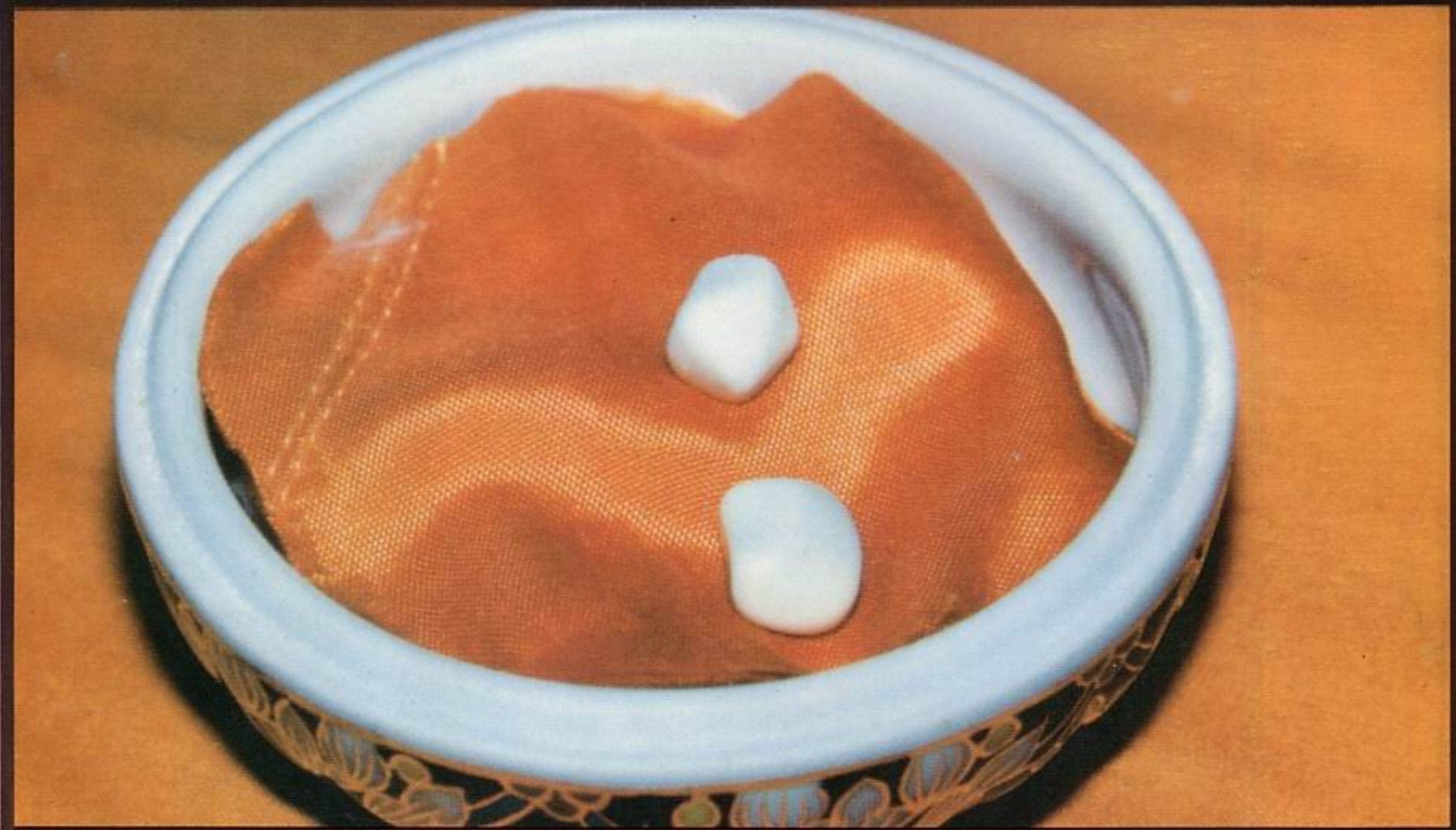
สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ขอมอบภาพนี้ไว้แต่ลูก เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่เคยปฏิบัติเพื่อพันธุภักดิ์
ร่วมกันมานับชาติไม่ถ้วน มาชาตินี้ก็มีโอกาสร่วมกันบำบัติทุกข
บำรุงสุขแก่มวลชนทั่วไป ขอผลความดีที่ร่วมกัน ทำไว้ทั้งในชาติที่
เป็นอดีต และปัจจุบัน จงเป็นผลบันดาลให้ถึงที่สุดของความทุกข
คือนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เถิด

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระบรมสารีริกธาตุสมเด็จพระองค์ปฐม

พระบรมสารีริกธาตุสมเด็จพระพุทธที่ปังกร

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ความนำ

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ลูกๆ ทั้งพระและฆราวาสช่วยกันจัดทำขึ้นครั้งแรก เพื่อเป็นที่ระลึกในงานทำบุญประจำปีพ.ศ.๒๕๓๕ และเพื่อเป็นเครื่องบูชาพระคุณของพ่อ ผู้มีพระคุณเป็นล้นเป็นพันแก่ลูกๆ มานับชาติไม่ถ้วน แม้ในชาติสุดท้ายนี้ ท่านพ่อก็ยังทำทุกๆ อย่างเพื่อสงเคราะห์ลูกๆ ท่านปรารถนาว่า

พ่อมีความรื่นเริง มีกำลังกายกำลังใจทำได้ทุกอย่างก็เพราะลูกทุกคนของพ่อเป็นคนดี อยู่ในโอวาทขององค์สมเด็จพระชินศรีบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ฉะนั้นลูกทุกคนจึงเป็นที่รักของพ่อ ใครเขาจะเกลียด ใครเขาจะชังลูกเป็นเรื่องของเขา แต่ว่าพ่อรักลูกทุกคนเสมอกัน ต้องการอย่างเดียวคือ จะนำทางให้ลูกพ้นทุกข์ เข้าไปหาแดนความสุขที่ไม่มีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่มีความเปลี่ยนแปลงใดๆ ไม่มีความหนักใจแม้แต่นิดเดียว นั่นคือ พระนิพพาน ความสุขรื่นเริงใจจริงๆ ของพ่อก็คือ

๑. ถ้าเห็นลูกรักทั้งหมดของพ่อมิจิตเมตตาปราณี ปรารถนาสงเคราะห์คนและสัตว์ให้มีความสุข
๒. เห็นลูกบริบูรณ์ไปด้วยศีลาจารวัตร
๓. ลูกของพ่อรู้จักตัดนิเวศน์ ๕ ประการ
๔. ลูกมีกำลังจิตเข้าประหัตประหาร สร้างสังขารุเบกขาญาณให้เกิด

เพราะความดีของลูกของพ่อทุกคน ทั้งลูกหญิงลูกชายตลอดจนกระทั่งลูกที่เป็นพระและเณร เป็นคนดีทั้งหมด ภาระทุกอย่างที่พ่อหนักอยู่ เป็นอันว่าทุกคนก็ช่วยกันแบกและแบกจนกระทั่งพ่อคาดไม่ถึงเป็นอันว่าความดีของลูกมันเกินกว่าที่พ่อจะพรรณนาถึงความดีคำว่าเหนื่อยเพื่อลูกจึงไม่มีสำหรับพ่อ มันเหนื่อยความเหนื่อย และเหนื่อยความเบื่อน่ายของพ่อ ถึง

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แม้พ่อจะเหน็ดเหนื่อยเพียงใดก็ตาม ไม่มีความสำคัญ เพราะว่าพ่อเห็นว่า **ชีวิตของพ่อไม่มีความสำคัญไปกว่าความดีของลูก** ลูกของพ่อทุกคนมีความดีเกินไปกว่าที่พ่อจะห่วงใยในชีวิตของพ่อ ทั้งนี้เพราะว่าลูกของพ่อดีกว่าที่พ่อคิดไว้ว่าลูกจะพึงดี ลูกทุกคนรักพ่อ ลูกทุกคนยอมเหน็ดเหนื่อยเพื่อพ่อ ลูกทุกคนพยายามสละผลประโยชน์ทุกอย่างเพื่อพ่อ พ่อเห็นใจลูกที่ทิ้งการงานทุกอย่าง ยอมเสียสละทุกอย่างมาทำงานเพื่อสาธารณประโยชน์ และมีน้ำใจเสมอด้วยน้ำใจของพ่อ **ความดีของลูกอย่างนี้เป็นปัจจัยให้พ่อรักลูกทุกคนยิ่งกว่าชีวิตของพ่อ** ฉะนั้น ขอบรรดาลูกทุกคนจงรักษาความดีของลูกไว้เหมือนเกล็ดรักษาความเค็ม ชีวิตและร่างกายของพ่อไม่มีความสำคัญ ถ้าห่วงมันมากเท่าไร มันมีเวลาแน่นอน พ่อไม่อยากจะจากลูกไป พ่อรักลูกทุกคนมาก พ่อส่งสารลูกทุกคน เห็นน้ำใจของลูก แต่ลูกรักชั้น ๕ พ่อห้ามไม่ได้ ฉะนั้น **สิ่งใดก็ตามถ้าเป็นประโยชน์แก่ลูก พ่อจะทำทุกอย่างเพื่อลูกของพ่อ และพ่อจะไม่ห่วงใยอาลัยในชีวิตของพ่อ** ถึงแม้ว่าเลือดและเนื้อของพ่อจะเหือดแห้งไปก็ตามที หรือว่าชีวิตินทรีย์ของพ่อจะสลายไปก็ตาม พ่อทำทุกอย่างได้เพื่อลูก

ชีวิตของพ่อ พ่อไม่แน่ใจนักว่าจะอยู่ไปนานหรือไม่ นาน สักขารมันแย่อยู่นานแล้ว มันคอยจะตายอยู่แล้ว พ่อไม่มั่นใจว่าชีวิตของพ่อจะอยู่นานสักเท่าใด

ฉะนั้นขอลูกรักของพ่อทุกคน คำสอนอันใดที่พ่อให้ไว้กับลูก ลูกจงถือคำสอนนั้น นั่นแหละคือพ่อของเจ้า สำหรับร่างกายของพ่อนี้แล้ว ลูกอย่าถือมากเกินไป เพราะชีวิตและร่างกายเกิดแล้วก็ตาย

พ่อเห็นว่าชีวิตไม่สำคัญ ความสำคัญมีอยู่อย่างเดียวคือว่า ทำอย่างไรเราจะทำให้ไทยเป็นไทตลอดไป การลงทุนทำงานสาธารณประโยชน์และงานด้านธรรมะ พ่อทำด้วยมือเปล่า พ่อไม่ได้สะสมเงินทองอย่างเขาทั้งหลาย ที่เขาลือกันว่าพระมีเงิน ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้าน นั้นไม่ใช่พ่อ พ่อมีแต่หนี้ และลูกของพ่อก็เป็นคนดีส่งเสริมสงเคราะห์พ่อทั้งๆ ที่เงินทองของลูกก็ไม่ค่อยจะมีกันนัก เราไม่ใช่คนรวย ไม่ใช่มหาเศรษฐี แต่เพราะอาศัย กำลังใจดี ของลูก พ่อชื่นใจ พ่อสบายใจ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลูกชายลูกหญิงของพ่อเวลานี้ได้อภิญญาสมบัติกันหมดแล้ว พ่อต้องถือว่าหมด เพราะคนที่อยู่ในช่วงใกล้ไม่มีใครไม่ได้ ลูกต้องถือว่าอภิญญาสมบัติที่พ่อให้ลูกไว้เป็นสมบัติที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประทานมา ถ้าพ่อตายลงเมื่อไร ขอลูกจงถือว่า อภิญญาสมบัตินี้แหละคือชีวิตของพ่อที่อยู่กับกายกับใจของลูกตลอดเวลา คิดถึงพ่อคราวไร จงคิดถึงอภิญญาสมบัติที่ลูกได้ และลูกก็จงภูมิใจว่าลูกอยู่กับพ่อตลอด

เวลาทุกลมหายใจเข้าออก

ฉะนั้น ขอบรรดาลูกรักทั้งหลาย จงรักษาความดีที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้ไว้ งานใดที่พ่อนำลูกทั้งหลายทำ งานทั้งหลายเหล่านั้น ขอลูกรักทั้งหมดจงรักษา งานนั้นไว้ด้วยหัวใจของลูกเอง คือรักษาไว้ด้วยชีวิต เพราะงานสาธารณประโยชน์เป็นกิจอันหนึ่งที่ทำให้คนไทยรวมตัวกัน มีความรัก มีความสามัคคีซึ่งกันและกัน และทุกคนก็จะมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธรรมใดที่องค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าให้พ่อแม่ พ่อถ่ายทอดให้แก่ลูก ทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้ขอลูกจงถือว่านั่นคือตัวแทนของพ่อ ขอลูกรักของพ่อทุกคนจงทรงธรรมนั้นไว้จนกว่าจะเข้านิพพานในชาตินี้ เพราะว่าชีวิตของพ่อนี้ พ่อไม่แน่ใจนักว่าจะมีอายุยืนยาวอีกสักกี่ปี ขอลูกทั้งหลายจงอย่าถือขันธ์ ๕ ของพ่อนี้เป็นสำคัญ ปฏิบัติใดที่เป็นที่ชอบใจไม่เกินวิสัยลูก ขอลูกจงทำและจงรักษาอภิญญาสมบัติไว้ ขณะใดที่ใจของลูกยังรักษาอภิญญาสมบัติไว้ รักษาปฏิบัติสาธารณประโยชน์ ขณะนั้นลูกจงภูมิใจว่าพ่ออยู่กับลูกตลอดเวลา ถึงแม้ว่าร่างกายกายาของพ่อจะสลายไป แต่ใจของพ่อยังอยู่กับใจของลูก ลูกจะไปไหนก็เชื่อว่าพ่อไปด้วย ช่วยลูกทุกประการ

วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งของการทำหนังสือเล่มนี้ ก็เพื่อจะจัดทำเนียบสมบัติต่างๆ ที่พ่อได้ให้แก่ลูกๆ ไว้เป็นหลักฐานยืนยันว่า ที่ท่านว่าพ่อจะทำทุกอย่างเพื่อลูกของพ่อนั้นจริงเพียงใด และเพื่อเป็นอนุสติให้ลูกหลานได้ระลึกถึงพระคุณอันไพศาลของท่าน

การรวบรวมสมบัติต่างๆ ที่พ่อให้แก่ลูกๆ ทำได้ด้วยความยากลำบาก เพราะองค์ท่านทำทุกๆ อย่างในทุกๆ โอกาสให้แก่ลูกๆ มานานหลายสิบปี ถ้าลูกคนไหนบังเอิญมีสมบัติที่พ่อให้แต่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้ โปรดแจ้งแก่ผู้จัดทำด้วย เพื่อจะได้ปรับปรุงให้สมบูรณ์ในการพิมพ์ครั้งต่อไป

การรวบรวมสมบัติพ่อครั้งนี้ ได้หลวงพี่พระปลัดวิรัช โอภาโส เป็นกำลังใหญ่ หลวงพี่องค์อื่นๆ เมื่อทราบข่าวหรือมีสมบัติที่ผู้อื่นไม่มีก็นำมามอบให้ถ่ายรูป หรือพิมพ์ต้นฉบับ หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติม หลวงพี่พระครูปลัดอนันต์ พัทธญาโณ กรุณารวบรวมบัญชี เทปคำสอนทั้งหมดให้ หลวงพี่พระครูสมุห์พิชิต ฐิตวิโร ให้ยืมของที่ท่านรักและหวงแหนมากที่สุด คือดาบฟ้าฟื้นปลอกงา หลวงพี่พระไพบุลย์ วิบุโล มีสมบัติเก่าๆ ของหลวงปู่มากที่สุดองค์หนึ่ง ท่านเปิดกรุให้เลือกได้ตามชอบใจ สมบัติชิ้นไหนหายากก็ได้จากหลวงพี่

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ไพบูลย์นี้เอง หลวงพี่พระชัยวัฒน์ อชิโต เป็นผู้มีความรู้เรื่องสมบัติและคาถามากอีกองค์หนึ่ง ท่านได้ช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดในการพิมพ์ครั้งแรก และได้เพิ่มเติมคาถาต่างๆ และยารักษาโรคบางขนานให้ จนเชื่อได้ว่าบริบูรณ์แล้ว หลวงพี่พระใบฎีกาประทีป อัดถทัสสี ให้ยืมเหรียญรุ่นคอมพิวเตอร์ ธงแม่โพสพ บล็อกพิมพ์ยันต์ต่างๆ และเครื่องมือทำพระเงินรุ่นแรกของหลวงพ่อ ท่านอดีตพระปลัดอภิชัย สุธัมมธัมโม (อภิชัย นุตาลัย) ให้ยืมพระมงคลบพิตร หลวงพี่อีกหลายองค์ช่วยให้ข้อมูลเรื่องยันต์และคาถาต่างๆ

ทางด้านฆราวาส คุณครูจันทรวล นาคนิยม ศิษย์รุ่นแรกคนหนึ่งของหลวงพ่อ มีสมบัติเก่าๆ มาให้ยืมมาก พร้อมทั้งเล่าเกร็ดต่างๆ อีกมากมาย คุณนิพัทธา (น้อย) อมาตยกุล มีเหรียญรุ่นเก่าๆ และด้ายเจ็ดสีให้ยืม คุณบุญถึง สุวรรณวิสิฐฐ์ ให้ธงแดง วัดปากคลองมะขามเฒ่า และหนังสือคาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์ ที่หลวงพ่อพิมพ์แจกเป็นธรรมทานเมื่อ ๕ เมษายน ๒๕๐๗ คุณสมนึก เจริญศรี ให้ยืมพระสมเด็จที่หลวงพ่อแจกให้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ พล.ต.ท.สมศักดิ์ สืบสงวน ให้เชือกสามปม ฯลฯ

การจัดลำดับสมบัติ ผู้จัดทำพยายามแยกประเภทสมบัติต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่คือ พระพุทธรูป พระรูปเหมือน พระเครื่อง แก้วมณีรัตนะ วัดถุมนกอื่น ๆ คาถาและพิธีกรรม กิจกรรมสาธารณประโยชน์ และมนมยิทธิและนิพพานสมบัติ

หลังจากหนังสือเล่มนี้ออกสู่สายตาของบรรดาศิษยานุศิษย์ และลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงพ่อ บางท่านได้แนะนำข้อผิดพลาด บกพร่องต่างๆ อาทิเช่น คุณกิตติ กาญจนวรรค์ ได้ถ่ายรูปพระเชียงแสนรมดำ ๕ นิ้ว และพระสุโขทัยแก้ว ๕ นิ้ว ส่งมาให้คุณประพัฒน์ ทีปนาถ ให้พระฤๅษีทองสวรรค์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ข้อที่ควรระวังก็คือ พระเครื่องที่มีชื่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อปรากฏอยู่นั้น บางครั้งก็มิใช่ผู้ทำขึ้นเอง โดยอาจนำมาถวายวัดส่วนหนึ่ง แต่นำไปจัดจำหน่ายเองเป็นส่วนใหญ่ หรืออาจทำปลอมขึ้นทั้งหมดก็มี ดังที่ปรากฏโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ เป็นต้น หลวงพี่พระครูปลัดอนันต์ พัทธญาโณ เจ้าอาวาสวัดท่าซุง ได้ชี้แจงให้ญาติโยมทราบหลายครั้งแล้วว่า วัดถุมนก เเทปคำสอน และหนังสือทุกชนิด ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (ฤๅษีสิงดำ) วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี ไม่มีการโฆษณาทางหน้าหนังสือพิมพ์ และไม่มีตัวแทนจำหน่าย ในที่ใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากที่วัดท่าซุง และที่บ้านท่าน พล.อ.ท. ม.ร.ว. เสริม สุขสวัสดิ์ เท่านั้น สิ่งที่ปรากฏโฆษณาอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแหล่งจำหน่ายวัดถุมนกอื่น ๆ คือการหลอกลวงแอบอ้างทั้งสิ้น ขอท่านสาธุชนทั้งหลายโปรดเข้าใจตามนี้

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

หลังจากการพิมพ์ครั้งแรกจำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม ไม่นานหนังสือก็หมดลง และยังมีลูกศิษย์พระเดชพระคุณหลวงปู่อีกมากท่าน มาถามหาหนังสืออยู่เนืองๆ ทำให้มีจฉาชนสบโอกาส แอบตัดตอนบางส่วนของหนังสือเล่มนี้ไปพิมพ์จำหน่ายหาเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง ดังนั้นหลวงปู่พระครูปลัดอนันต์พัทธญาโณ ท่านเจ้าอาวาสจึงให้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพโรจน์ กลิ่นจันทร์ แห่งสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ถ่ายภาพประกอบหนังสือเล่มนี้ทั้งหมดให้ด้วยอุตสาหวิริยะและด้วยความเต็มใจมิได้เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยถึง ๓ วันเต็มๆ และขอขอบคุณ คุณวันชัย โสภณสกุลรัตน์ และคุณนภารัตน์ พิมพ์สาลี ผู้ช่วยพิมพ์คอมพิวเตอร์และจัดทำต้นฉบับส่งโรงพิมพ์

ในการพิมพ์ครั้งที่สอง ผู้จัดทำได้ปรับปรุงเนื้อหาและรูปให้บริบูรณ์ขึ้น โดยได้คุณนภารัตน์ พิมพ์สาลี และคุณขวัญใจ ชลชวลิต เป็นกำลังใหญ่ในการพิมพ์ซ่อม และจัดทำต้นฉบับใหม่, คุณวิภา สงวนธรรม, คุณนุสรารภรณ์ พิมพ์สาลี, คุณวไลลักษณ์ สดสี และคุณพิชชาภา ชัยพันธ์ ช่วยพิมพ์และจัดรูปสีต่างๆ

ผลบุญใดที่ลูกทั้งหมดได้บำเพ็ญแล้วตั้งแต่ต้น
ตลอดจนถึงกุศลผลบุญอันเกิดจากหนังสือเล่มนี้ ลูกทั้ง
หลายขอน้อมถวายผลบุญทั้งหมดนี้ เป็นเครื่องบูชา
พระคุณอันสูงสุดหาประมาณมิได้ของพ่อที่มีต่อลูก ๆ
ขอพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านเจ้าคุณพระราชพรหมยาน
(วีระ ถาวโรมหาเถร) โปรดเมตตาผลบุญทั้งหมดนี้
ขอพระเดชพระคุณจงโปรดเมตตาคุ้มครอง รักษา กาย วาจา
ใจ ของลูกทั้งหลาย ให้ตั้งมั่น และเจริญอยู่ในความดี
ตั้งแต่วันนี้ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

กราบนมัสการด้วยความเคารพรักเป็นล้นพ้น

ปริญญา นุตาลัย
โคภิชฐ์ สดสี
ผู้จัดทำในนามลูกทั้งหมด

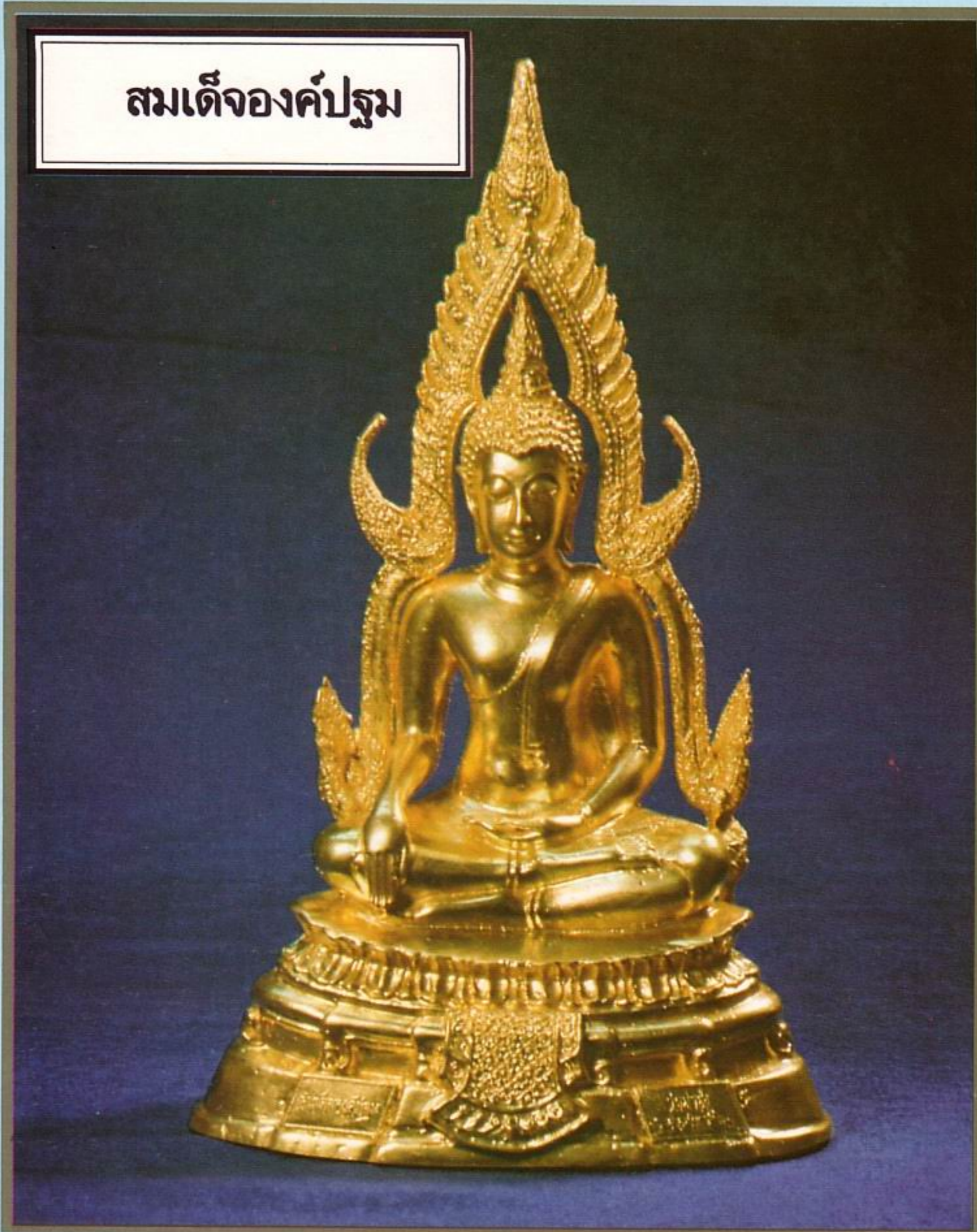
สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เขียนโดย...

**พระพุทธรูป
และพระรูปเหมือน**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมเด็จพระองค์ปฐม

สร้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ แบบพระพุทธรชินราช ปิดทอง มี ๒ ขนาด คือ
ขนาดใหญ่ หน้าตัก ๑๐ นิ้ว องค์พระสูง ๑๔ ๑/๔ นิ้ว ฐานกว้าง ๑๕ นิ้ว
 สูง ๔ ๑/๒ นิ้ว ฐานถึงยอดเรือนแก้ว ๒๒ ๑/๒ นิ้ว
ขนาดเล็ก หน้าตัก ๔ ๓/๔ นิ้ว องค์พระสูง ๗ นิ้ว ฐานกว้าง ๗ นิ้ว
 สูง ๒ ๑/๒ นิ้ว ฐานถึงยอดเรือนแก้ว ๑๒ นิ้ว
ฐานด้านหน้าข้างหนึ่งเขียนว่า **สมเด็จพระองค์ปฐม**
อีกข้างหนึ่งเขียนว่า **วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี (บางองค์เป็นวัดท่าซุง)**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมยาน

พระวิสุทธิเทพ

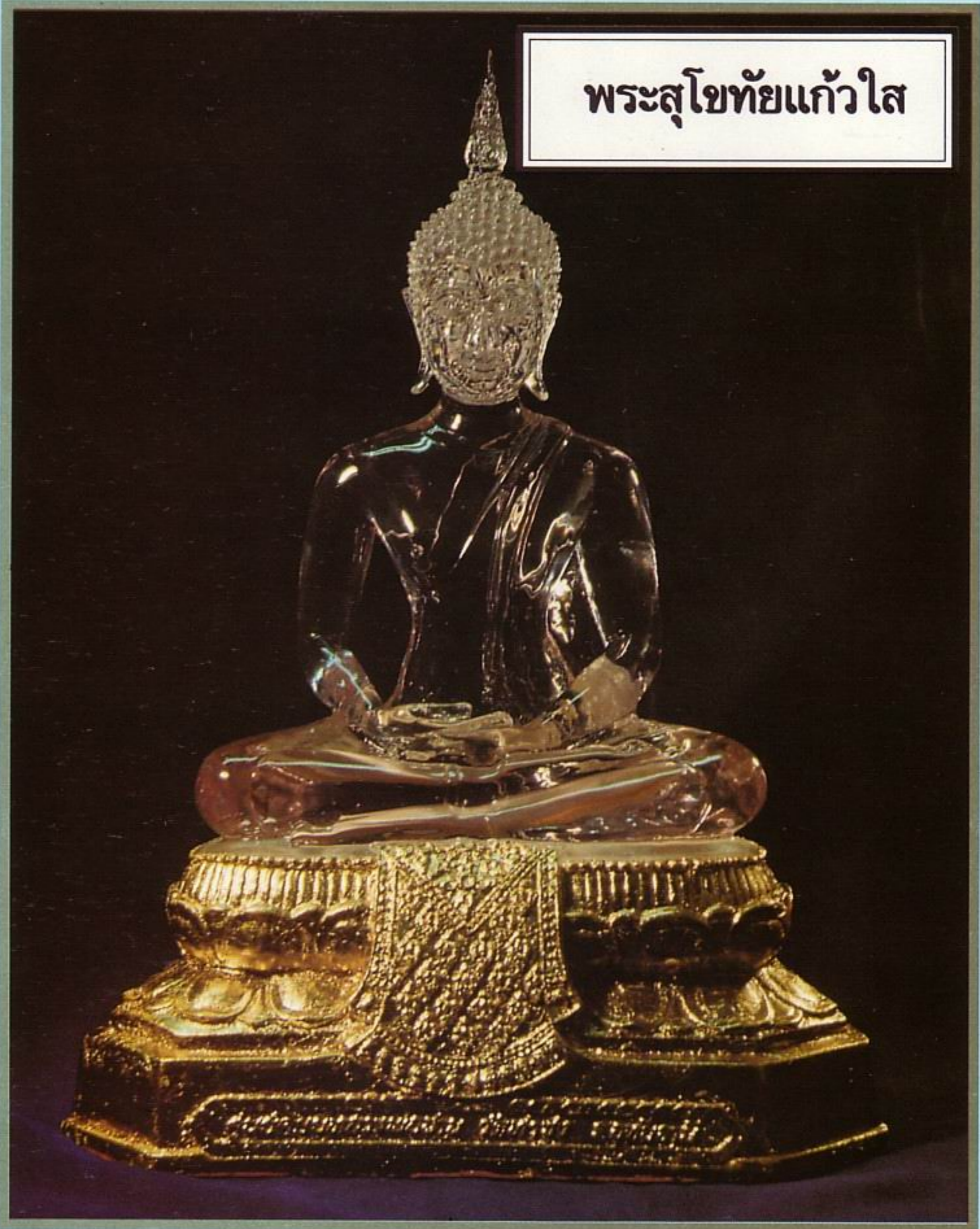

ทำพิธีปลุกเสกหลายครั้ง ครั้งแรกทำเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐
ขนาดฐานกว้าง ๖ x ๖ ๑/๒ นิ้ว ฐานสูง ๔ ๑/๒ นิ้ว
ความสูงจากฐานถึงยอดมงกุฎ ๑๒ ๑/๒ นิ้ว
บนฐานเขียนว่า **พระวิสุทธิเทพ**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระสุโขทัยแก้วใส

ปางสมาธิ ฐานปิดทอง
ทำพิธีปลุกเสกหลายครั้ง ครั้งแรกทำเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๗
ขนาดหน้าตัก ๙ นิ้ว องค์พระสูง ๑๒ นิ้ว ฐานกว้าง ๑๒ นิ้ว สูง ๔ ๑/๒ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า **ศุภศิษย์หลวงพ่อบาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระเชียงแสนแก้วใส

ปางมารวิชัย เกศดอกบัวตูม ชายสังฆาฏิสั้น
หน้าตัก ๘ ๑/๒ นิ้ว องค์พระสูง ๑๑ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๑๑ นิ้ว ฐานสูง ๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า **ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน จ.อุทัยธานี**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

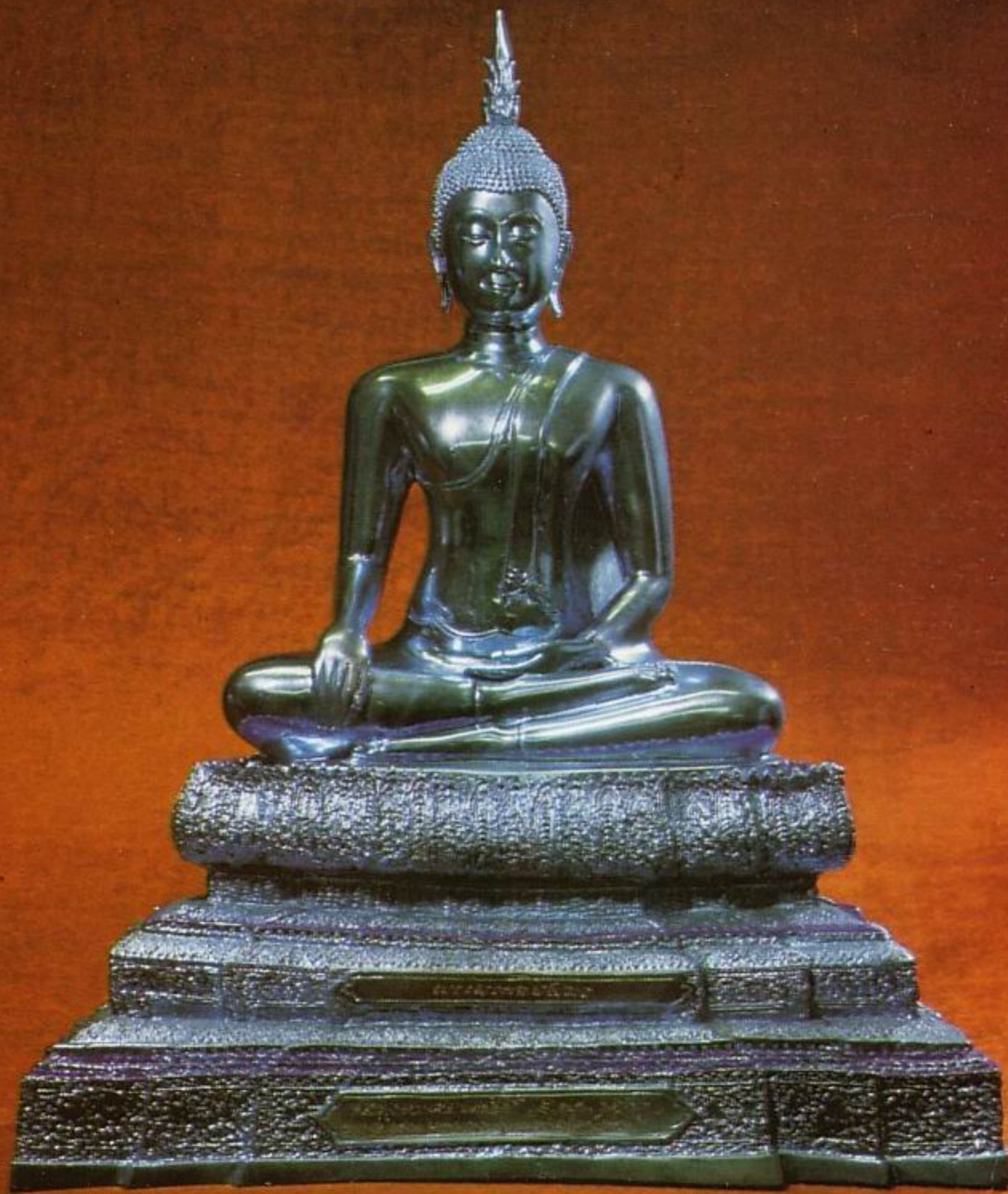
พระแก้วใสทรงเครื่อง

ทำพิธีปลุกเสกเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๘ มี ๒ ขนาดคือ
หน้าตัก ๙ นิ้ว องค์พระสูง ๑๓ ๑/๒ นิ้ว ฐานกว้าง ๑๖ นิ้ว สูง ๗ ๑/๒ นิ้ว
หน้าตัก ๔ นิ้ว องค์พระสูง ๗ ๓/๔ นิ้ว ฐานกว้าง ๘ ๑/๔ นิ้ว สูง ๓ ๑/๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า **ศุภยศิษย์หลวงพ่อปาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระมงคลบพิตร

สร้างเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๒๗ กาไหล่ทองทั้งองค์
หน้าตัก ๙ นิ้ว องค์พระสูง ๑๒ ๑/๒ นิ้ว ฐานกว้าง ๑๕ นิ้ว สูง ๖ ๑/๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้ามีข้อความว่า **พระมงคลบพิตร ฉลองพระสมณศักดิ์ (๕ ธ.ค. ๒๕๒๗)**
พระสุธรรมยานเถระ (หลวงพ่อฤทธิ์สิงดำ)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระแก้วใส

ปางสมาธิ ทำพิธีปลุกเสกหลายครั้ง ครั้งแรกทำเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙
ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๗ นิ้ว ฐานกว้าง ๕ ๑/๒ นิ้ว สูง ๓ นิ้ว
บนฐานด้านหน้ามีข้อความว่า **ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระแก้วใส

พระพุทธรูปปางสมาธิทำด้วยแก้วใส เกศดอกบัวตูม สังฆาฎยาว
ขนาดหน้าตัก ๓ นิ้ว องค์พระสูง ๔ นิ้ว ฐานกว้าง ๔ ๑/๒ นิ้ว สูง ๒ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า **ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระปัจเจกพุทธเจ้า

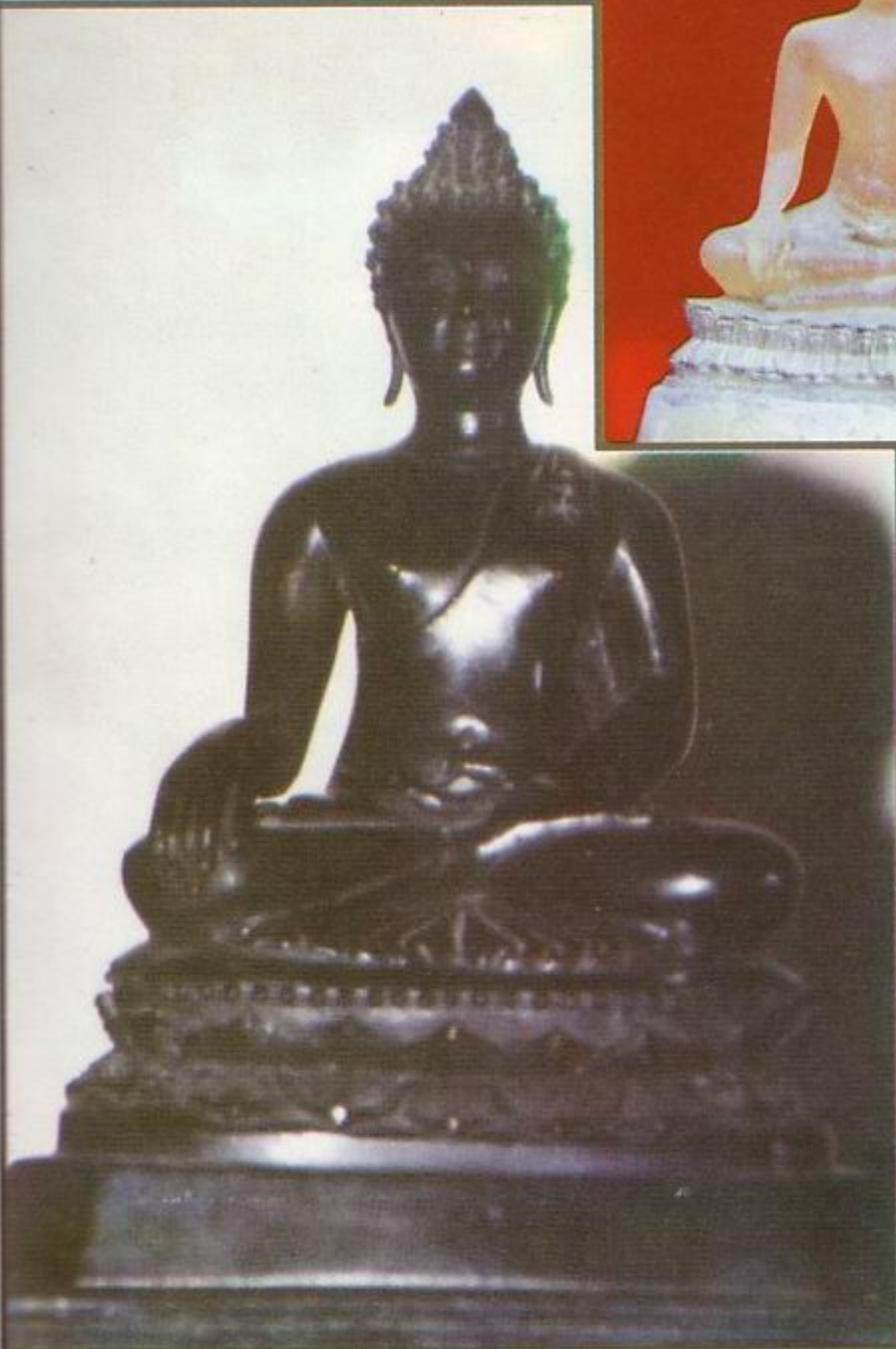
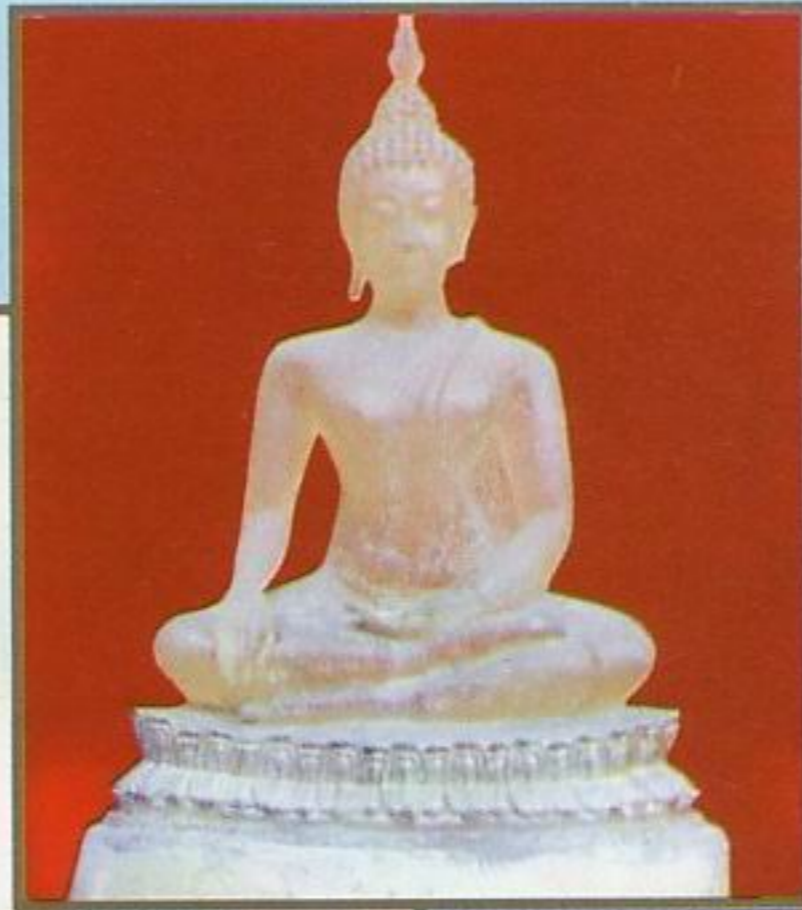
รูปด้านข้าง

พระปางสมาธิ สีทอง เกตุมาลาเป็น ๒ ยอด (ดูรูปด้านข้าง)
ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๗ ๑/๒ นิ้ว ฐานกว้าง ๗ นิ้ว สูง ๒ ๑/๒ นิ้ว
ฐานด้านหน้ามีข้อความว่า **พระปัจเจกพุทธเจ้า**
ฐานด้านหลังมีข้อความว่า **พระสุธรรมยานเถระ (หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

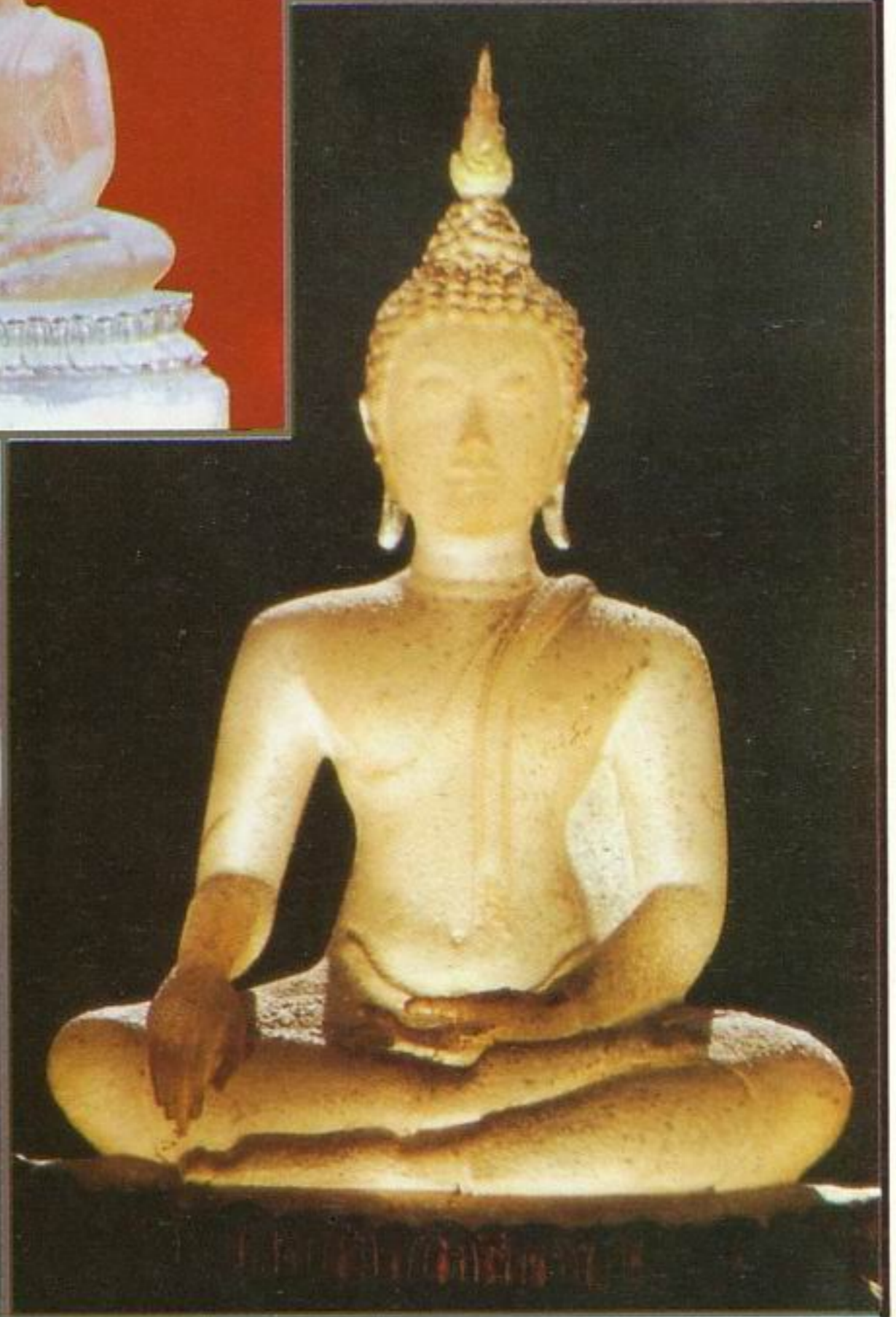
พระเชียงแสนและพระสุโขทัย

พระเชียงแสน

พระเชียงแสน เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยรมดำ หน้าตัก ๕ นิ้ว สังกะสี
เกศดอกบัวตูม

พระสุโขทัย เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หล่อพลาสติกสี หน้าตัก ๕ นิ้ว เมื่อ
เก็บไว้นาน องค์พระกลายเป็นสีเหลืองอ่อนทึบ
เป็นพระพุทธรูปรุ่นแรกๆ ที่วัดให้บูชา

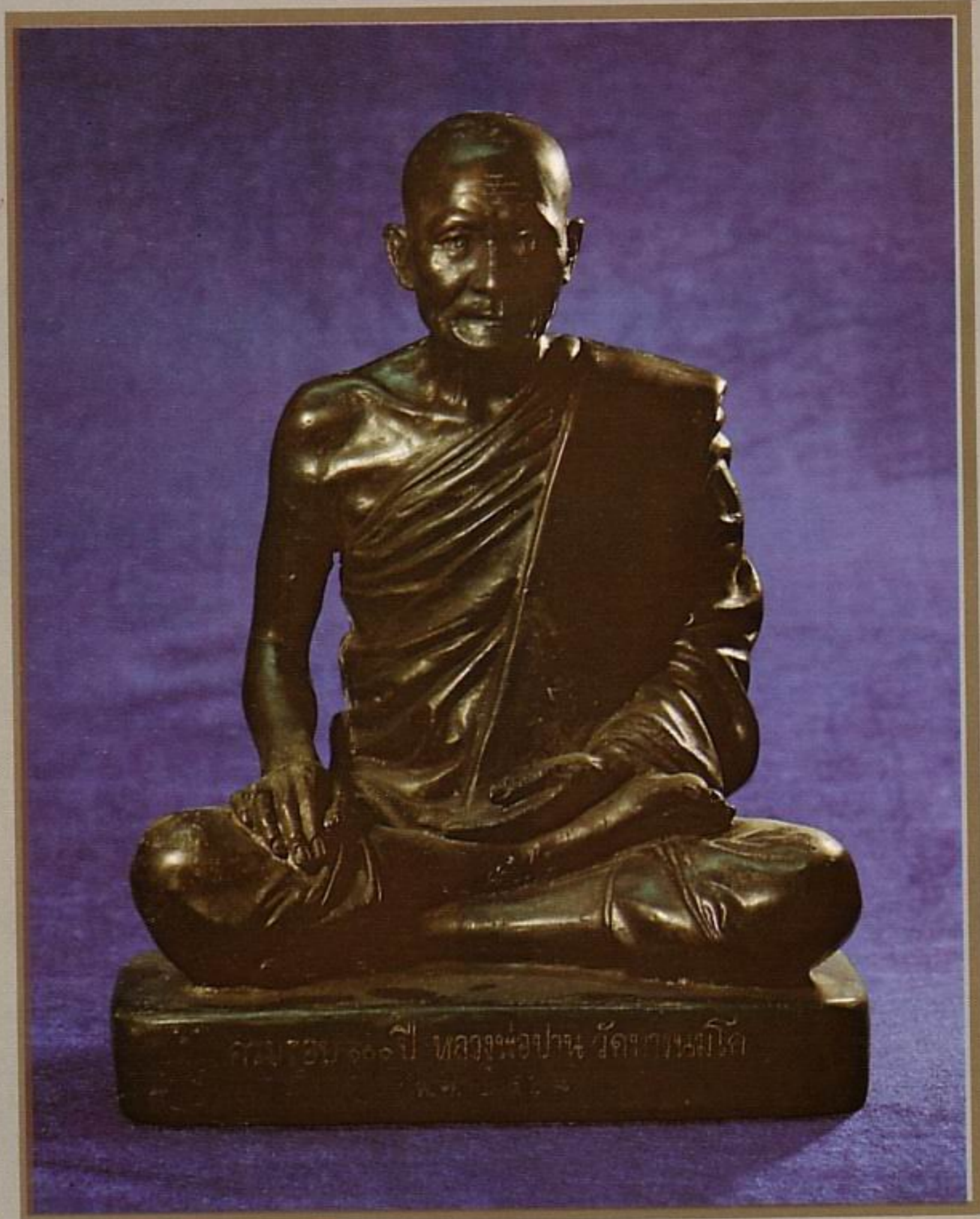

พระสุโขทัย

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

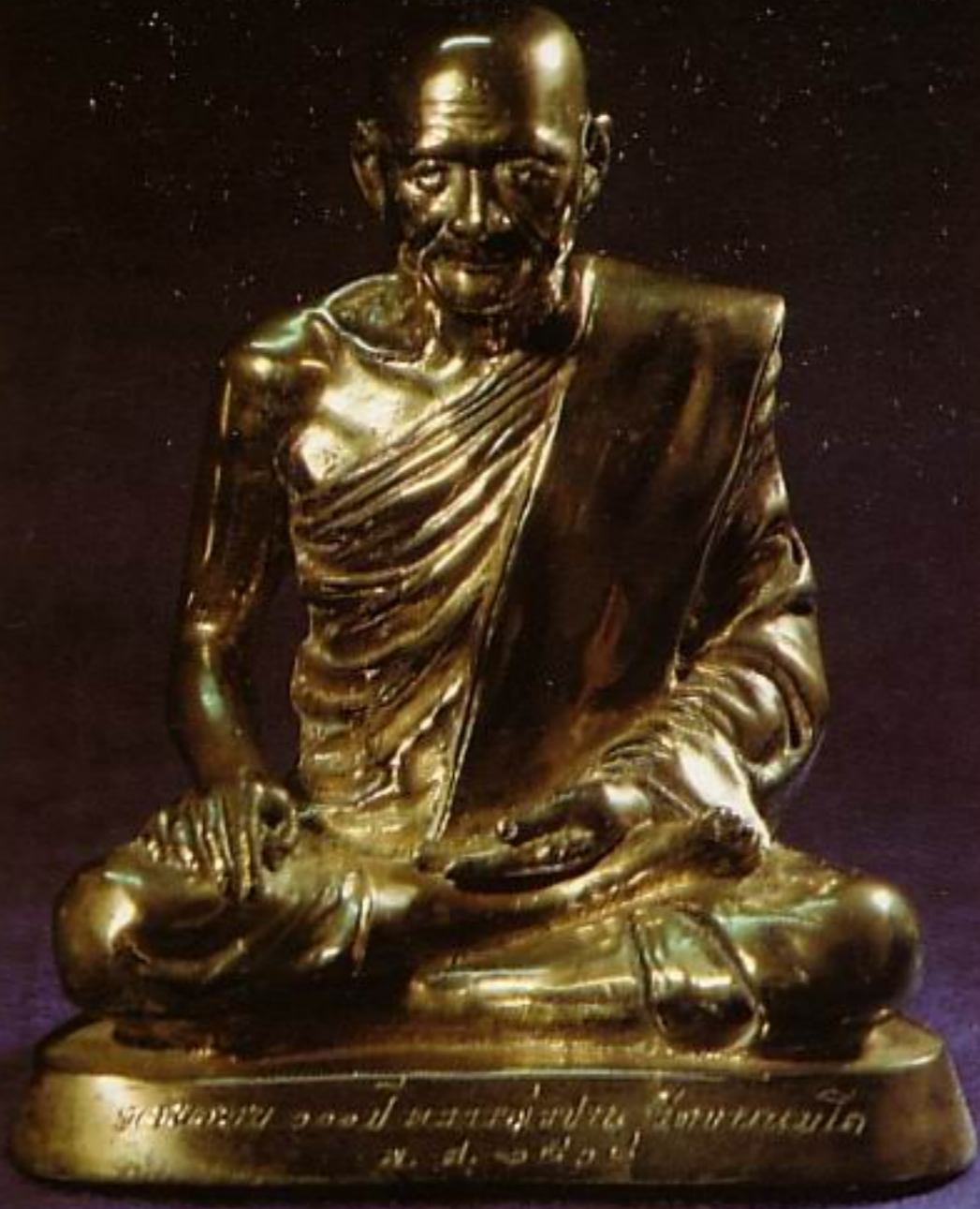
พระรูปเหมือนหลวงพ่อปาน

สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นทองเหลืองรมดำ
ขนาดหน้าตัก ๙ นิ้ว องค์พระสูง ๑๐ ๓/๔ นิ้ว ฐานกว้าง ๙ ๑/๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า **ครบรอบ ๑๐๐ ปี หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค พ.ศ. ๒๕๑๘**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

หน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๖ นิ้ว
ฐานกว้าง ๕ ๑/๒ นิ้ว สูง ๓/๔ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า
ครบรอบ ๑๐๐ ปี หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค
วัดบางนมโค พ.ศ. ๒๕๑๘

หล่อด้วยแก้วใส โดยใช้พิมพ์เดียวกับรูป
ด้านซ้ายมือ
ที่ฐานเขียนว่า
หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา
(วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ทำด้วยทองเหลือง
หน้าตัก ๓ นิ้ว องค์พระสูง ๔ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๓ ๑/๒ นิ้ว สูง ๓/๔ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค
(วัดท่าซุง)

ทำด้วยทองเหลือง
หน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๖ นิ้ว
ฐานกว้าง ๕ ๑/๒ นิ้ว สูง ๑ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา
(วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

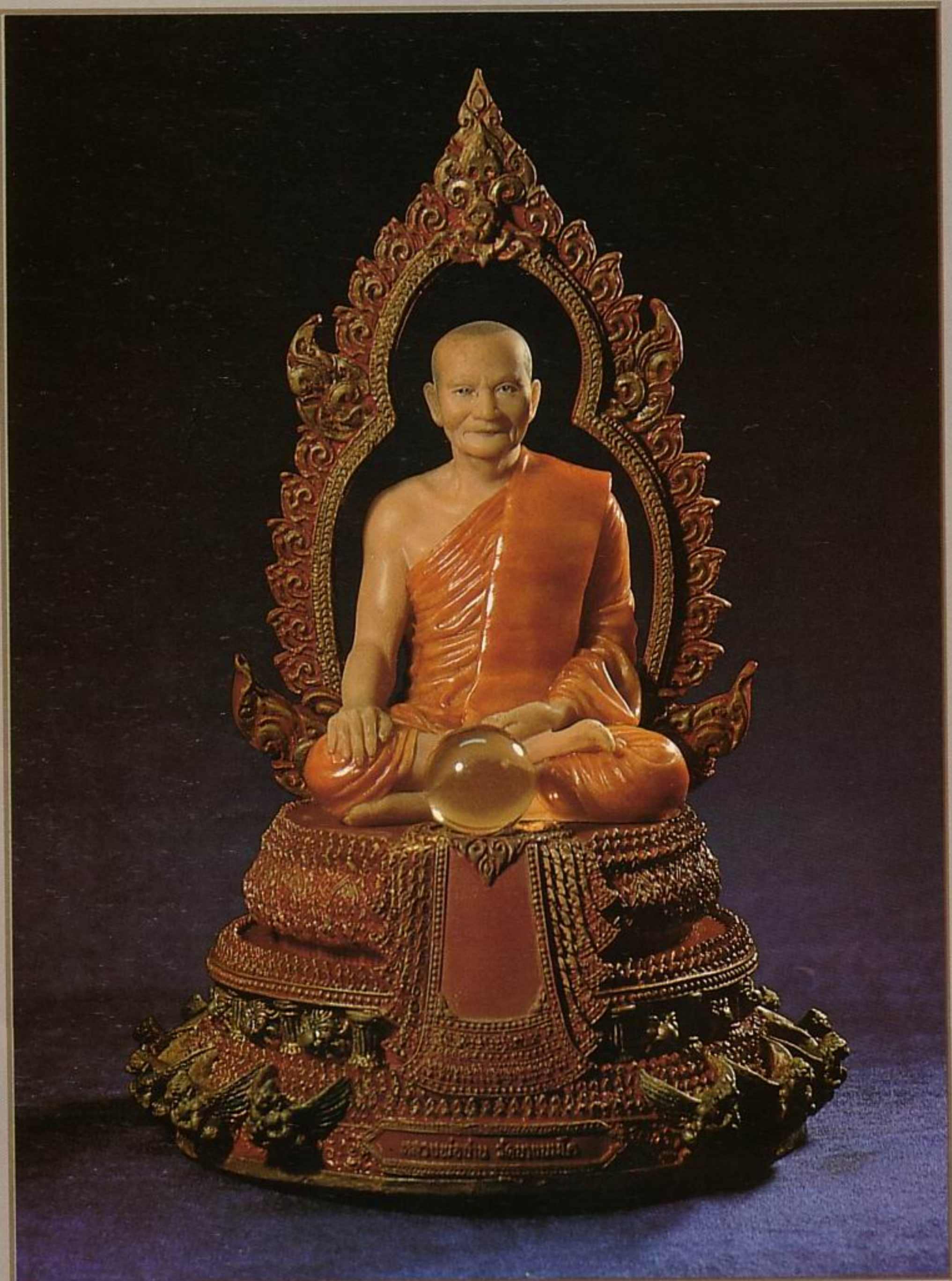

หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ.อยุธยา
(วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี)

เนื้อทองเหลือง หน้าตัก ๘ ๓/๔ นิ้ว องค์พระสูง ๑๐ ๓/๔ นิ้ว
ฐานกว้าง ๙ ๓/๔ นิ้ว สูง ๑ ๑/๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้ามีข้อความว่า หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

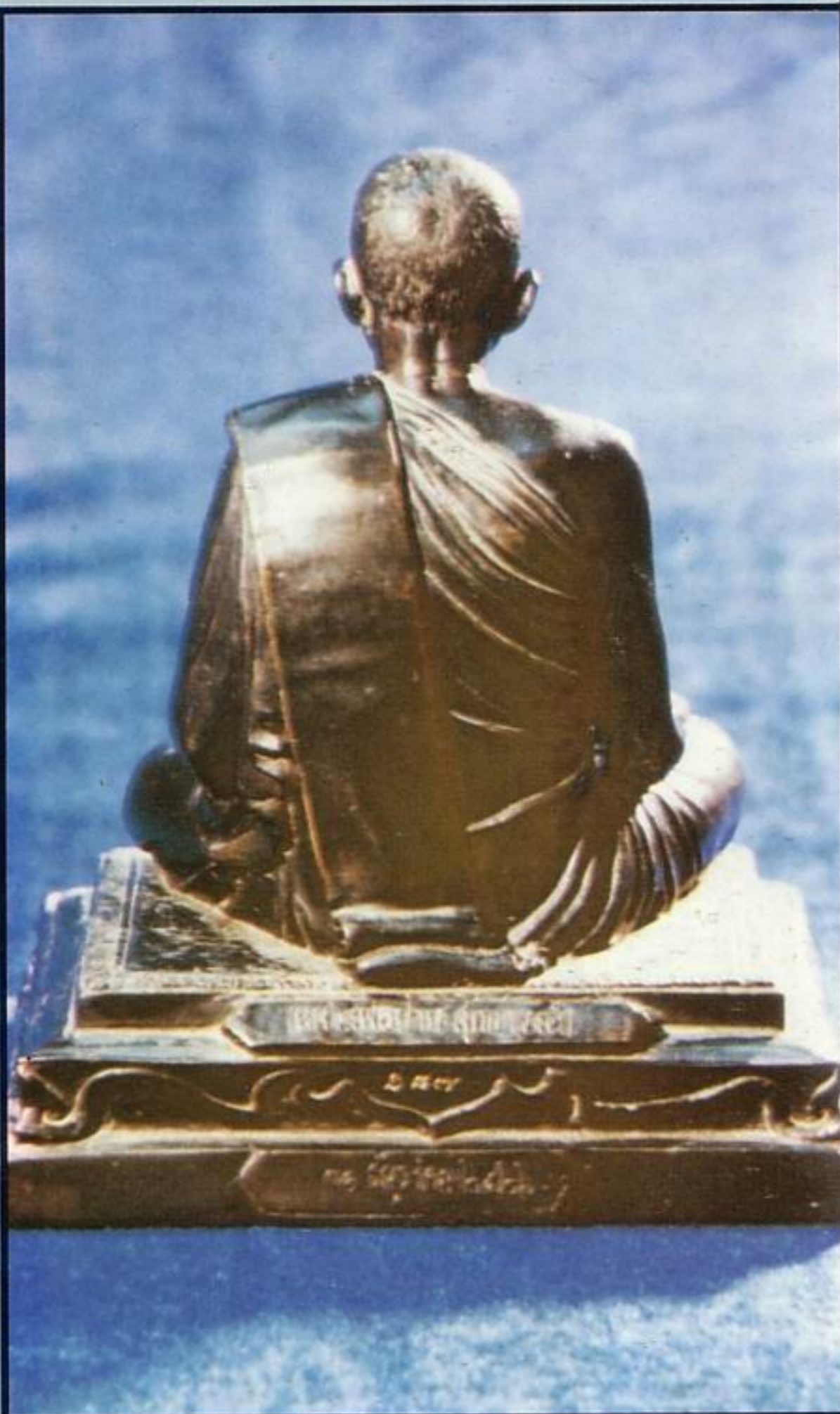
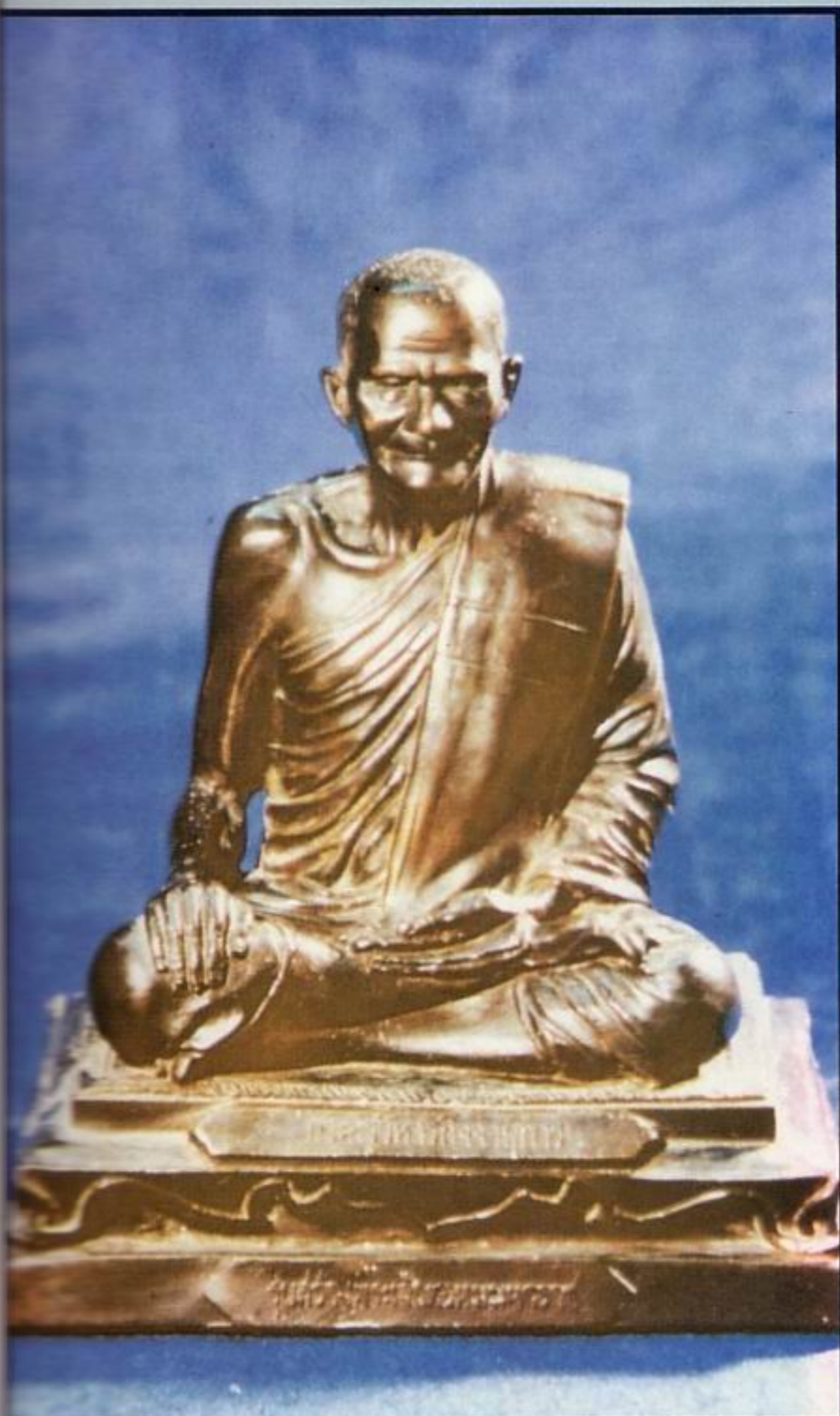
สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เนื้อชิลิกา มีซุ้ม และมีลูกแก้วใสวางอยู่หน้าองค์พระ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔
องค์พระสูง ๖ ๑/๒ นิ้ว ความสูงจากฐานถึงยอดซุ้ม ๑๓ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ ๑/๔ นิ้ว สูง ๔ ๑/๔ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

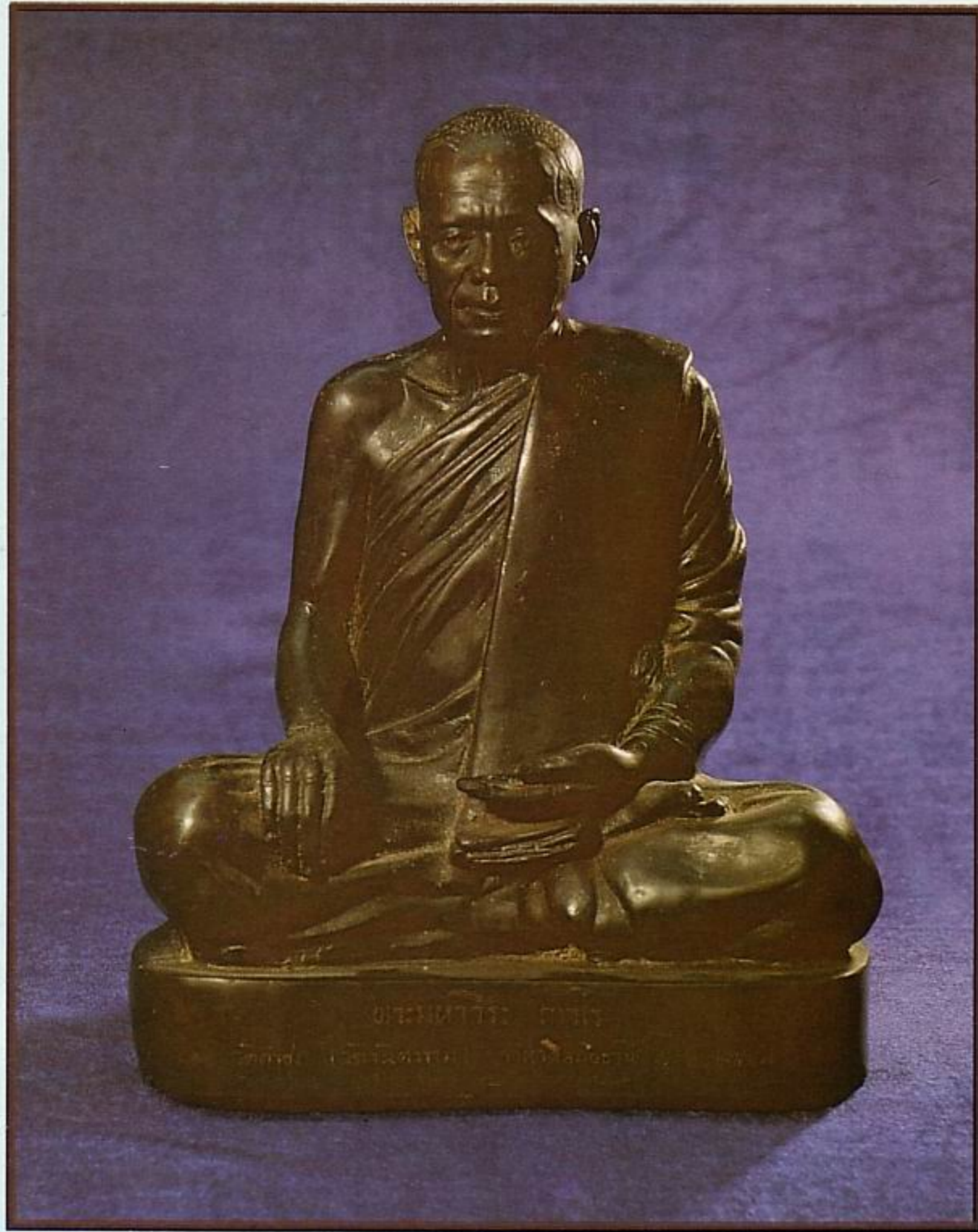

เนื้อทองเหลืองรมดำ สร้างปี พ.ศ. ๒๕๒๖
หน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๖ ๑/๒ นิ้ว
ฐานสี่เหลี่ยมขนาด ๖ ๓/๔ x ๕ ๑/๒ นิ้ว สูง ๑ ๓/๔ นิ้ว
ฐานชั้นบนด้านหน้า เขียนว่า **พระครูวิหารกิจจานุการ**
ฐานชั้นล่างด้านหน้า เขียนว่า **รุ่นสร้างพระเจ้าพรหมมหาราช**
ฐานชั้นบนด้านหลัง เขียนว่า **หลวงพ่อปาน สุทธาวงศ์**
ฐานชั้นล่างด้านหลัง เขียนว่า **๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๖**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระรูปเหมือนหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลืองรมดำ ขนาดหน้าตัก ๙ นิ้ว องค์กรสูง ๑๐ นิ้ว
ฐานกว้าง ๙ นิ้ว สูง ๑ ๑/๒ นิ้ว

บนฐานด้านหน้าเขียนว่า **พระมหาวิระ ถาวโร**

วัดท่าซุง (วัดจันทาราม) จังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๑๘

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลือง สร้างปี พ.ศ. ๒๕๑๘
หน้าตัก ๖ นิ้ว องค์กรสูง ๗ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๖ นิ้ว สูง ๑ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า

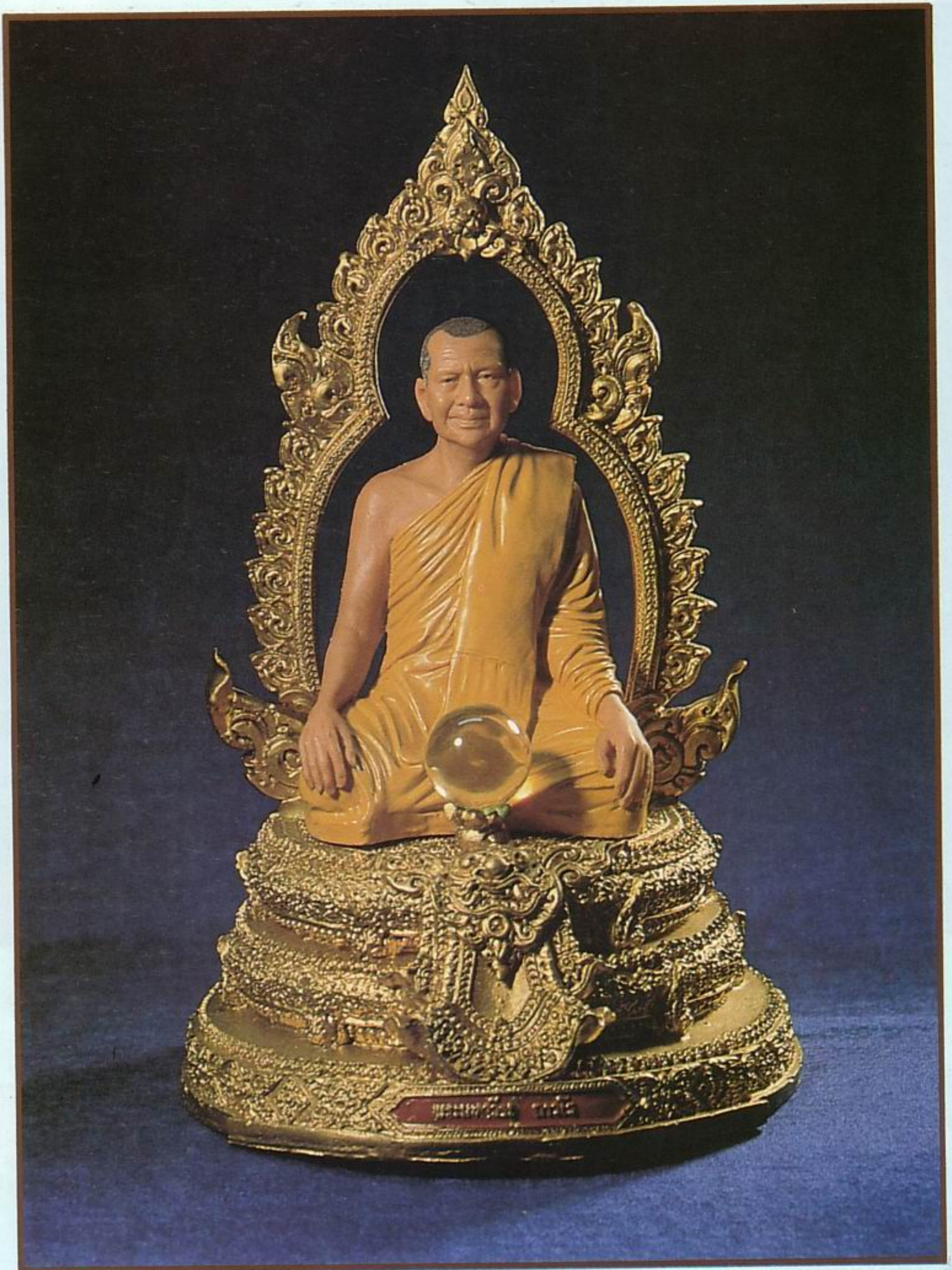
หลวงพ่อพระมหาวิระ ถาวโร
๑๙ มีนาคม ๒๕๑๘

เนื้อทองเหลืองรมดำ
หน้าตัก ๔ นิ้ว องค์กรสูง ๕ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๕ ๑/๒ นิ้ว สูง ๓/๔ นิ้ว
ฐานด้านหน้าเขียนว่า

พระมหาวิระ ถาวโร
ศุภศิษย์หลวงพ่อปาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อชิลิกา มีซุ้มและมีลูกแก้วใสวางอยู่ข้างหน้าองค์พระ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔
องค์พระสูง ๖ ๑/๒ นิ้ว ความสูงจากฐานถึงยอดซุ้ม ๑๓ ๑/๔ นิ้ว
ฐานรูปกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ ๑/๔ นิ้ว ฐานสูง ๓ ๑/๒ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า พระมหาวิระ ถาวโร

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลือง

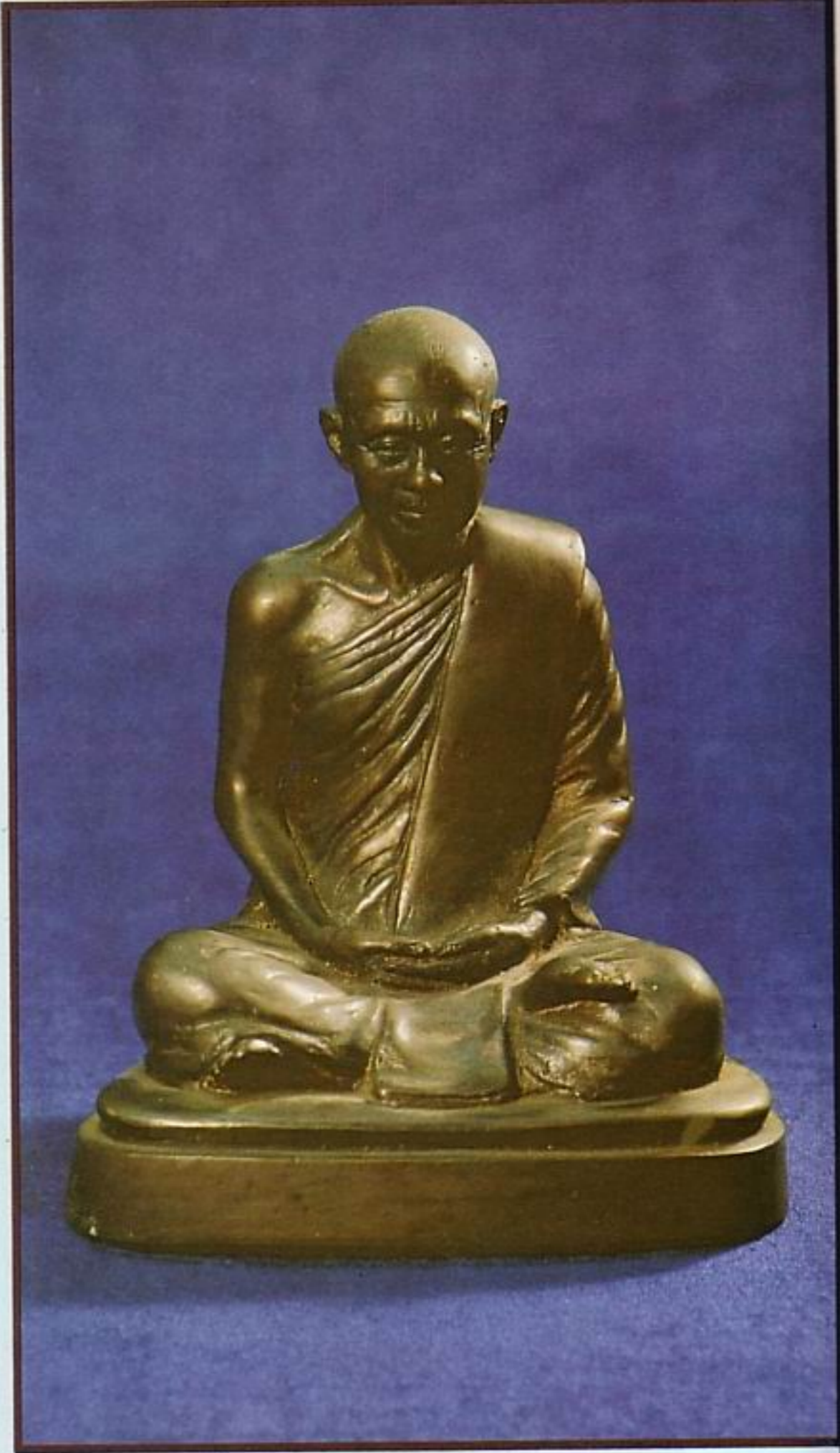
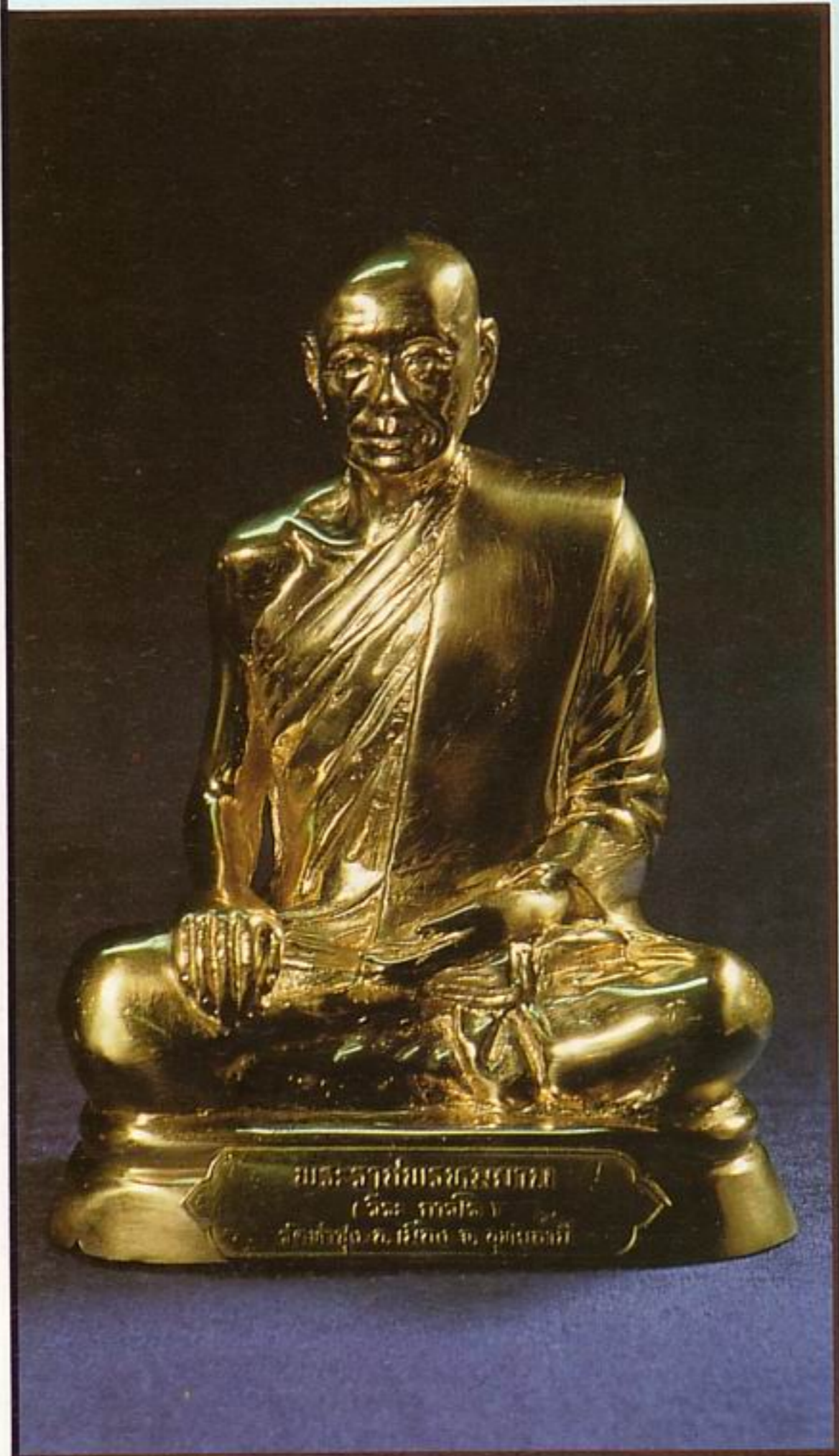
องค์พระสูง ๑๔ ๑/๒ นิ้ว ฐานสี่เหลี่ยม ๕ x ๔ ๓/๔ นิ้ว สูง ๑ นิ้ว

บนฐานด้านหน้าเขียนว่า พระสุธรรมยานเถระ
(หลวงพ่อดำ)

วัดท่าซุง อ.เมือง จ.อุทัยธานี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลือง
หน้าตัก ๕ นิ้ว องค์กรสูง ๖ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๕ นิ้ว สูง ๑ นิ้ว
บนฐานด้านหน้ามีข้อความว่า
พระราชพรหมยาน
(วีระ ถาวโร)
วัดท่าซุง อ.เมือง จ.อุทัยธานี

เนื้อทองเหลืองรมดำ
หน้าตัก ๕ นิ้ว องค์กรสูง ๖ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๖ ๑/๒ นิ้ว สูง ๑ ๑/๔ นิ้ว

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลือง

หน้าตัก ๙ นิ้ว องค์พระสูง ๙ ๓/๔ นิ้ว ฐานกว้าง ๘ ๑/๒ นิ้ว สูง ๑ ๑/๔ นิ้ว
บนฐานด้านหน้าเขียนว่า พระราชพรหมยาน (วีระ ถาวโร)

วัดท่าซุง อ.เมือง จ.อุทัยธานี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

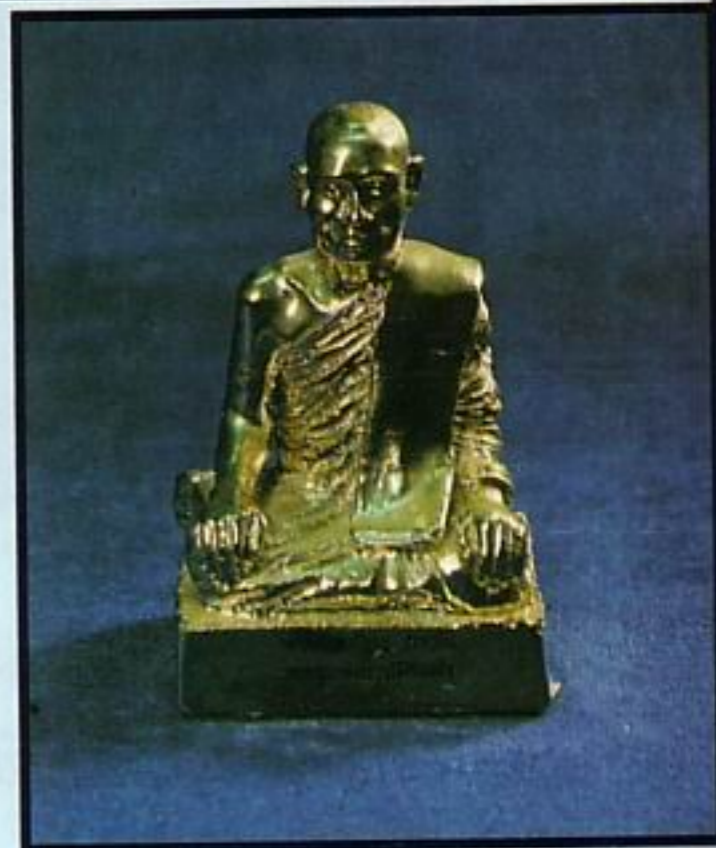
สมบัติพ้องให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลือง สร้างเมื่อพฤษภาคม ๒๕๓๔
หน้าตัก ๓ นิ้ว องค์พระสูง ๔ ๑/๒ นิ้ว
ฐานกว้าง ๓ ๑/๒ นิ้ว สูง ๓/๔ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า **พระราชพรหมยาน**
(วีระ ถาวโร วัดท่าซุง)

เนื้อแก้วใส
หน้าตัก ๕ ๑/๒ นิ้ว องค์พระสูง ๖ ๓/๔ นิ้ว
ฐานกว้าง ๕ ๓/๔ นิ้ว สูง ๑ ๑/๔ นิ้ว
ที่ฐานเขียนว่า **พระสุธรรมยานเถระ**
(หลวงปู่ฤาษีลิงดำ) **วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี**

ชูปทอง สร้างปี พ.ศ. ๒๕๒๔
หน้าตัก ๒ นิ้ว องค์พระสูง ๒ ๑/๒ นิ้ว ฐานกว้าง ๒ นิ้ว สูง ๑/๒ นิ้ว
ด้านหน้าเขียนว่า พระมหาวีระ ถาวโร หลวงปู่ฤาษีลิงดำ ๒๕๒๔

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

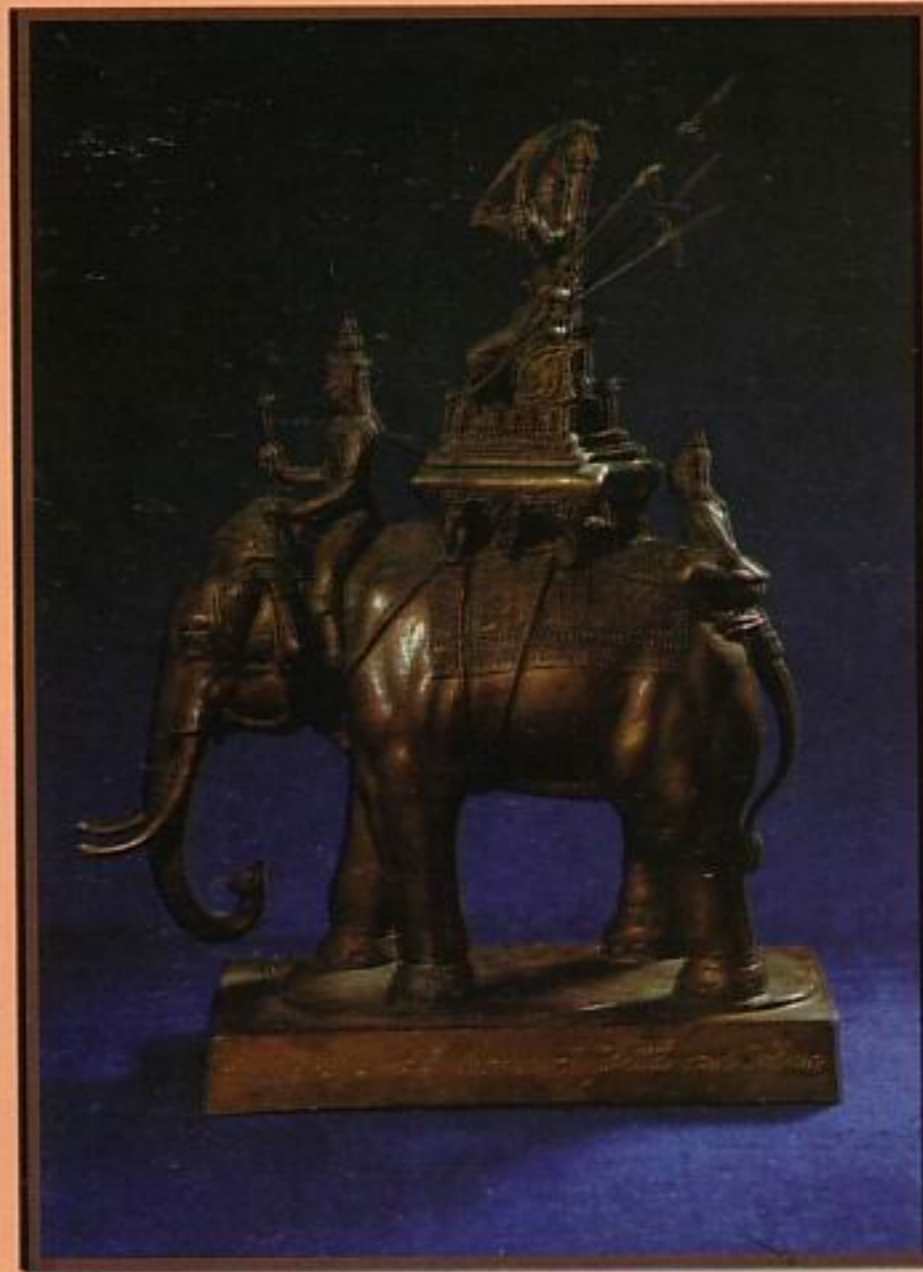
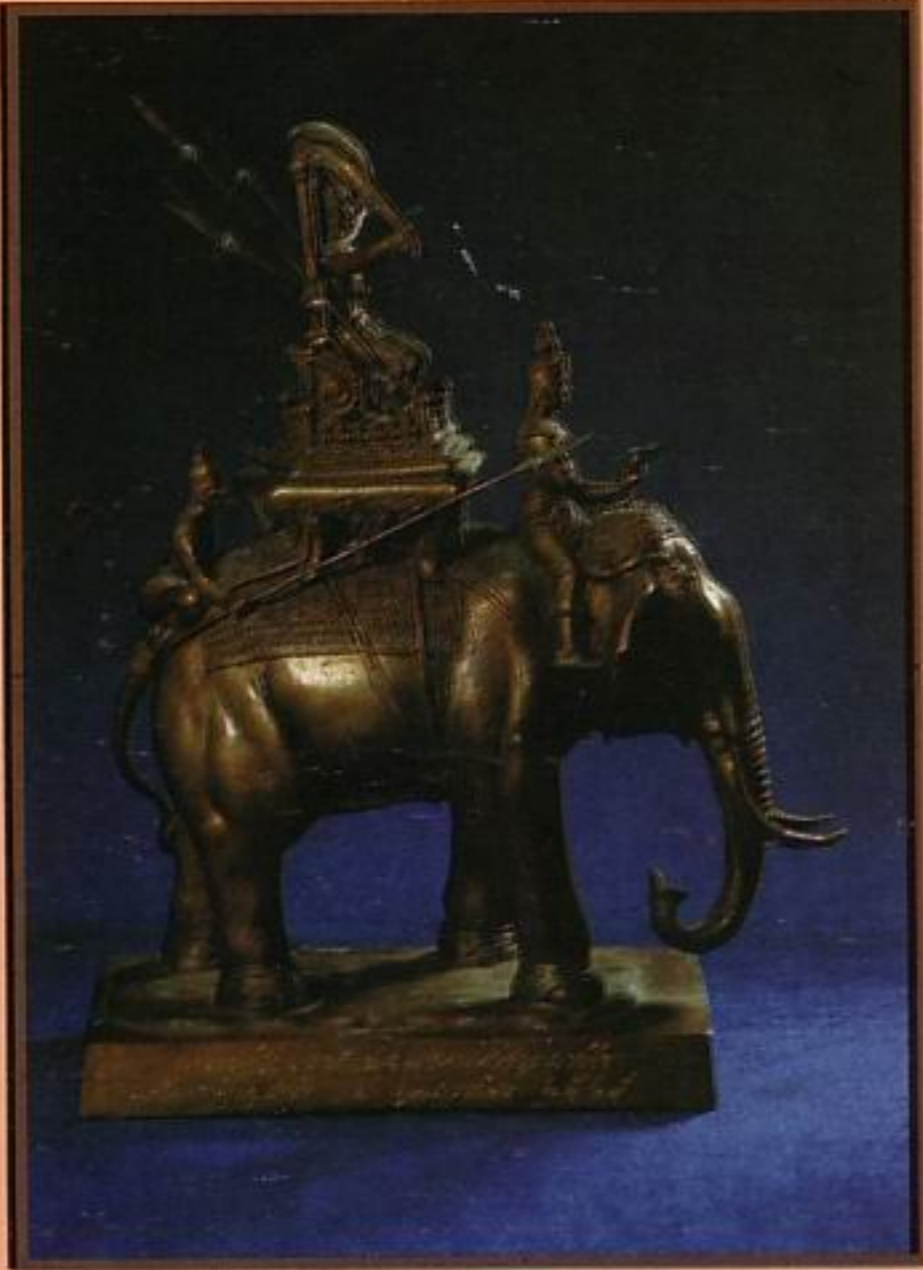
สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เนื้อทองเหลืองรมดำ สร้างปี พ.ศ. ๒๕๒๖
ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว องค์พระสูง ๖ ๑/๔ นิ้ว
ฐานสี่เหลี่ยมขนาด ๖ ๓/๔ นิ้ว x ๖ นิ้ว สูง ๒ นิ้ว
ฐานชั้นบนด้านหน้า มีลายเซ็น พระมหาวิระ ถาวโร
ฐานชั้นล่างด้านหน้าเขียนว่า รุ่งสร้างพระเจ้าพรหมมหาราช
ฐานชั้นบนด้านหลังเขียนว่า ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๖

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระเจ้าพรหมมหาราช

เททอง เมื่อวันมาฆบูชา ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
ขนาดฐาน ๘ x ๔ ๑/๒ นิ้ว ฐานสูง ๑ นิ้ว
ความสูงทั้งสิ้น ๑๒ นิ้ว
มี ๔ สี คือ ทอง นาก เงิน และทองเหลืองรมดำ
ที่ฐานข้างหนึ่งเขียนว่า
เททองโดย หลวงพ่อพระมหาวิระ ถาวโร
วันมาฆบูชาที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
อีกข้างหนึ่งเขียนว่า พระเจ้าพรหมมหาราช
ช้างประกายแก้ว กุชาติไทยครั้งแรกสมัยโยนก

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๗ หลวงพ่อได้สร้างอนุสาวรีย์พระเจ้าพรหมมหาราช
ทรงช้างประกายแก้วที่วัดท่าซุง และท่านได้เล่าถึงอานุภาพไว้ว่า

ช้างถนัดในทางปราบอมิตร พระเจ้าพรหมมหาปราบและมหาเสน่ห
พระนางปทุมวดี (ยังไม่มีรูปปั้นที่วัด) ถนัดในทางลาภ

ถ้าจะบน ช้างต้องเอาเลือดสดทาปาก แต่ท่านให้ใช้อาหาร ที่มีเลือด
หมูต้มรวมอยู่ด้วยถวายพระแทน บนพระเจ้าพรหม ให้ใช้ผ้าเหลืองถวายพระ
บนพระนางปทุมวดี ให้ใช้ดอกไม้ ๓ สี บูชาพระถวายสังฆทาน

ทอง

เงิน

นาก

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

รูปเหมือน ๓ ท่านแม่

ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของฐาน ๓ ๑/๒ นิ้ว ฐานสูง ๒ นิ้ว ความสูงองค์ท่าน ๑๒ ๓/๔ นิ้ว

รูป ๓ ท่านแม่คือ

ท่านแม่ ศรีระจิตร

ท่านแม่ ประภาศรี

ท่านแม่ จิตร

สร้างครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๘ เป็นแก้วใส

ต่อมาจึงสร้างแบบเนื้อหินลายปิดทอง

ท่านแม่ให้บอกกับลูกๆ ว่า ถ้ารักแม่ก็จงปฏิบัติ ๓ ข้อคือ

๑. ตัดสั๊กกายทิฎฐิ คิดว่าร่างกายนี้จะต้องตาย

๒. ไม่สงสัยในคุณพระรัตนตรัย

๓. รักษาศีลอย่างเคร่งครัด

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระเครื่อง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระเนื้อเงิน รุ่นไฟลวกมือ

สร้างเมื่อปี ๒๕๐๘
สมัยที่หลวงพ่อยู่วัดปาก
คลองมะขามเฒ่า เป็นพระ
รุ่นแรกที่ท่านสร้าง การสร้าง
พระรุ่นนี้ หลวงพ่อได้เล่า
ไว้ในหนังสือ เรื่องจริงอิง
นิทานเล่มที่ ๑ ตอนที่ ๒๑
กฎของกรรม ดังนี้

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

"ขณะนั้นเริ่มทำพระเป็นครั้งแรก พระเครื่องนี้ละ คิดว่าตัวอีกไม่ซำก็จะตาย รู้เวลาเพราะเขาบอกเวลาไว้ เวลานี้เขาต้อไปเสียอีกหน่อยแล้ว ซำจะตายไม่ลงแบบ หลวงปู่ปานขยับท่าจะตายที่ไร ก็ต้อให้ทีละนิดๆ เลยไม่รู้จะตาย เมื่อไหร่กันแน่ เมื่อรู้เวลาว่าจะตายว่าปี นั้นปีนี้จะตาย ใต้ออนตายลงป็นี่น่ากลัว จะไม่มีเงินทำศพ เพราะสตางค์ติดกระเป่า มันไม่ค่อยมี นี บางวันนะจะซื้อน้ำแข็งยังไม่มีเงินเลย วันหนึ่งมีเงิน ๑๐ บาท ยายขอทานมาขอ ดันขอ ๑๐ บาท แหม ใต้อเราจะบอกไม่มี ก็ไม่ได้ มันมีอยู่ ๑๐ บาทพอดี ก็เลยให้ไปหมด นีเป็นยังงี้ บางคราวก็มีถึงสาม สี่ร้อยบาทก็มี แต่บางคราวนะไม่ใช่ทุกวัน แต่มันก็อยู่ในกระเป่า ไม่นานมันก็ไป เทียวเสียอีก ช่างมัน พระอย่างเรานีใคร ขึ้นเอาแบบฉบับ จัญไรก็กินหัวเท่านั้นแหละ เวลาตายหนักก็ท่วมหัวมาก

วันนั้นก็ดำริทำพระขึ้น มีพระช่วย เป็นพระเนื้อตะกั่วสีขาว ไม่ได้พิจารณา มันหรือกว่า เนื้อมันจะเหมือนชาวบ้าน ใครเขาจะนิยมหรือไม่นิยมก็ช่าง พระสี ขาวนี้ทำอยู่ ๓ เดือน ปลุกอยู่ ๓ เดือน

เวลาปลุก เลิกที่ไร หมาหอนกลับทุกที เวลาจะเริ่มปลุกเสร็จหมาหอนออก อันนี้ไม่พูดหรอก จะเป็นอานุภาพยังงี้ก็ช่าง ไม่อยากจะแจกใครเพราะว่าพระไม่สวย เก็บไว้เวลาตาย ถ้า เวลาตายเขาทำศพไม่มีเงินทำศพจะได้เอาพระแจก ใครทำบุญบาทสองบาทก็จะได้อ้อฟัน เผาศพให้ใหม่ไป พระนี้มีไม่มาก ขณะที่ทำเมื่อทำพระตะกั่วไม่พอ ก็จะทำพระเงิน ไปซื้อ เครื่องเป่าเงินมา

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

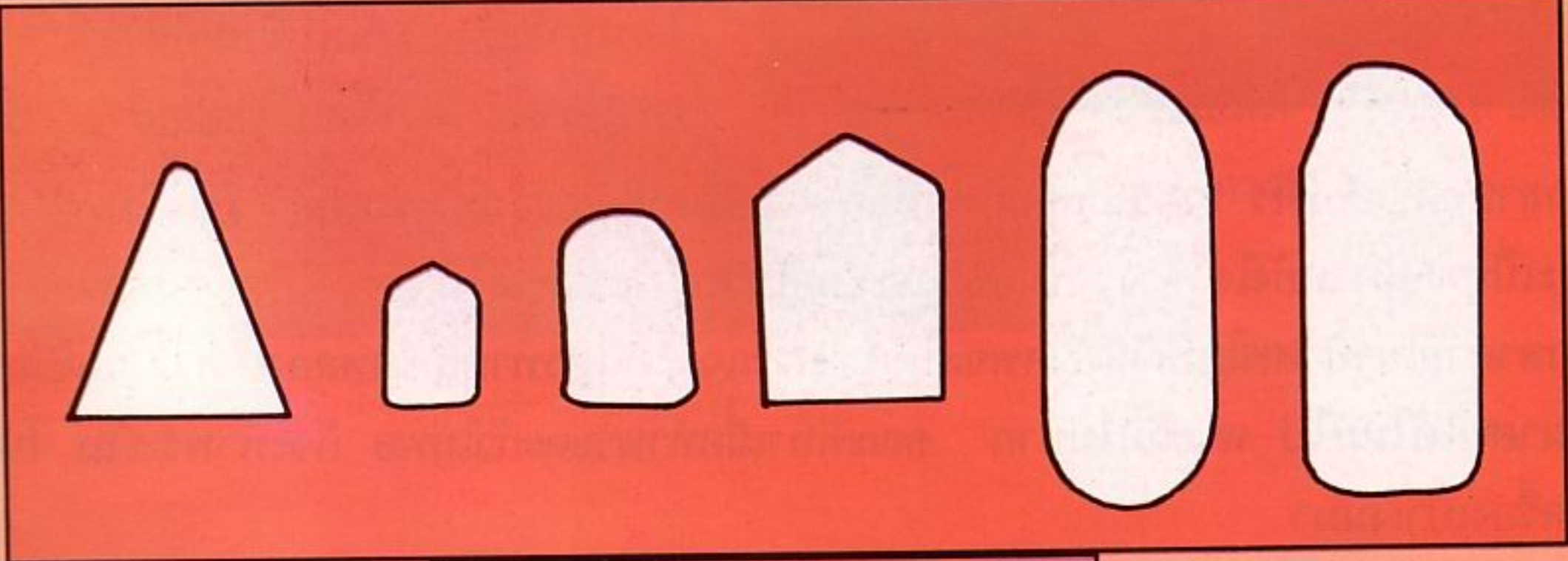
ด้านหน้า

ด้านหลัง

ขนาดพระจริง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แล้วมันก็ใช้เบนซิน เป็นยั้งัน พอดังท่าเท่านั้นแหละ ไฟไหม้มือ ความจริงเมื่อตอนกลางคืนที่จะถึง หลวงพ่อปานมาบอก บอกว่าเวลาพรุ่งนี้ตั้งแต่เช้า ถึงเที่ยงฤกษ์ของเธอดีมาก พระที่เคยมาช่วยทำพระ เคยซื้ออาหารเลี้ยง ซื้ออะไรเลี้ยงไม่ต้อง อาหารการ บริโภคมาก จะมีคนนำมาให้ แต่บ้ายตั้งแต่ ๑ โมงไปแล้ว อย่าทำอะไร เกี่ยวแก่การเลี้ยง จะมีเคราะห์ร้ายมาก ลืมไปตอนเช้า มีคนเอาอาหารการบริโภคมมาเลี้ยงพระกันอิมหน้าสำราญ ตอนบ้ายลืมไปตั้งท่าเป่าเงิน จะหลอมเงินทำพระ ไฟมันก็ติดมือขึ้นมา นะซี สลัดไปที่แรกมันก็ไม่ดับ สลัดอีกทีดับปั๊บ ปรากฏว่าหนังมือทั้งมือ มือขวาตกลงไปหมด เลย ไปห้อยอยู่ปลายนิ้วหมด ทั้งข้างหน้าข้างหลัง ไอ้ไฟนี่มันร้ายจริงๆ เร็วมาก แต่ไม่รู้สึกเจ็บ ขณะที่ไฟดับก็เห็นควายแก่ตัวนั้น ในสมัยเมื่อเป็นเด็กๆอายุสัก ๗-๘ ขวบ เอาฟางผูกหางมันแล้วก็เอาไฟจุด มันก็วิ่งโซนเพราะความร้อนเห็นเจ้าควายตัวนั้นวิ่งผ่านหน้า ก็เลยทราบว่านี้กฎของกรรมเก่ามันสนองเข้าแล้วในชาตินี้ เป็นความดี สมน้ำหน้าที่ทำกับควาย

เครื่องมือทำพระ (เครื่องเป่าเงิน) ของหลวงพ่อ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระทุ่งเศรษฐี เนื้อโลหะ

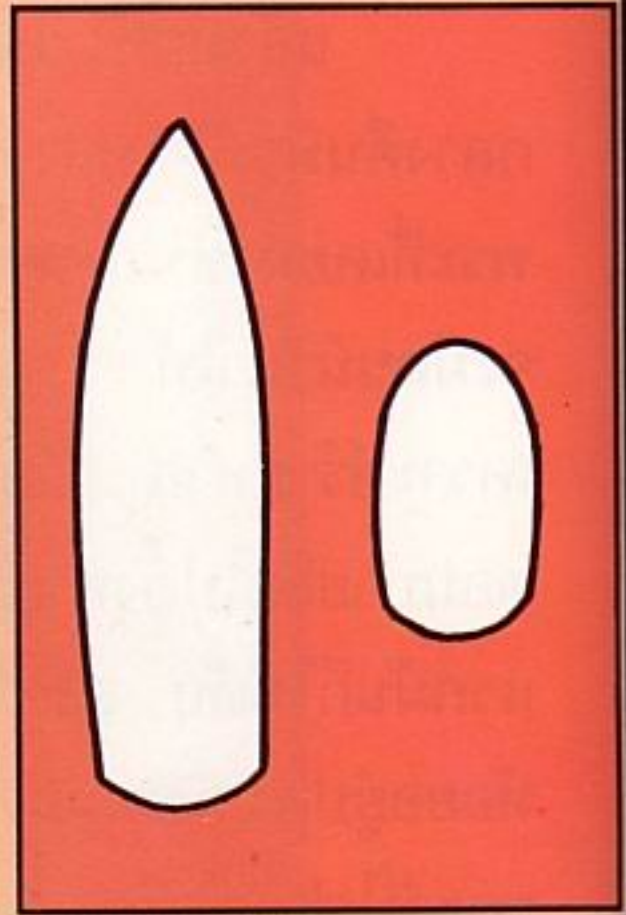
มี ๒ พิมพ์

แบบพิมพ์ใหญ่ เป็นรูปพระปางลีลา (ขวา) เหมือนกันทั้งสองหน้า

ด้านหน้า

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหลัง

แบบพิมพ์เล็กมีรูปพระปางลีลา (ซ้าย) หน้าเดียว

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระพิมพ์สมเด็จพระ

ขนาดองค์จริง

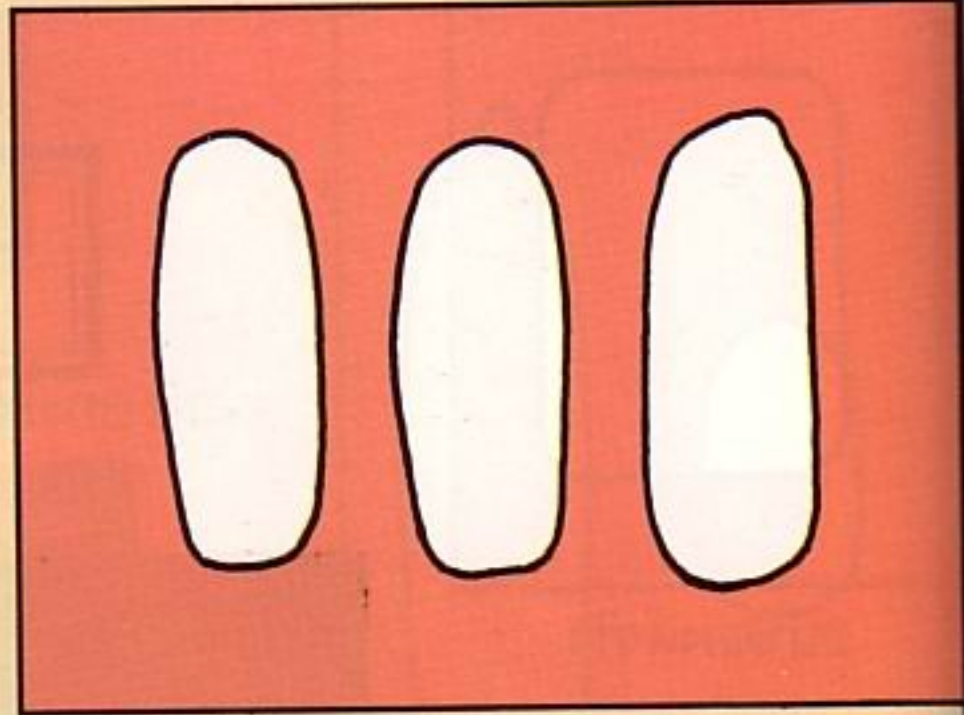
พระครูวิจารณ์วิหารกิจ (สุรินทร์) วัดสุขุมาราม ต.วังตะกูน อ.บางมูลนาก จ.พิจิตร
สร้างถวายเป็นพระปางสมาธิ ฐาน ๓ ชั้น เนื้อปูนพลาสติก
พ.ศ. ๒๕๑๔

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระทนต์เศรษฐี รุ่น ๑๐๐ ปี เนื้อดิน

สร้างปีพ.ศ. ๒๕๑๘ ในงานครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด
หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค มีหลายพิมพ์
ปลุกเสกทุกคืนตลอดพรรษา (รุ่นไตรมาส)

ขนาดองค์จริง

ปางลีลา (ซ้าย) เนื้อดินสีดำ มีหลายขนาด ด้านหลังเขียนว่า ๑๐๐ ป.

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ปางลีลา (ชาย) เนื้อดินสีแดง มีหลายพิมพ์ ขนาดต่างๆ กัน ด้านหลังเขียนว่า ๑๐๐ ป.
บางพิมพ์มีเม็ดไขปลาเป็นกรอบล้อมองค์พระไว้โดยรอบ

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ปางลีลา (ขวา) เนื้อดินสีแดง มีหลายพิมพ์ ขนาดต่างๆ กัน ด้านหลังเขียนว่า ๑๐๐ ป.

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ปางประทับยืน เนื้อดินสีแดง มีเม็ดไขปลาเป็นกรอบล้อมองค์พระ ด้านหลังเขียนว่า ป ๑๐๐

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

พระนางพระยาเนื้อดิน

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สร้างเมื่อปี ๒๕๒๐

เป็นพระเนื้อดินสีแดงปางมารวิชัย

ด้านหลังเขียนว่า **วัดท่าซุง 2520**

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติเพื่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระปิดตา รูปสามเหลี่ยม

เป็นพระปิดตาเนื้อว่านสีน้ำตาลแดง
รูปสามเหลี่ยมตัดมุม
สร้างเป็นที่ระลึกในงานหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ปาน

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

พระปิดทวาร

สร้างเป็นที่ระลึกในงานหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ปาน

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระปิดตา महाลาภ

พิมพ์ใหญ่

พิมพ์เล็ก

พิมพ์จิว

ด้านหน้า

สร้างเป็นที่ระลึกในงานหล่อรูปเหมือน หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค มี ๕ แบบ ๓ พิมพ์ พิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก ด้านหน้าเป็นรูปพระปิดตา ประทับนั่งในโพธิ์ และมีกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ส่วนพิมพ์จิว เป็นรูปพระปิดตา ประทับนั่งในสามเหลี่ยมมน

๑. พิมพ์ใหญ่ มีกริ่ง เนื้อผงสีแดงอมเทา

๒. พิมพ์ใหญ่ ไม่มีกริ่ง เนื้อผงสีแดงอมเทา

แบบที่ ๑ และแบบที่ ๒ นี้ ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อปานมีข้อความรอบรูปว่า

ที่ระลึกงานหล่อรูปเหมือน หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

ได้รูปเขียนว่า

ฤทธิรงค์ วัดท่าซุง สร้าง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ด้านหลัง

๓. พิมพ์ใหญ่ ไม่มีกริ่ง เนื้อผงสีแดงอมเทา ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อ ได้รูปเขียนว่า
ฤทธิรงค์ดำ
ศิษย์หลวงพ่อป่าน
รุ่น ๑. ๑๐,๐๐๐.
๔. พิมพ์เล็ก ไม่มีกริ่ง สีแดงดำ ด้านหลังเขียนว่า
ของหลวงพ่อป่าน
วัดบางนมโค
๕. พิมพ์จิ๋ว ไม่มีกริ่ง เนื้อผงสีดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระรอดกริ่งผสมว่าน ๑๐๘

ขนาดองค์จริง

เป็นพระเนื้อว่านปางมารวิชัย นั่งบนฐาน ๓ ชั้น มี ๒ สีคือแดงและดำ
ปลุกเสกเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ สร้างทั้งหมด ๘๔,๐๐๐ องค์
การปลุกเสกพระรอดนี้ได้ทำพร้อมกับแก้วมณีรัตนและแหวนทอง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

หลวงพ่อดีเล่าถึงจุดประสงค์ และอาณาภาพของพระ และแก้วที่ปลุกเสกในวันนั้น
ไว้ดังนี้

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เป็นวันเสาร์ ๕ เป็นวันทำการปลุกเสกแก้ว พระรอด ผสมว่าน
๑๐๘ และแหวนทอง ความประสงค์ในการปลุกเสก หรืออาราธนาบารมี พระพุทธเจ้า
เนื่องในการทำของตามที่กล่าวมาแล้วนั้น มิได้หมายจะให้ท่านผู้รับต้องถูกมอมเมา
ด้วยอำนาจของขลังหรือหลงใหลในวัตถุ ที่ทำขึ้นก็เพราะทราบว่าคนที่เกิดมาและมีศรัทธาใน
พระพุทธศาสนามีกำลังทางใจไม่เสมอกัน ที่ทางพระศาสนา เรียกว่า บารมี คือกำลังใจ

บางท่านมีกำลังใจมั่นคง ก็ไม่ต้องใช้วัตถุเป็นเครื่องจูงใจ ที่มีกำลังใจมั่นคงน้อยก็
ต้องมีวัตถุเป็นเครื่องจูงใจ เช่น พระลูกชายช่างทอง ที่มีเรื่องมาใน พระธรรมบท พระ
พุทธเจ้าต้องใช้วัตถุเป็นเครื่องจูงใจ คือนิรมิตดอกบัวทองคำให้เพ่งเป็นกสิณ ในที่สุด
ท่านก็ได้ฌานและบรรลุอรหัตต์

การที่อาตมาสร้างวัตถุมงคล ๓ อย่างนี้ขึ้นมา ก็มีความประสงค์เช่นเดียวกัน คือ
ต้องการให้ท่านที่มีกำลังใจยังเข้มแข็งไม่พอ ที่ไม่สามารถใช้นามธรรมเป็นเครื่องยึดใจให้มั่นคงได้
จึงใช้วัตถุเป็นเครื่องนำโดยมีความมุ่งหมายให้เป็นอนุสสติ และ กสิณ เช่น

๑. พระรอด เป็นรูปพระพุทธเจ้า เมื่อมีจิตนึกถึงเป็นปกติ เป็นพุทธานุสสติ
นึกถึง พระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์
๒. แหวนชุบทอง เป็นรูปพระสงฆ์ เป็นสังฆานุสสติ
๓. แก้ว เป็นอาโลกกสิณ หรือ โอทาทกสิณ

ส่วนผลที่จะพึงได้นอกจากนี้ ในส่วนที่ท่านทั้งหลาย มีความเคารพในพระพุทธเจ้า
พระธรรม พระอริยสงฆ์นั้นเป็นผลพลอยได้ด้วยอำนาจ ความดีของท่านทุกท่าน ที่มีไว้แล้ว
ก่อนหลับหรือตื่นนอนใหม่ๆ ให้รวบรวมกำลังใจแผ่เมตตาไปในทิศทั้งปวง โดยคิดด้วย
ความจริงใจว่า

เราจะเป็นมิตรที่ดีของคนและสัตว์ทั่วไปทั้งหมด จะไม่มีเวรมีภัยกับใคร คนและสัตว์
ใดที่มีทุกข์ถ้าไม่เกินวิสัยที่เราจะช่วยให้ เราจะสงเคราะห์ให้เป็นสุขตามกำลังแล้วนึกถึงพระพุทธเจ้า
ถ้านึกภาพไม่ออกก็นึกถึงพระรอด หรือแหวนหรือแก้วที่ท่านมีอยู่ แล้วตั้งใจภาวนา โดยกำ
หนดลมหายใจเข้าและออกไปด้วย หายใจเข้านึกว่า "พุท" หายใจออกนึกว่า "โฮ" ใช้เวลาสัก
๒-๓ นาทีต่อหนึ่งวาระทุกๆ วันเพียงเท่านี้ใจท่านจะมีความสุข และอารมณ์ปลอดโปร่งมาก

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เมื่อจิตเป็นสุขอารมณ์ปลอดโปร่ง ผลอย่างอื่นอันเป็นปัจจัยในการครองชีพก็จะติดตามมา เป็นเหตุให้มีความสุขทั้งกายและใจ

ใช้รักษาโรค

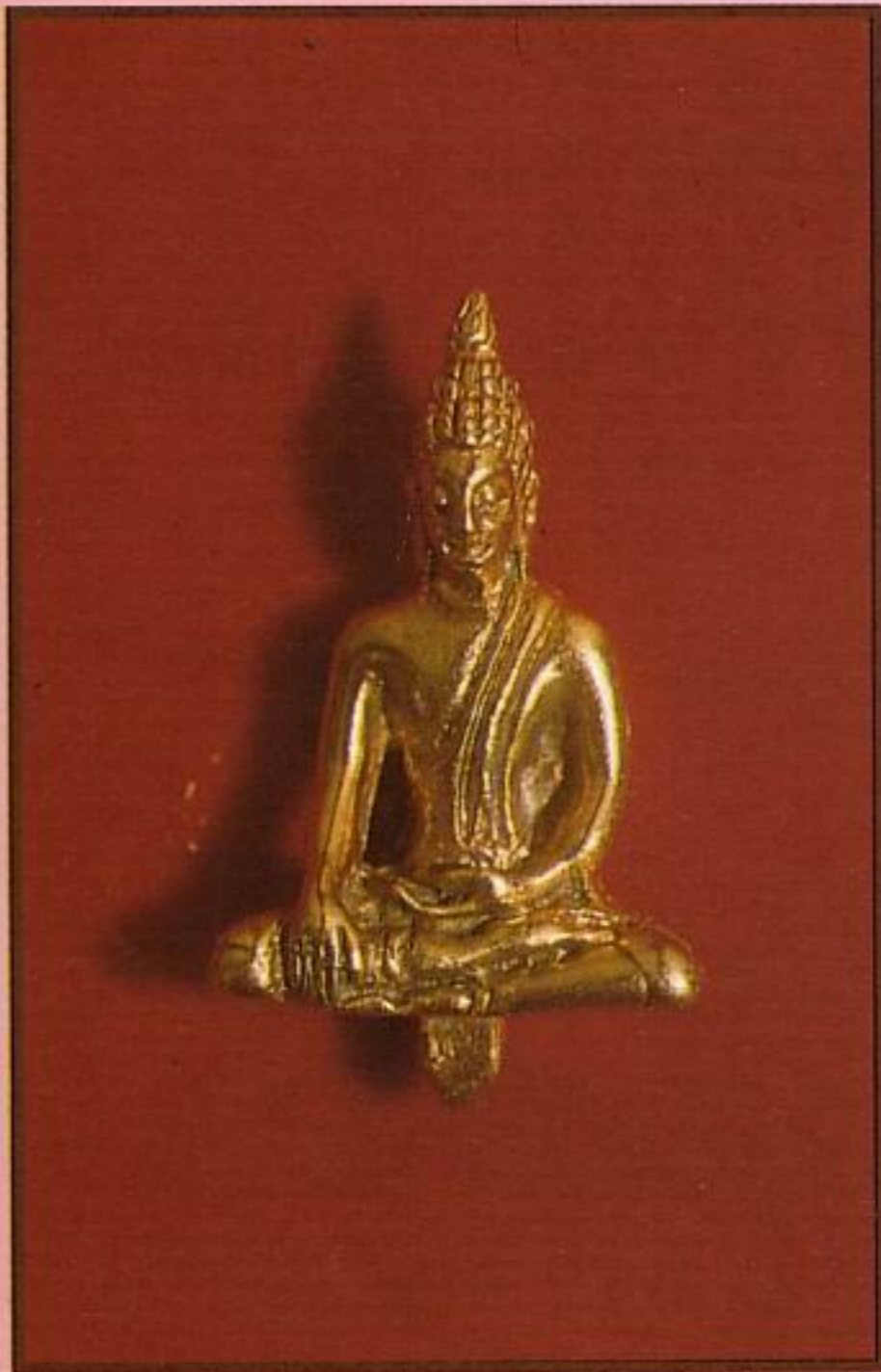
โรคมียหลายชนิด โรคบางอย่างต้องรักษาตามแผนปัจจุบันจึงหาย โรคบางอย่างต้องรักษาตามแผนโบราณ โรคบางอย่างต้องนวดตามแบบโบราณจึงหาย และโรคบางอย่างแพทย์ตรวจไม่พบ

ถ้าเป็นโรคชนิดที่แพทย์ตรวจไม่พบ ท่านจะลองเอาพระใส่ขันน้ำ อาราธนา ขอน้ำมนต์โดยอาราธนาว่า

"ขอบารมีพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ เทวดาและ พรหมทั้งหมด ขอได้โปรดทำน้ำนี้ให้เป็นน้ำมนต์รักษาโรคนี้ให้หายโดยฉับพลัน" แล้วเอาน้ำนั้นดื่มกิน หรืออาบ อาจจะช่วยให้ท่านหายจากโรคนั้นได้ตามที่เคยปรากฏ มาแล้ว แต่อย่าลืมว่าต้องเป็นโรคที่ไม่เกินวิสัย พระพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และเทวดานุภาพ

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระยอดธง

สร้างเป็นพระพุทธรูปทองและเงิน ปางมารวิชัย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕
ความสูงองค์พระ ๒๒ มม.

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระคำข้าว (พระมหาลาภ)

ขนาดพระ

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นพระเนื้อผงสีขาวปางมารวิชัย สร้างแบบพระพุทธรชินราช มี ๒ รุ่น
รุ่นที่ ๑ ปลุกเสกเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๓ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ องค์
รุ่นที่ ๒ สร้าง ๕,๐๐๐,๐๐๐ องค์ ปลุกเสก ๒ ครั้ง คือ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๓
และ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔

ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อ นั่งในกรอบรูปพัตยศ
มีชื่อ **พระราชพรหมยาน** อยู่ตรงที่นั่ง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

หลวงพ่อดีเล่าความอัศจรรย์ของพระคำข้าว สมัยที่ท่านยังอยู่กับหลวงพ่อปานไว้

ดังนี้

เมื่อสมัยหลวงพ่อยังทรงชีวิตอยู่ ท่านทำพระไว้องค์หนึ่ง เสกข้าว ๓ เดือนนี้ ปรากฏว่าคำไหนอร่อยมาก คำนั้นไม่กิน เอาออกเก็บ สำหรับที่ฉันนี่พระพุทธเจ้าท่านบอกว่า คำแรกยังไม่ต้องกิน กับข้าวที่ดีที่สุดผสมก่อน เสกเก็บนะ ก็ทำจริงๆ ๔ เดือน ไปไหนก็ทำ หมายความว่าบังเอิญจะมาที่นี่ก่อน จะกินก็ต้องทำเก็บไว้เหมือนกัน เพราะคำว่า ๔ เดือน ๓ เดือน นี้จะขาดสักวันหนึ่งไม่ได้เลย แล้วก็ผลจริงๆ ที่เคยปรากฏนะ ที่หลวงพ่อปานท่านทำ ใช้ไหม ทำแล้วก็ทำเป็นผงผสมไว้แล้วก็สร้างเป็นพระพุทธรูปไว้ที่บูชาที่พระสวดมนต์ เวลาหลวงพ่อกับท่านไม่อยู่คนก็ไม่ค่อยเอากับ ข้าวไปให้กิน ฉันก็ไปบูชาพระองค์นั้นขอหม้อใหญ่ๆ มาเรื่อยนี้เป็นเรื่องจริงๆ นะ

มาอีกวันหนึ่งเป็นเรื่องอัศจรรย์มาก คือว่าหลวงพ่อกับหลวงพ่อบุญธรรม อีตาโปรง แกเป็นเจ้าของโรงงานต่อเรือยนต์นะ แกก็นำแกงมา ๓ หม้อใหญ่ ใหญ่มาก ปรากฏว่าพอมาถึงหน้าวัด ฉันบูชาตอนกลางคืนนี่นะ ฉันอดนะ กับข้าวไม่ค่อยมีกิน หลวงพ่อกับฉัน เรา ก็อาศัยพระพุทธรูป ตาโปรงมาถึง พอมาถึงจุดเรือบั้ง ถามว่าหลวงพ่อกับฉัน อยู่ไหม เขาบอก ไม่อยู่ ไปเขาวงพระจันทร์ แกถอยหลังเรือออกเลย แหมหม้อต้มใหญ่ๆ จะให้หลวงพ่อกับฉันฉันองค์เดียว ไบจักรหัก มันไม่มีตอ นะ ไบจักรหัก ฉันเลยหม้อชะ ๓ หม้อเลย ไบจักรหัก เราก็ไม่ช่วยต่อ เรื่องของแก

พอหลวงพ่อกับฉันกลับมา ตาโปรงก็มาเล่าให้ฟังบอกว่า ผมเอาอาหาร มาถวาย นี่ก็ว่าหลวงพ่อกับฉันอยู่ พอหลวงพ่อกับฉันไม่อยู่ พระบอกว่าไม่อยู่ ผมเลยถอยหลังกลับเอาอาหารกลับบ้าน แต่ไบจักรไม่รู้พื้นอะไรหัก หลวงพ่อกับฉันบอกที่นั่นมันไม่มีตอ หน้าวัดไม่มีตอ แกก็ถามทำไมจึงหัก ท่านก็เลยบอกว่า แกคล้ายศรัทธาไบจักรก็หัก ในเมื่อมาถึงวัดแล้ว แกไปทำไม้อันไหนจะเป็นมหาเศรษฐี ถอยหลังไม่ต้องการมหาเศรษฐีมีที่ไหน อ้อเทวดาช่วยนะ ช่วยใครรู้ไหม ช่วยฉัน โอ้โฮ หม้อชะไม่มี ดีใจ กินแกงไบจักรหัก

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

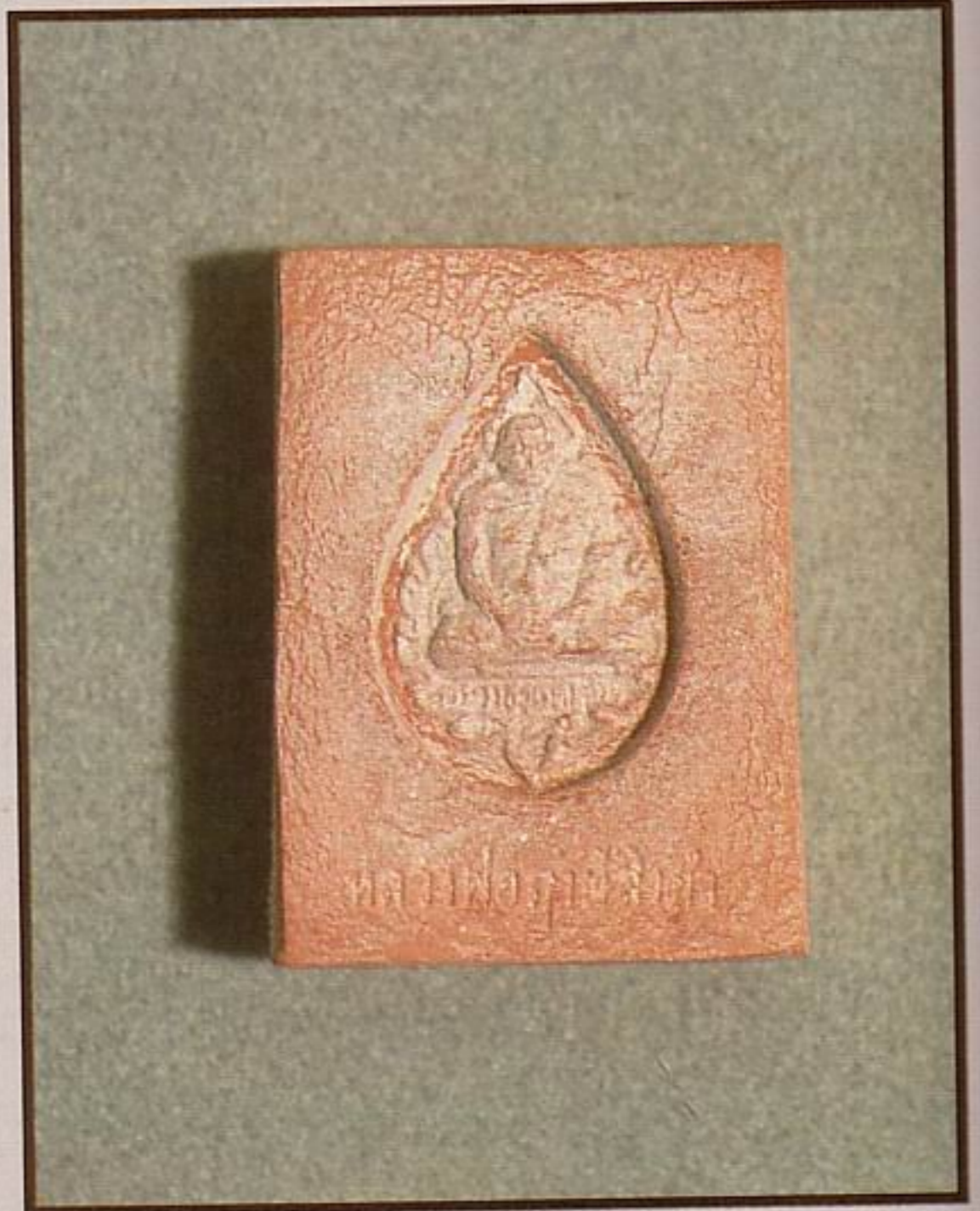
สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระหางหมาก (พระมหาลาก)

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นพระเนื้อผง สีแดง ปางสมาธิ บางทีก็เรียกพระหางพลู
ปลุกเสกเมื่องานเป่ายันต์เกราะเพชร ๒๔ สิงหาคม ๒๕๓๓
ด้านหน้าได้ฐานพระเขียนว่า วัดท่าซุง
ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อนั่งในกรอบรูปพัดยศ
มีชื่อ พระราชพรหมยาน ได้ที่นั่งและด้านล่างเขียนว่า หลวงพ่อฤาษีลิงดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

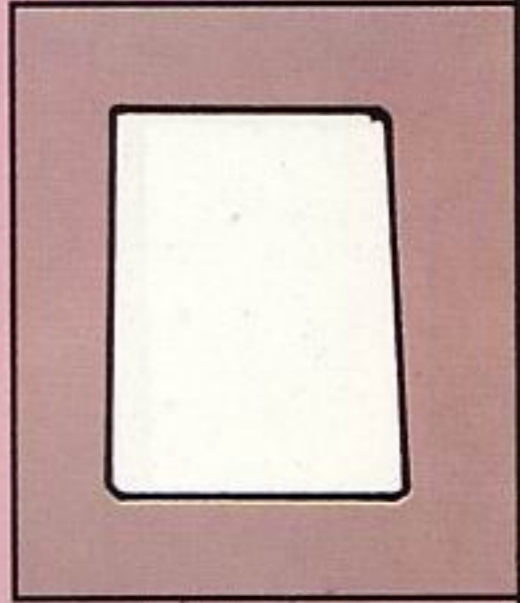
พระคำข้าวรูปหลวงพ่อ

ปลุกเสกเมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ในงานเป้ายันต์เกราะเพชร
สร้างทั้งหมด ๑๐๐,๐๐๐ องค์

ด้านหน้าเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อนั่งในกรอบรูปพัตยศ ไต้ที่นั่งมีชื่อ

พระราชพรหมยาน

ด้านหลังเป็นรูปยันต์เกราะเพชร ไต้ยันต์เขียนว่า หลวงพ่อฤาษีสิงดำ
รุ่นนี้ มี ๒ พิมพ์ พิมพ์แรกชื่อ หลวงพ่อฤาษีสิงดำ เขียนตามแนวโค้ง
พิมพ์หลังชื่อ หลวงพ่อฤาษีสิงดำ เขียนตามแนวนอน

ขนาดองค์จริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระคำข้าวรุ่นพิเศษ

ขนาดองค์จริง

ปลุกเสกในวันเป้ายันต์เกราะเพชร ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ มี ๓ แบบ

ด้านหน้า

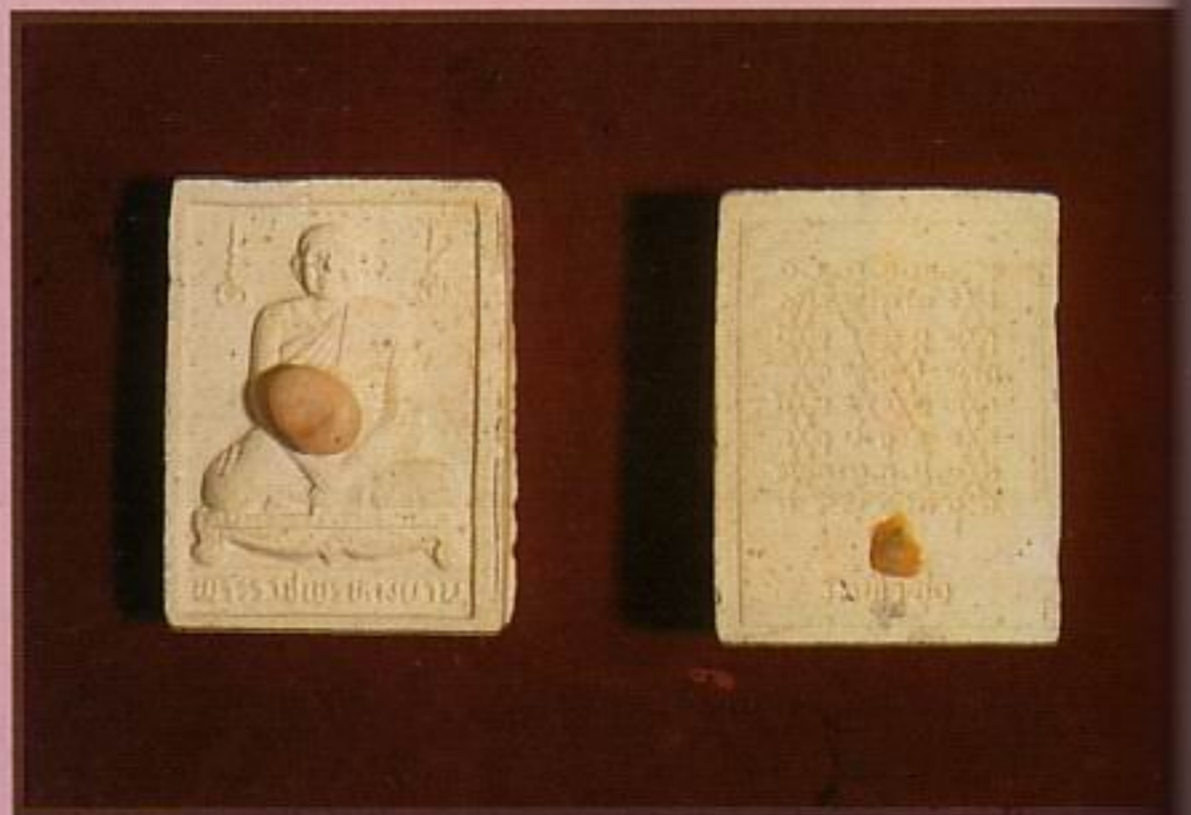
ด้านหลัง

แบบที่ ๑ ด้านหน้าเป็นรูปพระพุทธชินราช
แบบเดียวกับรุ่น ๑ มีพระบรมสารีริกธาตุ
บรรจุอยู่ด้านหน้า ๕ องค์
ด้านหลังบรรจุผงคำข้าวและมีรูป
ยันต์เกราะเพชร

แบบที่ ๒ ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่
มีพระธาตุบรรจุอยู่ ๑ องค์
ด้านหลังบรรจุผงคำข้าวและมียันต์เกราะเพชร

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

แบบที่ ๓ ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่
ด้านหลังบรรจุผงคำข้าวและมียันต์เกราะเพชร

วิธีอาราธนา

พระคำข้าว และ พระหางหมาก

คำอาราธนา ให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหมด รวมทั้ง เทวดาและพรหม ครูบาอาจารย์ทั้งหมด มีหลวงปู่ปาน วัดบางนมโค อ.เสนา จ.อยุธยา เป็นที่สุด แล้วตั้งนะโม ๓ จบ ปฏิบัติตามปกติว่าอิติปิโส ๑ จบ หลังจากนั้นให้อธิษฐานเอาตามความประสงค์ เมื่ออธิษฐานแล้ว ปลุกด้วยลาลาปลุกพระของหลวงปู่ปานว่า

"อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะ เดชะ ขอเดชเดชะ จงมาเป็นที่พึ่ง แก่มะอะอุ๋นเถิด"

สำหรับพระคำข้าวทำได้ยากมาก เพราะต้องเสกข้าวที่มีรสอร่อยที่สุด ออกจากปากนำมาเสก ทำอย่างนี้ครบ ๓ เดือนแล้วจึงทำเป็นผง แล้วนำเข้าพิธีพุทธาภิเษกอีกวาระหนึ่ง

สำหรับหางหมากหรือหางพลูนั้น เมื่อเสกหมากก่อนฉันแล้วนำ หางพลูที่เหลือมาผสมกับผงทำเป็นพระ แล้วนำเข้าพุทธาภิเษกอีกครั้ง

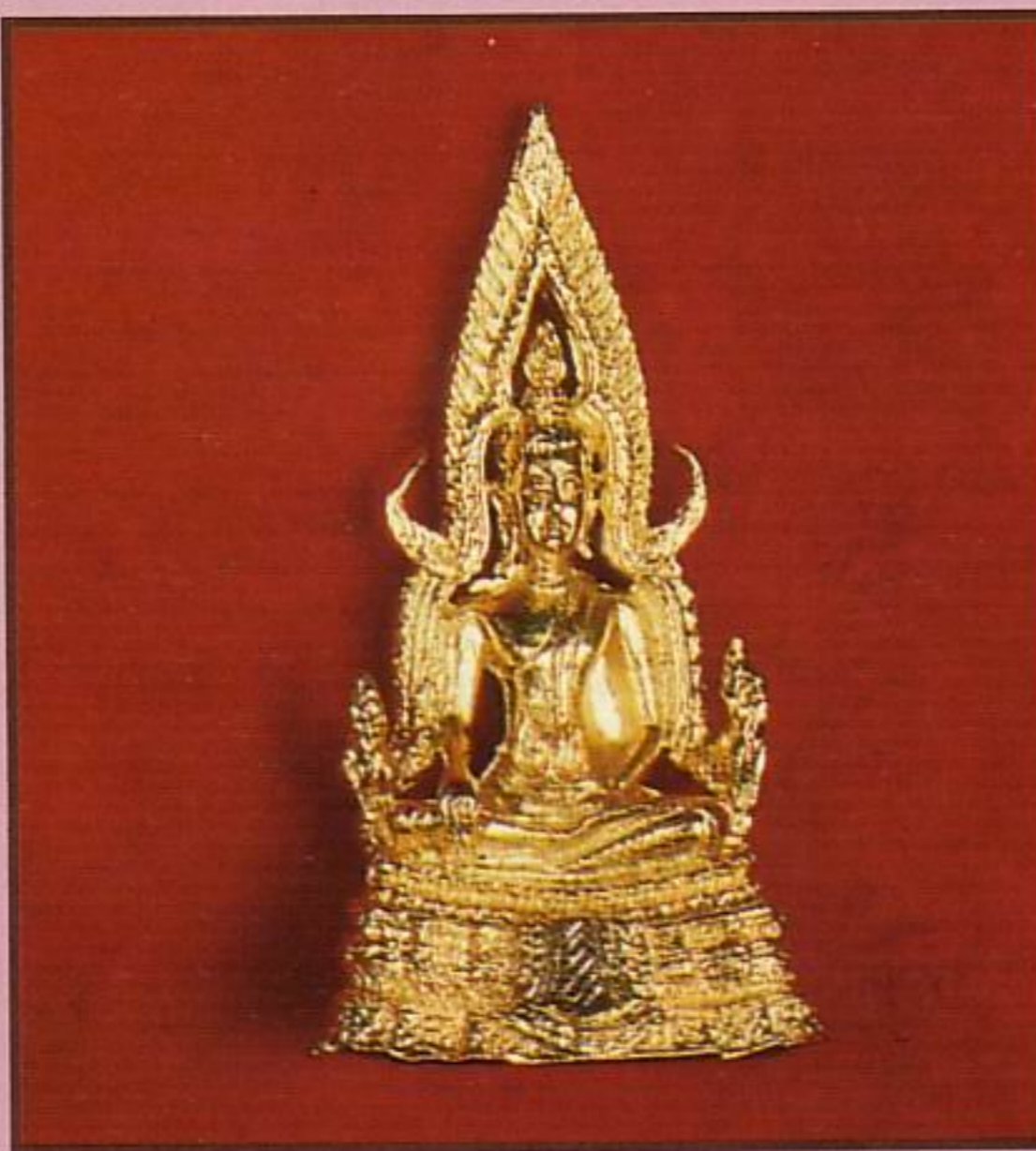
สำหรับผลนั้น มีความต้องการในทางลาภมากที่สุด และอย่างอื่นก็ขอ ท่านไว้ทุกอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลเป็นพิเศษแต่ที่ท่านนำไปบูชาในระยะใกล้มาแล้ว ขอให้ถามผลจากท่านที่เคารพจริงก็แล้วกัน

สำหรับพระหางพลูนี้มีผลเช่นเดียวกัน แต่หนักไปในทางที่พูดเป็นที่ จับใจคนมีลาภสักการะเสมอ

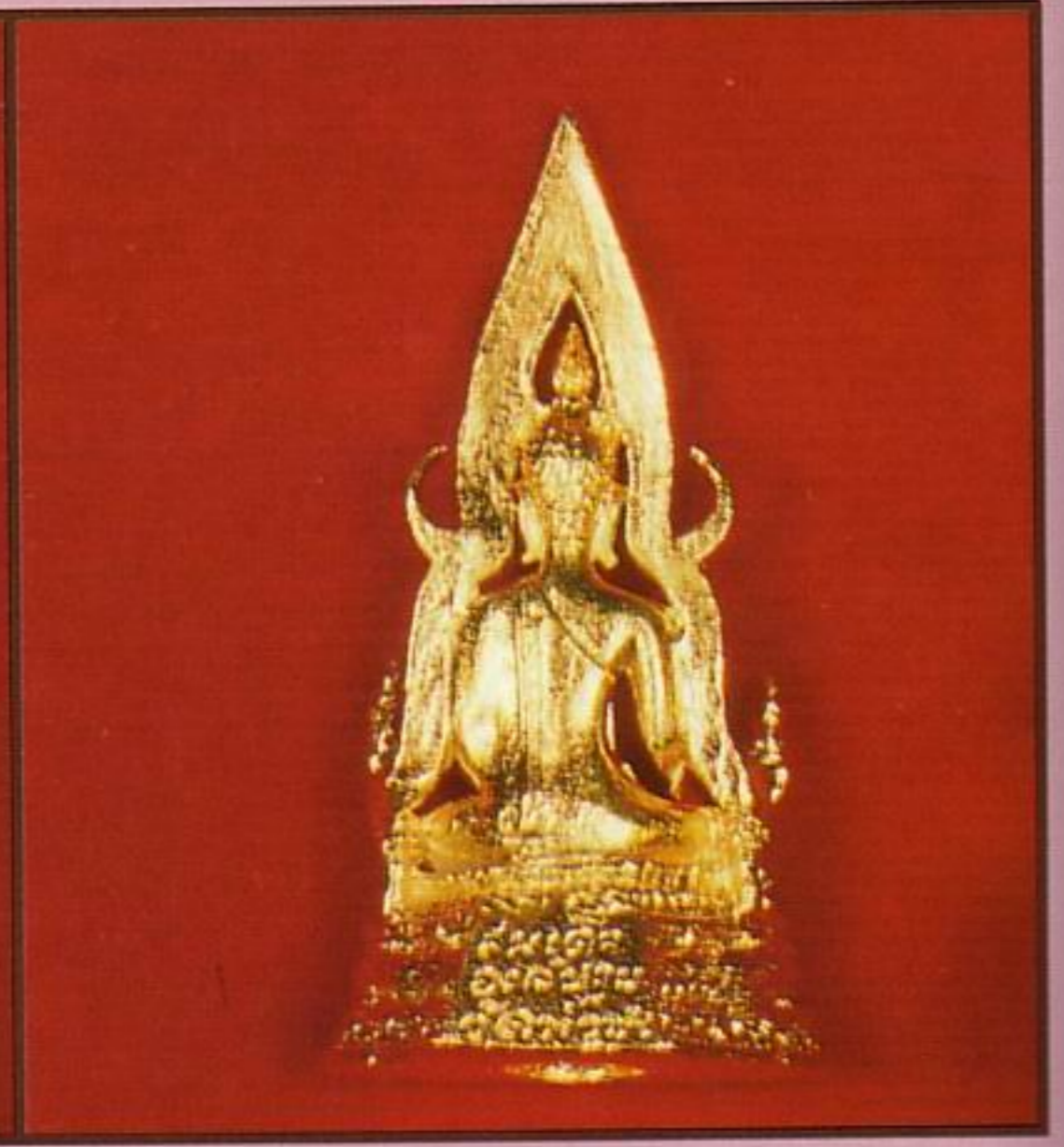

ขนาดองค์จริง

พระสมเด็จองค์ปฐม

ด้านหน้า

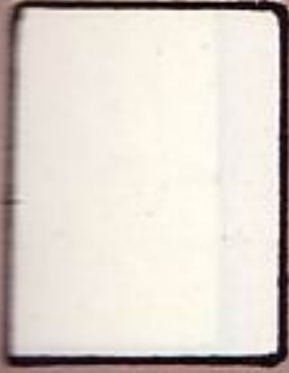
ด้านหลัง

เป็นรูปพระพุทธรูปปางมารวิชัยมีเรือนแก้วใต้ฐาน มีช่องกลม เดิมช่างจะใส่กริ่ง แต่หลวงพ่อกำหนด ท่านว่า คนจะจับพระเขย่า เป็นการปรามาสพระรัตนตรัย จะเป็นโทษ

รุ่นแรกปลุกเสกเมื่อ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕
สร้างด้วยโลหะ มี ๓ ชนิด คือ ทองคำ เงิน และโลหะชุบทองคำ

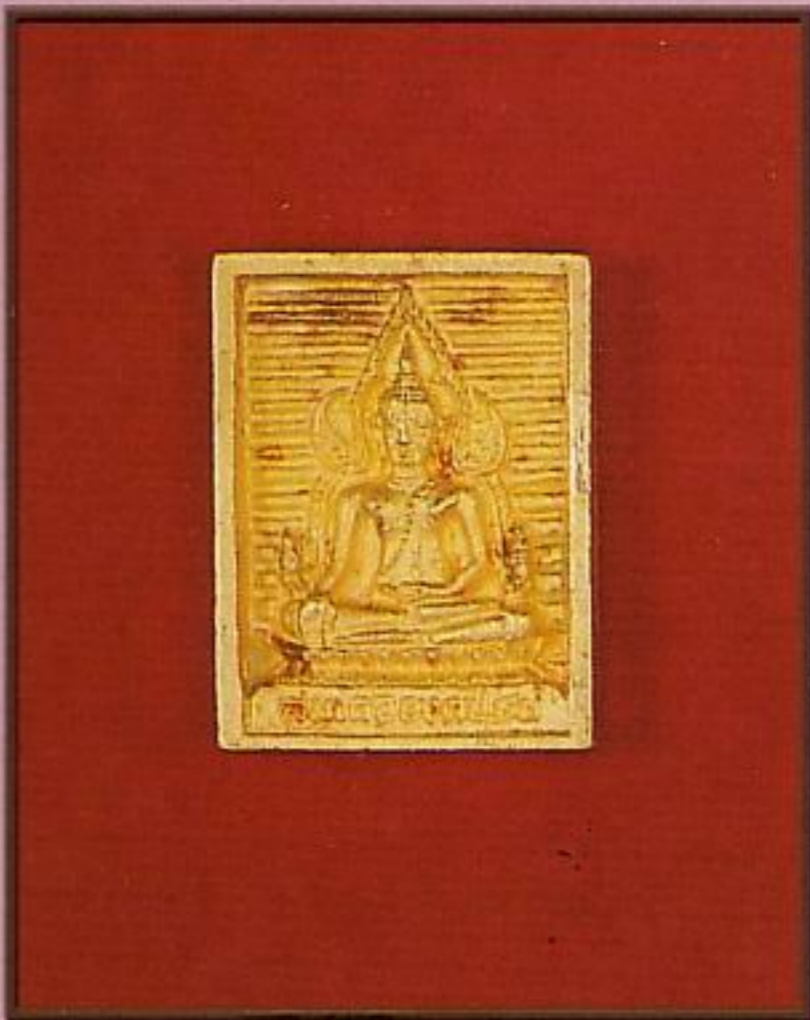
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

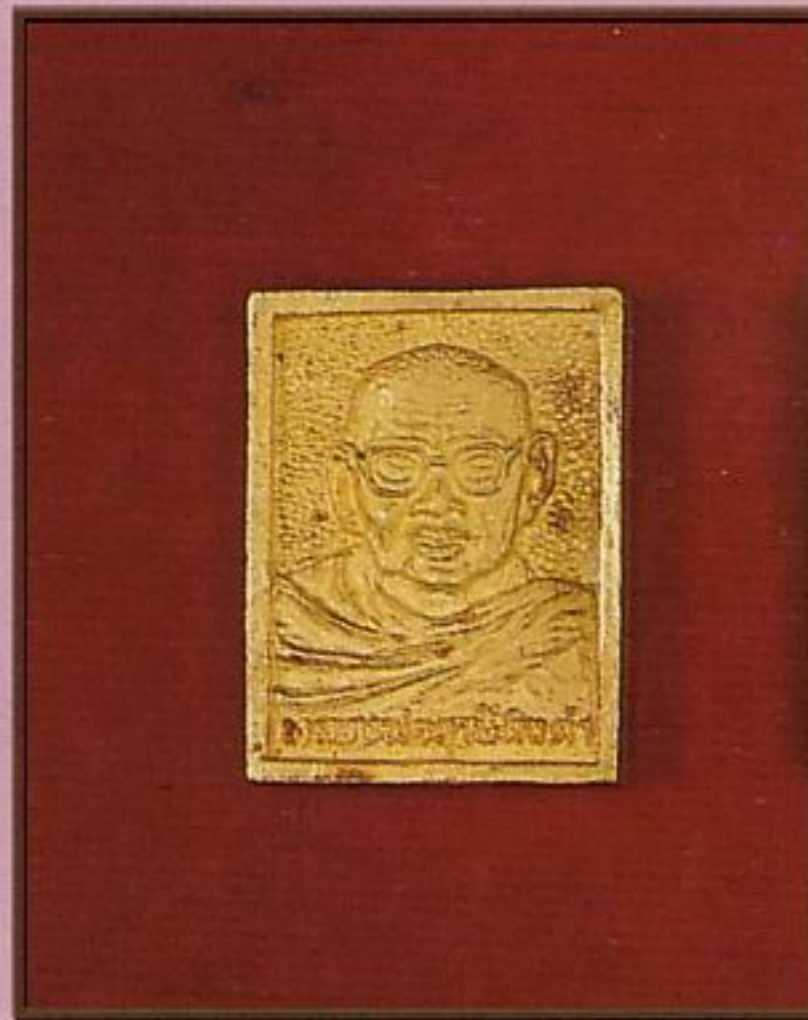

ขนาดองค์จริง

เหรียญสมเด็จพระองค์ปฐม

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า คุณวิมาลี ศิริประภาชัย สร้างถวาย
ด้วยโลหะ มี ๓ ชนิด คือ ทองคำแท้ เงิน และ โลหะชุบทองคำ

ด้านหน้าเป็นรูปสมเด็จพระองค์ปฐม

ที่ได้ฐานเขียนว่า สมเด็จพระองค์ปฐม ตามแนวนอน

ด้านหลังเป็นรูปหน้าหลวงพ่อ

ได้รูปเขียนว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ ตามแนวนอน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระสมเด็จองค์ปฐม-หลวงปู่

ขนาดองค์พระ

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นผงเนื้อสีนวลขาว

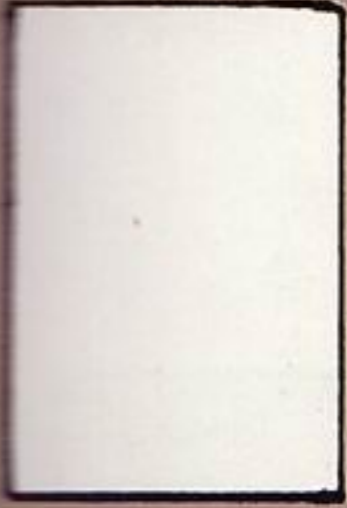
ด้านหน้าเป็นรูป พระปางมารวิชัยในเรือนแก้ว ได้รูปเขียนว่า สมเด็จองค์ปฐม

ด้านหลังเป็นรูปหลวงปู่พระราชพรหมยาน ได้รูปเขียนว่า หลวงปู่ฤาษีสิงดำ

หลวงพี่พระครูปลัดอนันต์ พัทธญาโณ สร้างครั้งแรกเมื่องานทำบุญครบรอบ ๑ ปี มรณภาพของหลวงปู่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ โดยใช้ผงดินสอพองที่พระเดชพระคุณ หลวงปู่ปลุกเสกตลอดไตรมาส ในระหว่างพรรษา พ.ศ.๒๕๑๘ ขณะทำพิธีพุทธาภิเษก หลวงปู่มาคุยกับหลวงพี่ในโบสถ์ และบอกว่า "พิธีปลุกเสกเป็นเรื่องของพระไม่ต้องยุ่ง"

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

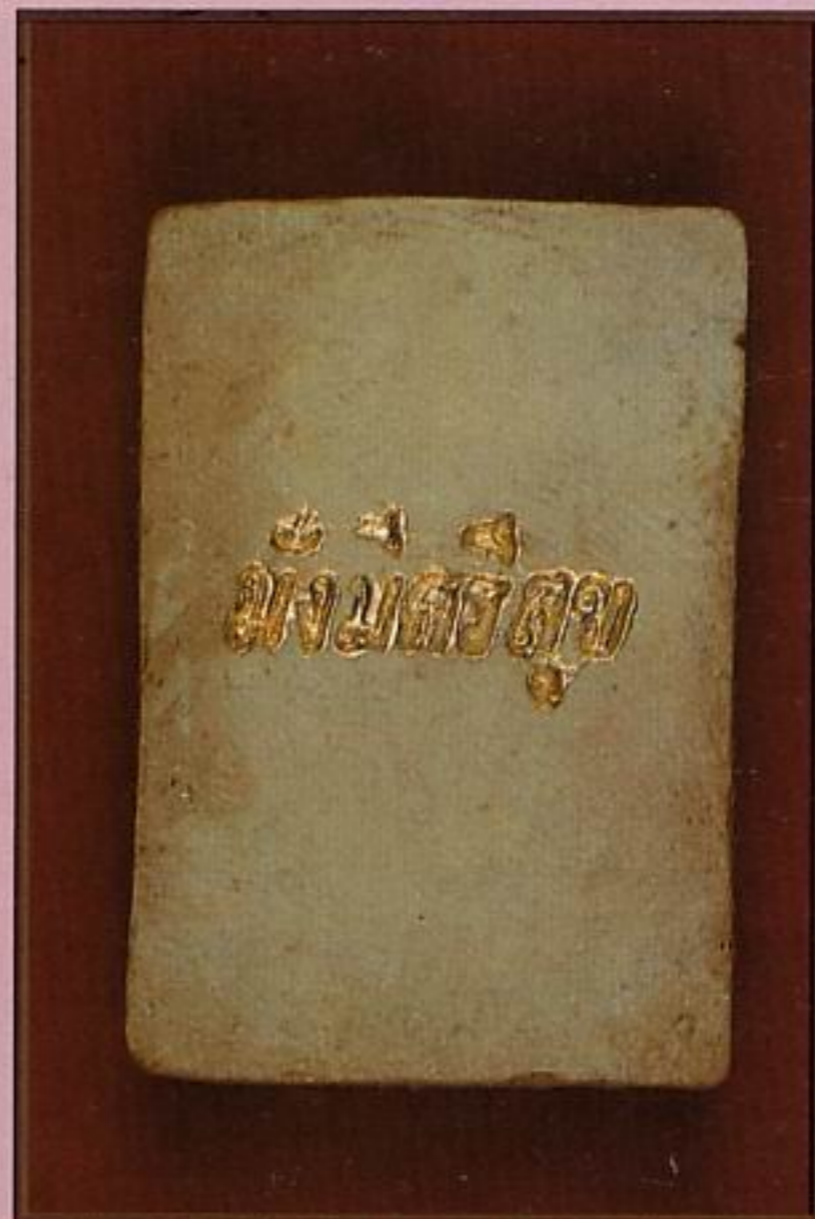

ขนาดองค์จริง

พระฤๅษีทองสวรรค

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๑ เป็นพระสีดินเผา

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อชุดทองดาวดิงส์ ครั้งแรก ทำหေးสะพายบาตรและย่าม

มือขวาถือตาลปัตร มือซ้ายถือไม้เท้าและใส่รองเท้าแตะ

ด้านหลังเขียนว่า มั่งมีศรีสุข

ขอบพระด้านขวาเขียนว่า นะมะพะทะ

ขอบด้านซ้ายเขียนว่า ปีมังกรทอง

ขอบด้านล่างเขียนว่า ๒๕๓๑

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

พระกริ่งหลวงพ่อปาน

สร้างเป็นที่ระลึกในงานครบรอบ ๑๐๐ ปี หลวงพ่อปาน ปีพ.ศ. ๒๕๑๘
มี ๒ แบบคือ ชุบทอง และรมดำ
ขนาดหน้าตัก ๒๐ มม. องค์พระสูง ๒๔ มม.
บนฐานองค์ทอง เขียนว่าหลวงพ่อปาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระรูปเหมือนหลวงปู่

สร้างราวปีพ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นพระรูปเหมือนโลหะสีทอง
ขนาดหน้าตัก ๑๑ มม. องค์กรสูง ๑๘ มม.
บนฐานเขียนว่า ฤาษีสิงดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระรูปเหมือนหลวงปู่
นั่งสมาธิ

เป็นพระรูปเหมือนโลหะสีทอง สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘
ขนาดหน้าตัก ๑๕ มม. องค์พระสูง ๑๘ มม.
บนฐานเขียนว่า หลวงปู่ฤาษีสิงดำ วัดท่าซุง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระรูปเหมือนหลวงปู่
รุ่นพระสุธรรมยานเถระ
และพระราชพรหมยาน

พระรูปเหมือนหลวงปู่แบบนี้มี ๒ รุ่น พิมพ์เดียวกัน ขนาดหน้าตัก ๑๕ มม. สูง ๒๐ มม.

รุ่นที่ ๑ สร้างปี พ.ศ. ๒๕๓๒ บนฐานเขียนว่า พระสุธรรมยานเถระ (องค์รมดำ)

รุ่นที่ ๒ สร้างปี พ.ศ. ๒๕๓๓ บนฐานเขียนว่า พระราชพรหมยาน

ส่วนฐานด้านหลังเขียนว่า วีระ ถาวโร รุ่น ๒ นี้มี ๒ แบบ คือทำด้วยเงินแท้
และทำด้วยโลหะชุบทอง

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

พระกลีบบัวรูปเหมือนหลวงพ่อดุสิต

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหลัง

ด้านหน้า

เป็นพระรูปเหมือนหลวงพ่อดุสิต ทำเป็นรูปกลีบบัวเนื้อโลหะสีดำ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
สร้างเมื่อเดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๘ เป็นที่ระลึกสมณศักดิ์พระสุธรรมยานเถระ
ด้านหลังเขียนว่า หลวงพ่อดุสิตดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญรุ่นแรก (เกลียวเชือก)

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะสีเงิน สร้างพ.ศ.๒๕๑๖

ด้านหน้า เป็นรูปหลวงปู่ปาน มีคำว่า หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค อยู่ใต้รูป

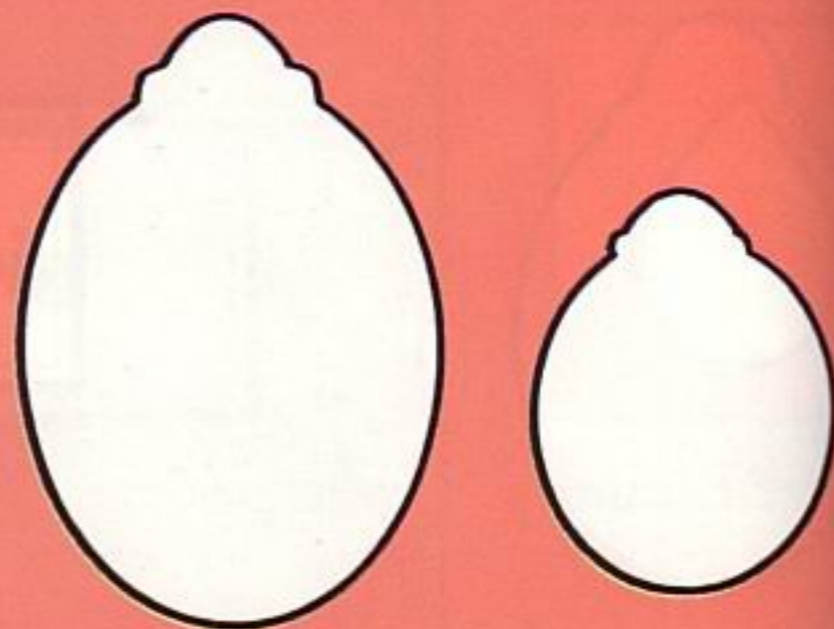
ด้านหลัง เป็นรูปหลวงปู่ ได้รูปเขียนว่า พระมหาวิระ ถาวโร ศิษย์หลวงปู่ปาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด

สร้างปี พ.ศ.๒๕๑๘ ปลุกเสกพร้อมกับพระทุ่งเศรษฐี
รุ่นไตรมาส มี ๒ แบบ คือ

โลหะสีทองขนาดเล็ก
โลหะสีเงินขนาดใหญ่

เงิน ทอง
ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อปาน
มีข้อความว่า
ครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด
หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลังเป็นยันต์เกราะเพชร มีเลข ๒๕๑๘ กำกับอยู่ทั้งบนและล่าง
เฉพาะเหรียญเงินด้านข้างของยันต์ จะมีหมายเลขของเหรียญเขียนอยู่ด้วย

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญครบรอบ ๑๐๐ ปี หลวงพ่อปาน

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะ สีทอง มีโบว์ผูกยันต์บารมีสามสิบทิศ ห้อยด้านบน
สร้าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อปาน เขียนรอบรูปว่า

ครบรอบ ๑๐๐ ปีหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค พ.ศ.๒๔๑๘-๒๕๑๘

ด้านหลังเป็นรูปพระปางสมาธิ และยันต์มะอะอุ (ยันต์ท่านท้าวมหาราช)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญ เอกราช รุ่นที่ ๑

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

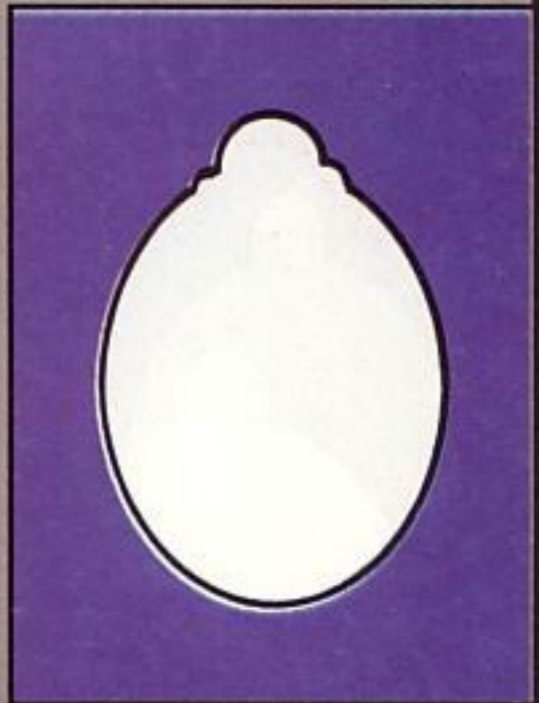

รุ่นที่ ๑ โลหะรมดำ เป็นเหรียญคู่ สร้างปี ๒๕๑๘

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อกปาน มีข้อความว่า ครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิดหลวงพ่อกปานวัดบางนมโค
ด้านหลังเหรียญหนึ่งเป็นรูปยันต์เกราะเพชร และมีตัวเลข ๒๕๑๘ ทั้งด้านบนและล่างของยันต์
อีกเหรียญหนึ่ง เป็นรูปหลวงพ่อกปาน และมีข้อความว่า เอกราช ๒๕๑๘ อยู่ด้านบน
และชื่อ พระมหาวิระ ถาวโร ศิษย์หลวงพ่อกปาน อยู่ด้านล่าง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญ เอกราช รุ่นที่ ๒

ขนาดเหรียญจริง

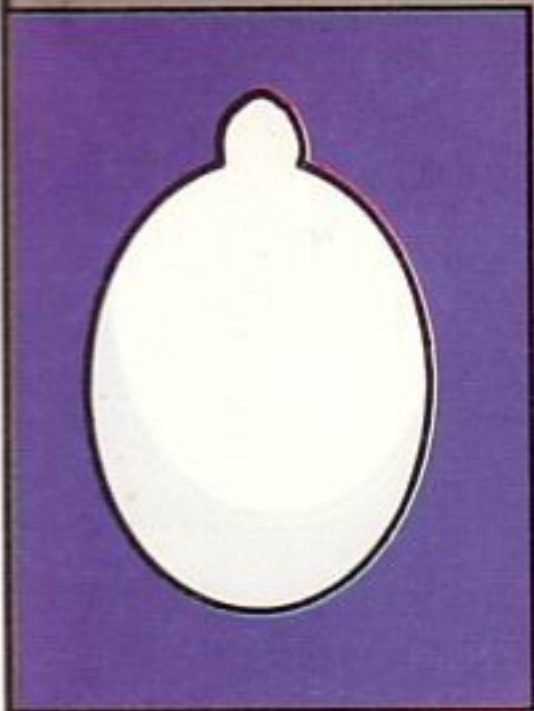
ด้านหน้า

ด้านหลัง

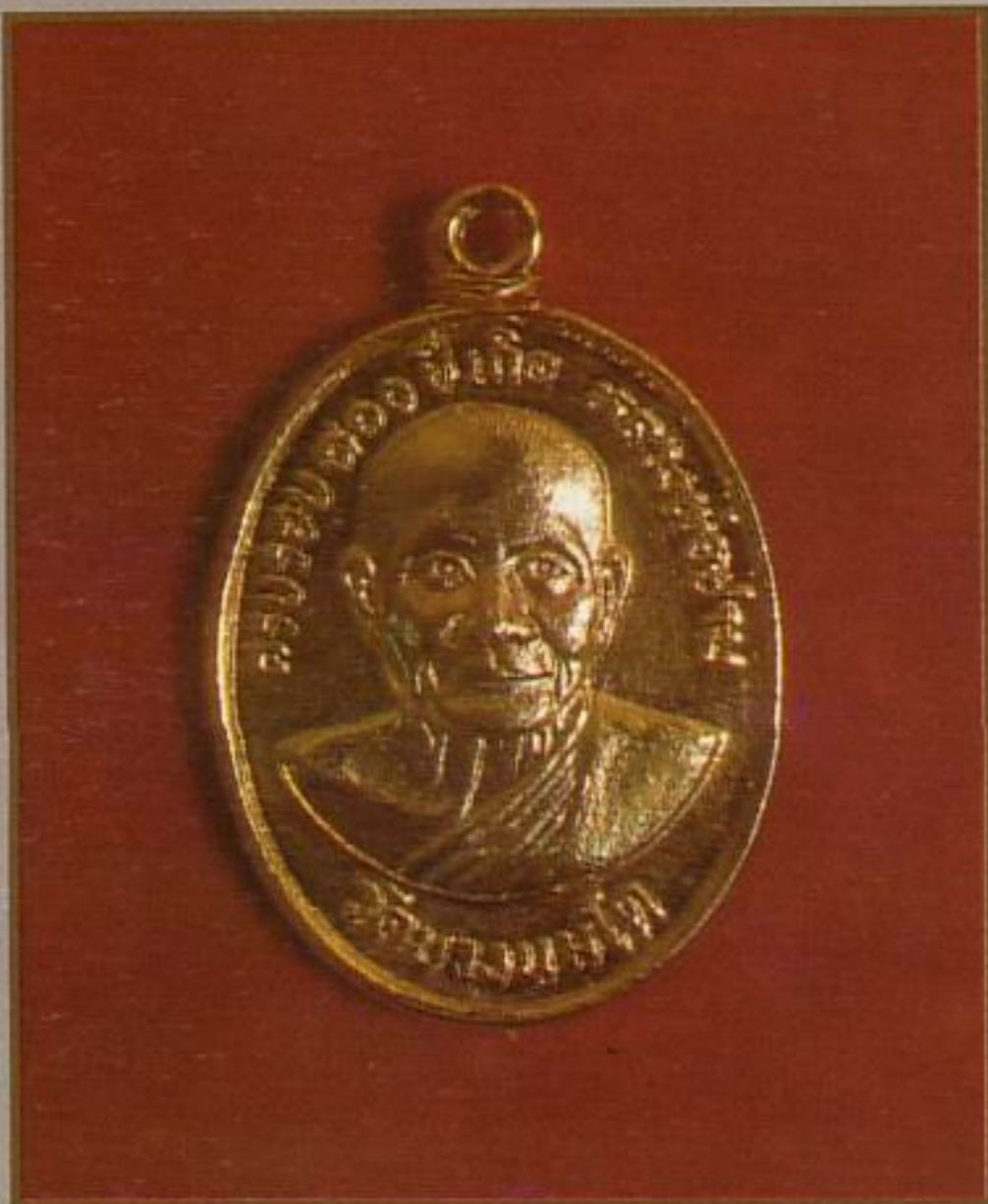
รุ่นที่ ๒ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๐ เป็นเหรียญโลหะรมดำ สร้างชนิดเดียวแต่มี ๒ พิมพ์ไม่เหมือนกัน ด้านหน้า เป็นรูปหลวงพ่อปาน และมีข้อความว่า ครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค ส่วนด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อ มีข้อความว่า เอกราช ๒๕๑๘ อยู่ด้านบน และได้รูปเขียนว่า พระมหาวิระ ถาวโร ศิษย์หลวงพ่อปาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญ เอกราช รุ่นที่ ๓

ด้านหน้า

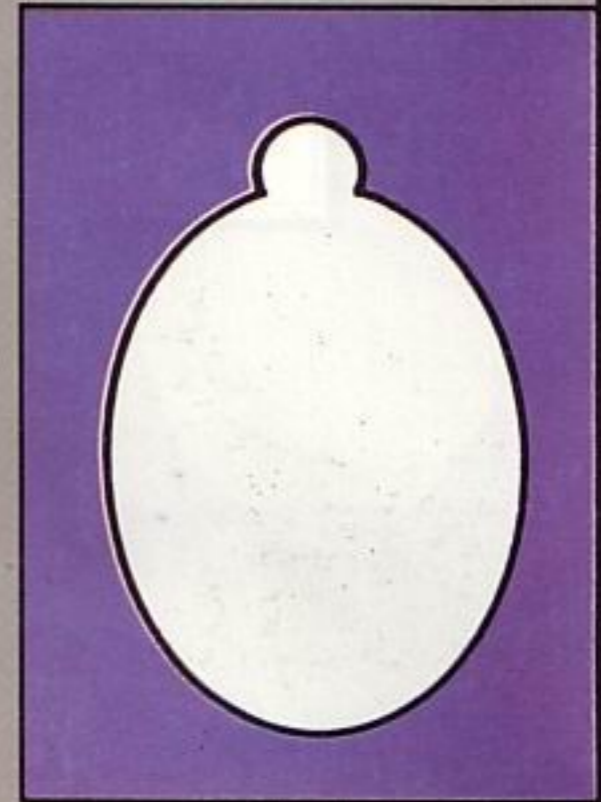
ด้านหลัง

รุ่นที่ ๓ เป็นเหรียญโลหะ สีทอง คนละพิมพ์กับรุ่นที่ ๑ และ ๒
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อปาน รอบรูปเขียนว่า *ครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด หลวงพ่อปาน
วัดบางนมโค*
ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อ ได้รูปเขียนว่า *พระมหาวิระ ถาวโร ศิษย์หลวงพ่อปาน
มีคำว่า เอกราช เขียนอยู่เหนือรูป*

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญหลวงพ่อปาน-พระครูภาวนา

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

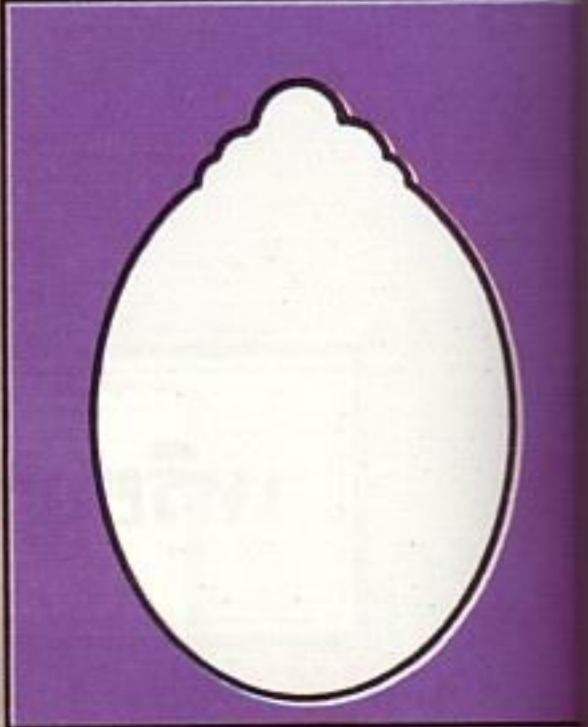
เป็นเหรียญโลหะรมดำ สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๙

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่ทิม และมีชื่อ พระครูภาวนาพิริยคุณ (ทิม) วัดภาวนาภิตตาราม
อยู่รอบบน

ด้านหลังเป็นรูปหลวงปู่ปาน และมีชื่อ พระครูวิหารกิจจานุการ (ปาน) ๒๕๑๙ อยู่รอบบน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

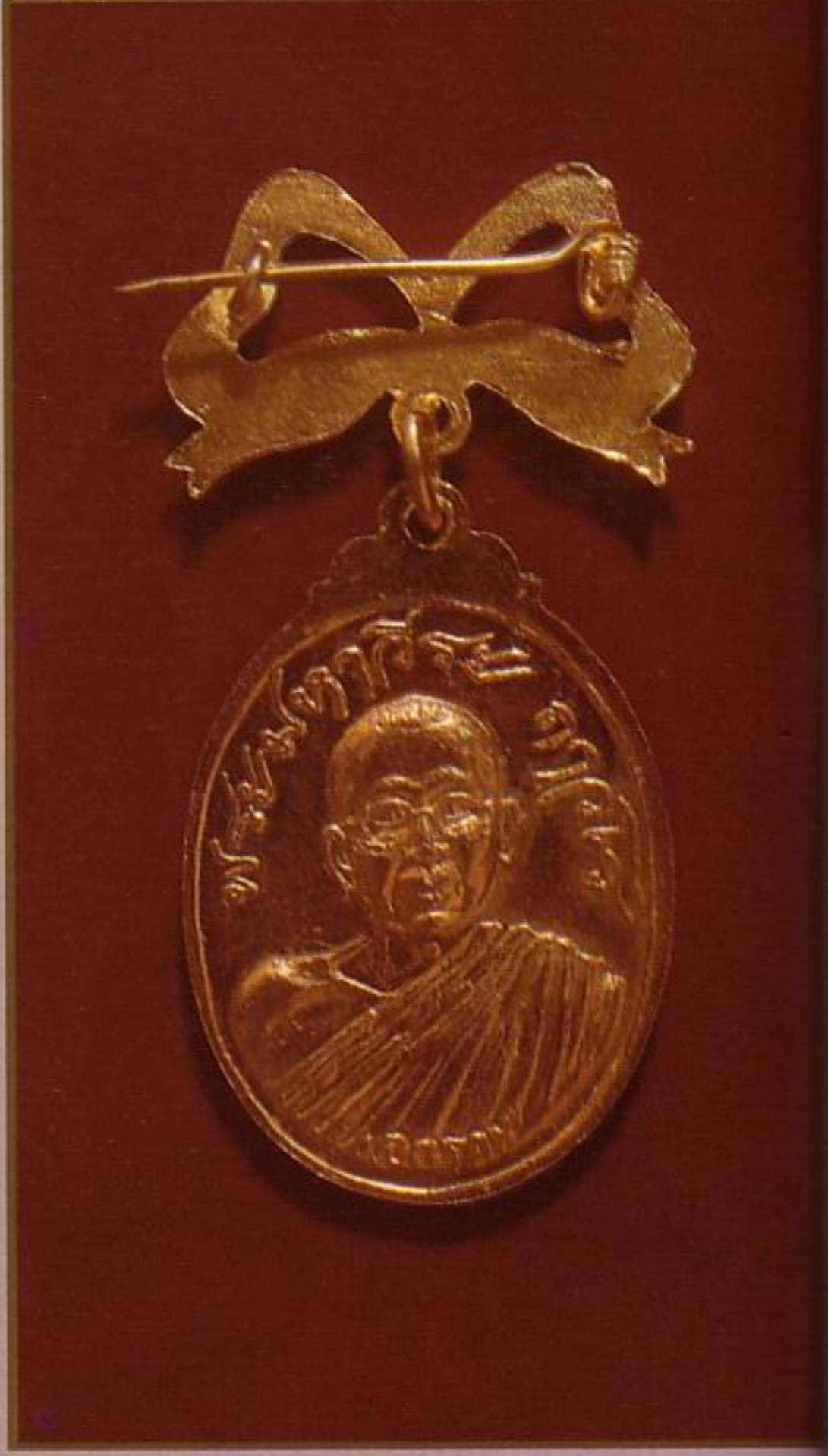
เหรียญมหาลาภ - เอกราช

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

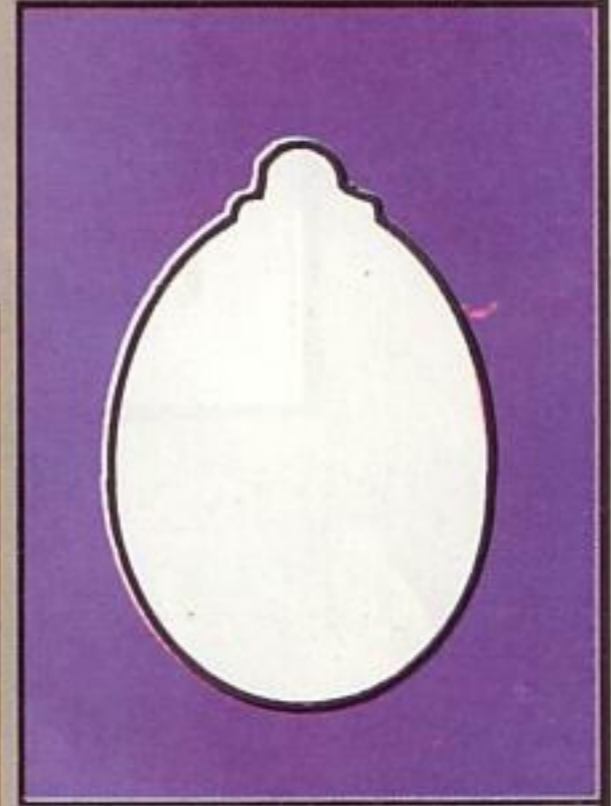
ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะสีทอง ตัดโบว์ สร้างประมาณปี ๒๕๒๐
ด้านหน้าเป็นรูปและชื่อ หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค ได้รูปเขียนว่า มหาลาภ
ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อและชื่อ พระมหาวิระ ถาวโร ได้รูปเขียนว่า เอกราช

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญที่ระลึกผูกพัทธสีมา

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะ
สีทองและสีเงิน

ด้านหน้า เป็นรูปและชื่อหลวงพ่อปาน ได้รูปเขียนว่า ที่ระลึกผูกพัทธสีมา

ด้านหลังเหรียญทอง เป็นรูปหลวงพ่อและมีชื่อ พระมหาวิระ ถาวโร

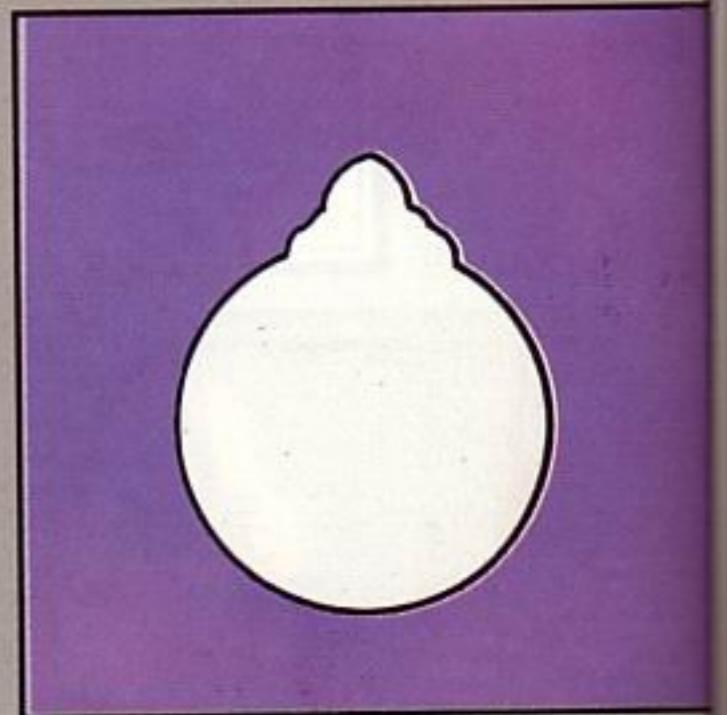
ด้านหลังเหรียญเงิน เป็นรูปยันต์เกราะเพชร และมีข้อความว่า ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน

๒๓ เม.ย. ๒๕๒๐

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญที่ระลึกผูกพัทธสีมา

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะคู่ สีทอง มีข้อความว่า ที่ระลึกผูกพัทธสีมา อยู่ด้านบนทั้งสองเหรียญ เหรียญหนึ่งด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อปาน และมีชื่อ หลวงพ่อปาน อยู่ด้านล่าง ด้านหลังเป็นยันต์เกราะเพชร ได้ยันต์เขียนว่า ๒๓ เม.ย. ๒๕๒๐ อีกเหรียญหนึ่งด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและมีชื่อ พระมหาวิระ ถาวโร อยู่ด้านล่าง ด้านหลังเป็นยันต์ นะโมพุทธายะ และมีวันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๒๐ อยู่ด้านล่าง ทั้ง ๒ เหรียญห้อยอยู่บนแถบโลหะมีรูปพระพุทธรูปอยู่กลางระหว่างยันต์ท่านท้าวมหาชมภู ใช้กันโรคระบาด และอันตรายทุกประเภท

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญรูปในหลวง ร. ๙

จากแจกแก่ทหารตำรวจและอาสาสมัครที่นับถือศาสนาอื่น

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ขนาดเหรียญจริง

เป็นเหรียญคู่ที่ระลึก สีทอง และสีเงิน โดยเสด็จพระราชกุศล งานผูกพัทธสีมา ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน

๒๔ เม.ย. ๒๐

ด้านหน้าเป็นรูปในหลวง ในวงกลม มีมงกุฎรัศมีด้านบน ด้านหลังเขียนว่า ร.๙

เหรียญนี้ บางแบบแขวนได้ เข็มกลัดรูปฉัตรสามชั้น

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญสุปฏิปันโน

ขนาดเหรียญจริง

มี ๒ เหรียญ ทำด้วยโลหะรมดำ
สร้าง ปี ๒๕๒๐

เหรียญชายมีรูปและชื่อ

- ๑. หลวงพ่อปาน
- ๒. หลวงพ่อбудดา
- ๓. หลวงปู่สี
- ๔. พระมหาวิระ

เหรียญขวามีรูปและชื่อ

- ๑. พระครูสุคันธศีล
- ๒. ครูบาอินทจักร
- ๓. ครูบาพรหมจักร
- ๔. ครูบาวงษ์

ด้านหลัง

ด้านหน้า

เหรียญชายมีรูปและชื่อ

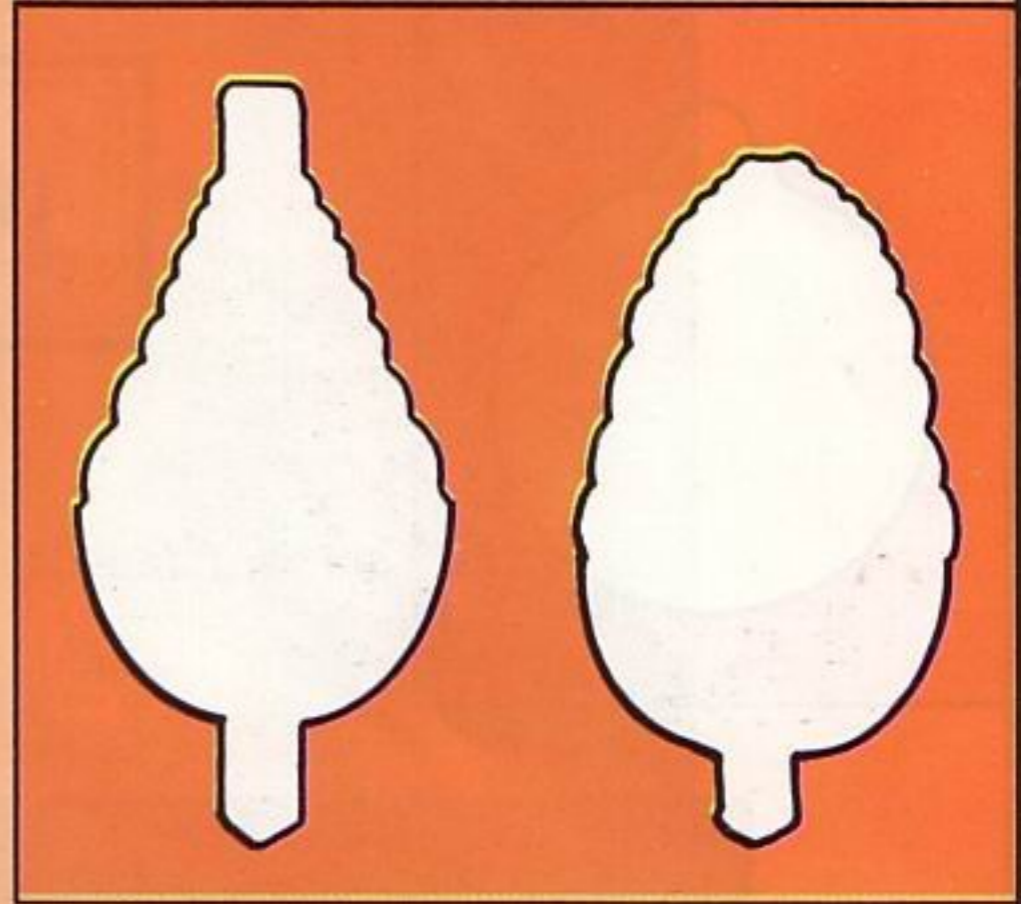
- ๑. หลวงปู่แหวน
- ๒. หลวงพ่อสิม
- ๓. หลวงปู่คำแสน
- ๔. พระมหาอำพัน

เหรียญขวามีรูปและชื่อ

- ๑. ครูบาศรีวิชัย
- ๒. ครูบาธรรมชัย
- ๓. ครูบาชุ่ม
- ๔. ครูบาบุญทิม

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

แหวนเงิน-ทองรูปหลวงปู่

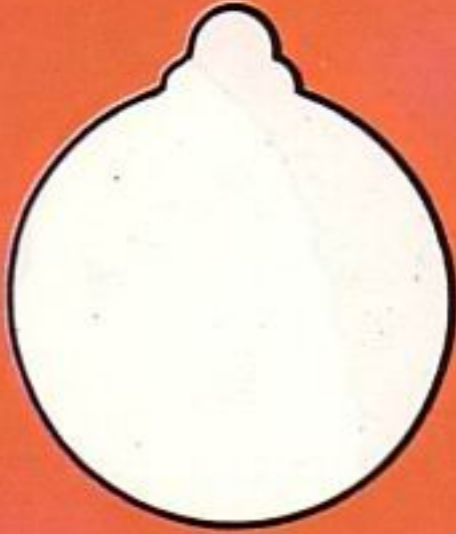
ขนาดแหวนจริง

แหวนโลหะมีหลายรุ่น รุ่นแรกเป็นสีเงิน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐
รุ่นสีทองสร้างหลายครั้ง หลวงปู่แจกเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้
มีอานุภาพป้องกันสรรพอันตรายทั้งปวง รวมทั้งนิวเคลียร์และฝนเหวี่ยง
และให้ผลทางลาภและเมตตามหานิยมต่างๆ อธิษฐานได้ตามใจปรารถนา

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญสามัคคีมีสุข - ญูชนะ

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

รุ่นที่ ๑ เหรียญโลหะรมดำ ปลุกเสกเมื่อวันวิสาขบูชาที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑
รุ่นที่ ๒ เหรียญโลหะสีทอง ปลุกเสกเดือนเมษายน ๒๕๒๘ พิมพ์เดียวกับรุ่น ๑ แต่
ชุบทอง และมีแบบที่อัดกรอบรวมกับฝ้ายันต์มหาพิชัยสงคราม ร้อยเชือกแดง
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่และชื่อ ฤๅษีสิงดำ
ด้านหลังเป็นรูปและชื่อ พระเจ้าตากสินมหาราช และมีข้อความด้านบนว่า กุณฺฐนะ
หลวงปู่ได้ชี้แจงเรื่องการสร้างเหรียญนี้ไว้ดังนี้

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญกูผู้ชนะ

อาตมาทำเหรียญพิเศษ ให้นำมาว่า "กูผู้ชนะ" แจกแต่ท่านที่ร่วมกุศล สาธารณประโยชน์สงเคราะห์ผู้ยากจนในถิ่นทุรกันดารโดยเอาเงินที่ได้จากการแจก เหรียญนี้ซื้ออุปกรณ์ในการแจกของ จำนวนที่ทำมีจำนวนจำกัดไม่มากนัก เริ่มทำการปลุกเสก วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ตรงกับวันวิสาขบูชา จะเริ่มทำการแจก วันเข้าพรรษา คือวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

อัตรำบำเพ็ญกุศล เดิมมิได้กำหนดไว้ อยากจะให้เป็นที่ไปตามศรัทธาของท่านผู้รับ และตั้งใจทำบุญ มีหลายท่านแจ้งมาว่า คนจนที่มีเงินน้อยบางท่านอยากจะได้ไว้มาก เพื่อให้เพียงพอแก่คนในครอบครัว เห็นคนอื่นทำบุญมากและได้รับเหรียญเดียว ตนเองยากจน ครั้นจะบริจาคมากก็ไม่มีพอ ขอให้กำหนดอัตราขั้นต่ำไว้ เพื่อความสบายใจของท่านผู้รับ อาตมาขอกำหนดอัตราสำหรับบริจาคสงเคราะห์ผู้ยากจนไว้ดังนี้ ท่านผู้รับจะรับเหรียญนี้ได้ โดยที่ท่านบริจาคทรัพย์ร่วมสาธารณกุศลตั้งแต่ ๑๐ บาทขึ้นไป ถ้าไม่เกรงใจคนที่บอกว่ายากจน จะไม่กำหนดราคาเลย

สำหรับเหรียญ "กูผู้ชนะ" นี้ ไม่มีวางแจกหรือขายในที่ใดทั้งหมด ทุกท่านจะได้รับจากอาตมาเองแห่งเดียว

พระมหาวิระ ถาวโร

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

วัดจันทาราม (ท่าซุง) อ.เมือง จ.อุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญสามัคคีมีสุข และเหรียญไพรีพินาศ

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะคู่ สีทอง อัดกรอบพลาสติก โดยมีผ้ายันต์มหาพิชัยสงครามคั่นกลาง
ปลุกเสกเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑

เหรียญสามัคคีมีสุข ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและชื่อ **ถาษีสิงดำ** บนรูปมีคำว่า **สามัคคีมีสุข**
ด้านหลังเป็นรูปและชื่อ **พระเจ้าตากสินมหาราช** บนรูปมีคำว่า **กุผู้ชนะ**
ส่วนเหรียญไพรีพินาศ รุ่นแรกนี้ ด้านหน้าเป็นรูปพระเจ้าพรหมทรงช้างประกายแก้ว
และมีคำว่า **ไพรีพินาศ** อยู่ใต้รูป ด้านหลังของเหรียญว่าง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญ กุญแจ - ไพรีพินาศ

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

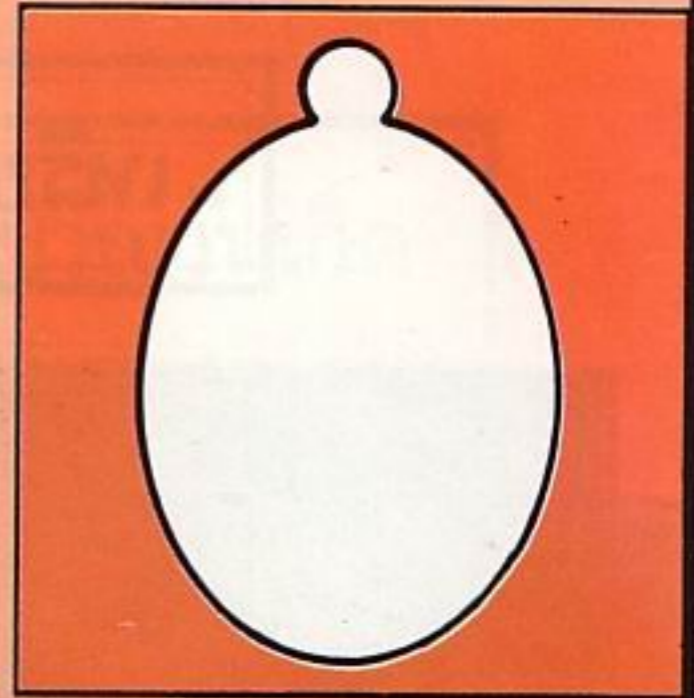
ด้านหลัง

เหรียญ กุญแจ-ไพรีพินาศ รุ่น ๒ เนื้อโลหะชุบทอง สร้างเมื่อ ๙ พฤษภาคม ๒๕๒๘
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและมีชื่อ ฤทธิสิงดำ อยู่ด้านล่าง ด้านบนเขียนว่า กุญแจ ไพรีพินาศ
ด้านหลังเป็นรูปพระเจ้าพรหมทรงช้างประกายแก้ว ได้รูปเขียนว่า ไพรีพินาศ
ภายหลังเหรียญรุ่นนี้อัดกรอบพลาสติกพร้อมกับผ้ายันต์มหาพิชัยสงคราม ร้อยเชือกแดง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญท้าวเวสสุวรรณ

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะรมดำ สร้างเมื่อ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๑
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและชื่อ พระมหาวิระ ถาวโร (ฤๅษีลิงดำ) อยู่ด้านบน
ใต้รูปมีข้อความว่า ที่ระลีกวันค่ายศรีนครินทรากก.ตชด.เขต ๘ ๒๕ ก.ย. ๒๕๒๑
ด้านหลังมีรูปท้าวเวสสุวรรณและชื่ออยู่ด้านล่าง และมีคาถาเขียนอยู่โดยรอบ
ปลุกเสกที่วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช
(พล.ต.ต. สุรินทร์ สิงหรา ณ อยุธยา สร้างถวาย)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญหลวงพ่อปาน

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สร้างเมื่อ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๖

เป็นเหรียญโลหะคู่ สีทองและสีเงิน ขนาดเท่ากัน แต่ได้ห่วงร้อยของเหรียญทองมีฐานกว้าง

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อปาน และมีชื่อ หลวงพ่อปาน อยู่ด้านล่าง

ด้านหลังเป็นยันต์เกราะเพชร มีข้อความว่า ศูนย์ศิษย์หลวงพ่อปาน อยู่ด้านบน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญของขวัญวันเกิด

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะสีทอง มีทั้งหมด ๔ รุ่น

รุ่นที่ ๑ อัดกรอบเรียบร้อย พร้อมธงชาติ สร้าง ปี ๒๕๒๓

รุ่นที่ ๒ อัดกรอบเรียบร้อย ติดโบว์ผูกยันต์บารมีสามสิบทิศ สร้าง ปี ๒๕๒๔

รุ่นที่ ๓ ไม่ได้อัดกรอบ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

รุ่นที่ ๔
ทั้ง ๔ รุ่น

ไม่ได้อัดกรอบ ดิดโบว์ ผูกยันต์บารมีสามสิบทิศ คนละพิมพ์กับรุ่นที่
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อ มีข้อความว่า ของขวัญวันเกิด ฤกษ์สิงดำ
ด้านหลังเป็นรูปพระเจ้าพรหมทรงช้างประกายแก้ว มีข้อความว่า
พระเจ้าพรหมมหาราชปราบรูปุพ่าย

อานุภาพ

๑. ป้องกันอันตราย
๒. ผู้ทำคุณไสยมาจะย้อนกลับไปหาเจ้าของ
๓. ศัตรูทำอันตรายยาก
๔. เมื่อปลุกเสกมอ อย่าแข่งคนอื่น เพราะจะเป็นไปตามนั้น
๕. ทำน้ามนต์ กินตลอดบุตรง่าย และรักษาโรค
๖. ดิดตัวไว้จะไม่มีอันตรายจากยาพิษ เมื่อบังเอิญกินยาพิษเข้าไป จะมีอาการมีนงราว 1 ชั่วโมง
แล้วจะหายไปเอง
๗. เมตตามหานิยม
๘. กันรังสีต่างๆ
๙. กันโรคระบาด ถ้ามีโรคระบาดเกิดขึ้นให้ใส่บาตรอุทิศกุศลให้ท่านท้าวมหาชมภูแล้วจะพ้นภัย
เหรียญนี้ ๑ องค์คุ้มกันได้ทั้งบ้าน

วิธีทำน้ามนต์ ให้เอาเหรียญวางไว้ใกล้ชั้นน้ำ แล้วอาราธนาบารมีองค์สมเด็จพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสืบๆ กันมา มีหลวงพ่อปาน
วัดบางนมโค และหลวงพ่อพระราชพรหมยานเป็นที่สุด แล้วอธิษฐานตามต้องการเสร็จ แล้วเอา
พระจุ่มน้ำแล้วเอาขึ้น

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญหลวงปู่ฤาษีสิงดำ

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญที่ระลึกงานเป้ายันต์เกราะเพชร ๗ ม.ค. ๒๕๒๗ เนื้อโลหะรมดำ
ด้านหน้า เป็นรูปหลวงปู่ ได้รูปเขียนว่า ฤาษีสิงดำ วัดท่าซุง
ด้านหลัง เป็นรูปยันต์เกราะเพชร
ได้ยันต์เขียนว่า ที่ระลึกงานเป้ายันต์เกราะเพชร ๗ ม.ค. ๒๕๒๗

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญฉลองสมณศักดิ์

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญเนื้อโลหะรมดำ สร้างเมื่อ ๒๔ มีนาคม ๒๕๒๘

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อ

ด้านหลังเป็นรูปยันต์ท่านท้าวมหาพรหม ด้านบนเขียนว่า *ที่รฤกในงานฉลองสมณศักดิ์*
และมีคาถา ได้คาถามีวันที่ ๒๔ มี.ค. ๒๕๒๘

ได้รูปยันต์เขียนว่า พระสุธรรมยานเถร วัดท่าซุง อุทัยธานี

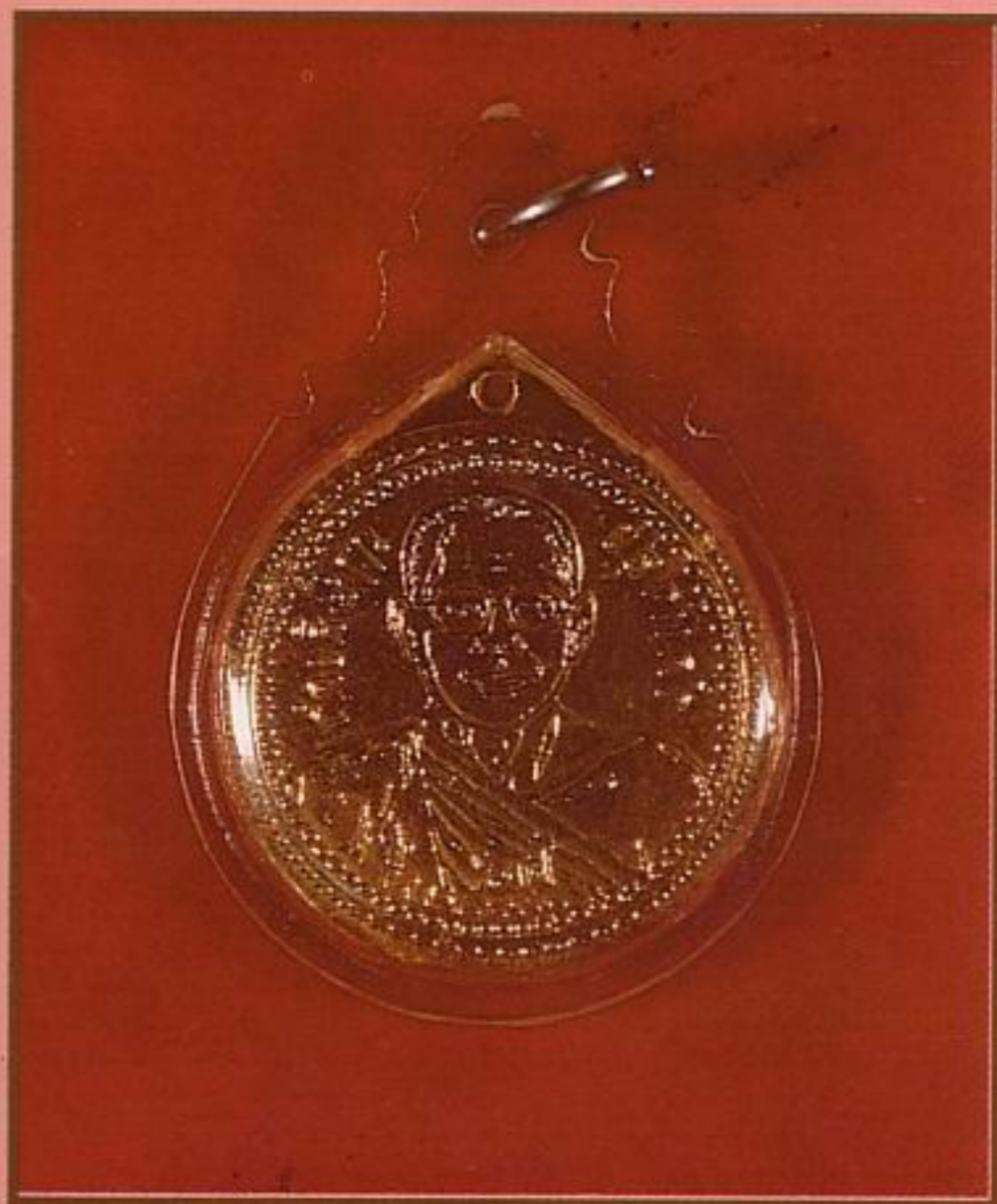
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

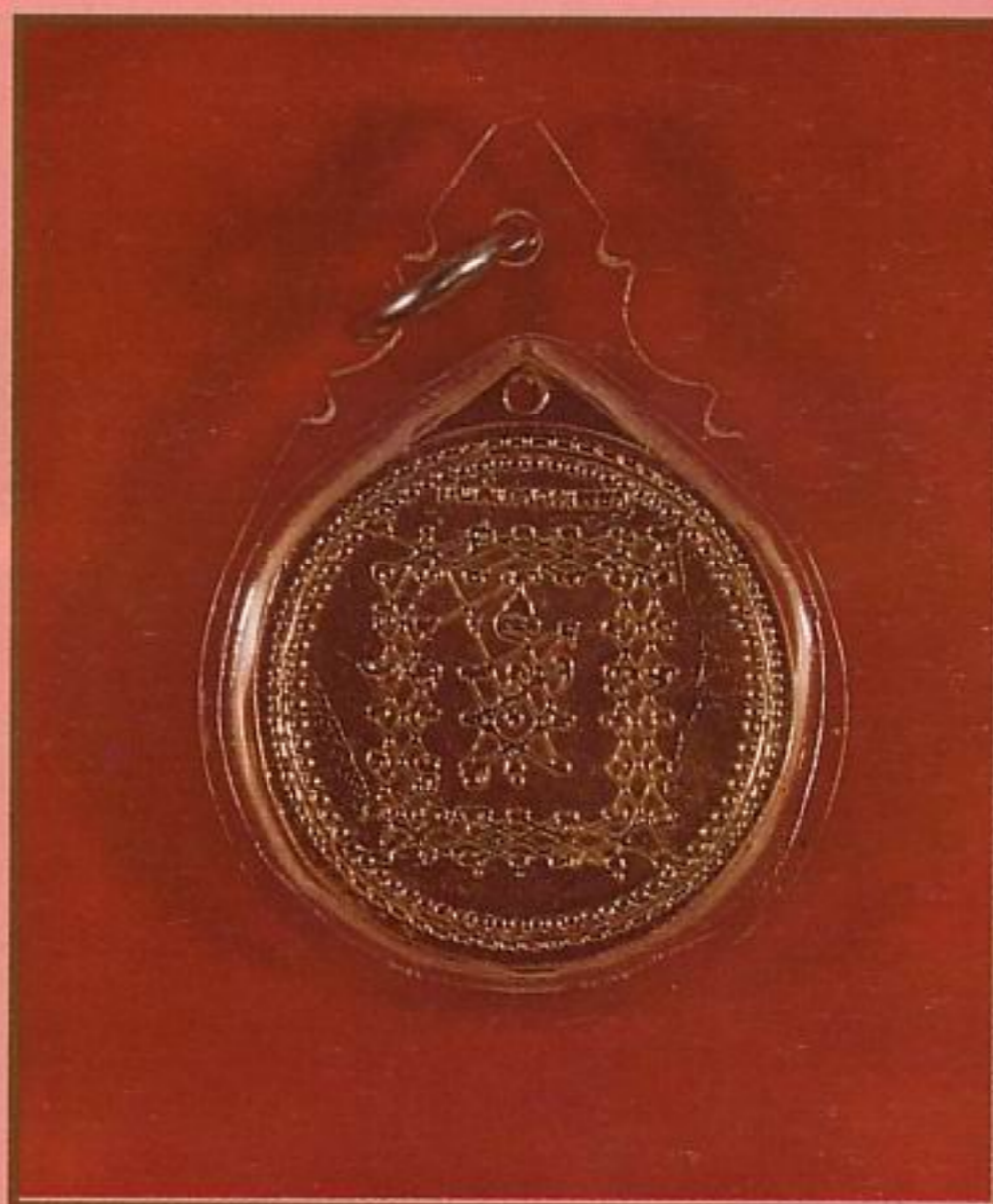

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญคอมพิวเตอร์

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ จำนวน ๒๐๐ องค์

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่ มีข้อความว่า วัดท่าซุง และ ฤๅษีสิงดำ อยู่ด้านซ้ายและขวาของรูป

ด้านหลังเป็นรูปยันต์เกราะเพชร บนยันต์เขียนว่า ยันต์เกราะเพชร

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญมหาลาภ

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะคู่ สีเงิน สร้างเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและชื่อ พระสุธรรมยานเถร ทั้ง ๒ เหรียญ
ด้านหลังเหรียญหนึ่งเป็นยันต์เกราะเพชร และเขียนว่า ทำบุญต่ออายุ พ.ศ.๒๕๓๐
ส่วนด้านหลังอีกเหรียญหนึ่งเป็นรูปในหลวง ร.๙ และเขียนว่าทำบุญถวายพระราชกุศล ๒๕๓๐

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญรูปหลวงพ่อยืน

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

เป็นเหรียญเนื้อโลหะ สีนาก สร้างปี พ.ศ. ๒๕๓๐

ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อยืนถือไม้เท้า มีข้อความว่า

ด้านหลังเป็นรูปยันต์เกราะเพชร และมีตัวเลข ๒๕๓๐

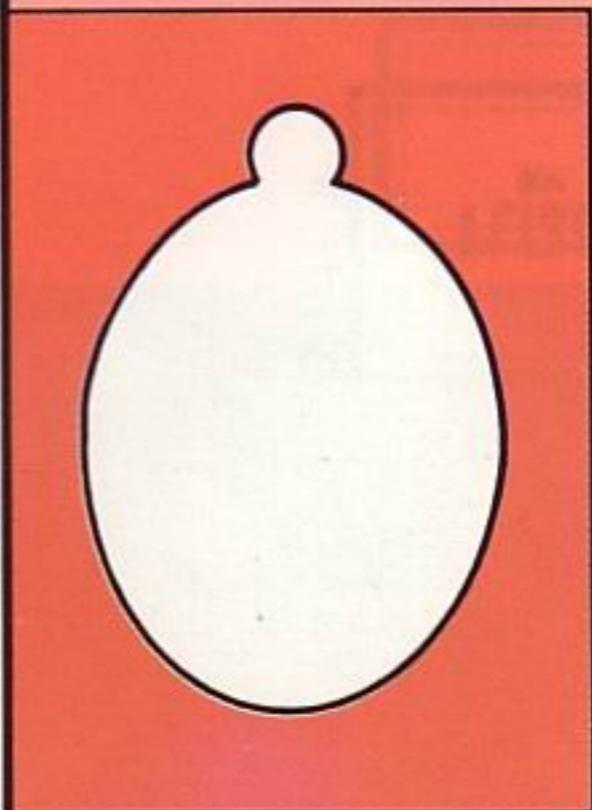
ด้านหลัง

พระสุธรรมยานเถระ(ฤาษีลิงดำ)

วัดจันทาราม (ท่าซุง) อุทัยธานี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญทำน้ำมนต์

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะสีทอง อัดกรอบพลาสติก สร้างเมื่อ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๒
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อและชื่อ พระสุธรรมยานเถระ (หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)
ได้รูปเขียนว่า วัดท่าซุง อ.เมือง จ.อุทัยธานี ด้านหลังเป็นยันต์พระสารีบุตร และคำว่าทำน้ำมนต์
วิธีใช้ ให้เอาเหรียญใส่ขัน ว่า นะโม ๓ จบ อิติปิโส ๗ จบ และ นะ มะ พะ ทะ ๑๕ จบ
จะรักษาโรคอะไรสุดแท้แต่จะอาราธนาจะมีผลแต่เฉพาะผู้ที่มีความเคารพในพระรัตนตรัยเท่านั้น

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญพระยืนสามสิบศอก

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะ สีนาก สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๓๓

ด้านหน้าเป็นรูปพระยืนอุ้มบาตร มีข้อความเหนือองค์พระว่า พระยืนสามสิบศอก

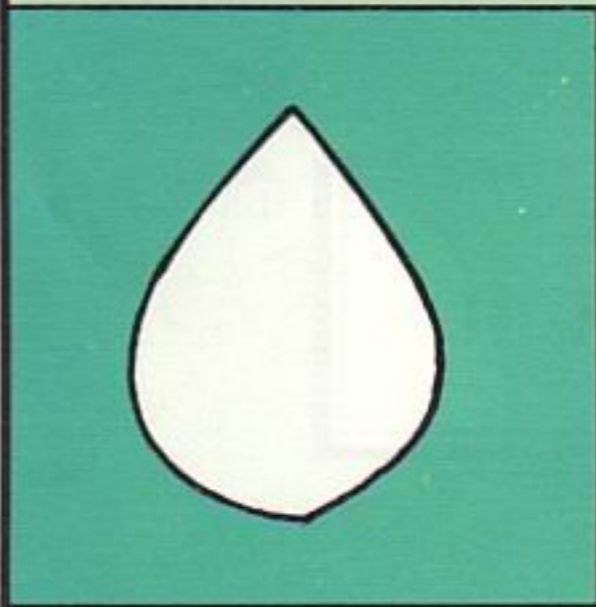
ใต้องค์พระเขียนว่า วัดจันทาราม (วัดท่าซุง)

ด้านหลังเป็นรูปหลวงพ่อยืน มีชื่อ พระราชพรหมยาน อยู่ด้านบน

ด้านล่างเขียนว่า จ.อุทัยธานี ๒๕๓๓

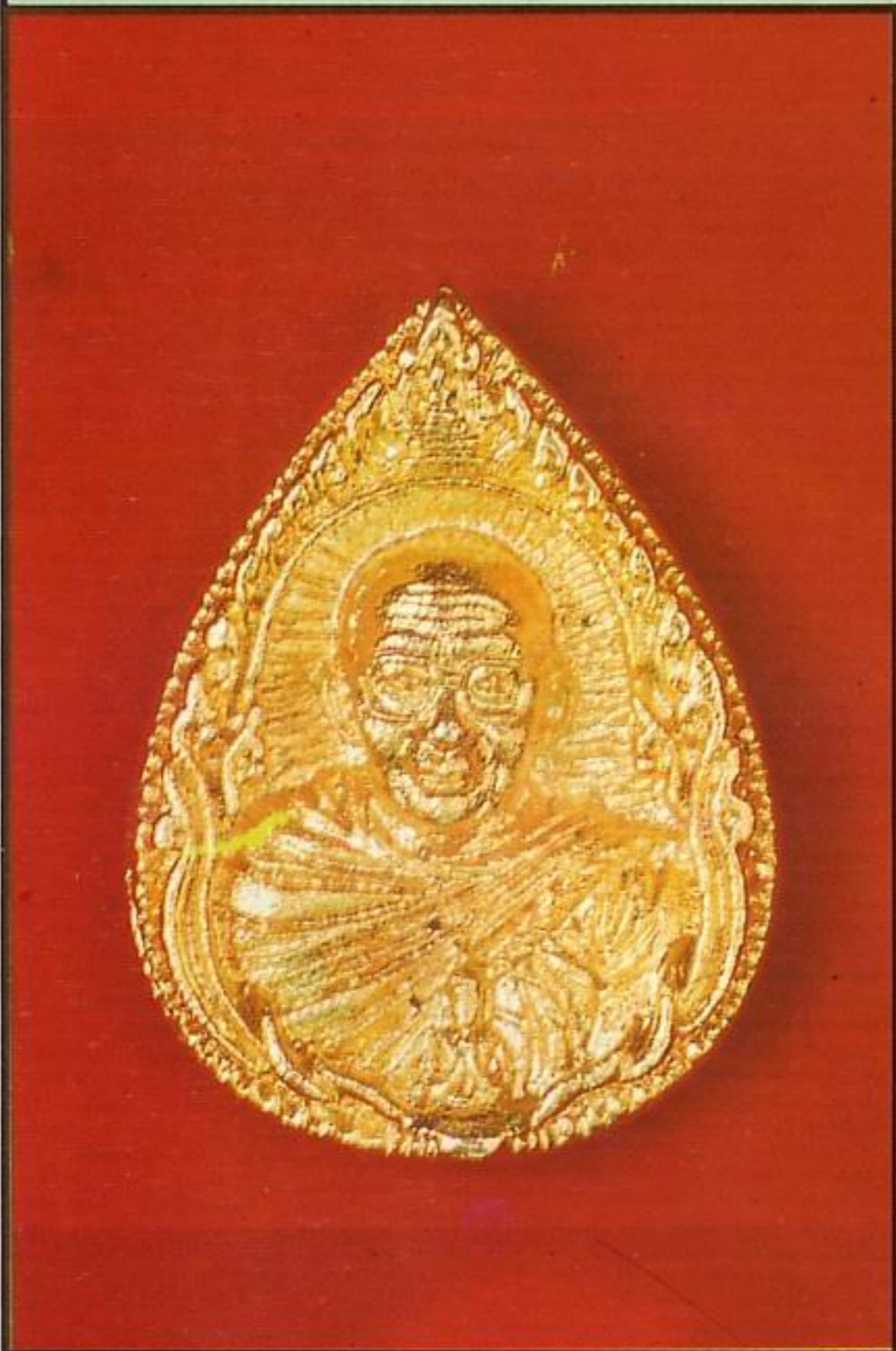
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญใบโพธิ์

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญรูปร่างเหมือนใบโพธิ์

ปลุกเสกเมื่อ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ สร้างเป็น ๒ แบบคือทองคำแท้ และชุบทอง

ด้านหน้าเป็นรูปเหมือนหลวงปู่

ด้านหลังเป็นรูปยันต์เกราะเพชร ด้านบนเขียนว่า พระราชพรหมยาน ๒๕๓๕

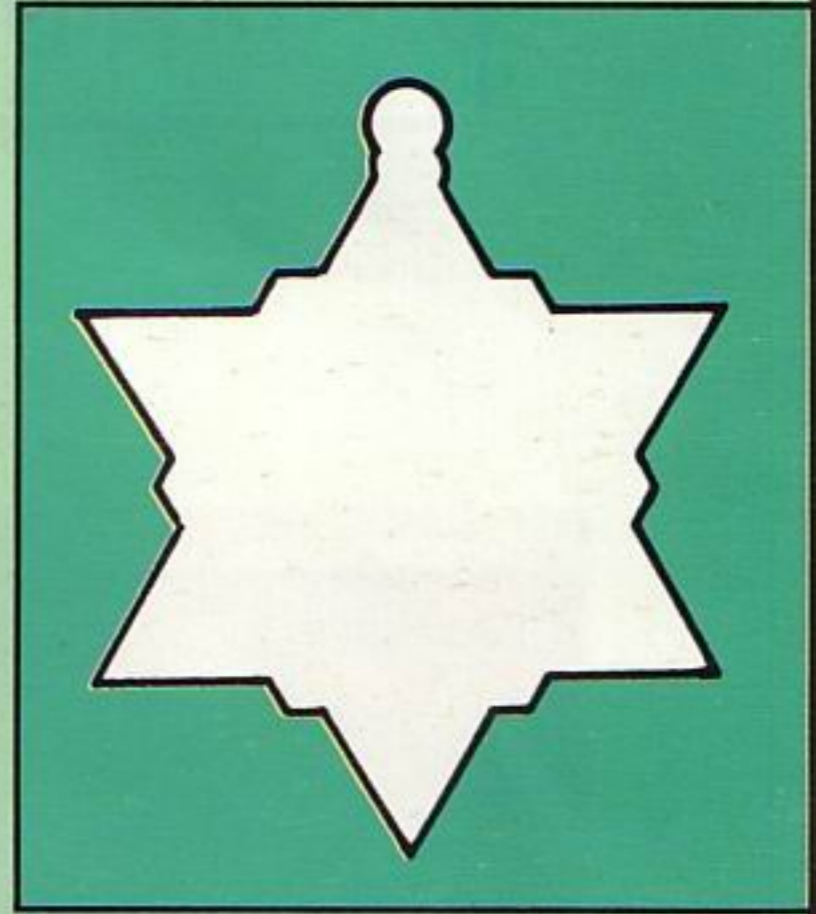
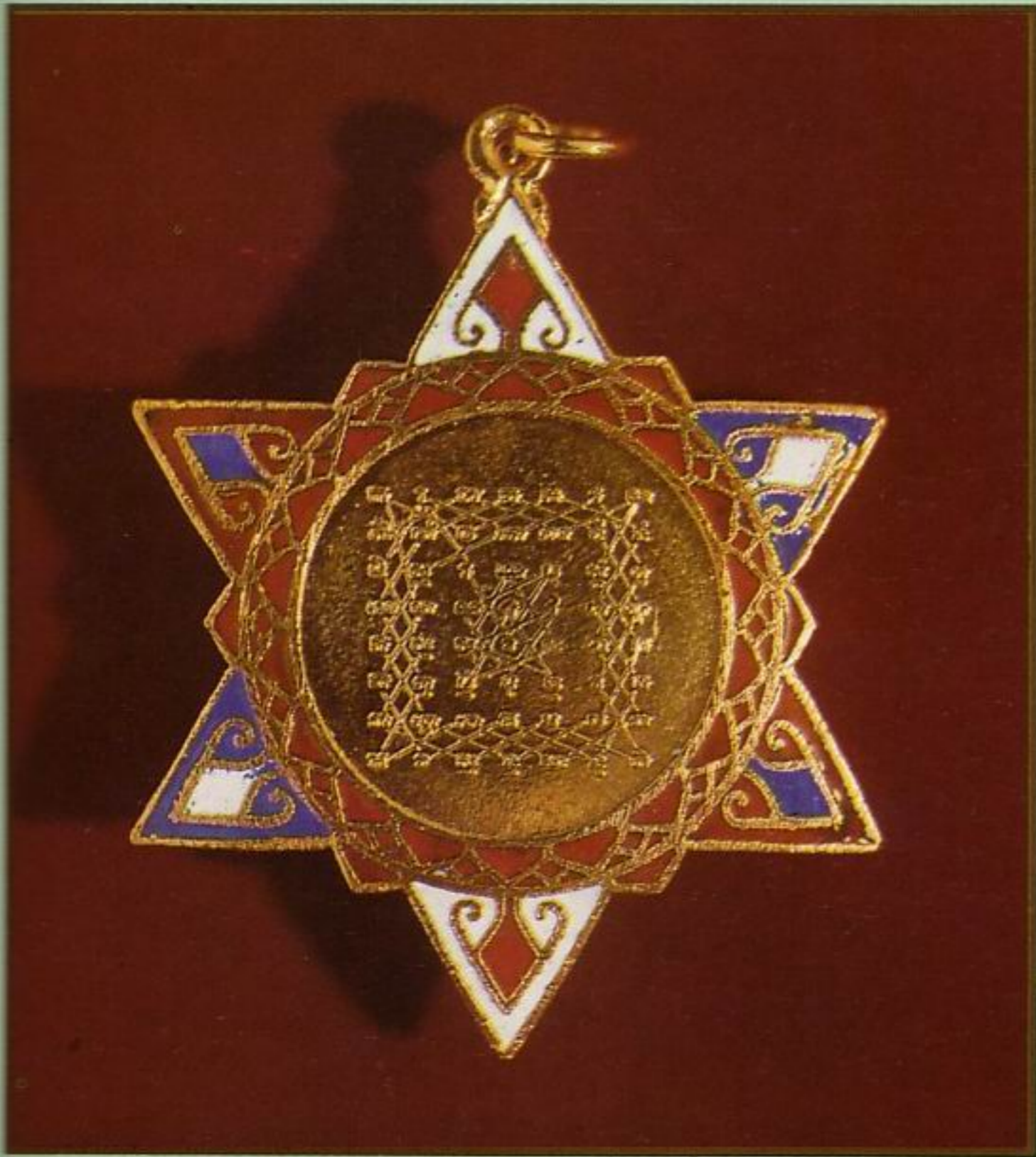
(ถาษีลิ่งดำ)

รอบยันต์ด้านล่างเขียนว่า วัดจันทาราม(ท่าซุง) พระมหาวิระ ถาวโร อ.เมือง จ.อุทัยธานี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญดาวยันต์เกราะเพชรลงยา

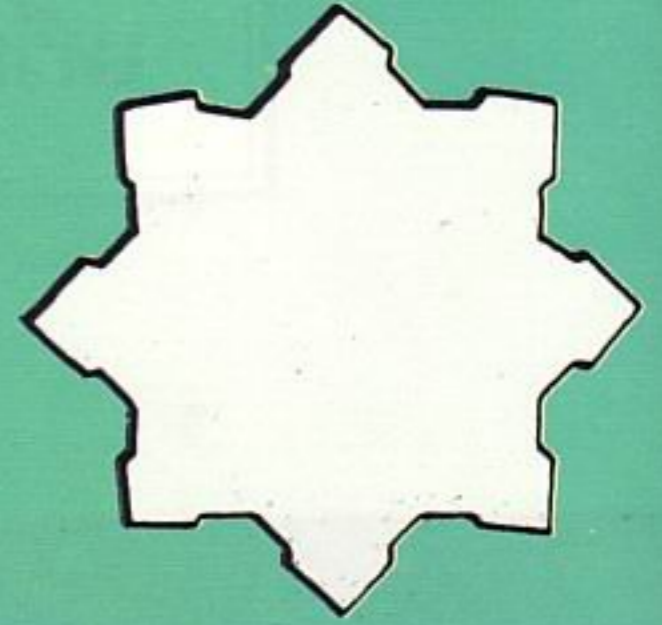
ขนาดเหรียญจริง

เป็นเหรียญโลหะรูปดาว ๖ แฉก ลงยาสีแดงและน้ำเงิน
มียันต์เกราะเพชรในวงกลมสีทองอยู่ตรงกลาง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญยุทธภูมิ
(เหรียญกองทุน)

ขนาดเหรียญจริง

เป็นเหรียญโลหะสีทองและสีเงิน รูปดาว ๘ แฉก
มีรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถในวงกลม
มีข้อความรอบบนว่า สาธารณะสงเคราะห์ ยุทธภูมิ
เหรียญนี้หลวงพ่อแจกเจ้าหน้าที่ที่ไปช่วยสงเคราะห์ผู้ยากจนในถิ่นทุรกันดาร

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เข็มกลัดดาว ๖ แฉก รูปยันต์เกราะเพชร

ขนาดเข็มกลัดจริง

เป็นเข็มกลัดโลหะรูปดาว ๖ แฉก สีทองและสีเงิน ตรงกลางเป็นวงกลม
ติดเพชรล้อมรูปยันต์ และมีเพชร ๑ เม็ดตรงกลางรูปยันต์
ด้านบนของยันต์ เขียนว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ
ด้านล่าง เขียนว่า วัดท่าซุง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เข็มกลัดดาว ๖ แฉกรูปถ่ายหลวงพ่อ

ขนาดเข็มกลัดจริง

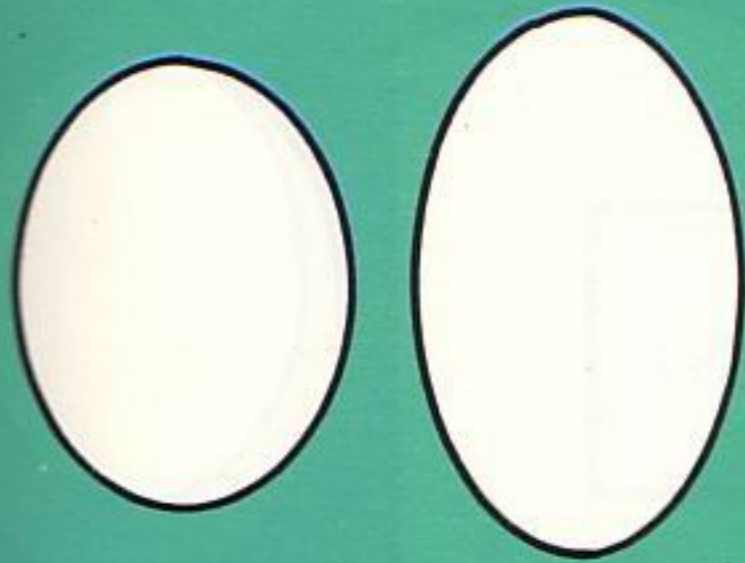

เป็นเข็มกลัดโลหะสีทองรูปดาว ๖ แฉก มีรูปลงยาหลวงพ่อยู่กลางวงกลม มีเพชรและพลอยสีแดง หรือฟ้า หรือเพชรสลับทอง ล้อมรูป และบางแบบมีเพชร-พลอยประดับอยู่ตามแฉกดาวด้วย

บนรูปเขียนว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ ด้านหลังเป็นรูปยันต์เกราะเพชร เริ่มแจกตั้งแต่ งานเป้ายันต์เกราะเพชร ครั้งที่ ๕ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ จนถึงงานเป้ายันต์เกราะเพชร ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๑

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อศุข - หลวงพ่อปาน

เป็นรูปถ่ายขาว-ดำมี ๒ แบบ ๒ ขนาด

- ๑. รูปไข่เล็ก ด้านหน้ารูป หลวงปู่ศุข
ด้านหลังรูป หลวงปู่ปาน
- ๒. รูปไข่ใหญ่ ด้านหน้ารูป หลวงปู่ศุข

ด้านหลังเป็นยันต์
นะโม
หลวงพ่อสร้างสมัย
อยู่วัดปากคลอง
มะขามเต่า
(พ.ศ.๒๕๐๘)

ด้านหน้า

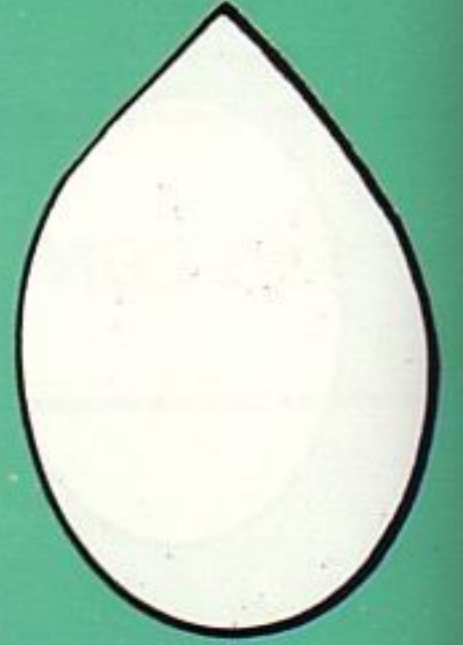

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญรูปถ่ายหลวงพ่อปาน

มี ๒ แบบ คือรูปสี่เหลี่ยม และรูปไข่
ด้านหน้าเป็นรูปถ่ายขาวดำ ของหลวงพ่อปาน
ด้านหลังเป็นรูปพระพุทธรูป สร้างพ.ศ. ๒๕๑๔
เหรียญรุ่นนี้ ช่างพิมพ์รูปถ่ายหลวงพ่อปานกลับข้าง
สังฆาฏิจึงอยู่ไหล่ขวา

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหลัง

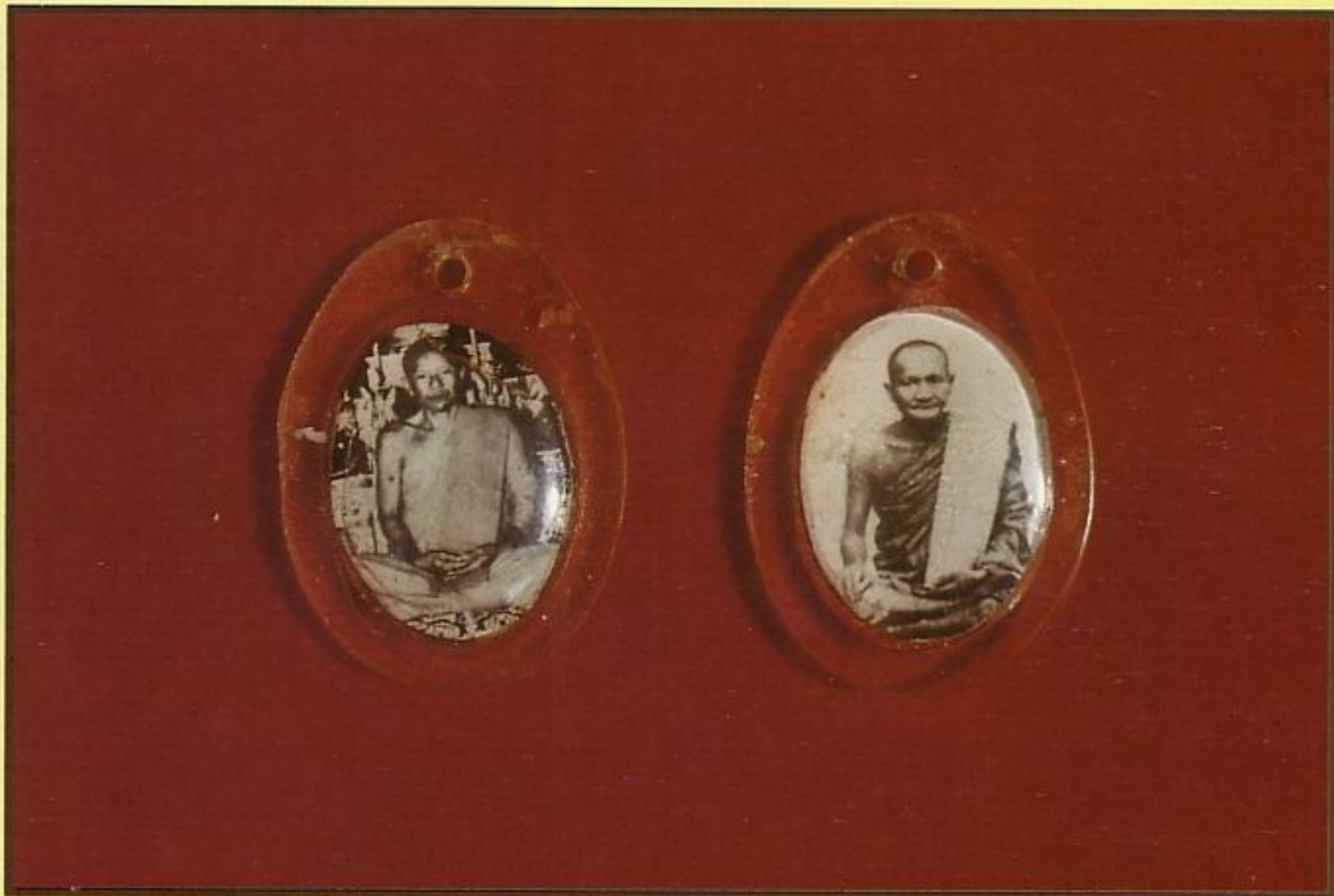
ด้านหน้า

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่ปาน-หลวงปู่

ด้านหลัง

ด้านหน้า

เป็นเหรียญรูปไข่ ภาพขาวดำ
ด้านหน้ารูปหลวงปู่ปาน
ด้านหลังรูปหลวงปู่
สร้างพ.ศ. ๒๕๑๔

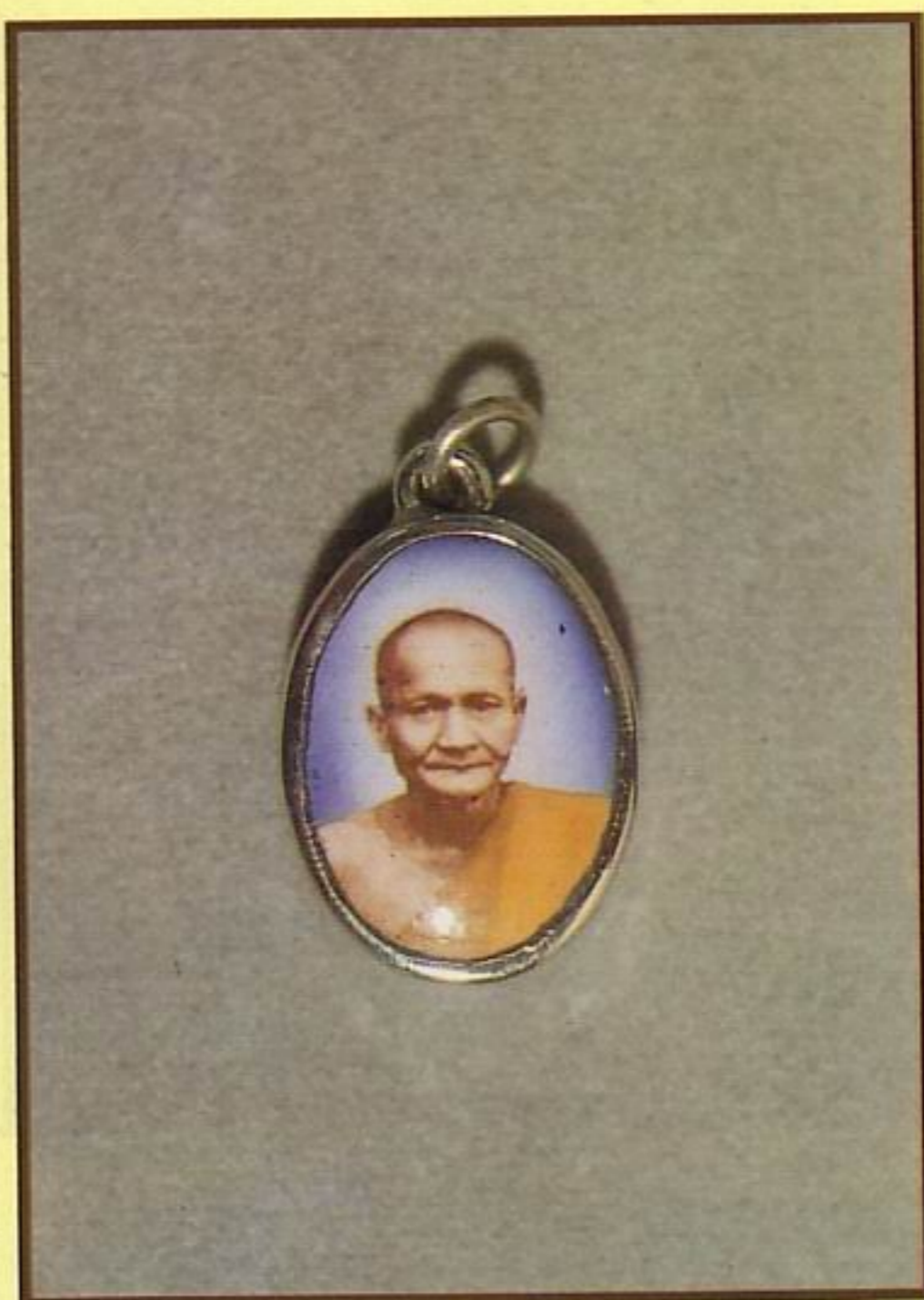
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่ปาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญรูปไข่ ภาพสีลงยาหลวงปู่ปาน
ด้านหลังเป็นรูปยันต์พระเจ้าห้าพระองค์ (นะโมพุทธายะ)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่

เป็นเหรียญรูปถ่ายสี สีเหลือง มี ๒ แบบ
แบบที่ ๑ เป็นรูปหลวงปู่นั่งพับเพียบหน้า
พระพุทธรูปทั้งสองหน้า

แบบที่ ๒ เป็นรูปหลวงปู่อยู่ด้านหนึ่ง

อีกด้านหนึ่งเป็นรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

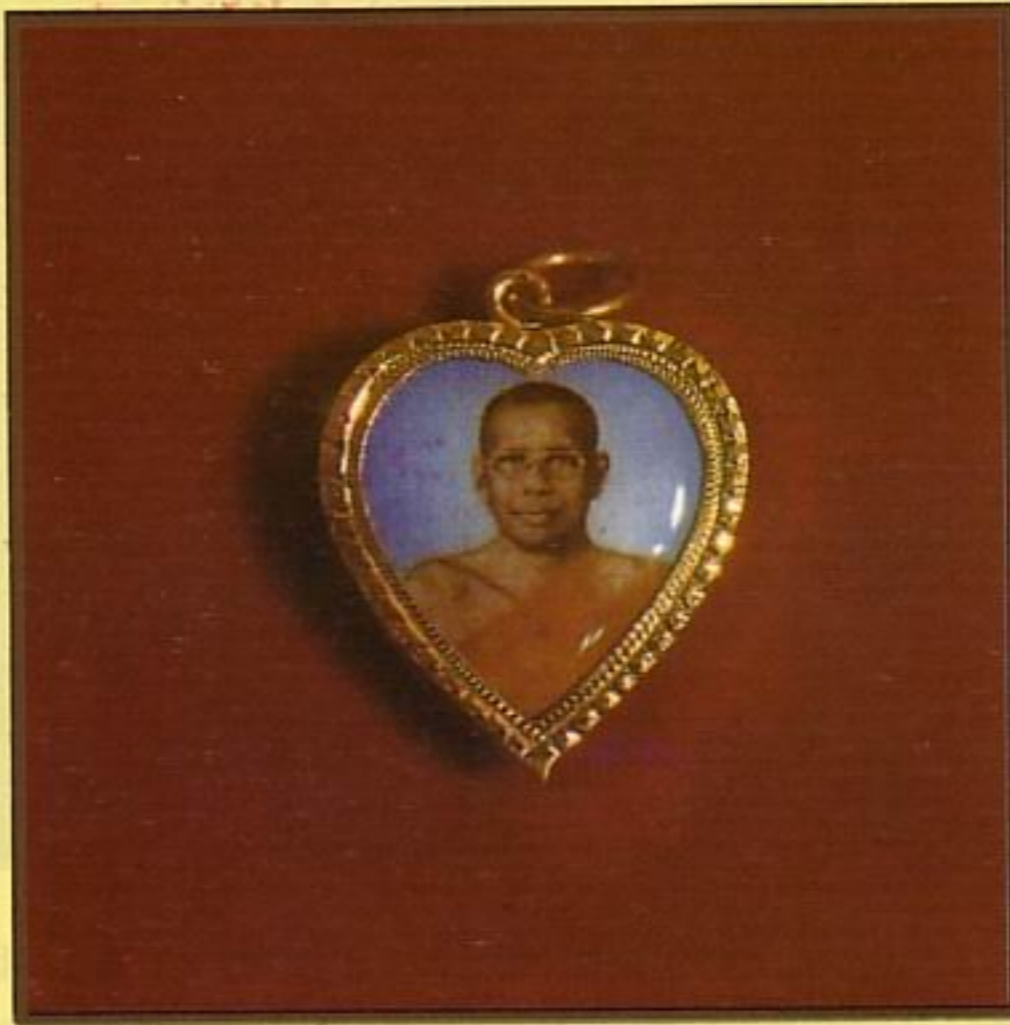
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญรูปถ่าย เลี่ยมทองคำ

ด้านหน้า

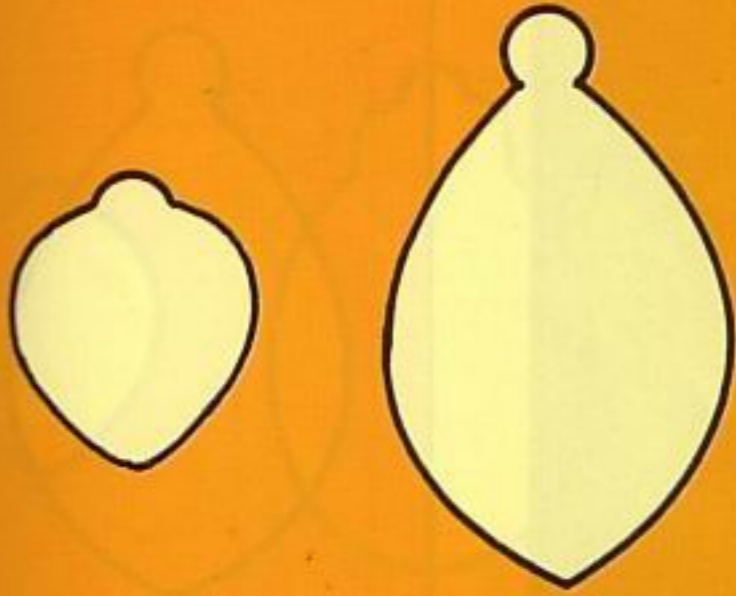

ด้านหลัง

เป็นเหรียญรูปหัวใจ ทำด้วยทองคำ สร้างปี ๒๕๒๔
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อลงยาสี
ด้านหลังเป็นรูปยันต์เทาะ และมีคาถาล้อมยันต์

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่ - ยันต์เกราะเพชร

ขนาดเหรียญจริง

สร้างเมื่อ มีนาคม ๒๕๒๘ มี ๓ แบบคือ

๑. รุ่งรูปหัวใจ ด้านหน้ามีรูปหลวงปู่ลงยาสีในรูปหัวใจ ด้านหลัง เป็นยันต์เกราะเพชร และเขียนว่า วัดท่าซุง ไตยันต์

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

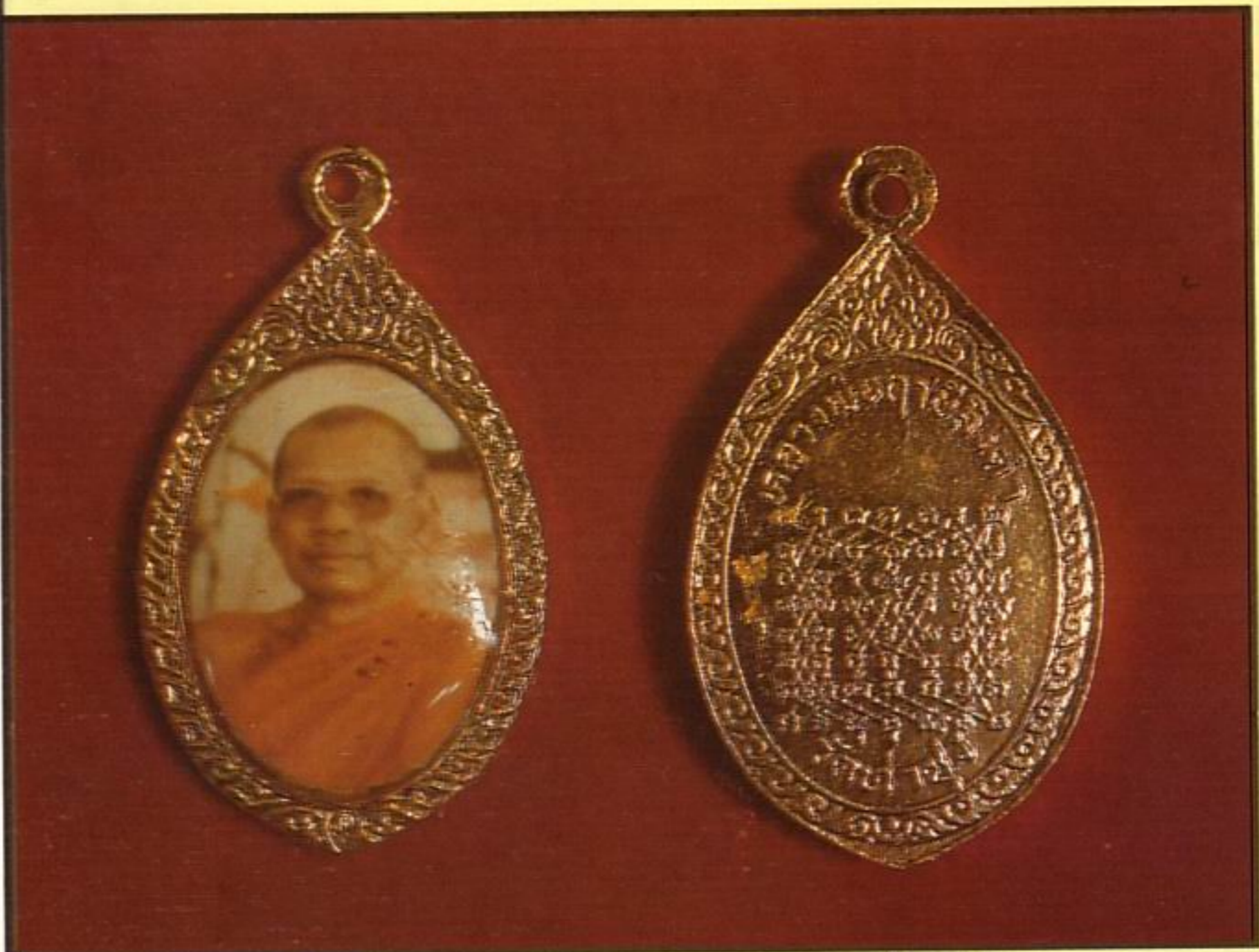
ด้านหลัง

รุ่งรูปไข่

๒. รุ่งของขวัญ ด้านหน้ามีรูปลงยาสีของหลวงปู่นั่งพับเพียบ มีพัดยศอยู่ด้านขวามือ ด้านหลังมียันต์เกราะเพชร และคำว่า วัดท่าซุง ไตยันต์ รอบล่างมีข้อความว่า ขวัญรับพระราชทานสมณศักดิ์ หลวงปู่ฤาษีลิงดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

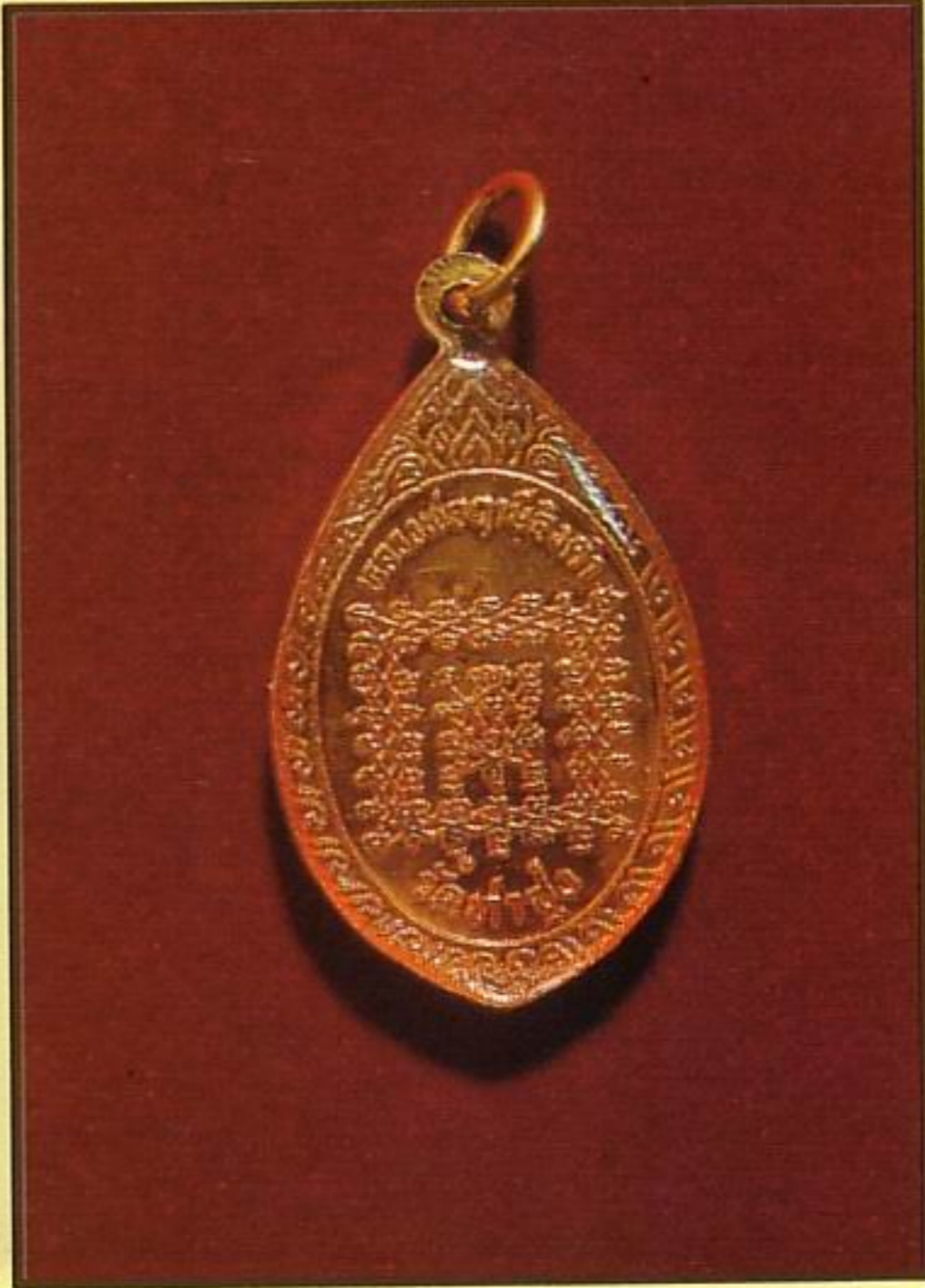
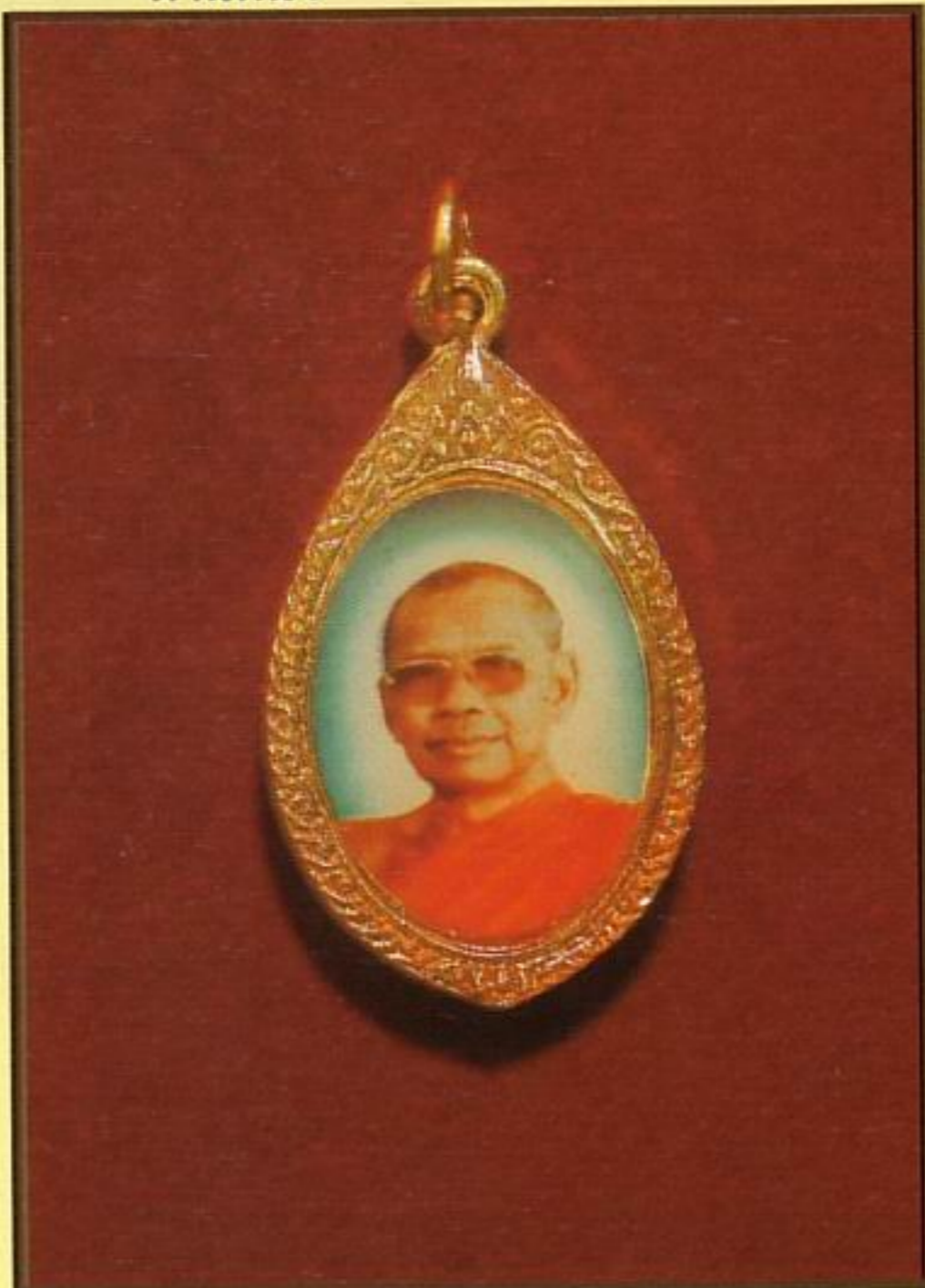
สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

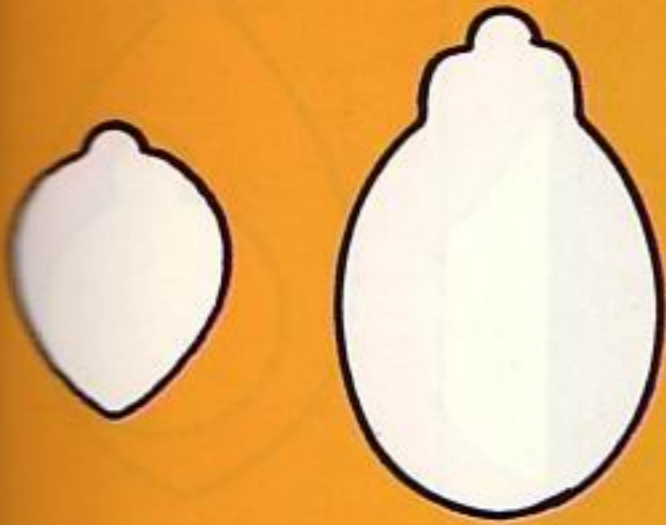
ด้านหลัง

๓. รุ่นรูปไข่ ด้านหน้ามีรูปหน้าหลวงพ่อลงยาสี (มี ๒ พิมพ์) ด้านหลัง เป็นยันต์เกราะเพชร
รอบบนของยันต์ เขียนว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ รอบล่างเขียนว่า วัดท่าซุง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่ - ยันต์ท่านท้าวมหาพรหม

ขนาดเหรียญจริง

รุ่นรูปหัวใจ

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหน้า

ด้านหลัง

รุ่นรูปไข่

มี ๔ แบบ ด้านหน้าเป็นรูปหน้าหลวงปู่ลงยาสี ด้านหลังเป็นยันต์ท่านท้าวมหาพรหม และด้านบนเขียนว่า หลวงปู่ฤาษีสิงดำ ด้านล่างเขียนว่า วัดท่าซุง
แบบที่ ๑ เป็นเหรียญรูปหัวใจ แบบที่ ๒-๔ เป็นเหรียญรูปไข่ แต่แบบที่ ๒ มีแต่ยันต์ไม่มีชื่อกำกับ

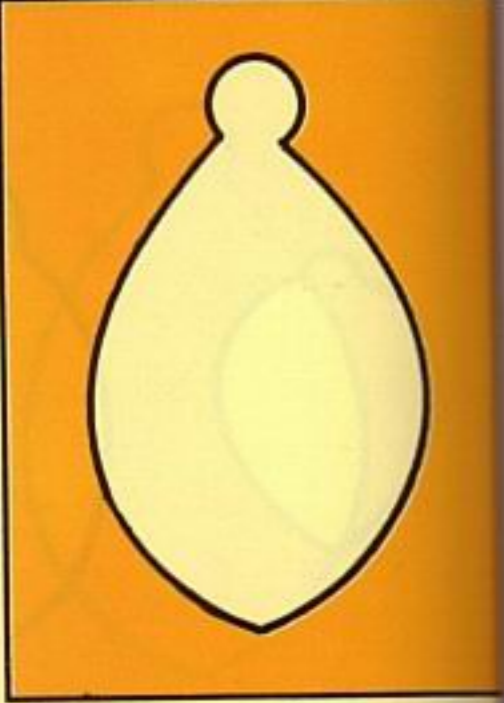
สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

รุ่นรูปไข่

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ขนาดเหรียญจริง

ขนาดเหรียญจริง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

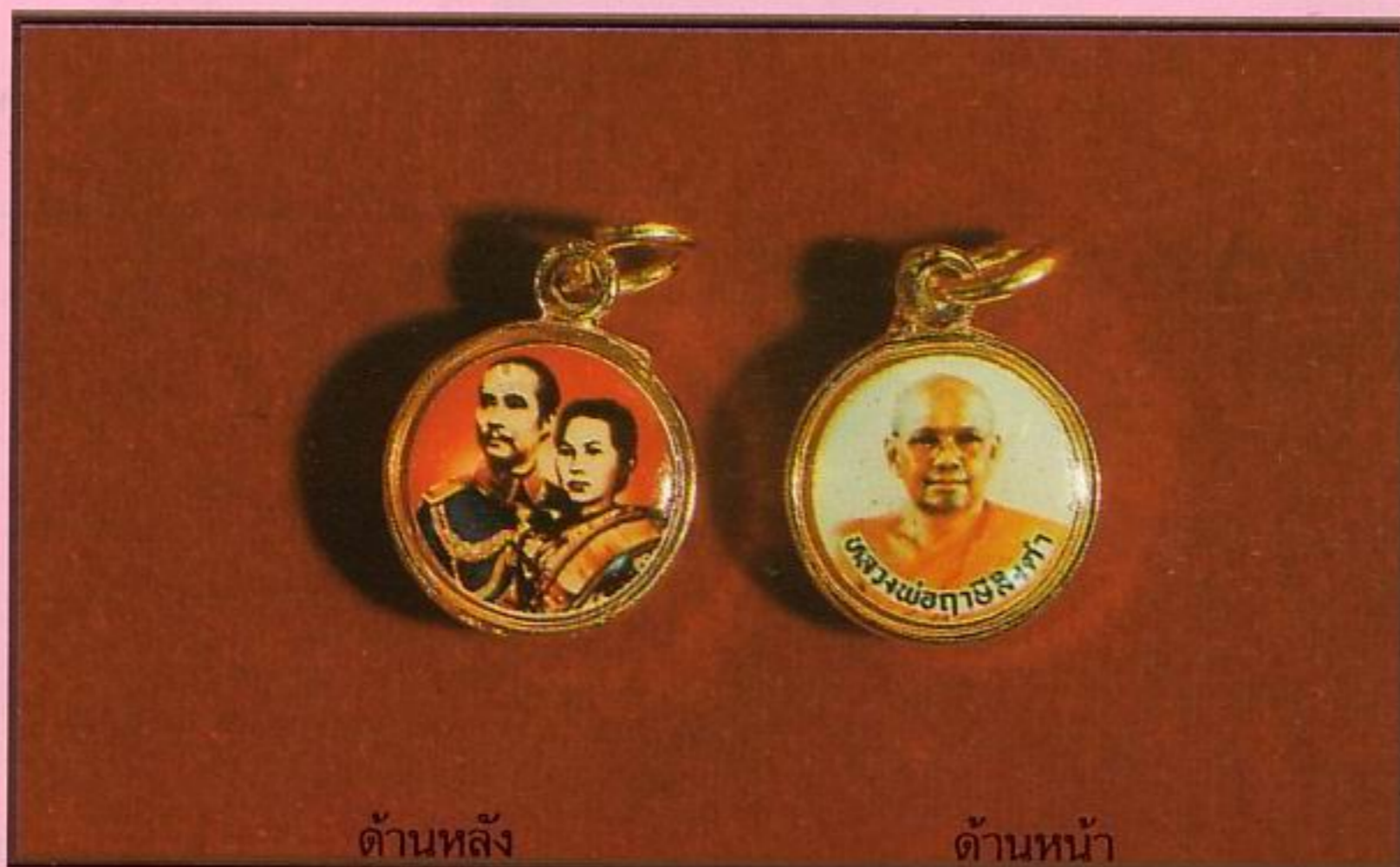
สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญรูปถ่ายหลวงปู่ - รัชกาลที่ ๕

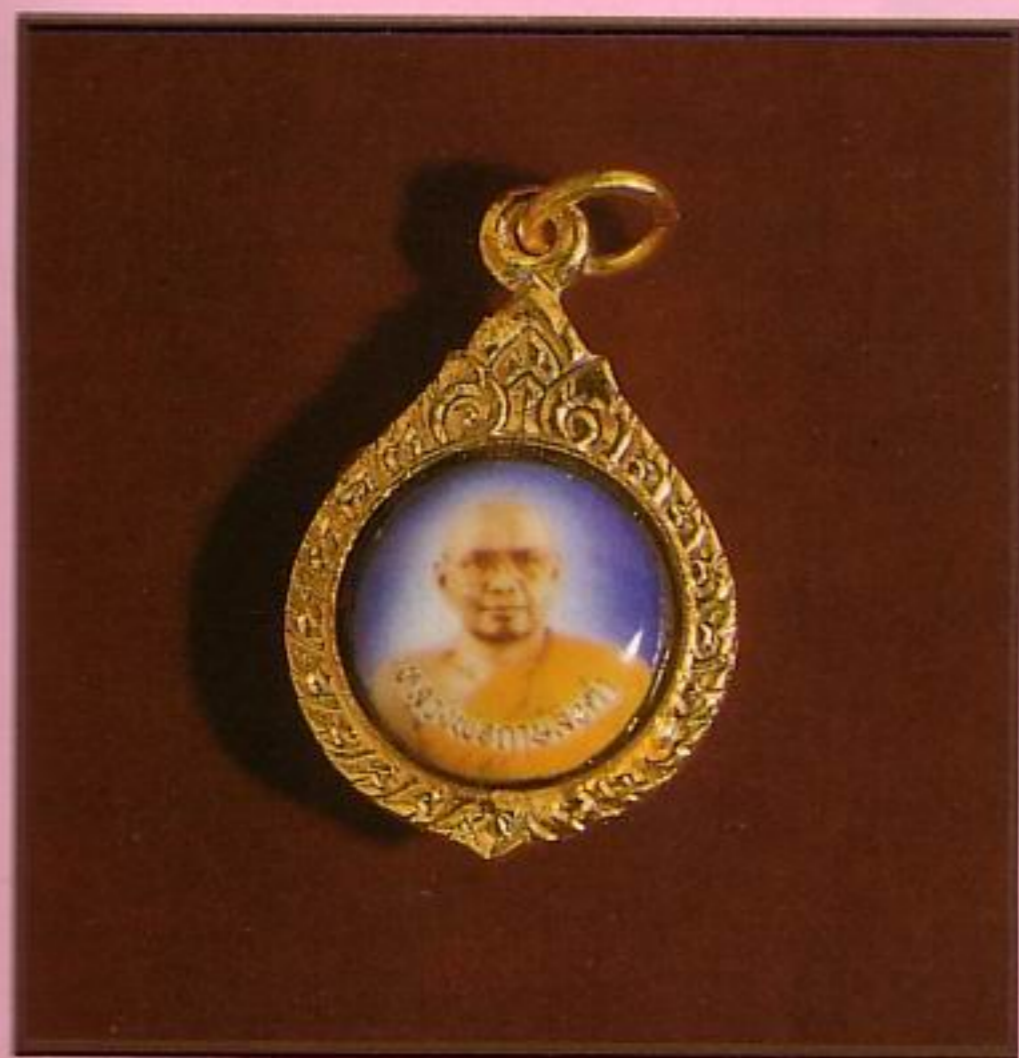
ขนาดเหรียญจริง

มี ๒ ขนาด คือกลมเล็กกับกลมใหญ่
ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่ลงยาสีและเขียนว่า หลวงปู่
ฤาษีสิงดำ ได้รูป
ด้านหลังเป็นรูปลงยาสีรัชกาลที่ ๕ กับพระนางเจ้า
สุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี

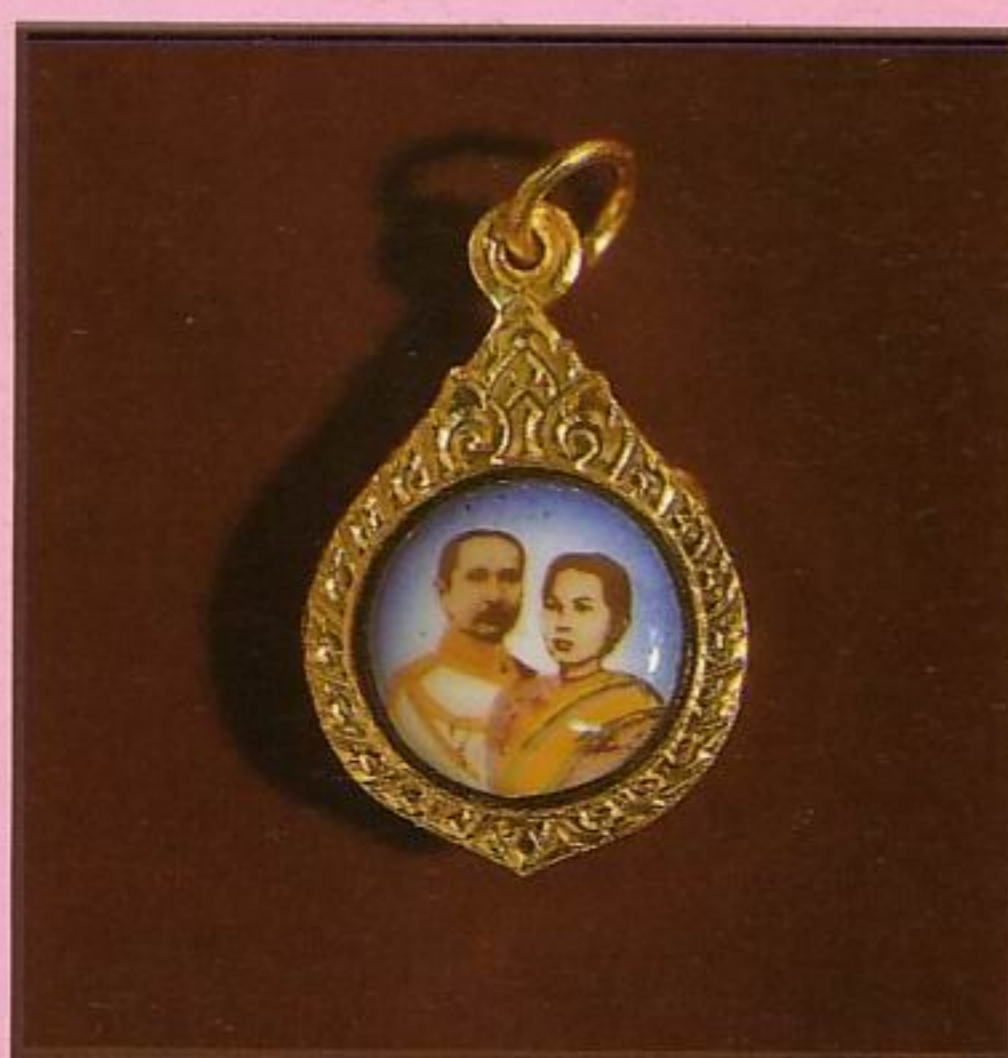

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหน้า

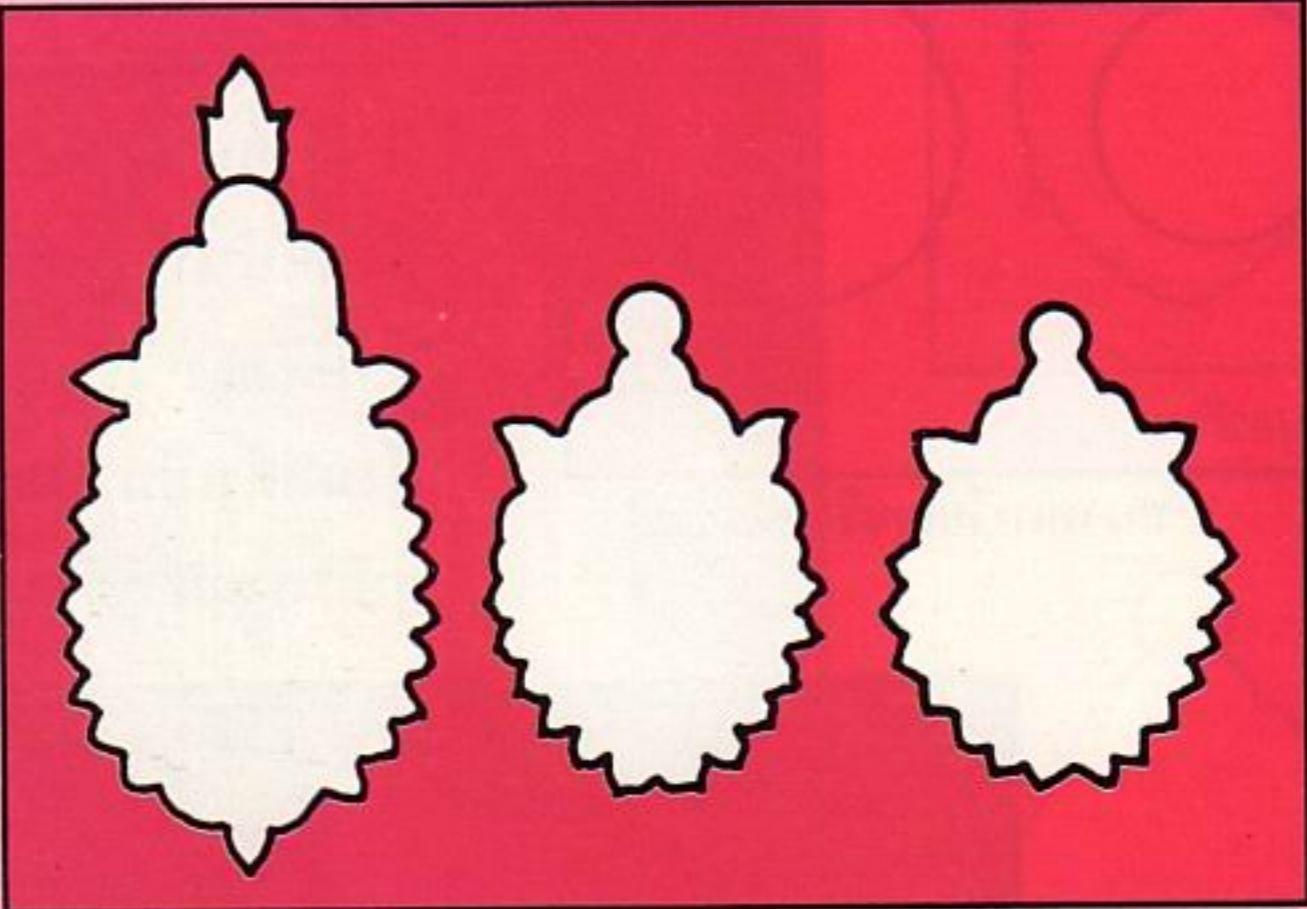

ด้านหลัง

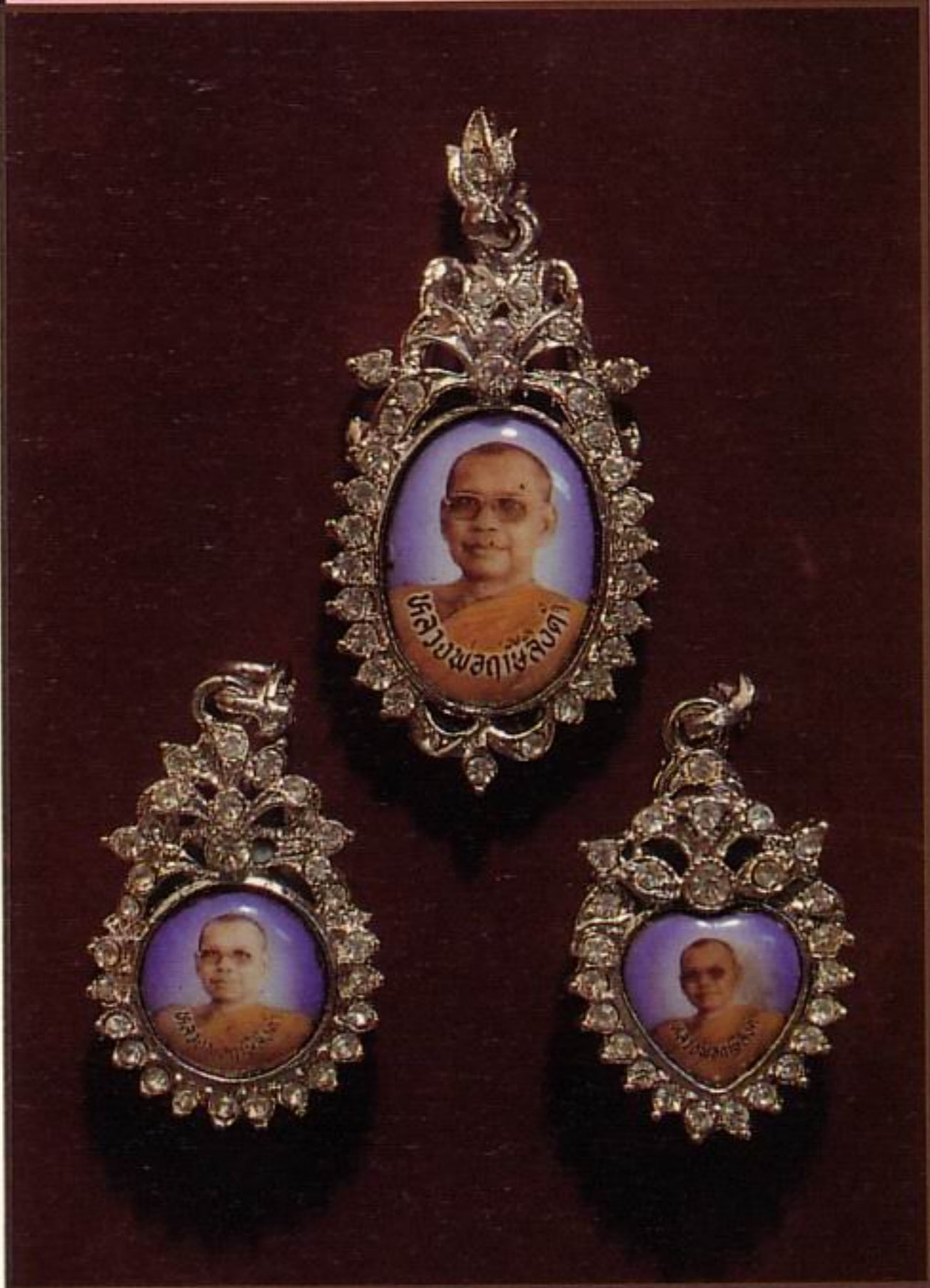
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เหรียญรูปหลวงพ่อล้อมเพชร

ขนาดเหรียญจริง

เป็นเหรียญรูปลงยาหลวงพ่อล้อมเพชร มี ๓ แบบคือรูปไข่ รูปหัวใจและรูปกลม ได้รูปเขียนว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ สร้างเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เข็มกลัดมงกุฎเพชร รูปหลวงพ่อ

ขนาดเข็มกลัดจริง

เป็นเหรียญที่ระลึกสมณศักดิ์ มีรูป
ฉายาหลวงพ่อในวงกลม บนรูปมี
มงกุฎครอบเพชร และประภามณฑล
รอบล่างเขียนชื่อสมณศักดิ์ มี ๒
แบบ แต่ละแบบสร้างหลายครั้ง คือ

๑. แบบพระสุธรรมยานเถระ

สร้างครั้งแรกเมื่อ มีนาคม ๒๕๒๘ รอบล่างเขียนว่า พระสุธรรมยานเถระ
ตัวหนังสือมี ๒ แบบ คือ ตัวเล็กและตัวใหญ่

๒. แบบพระราชพรหมยาน

สร้างครั้งแรกเมื่อ มีนาคม ๒๕๓๓ รอบล่างเขียนว่า พระราชพรหมยาน
ด้านหลังมียันต์เกราะเพชรทั้ง ๒ แบบ

หลวงพ่อเล่าถึงอำนาจของเหรียญมงกุฎเพชรไว้เมื่อครั้งปลุกเสกเมื่อเดือนกันยายน 2532 ว่าดังนี้

"พอเต็มแล้ว ฉันก็ขึ้นไปกราบพระ พระใหญ่คือองค์ปฐม ท่านเป็นประธานอยู่ ถามว่าของทั้งหมด ทั้งพระบูชา และกัมมัญญเพชรนี้ มีประโยชน์อย่างไรครับ มีอะไรบ้าง ท่านก็บอกเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ด้วยอำนาจพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เทวานุภาพ พรหมานุภาพ ทั้งหมดต้องมีความไม่ประมาทอาราธนาไว้เสมอ

อันดับแรกที่ผมจะบอกเธอนะ คือ กันโรคระบาดทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าโรคระบาด ทุกอย่างนี้กันหมด พอท่านบอกแบบนี้ เจ้าของโรคระบาดก็ปรากฏตัวเป็นกลุ่มใหญ่ โรคระบาดขึ้นถึงตายอย่างอหิวาต์นี้ชูดแดง คนนะ โรคระบาดสัตว์นี้ชูดเขียว บอกผมครับเป็น เจ้าหน้าทีโรคระบาดทั้งสองฝ่าย

มาแล้วก็ถามว่า ถ้าเขามีของนี้บูชาอยู่ หรือจะติดตัวอยู่ก็ตาม พระบูชาก็ตาม จะมี ผลไหม เขาก็บอกว่า อย่าลืมนึกถึงพระพุทธเจ้านะ ผมเคารพพระพุทธเจ้า ถ้ามีผลจะจัดหลักฐานให้เลยถามท่านบอกว่า โรคระบาดอันดับแรกที่พระองค์จะทรงสงเคราะห์คือโรคอะไรครับ ท่านบอก "โรคเอดส์"

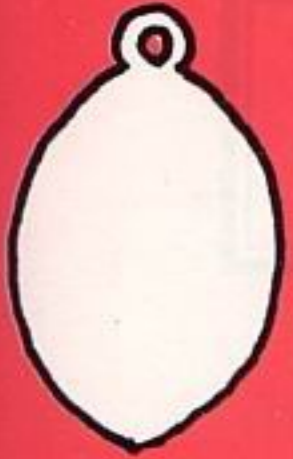
ถามท่านว่า ถ้าเชื่อมั่นมาจะเป็นอย่างไร ท่านบอกถ้าเชื่อเข้ามามันจะดัน พอตี ท้าวเวสสุวรรณท่านอธิบายต่อว่า คำว่า "ดัน" คือตาย เชื่อมันตาย แต่ว่าทั้งนี้ต้องอาราธนา เข้าอาราธนาเย็น ก็บูชาเข้าบูชาเย็น ต้องบอกไว้เรื่อยๆ โรคระบาดทั้งหมด

ประการที่สอง ท่านบอกว่าถ้าต้องการความปลอดภัย ท้าวเวสสุวรรณอธิบายว่า อำนาจพุทธานุภาพ "พุทธโธ อัมโปมาโน" คุณของพระพุทธเจ้าหาประมาณมิได้ "ธัมโม อัมโปมาโน" คุณของพระธรรมหาประมาณมิได้ "สังโฆ อัมโปมาโน" คุณพระสงฆ์หาประมาณมิได้

ถ้าหากว่าไม่ต้องการให้ของหาย ขอให้อธิษฐานบอกว่า "ขอผู้ร้ายจงอย่าเห็นบ้าน จงอย่าเห็นประตู หรือศัตรูอย่าเห็นตัว เฉพาะศัตรู หมายความว่าเขายังไม่คิดจะทำร้าย เขาก็อาจจะเห็น ถ้าคิดจะทำร้ายเขาจะไม่เห็น ถ้าคนนั้นยังเป็นขโมยยังไม่ลักบ้านเรา อาจจะเห็น ถ้าจะลักบ้านเราอาจจะไม่เห็น ให้อธิษฐานตามนั้นนะ และต่อไปเรื่องลาภสักการะอะไรต่าง ธรรมดา

สมบัติพ่อแม่ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เหรียญวันเกิดรุ่นสุดท้าย

ขนาดเหรียญจริง

แจกครั้งแรกในงานวันเกิด ๓-๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ และ
ครั้งที่ ๒ ในงานกฐินวัดท่าซุง วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญรูปไข่ ภาพสีลงยาหลวงปู่

ได้รูปเขียนว่า พระราชพรหมยาน วัดท่าซุง ตามแนวโค้ง

ด้านหลังมี ๒ แบบ

แบบที่ ๑ เป็นรูปสมเด็จพระองค์ปฐม

ได้รูปเขียนว่า สมเด็จพระพุทธลีลาศพล

สมเด็จพระองค์ปฐม ตามแนวโค้ง

แบบที่ ๒ เป็นรูปสมเด็จพระศรีอาริยมตตริย์ทรงเครื่องเทวดา

ได้รูปเขียนว่า สมเด็จพระศรีอาริยมตตริย์ ตามแนวโค้ง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงต่อพระราชพรหมยาน

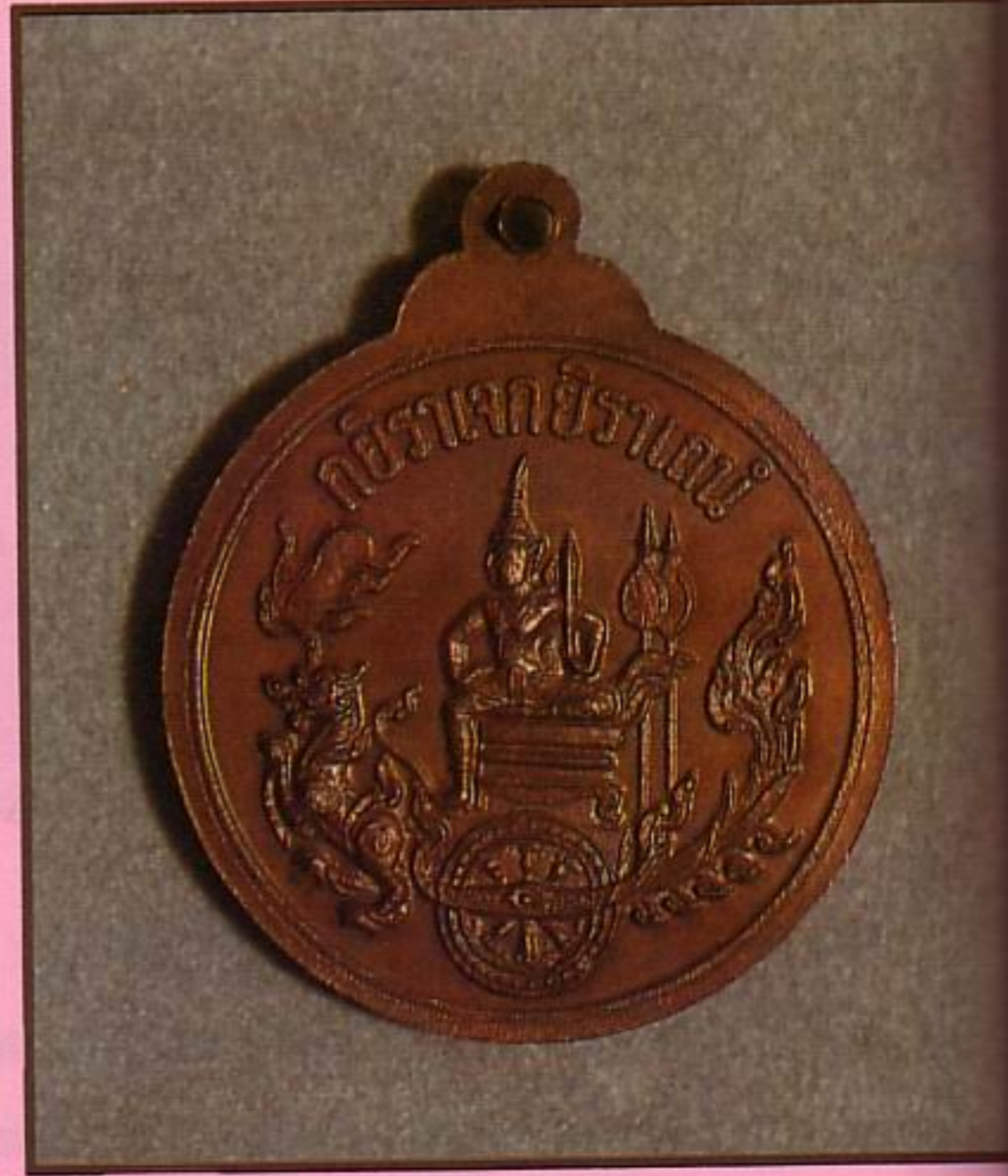

ขนาดเหรียญจริง

เหรียญกรมหลวงชุมพร

ด้านหน้า

ด้านหลัง

เป็นเหรียญโลหะรมดำ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐

ด้านหน้า เป็นรูปกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

มีชื่อและเลข พ.ศ.กำกับด้านล่าง

ด้านหลัง เป็นรูปพระอาทิตย์ (อาภากร) ทรงราชรถ

มีคาถาประจำราชสกุลอาภากรว่า กยิรา เจ กยิราเถณ์ (ถ้าจะทำก็พึงทำตามนั้นจริง)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แก้วมณีรัตนะ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

แก้วมณีรัตนะ

หลวงพ่อได้เมตตาทำแก้วมณีรัตนะให้ลูกหลานไว้บูชาครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๑๗ โดยพระเดชพระคุณท่านไปหาซื้อเองจากตลาดจังหวัดชัยนาท ลูกแก้วที่ท่านได้มาเป็นลูกแก้วใสที่มีแก้วสีรูปเกลียวมะเฟืองด้านใน หลวงพ่อได้เล่าประวัติและอานุภาพของลูกแก้วที่ทำ ในครั้งนั้นไว้ดังนี้

ถอยหลังไปเมื่อคราวต้นปี (มกราคม ปี ๒๕๑๗) ตอนนั้นปรากฏ ว่าน้ำมันเขากำลังจะขึ้นราคา และเวลาเจริญพระกรรมฐานพบสมเด็จท่าน ท่านตรัสว่าบริษัทของเราไม่ควรจะจน ท่านว่าอย่างนั้นนะ จึงมีพระบัญชาให้ทำลูกแก้วขึ้น แต่ว่าคาถาทำ ลูกแก้วนี้ไม่มีในตำรา และก็เป็นเวลากะทันหัน อาตมากลับไปวัดเหลือเวลาอีก ๒ วันก็จะถึงวันเสาร์ทำก็ต้องขึ้นไปศึกษาถึงวิธีทำกับท่าน ๒ คืน เพราะว่ามีแก้วอยู่ลูกหนึ่งที่อาตมามีอยู่ ท่านบอกว่าแก้วลูกนี้เป็นแก้วลูกยอดของพระเจ้าจักรพรรดิ ให้ใช้แก้วลูกที่มีอยู่เป็นประธาน และก็ทำให้แก้วบรรดาท่านพุทธบริษัท ผลประโยชน์ที่จะพึงได้รับ ท่านบอกว่าไม่ควรประกาศผล ทั้งนี้เพราะท่านทำทุกอย่าง สุดแล้วแต่ผู้ใช้จะอธิษฐาน และความมุ่งหมายของท่านก็มีว่า ต้อง

การให้เป็นนิมิตของกสิณ เป็นนิมิตกรรมฐาน แต่ว่าต้องใช้คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าเป็นคาถาภาวนา สำหรับวิธีปฏิบัติท่านให้ญาติโยมพุทธบริษัทปฏิบัติตามนี้

ก่อนที่จะภาวนาคาถาให้มองดูลูกแก้วเสียก่อน จำภาพแก้วได้ ก็หลับตานึกถึงภาพแก้วนั้นแล้วก็ภาวนา นี่ทำเป็นกรรมฐาน จะภาวนาว่า พุทโธ หรือ นะมะพะธะ ว่าได้ทุกอย่าง เพราะว่าแก้วเป็นอาโลกกสิณ สำหรับอาโลกกสิณนี้เป็นกสิณพื้นฐานของ**ทิพจักขุญาณ** หากว่าขณะที่หลับตาภาวนา ภาพลูกแก้วเลื่อนไปจากใจ ให้ลืมตาดูใหม่ จำภาพลูกแก้วแล้วภาวนาต่อไป จนกระทั่งภาพลูกแก้วติดตาติดใจ คราวหลังเราไม่มองดูลูกแก้ว แต่นึกภาพลูกแก้วได้เป็นปกติ อย่างนี้ท่านเรียก **อุคหนิมิต** อุคหนิมิตนี้เป็นอุปจารสมาธิเป็นผลของทิพจักขุญาณเมื่อทำอย่างนี้เรื่อยๆ ไป จนกระทั่งภาพลูกแก้วติดตาติดใจอยู่เสมอ ต่อมาก็อธิษฐานให้ลูกแก้วโตขึ้น ก็จะได้เห็นภาพลูกแก้วโตขึ้น อธิษฐานให้เล็กลงก็จะเล็กลง ให้อยู่สูงก็อยู่สูง ให้อยู่ต่ำก็อยู่ต่ำ อยู่ข้างหน้าก็ได้ อยู่ข้างหลังก็ได้ตามใจชอบ อย่างนี้เป็น**ปฏิภาคนิมิต** ถือว่าเป็นนิมิตสูงสุดส่วนหนึ่ง

ในเมื่อเห็นลูกแก้วชัดเจนแจ่มใสดีเท่าไร ความเป็นทิพจักขุญาณของท่านพุทธบริษัทที่จะเห็นภาพอื่นก็จะเห็นได้ชัดเจนเท่านั้น แต่ว่าถ้าเห็นลูกแก้วชัดเจนดีแล้ว ต่อไปก็อธิษฐานขอให้ภาพลูกแก้วหายไป ขอภาพของพระพุทธเจ้าจงปรากฏ ในเมื่อเห็นภาพของพระพุทธเจ้าปรากฏแทน ขอให้อธิษฐานให้พระองค์โตขึ้น ภาพของพระพุทธเจ้าโตขึ้น ขอให้พระองค์ทรงเล็กลง ก็เล็กลง ให้สูงให้ต่ำได้ตาม ความต้องการ อย่างนี้ถือว่าถึงที่สุดของ**มโนมยิทธิ** ถ้าทำมโนมยิทธิได้ตามนี้แล้วจึงเคลื่อนออก ถ้าเคลื่อนไปไหนจิตกับกายจะตัดกันเด็ดขาด คือว่าไปสุดตัว ถ้าไปสุดตัวก็จะได้พบทุกอย่าง จะพบเทวดา จะพบพรหมก็ดี พบพระอรหันต์ก็ดี เราก็จะมีสภาพไปนั่งคุยกันอย่างสบาย เหมือนกับเรานั่งคุยกันอยู่ที่นี่ ถือว่าเป็นการเต็ม มโนมยิทธิที่ศึกษา เพราะมโนมยิทธิที่เราศึกษากันอยู่เวลานี้ เราใช้กำลังครึ่งเดียว แต่ว่าเพื่อผลประโยชน์ของบรรดาท่านพุทธบริษัท ว่าคนทุกคนยังต้องกินต้องใช้พระพุทธเจ้าก็ทรงห่วงเหมือนกัน ท่านถือว่าถ้าทุกคนยากจนเสียจริงๆ ไม่มีกินมิใช่ การเจริญสมาธิก็ไม่ มีผล เพราะมีความเดือดร้อน

ฉะนั้นท่านจึงแนะนำว่า ถ้าทำสมาธิในด้านของกรรมฐานครบถ้วนพอใจแล้ว หลังจากนั้นให้ต่อด้วย คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า และเวลาที่เจริญพระกรรมฐานทรงฌาน เท่าไร คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าก็จะทรงฌานเท่านั้น เมื่อคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าทรงเป็นฌาน การเงินของบรรดาท่านพุทธบริษัทจะมีการคล่องตัวมาก ถ้าปฏิบัติได้เป็นฌานจริงๆ คือ

เห็นภาพชัดเจนให้สังเกตดูว่า หลังจากทำไป ๓ เดือน ผลการปฏิบัติลาภสักการะจะเกิดการเงินจะไม่ฝืดเคือง ถ้ายิ่งทำนานมากเงินก็ยิ่งจะขังตัว เงินเดือนที่มันไม่ค่อยพอเดือน มันก็จะเริ่มพอเดือน เดือนหน้ากับเดือนหลัง มันสวัสดิกันได้ก็พอตัวแล้ว ต่อมาเจ้าเดือนหน้ามันไม่ยอมไป เดือนใหม่ก็ยังมีมาอีก มันเริ่มขังตัว มันขังตัวแน่นะ รวมความว่า มันนอนคุยกันในกระเป๋าก็ได้ ทำตามนี้มีผลจริงๆ นะ และวิธีที่ใช้เงินในคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าก็มีแบบหนึ่ง ซึ่งได้เคยกล่าวไว้แล้ว

และอีกประการหนึ่ง ซึ่งผลที่ได้จากแก้วนี้ อุบัติเหตุมีทุกครั้งใน ๓ ครั้งที่แล้วมานะ ที่แจกมาก็พบอุบัติเหตุทุกครั้ง แต่ว่าอุบัติเหตุที่น่าจะตายเขาไม่บาดเจ็บ อย่างรายหนึ่งไปอยู่อเมริกา ซื้อรถราคา ๓,๐๐๐ เหรียญ ชนกันยับไปเหลือราคา ๓๐๐ เหรียญ เจ้าของรถไม่ตาย แต่ว่ารถเหลือราคาเพียง ๓๐๐ เหรียญ และก็เที่ยวแรกที่แจก วันนั้นไปที่อำเภอสามพรานมีสองคนผิวเมียแสบอกว่า รถชนประจันหน้ากันพังยับเยินเลยพวงมาลัยมากระแทกอกสามมี พวงมาลัยคด แต่สองคนในรถไม่เป็นอันตราย

อีกรายหนึ่งเขามารายงาน รายนี้ลูกสาวตัวเล็กล้มลงไปทับแก้ว เศษแก้วกระเด็นเข้าตา แก้วรื้องจำ ฝ่ายพ่อก็จะพาไปโรงพยาบาล ก็พอดีนึกขึ้นได้ว่าเรามีลูกแก้ว ก็เลยลองดูว่าลูกแก้วจะช่วยได้หรือไม่ได้ ก็เอาลูกแก้วไปลูบๆ ที่ตา ประเดี๋ยวเดียวลูกสาวหายปวด ก็เลยพาไปหาหมอให้ดูให้ปรากฏว่าไม่มีเศษแก้ว

สำหรับเที่ยวนี้ที่ทำขึ้นมาแล้ว พวกบางแคไปรับมาจากวัด ปรากฏว่าคนหนึ่งก้างปลาติดคอ ทำอย่างไรก็ไม่ออก เขาก็จะพาไปหาหมอ พอดีคนที่เขาได้แก้วไปก็อาราธนาลูกแก้วลูบๆ ที่คอ ปรากฏว่าก้างหาย และก็พวกชุมแสงรับลูกแก้วไปแล้วกลับไปบ้าน ฟ้าผ่าใกล้ๆ ตัวแก้วไม่เป็นไรทั้ง ๒ ราย นี้ก็เลยยกทัพไปรับใหม่ ตอนแรกคนไปไม่กี่คน พอได้ยีนข้าว เลยยกทัพมาเป็นกองทัพเลย

ก็รวมความว่าสำหรับอุบัติเหตุก็เคยโดนมาแล้ว ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับจิตใจของบรรดาท่านพุทธบริษัทนะ จะเห็นว่าเป็นแก้วลูกเล็กๆ แต่ฟังเข้าใจว่า แก้วนี้ทำด้วยบารมีของพระพุทธเจ้า เวลาทำจริงๆ อาตมาไม่รู้เรื่องเลย ต้องไปศึกษากับท่านมา ๒ คีน คีนแรกที่ขึ้นไปก็อยากทราบประวัติว่า ลูกแก้วนี้มีประวัติมาจากไหน คือแก้วอาตมา มีอยู่ลูกหนึ่ง ไม่ทราบว่ามีประวัติมาจากไหน ทราบแต่ว่าเป็นของต้นตระกูลสืบต่อกันมาหลาย ชาติ ก็ขึ้นไปหาโยมท่านที่ดาวดึงส์ ไปถามโยมผู้ชายว่าโยมทราบประวัติของลูกแก้วนี้ไหม ท่านบอกว่าท่านทราบประวัติแต่ไม่เคยใช้มาก่อน คนที่เคยใช้จริงๆ คือโยมผู้หญิง โยมผู้หญิงท่านบอกว่า

ท่านใช้มาแล้วหลายสิบชาติ และก็สมัยครองราชย์ ท่านบอกว่า เรามีแก้วลูกเล็กลูกเดียว ประชากรในประเทศของเรายังไม่มีใครจนเลย ท่านเลี้ยงพ่อ ก็เลยถามประวัติความเป็นมา ท่านบอกว่า เดิมทีเป็นลูกแก้วลูกยอดของพระเจ้าจักรพรรดิ เลยถามท่านว่า เวลานี้ แก้วของพระเจ้าจักรพรรดิอยู่ที่ไหน ท่านบอกว่า อยู่ที่พระจุฬามณี จึงพาไปดู ความจริงสมัยของพระเจ้าจักรพรรดิที่มีแก้วมณี มีพระขรรค์แก้ว มีเกือกแก้ว มีจักรแก้ว แต่ว่าทั้ง ๔ อย่างนี้อยู่คนละที่ มีเทวดารักษาอยู่ ถ้าใครจะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เทวดาก็จะนำของทั้ง ๔ อย่างมามอบให้ แต่ว่าพระเจ้าจักรพรรดิคนนั้นตาย คนอื่นจะรับมรดกแทนไม่ได้ เทวดาต้องเอาของเขากลับคืนไป เทวดาท่านต้องหวงแหน เพราะว่าของ ๔ อย่างนี้ จะต้องเป็นคนที่มียุญพอจึงจะครองไว้ได้

สร้างวัดท่าซุงในตอนแรก หลวงปู่ซุ่มท่านเอามาให้ เมื่อวันที่ท่านจะกลับ ท่านขึ้นไปหาบนห้อง

ท่านบอกว่า "น้อง ไม่ซำพี้ก็ตาย อยู่ไม่ได้ แต่น้องจะต้องอยู่อีกนาน"

ตามประวัติเดิม เคยเกิดเป็นพี่น้องกันมา ท่านก็เลยนำแก้วออกมา บอกว่า

"แก้วลูกนี้เป็นของตันตระกุล สืบต่อกันมาหลายชาติ น้องจงรักษาไว้เมื่อมีลูกแก้วนี้แล้ว จะทำอะไรก็สำเร็จทุกอย่าง"

ในช่วงนั้นสร้างเงินเป็นหมื่นก็เป็นหมื่นเขาแต่ว่าต่อมาเมื่อได้ลูกแก้วนี้ขึ้นมา สร้างอะไรต่างๆ ทางด้านโบสถ์ สร้างทั้งหมดใช้เวลา ๓ ปี โบสถ์หลังเดียวใช้เวลา ๓ ปี ยังไม่อยากจะเสร็จเลย แต่ว่าสิ่งก่อสร้างทางด้านโบสถ์นะ เมื่อได้ลูกแก้วนี้มาแล้ว ใช้เวลาสร้างทั้งหมด ๓ ปี และก็ได้ ๓ ปีนะ อาตมาไม่ได้ปืมเงินเองนะ ก็ได้เงินจากท่านพุทธบริษัททั้งหมดนี้แหละช่วยสร้าง

และต่อมาปี ๒๕๒๐ ท่านก็สั่งให้สร้างสถานที่ใหม่ ท่านบอกว่า สถานที่นี้ควรจะเป็นที่เพาะพระอรียเจ้า ท่านมาสั่งสร้าง แล้วท่านก็ออกแบบของท่านเอง ก็เลยคิดตามท่าน ว่าถ้าเป็นแบบนี้จะต้องใช้เงินเดือนหนึ่ง ๖ แสน กับ ๘ แสน สลับกัน ถ้าเดือนไหนใช้ต่ำไปหน่อยอีกเดือนหนึ่งก็จะใช้เกินไป ถามท่านว่า ถ้าจำเป็นแบบนี้แล้วจะไปเอาเงินที่ไหน

ท่านก็เลยบอกว่า "แกทำไปเถอะ ฉันไม่ให้เป็นหนี้มาก ถ้าเป็นหนี้ก็ใช่ง่าย"

พอเริ่มลงมือทำเข้าจริงๆ ก็ต้องใช้เงินเดือนละ ๖ แสน กับ ๘ แสน สลับกันมา พอหลังจากน้ำท่วมปีที่แล้ว (ปี ๒๕๒๓) เข้าเดือนธันวาคม ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายกลายเป็น

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เดือนละล้านเศษ แต่ว่าเงินให้เขาไม่พอ ได้จากญาติโยมเท่าไร พวกเจ้านี้ก็เอาไปหมด
แต่ที่เราได้วัตถุก็นมานะ ก็เป็นอันว่า แก้วนี้ถ้ารับไปเพื่อใช้ให้ทำเป็นกรรมฐาน ทุกวัน
และทุกวันที่บูชา ใช้บูชาด้วยคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า และควรอธิษฐานว่าขอความ
ปารณาทุกอย่างจงสำเร็จทุกประการ เท่านั้นแหละ

แก้วมณีรัตนารุ่นที่ ๒ เป็นแก้วกลมสีเขียวอ่อน
ปลุกเสกเมื่อ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

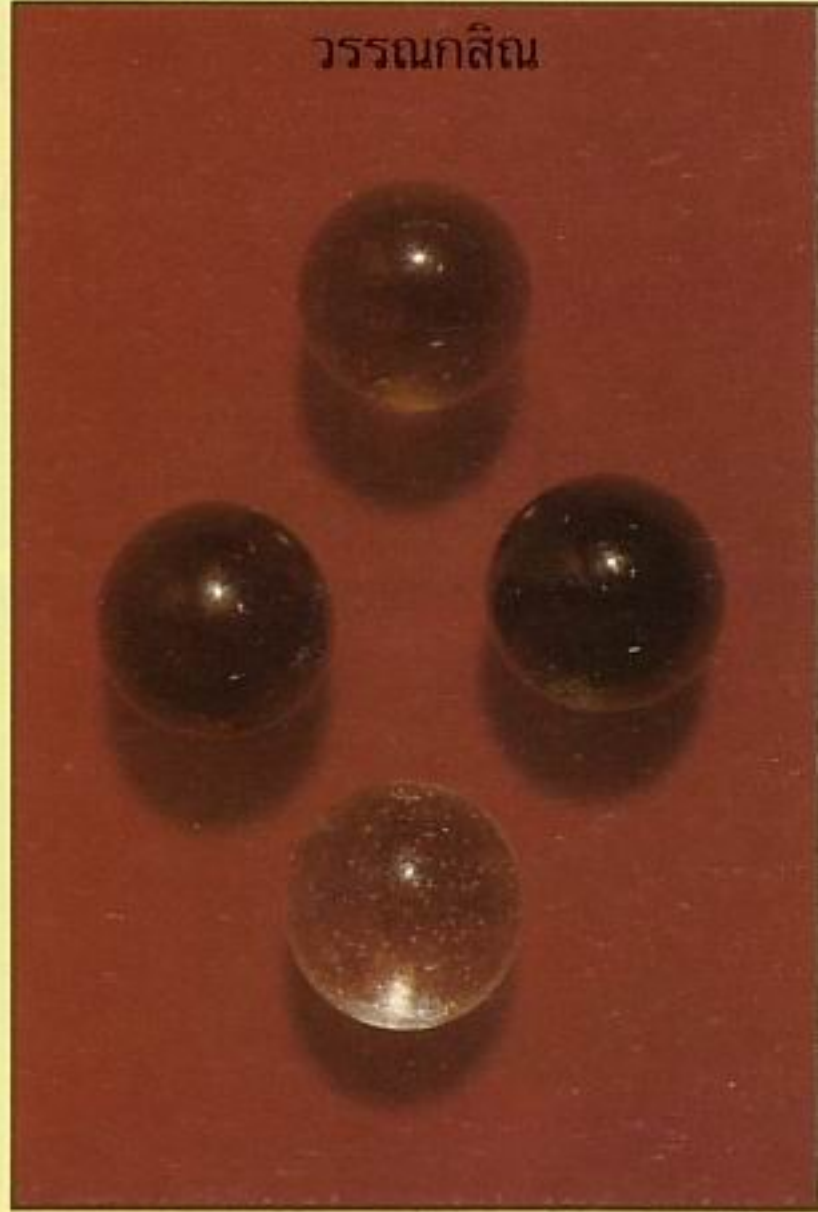
สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แก้วมณีรัตนะมีอีกหลายรุ่นหลายแบบ มีทั้งทำด้วยแก้ว แก้วเจียรระไน และเพชรรัสเซีย และมีประกอบเป็นเครื่องประดับต่างๆ เช่น จี้ห้อยคอ ต่างหู แหวน เข็มกลัดติดเสื้อ อาทิเช่น

วรรณกสิณพร้อมสร้อย

วรรณกสิณ

กมล

อุกมเพชร

หยดน้ำ

หัวใจและหัวใจซ้อน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

องค์แก้วชนิดต่าง ๆ ติดธงชาติ

หยดน้ำติดธงชาติ

กลมติดธงชาติ

หัวใจติดธงชาติ

กลมติดโบว์

แพร์และหยดน้ำติดโบว์

หัวใจติดโบว์

องค์แก้วชนิดต่าง ๆ ติดโบว์

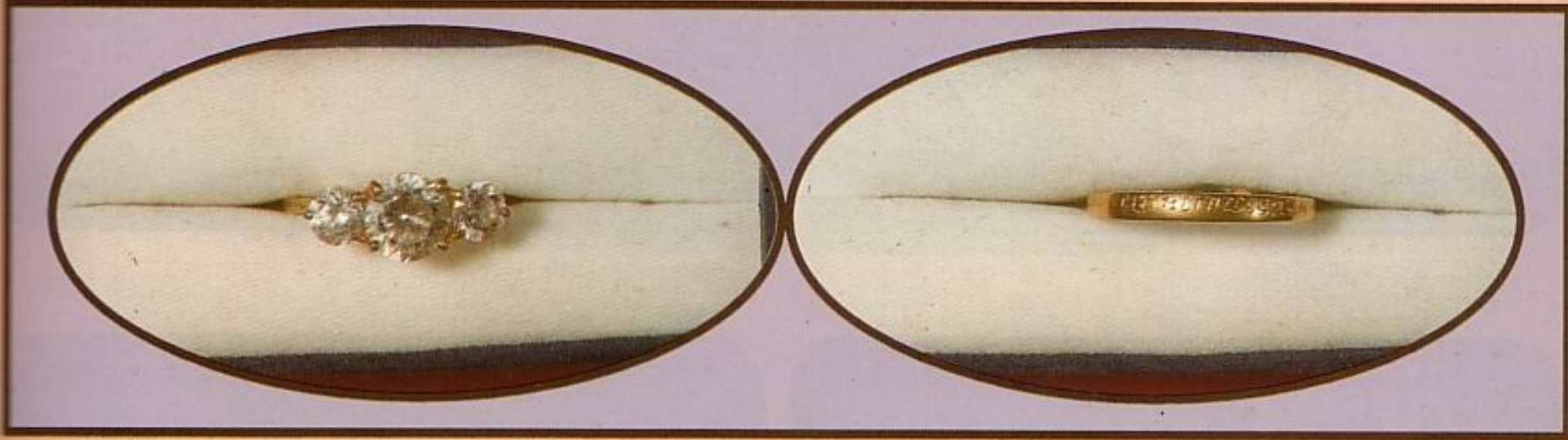

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แหวนจักรพรรดิ

รุ่นตัวเรือนเป็นทองคำแท้มีเพชร ๓ เม็ด บนวงแหวนเขียนว่า พระสุธรรมยานเถระ

รุ่นเรือนชุบทอง มีทั้งเพชรเม็ดเดี่ยวและ ๓ เม็ด
มีทั้งเพชรกลมและรูปไข่ขนาด ๓, ๕ และ ๗
กะรัต

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

แหวนเพชรและพลอยสี ตัวเรือนทำด้วยเงินแท้

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

จีและต่างหูเพชร และพลอยสีต่างๆ มีหลายแบบ หลายขนาด

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แก้วจักรพรรดิ

เป็นองค์แก้ว สำหรับตั้งบูชา ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ ซม สูง ๖ ซม มีทั้งหมด ๒๐ องค์ หลวงพ่อเอาไว้นบนหัวนอน ท่านปลุกเสกตลอดมากกว่า ๑๐ ปี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

วัดกุมมงคลอื่นๆ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

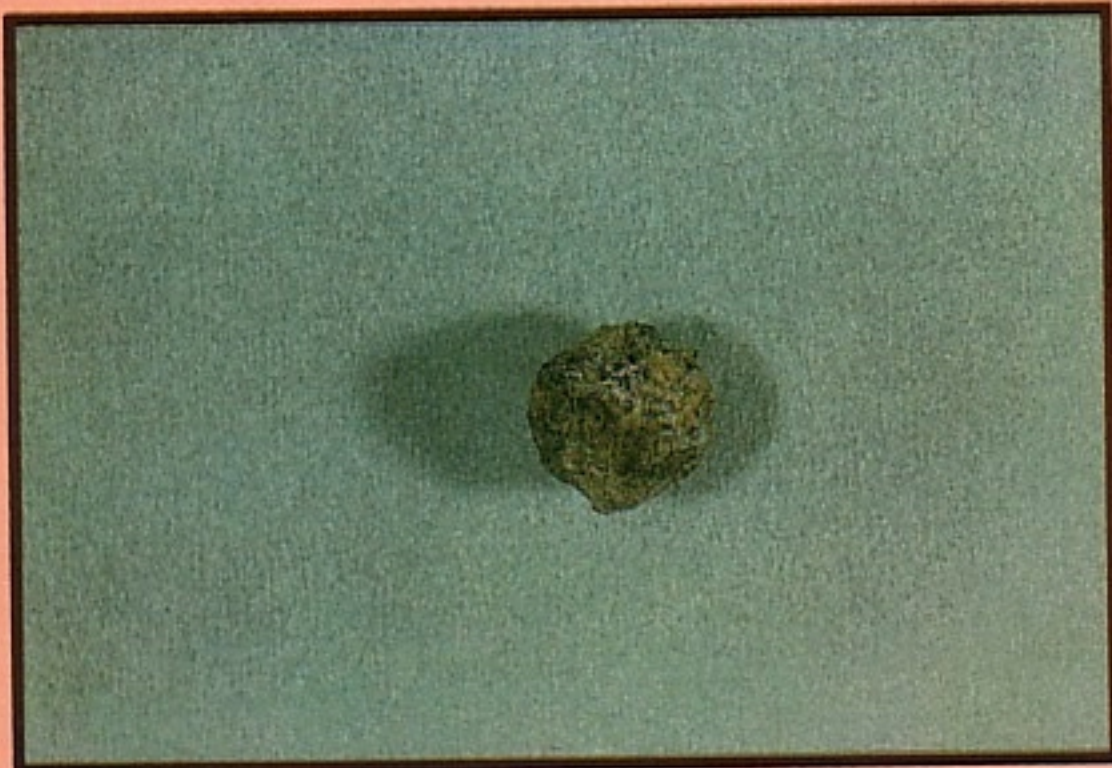
วัตถุมงคลอื่นๆ

พระบรมสารีริกธาตุ

หลวงปู่แจกพระบรมสารีริกธาตุ
ให้แก่ลูกศิษย์ไปบูชาในหลายวาระ
ด้วยกัน ล่าสุดท่านบรรจุไว้ในพระ
พุทธรูปสมเด็จพระองค์ปฐม และพระ
คำข้าว

ชานหมาก

หลวงปู่เริ่มทำแจกที่บ้าน คุณสมบูรณ์
เวสารัชชานนท์ จังหวัดจันทบุรี และวัดเขาไผ่
จังหวัดระยอง เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๔
หลังจากนั้นได้ปลุกเสกแจกที่บ้านสายลม
เมื่อต้น เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๔ และปลุกเสก
ที่วัดเมื่อวันอาสาฬหบูชา

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอไห้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ชานหมากของครุฑนทา อนันตวงษ์ ซึ่งได้เอาเทียนหุ้มไว้หนา
ภายหลังปรากฏมีพระธาตุนูนออกมา

ลูกประจำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

แร่ข้าวตอกพระร่วง

แหวนข้าวตอกพระร่วง

สร้างเมื่อ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘
หัวแหวนเจียรไนจากข้าวตอกพระร่วงเป็นรูปหลังเบี้ย
มีข้อความล้อมรอบว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ วัดท่าซุง อุทัยธานี
หลวงพ่อดีแจกแร่พระร่วงนี้เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๘ และได้มีประกาศ
ชี้แจงไว้ดังนี้

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

แร่พระร่วง

แร่นี้มีคุณสมบัติตามที่ทราบจากพระธุดงค์ที่เคยประสบมาคือ

๑. เมื่อจะใช้ท่านให้อารานาพระร่วงแล้วอมไว้ เดินทางตลอดวันไม่กระหายน้ำ
๒. พระธุดงค์อีกคณะหนึ่งแจ้งว่า เมื่อเดินธุดงค์เพื่อนพระเกิดเป็นโรคท้องร่วงไม่มียา จึงเสี่ยงด้วยเอาแร่พระร่วงใส่กาน้ำต้มแล้วเอาน้ำให้ฉัน พระองค์ที่ป่วยหายจากอาการท้องร่วงทันที
๓. เมื่อปี ๒๕๑๖ พระปลัดฉ่อง แห่งอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ได้ทำเป็นแหวนแจก ผู้รับไปจำชื่อไม่ได้ มีโจรเข้าปล้นควาย โจรมีปืนเจ้าของคนเดียวมีมิดด้วยความเสียดายควาย แม้จะเป็นคนเดียวและอาวุธไม่ดีก็ยอมเสี่ยงเข้าไล่โจร โจรยิงด้วยปืนพกและลูกซอง ปรากฏว่าไม่มีแผล เจ้าด้วยยืนยันว่าไม่มีอะไรอื่นเลยมีเพียงแร่พระร่วงเท่านั้น

เมื่อทราบผลตามที่บรรยายมาข้างต้นนี้ คณะศิษย์ร่วมด้วยอาตมา มีพลเรือเอกจิตต์ สังข์ดุรงค์ เป็นประธาน กับพลอากาศตรีหม่อมราชวงศ์ เสริม สุขสวัสดิ์ และ คณะเป็นผู้ดำเนินการ จึงได้ร่วมใจกันบริจาคทุนทรัพย์ตามแต่จะหาได้ จ้างคนขุดขึ้นแล้วนำมาแจกให้ท่านทั้งหลาย หากผลปรากฏว่าสรรพคุณของแร่นี้สามารถทำให้บรรดาท่านนักรบแนวหน้าทั้งหลายรอดพ้นจากภยันตราย และประสบชัยชนะใน สนามรบ อันจะเป็นผลให้ประเทศชาติของเราปลอดภัย คณะผู้แจกย่อมจะมีความ ปลอดภัยไปด้วย

อาศัยความดีของท่านที่มีต่อประเทศชาติและปวงชนชาวไทยทั้งสอง พวกเราที่อยู่ในแนวหลังรู้สึกตนว่าเป็นหนี้บุญคุณท่านเป็นอันมาก จึงได้พากันสละทรัพย์ตามกำลัง เพราะพวกเรามีฐานะไม่ร่ำรวย เพียงมีพอใช้เท่านั้น ได้ร่วมกันจัดของมงคลและอาหารตามสมควรมาสนองคุณความดีของท่าน สิ่งของที่นำมานี้มีได้คิดว่าเพียงพอ กับบุญคุณคือความดีที่ท่านนักรบต้องเสียสละเลือดเนื้อ หรือแม้กระทั่งชีวิตอันเป็นที่รักหวงแหน เพื่อชาติ พระศาสนา พระมหากษัตริย์และปวงชนชาวไทย เพราะความดีของท่านมีมากเกินกว่าจะพรรณนาหรือหาสิ่งใดมาตอบแทนได้ พวกเราชาวแนวหลังจึงขอเทิดทูนความดีของท่านไว้ประจำใจ หากท่านนักรบชาวแนวหน้ามีความต้องการสิ่งใด ซึ่งไม่เป็นสิ่งเกินวิสัยที่พวกเราชาวแนวหลังจะจัดให้ได้ ก็จะขอรับอาสาบอกแก่ศิษย์และท่านที่มีความเห็นตรงกันจัดหามาสนองให้ตามที่ท่านต้องการ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ขอให้ทุกท่านจงปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง และจงชนะศัตรูทุกขณะที่เข้าปะทะกัน ท่านทำงานเพื่อสันติสุขของชนส่วนใหญ่ พระและเทพยดาคงจะช่วยท่านในชาติปัจจุบันและสัมปรายภพ

อนึ่ง ในโอกาสที่ได้นำสิ่งของดังกล่าวแล้วมามอบให้บรรดาท่านนักรบผู้เสียสละ นอกจากอาตมาและคณะศิษย์จะได้เดินทางมาเยี่ยมท่านเองแล้ว ยังได้นิมนต์พระคุณเจ้าที่มีชื่อเสียงอยู่ทางภาคเหนือมาเยี่ยมเยือนท่านอีกด้วย ๔ รูป คือหลวงพ่อบุญทิม พรหมเสโน วัดจามเทวี อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน, พระครูบาชุ่ม โพธิโก วัดวังมุย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และหลวงปู่คำแสน คุณาลังกาโร วัดดอนมูล อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พระคุณเจ้าทั้ง ๓ รูปนี้เป็นศิษย์ครูบา เจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งลานนาไทย และหลวงพ่อสิม พุทธจาโร สำนักสงฆ์ถ้ำผาปล่อง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

ฤๅษีสิงดำ (พระมหาวิระ ถาวโร)

ศูนย์ปฏิบัติพระกรรมฐาน ศิษย์หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

๒๓ เมษายน ๒๕๑๘

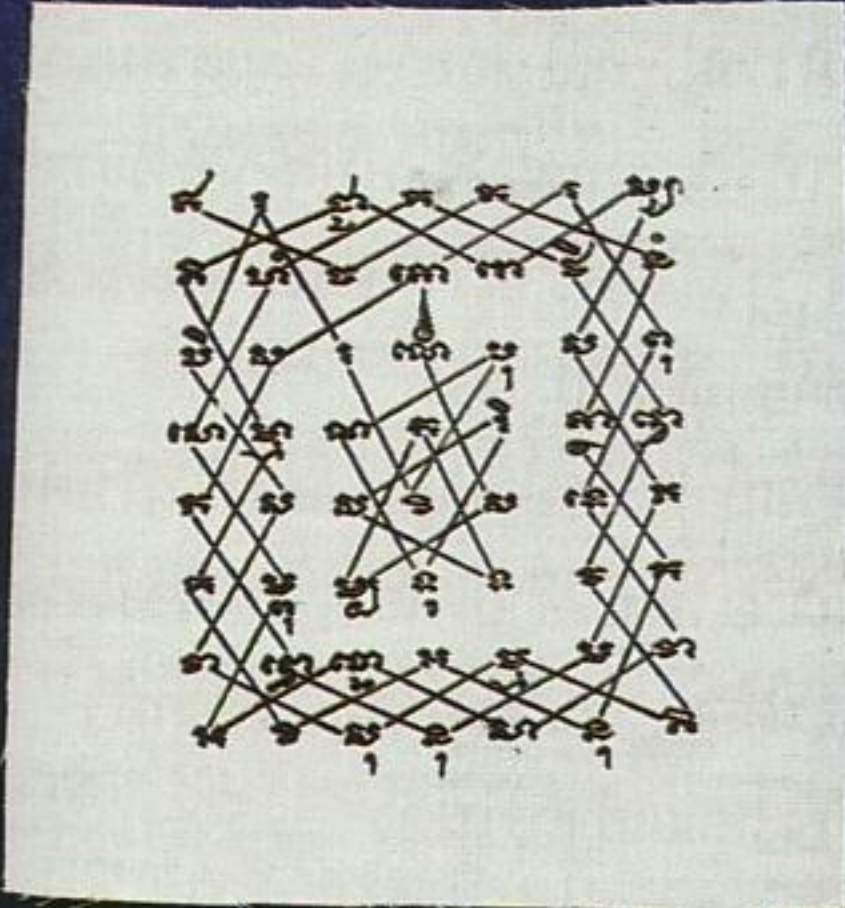
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ยันต์เกราะเพชร

ผ้ายันต์เกราะเพชร

เสื้อยันต์เกราะเพชร

ผ้ายันต์เกราะเพชรแบบมีรูปหลวงปู่ปาน รุ่นที่ ๑ สีแดง รุ่นที่ ๒ สีดำ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ยันต์เกราะเพชร

การเป่ายันต์เกราะเพชร หลวงพ่อบานท่านบอกว่าเป็นตำรา **พระร่วง** สำหรับยันต์เกราะเพชรนั้นก็ได้จากบท อิติปิโส ภาควา อระหัง สัมมา สัมพุทธโธ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อนุตตะโร ปุริสธัมมะ สาระถิ สัตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภาควาติฯ ถ้าอ่านลงตามแบบหนังสือจีน คืออ่านตามขวาง ก็ได้ใจความว่า **อิระชาคะตะระสา ตีหังจะโตโรติณัง** ฯลฯ อย่างนี้เป็นต้น แล้วก็ชักเป็นตาข่าย จัดเป็นสูตร

เวลาจะเป่ายันต์เกราะเพชร ท่านก็เขียนใส่กระดาษดำ เมื่อท่านเขียนแล้ว ก็ให้คนที่ จะมารับยันต์เกราะเพชร จุดธูปเทียนบูชารับศีลแล้วก็ภาวนาว่า **"พุทธ"** หายใจเข้า **"โธ"** หายใจออก

ถ้ามีลูกอยู่ในท้อง ก็ให้จุดธูปแทนลูกในท้อง ๑ ดอก เวลาคลอดบุตรออกมา ก็จะมียันต์เกราะเพชรทั่วทั้งตัว แล้วภายใน ๗ วัน ยันต์ก็จะหายเข้าไปในตัว

สำหรับผู้ใหญ่นั้น ย่อมไม่เห็นยันต์ ถ้าใครรักษาไว้ได้ด้วยดี เมื่อเวลาตายเขาเอาไปเผา จะเห็นมีรูปยันต์ติดอยู่ที่กระดูก

ยันต์เกราะเพชรของหลวงพ่อบานนี้ท่านกล่าวว่าท่านได้มาจาก **ยอดธงมหาพิชัย สงคราม** เป็นธงออกศึกท่านตัดเศียรเอามาโดยเฉพาะ แบ่งจากยอดของธง คือธงนั้นมียันต์มาก ที่นี้ เอายันต์ๆ หนึ่งในยอดธงมหาพิชัยสงคราม ท่านให้ชื่อว่า **ยันต์เกราะเพชร**

เวลาที่ท่านจะเป่าให้ ท่านอธิบายว่าของๆ ท่านไม่รับรองเรื่องคงกระพันชาตรี รับรองแต่เพียงว่า ใครรับยันต์เกราะเพชรแล้ว

๑. จะไม่ตายโหง

๒. จะไม่ถูกคุณผี คุณคน จะป้องกันสรรพอันตรายที่บุคคลทั้งหลายทำมาด้วย วิชาการต่างๆ

๓. จะไม่ตายด้วยพิษของสัตว์พิษ อย่างนี้เป็นต้น

และ บุคคลทั้งหลาย ถ้าได้รับยันต์เกราะเพชรไปแล้ว ถ้าบูชาไว้ด้วยดี ถ้าบุคคลใดใครก็ตาม จะกลั่นแกล้งบุคคลที่ได้รับยันต์เกราะเพชรไปแล้ว ท่านห้ามไม่ให้โกรธตอบ ให้ทำเฉยๆ แล้วบุคคลประเภทนั้นจะได้รับผลกรรมที่ตัวทำนั่นเอง โดยเฉพาะหมาย ความว่าเราไม่ต้องทำตอบ เมื่อเขาแกล้งเราด้วยวิธีใด ก็วิธีนั้นแหละจะลงโทษเขา ถ้าเขาคิดจะฆ่าเรา เขาก็ตายเอง ถ้าเขาจะกลั่นแกล้งเราให้ย่อยยับ เขาก็ย่อยยับเอง ถ้าเขาจะทำให้เราลำบาก

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระราชมหามาน

เขาก็ลำบากเอง อันนี้เป็นวิธีการอันหนึ่งที่ไม่ใช่ทำให้เขาลำบาก ถ้าเขาทำ ผลนั้นเขาจะพึงได้รับเอง เราไม่บาป

แต่มีเงื่อนไขอยู่ว่า

๑. ห้ามดื่มสุราเมรัยเด็ดขาด เว้นไว้แต่เป็นกระสายยา

๒. ห้ามทุจริตโดยการลักขโมย ฉ้อโกง อย่างนี้เป็นต้น

ถ้าใครประพฤติปฏิบัติในศีล ๒ ประการได้ ยันต์เกราะเพชรก็จะคุ้มครองบุคคลผู้นั้น ถ้าใครรักษาศีลไม่ได้ยันต์เกราะเพชรจะไม่คุ้มครอง อันนี้เป็นความจริง

ที่นี้วิธีเป่ายันต์ของท่าน ไม่ใช่เป่าทีละคน ท่านเป่าทีละศาลาคือนั่งกันเต็มศาลา แล้วท่านให้จุดธูปตามที่กล่าวแล้ว ภาวนาว่า "พุทโธ" ท่านก็นั่งภาวนาอยู่หลังกระดาน จนกระทั่งบางคนมีอาการหนักที่ศีรษะบ้าง เหมือนไรต์โตอยู่ที่ศีรษะบ้าง มีอาการ ร้อนหูร้อนหน้าบ้าง อย่างนี้เรียกว่า **ยันต์เกราะเพชรเข้าถึงตัว** แล้วอาการอย่างนี้จะทรงอยู่ สัก ๒-๓ วัน อาการอย่างนี้จึงจะหาย ทั้งนี้ก็เพราะยันต์เกราะเพชรจะค่อยซึมเข้าไปทีละนิด จนกระทั่งทั่วร่างกาย แล้วอาการอย่างนั้นจึงจะหาย

ถ้าหากว่ายันต์เกราะเพชรยังไม่ไหลไม่ทั่วร่างกายเพียงใดความรู้สึกหนักหรือร้อนหน้าร้อนตาหรือคล้ายๆ ไรต์โตตามหน้าตามตาก็กะยังปรากฏอยู่

การเป่ายันต์เกราะเพชรแต่ละคราว **ต้องเป่าเฉพาะวันเสาร์ ๕** คือวันเสาร์ตรงกับ วันขึ้น ๕ ค่ำ จะเป็นเดือนอะไรก็ได้

การเป่ายันต์เกราะเพชรของท่านไม่มีค่าครู ไม่มีค่าวิชา ไม่มีค่าป่วยการ คือ หลวงพ่อบุญทำอะไรทุกอย่างไม่หวังผลตอบแทน ทำเพื่อเมตตาสาธารณประโยชน์ โดยเฉพาะวันเป่ายันต์เกราะเพชรของท่านถือ **เป็นวันไหว้ครู** ซึ่งบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายจะต้องมาพร้อมกัน เวลาในเพลก่อนเพลหรือหลังเที่ยงตั้งแต่เช้าประมาณ ๒ โมงเช้า จะรวบรวมสรรพสิ่งทั้งหลายที่บรรดาลูกศิษยานุศิษย์นำมาเป็นการคารวะครู แล้วก็ทำพิธีไหว้ครูเสร็จภายในเพล

ตอนนั้นใครจะลงตะกรุดพิสมร ผ้ายันต์ ก็เขียนเอาไป ใครชอบใจยันต์อะไร ชอบตะกรุดอะไรก็เขียนลงไป เอาไปวางไว้ในสถานที่ท่านไหว้ครู

เมื่อท่านอัญเชิญครูเสร็จ ท่านก็จะปลุกเสกของเหล่านั้นเสร็จไปด้วยกัน แล้วต่างคนต่างก็นำกลับ อันนี้ก็ไม่มีค่าครูเหมือนกัน ไม่มีค่าป่วยการ

อันนี้บรรดาลูกศิษยานุศิษย์ทั้งหลายท่านก็ไม่บังคับว่าใครจะมาหรือไม่มา มาแล้วจะนำของอะไรมา หรือไม่นำมาท่านไม่บังคับ สิ่งของสิ่งใดที่จำเป็นในการไหว้ครู ท่านจะทำ

ของท่านเสร็จครบถ้วนบริบูรณ์ ถือว่าเป็นกิจของท่าน ถ้าบรรดาศิษย์ทั้ง หลายจะร่วมในการ ไหว้ครูก็เป็นสิทธิของศิษย์ที่มีคารวะในครูบาอาจารย์

แล้วก็เวลาไหว้ครู ท่านเลี้ยงอาหารด้วย เวลาเป่ายันต์คนเป็นหมื่น ท่านก็เลี้ยงอาหาร หุงข้าวเลี้ยง หุงด้วยกะทะ ข้าวต้มแกงตามที่ท่านจะพึงทำได้ เรียกว่าบุคคไลใด ใครจะ กินอย่างไรท่านไม่รู้ ท่านรู้แต่เพียงว่ามีอาหารให้บริโภค เพราะท่านถือตามแบบ พระว่า **พระ จะต้องทำตนเป็นคนเลี้ยงง่าย** ถ้าใครเป็นคนกินยากที่มนุษย์ธรรมดา กินไม่ได้ ก็ไปหากินเอาเอง ท่านทำอาหารตามที่มนุษย์ธรรมดา กินได้ คือเอาชาวบ้านมาทำครัว มาต้มมาแกง

ยันต์เกราะเพชรของท่าน เป่าคราวหนึ่งเป็นพันๆ คน ศาลาของท่านจุคน ประมาณ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ คน ในแต่ละคราว แต่ก็ต้องทำเป็นรุ่นๆ อย่างน้อยที่สุดก็ ๕-๖ รุ่นต่อ หนึ่งคราว ต่อหนึ่งวาระ (หมายถึงเสาร์ ๕ ครั้งหนึ่ง)

นี่เราจะเห็นได้ว่าคนที่รับยันต์เกราะเพชรของหลวงพ่อปานนะ ครั้งหนึ่งก็ไม่น้อย กว่าหมื่นคน

อานุภาพของยันต์เกราะเพชร

เพื่อนฉันเป็นพระชื่อ **พระผล** บ้านเดิมอยู่ที่ อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ท่านรับยันต์ เกราะเพชรไปแล้ว หลังจากรับยันต์เกราะเพชรไปแล้วประมาณ ๓ วัน ก็ออกไป เดินเที่ยว กลางทุ่งก็ถูกงูเห่ากัด เห็นตัวชัดว่าเป็นงูเห่า เพราะเดินเข้าไปข้างหลังมัน มันอยู่ในซังข้าว ตอนนั้นดูเหมือนว่าเป็นเดือนยี่ปลายเดือน ถ้าจะนับเป็นเดือนหลวง ก็ประมาณกุมภาพันธ์

เมื่อเจ้างูมันกัด แต่เขาเป็นพระ เขาก็ไม่กลัวดี ก็เดินกลับมาวัด ในตอนเดินกลับ มาปรากฏว่าพิษงูมันวิ่งขึ้นถึงเข่า ปวดถึงเข่า แล้วมันก็ถอยลงไปถึงข้อเท้า แล้วมันก็วิ่งขึ้น ถึงเข่า แล้วก็ถอยลงไปถึงข้อเท้า แล้วก็วิ่งชูถึงเข่าปวดขึ้นมา แล้วก็ลงถึงข้อเท้า ถึงปลายเท้า แล้วก็หายไปเลย กว่าจะเดินกลับเข้ามาถึงวัด พิษของงูก็หายไปหมดแล้ว เมื่อกลับมาแล้ว ท่านก็มาหาหลวงพ่อบอกท่านว่างูกัดครับ

หลวงพ่อก็ถามว่า "คุณผล คุณรับยันต์เกราะเพชรไปหรือเปล่า?"

พระผลก็บอกว่า "รับครับ"

หลวงพ่อก็ถามว่า "แล้วพิษงูมันแสดงอย่างไรบ้าง?"

ท่านก็บอกว่า "ปวดขึ้นถึงหัวเข่า แล้วก็ถอยลงมาถึงข้อเท้าเป็นอย่างนั้น ๓ ครั้ง แล้วก็ออกถึงปลายนิ้ว หายไปเลย"

หลวงพ่อปานบอกว่า

"ไม่ต้องรักษา ยันต์เกราะเพชรของฉันป้องกันอันตรายได้เรื่องงูหรือสัตว์มีพิษไม่มี
ความหมาย"

ท่านพูดเท่านั้น แล้วท่านผลก็เลยไม่ได้รักษา ไม่ได้ทำอะไรทั้งนั้น ถ้าดูแผลแล้วก็
รู้สึกว่าเป็นแผลที่มีอันตรายจริงๆ เพราะกัดเข้าช่องประตูลมเป็นแผลลึก นี่เป็นเรื่องหนึ่ง

และอีกเรื่องหนึ่ง (ที่เล่าไม่ได้รอดตัวนะ ฉันถือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลวงพ่อปาน)
เมื่อสมัยที่หลวงพ่อปานไปสร้างมณฑป สร้างบันไดที่เขาวงพระจันทร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ที่นี้
ทางที่จะเข้าเขาวงพระจันทร์ก็คือทางเข้า **วัดเขาสะพานนาคร** เดียวนี้วัดเขาสะพานนาคร ถ้า
ใครไปรถยนต์จะไปทางลพบุรี ผ่านโคกสำโรงแล้วจะเห็นวัดเขาสะพานนาคร วัดนั้นหลวงพ่
อปานท่านสร้างไว้ โดยคุณ **นายประยงค์ ตั้งตรงจิต ห้างขายยาตราไบโพธิ์** เป็นคนทำ **คาถา**
พระปัจเจกพุทธเจ้า เป็นคนแรก เมื่อคาถา ให้ผลก็เอาทุนมาสร้างวัดนั้นเป็นวัดแรก

ตามปกติหลวงพ่อปานท่านสร้างวัด พระที่เป็นลูกศิษย์ท่านก็เป็นช่างกันทั้งนั้น ฉันก็
พลอยเป็นกับเขาด้วย ใ้อันไม่เป็นช่างอะไร เป็นช่างยก ฉันก็สร้างกับเขาด้วย ตอนนั้น
กำลังสร้างศาลาการเปรียญ พวกพระก็ขึ้นไปอยู่บนหลังคาทั้งหมด ฉันก็ขึ้นไป ไปทำกันบน
หลังคา

ที่นี้ก็มีย่าลาวคนหนึ่งเดินผ่านมา ย่าลาวคนนี้เป็นลาวคงแก่เรียน มีวิชา เป็นนักทำ
คุณไสยเหมือนกัน ตอนนั้นมีแยะเถวนั้น

พอเขาเดินผ่านมา เขาก็บอกว่า "หลวงพี่ครับระวังหล่นลงมานะ"

พระแกได้ยี่นกีโมโห พระที่ถือโซ่กลางก็มี แกชื่อท่านผาด แกก็ดำเอาว่า

"ไ้อลาวขี้แกล้ง ไ้อลาวกินปลาร้า มึงจะทำอะไรก็ทำ ไ้อลาวอย่างมึง ไม่มี
ความหมายอะไร"

แกก็ดำ ดำเอาหนักๆ แกเป็นคนขี้โมโหนี้ พวกเราก็อห้าม แกก็มาโกรธพวกเราอีก
ทว่าเราไปกลัวย่าลาวคนนั้น แกว่า

"เรามันลูกศิษย์หลวงพ่อปาน ใครจะมาทำอะไรได้"

ไ้อเจ้าลาวโมโห มันเลยเดินเข้าไปหลังเขา จะทำอะไรบ้างฉันก็ไม่ทราบ ไม่มีใคร
ทราบ พวกเราก็อทำงานกันต่อไป

พอถึงเวลาเพลก็ลง ลงมาอาบน้ำอาบท่า พออาบเสร็จก็ฉันข้าว พอฉันข้าวเสร็จก็นอน
ตามบัญชาของหลวงพ่อปาน (คือว่าเมื่อฉันเช้าเสร็จแล้วให้ขึ้นทำงาน เมื่อฉันเพลเสร็จแล้วก็
ให้นอน)

นอนพักครู่หนึ่งถึงบ่าย ๒ โมง ท่านสั่งไว้เลยว่าถ้ายังไม่ถึงบ่าย ๒ โมง ไม่ให้ขึ้นทำงาน เพราะแดดกำลังกล้า แต่ท่านไม่ได้มาคุมพวกเรา มากันตามลำพัง ทำกันเอง เมื่อท่านสั่งแล้วต้องเป็นผล

เมื่อนอนไปสักครู่หนึ่ง ก็ยังไม่ถึงบ่าย ๒ โมง มีชาวบ้านวิ่งเข้ามาบอกว่า

"ท่านครับ มีลาวหนุ่มๆ คนหนึ่ง มันไปนอนตัวบวมอยู่หลังเขา มันร้องครวญคราง อยากจะพบพระ"

พวกเราสงสัยก็พากันไปดู ไปทั้งหมดด้วยกัน ๗-๘ องค์ ก็เห็นเจ้าลาวคนนั้นเองที่มันบอกว่าระวังจะหล่นจากหลังคา มันร้องครวญคราง ก็ถามว่า

"เป็นอะไร ุงักัดหรือตะขากักัด?"

มันก็บอกว่า "เปล่า"

แล้วก็ยกมือไหว้บอกว่า

"ผมขออภัยเถิดครับ"

ถามว่า "ทำไม?"

เขาก็บอกว่า "พวกท่านตำผมนะผมโกรธ ไปหาตะปูมาเยอะ ผูกไขว้สี่มุม (หมายความว่าหลาวเป็นปลายแหลม ๔ ทาง) นี่ผมจะทำตะปูเข้าท้องพวกท่านครับ ผมจะให้พวกท่านตกจากศาลาตาย"

ก็ถามว่า "ทำไมไม่ทำ"

เขาก็บอกว่า "ทำแล้วครับ เริ่มทำพอตะปูเล็กลงเท่านั้นแหละครับ ตะปุมันกระดอนเข้ามาถูกที่ตัวผมปอกเดียว ผมก็หงายท้อง แล้วก็ไม่รู้สีกตัว เพิ่งจะมารู้สีกตัว นี่แหละครับ มันปวดไปหมดทั้งตัวเลยครับ แล้วก็บวมไปทั้งตัวเลย ผมเห็นว่าพวกท่านมีดีจริงๆ ผมขออภัยเถิดครับ ขอให้ท่านสงสารผมเถิดครับ"

ท่านผาดเป็นคนเจ้าโมโห ก็บอกว่า

"กูจะสงสารยังงัย มึงตายเสียได้ก็ดี กูจะได้บังสกุล กูไม่มีสตางค์ใช้อยู่แล้ว"

เล่นกับพระชี มองเห็นคนตายเป็นแหล่งหากิน ใครจะไปตายให้พระเห็นไม่ได้นะ ชาวบ้านเขากลัวคนตาย ใครตายเขาเสียสตางค์แต่พระได้สตางค์

พวกเราก็เลยสงสาร บอกว่า

"ท่านผาดสงสารเขาเถิด เขาก็ผิดไปแล้ว เขาทำแล้วโทษก็ถึงตัวเขาแล้ว"

แกก็แสดงท่าทางพิโรธอยู่พักหนึ่ง ผลที่สุดก็ใจอ่อนบอกว่า

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

"ในเมื่อมันขอภัยก็ให้มัน แต่ต้องสัญญาก่อนว่านับแต่นี้เป็นต้นไป ถ้าหายจากโรคแล้วจะต้องมาช่วยทำงาน ๑ เดือน ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ให้ภัย"

ไอ้เจ้านั้นยอมทุกอย่าง แต่โรคทั้งหลายแหล่มันก็ไม่หาย มันก็ยังปวดใหญ่ ผลที่สุดพวกเราไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่มีใครเป็นหมอเลย ไอ้หมออย่างฉันก็ใช้ไม่ได้ เพราะนั่นเป็นเรื่องของวิชาอาคม มันไม่ใช่รักษาโรคด้วยยา ไอ้ฉันเองก็ไม่ได้เป็นหมอ เป็นชี้อาหมอเรียนวิชาปรุยาตามหมอสั่ง หมอเขาต้องการยาอะไรก็ให้ อย่างนั้น

ที่นี้ยาประเภทที่เราไม่รู้ก็ไม่มีในป่า มาทำอะไรก็ไม่ได้ ถ้ารู้ว่าทำได้ เครื่องสะกดมันก็ไม่ มี มัวไปนั่งสะกดตัวยายอยู่พอดีเป็นไข้ตาย ก็เลยหมดทาง ต้องนำไปวัดบางนมโค ให้หลวงพ่อปานแก้ไข

เมื่อนำเจ้าลาวคนนั้นมาหาหลวงพ่อปาน หลวงพ่อก็รู้ท่านบอกว่า

"ไม่ไหวแล้วไอ้หนูเอามาที่นี้รักษาไม่หายเพราะเป็นของที่เอ็งทำเอง เอ็งต้องกลับไปใหม่กลับไปวัดเขาสะพานนาคร เอวดอกไม้รูปเทียนไปขมาพระพวกนั้นเท่านั้นละ"

ตาช่วยแกเป็นคนพามาบอกว่า

"พระให้ภัยแล้วครับ"

หลวงพ่อก็บอกว่า

"ไม่ถูก การให้ภัยด้วยวาจาอย่างนั้นไม่ถูก เพราะการคุ้มพระพวกนั้นเป็นพระรัตนตรัยและเทวดา ต้องจัดดอกไม้ รูปเทียน ไปขมาพระรัตนตรัย เทวดา และครูบาอาจารย์เจ้าของยันต์เกราะเพชร แล้วจะหาย"

ผลที่สุดก็ต้องนำกลับไปอีก กว่าจะไปกว่าจะมาทรมานไปตั้ง ๗ วันแล้ว ไอ้เจ้านั้นก็นอนครางแบบนั้น ๗ วัน ผลที่สุดกลับมาขอขมาก็หาย

เมื่อหายแล้ว แก่ก็รักษาสัจจะจริงๆ อยู่ช่วยทำงานอยู่ ๑ เดือน เมื่อครบเดือน แก่ร่ำคาญเข้าก็บวชเป็นพระช่วยสร้างวัดตลอดไป ผลที่สุด หลวงพ่อปานก็ให้เลิกวิชานั้น แล้วก็เจริญพระกรรมฐานจนได้อภิญญา นี่เป็นอานุภาพของยันต์เกราะเพชรนะ

การใช้ยันต์เกราะเพชร

ตอนเช้าตื่นขึ้นมาให้บูชาพระแล้ววามโน ๓ จบ ให้ว่าอิติปิโส ๑ จบ ขณะที่ว่าอิติปิโส ให้นึกถึงพระพุทธเจ้า นึกถึงหลวงพ่อปานและยันต์เกราะเพชรที่เราเป่าแล้ว เรานึกถึงยันต์เกราะเพชร คิดว่าเกราะเพชรอันนี้เป็นเกราะเพชรอันหนึ่งคลุมตัวเรา แล้วก็ว่าอิติปิโสจนจบ เวลาจะไปไหนให้ภาวนาว่า "พุทโธ" สัก ๒-๓ ครั้ง พอจิต สบายให้กลืนน้ำลายไปครั้งหนึ่ง ทำอย่างนี้ ๓ ครั้ง เป็นอันว่าวันนั้นทั้งวันยันต์ เกราะเพชร จะคุ้มครองตัวตลอดไป

คาถายันต์เกราะเพชร

ของหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

อิ	ระ	ชา	คะ	ตะ	ระ	สา
ติ	หัง	จะ	โต	โร	ถิ	นัง
ปิ	สัม	ระ	โล	ปุ	สัต	พุท
โส	มา	ณะ	กะ	ริ	ธา	โธ
ภะ	สัม	สัม	วิ	สะ	เท	ภะ
คะ	พุท	ป็น	ทุ	ทัม	วะ	คะ
วา	โธ	โน	อะ	มะ	มะ	วา
อะ	วิช	สุ	นุต	สา	นุส	ติฯ

ในการเป่ายันต์ครั้งสุดท้าย ท่านได้ครอบพิธีเป่ายันต์เกราะเพชรให้แก่หลวงพี่ที่วัด ๗ องค์

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำได้ทำพิธีเป่ายันต์เกราะเพชร ให้แก่ศิษยานุศิษย์และญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายที่วัดท่าซุงนี้ ๑๘ ครั้งด้วยกัน โดยในแต่ละครั้งท่านทำพิธี ให้อย่างน้อย ๓ รอบ หรือจนกว่าจะหมด และในทุกๆ ครั้ง ศาลาที่ใช้จะมีคนมากกว่าที่ว่างในศาลาเสมอ ตั้งแต่ครั้งแรกใช้ศาลาพระพินิจอักษร พอครั้งที่สองย้ายมาใช้ศาลา ๒ ไร่ ต้องรีบเพิ่มรอบเข้าเพราะคนแน่น พอต้นบ่ายคนเบียดกันจนประตูเหล็กพัง ต่อมาก็ต้องย้ายมาทำพิธีที่ศาลา ๔ ไร่ แต่ก็ยังสู้คนไม่ไหวจึงต้องใช้ศาลา ๑๒ ไร่ ตั้งแต่ครั้งที่ ๑๔ เป็นต้นมา ถ้านับจำนวนผู้รับยันต์ทั้งหมดแล้วคงจะเกินหนึ่งล้านคน

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ครั้งที่ ๑	๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๕	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑	ศาลาพระพินิจ
ครั้งที่ ๒	๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๖	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๙	ศาลา ๒ ไร่
ครั้งที่ ๓	๗ มกราคม ๒๕๒๗	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๒	ศาลา ๒ ไร่
ครั้งที่ ๔	๒๙ กันยายน ๒๕๒๗	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๑	ศาลา ๒ ไร่
ครั้งที่ ๕	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๘	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๒	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๖	๙ สิงหาคม ๒๕๒๙	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๙	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๗	๓ มกราคม ๒๕๓๐	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๒	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๘	๑๒ กันยายน ๒๕๓๐	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๐	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๙	๒๓ มกราคม ๒๕๓๑	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๓	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๑๐	๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๑	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๗	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๑๑	๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๑	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๐	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๑๒	๑๑ มีนาคม ๒๕๓๒	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๔	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๑๓	๒ ธันวาคม ๒๕๓๒	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑	ศาลา ๔ ไร่
ครั้งที่ ๑๔	๒๘ เมษายน ๒๕๓๓	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๖	ศาลา ๑๒ ไร่
ครั้งที่ ๑๕	๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๓	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๐	ศาลา ๑๒ ไร่
ครั้งที่ ๑๖	๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๗	ศาลา ๑๒ ไร่
ครั้งที่ ๑๗	๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๓	ศาลา ๑๒ ไร่
ครั้งที่ ๑๘	๔ กรกฎาคม ๒๕๓๕	ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๘	ศาลา ๑๒ ไร่

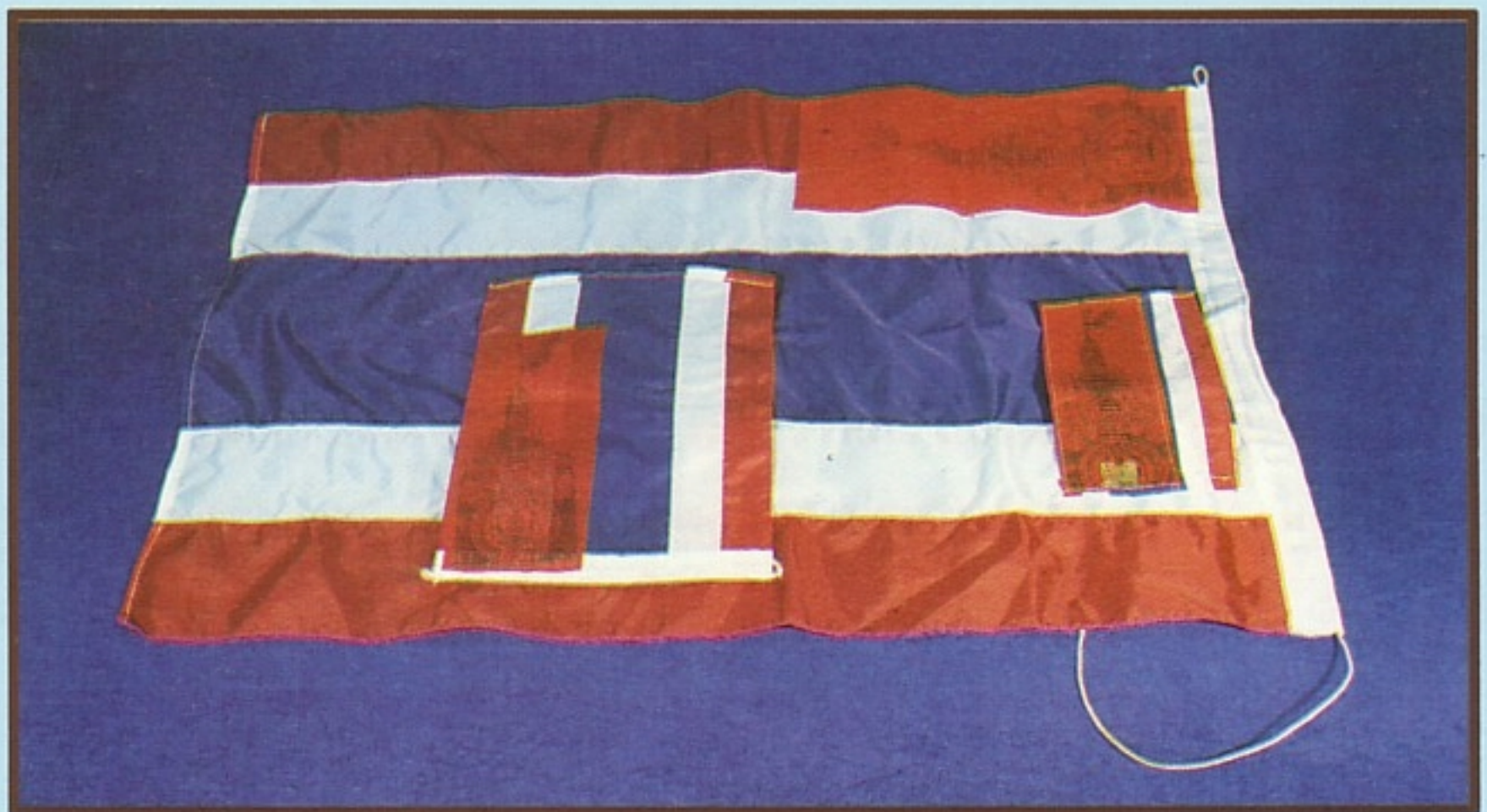
ธงมหาพิชัยสงคราม

ก่อนใช้ธงมหาพิชัยสงคราม ให้
อาราธนาบารมีพระพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์
อื่นๆ สืบๆ กันมา มีหลวงพ่อปานเป็นที่สุด
แล้วปลุกด้วยคาถา "พุท ธะ สัง มิ"

อัดกรอบรวมกับรูปหลวงพ่อ

แบบติดธงชาติไทย มี ๓ ขนาดคือ ๒๐x๓๐ นิ้ว, ๘x๑๑ นิ้ว และ ๔.๒๕x๗ นิ้ว

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ธงมหาพิชัยสงคราม

ผ้ามงคลที่นำมาแจกนี้ได้จากตำราหลวงพ่อดวง วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามตำราท่านให้ชื่อว่า "ธงมหาพิชัยสงคราม" เป็นตำรา ที่หลวงพ่อดวงท่านเรียนและได้รับตำรานี้จากท่านอาจารย์แจ่ง เมืองสวรรคโลก (อำเภอสวรรคโลก ปัจจุบัน) ตามตำราแจ่งว่าเป็นตำราที่พระร่วงใช้ในสมัยกู่ชาติ ท่านอธิบายผลไว้มากมาย ขอแจ่งแต่เพียงสรรพคุณโดยย่อว่า ท่านใช้ป็นธงนำทัพ

ผ้ามงคล (ธงมหาพิชัยสงครามนี้) จะมีผลประการใดบ้าง ก็ขอให้ท่านผู้ใช้ได้ทราบเอง เมื่อถึงวาระที่จำเป็น ทุกวันท่านให้อารธนาเป็นปกติ ตอนเช้าเมื่อตื่นนอนใหม่ๆ และเวลาเย็น ก่อนอารธนาขอให้ระลึกถึงบารมีพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสืบๆ กันมามีหลวงพ่อดวง วัดบางนมโคเป็นที่สุด แล้วอารธนาว่าดังนี้

"อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ มะอะอุณิเถิด"
คาถาอารธนานี้ หลวงพ่อดวงท่านบอกว่าเป็นคาถาอารธนาของพระร่วง

ฉนวนาร๑
บุญบุญบุญ ชัยชัย
ชัยชัย

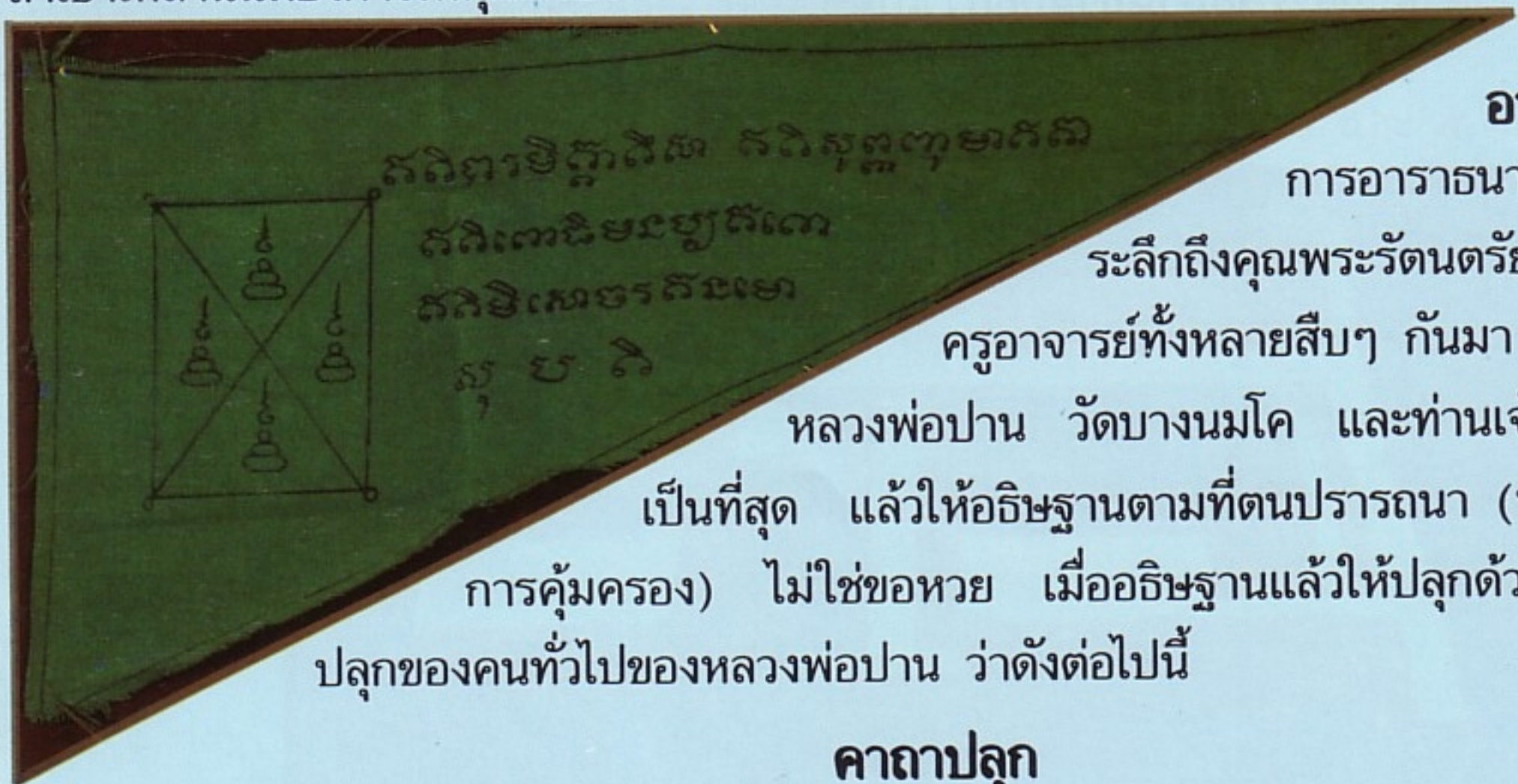
ผ้ายันต์แดง
(องค์ท่านท้าวมหาชมภู)
และผ้ายันต์เขียว
(องค์พระอินทร์)

ผ้ายันต์เขียวแดงนี้ ทำขึ้นเพื่อความปลอดภัยในชีวิตของทหารที่เข้าสงครามโดยเฉพาะ แต่ไม่รับรองในด้านคงกระพันชาติของท่านเจ้าของยันต์รับรองว่าจะไม่ตายโหง ถ้าเคราะห์ร้ายจริงๆ จะยอมให้แค่เสียเลือดแต่กระดูกจะไม่หัก ถ้าถึงที่ตาย จะให้กลับมาตายที่บ้าน ท่านผู้รับไปจะต้องใช้ในเมื่อความจำเป็นบังคับเท่านั้น เช่น ต้องรบเพื่อป้องกันประเทศชาติ หรือป้องกันทรัพย์สินสมบัติ และชีวิตเมื่อถูกรุกราน ถ้านำไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย ผ้ายันต์นี้จะไม่ให้ผลแต่ท่านเลย

ประโยชน์จากผ้ายันต์

๑. ผ้ายันต์สีแดง (องค์ท่านท้าวมหาชมภู) มีไว้เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นเนื่องจากอุบัติเหตุ และโรคระบาดต่างๆ เช่น ไข้ป่า เป็นต้น อันตรายจะมีแต่ท่านผู้มียันต์นี้อย่างมากก็เพียงเนื้อแตก หนังแตก จะไม่มีอันตรายถึงกระดูกหัก หรือสิ้นชีวิตในระหว่างที่ยังไม่ถึงอายุขัย

๒. ผ้ายันต์สีเขียว (องค์พระอินทร์) จะช่วยคุ้มครองหมู่คณะที่ร่วมปฏิบัติงานร่วมกัน ถ้าเขาเหล่านั้นต้องการให้คุ้มครอง

สถิตยอิฐสิขะ สถิตยสุตตะอุษาสสิ
สถิตยคณิษชยฐิตเต
สถิตยเมษรชชเย
สุ ช ล

อาราธนา

การอาราธนา ขอให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย และครูอาจารย์ทั้งหลายสืบๆ กันมา จนถึงหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค และท่านเจ้าของธงเป็นที่สุด แล้วให้อธิษฐานตามที่ตนปรารถนา (หมายถึงการคุ้มครอง) ไม่ใช่ขอหวย เมื่ออธิษฐานแล้วให้ปลุกด้วย คาถาปลุกของคนทั่วไปของหลวงพ่อปาน ว่าดังต่อไปนี้

คาถาปลุก

อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชะ ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ มะ อะ อุ นี้เกิด

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

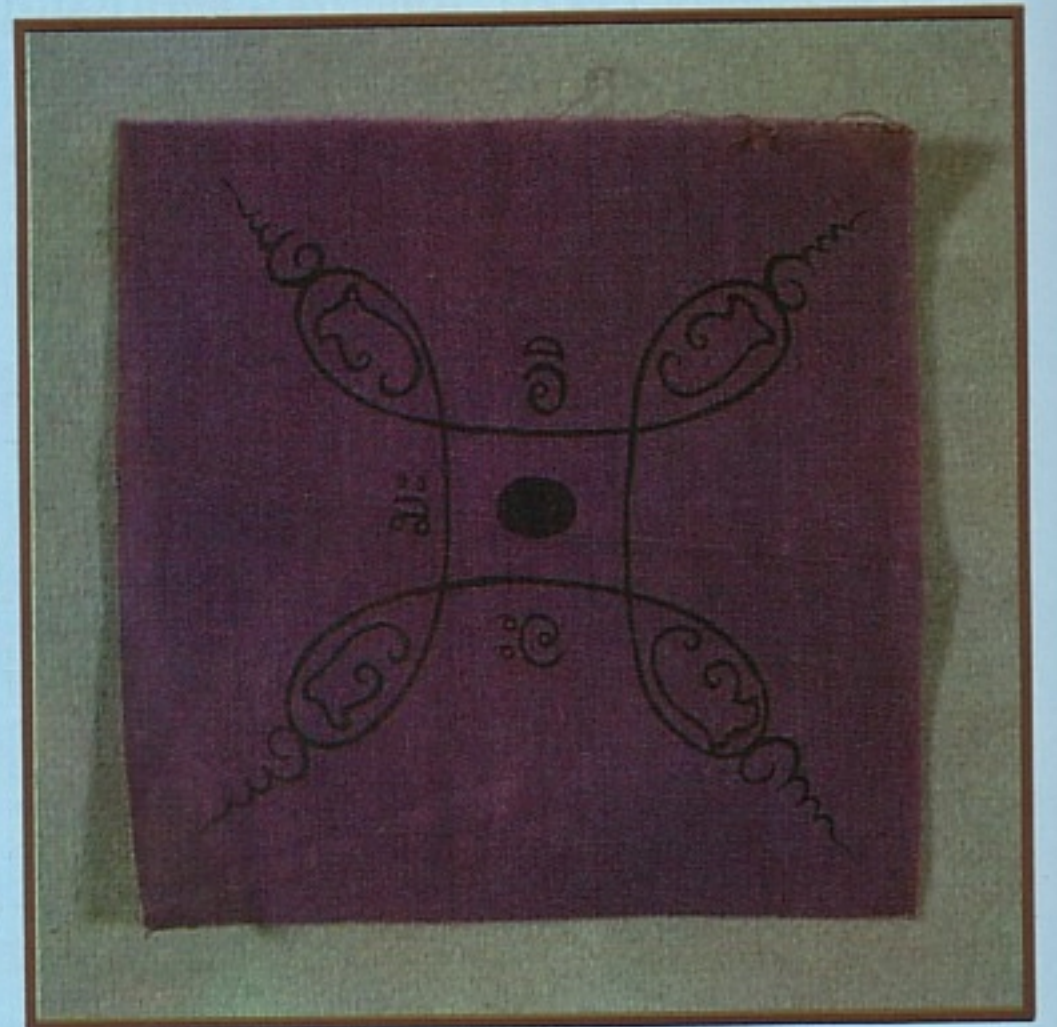
ผ้ายันต์นี้ไม่แจกเป็นสาธารณะทั่วไป แจกเฉพาะทหารในเครื่องแบบ และจะออกสงครามเท่านั้น ไม่มอบให้ใครแจกแทน หรือส่งไปแจกในที่ต่างสำนัก การแจกไม่หวังผลในทางแลกเปลี่ยนเป็นเงินทองหรือของมีค่าใดๆ หากมีผู้ใดนำไปแจกให้แต่ท่าน . โดยอ้างว่าเอาตมาให้นำไปแจกแทน และเรียกร้อยค่าตอบแทนใดๆ แล้วโปรดทราบว่าคุณนั้นไม่ใช่ของเอาตมา เขาผู้นั้นเป็นผู้ปลอมเพื่อประโยชน์ส่วนตนโดยเฉพาะ ผ้ายันต์ทำเพียงหนึ่งพันชุด และแจกในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๒ ซึ่งตรงกับ เดือนห้า ขึ้นห้าค่ำ วันเสาร์ เป็นวันไหว้ครูตามระเบียบของศิษย์หลวงพ่อปานที่เรียนมาจากสำนักเท่านั้น วันนอกนี้ถ้าหากยังมีเหลือก็จะให้แต่ผู้ต้องการรับ แต่ต้องนำดอกไม้ธูปเทียนมารับตามระเบียบ เงินยกครูไม่มี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ยันต์พระแม่โพสพ สีฟ้า

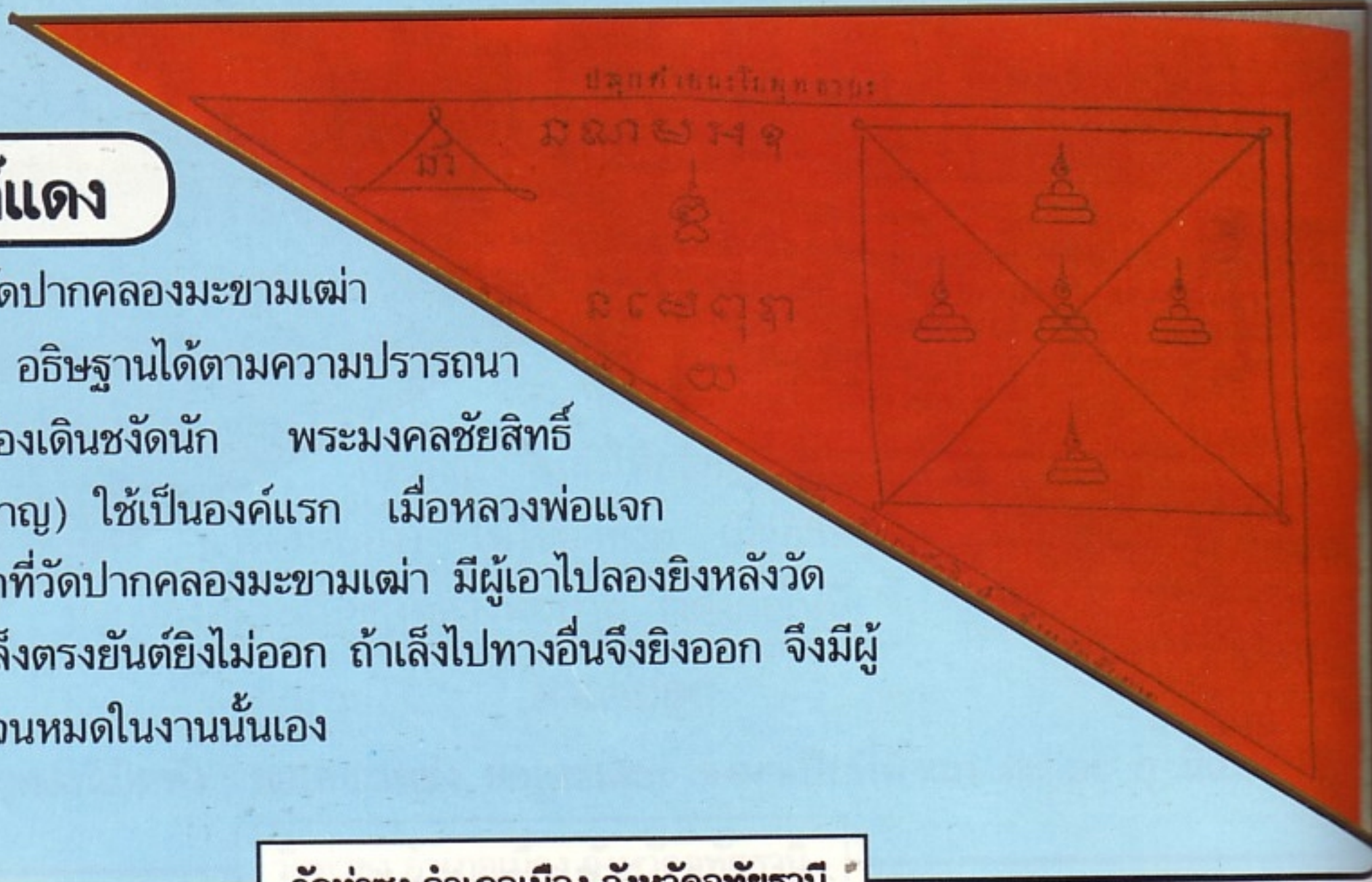
ใช้กันเพลี้ย กันแมลง เข้าป่าไม่อด

ยันต์สีม่วง ของกรมหลวงชุมพร

ยันต์แดง

สร้างสมัยอยู่วัดปากคลองมะขามเต่า
(พ.ศ.๒๕๐๘) อธิษฐานได้ตามความปรารถนา
ใช้ต้มกินแก้ท้องเดินชังัดนัก พระมงคลชัยสิทธิ์
(หลวงพ่อสำราญ) ใช้เป็นองค์แรก เมื่อหลวงพ่อแจก
ยันต์นี้ครั้งแรกที่วัดปากคลองมะขามเต่า มีผู้เอาไปลองยิงหลังวัด
ปรากฏว่าถ้าเล็งตรงยันต์ยังไม่ออก ถ้าเล็งไปทางอื่นจึงยิงออก จึงมีผู้
เข้าแถวขอธงจนหมดในงานนั่นเอง

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

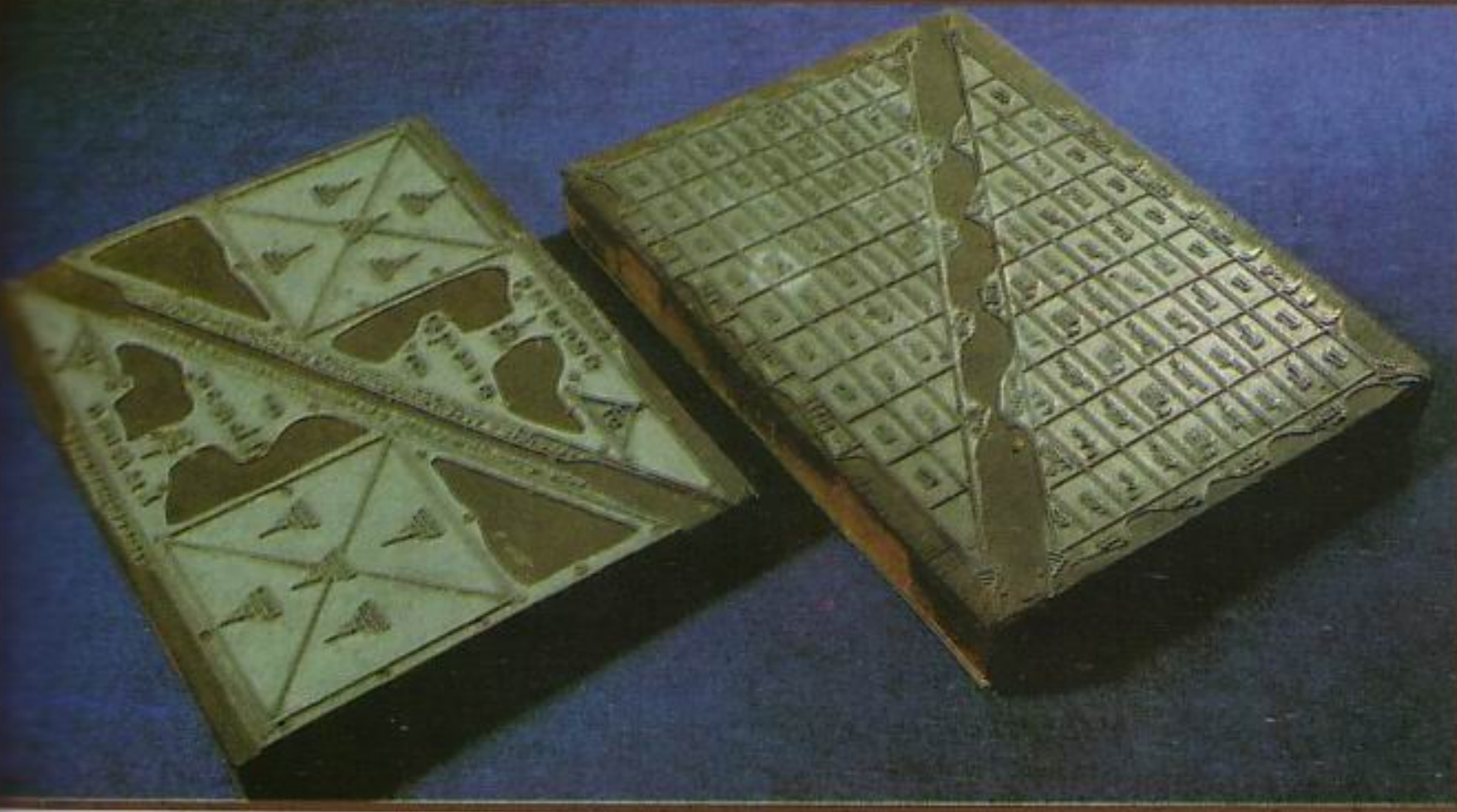

บล็อกพิมพ์ธง
ท่านท้าวมหาชมภู

บล็อกพิมพ์
ธงแม่โพสพ

บล็อกพิมพ์ผ้ายันต์แดง
สมัยหลวงพ่อยู่วัด
ปากคลองมะขามเต่า

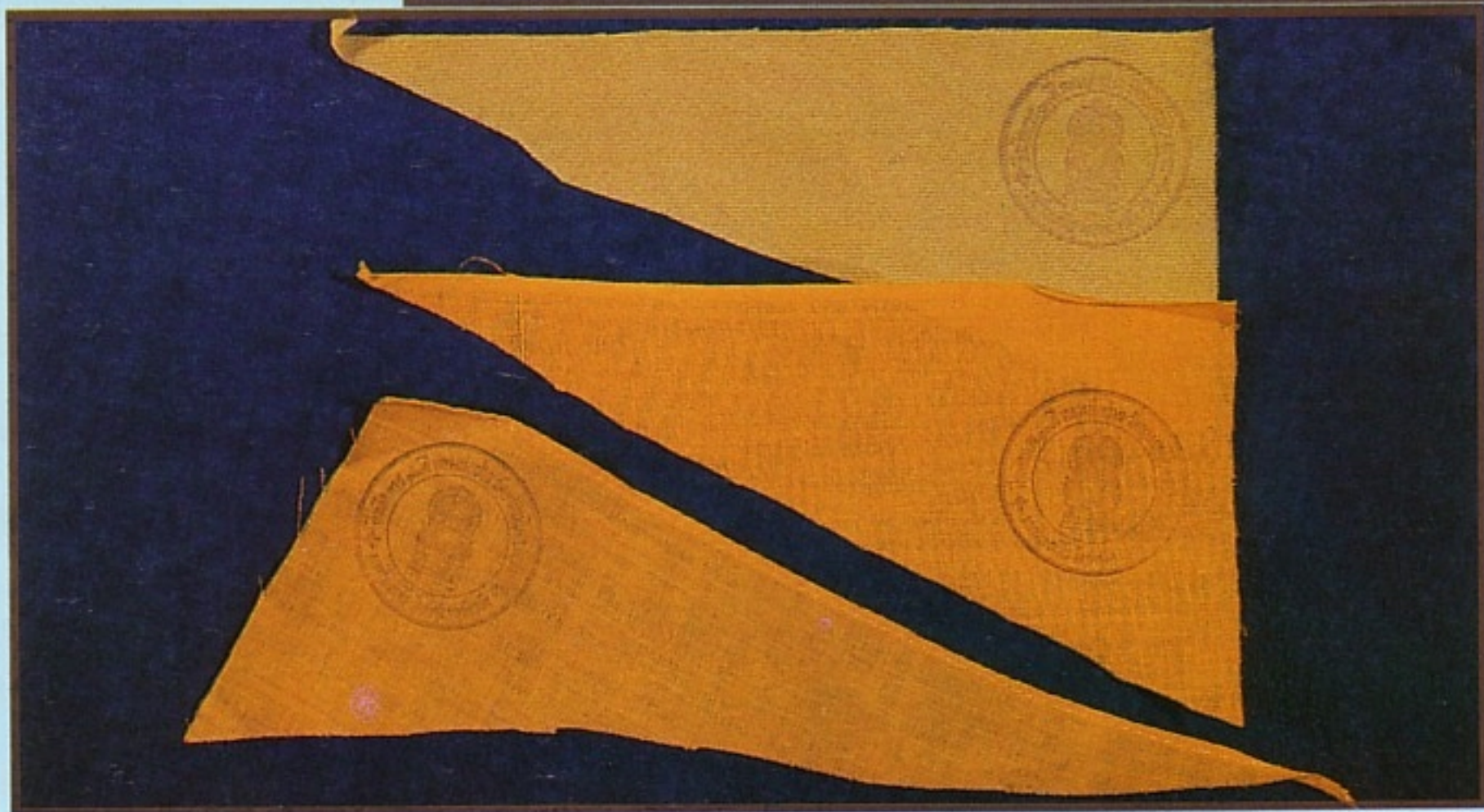
วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ยันต์ค้าขาย

ธงเหลือง (ยันต์ค้าขาย) ทำจากจีวรห่มพระ ๔ พระองค์แจกในงานผูกพัทธสีมา ๒๔ เมษายน ๒๕๒๐

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

แผ่นยันต์ทำน้ามนต์

ด้านหน้า

ด้านหลัง

มี ๒ ขนาดคือ

ขนาด ๑ x ๑ นิ้ว ทำด้วยเงิน

ด้านหน้าเป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ

มีคำว่า 'วัดท่าซุง' 'จ.อุทัยธานี'

'พ.ศ.๒๕๓๒' อยู่ ๓ ด้าน

ด้านหลังเป็นยันต์พระสารีบุตร

ขนาด ๒.๕ x ๒.๕ นิ้ว สร้างเป็น

แผ่นทอง แผ่นเงิน และแผ่นนาก

ปี้มเป็นรูปยันต์ ปรางกุรรอยยันต์

ด้านหลังด้วย

หลวงพ่อดีอธิบายวิธีเขียนยันต์และ

วิธีใช้ไว้ดังนี้

ยันต์ทำนํ้ามนต์

๑๗ ตุลาคม ๒๕๓๒

แผ่นทอง เงิน นาก

แผ่นทอง เงิน หรือนาก ทั้งสามอย่างนี้เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่พอจะมีทุนทำ เมื่อได้มาแล้วก่อนจะเขียนยันต์ ให้ชุมนุมนเทวดาก่อน แล้วเขียนยันต์และอักขระลงบนแผ่นที่มี

เมื่อเขียนยันต์ให้ว่าดังนี้

ยันต์สังข์ วิกริงคะเร

เมื่อเขียนอักขระว่าดังนี้

นะกาโร โทติสัมพะโว จงมาเกิดเป็น นะ อักขระตัวอื่นก็ว่าเหมือนกัน

อธิบาย ขณะที่เขียนยันต์ หรืออักขระ ให้ใช้กำลังสมาธิให้เต็มอัตรา ยันต์นี้ ต้องปลุกหรือเสกก่อน คำว่าปลุก คือใช้ภาวนาเป็นสมาธิเต็มกำลัง เสก หมายถึงว่าคาถาเสก

ปลุก

ก่อนจะปลุก หรือเสก ให้อาราธนาพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์ พระอริยเจ้าทั้งหมด มีพระสารีบุตรเป็นประธาน เพราะยันต์และคาถาทำ นํ้ามนต์นี้ เป็นของพระสารีบุตร อัญเชิญเทวดาและพรหมทั้งหมด

ถ้ามีทิพจักขุญาณ ควรเห็นท่านด้วย ถ้าไม่ได้ทิพจักขุญาณก็ใช้กำลังใจนึกถึงและ เคารพท่าน หลังจากนั้นภาวนาคาถาบทต้น คือ อิติปิโสฯ ทั้งหมด ให้มีสมาธิเต็มกำลัง ภาวนาไปจนจิตเป็นสุข

ก่อนภาวนาลืมตาดูแผ่นยันต์ก่อนเมื่อจำภาพได้แล้วให้จิตนึกถึงภาพตลอดเวลาที่ภาวนา เมื่อได้ภาวนาเต็มกำลัง และอารมณ์ลดลง ให้เลิกบทที่ ๑ ได้

คาถาบทที่ ๒

คาถาบทที่ ๒ คือ "นะ มะ พะ ทะ" เมื่อพักผ่อนหายเหนื่อยดีแล้ว อารมณ์ทรงตัว ให้ใช้กำลังใจและเห็นภาพยันต์ตามเดิม ภาวนาคาถาบทที่ ๒ เหมือน บทก่อน
หมายเหตุ การทำแบบนี้ ทำทุกวันหรือทุกคืนได้จะดีมาก เพราะเป็นกสิณด้วย เป็นพุทธานุสสติด้วย สัจจะสมาธิด้วย ทำทุกวันจิตจะทรงสมาธิเป็นฌาน มีอานิสงส์ใหญ่

เสก

ท่านที่ไม่เคยเจริญกรรมฐาน จะใช้การเสกก็ได้ ท่านกำหนดไว้ดังนี้ ให้ใช้อารมณ์ใจเหมือนที่กล่าวมาแล้ว เสกด้วย **อิติปิโสฯ ๑๐๘ จบ นะมะพะทะ ๑๐๘ จบ** (เสกแผ่นยันต์)

ทำน้ำมนต์

เมื่อจะทำน้ำมนต์ ให้เอาแผ่นยันต์ใส่กันชั้น ๆ ลว แล้วเอาน้ำใส่ หลังจากนั้นขุมนุม เทวดาเป็นต้นเหมือนที่กล่าวมาแล้ว ลืมตาดูแผ่นยันต์ให้จำได้ จำภาพน้ำด้วย หลังจากนั้น เสกด้วย **อิติปิโสฯ ๗ จบ** เสกด้วย **นะมะพะทะ ๑๕ จบ** เป็นเสร็จพิธี

แผ่นยันต์ ต้องแช่ไว้กันชั้น หรือกันตุ่ม ตลอดเวลา น้ำมนต์นี้รักษาอะไรได้บ้างไม่ขออธิบาย สุดแล้วแต่จะอาราธนา จะมีผลเฉพาะผู้ที่มีความเคารพในพระรัตนตรัยเท่านั้น มีผลอย่างไรบ้างก็เป็นเรื่องของผู้ใช้มนต์ที่ไม่อธิบาย เพราะไม่ได้ขาย

วันนี้ได้รับอนุญาตให้บอกต่อๆ ไปได้ ขออนุญาตทำเป็นเหรียญคล้องคอหรือออก ท่านไม่อนุญาตเพราะคนที่มีไว้มีกำลังใจไม่เสมอกัน

อธิบายเพิ่มเติมส่วนที่ไม่ได้บอกไว้

เมื่อชกยันต์เสร็จแล้ว ส่วนที่ต้องเขียนก่อนอย่างอื่นคือ อุกาโลม อุกาโลมนี้ต้องเขียนวนไปทางซ้ายเหมือนเลข ๖ ไม่เหมือนที่อื่นเพราะตามที่พบมาเขียนวน ไปทางขวาเหมือนเลข ๙ เวลาเขียนอุกาโลมว่าคาถาดังนี้ **"อุกาโลมา ปนะชายะเต"**

ผู้ที่มีน้ำมนต์ไว้ ให้ใช้น้ำสะอาด หรือถ้าไม่แน่ใจสงสัยว่าน้ำจะสกปรก มีเชื้อโรค เอาน้ำมนต์ต้มให้เดือดแบบน้ำธรรมดาก็ได้ น้ำมนต์ไม่เสื่อม ใช้ดื่มคืนละ ๓ อึกก็พอ ถ้าคิดว่ามีโรคภายนอกแทรก ให้ผสมน้ำอาบหรือพรมให้คนอื่นก็ได้

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

สมเด็จพระฯ ทรงอธิบายเพิ่มเติม เวลา ๐๔.๐๐ น. วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๒ ทรงตรัสว่า "แผ่นทอง เมื่อเขาทำสำเร็จรูปมาแล้ว ไม่ต้องเอามือลากเส้น ใจใจ กำหนดลากเส้นและลงอักขระไปที่เดียวพร้อมกันทุกแผ่น ว่าดังนี้

ยันต์ยันต์ วิกริงคะเร นะมะพะทะ, อุณาโลมาปนะชายะเต นะมะพะทะ, นะกาโร โทติสัมกะโว จงมาเกิดเป็นนะ นะมะพะทะ, โมกาโรโทติ สัมกะโว จงมาเกิดเป็นโม นะมะพะทะ ฯลฯ เมื่อเสร็จแล้วให้ปลุกด้วย อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตต์ ขอดะชะเดชะ ขอดะชะเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่มะอะอุณีเกิด (อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๗ จบ) หลังจากนั้นลงมือเสกด้วยสมาธิ ทำทิพจักขุญาณให้แจ่มใสเต็มกำลัง จะมีผล มหาศาล อะไรก็ได้

เวลา ๐๔.๕๐ น. ตรัสว่า ทำเป็นเหรียญทอง หรือนาก ห้อยคอ กันและแก้ทุกอย่าง ทำได้คราวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ เหรียญ

(พระสุธรรมยานเถระ)

๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๒

ดาบฟ้าฟื้น

สร้างเป็นที่ระลึกในงานตัดลูกนิมิต
วัดท่าซุง เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

มี ๒ ขนาด คือ

ขนาดเล็ก เป็นมีดด้ามงา ฝักงา ความยาวทั้งหมด ๘ นิ้ว

ขนาดใหญ่ เป็นมีดด้ามงา ฝักไม้ ความยาวทั้งหมด ๙ ๑/๒ นิ้ว

บนใบมีดด้านหนึ่งมีตัวอักษร *ภปร ส.ก*

อีกด้านหนึ่งเป็นคาถา แต่ละเล่มคาถาอาจไม่เหมือนกัน คาถาที่มีลงไว้คือ

นะโมพุทธายะ หรือ ภาสะสัมสัม วิสะเทพะ หรือ

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสตั้ง

พุทธะปิติอิ

มีดหมอชาตรี

วิธีใช้

(บอกไว้เมื่อสิงหาคม ๒๕๓๔)
ให้อาราธนาพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอริยเจ้าทั้งหมด พรหมและเทวดาทั้งหมด ครูบาอาจารย์ มีหลวงพ่อดุสิต วัดบางนมโคเป็นที่สุด และมีท้าวมหาราชทั้ง ๔ เป็นที่สุด

ถ้าจะรักษาโรค มีดตะครีษะว่าคาถา ทุกขา ทุกขัง ปฏิธัง สัมปติณามิ

ถ้าจะไล่ผี ถ้าชักมีดขึ้นมาขึ้นยังไม่ไป ให้เอามีดแตกศรีษะเป่าด้วยคาถา นะโมพุทธายะ

รุ่นที่ ๑ ปลุกเสกเมื่อวันอาสาฬหบูชา ๒๖ ก.ค. ๒๕๓๔ มี ๓ ขนาด

ขนาดใหญ่ ปลอกมีดเป็นหนัง ความยาวทั้งหมด ๑๑ ๑/๒ นิ้ว บนใบมีดเขียนว่า

มีดหมอชาตรี วัดท่าซุง ๒๖ ก.ค. ๓๔

ขนาดกลาง ด้ามงาฝักงา ความยาวทั้งหมด ๓ ๑/๒ นิ้ว บนใบมีดด้านหนึ่งเขียนว่า

วัดท่าซุง ๓๔ มีดหมอชาตรี อีกด้านหนึ่งเขียนว่ามีดหมอชาตรี

ขนาดเล็ก มีลักษณะเป็นมีดโต้ ความยาวทั้งหมด ๕๘ มม. ใช้รักษาโรคได้เช่นเดียวกับน้ำมันชาตรี และใช้ไล่ผีได้ โดยใช้มีดหมอวางบนศรีษะ แล้วเป่าด้วยคาถา นะโมพุทธายะ

รุ่นที่ ๒ ปลุกเสกในงานเป่ายันต์เกราะเพชร ๗ ก.พ. ๒๕๓๕ มี ๓ ขนาด

ขนาดใหญ่ ด้ามฤาษี ไม่มีปลอก ความยาว ๘ ๑/๔ นิ้ว

ขนาดกลาง - ด้ามงาปลอกงา ความยาวทั้งหมด ๔ ๓/๘ นิ้ว

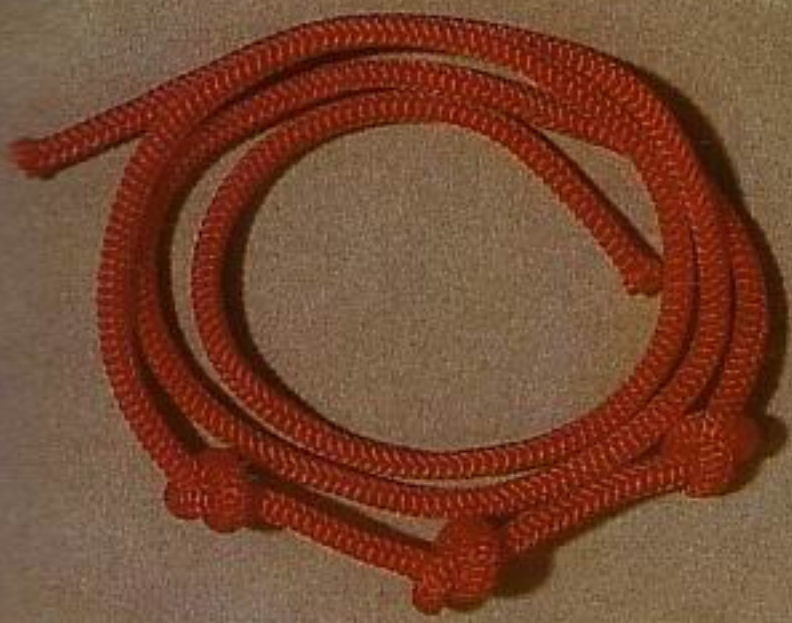

บนใบมีด ด้านหนึ่งเขียนว่า มีดหมอชาตรี อีกด้านหนึ่งเขียนว่า วัดท่าซุง ๓๕

ขนาดเล็ก เป็นมีดโต้ ความยาว ๕๘ มม.

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เชือกแดง ๓ ปม

แต่เดิมหลวงพ่อดูกว่าสามปม เพื่อแจกลูกศิษย์พกติดตัวด้วยองค์ท่านเอง ท่านว่าผ้าสามปมนี้ทำยาก เพราะท่านต้องเข้าผลสมาบัติเต็มอัตราแล้วถอยมาอยู่ที่อุปัชฌาธิ แล้วภาวนาคาถาไปพร้อมกับผูกปม ท่านมักจะใช้เวลาหมอให้น้ำเกลือ เมื่อผ้าเก่าก็มักเปื่อยและขาด (ทำให้หาตัวอย่างถ่ายรูปไม่ได้)

เชือกเขียว

ด้าย ๗ สี

ตะกรุดหลวงพ่อปาน

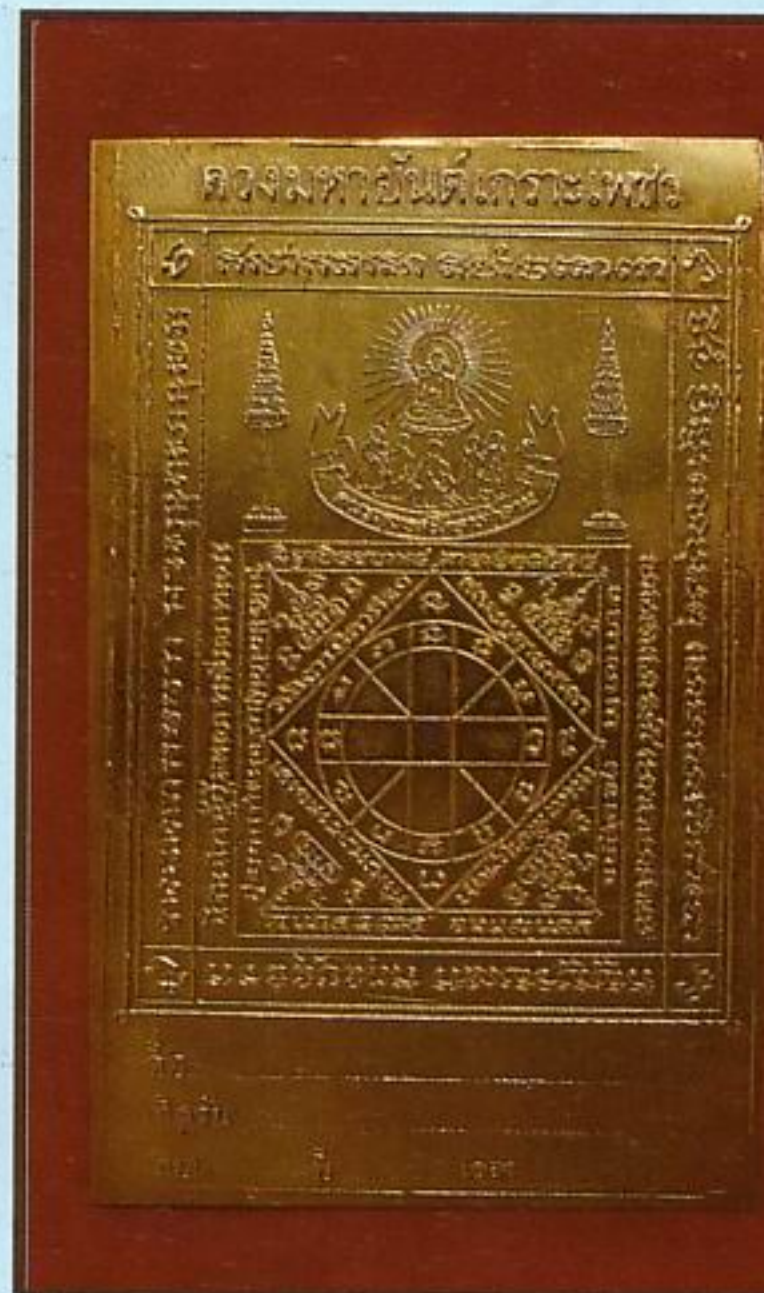

หลวงพ่อกำแหงเมื่อมาอยู่วัดท่าซุงแล้ว ใช้คล้องคอหรือคาดเอว เดินป่าไม่หลงทาง

ดวงมหายันต์เกราะเพชร

เป็นยันต์สะเดาะเคราะห์ สร้างเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๒๗

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

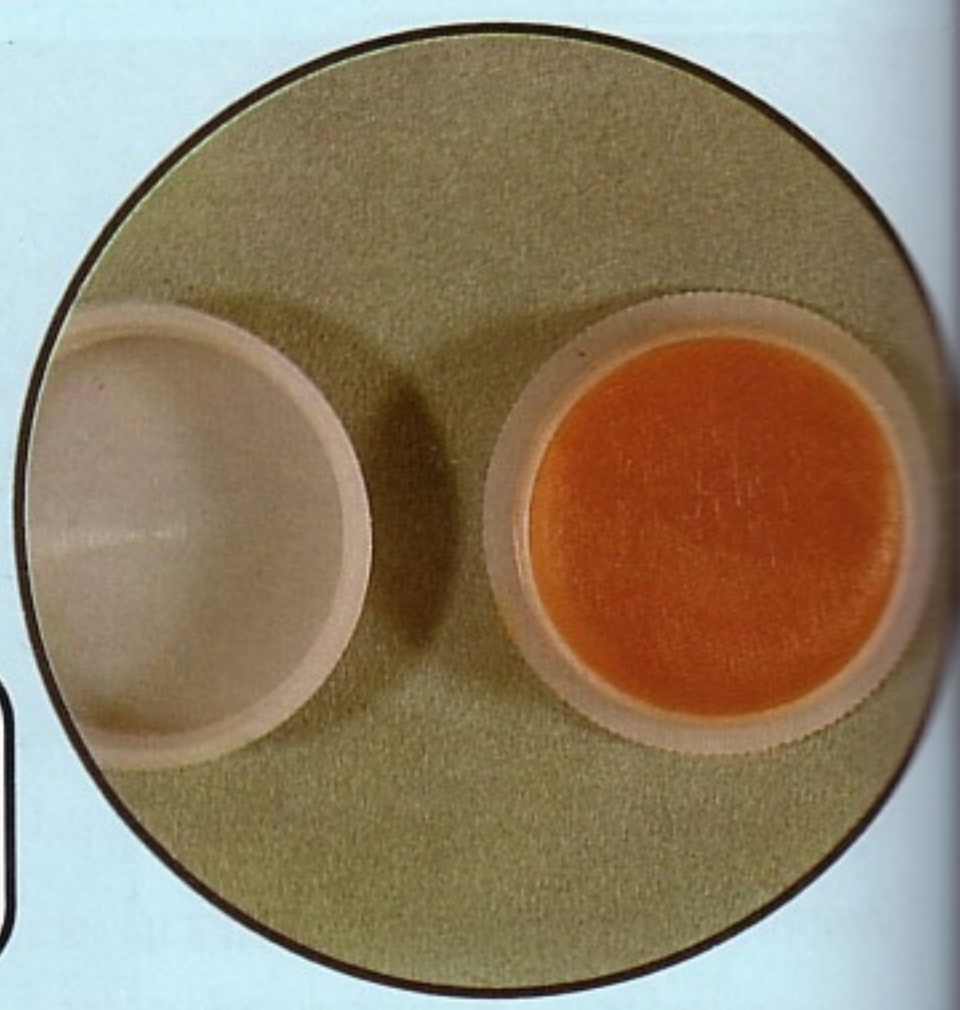

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

สีผึ้งเสก

คาถาเสกสีผึ้งสีปาก
เมตตามหานิยม
นาสังสิโม ปาสุชา

หว่ายสาแหกรุกนิมิต
พระอุโบสถวัดท่าซุง

น้ำมันชาตรี

ส่วนหนึ่งจากผ้ากาตายะ
ของ
พระมหาวิระ ถาวโร
(ฤทธิรงค์)
วัดท่าซุง (จันทาราม) ต. น้ำซึม
อ. เมือง จ. อุทัยธานี
ที่ระลึกในงานครบรอบ ๑๐๐ ปีเกิด
ของหลวงพ่อปาน (วัดบางนมโค)
ณ วัดท่าซุง ๖-๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๑

จานคาถาเงินล้าน

ผ้าจีวรของหลวงพ่อ

น้ำมันหลวงพ่อปาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

น้ำมันชาตรี

เมื่อตอนเช้านี้หลวงพ่อปานบอกว่าให้ชอลูกเบาท่าน คำว่าลูกเบาหรือชาตรี นี้อันเดียวกัน คือว่ากระทบกระทั่งอะไรเข้ามันเบาหมด อย่างนักมวยนี้เวลาเขาชกมาถูกเบา เขาชกหนักก็เบา ประวัตก็มีอยู่ว่าเคยไปเทศน์ที่วัดหูช้าง พอเวลาเดินไปลมพายุมันกระโชกมา มีคนหนึ่งแกนั่งกินน้ำตาลเมาย่อยอดตาล พอลมกระโชกมาปั๊บแกลื่นปรี๊ดหล่นมาปั๊บ เราก็รีบวิ่งเข้ามาใกล้นี้กว่าแย้ เพราะต้นตาลมันสูง ที่ไหนได้ แกลุกขึ้นปัดตูดเอามือปัดๆ พอดูน้ำตาลเมาที่มีมือ บอก "ไอ้หะหกเสียหน่อย" (หัวเราะ) "แหมเสียตาย หกเสียหน่อยได้" นี่เห็นไหมละ อย่างนี้เขาเรียกลูกเบาคือชาตรีนะ

น้ำมันชาตรีนี้มันมีผลสองอย่าง เขาใช้ในการรักษาโรคก็ได้ อีกอย่างหนึ่ง คือเรื่องลูกเบา ถ้าถูกอะไรทุกอย่างเบาหมด

น้ำมันชาตรีนี้ฉันฝันมาตั้งแต่เด็ก แต่ไม่มีใครสอนให้ อาจารย์จริงๆ ที่พบก็มีสองคน อาจารย์โผตา คนหนึ่ง หลวงพ่อปาน องค์หนึ่ง

ฉันเคยขโมยท่าน ความจริงลูกศิษย์เขาไม่ถือว่าขโมยนะ คือว่าเป็นค่าจ้างเฝ้ากุฏิ ฉันคิดเอาเองนะ พอท่านไม่อยู่เราก็ย่องๆ ไปเปิดตู้เจาะเข้า เขียนว่า "น้ำมันชาตรี" ขนาดขนาดนี้สันนิษฐานเดียว หอม น้ำมันงา คล้ายน้ำมันจันทน์ เป็นน้ำมันงาหอม ฉันคิด เอ๊ะ น้ำมันชาตรีเป็นยังไง เทใส่ขวดมาครึ่งขวดยานัตถุ์นะ พอท่านกลับมาถามว่า "ใครเอาน้ำมันไป" บอก "ผมครับ" "ใครอนุญาต" "ผมครับ" "เขาให้แกได้ยังไง" "ผมเฝ้ากุฏิครับ" "เออ มีมีคนเดียวถึงได้กล้าพูดแบบนี้" (หัวเราะ) ถ้าคนอื่นเขาจะนิ่งเฉยไม่กล้าพูด "มีเอ็งคนเดียวที่กล้าพูดแบบนี้ เอาไปให้ตีนะ อย่าใช้ในทางที่ผิดนะ" ถาม "หลวงพ่อครับ เป็นไง" "มันรักษาโรคได้ทุกอย่างลูก เอาจี๋ซีไอ้อันเป็นนักมวยพอมันจะชกให้เตะหน้ามันหน่อยหนึ่งดูซิเป็นไง ข้ายังไม่เคยใช้เลยวะตั้งแต่ทำมา" เป็นอันว่านายอันชกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถามว่า เป็นไงบอก "ชกไม่รู้สึกรึเจ็บครับ"

อย่างนี้เขาเรียกลูกเบา กระทบอะไรเข้ารู้สึกเบาหมดไม่หนักอย่างตกลูกมาจากจากยอดตาลนี้ไม่รู้สึกรู้สึกตัวว่าตก ไม่มีความรู้สึกว่ามันเจ็บใช้ไหม

ถามว่าโยมมีอะไร บอกมีน้ำมันลูกเบา เขาเรียกลูกเบาก็เรียกนะ เมื่อคืนคิดเหมือนกันว่าอาจจะต้องเสกถึง ๗ ครั้งละมั้ง ตอนเช้าหลวงพ่อปานมาบอก "ไม่ต้อง ๗ ครั้งเดียวลูก พอ ไม่จำเป็นต้องทำมาก เพราะสมเด็จทำเอง พระทั้งหมด ท่านช่วยกันทำ

แต่ว่าเติมได้แบบเดิม" เวลาจะเติมก็เอาน้ำมันชาตรีนี้ออกมาก่อน เอาน้ำมันมะพร้าวหรือน้ำมันงาก็ตามใส่ในขวดลูกนั้นก่อนนะ น้ำมันนี้เติมลงไป อย่าเอาน้ำมันใส่เติมทับน้ำมันเก่า เอาน้ำมันเก่าเติมทับน้ำมันใหม่

วิธีใช้น้ำมันชาตรี

ก่อนใช้ ขอให้อาราธนาบารมีพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอริยสงฆ์ทั้งหมด พรหม เทวดา ครูบาอาจารย์ มีหลวงพ่อปาน วัดบางนมโค เป็นที่สุด เมื่ออาราธนาแล้วให้ตั้ง **นะโม ๓ จบ** และว่า

พุทธัง สรณัง คัจฉามิ, ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ, สังฆัง สรณัง คัจฉามิ เหมือนเมื่อรับศีลตอนนั้นไป ให้ปลุกด้วยคาถานี้

"อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่มะอะอุนี้ด้วยเถิด"

ใช้รักษาโรคได้ทุกอย่าง รับประทานหรือทาก็ได้สุดแต่แต่โรคนั้นควรรับประทานหรือทา ขณะรักษาโรคให้ว่าคาถาดังนี้ **ทุกขา ทุกขัง ปฏิฐัง สัมปะติจฉามิ**

ข้อสังเกต จะเป็นโรคอะไรก็ตาม เมื่อรับประทานหรือทาแล้วรู้สึกร้อน แสดงว่าน้ำมันนี้รักษาโรคนั้นไม่หาย ถ้ารับประทานหรือทาแล้วรู้สึกเย็น น้ำมันนี้รักษาโรคนั้นหาย การรับประทาน รับประทานวันละ ๑ ครั้ง ๆ ละ ๑ ช้อนกาแฟ

ถ้าให้เป็นมงคล

ให้ใช้กำธนูปหรืออะไรก็ได้ จุ่มในน้ำมัน แล้วแตะที่ศีรษะวันละ ๑ ครั้ง จะเป็นมงคลทุกอย่างแก่ท่าน ถ้ามียวดยานพาหนะ ให้ทายวดยานพาหนะนั้น (ทาเพียงครั้งเดียว เหมือนที่เขาเจิมกัน)

น้ำมันนี้เมื่อท่านได้รับแล้ว จงอย่าปล่อยให้หมด หาน้ำมันงา หรือน้ำมันมะพร้าวมาเติมไว้เสมอๆ เมื่อน้ำมันนี้ถูกเติมแล้วคุณภาพจะไม่เสื่อม

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ลือกเกิดรูปหลวงพ่อ

ลือกเกิดรูปท่านปู่ท่านย่า

รูปถ่ายหลวงพ่อขนาดพกติดกระเป๋า

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พรายเสก - ข้าวสารเสก

หลวงพ่อบอกวิธีใช้ไว้ดังนี้

วิธีเอาพรายกับข้าวสารใช้ให้เป็นประ โยชน์ นะ ท่านบอกว่าพรายกับข้าวสารนี้เป็นมงคล แต่ว่าความสำคัญก็มีอยู่ว่า ถ้าหว่านในบ้าน ถ้าสัตว์ที่มีพิษเข้าไปในบริเวณจะตาย งูเห่า เคยตายหลายตัว เคยสังเกต เลื้อยเข้าไปยังไม่สุดตัว ตาย แต่จะต้องเป็นสัตว์ที่จะมีอันตราย ถ้างูเห่าเหมือนเก่าแต่ว่าจะไม่กัดใครก็จะมีอันตรายเหมือนกัน

วิธีใช้ต้องนึกถึงพระพุทธเจ้าก่อน เพราะทุกอย่างพระพุทธเจ้าท่านทำ วันนั้นพอปลุกเสกเสร็จท่านบอกว่า "พรายกับข้าวสารทำไมไม่ใช้คาถาบทนี้ล่ะ" (แล้วท่านก็บอกคาถาให้)

รวมความว่าวิธีใช้ข้าวสารกับพราย ว่า นะ โม เสียดก่อนว่าบท พุทธัง ธัมมัง สังฆัง จบแล้วขออาราธนาบารมีพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอริยสงฆ์ทั้งหมด เทวดา และพรหม หลังจากนั้นก็ภาวนาว่า "นะ โม พุท ธา ยะ" เวลาจะหว่านก็หว่านจากข้างใน ไปหาข้างนอก อย่าหว่านจากข้างนอกมาก่อน ผีข้างในจะออกไม่ได้ ก่อนจะหว่านก็อธิษฐานว่าผีก็ดี เทวดาก็ดี อมนุษย์ก็ดี ถ้าจะมาเป็นศัตรูขอให้ออกไปข้างนอกอยู่ไม่ได้จะเป็นอันตราย แต่ถ้าไม่เป็นอันตรายขอให้อยู่ต่อได้ อย่างเป็นสุข ก็หว่านไป เวลาหว่านก็ว่า "นะ โม พุท ธา ยะ" เรื่อยๆ ไปเท่านั้นแหละนะ ทั้งพราย ข้าวสาร เหมือนกัน

แล้วท่านว่าอย่างนี้อีกวันนั้นท่านบอกว่าถ้ามีข้าวในกระสอบ หยิบไปสักนิดแล้วใส่กระสอบ มีข้าวเป็นถังก็หยิบไปใส่ถังสักนิดหนึ่ง ไม่ต้องมากนะ ท่านบอกข้าวที่ผสมแล้วก็เป็นมงคลด้วย ถ้ามานานว่าเป็นมงคลอย่างไร ท่านบอกแล้วจะรู้อเอง ท่านไม่อธิบาย

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

รูปถ่ายหลวงปู่ และหลวงปู่ปาน มีทั้งแบบเขavnผนังและแบบตั้งโต๊ะ

รูปถ่าย

สายสิญจน์

ด้ายสายสิญจน์ผูกข้อมือ หลวงปู่ปลุกเสกเป็นครั้งคราวติดต่อกันมา ครั้งหลังสุดเข้าพิธี เมื่อ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ อานุภาพของด้ายสายสิญจน์ที่รำลือกันมากคือ ผูกข้อมือไว้ แม้นคนว่ายน้ำไม่เป็นก็จะไม่จมน้ำ

รูปถ่ายหลวงปู่พิมพ์บนกระดาษสำหรับติดรถ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

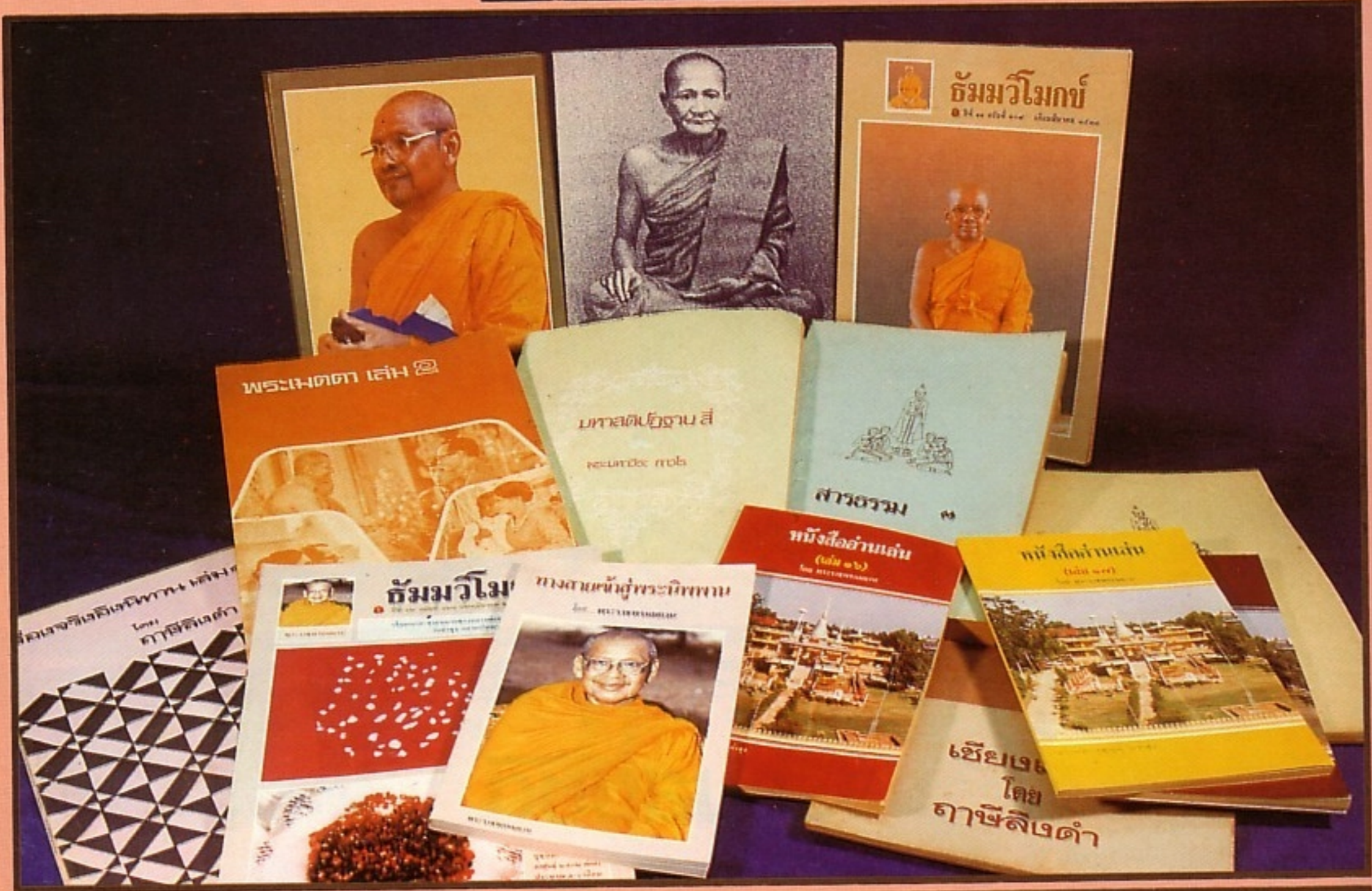
สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ธรรมสมบัติ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดีกรรมฐาน

หนังสือ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

รายชื่อหนังสือ

ของ

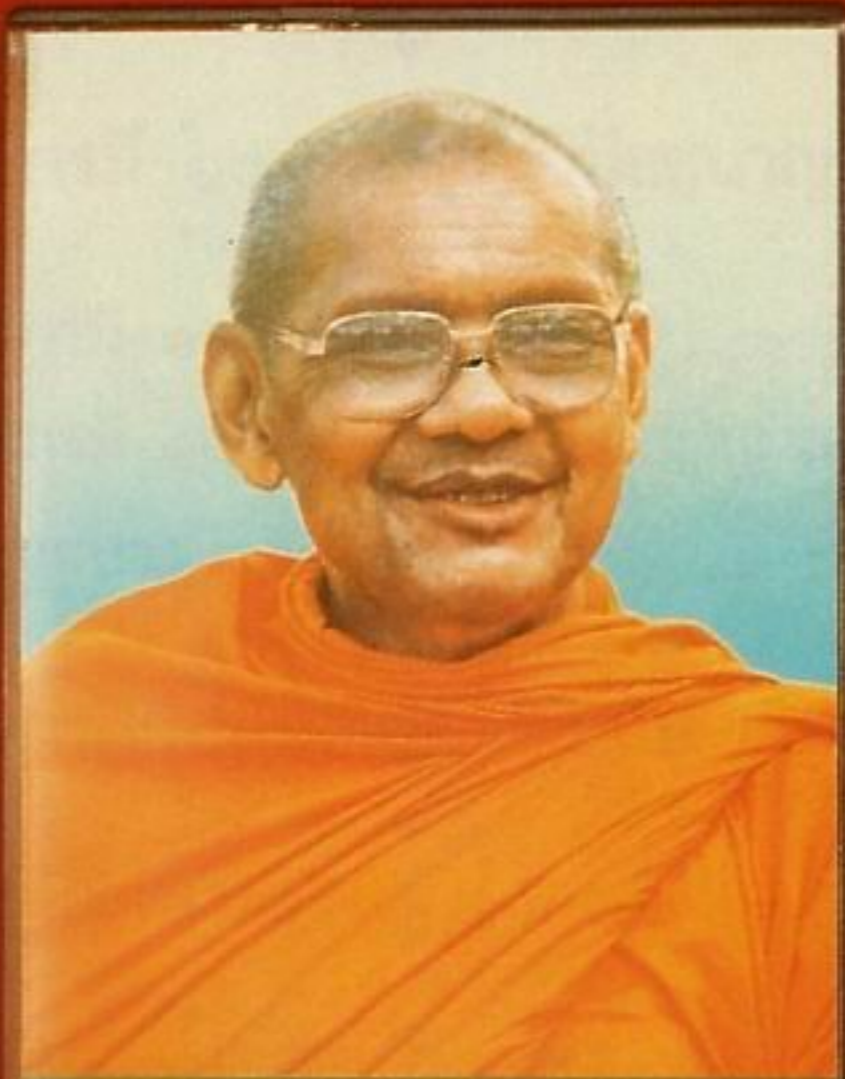
พระเดชพระคุณหลวงปู่พระราชพรหมยาน

๑. คาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์
๒. หนังสือคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า
๓. เกสรานุสรณ์
๔. วงษานุสรณ์
๕. ประวัติหลวงพ่อปาน
๖. คู่มือปฏิบัติพระกรรมฐาน
๗. กรรมฐาน ๔๐
๘. ธรรมปกิณกะ เล่ม ๑-๒
๙. มหาสติปัฏฐานสูตร
๑๐. มงคล ๓๘ และอุทุมพริกสูตร
๑๑. ไตรภูมิ
๑๒. ปฏิปทาท่านผู้เฒ่า
๑๓. เรื่องจริงอิงนิทาน เล่ม ๑-๓
๑๔. เรื่องจริงอิงนิทาน (พิเศษ)
๑๕. พระเมตตา เล่ม ๑-๒
๑๖. การฝึกมโนมยิทธิ
๑๗. มโนมยิทธิและประวัติของฉันท
๑๘. ธรรมวิโมกข์ รายเดือน ออกตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๓
๑๙. ไทยไม่มีวันสิ้นชาติ
๒๐. วิทูรบัณฑิต
๒๑. เนมิราช
๒๒. รอบเมืองไทย เล่ม ๑-๔
๒๓. ปักข์เหนือ-ปักข์ใต้

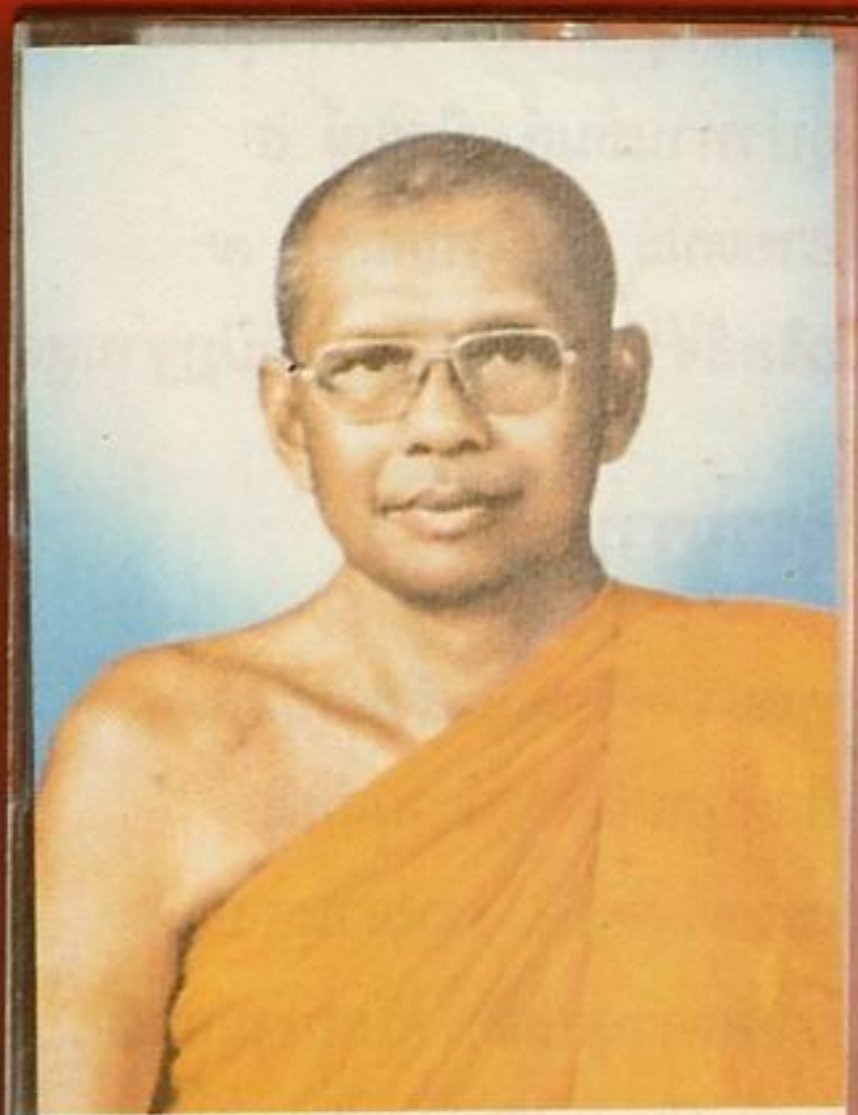
๒๔. ลำพะอาจารย์
๒๕. สารธรรม เล่ม ๑-๔
๒๖. ฤทธิทัศน์นัจร เล่ม ๑-๓
๒๗. หนีนรค
๒๘. ทางสายเข้าสู่พระนิพพาน
๒๙. นิทานอิงประวัติศาสตร์
๓๐. วิธีฝึกกรรมฐานด้วยตนเองแบบง่ายๆ
๓๑. บารมี ๑๐
๓๒. จุไรห้องเที่ยวดวงดาวต่าง
๓๓. แถลงการณ
๓๔. หลวงพ่อตอบปัญหาธรรม เล่ม ๑-๙
๓๕. พรหมวิหาร ๔
๓๖. พิธีเสดาะเคราะห์
๓๗. เชียงแสน
๓๘. มรณะสัญญา
๓๙. แนะวิธีหนีนรคแบบง่ายๆ
๔๐. ยันต์เกราะเพชร
๔๑. พิธีรับพระเสวยอายุ
๔๒. หลวงพ่อบอกข่าว
๔๓. ของขวัญวันรับสมณศักดิ์ "พระสุธรรมยานเถระ"
๔๔. อนุสรณ์งานสมโภชสมณศักดิ์พระราชพรหมยาน
๔๕. ประวัติเจดีย์พุดตาน และสมเด็จองค์ปฐม
๔๖. หนังสือชุดรวมคำสอนธรรมปฏิบัติ ออกปีละ ๒ เล่ม
๔๗. หนังสือชุดรวมคำสอนฉบับพิเศษ เล่ม ๑-๓

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เทพธรรมะ

พระราชพรหมยาน
(หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)

เสียบขรรมจากฤาษีลิงดำ

ก. พระวินัยย่อและธรรมปฏิบัติ สำหรับพระภิกษุสามเณร

๑. โทษละเมิดพระวินัย
๒. ชุดงค์, ปฏิปทาปฏิบัติ (๑)
๓. ปฏิปทาปฏิบัติ (๒)
๔. จรรยา ๑๕

๖ ม้วน

๑ "

๑ "

๓ "

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ข. มหาสติปัฏฐานสูตร

๑.	ส่วนสุด ๒ อย่าง, อานาปานบรรพ	๑	ม้วน
๒.	อิริยาบถ, สัมปชัญญะ	๑	"
๓.	ธาตุ ๔, ปฏิกูล	๑	"
๔.	นวลี่ ๙, สรูปกายานุปัสสนา	๑	"
๕.	เวทนานุปัสสนา, จิตตานุปัสสนา	๑	"
๖.	อุปาทานชั้นธ, นิเวรณ ๕	๑	"
๗.	อายตนะ ๖, โพชฌงค์ ๗	๑	"
๘.	อริยสัจ ๔, สรูปมหาสติปัฏฐานสูตร	๑	"

ค. กรรมฐาน ๔๐

๑.	พุทธา, ธัมมา, สังฆานุสสติ	๑	ม้วน
๒.	สีลานุสสติ, จาคานุสสติ	๑	"
๓.	เทวดานุสสติ, มรณานุสสติ	๑	"
๔.	กายคตานุสสติ, อุปสมานุสสติ	๑	"
๕.	อานาปานุสสติ, สรูปอนุสสติ ๑๐	๑	"
๖.	ธาตุ ๔, พรหมวิหาร ๔	๑	"
๗.	อาหาเรปฏิกูลสัญญา, อรูป ๔	๑	"
๘.	กสิณ ๑๐	๑	"
๙.	อสุภกรรมฐาน ๑๐	๑	"

ง. การฝึกอารมณ์ให้เข้าถึงความเป็นพระอริยะแบบสุกขวิปัสสโก

๑.	อารมณ์พระโสดาบัน (พุทธานุสสติ)	๑	ม้วน
๒.	พระโสดาบัน สุกขวิปัสสโก	๒	"
๓.	พระสกิทาคามี สุกขวิปัสสโก	๑	"
๔.	พระอนาคามี สุกขวิปัสสโก	๑	"
๕.	พระอรหันต์ สุกขวิปัสสโก	๑	"

จ. จริต ๖ และวิธีใช้กรรมฐานให้ถูกกับจริต

๑.	ราคะจริต	๑	ม้วน
๒.	โทสะจริต	๑	"
๓.	วิตก, โมหะจริต	๑	"
๔.	ศรัทธาจริต	๑	"
๕.	พุทธรจริต	๑	"

ฉ. บารมี ๑๐ ทศ และวิปัสสนาญาณ ๙

๑.	บารมี ๑๐ (๑-๓)	๓	ม้วน
๒.	บารมี ๑๐ (๔) ตอนวิปัสสนาญาณ ๙	๑	"
๓.	รวมบารมี ๑๐	๑	"

ช. การฝึกปฏิบัติแบบเตวิชโช (ได้ทิพจักขุญาณ)

๑.	หลักสูตรวิชชาสาม (๑-๒)	๒	ม้วน
----	------------------------	---	------

ซ. การฝึกปฏิบัติแบบฉฬภิญโญ (แสดงฤทธิ์ได้)

๑.	หลักสูตรอภิญญาหก	๑	ม้วน
----	------------------	---	------

ฌ. การฝึกปฏิบัติแบบปฏิสัมภีทปัดโต

๑.	สมาบัติ ๘ ปฏิสัมภีทาญาณ	๓	ม้วน
----	-------------------------	---	------

ญ. ผลแห่งการทำบาปอกุศล

๑.	บุพกรรม (๑-๗) ตอนนรก, เปเรต	๗	ม้วน
๒.	บุพกรรม (๘-๙) ตอนเปเรต	๒	"
๓.	บุพกรรม (๑๐) ตอนมนุษย์	๑	"
๔.	หนีนรก	๑๒	"

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมยาน

๘.	สังโยชน์ ๑๐	๑	"
๙.	พระพุทธศาสนาช่วยโลก	๘	"
๑๐.	สนองพระราชดำรัส	๓	"
๑๑.	สนองพระราชเสาวนีย์	๒	"
๑๒.	ฤๅษีสอนลูกได้ร่มไทรงาม	๓	"
๑๓.	ฤๅษีสอนลูกภาคเหนือ	๙	"
๑๔.	ฤๅษีสอนลูกภาคใต้	๑๐	"
ฎ.	ธรรมจากพระสูตร		
๑.	วิสาขาคณสวย, วิสาขาคณรวย	๑	ม้วน
๒.	วิสาขาแต่งงาน, วิสาขาชนะพ่อผัว	๑	"
๓.	โฆสกเทพบุตร, มัญจกุลทลีเทพบุตร	๑	"
๔.	เทวดาคณใช้นาถา	๑	"
๕.	สามาวดีบูชาพระพุทธเจ้า		๑
๖.	สามาวดีถูกเผา	๑	"
๗.	บุพกรรมของขุดจุดตรา	๑	"
๘.	บุพกรรมของกัณหา-ชาลี, พระโมคคัลลาน์	๑	"
๙.	งูเหลือมฟังธรรม, ค้างคาวฟังธรรม	๑	"
๑๐.	พระยศ, เอกตรปีตนาคราช	๑	"
๑๑.	มหากาล, ลาชเทวธิดา	๑	"
๑๒.	บุพกรรมของคน ๓ คน	๑	"
๑๓.	สุมนสามเณร	๒	"
ฐ.	บุคคลตัวอย่างที่ควรยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติ		
๑.	พระเวทตะเถระ (๑)	๑	ม้วน
๒.	พระเวทตะเถระ (๒), บุพกรรมพระสีวลี	๑	"
๓.	ปฎาจารย์เถรี	๑	"
๔.	กีสาคโคตมี, พุทฺตติกาเถรี	๑	"

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ฎ. ปกิณกะธรรม

๑.	สมาทานพระกรรมฐาน	๑	ม้วน
๒.	เริ่มฝึกอิทธิบาท ๔, บารมี ๑๐	๑	"
๓.	แก้อารมณ์ฟุ้ง	๑	"
๔.	ปกิณกะคำสอน	๗	"
๕.	ศุภอารมณ์	๑	"
๖.	เสียงเพลงเป็นธรรม	๑	"
๗.	สนทนาธรรมที่คลองวาฬ	๒	"
๘.	สังโยชน์ ๑๐	๑	"
๙.	พระพุทธศาสนาช่วยโลก	๘	"
๑๐.	สนองพระราชดำรัส	๓	"
๑๑.	สนองพระราชเสาวนีย์	๒	"
๑๒.	ฤๅษีสอนลูกได้ร่มไทรงาม	๓	"
๑๓.	ฤๅษีสอนลูกภาคเหนือ	๙	"
๑๔.	ฤๅษีสอนลูกภาคใต้	๑๐	"

ฎ. ธรรมจากพระสูตร

๑.	วิสาขาคณสวย, วิสาขาคณรวย	๑	ม้วน
๒.	วิสาขาแต่งงาน, วิสาขาชนะพ่อผัว	๑	"
๓.	โมสกเทพบุตร, มัญจกุลทีเทพบุตร	๑	"
๔.	เทวดาคนใช้อนาถา	๑	"
๕.	สามาวดีบูชาพระพุทธเจ้า	๑	"
๖.	สามาวดีถูกเผา	๑	"
๗.	บุพกรรมของขุดจุดตรา	๑	"
๘.	บุพกรรมของกัณหา-ชาลี, พระโมคคัลลาน์	๑	"
๙.	งูเหลือมฟังธรรม, ค้างคาวฟังธรรม	๑	"
๑๐.	พระยศ, เอกตรปีตนคราช	๑	"
๑๑.	มหากาล, ลาชเทวธิดา	๑	"

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อดวงพระพรหมมยาน

๑๒.	บุพกรรมของคน ๓ คน	๑	"
๑๓.	สุมนสามเณร	๒	"

ฐ. บุคคลตัวอย่างที่ควรยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติ

๑.	พระเวทตะเถระ (๑)	๑	ม้วน
๒.	พระเวทตะเถระ (๒), บุพกรรมพระสีวลี	๑	"
๓.	ปฎาจารย์เถรี	๑	"
๔.	กิสาคอดมี, พหุุตตติกาเถรี	๑	"
๕.	ทารุจิริยเถระ, อายุวัฒนกุมาร	๑	"
๖.	ประวัติหลวงพ่อดวง วัดบางนมโค	๑๖	"
๗.	ปฏิปทาของท่านผู้เฒ่า	๑๓	"
๘.	เมื่อข้าพเจ้าตาย	๗	"
๙.	มรณะสัญญา	๔	"

ณ. พระสูตรเพื่อการศึกษาปฏิบัติธรรม

๑.	พระจักขุบาล	๓	ม้วน
๒.	โกสัมพีกุญ	๒	"
๓.	มัญจกุลทีลเทพบุตร	๒	"
๔.	ธัมมิกอุบาสก	๑	"
๕.	โชติกเถระ	๔	"
๖.	สุมนาเทวี, ภิกษุสองสหาย	๑	"
๗.	บุพกรรมพระโมคคัลลาน์-พระสารีบุตร	๑	"

ณ. มหาชาดก

๑.	พระเตมีย์ใบ้	๓	ม้วน
๒.	พระมหาชนก	๖	"
๓.	พระสุวรรณสาม	๓	"
๔.	พระเนมิราช	๓	"

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๕.	พระมโหสถ	๒๒	"
๖.	พระภูริทัต	๔	"
๗.	พระจันทกุมาร, พระพรหมนารถ	๓	"
๘.	พระวิหุรบัณฑิต	๔	"
๙.	พระเวสสันดร	๙	"

ค. สอนพระกรรมฐานในพรรษา ปี ๒๕๒๑

๑.	หมวดอานาปานุสสติ	๙	ม้วน
๒.	หมวดอนุสสติ ๕	๓	"
๓.	หมวดอนุสสติ ๓	๒	"
๔.	หมวดเทวตานุสสติ	๑	"
๕.	หมวดกสิณ ๑๐	๒	"
๖.	หมวดอสุภกรรมฐาน ๑๐	๒	"
๗.	หมวดพรหมวิหาร ๔	๓	"
๘.	หมวดจตุธาตुวัตถาน ๔	๓	"
๙.	หมวดอาหาเรปฏิกูลสัญญา	๒	"
๑๐.	หมวดอภิญญา	๒	"
๑๑.	หมวดสรุปคำสอนในพรรษา	๒	"

ค. หมวดฝึกมโนมยิทธิ

๑.	แนะนำผู้ฝึกมโนมยิทธิ (มีฤทธิ์ทางใจ)	๑	ม้วน
๒.	แนะนำครูผู้ฝึก (๓ มกราคม ๒๓)	๑	"
๓.	แนะนำคณะสมุทรปราการ	๑	"
๔.	คำเตือนครูและศิษย์	๑	"
๕.	คำสอนก่อนฝึกมโนมยิทธิ	๑๕	"
๖.	แบบสอบถามพัชรี สว่างจิต	๒	"
๗.	เริ่มสอนระลึกชาติ, ญาณ ๘	๓	"
๘.	ท่องไตรภพ	๑	"

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๙.	สนทนาธรรมกับคุณยายพวงเพชร	๑	"
๑๐.	สนทนาธรรมกับคุณยายปิ่น พวงทอง	๑	"
๑๑.	เทศน์วันพระ (๑-๗)	๗	"
ณ.	หมวด "เทปออกใหม่" ปี ๒๗		
๑.	อุทุมพริกสูตร	๗	ม้วน
๒.	๒๕๒๗ บารมี ๑๐ สอนภายใน	๗	"
๓.	พระนางสามาวดี	๔	"
๔.	เสียงธรรมยามเช้า	๑	"
๕.	เสียงธรรมตอนหัวค่ำ	๑	"
๖.	เสียงธรรมก่อนนิทรา	๓	"
๗.	กรรมที่ทำให้ไม่มีลูก	๑	"
๘.	พระเกิดเป็นเส้น, เกร็บอลานเปล่า	๑	"
๙.	น้ำมนต์พระพุทธเจ้า	๒	"
๑๐.	พระนางมัลลิกาถวายอภิสสทาน	๒	"
๑๑.	พระพุทธเจ้าปรารภอุบาสก ๕ คน	๑	"
๑๒.	บุคคลตัวอย่างผู้ฝึกมโนมยิทธิ	๔	"
๑๓.	มโนมยิทธิและประวัติของฉันทน์ (ชุดแรก)	๑๐	"
ท.	หมวด "เทปออกใหม่" ปี ๒๕๓๑		
๑.	อนุสสติ (ชุดที่ ๑)	๓	ม้วน
๒.	อนุสสติ (ชุดที่ ๒)	๓	"
ธ.	เทปคัดจากหนังสืออ่านเล่น		
๑.	พระตายไปดาวดึงส์, นางเทพธิดาปุทะไล	๑	ม้วน
๒.	นางฟ้าปลาทุ, นางฟ้าหมอดู	๑	"
๓.	สวรรค์ชั้นดาวดึงส์, หมาไปเกิดเป็นเทวดา	๑	"
๔.	เหตุแผ่นดินไหว, โพรงดินในเมืองไทย	๑	"

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๕.	ชมทองคำที่วัดท่าซุง	๑	"
๖.	เทวดาและผีเมืองชัยนาท	๑	"
๗.	กรมหลวงชุมพรตามสาว, ช่วยตำรวจถูกโกง	๑	"
๘.	กรรมไก่อของฉันท, หญิงแก่ขวางทาง	๑	"
๙.	ทรัพย์ในดินที่เมืองกาญจนบุรี	๑	"
๑๐.	พระอรหันต์มาโปรด, วิมานคอยอยู่แล้ว	๑	"
๑๑.	พระมหาทองปอนด์ตาย, ตายก่อนบวช, เด็กหญิงตาย	๑	"
๑๒.	สรูปกรรรมควาย	๑	"

น. หมวดทั่วไป

๑.	คำสอนสายลม ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๔ (วัดเริ่มเก็บมาสเตอร์เทป ประจำทุกเดือน เริ่มปี ๒๕๓๐-๒๕๓๔ เดือนละ ๓ ม้วน ท่านผู้ใดมีเทปคำสอนก่อน ๒๕๓๐ ถ้าจะกรุณาให้วัดถ่ายเทปไว้จะเป็นพระคุณยิ่ง)		
๒.	คำสอนที่วิหาร ๑๐๐ เมตร	๒๐	ม้วน
๓.	ทางไปนิพพาน	๗	"
๔.	สุขขวิปัสสโก, ฉพภิญโญ (๑-๔)	๔	"
๕.	บันทึกความจำพิเศษ	๒	"
๖.	พระกาลบอกเวลาตาย	๒	"
๗.	ประวัติสร้างสมเด็จองค์ปฐมและเจดีย์พุดตาน	๑	"
๘.	เมื่อข้าพเจ้าไปอินเดีย	๑๐	"

ระเบียบเจริญพระกรรมฐานโดยย่อ

หลวงพ่อดวงพระพรหมมยาน ครั้งแรกเมื่อเมษายน ๒๕๐๗

ในขั้นต้นก่อนเจริญพระกรรมฐาน หรือก่อนสมาทานกรรมฐานให้สมาทาน คีล ๕ ก่อน แล้วกำหนดใจไว้นับตั้งแต่วิถีนี้ไปจนถึงเวลารุ่งอรุณเราจะไม่ทำให้คีล ๕ ข้อใดข้อ ๑ ขาดโดยเจตนาแม้เหตุอันจะพึงเกิดขึ้นนั้นจะร้ายแรงเพียงใดก็ตาม เมื่อกำหนดใจอย่างนี้แล้วจึงเริ่มสมาทานพระกรรมฐานดังต่อไปนี้

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุท ธัสสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุท ธัสสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุท ธัสสะ

อิมาหัง ภาคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ประริจะชามิ "ข้าแต่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบกายถวายชีวิต แต่องค์สมเด็จพระสัมมา สัมพุทธเจ้า"

"ข้าพเจ้า ขออาราธนาบารมี สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ บารมีพระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสืบๆ กันมา มีหลวงพ่อดวง วัตบางนมโคเป็นที่สุด ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้าขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐานทั้ง ๔๐ ทัก พระปิติทั้ง ๕ และ วิปัสสนาญาณทั้ง ๙ ขอพระกรรมฐานทั้ง ๔๐ ทัก พระปิติทั้ง ๕ และวิปัสสนาญาณ ทั้ง ๙ จงมาบังเกิดปรากฏในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเถิด

ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้าขึ้นสู่ภาวะแห่งเมฆจิต สามารถกำหนดจิตรู้ภาวะการณต่างๆ ทั้งเหตุ ผล อดีต อนาคต และปัจจุบัน ได้ทุกขณะจิตที่ปรารถนา จะรู้ เมื่อรู้แล้วขอให้เห็นภาพนั้นได้ชัดเจนแจ่มใส และพยากรณ์ได้ตามความเป็นจริงทุกประการ เหตุใดที่จะพึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้าขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้นโดยไม่ต้องกำหนดจิต แม้แต่ประการใด ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด"

เมื่อสมาทานแล้ว อย่าเพิ่งเข้าสมาธิภาวนา จงเริ่มพิจารณานิเวรณ ๕ ประการให้ระงับเสียก่อน เพราะถ้านิเวรณไม่ระงับ หากภาวนาไปเลยที่เดียวนิเวรณจะเข้ากวนจิต เป็นเหตุให้ญาณไม่เกิด ถ้านิเวรณได้แล้วญาณจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย นิเวรณที่ควรระงับนั้นมีดังนี้

๑. พิจารณาโทษของกามคุณ ให้เห็นว่าเป็นเครื่องทำให้เกิดทุกข์ภัยอันตราย เราจะไม่พอใจในกามคุณอีกต่อไป
๒. พิจารณาโทษของพยาบาท ให้เห็นว่าการพยาบาทจงล้างจงผลาญนั้น เป็นทุกข์ เราจะเป็นมิตรกับคน และสัตว์ทั่วไป
๓. ความมั่งงว เป็นอันตรายของความดี เราจะระงับความมั่งงวเมื่อขณะเจริญพระกรรมฐาน
๔. เมื่อขณะเจริญพระกรรมฐาน เราจะไม่นึกถึงเรื่องอื่น นอกจากการกำหนดลมหายใจเข้าออก และองค์ภาวนาเท่านั้น
๕. เราจะตัดความสงสัยทั้งหมด และเชื่อว่าการเจริญพระกรรมฐานนี้จะเป็นเหตุให้พ้นทุกข์ มีความสุขทั้งชาตินี้ และชาติต่อไป

เมื่อปลงจิตระงับนิเวศทั้ง ๕ นี้ จนไม่มีข้อใดข้อ ๑ กำเริบแล้วเริ่มทำสมาธิตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้สอน จนพอแก่ความต้องการแล้ว เมื่อคลายสมาธิเปลี่ยนอิริยาบถตามสบาย แต่อย่าเพิ่งละการกำหนดลมหายใจ เมื่อเปลี่ยนอิริยาบถพอคลายความเมื่อยขบแล้วให้พิจารณาขั้น ๕ ดังต่อไปนี้

ขั้น ๕ นั้นมีดังนี้

๑. รูป คือร่างกายเรา และสิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตาทั้งหมด
๒. เวทนา คือความรู้สึกนึกคิดทางใจ
๓. สัญญา คือความจำเรื่องราวต่างๆ
๔. สังขาร คือการปรุงแต่ง ตบแต่ง เสริมสร้าง
๕. วิญญาณ คือความรู้สึกทางประสาท

ให้พิจารณาว่า รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ทั้ง ๕ อย่างนี้ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เราไม่มีในขั้น ๕ และขั้น ๕ ก็ไม่มีในเรา ขั้น ๕ ทั้งที่เป็นตัวที่เราอาศัยและภายนอก ล้วนไม่เที่ยงเกิดขึ้นแล้วก็เปลี่ยนแปลงไปแล้วแตกสลาย ในที่สุด เราจะไม่กำหนดยินดี และยึดมั่นในขั้น ๕ เราพอใจในพระนิพพานซึ่งเป็นดินแดนที่คงที่ มีแต่ความสุขหมดทุกข์ ไม่เปลี่ยนแปลง

การพิจารณาอย่างนี้ทำให้เป็นเครื่องประจักษ์ เห็นอะไรก็พิจารณาอย่างนี้ทำได้ตลอดวันยิ่งดี เวลาประกอบการทำงานก็คิดได้พิจารณาได้ไม่ห้าม

ธรรมเครื่องวัดใจ

๑. เราเลิกยึดถือขั้น ๕ ว่าเป็นเราเป็นของเรา ได้หรือยัง
๒. เราเลิกสงสัยในคุณพระรัตนตรัย โดยเลื่อมใส เชื่อว่าคุณพระรัตนตรัยจะช่วย
ให้เราพ้นทุกข์ได้หรือยัง
๓. เรารักษาศีล ๕ ได้เด็ดขาด โดยจะไม่ทำให้ศีล ๕ ขาดโดยเจตนาได้หรือยัง
๔. เราตัดความกำหนัดยินดี ในเพศตรงข้ามได้เด็ดขาดหรือยัง
๕. เราเป็นคนมีเมตตาในบุคคล และสัตว์ทั้งปวง โดยไม่พยายามปกป้องร้ายได้
เด็ดขาดหรือยัง
๖. เราละความกำหนัดยินดีในรูป ได้เด็ดขาดหรือยัง
๗. เราละความกำหนัดยินดีในสิ่งอื่นนอกจากรูป มีเสียง กลิ่น รส สัมผัส และ
อารมณ์ยั่วเข้าภายในใจได้เด็ดขาดหรือยัง
๘. เราละการถือตัวว่า เราดีกว่าเขา เราเสมอเขา เราเลวกว่าเขา ได้เด็ดขาด
หรือยัง
๙. เราเลิกการคิดฟุ้งซ่านได้หรือยัง
๑๐. เราเป็นคนหมดใจ คือไม่รักไม่ยินดีอะไรทั้งสิ้นแล้วหรือยัง

คุณธรรมทั้งหมดนี้ ถ้ามีในจิตของใครแน่นอน ไม่กำเริบแล้วท่านผู้นั้นชื่อว่าเป็นพระ
อรหันต์ ถ้าปฏิบัติได้ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ ท่านผู้นั้นเป็นพระอนาคามี ถ้า ปฏิบัติได้ตั้งแต่ข้อ
๑ ถึงข้อ ๓ ท่านผู้นั้นเป็นพระโสดาบันหรือพระสกิทาคามี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

คาถาและพิธีกรรม

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ประมวลคาถาและพิธีกรรม

คาถาต่างๆ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกแก่ศิษย์นั้นส่วนใหญ่เป็นคาถาที่ท่านได้จากกรรมฐาน และท่านเจ้าของคาถาให้บอกต่อได้ ท่านบันทึกไว้ว่า "นักเจริญสมาธิถึงอารมณ์ฉานและทรงฌานได้ มีประเพณีที่ทราบกันว่า จะต้องเห็นและรับการศึกษาจากท่าน ที่เป็นอธิสมานกายเสมอ จนมีระเบียบว่า เมื่อก่อนจะทำกรรมฐานต้องเตรียมกระดาดดินสอไว้ เมื่อท่านบอกอะไรต้องรีบจด อย่าให้ค้างคินถึงสว่างจะลืมคาถาบางตอน ถ้านักทรงฌานไม่พบเรื่องอย่างนี้ จะเป็นเรื่องทรงฌาน ที่แปลกมาก อาจจะเป็นฌานก็ได้"

พิธีกรรมต่างๆ ที่เนื่องในชีวิตประจำวัน และเป็นประเพณีไทยแต่เดิมมา รวมทั้งพิธีที่เนื่องด้วยพระพุทธศาสนาอยู่มาก พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำนำมาอธิบายให้ศิษย์ได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และที่มาของพิธีกรรมเหล่านั้น ทำให้ได้เห็นความฉลาดของคนไทยในอดีต นอกจากนี้พระเดชพระคุณท่านยังได้สอนวิธีใช้หรือวิธีทำโดยละเอียด และให้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อตนเอง ญาติมิตรและเพื่อนฝูง พิธีกรรมเหล่านี้ยังมีเรื่องปลีกย่อย และการสงเคราะห์เฉพาะเป็นบางครั้งคราวที่หลวงพ่อบอกให้อีกมาก เช่น การแก้โรคไหลตาย, การป้องกันไฟไหม้บ้าน, การแก้กรรมต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น

คาถาต่างๆ โบราณจารย์ทั้งหลาย ท่านถ่ายทอดให้ศิษย์โดยมุขปาฐะ ทั้งนี้ เนื่องมาจากเหตุผลหลักสามประการคือ

๑. คาถาที่ถ่ายทอดให้เป็นคาถาเฉพาะ สำหรับหมู่คณะหรือเฉพาะกลุ่ม เช่นคาถาประจำตระกูล เป็นต้น ซึ่งผู้นำไปใช้จะไม่บังเกิดผล (เพราะท่านเจ้าของคาถาท่านตั้งเจตนาไว้เฉพาะเช่นนั้น)

๒. การใช้คาถาให้บังเกิดผลนั้น จะต้องมีความศรัทธาความเชื่อมั่นและคารวะ ความเคารพเป็นพื้นฐาน ดังนั้นถึงแม้คาถานั้นๆ จะเป็นสาธารณประโยชน์ แต่ถ้าผู้นำไปใช้ไม่มีศรัทธาการวะ คาถานั้นๆ ก็ไม่อำนวยผล

๓. คาถาจำนวนมากมีที่มาจากองค์สมเด็จพระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้าโดยตรง หรือมาจากอรหันต์เจ้าและพระอริยบุคคลทั้งหลาย, พรหม และเทพยดา ทั้งหลาย ดังนั้นถ้าบอกกล่าวกันไปเป็นสาธารณะ ก็จะมีผู้ได้ยินได้ฟังที่ไม่มีศรัทธาเลื่อมใสอยู่บ้าง ถ้าเขาเหล่านั้นเป็นคนใจพาล ด่าหนิตีเตียนคาถา หรือที่มาของคาถาเหล่านี้ ว่าทำให้ผู้คนงมงาย ฯลฯ ก็เท่ากับเป็นการปราชัยพระรัตนตรัยโดยตรง มีโทษหนัก ดังนั้นการพิมพ์เผยแพร่

แพร่หรือบอกกล่าวคาถาเป็นสาธารณะนั้น จึงเป็นดาบสองคม อำนาจประโยชน์ก็ได้ ให้โทษก็ได้ โบราณจารย์ทั้งหลายจึงไม่เผยแพร่คาถาเป็นสาธารณะ บอกให้เฉพาะหมู่ศิษย์เท่านั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่ของเราเมื่อท่านจะบอกคาถาให้ใครท่านจะกำชับเสมอว่าอย่าพูดมากไป อาจจะเป็นโทษแก่ผู้อื่นได้

คำเตือนสำหรับท่านผู้อ่าน

การนำคาถาและพิธีกรรมต่างๆ มาประมวลไว้ ณ ที่นี้ ก็เพื่อประโยชน์ของบรรดาศิษยานุศิษย์ และสาธุชนทั้งหลายที่มีศรัทธาเลื่อมใสในพระเดชพระคุณหลวงพ่ท่านเจ้าคุณพระราชพรหมยาน (วีระ ถาวโรมหาเถระ) โดยเฉพาะ ถ้าท่านไม่มีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้ และบังเอิญมาอ่านพบเข้า ขอให้ทำใจเป็นอุเบกขา หรือให้ข้ามไปเสีย อย่าอ่าน ถ้าท่านอยากอ่านและเมื่อได้อ่านแล้วก็ไม่เชื่อไม่เลื่อมใส ก็ขอให้วางใจเป็นกลาง อย่าได้ประมาทประมาทล่วงเกินเข้าจะเป็นโทษ

พระพุทธานุภาพ

สัมมาสัมพุทธัสสะ พระอระหันตพุทธโธ นะโมพุทธายะ

ท่านให้บูชาพระคือสวดมนต์ทุกคืนๆ ละ ๗ จบ

หลวงพ่บันทึกไว้ในสมุดบันทึกของท่านว่าดังนี้

ทำวมหาราชทั้ง ๔ นำมามอบให้วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๐๙ เวลา ๙ น. ณ สำนักพระยายม ท่านพระยายมบอกให้ทราบจะทำวมหาราชทั้ง ๔ จะมาคุยด้วย แล้วทำวมหาราชทั้ง ๔ ก็มา ท่านทำวธรรฐมาก่อนแล้วทำววิรุฬหก ทำววิรูปักษ์ และทำวเวสสุวรรณมาตามลำดับ ท่านเอาคาถามาให้ดูบอกว่า พระอินทร์ให้นำมาถวาย โดยกล่าวว่า พระอินทร์รับพระบัญชาจากสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เอามาให้ ท่านว่าคณะท่านทั้ง ๔ และเทวดาจะตามรักษาคาถานี้ให้เป็นไปตามนั้น อานุภาพคาถามีดังนี้

๑. ศัตรูจะพินาศไปเองเมื่อคิดประทุษร้าย
๒. จะเกิดผลในด้านมงคลทุกประการตามที่ปรารถนา
๓. จะสามารถเห็นได้แจ่มแจ้งด้วยญาณ เห็นได้ชัดเจนทุกประการ และทุกขณะที่ประสงค์จะเห็น
๔. เป้าให้ศิษย์ผู้เรียนทิพจักขุญาณ และเรียนไปปรโลกได้ มีญาณเครื่องเห็นแจ่มใส

คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า

อิตปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ
อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปิติอิ

หลวงพ่อดีเล่าถึงความเป็นมาและวิธีใช้คาถานี้ไว้ดังนี้

สมัยหนึ่ง มีคนเขามาหาท่านแล้วเขาส่งหนังสือมาให้ เวลานั้นเป็นเวลาค่า
ท่านบอกว่าเวลาค่าอย่างนี้อ่านหนังสือไม่ออก จะต้องจุดไฟ แล้วก็ใช้แสงไฟส่องอ่าน
พอตกเวลากลางคืน ก็ปรากฏว่าเวลาที่ท่านเจริญพระกรรมฐาน ก็ใช้กำลังของอภิญญาหก
สังจิตโดยใช้มนโหมยทิธิไม่ใช่ใช้อภิญญาใหญ่ ขึ้นไปนมัสการสมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดา
ที่จุฬามณีเจดีย์สถาน เมื่อไปถึงก็กราบองค์สมเด็จพระพิชิตมาร พอเงยหน้าขึ้น องค์สมเด็จพระ
พระชินศรีก็ตรัสว่าตามธรรมดาพระนี่ถึงไม่มีแสงไฟ ก็ควรจะอ่านหนังสือออก ท่านก็ถามว่า
ทำอย่างไรจึงจะอ่านออกพระพุทธเจ้าข้า สมเด็จพระท่านตรัสว่า ทิพจักขุญาณของเรามีแล้ว
แต่อาศัยที่เป็นผู้ปรารถนาพุทธภูมิมาเดิม ทิพจักขุญาณจึงไม่แจ่มใสเหมือนพระอริยเจ้า
ฉะนั้นเพื่อจะให้ความแจ่มใสเกิดขึ้นเห็นภาพชัด ควรปฏิบัติแบบนี้ ควรใช้คาถานี้ไป
ภาวนาจนกว่าจะเป็นฌานสมาบัติ คาถาก็คือคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่าคาถาว่า
ดังนี้ อิตปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปิติอิ
สมเด็จพระท่านตรัสว่าคาถา นี้ถ้าไปเรียนและภาวนาทำให้เป็นฌาน นิमितต่างๆ จะแจ่มใส คนที่ตา
ไม่ดีก็อ่านหนังสือออกได้หรือว่าเวลามืดๆ ก็สามารถจะมองเห็นหนังสือได้ และมองเห็นทุก
สิ่งทุกอย่างได้ตามประสงค์ถ้าใช้คาถานี้เป็นฌาน ท่านย้ำมาว่ามีมืดๆ ก็อ่านหนังสือออก ท่านก็มาทำ
มาทำได้ไม่นานทำเพียงครูเดียวจิตเข้าถึงฌานสี่ ทรงฌานสี่สบายๆ ก็เลยว่กันถึงฌานแปด
ถึงฌานแปดสบายก็หลบลงมาถึงฌานสี่ในรูปฌาน ทำไปทำมาก็ลองหลับตาอ่านหนังสือก็
เห็นอ่านออก แต่วิธีนี้จะใช้ทั่วๆ ไปไม่ได้ เอาไว้ใช้แต่เมื่อมันจำเป็น จำเป็นจริงๆ ไม่ต้อง
หยิบหนังสือมา เป็นแต่เพียงนึกว่าจะอ่านหนังสือ มันก็มีความเข้าใจว่าหนังสือฉบับนั้นเขาว่า
อย่างไร หลวงพ่อบอกว่า "ใครอ่านแล้วเอาไปทำได้จงอย่าทำตนเป็นคนวิเศษ เวลาอ่าน
หนังสือต่อหน้าคนมันอ่านไม่ออกจริงๆ ก็ใช้ไฟใช้แว่นส่อง ถ้ามันจำเป็นจริงๆ ก็เอาจิตดับ
จากภาพหนังสือมันเสีย ใจเฝ้าอย่างเดียวก็นึกจะอ่านหนังสือออก"

คาถาบิณฑบาต

พระเดชพระคุณหลวงพ่อเล่าถึงการใช้คาถาบิณฑบาต เมื่อท่านมาอยู่ที่จังหวัด ชัยนาทไว้ดังนี้

วิธีการบิณฑบาต ก็ใช้ อิติปิโส ภควาฯ ตามปกติ ตั้งแต่เริ่มห่มผ้าจะไปบิณฑบาต ก็นึกถึงบทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ อิติปิโสฯ ทั้ง ๓ ห้อง นึกในใจพอสบายๆ ก็เดิน นำหน้าพระ เพราะพระที่อยู่ท่านอ่อนอาวุโสกว่า เป็นอันว่า เด็กถือปิ่นโต ๒ เถา ตามพระไป ตามปกติปิ่นโต ๒ เถาไม่เต็ม วันนั้นปิ่นโต ๒ เถาเต็ม และต้องขอยืมเขามาอีกเถา และต้องหิ้วถ้วยแกงมาอีกด้วย พอวันที่สอง บอกให้เด็กเอาไป ๔ เถา ปรากฏว่า ๔ เถาก็ไม่พอ วันที่สาม ให้เด็กเอาไป ๖ เถา ๖ เถาก็ไม่พอ ก็เป็นอันว่า ให้ถือปิ่นโตวันละ ๖ เถา แต่ว่าถ้าอะไรมันเกินจากนั้นก็หิ้วมา ให้หิ้วถ้วยที่เขาถวายมา

ตอนแรกไปบิณฑบาตในตลาดทางสายใต้ก่อน ต่อมาทางสายเหนือทราบ ก็บอกว่า มาสายเหนือบ้างซิเจ้าคะ ก็เลยแบ่งกันไป ไปสายใต้ ๗ วัน ไปสายเหนือ ๗ วัน แต่ละสายก็ล้นแบบนั้น ปิ่นโต ๖ เถา ล้นเหมือนกัน ต่อมาตอนกลางไม่ได้ผ่าน ตอนกลางก็บอกว่า ขอให้ผ่านสายกลางบ้าง ก็เดินผ่านสายกลาง ต้องเพิ่มปิ่นโตอีก ๓ เถา รวมความว่า ต้องใช้ปิ่นโต ๙ เถา และยังต้องหิ้วถ้วยพิเศษมาอีก ที่เกินจากปิ่นโต

การใช้บท อิติปิโส ภควาฯ บรรดาท่านพุทธบริษัท ไม่ได้หวังจะหาลาภยศ เป็นการรักษาสมาธิ เพราะเคยทำมาก่อน แต่ก็ยังเป็นประโยชน์ให้บรรดาท่านพุทธบริษัททุกคน เท่าที่ท่านเล่าให้ฟังบอกว่า "ตั้งแต่หลวงน้ำไปบิณฑบาตฉันคล่องตัวขึ้นมาก การค้าขายดีขึ้น มีการคล่องตัวดีขึ้นมาก ขอให้หลวงน้ำบิณฑบาตเรื่อยๆ" ก็บิณฑบาตเรื่อยๆ ไปปกติ

เมื่อออกพรรษาแล้ว อาตมาก็ไปกรุงเทพฯ เสียหนึ่งเดือน กลับออกมา หมาทุกตัว ผอมหมด เด็กทุกคนก็บ่นว่า กินข้าวเวลาเดียวครับ ถามว่า ทำไม ก็บอกว่า ไปบิณฑบาต ชาวบ้านเขาไม่ได้ใส่บาตร ข้าวในทุ่งนาเสียหาย เขาใส่บาตรเหมือนกัน แต่น้อยเจ้าเต็มที่ไม่พอกิน พระก็ฉันเวลาเดียว เด็กก็กินเวลาเดียว เจ้าสุนัขก็ต้องอด คือ ๒-๓ วันได้กินครั้งหนึ่ง

วันรุ่งขึ้นอาตมาไปบิณฑบาต น้ายิ่งท่วมมาก ต้องใช้เรือ ก็ให้เด็กเอากะละมังใหญ่ ใส่ไปด้านหลัง และเอาบาตรใส่ไป ๔ ลูก ให้เด็กพายหัวพายท้าย พระเขาก็หัวเราะกัน เขาถามว่า จะไปใส่อะไร ก็บอกว่าจะไปใส่ข้าว เขาบอก ไปบิณฑบาตทุกวันมันไม่ได้ถึงครึ่ง

บาตรหрокนะ ผมเอาไป ๒ ลูก ยังได้ลูกละไม่ถึงครึ่งบาตรเลย รวมแล้วได้วันละประมาณ
หนึ่งบาตร พระตั้งหลายองค์ ก็เลยบอกว่าลองดูก็แล้วกัน เขาจะใส่หรือไม่ใส่ ก็เตรียมไป
เผื่อว่าเขาจะใส่ เขาไม่ใส่ก็ไม่เป็นไร เราไม่ได้แบกไม่ได้หาม ก็ใส่เรื่อยมา

วันนั้นพอไปบิณฑบาตเข้าจริงๆ ทุกบ้านวิ่งกันวุ่นวายหมด "หลวงนำมาแล้วๆ" ต่าง
คนต่างใส่บาตร บาตร ๔ ลูกก็เต็ม กะละมังที่เตรียมไปใส่ก็เต็ม เต็มทั้งบาตร ทั้งกะละมัง
เจ้าสุนัขที่เลี้ยงไว้ในวัดทั้งหมด ในยามปกติที่เคยอยู่ มันจะต้องกินข้าวกับกับ ถ้าไม่มี
กับมันไม่กิน ถ้ามีกับที่ไม่ชอบใจมันก็ไม่กิน แต่ว่าคราวนี้เมื่อได้ข้าวมาแล้ว ให้ข้าวเปล่ากิน
มันกินเสียย่าแยเลย เพราะมันหิวมาหลายวัน พระเขาก็แปลกใจว่า ทำไมมาแค่เมื่อคืนนี้
และตอนเข้าไปบิณฑบาต ทำไมจึงมีคนใส่บาตรมากมายอย่างนี้ ก็เลยนึกในใจว่า **อำนาจ
พุทธานุภาพ อัมมานุภาพ สังฆานุภาพ พุทธโธอัปปมาโณ คุณพระพุทธเจ้าหาประมาณมิได้
อัมโมอัปปมาโณ คุณพระธรรมหาประมาณมิได้ สังโฆอัปปมาโณ คุณพระสงฆ์หาประมาณมิ
ได้** เพราะวก่อนจะไป ใช้อิติปิโส ภควาฯ ตามเดิม บทนี้ใช้กันยันตาย บรรดาท่าน
พุทธบริษัท อะไรก็ตาม ต้องขึ้น อิติปิโสฯ กันก่อน เพราะถ้าเราไม่ไหวพระพุทธเจ้า ไม่
ไหวพระธรรม ไม่ไหวพระอริยสงฆ์ เราจะไหวใครกัน และนี่ก็ภาวนาด้วยความเคารพ

คาถารูดงค์

คาถา ๒ บท ที่พระรูดงค์ไม่ควรขาด คือ

๑. กรณียเมตตสูตร (ย่อ)

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทรัง อะโธ จะ ติริยัญจะ
อะสัมพารัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน वा
สะยาโน वा ยาวะตัสสะ วิคะตะมัทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏฐะเยยะ
พรหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐัญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตตีตา

๒. ขันธปริตร

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง	เมตตัง เอรापะเถหิ เม
ฉัพพยาปุตเตหิ เม เมตตัง	เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตูปปะเทหิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตูปปะโท หิงสิ	มา มัง หิงสิ พะหุปะปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทธาณิ ปัสสันตุ	มา กิญจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะमाणะวันตานิ สิริงสะปานิ
อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุนณานาภี สะระพู มุสิกา กะตา เม รักษา กะตา เม ประริตตา
ปะฎีกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภาคะวะโต นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานังติฯ

๓. เวลาจะปักกลดให้ว่าคาถาอารมมี ๓๐ ทักเรื่อยไป

**อติ ปาระมิตตา ดิงสา อติ สัพพัญญูมาคะตา อติ โพธิมนุปัตโต
อติปิโส จะเตนะโม**

๔. เวลาปักกลดเสร็จแล้วจะตอกหลักซึ่งสายอัปโภคาส ให้ภาวนาคาถาตวาดป่า
หิมพานต์เรื่อยไป

ภะสัมสัม วิสะเทกะ

ต่อไปนี้จะขอพูดถึงเรื่องธุดงค์ การไปธุดงค์ ท่านถือเป็นการไปเจริญพระกรรมฐาน
ในที่สงัด ไม่มีอะไรที่แตกต่างไปกับนักปฏิบัติด้านวิปัสสนาธุระที่อยู่กับวัดมากนัก แต่มี
ความแตกต่างกันอยู่จุดหนึ่งคือ "ความสันโดษ" ความสันโดษที่ว่านั้นก็หมายความว่ามิของ
ใช้จำกัด และอยู่ในที่สงัดที่เรียกว่า "กายวิเวก" อันนี้ได้เปรียบหน่อย แต่ว่าการอยู่ในที่สงัด
อย่างนั้นต้องระวังเหมือนกัน เพราะอารมณ์ที่เราปรารถนาในสิ่งที่มองไม่เห็น ถ้าสิ่งใดที่
ยังมองไม่เห็น และยังอยู่ไกลบางทีก็เกิดอารมณ์กลุ่ม ซึ่งเหมือนกับเราป่วยหรือถูกคุมขัง
อยู่ในห้องขัง และออกนอกบริเวณไม่ได้ เราจะให้ใครเขาทำงานอะไรสักอย่างหนึ่ง หรือมี
คนใดเขาทำงาน เราอาจจะคิดว่ามันน่าจะทำอย่างนั้น มันน่าจะทำแบบนี้ ผลจะมีอย่างนั้น
ผลมันจะมีอย่างนี้ ถ้าสิ่งเหล่านั้นมันไม่เป็นไปตามใจนึกเราก็กลุ่มจัด ไม่เหมือนกับเราออก
ไปทำเอง นี่การอยู่ในป่าช้าเราก็ต้องมีการระมัดระวัง

นักธุดงค์ในสมัยโบราณ อย่าลืมนะ พระนี้ต้องโบราณอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะอะไร
เพราะว่าพระพุทธเจ้าท่านเป็นคนโบราณ และปฏิบัติของพระพุทธเจ้าก็เป็นปฏิบัติโบราณ
ปฏิบัติของพระอรหันต์ทั้งหลายก็เป็นปฏิบัติโบราณ แต่ว่าถึงแม้จะเป็นของโบราณก็เป็น
ของลายครามยิ่งเก่ายิ่งนาน ยิ่งมีราคามาก จะเห็นได้ว่า พระธรรมวินัยที่องค์สมเด็จพระผู้มี
พระภาคเจ้าทรงสอน ยังไม่มีอะไรเป็นของเก่า ยังใหม่อยู่เสมอเหมาะแก่กาลสมัยอยู่ตลอด
เวลา ฉะนั้นนักบวชที่ถือว่าของเก่าใช้ไม่ได้ของใหม่ดีกว่า พระพวกนี้ลงอเวจีตามพระเทวทัต
หมด

ก่อนที่จะออกป่าช้า ต้องถืออารมณ์โบราณ อารมณ์แรกที่จะก้าวออกจากวัด จะต้อง
ตัดสังใจเสียก่อน (ที่พูดแบบนี้ละ ญาติโยมพุทธบริษัทที่ปฏิบัติพระกรรมฐานก็ปฏิบัติได้ คือ
เราอยู่ในนี้เราก็ปฏิบัติได้ ไม่ใช่เฉพาะพระที่ออกป่า) เมื่อก่อนจะก้าวเท้าก้าวแรกออกจากวัด
ในขณะนั้นให้ตัดสังใจเสียก่อนว่า "ร่างกายที่เราทรงอยู่นี้มันไม่มีความหมาย" เราอยู่วัดเรา

ก็ตาย เราจะเข้าป่าเราก็ตาย และการตายของเรานี้หามิตเครื่องหมายไม่ได้แน่นอน จะตายในลักษณะไหนเราก็ไม่ทราบยังงี้ๆ มันก็ตายแน่

สำหรับพระธุดงค์ คติเดิมเขาถือว่า ก่อนที่จะออกธุดงค์ต้องตัดสินใจว่า ไปคราวนี้อาจจะตาย ไม่ใช่คิดว่าคราวนี้จะมีโอกาสได้กลับมา ต้องตัดสินใจว่า มันจะตายที่ไหนก็ช่าง เราก็ตายอยู่กับธรรมะ แล้วเราจะมีพระวินัยบริสุทธิ์ เราจะมีธรรมะบริสุทธิ์ จิตต้องทรงไว้ อย่างนี้เป็นปกติ และตัดตรงไว้เสียเลยว่า "ร่างกายนี้ไม่มีความหมาย ร่างกายเป็นแต่เพียงธาตุ ๔ คือธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ ไม่เป็นเรื่อง มันเป็นทุกข์ การออกธุดงค์ คราวนี้เราออกเพื่อความพ้นทุกข์"

ความจริงธุดงค์นี้ เดินป่าก็ได้ อยู่วัดก็ได้ การอยู่วัดถือเอากายบ้าง ถือเนสาชชิกบ้าง ถือบิณฑบาตสายเดี่ยวบ้าง หรือถือเอาภาชนะ ฉันทภาชนะเดี่ยวบ้าง ฉันทเวลาเดี่ยวบ้าง ถือผ้า ๓ ผืนบ้าง อย่างนี้จัดว่าเป็นธุดงค์ ธุดงค์นะมี ๑๓ ข้อ จะอยู่ที่วัดหรือจะเข้าป่าก็ได้

ต่อไปถ้ากำลังใจรักษาธุดงค์ ต้องนึกอยู่เสมอว่า **"ชีวิตร่างกายไม่มีความหมาย เลือด และเนื้อไม่มีความหมาย ขึ้นชื่อว่าความกังวลห่วงใยใดๆ ไม่มีสำหรับเรา"** ไม่มีการห่วงคนภายนอก ไม่ห่วงทรัพย์ห่วงสิน ไม่ห่วงแม่แต่ร่างกายของตนเอง อันนี้ต้องตัดสินใจให้แน่นอน และถือว่าการเดินธุดงค์มันไม่แน่นัก ชีวิตของเรามันไกลหมอ อาจป่วยตายที่ตรงไหนก็ได้ อาจจะถูกสัตว์ร้ายกัดตายก็ได้ อาจถูกมารร้ายคือคนพาล ทำอันตรายถึงกับตายก็ได้ แต่เมื่อความตายมันจะเข้ามาถึง เราต้องถือว่ามันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของร่างกายที่เราไม่ต้องการ ถ้าร่างกายที่เราไม่ต้องการมันจะพังก็เชิญพัง อารมณฺ์ยามปกติ นอกจากตัดสักกายทิฏฐิให้แน่นอนแล้ว **อีกจุดหนึ่งสำหรับพระธุดงค์ที่รักษาความปลอดภัยกับวัดอารมณฺ์ได้ นั่นก็คือพรหมวิหาร ๔** คำว่าพรหมวิหาร ๔ นี้ ต้องมีเป็นปกติคือ

๑. **มีอารมณฺ์รัก** นั่นก็หมายความว่า เราจะไม่รังเกียจ ทั้งคน สัตว์ และวัตถุ คำว่าไม่รังเกียจในที่นี้ ต้องไม่รักด้วยกามารมณฺ์ คนเขาจะรวยเขาจะจนจะมีฐานะเช่นไร จะเป็นขี้ทุตกุฎฐังอย่างไรก็ตาม ก็ถือว่าเป็นคนที่ร่างกายมีธาตุ ๔ ประการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนกัน เราจะไม่เหยียดหยามในภาวะของเขาที่มีสถานะอย่างนั้น และเราก็จะไม่เชิดชูคนที่มีฐานะร่ำรวย มีศักดิ์ศรีสูง มียศถาบรรดาศักดิ์ เราจะวางตนเป็นกลางสำหรับคนทั้ง ๓ ประเภท คือ คนที่ต่ำกว่าเรา คนที่เสมอเรา คนที่มีฐานะสูงกว่าเรา ใน ๓ ประเภทนี้เราจะวางใจเป็นกลาง มีความรู้สึกเมตตาเท่ากัน ใครเขามาหาเราเราถือว่า เขาก็คือคน คนจนก็คน คนรวยก็คน คนที่มีฐานะเสมอเราก็คน แล้วก็มีคนที่เต็มไปด้วยความทุกข์ เป็นคนที่มีอนิจจัง คือไม่เที่ยง ทุกข์ อนัตตา มีความทุกข์และก็สลายตัวไปในที่สุดเหมือนกับตัวเรา ตัวนี้เป็น

การวางมานะ

ประการที่ ๒ **อารมณ์ใจต้องมีความกรุณา** คือมีความสงสารอยู่เป็นปกติ คำว่า เมตตา กรุณา หรือความรักความสงสารนี้ต้องอยู่ในขอบเขตของธรรมะ เห็นสัตว์เห็นคนก็รู้สึกสงสารเขาที่ต้องมีลำบาก แล้วก็มองตัวเราและก็สงสารใจของเราด้วยที่มันเลย ที่ไปคบกับกิเลส ตัณหา อุปาทาน และอกุศลกรรมมาหลายแสนชาติ เรียกว่าหลายสงไขยกัป เรา นี่ช่างโง่งมแต่ตุนไม่รู้จักสภาวะความจริงเสียเลย เวลานี้จิตมันดีขึ้นแล้ว มันมีความรู้สึก เราก็ตัดสินใจว่าเราจะสงสารเราด้วย เราก็สงสารเขาด้วย

สงสารเราก็หมายความว่า เราไม่ติดอยู่ในวัตถุ คือ ไม่ติดในรูป ไม่ติดในรส ไม่ติดในกลิ่น ไม่ติดในเสียง ไม่ติดในสัมผัส ไม่ติดในอากาศ หนาวหรือร้อนหรือพอดี ถือว่า สภาวะต่างๆ มันเป็นเรื่องธรรมดาหลีกเลี่ยงไม่ได้ มันจะหนาวจะร้อนจะพอดีก็ช่างมัน ใจเราสบายเสมอ ไม่ติดภายนอก ไม่ติดในฐานะของคน ไม่ติดในฐานะ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส และวัตถุต่างๆ จิตเราต้องการอย่างเดียวคือ พระนิพพาน

ประการที่ ๓ **มองทุกอย่างด้วยจิตอ่อนโยน** เห็นท่านผู้ทรงความดีกว่าเรา เราปลื้มใจในความดีนั้น โมหทนาในความดีของท่าน เราต้องการจะดีเหมือนท่าน แต่ไม่ใช่ต้องการทะเลาะทะเลาะ ศึกษาความดีของท่าน แล้วปฏิบัติตามท่าน ท่านผู้นั้นคือใคร ท่านผู้นั้นคือพระพุทธเจ้า เพราะว่าพระธรรมวินัยที่เราศึกษาอยู่นี้แหละคือ พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า ตรัสแล้วกับพระอานนทที่ว่า

"อานันทะ ดูก่อนอานนท เมื่อเรานิพพานไปแล้ว พระธรรมวินัยที่เราสอนไว้จะเป็น ศาสตราสอนพวกเธอ"

นี่เป็นอันว่าเรามองเห็นความดีของท่านผู้ดีที่สุด คือพระพุทธเจ้าสำหรับท่านผู้อื่น ท่านจะดีมากดีน้อยเราก็ไม่เหยียดหยาม

ประการสุดท้ายจะต้องมีอุเบกขา การเดินธุดงค์ไม่ใช่เดินอยู่ในพระราชฐาน แต่ความจริงการอยู่ในพระราชฐานหรือในพระราชวัง ก็ไม่ได้มีความสุข อย่างพระมหาชนก ท่านอยู่ในพระราชฐาน แต่ว่าท่านก็ออกธุดงค์เหมือนกับพวกเรา ขึ้นชื่อว่าความทุกข์หรือความสุขนี้มันอยู่ที่ใจ สถานที่ไม่มีความสำคัญ ฉะนั้นการเดินทางไปคราวนี้ คำว่าอุเบกขา ต้องทรงไว้เป็นปกติ มันจะยาก จะลำบาก จะเหนื่อย จะอ่อน เป็นเรื่องธรรมดา เราจะวางเฉย มันหนาวเกินไปมันร้อนเกินไปจิตใจเราก็ไม่หวั่นไหว การนั่งการนอนไม่มีความสบายเหมือนอยู่กับวัด แต่ใจเราก็เป็นสุข เพราะการที่เรามานี้เราต้องการโมกขธรรม คือธรรมที่เป็นเครื่องพ้นจาก กิเลส

เป็นอันว่า พรหมวิหาร ๔ ของพระเดินธุดงค์นี้เว้นไม่ได้แม้แต่หนึ่งวินาที แต่ทำไม
ใช้ไปนั่งท่องจำ ต้องทำให้จิตมันทรงตัว ถ้าขาดพรหมวิหาร ๔ เสือกินแน่

ในการธุดงค์ อย่าลืมนึกว่าตื่นเช้าลืมนึกขึ้นมา จะต้องคิดอยู่เสมอว่า

**"ชีวิตของเรานี้จะได้เห็นอาทิตย์อัสดงคตหรือเปล่าเราไม่ทราบ มันอาจจะตาย
ก่อนพระอาทิตย์ตกก็ได้"**

ฉะนั้น อารมณ์ใดตั้งใจว่าจะหักล้างกิเลส โลภะ-ความโลภ ราคะ-ความรัก โทสะ-
ความโกรธ โมหะ-ความหลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตควรปักตรงลงในสังโยชน์ ๑๐ สังโยชน์ทั้ง
๑๐ ข้อนี้ ไม่มีอำนาจเหนือกำลังใจของเรา อย่างนี้ใช้ได้ เราตั้งใจไว้จุดเดียวคือพระนิพพาน
นี่นักธุดงค์จริงๆ เขาปฏิบัติกันแบบนี้ละ

อีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือ อารมณ์ใจของเรา ถ้าเราได้มโนมยิทธิไปแล้ว
ใช้ให้เป็นปกติ ใช้กำลังของมโนมยิทธิช่วยตลอดเวลา ลืมตาอยู่ก็ช่าง คือให้ใจเราตั้งอยู่ที่
นิพพานเป็นปกติ ก่อนจะออกเดินทางยกใจไปตั้งที่นิพพานก่อนแล้วปล่อยให้กายมันเดิน นี่
ฝึกทำเสียให้คล่องมันจะได้ชิน

แล้วอีกประการหนึ่ง ก่อนจะเข้าอยู่ในที่ใด จะเข้าป่า อยู่ในป่าชฎกัถิ บ้านร้างกัถิ
ในถ้ำกัถิ ในหุบเขากัถิ อยู่ในโพรงไม้ก็ตาม เพราะในโพรงไม้ใหญ่ๆ อยู่ได้ ในบาลีท่านว่า
อย่างนั้น ก่อนที่จะเข้าไปถึงที่นั่นให้แผ่เมตตาจิตด้วยบท **"เมตตัญจะ สัพพะโล"** ที่เรียก
"บทกรรมีย์เล็ก" แผ่เมตตาด้วยการสวด บทนี้ แล้วก็ตั้งใจไว้ว่า **"ขอท่านที่อยู่ที่นี่ทั้งหมด
บรรดาอมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์ทั้งหลาย เทวดาหรือพรหมกัถิ ที่รักษาที่นี่ เราขออาศัย
สถานที่ที่ท่านอยู่ เราขอยอมรับนับถือในท่าน ว่าท่านเป็นผู้มีสิทธิ์ ขอท่านได้โปรดคุ้มครอง
ให้เรามีความสุข ปลอดภัยจากอันตรายแล้วก็ช่วยส่งเสริมในการเจริญสมณธรรม"**

เมื่อเข้าไปอยู่แล้วให้เจริญ **"เมตตัญจะ สัพพะโล"** เป็นปกติ ทั้งนี้เพราะว่า ใน
สมัยพระพุทธเจ้ามีพระไปอยู่ในป่าชฎกัถิแบบนี้เหมือนกัน แต่จะไปไม่ใช่เมตตาจิต เมื่อไม่ใช่
เมตตาจิตเทวดาท่านลำบาก เกรงใจนึกว่าพระจะอยู่ประเดี๋ยวเดียว พระแอบอยู่ตั้ง ๓ เดือน
ท่านรำคาญก็เลยทำให้เป็นเสียงของเสือบ้าง เสียงของสิงห์บ้าง เป็นเสียงของสัตว์ร้ายอื่นๆ
บ้าง หลอกพระพวกนั้น ในพรรษาพระก็กลับไม่ได้ ต้องทนความกลัว ในที่สุดก็ไม่ได้ผล
เมื่อเจอองค์สมเด็จพระทศพลๆ ก็ตรัสว่า

"พวกเธอเข้าป่า เธอไม่เอาอาวุธไปด้วยนี่"

พระถามพระพุทธเจ้าว่า **"พระมีอาวุธด้วยหรือ?"**

พระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสว่า **"มี อาวุธของพระก็คือ เมตตาจิต"** จึงได้ทรงบัญญัติ

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง" ขึ้นมา

อันนี้แหละ เวลาที่จะออกเดินว่าไปก่อน แม่เมตตาไปทั่วจักรวาลจะเข้าไปอยู่ ณ ที่ใดก็แม่เมตตาจิตเข้าไปสู่ที่นั่น แล้วก็สวดเป็นปกติ ถ้าทำอย่างนี้จะไม่มีอันตรายจาก บรรดาอมนุษย์ทั้งหลาย

แต่ถ้าเป็นจำพวกสัตว์เลื้อยคลาน อันนี้ต้องว่าอีกบทหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเมตตาเหมือนกัน คือ "วิรูปักเข" สมัยเมื่อพระพุทธเจ้ามีชีวิตอยู่ พระผ่าพื้นจะตม้น้ำ ปราภฏว่าถูกงูกัดตาย พระไปกราบทูลองค์สมเด็จพระจอมไตร พระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสว่า

"พระองค์นั้นขาดแม่เมตตาจิตจึงถูกงูกัด"

พระถามว่า "แม่เมตตาจิตทำอะไร"

องค์สมเด็จพระจอมไตรจึงทรงบัญญัติ "วิรูปักเข" ขึ้นมา บทนี้เป็นการแสดงเมตตาจิต สำหรับบรรดาสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ที่ไม่มีเท้า สัตว์มีเท้าน้อย สัตว์มีเท้ามาก รวมหมดเป็นอันว่าคาถา ๒ บทนี้พระธุดงค์ไม่ควรขาด

แต่บทที่ไม่ควรใช้ก็คือบท "ภานยักษ", "วิปัสสิส" อันนี้ไปที่ไหนไม่ควรใช้นะ ถ้าเปลอเมื่อไหร่เทวดาเขาตีฟังเมื่อนั้นแหละ เอาไปเป็นบทขับผีขับเทวดาไม่ควรอย่างยิ่ง บทที่เป็นศัตรูกับเขาอย่าใช้ ใช้แต่บทที่เป็นมิตร

อย่าลืมนะ "เมตตัญจะ สัพพะโล" ว่าไปเรื่อยๆ

ที่นี้การปิดกั้นของพระธุดงค์ จงอย่าให้กลับบ้านเข้ามาน้อยกว่า ๑ กิโลเมตร อันนี้ต้องถือเป็นปกติ เพราะว่าเวลากลางคืน ชาวบ้านเขาคุยกัน เราไม่ได้ยินเสียง เด็กเล็กมันร้องเราไม่ได้ยินเสียง เสียงจะได้ไม่รบกวน เราจะปฏิบัติสมณธรรมได้แบบสงบแบบสบาย แล้วก็ไม่ต้องห่วงไป เวลาเข้ามาภิกขาจาร หรือบิณฑบาตก็ไม่ไกลเกินไป

แล้วการปิดกั้นก็ต้องดูสถานที่เสียก่อน ว่าเราควรจะไปตรงไหน มันเป็นที่เขาหวงห้ามหรือเปล่า ถ้าที่เขาหวงห้ามก็อย่าไป เพราะว่าถ้าไปแล้วมันถอนไม่ได้ ปิดกั้นลงไปแล้วฝนจะตกสัตว์ร้ายจะพินิจถอนไม่ได้เด็ดขาด ตายให้มันตายไปเลย ต้องตัดสินใจตามนั้นคือแทนที่เราไม่ชอบใจตรงนี้ เราจะหนีไปตรงโน้น อันนี้ไม่ได้

เวลาจะไปปิดกั้นนี้ท่านให้ถึงพระพุทธเจ้าก่อน เขาให้ว่าคาถาบารมี ๓๐ ทศคาถาบารมี ๓๐ ทศ มีดังนี้

"อิติ ปาระมิตตา ดิงสา อิติ สัพพัญญูมาคะตา อิติ โภธินนุปัตโต อิติปิโส จะเตนะโม"

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

เวลาปีกกลดว่าคาถาบทนี้ไปเรื่อยๆ ก็จบก็ได้ ว่าไปจนกว่าจะปีกเสร็จ ถ้าปีกเสร็จแล้วเวลาจะตอกหลักซึ่งสายอัปโภคาส (สายเชือกที่ตึง) ท่านให้ว่าคาถาบทนี้

"กะสัมสัม วิสะเทวะ" ว่าไปเรื่อย ดีไปเรื่อยจนกว่าจะแน่นแล้ว เวลาผูกก็เหมือนกันให้ว่าคาถาบทนี้จนกว่าจะผูกเสร็จ คาถาบทนี้เขาเรียก**คาถาตวาดป่าหิมพานต์** เขาตวาดช้างหนีนะ ถ้าจะให้ช้างหนีไม่ยากหรอก เรารู้ว่าช้างอยู่ทางเหนือ เราก็มองทางใต้ จะได้ไม่เจอกัน คาถาบทนี้เป็นคาถาหมาอำนาจไล่ช้างหนีได้ สัตว์ไม่กล้าเข้า สัตว์จะมวนได้แค่หลักนะเข้ามาในหลักไม่ได้

คาถาอภิญญารวม

โสวัตตะภิญญา

ได้พบองค์สมเด็จพระจอมไตรที่พระจุฬามุนีเจดีย์สถาน องค์สมเด็จพระพิชิตมารตรัสว่า สัมพเกสี สำหรับอภิญญาที่เธอได้ เวลาที่เธอจะใช้ก็ต้องจับกลิ้งนั้นกลิ้งนี้ ใช้จิตอย่างนี้เข้าไปหน่อย ความจริงเขาใช้อภิญญาจริงๆ เขาใช้จับอภิญญารวม คำว่าอภิญญารวมนี้ถึงอภิญญาสมบัติ คือนึกถึงอารมณ์กลิ้งทั้งหมดที่เราต้องการ อะไรแล้วก็ใช้บทภาวนา ภาวนาย่อยๆ ว่า **โสวัตตะภิญญา** ให้ทำเพียงเท่านี้ เวลาภาวนาให้กำหนดลมหายใจเข้าออก แล้วก็ทิ้งนิมิตเสีย ไม่ต้องไปใช้นิมิตในกลิ้ง ใช้**โสวัตตะภิญญา** อย่างเดียวคือจับกำหนดลมหายใจเข้าออกให้ถึงที่สุดเป็นฉันทะเท่านี้ อภิญญาทุกอย่างก็จะรวมตัวเราจะใช้ได้ทันทีทันใดโดยไม่ต้องเลือกกลิ้งอะไรทั้งหมด

ก็มาทำๆ แล้วก็สบายใจ อภิญญาทุกอย่างมันก็รวมตัว เวลาจะใช้อภิญญาก็ใช้**โสวัตตะภิญญา** เป็นคำภาวนาเท่านี้ ทุกคนก็สามารถจะทำได้

คาถารวมจิต

อิติ สัมมาสัมพุทธัสสะ มะมะ จิตตัง

เวลาที่เจริญพระกรรมฐานในคืนวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๖ เวลา ๒๐.๓๐ น. องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้มาโปรดเมตตาบอก ท่านบอกว่าให้ทำให้แจ้งด้วย ทำทุกขณะจิตที่จิตปล่าน หมายความว่า ถ้าเวลาใดที่จิตเกิดอาการฟุ้งซ่านขึ้นมา ให้ทิ้งคำภาวนาอย่างอื่นเสียให้หมด กำหนดลมหายใจเข้าออก ว่าคาถานี้ตามสบายๆ กำลังของสมาธิจะรวมตัวได้รวดเร็ว จำเข้าไว้ให้ดีก็แล้วกันนะ คาถามีว่า **อิติสัมมา สัมพุทธัสสะ มะมะจิตตัง** แล้วอย่าอ่องเอาคาถานี้ไปเรียกผู้หญิงเรียกผู้ชายเข้านะ เขาไม่มาหรอก เรียกจิตของเรา ท่านบอกว่าที่จิตมันปล่านนี้ไม่ใช่ เพราะผู้หญิงเข้ามายั่ว มันปล่านเพราะโรคทางกระเพาะมันกำเริบ ร่างกายถ้าหากว่ามีโรคเบียดเบียน ประสาทมันก็ไม่ทรงตัว จิตมันก็ปล่านได้ จงอย่าสงสัยในตัวเอง คิดว่าไปหลงไหลใฝ่ฝันในบรรดาสตรีทั้งหลายเหล่านั้น เธอมาขี้มาเข้าเป็นจรรยาของมาร แต่คำว่ามารในที่นี้จงอย่าคิดว่าพวกนั้นเป็นพวกมาร ความจริงพวกนั้นเขามาตามหน้าที่ แต่ถ้าอารมณ์ของเราไม่ทรงตัว ก็จงคิดว่าจิตของเรานี้แหละเป็นมาร มันมีสันดานหยาบ รื้ออะไรไม่ดี ทำไมจึงไปหลงไหลใฝ่ฝัน นี่ท่านว่าอย่างนั้น

คาถาปราโมทย์

ปราโมทย์

องค์สมเด็จพระบรมโลกเชษฐาให้คาถาปราโมทย์โดยตรง ทรงปรารภว่าต่อไปเมื่อเธอภาวนาคาถาปราโมทย์นี้แล้ว อะไรทุกอย่างจะเห็นชัดเจนแจ่มใส ทั้งนี้เพราะว่าเธอเวลานี้เห็นนิมิตอะไรก็ตามมันคลุมเครือไปหมด ถ้าใช้คาถาบทนี้แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะสว่างแจ่มใส เหมือนกับพระอาทิตย์ในเวลาเที่ยง แต่ความจริงอารมณ์แจ่มใสประเภทนี้ ตามแบบจะต้องมีแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น แต่ทว่าในตอนี้พระพุทธรเจ้าท่านสอนมาอย่างนั้น ถ้าใครทำได้ก็ไม่ได้ก็แล้วไป ใครได้มโนมยิทธิก็ลองสอบเอา เพราะมโนมยิทธิ

เป็นเครื่องทดสอบความรู้ทางพระพุทธศาสนา การปฏิบัติความจริงนี้ก็เรื่องของใครของมัน เหมือนกัน จะทำเหมือนกันทุกอย่างไม่ได้

คาถาปราโมทย์ที่ทำให้สมาธิจิตมีทิพจักขุญาณแจ่มใส จะจำภาพเห็นภาพ นิมิตทุกสิ่งทุกอย่างได้โดยชัดเจนแจ่มใสเหมือนกลางวันคือ พระอาทิตย์เวลาเที่ยง ท่านว่าโดยสร้างนิมิตเปรียบเทียบ ปรากฏผลว่าภาพนิมิตและตรวจสอบใดๆ จะชัดเจนขึ้นและมีภาพแจ่มใส ท่านว่าอย่างนั้นสำหรับคาถาภาวนาให้ภาวนาว่า **ปราโมทย์** เจยๆ จับลมหายใจเข้าออกเหมือนกัน แล้วก็ภาวนาว่า **ปราโมทย์ ปราโมทย์**

คาถาพระนิพพานนิมิต

นิมิตจิตติ นิมิตจิตตา นิพพานจิตติ นิพพานจิตตา

เมื่อเข้าไปในพระจุฬามณีเจดีย์สถาน พบองค์สมเด็จพระพิชิตมารตรัสว่า เธอสมควรจะเอาจิตจับพระนิพพานได้แล้ว และควรจะถือนิพพานนิมิตเป็นสำคัญ ท่านบอกว่าใช้นิพพานนิมิต ท่านให้ภาวนาอย่างนี้ **นิมิตจิตติ นิมิตจิตตา นิพพานจิตติ นิพพานจิตตา** ให้ภาวนาถือพระนิพพานเป็นอารมณ์ อย่างนี้จิตจะมีความผูกพันพระนิพพานเป็นอารมณ์มากขึ้น แล้วก็กำลังใจของเธอจะไม่คลาดจากนิพพาน เมื่อกำลังใจของเธอไม่คลาดจากนิพพาน เมื่อเธอตัดพุทธภูมิมาแล้วต้องการเป็นพระสาวก ความสำเร็จของเธอจะไม่ก้าวล่วงปีนไป จงกลับไปจับเอาอารมณ์นี้ให้เป็นฌานสมาบัติ เมื่อจำคาถามาแล้ว ในขณะนั้นก็ตั้งจิตภาวนาคือทำอารมณ์ไว้ตั้งแต่ยังไม่เอาจิตเข้าร่าง เมื่ออิทสมานกายมันยังลอยไปสู่ภพต่างๆ ก็ใช้อารมณ์นี้เรื่อยไป จิตใจก็จับพระนิพพานเห็นภาพพระนิพพานใสแจ้ว มีความมั่นใจว่านั่นแล้วคือพระนิพพาน อย่างไรก็ตาม เราตายชาตินี้เราต้องไปนิพพานให้ได้ เรื่องร่างกาย เรื่องทรัพย์สินไม่มีความหมายกับเรา นี่เป็นอารมณ์

คาถาขีณาสวา อนิยตา และ นิพพานสุขัง

ขีณาสวาอนิยตา และ นิพพานสุขัง

เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๐๖ เวลาเที่ยงเศษ เจริญสมณธรรมหลัง อาหารเพล
ตอนนี้จิตสบายมาก แล้วใช้ภาวนาว่า **ขีณาสวาอนิยตา** อารมณ์สบายแล้วก็เจริญต่อไป
จนกระทั่งจิตมีความสบายถึงที่สุด มีอารมณ์ว่างจากกิเลสทุกประการ มีอารมณ์ผ่องใสใจ
เป็นสุข สุขในที่นี้เราจะพิจารณากันไม่ได้ว่าอะไรมันสุขแค่ไหน เป็นสุขที่เราไม่เคยพบไม่
เคยเห็น เป็นสุขที่ไม่อยากจะถอนตัว ต่อไปก็พบองค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาอีก
เพราะว่าท่านที่ปรารถนาพุทธภูมินี้เขาไม่ทิ้งพระพุทธเจ้า หรือว่าท่านที่ปรารถนาสาวกภูมิก็
เหมือนกัน ถ้าทำจิตถึงขนาดนี้แล้วเขาไม่ทิ้งพระพุทธเจ้า เกาะพระพุทธเจ้ากันแจเหมือนกับ
เกาะชายสังฆาฏี พบแล้วจึงทูลถามสมเด็จพระทรงธรรมว่า อันนี้เป็นคาถาสำหรับวิปัสสนา
ญาณใช่ไหม ท่านก็ตอบว่าใช่ แล้วจึงถามต่อไปว่า เมื่อได้ดีแล้วเต็มที่แล้วมีอะไรต่ออีก
สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าก็ตรัสว่ามีเมื่อจิตเป็นสุขดีแล้วก็ใช้คำภาวนาว่า **นิพพานสุขัง** (อ่านว่า
นิพพานะสุขัง) ท่านว่าอย่างนั้น

เป็นอันว่าเมื่อท่านถามองค์สมเด็จพระบรมสுகต ท่านตอบว่าต่อไปก็ภาวนาว่า
นิพพานสุขัง เมื่อจิตถึงนิพพานแล้ว คืออภิสमानกาย เข้าไปถึงนิพพานแล้ว ให้ทำความรู้
สึกว่าจิตนิ่งสงบมาก คำว่าให้ทำความรู้สึกนี้ ไม่ใช่ให้นึกเอาเฉยๆ คือควบคุม กำสั่งจิตให้
ว่างจากสรรพกิเลสทั้งหมด ไม่มีอะไรเหลือ เมื่อจิตสงบมากแล้วก็ยกอารมณ์ขึ้นสู่พระ
นิพพาน ภาวนาว่า นิพพานสุขัง จิตขึ้นสู่พระนิพพาน คือมีอารมณ์ ว่าง อารมณ์รักพระนิพ
พาน ชื่นใจในพระนิพพาน มีอารมณ์สุข มีอารมณ์สงบ มีความเยือกเย็น ตอนที่ให้ใช้
อารมณ์ภาวนาว่า นิพพานสุขัง ถ้าเราเป็นสุขขวิปัสสโก ก็ถืออารมณ์เป็นสำคัญ สำหรับ
ท่านที่ได้วิชชาสามอันดับหนัก ที่ได้มโนมยิทธิก็นำอภิสमानกายเข้าไปสู่ดินแดนนิพพานเลย
หรือว่าท่านที่ได้อภิญาสมาบัติก็นำ อภิสमानกายเข้าไปสู่แดนนิพพานเลย อารมณ์เป็นสุข
ภาวนาว่า นิพพานสุขัง สำหรับท่านที่เป็นวิชาสามหรือว่าเตวิชโช เตวิชโชนี้เห็นพระนิพพาน
ก็ภาวนาว่า นิพพานสุขัง จิตเป็นสุข แต่ว่าสำหรับท่านสุขขวิปัสสโกไม่เห็น จิตเป็นสุข มี
อารมณ์ว่างจากราคะ ว่างจากโลภะ ว่างจากโทสะ ว่างจากโมหะ ชั่วขณะนั้นให้ใช้คำภาวนาว่า
นิพพานสุขัง จิตจะได้จับพระนิพพานเป็นอารมณ์

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมมยาน

จะพูดให้ฟังว่าการเจริญพระกรรมฐานนี้ โดยมากก่อนที่จะทำจุดปลายเขามักจะทำ
ในจุดต้น จับจุดต้นดูซิว่าจิตอารมณ์ของเราไปพ่องอยู่ตรงไหน คือ

อันดับแรกจับอานาปานุสติควบกับพุทธานุสติกรรมฐาน

จิตเป็นสุขถึงที่สุดถึงฌาน ๔ ถึงฌาน ๔ วิ่งเข้าไปฌาน ๘ ถอยหลังลงมาจับอริยสัจสี่

จิตสะอาดผ่องใสถอยลงมาถึงอุปจารสมาธิ จิตจับอสุภกรรมฐานจนกระทั่งมีความรู้
สึกเป็นสุข ไม่มีความติดพันในภาพภพใดๆ

ถอยลงมาถึงอุปจารสมาธิเข้ามรณัสติกรรมฐาน

เมื่ออารมณ์ถึงที่สุด ถอยลงมาอุปจารสมาธิจับบารมีสิบประการ

แล้วถอยลงมาตัดอัสมิมานะ ความถือตัวตัวถือตน

แล้วถอยลงมาจับสักกายทิฎฐิ จนกระทั่งเข้าจุดถึงชีณาสวาอนิยตา

นี่วิธีเขาทำกันแบบนี้ คือไล่ตั้งแต่ต้นลงมา ว่าต้นที่ละได้แล้วมันยังเกาะจิต ถ้ายัง
ต้องใช้เวลามากถึงข้อละสองนาทิจำไม่ได้ จับอารมณ์ของจุดไหนอารมณ์จิตมันโปร่งไปหมด
ไม่มีอารมณ์เกาะอันนั้นใช้ได้ หรือว่าเป็นฌานทันทีใช้ได้ แล้วจึงจะจับตัวปลาย ถ้าตัวต้นยัง
ไม่คล่องไม่ผ่องใส ยังไม่จับตัวปลาย ต้องไล่เสียงลำดับอย่างนั้นลงมา

จับตามลำดับอย่างนั้นลงมาจะถึง ชีณาสวาอนิยตา อารมณ์ปักแน่น

แล้วก็เลยแสวงหานิพพานสุขังต่อไป อารมณ์ปักแน่นก็เป็นฌานสูงสุด อารมณ์เป็น
สุขจับนิพพาน ภาวนานิพพานสุขังต่อไป

แล้วตรวจดูอารมณ์ คราวนี้จิตเป็นทิพย์นี้ ก็ดูใจของตนเองได้ ก็ตรวจดูอารมณ์เห็น
จิตผ่องใสเหมือนกับแก้วสะอาด ถ้าหากว่ายังมีคลื่นนิดๆ หน่อยๆ คือ ยังมีไหวตัวกระเพื่อมๆ
จงรู้สึกว่าการนี้ยังดีไม่พอ

ให้ถอนจิตจากนิพพานสุขัง เอาอารมณ์เข้ามาจับชีณาสวาอนิยตาใหม่ คราวนี้
อารมณ์แจ่มใสมาก แล้วก็หันเข้ามาจับในนิพพานสุขัง จิตทรงตัว

คาถาเรียกจิตคน

จิตตะ มหาจิตตั้ง ปิยัง มะมะ

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๖ พระชีณาสพ หมายถึงพระอรหันต์คือเป็นผู้มีกิเลส สิ้น
ไปแล้วหมดไปแล้ว ได้มาบอกคาถาเรียกจิตคนสำหรับเทศน์ สำหรับอบรม สำหรับสนทนา
ทำให้ใจคนน้อมมาหา คาถาว่าอย่างนี้ **จิตตะ มหาจิตตั้ง ปิยัง มะมะ** ท่านว่าสมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอนุญาตแล้ว นี่ท่านอนุญาตแล้วก็ใช้ได้

คาถาสอนองกลับผู้กระทำไสยศาสตร์

สัมปจิตนามิ

คาถาบทนี้ พระองค์ที่ ๑๐ มาบอกหลวงพ่อในขณะที่หลวงพ่อกำลังอยู่ที่เมืองควีนส์
ทาวน์ ประเทศนิวซีแลนด์ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๙ เวลา ๐๕.๐๐ น.

ก่อนนอนหลวงพ่อนอนภาวนาเป็นปกติ ตื่นขึ้นมามีอาการปากขยับไม่ได้ มือขยับไม่
ได้ รู้สึกอึดอัด คล้ายเป็นอัมพาต แต่ใจสบาย พระองค์ที่ ๑๐ มาบอกว่า "เวลานี้มีคน
คิดทำให้เธอเป็นแบบนี้" และท่านให้เห็นตัวผู้ทำชัดเจน พระองค์ที่ ๑๐ ให้ภาวนาว่า **"สัมป
จิตนามิ"** จึงคลายตัว

คาถาบทนี้ไม่ได้ให้ใช้เฉพาะหลวงพ่อก่อนนั้น อนุญาตให้พุทธบริษัทศิษยานุศิษย์
และลูกหลานหลวงพ่อก็ใช้ได้ด้วย

ก่อนนอนภาวนาให้ตั้ง นะโม ๓ จบ และต่อด้วย

พุทัง สรณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ

สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

และสวด **"อิติปิโส"** 3 จบ จึงภาวนาเรื่อยๆ ไป ในขณะที่ภาวนาให้ทำใจสบายๆ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ผลของคาถาบทนี้ จะมีผลต่อผู้สั่ง ผู้รับคำสั่ง ผู้ร่วมมือ และผู้กระทำไสยศาสตร์
มายังเราโดยฉับพลัน

ผลพิเศษ ถ้าตั้งใจรักษาศีล ๕ บริสุทธ์ หรือตั้งใจรักษากรมมบถ ๑๐ ได้ครบถ้วน
สามารถระงับนิรณธ์ ๕ ได้ ภาวนาวันละ ๑ ชั่วโมง เป็นเวลา ๓ เดือนติดต่อกันจะมี
ผลคล้ายอภิญญา

หมายเหตุ

"สัมปจิตนามิ" อ่านว่า สัม-ปะ-จิต-ฉา-มิ คาถาบทนี้ใช้ได้เฉพาะผู้ที่เป็น สัมมา
ทิฎฐิ เท่านั้น ไม่มีผลสำหรับผู้เป็น มิจฉาทิฎฐิ

พระโมคคัลลาน์ท่านมายืนยัน ว่าคาถาบทนี้เป็นคาถาอภิญญา บอกว่าคนที่ได้
อภิญญามาในชาติก่อน ถ้าใช้คาถาบทนี้ของเก่าจะรวมตัว คือว่าทำไปๆ ถ้าเข้าถึงฌรณาปีติ
จะรู้สึกว่ตัวไม่มี เหลือแต่หน้า ต่อไปก็ไม่มีอะไรเหลือเลย หน้าก็ไม่มี ถ้าทำได้เช่นนี้บ่อยๆ
ไม่ช้าก็รวมตัวจะไปไหนก็ได้ เทียวต่างประเทศเรื่องเล็ก ขรราวาส ทำได้ทุกอย่าง แต่พระ
ห้ามแสดงต่อหน้าคน อย่างท่านปิณโฑลภารทวาชเป็นต้นบัญญัติ ถูกห้ามเพราะอะไร
เพราะถ้าไปทำอย่างนั้น คนก็ไม่ต้องการธรรมะ ต้องการพระแสดงปาฏิหาริย์ ถ้าขอให้พระ
แสดงปาฏิหาริย์ พระทำให้ คนนั้นตายแล้วเกิดใหม่ต้องไปเป็นทาสเขา ๕๐๐ ชาติ ถ้าพระ
ไม่ทำให้แล้วโกรธก็เลยลงนรก พระพุทธเจ้าจึงทรงห้าม แต่ว่าพระที่อยู่ในป่าท่านมีความ
จำเป็นก็ใช้ได้ แต่ต้องไม่ให้คนเห็น อย่างพระที่เข้านิโรธสมาบัติ ออกมาแล้วบิ่บร่างกาย
ต้องการอาหารก็ต้องดู เราจะไปหาที่ไหน เห็นหน้าคนที่จะให้บิ่บก็เหาะไปทันที แต่ต้องไม่
ให้คนเห็น พอเห็นว่าคนจะเห็นก็ต้องลงเดิน ถ้าเหาะจริงๆ แล้วไวมากตามบาลีว่ที่พระ
โมคคัลลาน์ขึ้นไปดาวดึงส์ในคราวนั้น บอกว่แค่ลัดนิ้วมือเดียว ความจริงไวกว่านั้น แต่
ศัพท์ภาษาไทยไม่รู้จะใช้อะไร ความจริงนี้ก็ถึงเลย

คาถาป้องกันคุณไสย และกันยาพิษ ยาสั่ง

เมสัมมุขา สัพพาหะระติ เตสัมมุขา

ท่านให้เสกของทุกอย่างก่อนที่จะกิน ท่านบอกไว้ในขณะที่วัดกำลังมีภัย
ถ้าศัตรูทำคุณไสย เราว่าคาถานี้ คุณไสยนั้นจะย้อนกลับเข้าตัวผู้ทำ
ถ้าทำเป็นตะกรุด ห้ามนำตะกรุดเข้าห้องคนคลอดบุตร
ท่านห้ามทำแจกเด็ก ด้วยจะเป็นอันตรายกับเด็ก

คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

พุทธะ มะ อะ อุ นะโมพุทธายะ

วิระทะโย วิระโคมายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา

วิระอดถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้านี้ เมื่อพ.ศ.๒๔๗๒ หลวงพ่อปานเรียนมาจาก ครูพื้ง อายุ
๙๙ ปี ก่อนจะสวดคาถานี้ ท่านให้ตั้งนะโม ๓ จบ นมัสการสรณคมน์ พุทธัง สรณัง คัจฉามิ,
ธัมมังฯ, สังฆังฯ, สมาทานศีล ๕ ปาณา ฯลฯ สุราเมระยะฯ

เมื่อจบแล้ว สวดคาถานี้เข้าเย็น ครั้งละ ๙ จบ การสวดมนต์เข้าเย็นประจำวัน มี
ผลพอให้ทรงตัวได้ในความเป็นอยู่ จะถือเอาความมั่งคั่งสมบูรณ์จริงๆ ยังไม่ได้ มีผลพอมิ
ความคล่องตัวในความเป็นอยู่ พอไม่ขาดมือเท่านั้น

ถ้าจะเอาผลให้ถึงความมั่งคั่งสมบูรณ์ ตามที่คณะศิษย์หลวงพ่อปานที่ศึกษาจากท่าน
แล้วนำไปปฏิบัติ เมื่อใช้คาถาบทนี้เจริญภาวนาจนจิตเป็นสมาธิ ทุกเช้า-ค่ำ มีผลเกิดลาภ
สักการคล่องตัว และถึงความมั่งคั่งสมบูรณ์อย่างคาดไม่ถึง

ถ้าท่านหาเวลาเจริญเป็นสมาธิอย่างแน่นอนไม่ได้ ก็ขอให้ใช้ภาวนาเวลานอน ขณะ
ภาวนาไม่ต้องนับจบ ภาวนาซ้ำๆ พอสบายใจ ถ้าภาวนาจนถึงหลับได้จะดีมาก เมื่อตื่น

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

นอนขณะนอนอยู่อย่างนั้นภาวนาต่อจิตใจสบาย ท่านทำอย่างนี้เสมอๆ จะมีลาภมาก รายได้สูง
จิตใจจะเป็นสุขตลอดวัน

นอกจากสวดมนต์และภาวนาแล้วท่านให้ใส่บาตรทุกวัน ก่อนใส่บาตรให้ว่าคาถานี้ ๑
จบ ถ้าหาโอกาสใส่บาตรไม่สะดวก ใช้เงินใส่กระป๋องหรือภาชนะ ก่อนใส่เงินว่าคาถานี้ ๑ จบ
เหมือนกันกับใส่บาตร เมื่อมีจำนวนมากแล้วซื้ออาหารไปถวายทาน หรือนำเงินไปถวายพระ
เป็นค่าอาหาร มีผลเหมือนกันกับใส่บาตรทุกประการ การนำเงินใส่แทนอาหาร ไม่จำกัด
จำนวน ให้ทำตามความสะดวกของฐานะ

คาถาเงินล้าน

สัมปจิตฉามิ

นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ประรายันติ

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลามา ภาวันตุ เม

มหาปุญโญ महाลาโภ ภาวันตุ เม

मितพาหุหะติ

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย

วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา

วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ

สวาโหม

สัมปติฉามิ

เพ็งๆ พาๆ หาๆ ฤาๆ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ที่มาของคาถาเงินล้าน

ก่อนที่อยู่วัดท่าซุงนะฉันอยู่กระต๊อบ เงินร้อยก็หายากสำหรับเงินทำบุญ **คาถาวิระทย** ก็ทำเรื่อยๆ ไป ต่อมาท่านก็มาหาก็บอกว่าคาถาบทนี้นะที่เขาทำพระวัดพนัญเชิงองค์แรก มีเจ้าอาวาสองค์แรกท่านไปนั่งกรรมฐานและเสกด้วยคาถา บทนี้สามปี ท่านให้ดูตัวอย่างวัดพนัญเชิงเงินขาดไหม ฉันก็ทำตามเรื่อย

มาอีกปีหนึ่งกำลังบวงสรวงท่านบอกว่า **"คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนนะ"** ก็ใช้คาถาบทนั้นมาประมาณครึ่งปี คนมาทอดกฐินผ้าป่าได้เงินเป็นแสน นี่เห็นชัดเจน

แล้วต่อมาอีกปีหนึ่งท่านบอกว่า **"คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินล้านนะ"** ให้ว่าต่อเนื่องกันไป แล้วไปลง **"คาถาวิระทย"** ต่อมาก็จริงๆ เพราะปี ๒๗ ก็ใช้เงินล้านเป็นเดือน ซึ่งไฉ่อย่างนี้เราก็คิดไม่ออก ต้องค่อยๆ ใจเย็นๆ

เวลาว่าไปอย่าไปว่าหวังเอาลาภ คือต้องภาวนาด้วยนะ ถ้าทางที่ดีเวลาภาวนากรรมฐานพอจิตสบายนะต่อเลย เพราะเวลากรรมฐานนี้จิตเป็นฌานใช้ใหม่ เอาอย่างนี้ดีกว่าเวลาฝึกมโนมยิทธิออกไปให้ได้นั้น ออกไปเดี่ยวเดียวก็ได้ ออกไปได้นี้จิตเป็นฌาน ๔ เข้าเขตพระนิพพานได้จิตสะอาดถึงที่สุดกลับลงมาต่อด้วยคาถาบทนี้เลยมากน้อยก็ช่างให้กลับไปเลย คือถ้าจิตสะอาดมากผลก็เกิดเร็ว

ก็สงสัยเหมือนกันนะ เมื่อปี ๒๖ ท่านบอกว่า ปี ๒๗ มีอะไรบ้างก็ตุนๆ ไว้บ้างนะ ๒๘ จะเครียดมาก การค้าของใครถ้าทรงตัวได้ก็ถือว่าดีไว้ก่อน อันนี้ท่านบอกว่า **"ถ้าลูกเราจะจนก็จนไม่เท่าเขา"**

ถ้าพูดถึงผล ฉันก็นั่งดูเรื่อยๆ มาว่า เอ๊ะ! เงินแสนมันจะมีมาได้ยังไง ภายใในปีนั้นปรากฏว่า สมัยนั้นวัดต่างๆ เขายังไม่ถึงหมื่นเลย แล้วต่อมากาถาเงินล้านก็ต้องว่าต่อ เพราะต่อไปข้างหน้าต้องใช้เงิน

พระพุทธเจ้าบอกนี่ต้องเชื่อ ต้องใจเย็นๆ ไม่ใช่ไปเร่งรัด ถ้าไปว่าแล้วคิดว่าเราต้องรวยนี้เสร็จ...ฟัง ต้องว่าด้วยจิตเคารพ นานหลายปีท่านไม่ยอมเปิดกับใคร ก่อนจะเข้าถึงดีมันต้องเครียด ใปี ๒๘ ความจริงมันน่าจะดี แต่ไปๆ มาๆ ก็มีจุดสะดุด จุดสะดุดนี้เป็นชะตาของชาติ แต่ยังไงๆ ก็ต้องไปเจอจะจุดรวนแน่

ถ้าพวกนี้รายนะวัดท่าซุงไม่เป็นไร คือว่าหนีนะ...อย่าคิดว่ามันจะกันได้เมื่อปี ๓๐ นะ มันเกินค่าใช้จ่ายเดือนละ ๒ ล้านบาท อันนี้ต้องคิด เดือนนี้ก็ตกเกือบ ๓ ล้าน คือ ๒ ล้าน ๙ แสนเศษ

ตอนนี้ท่านให้ฉันเขียนโครงการที่จะทำให้เสร็จในปี ๓๐ โครงการของท่านจริงๆ มีมาก ท่านย่าก็เคยบอก ท่านบอกว่า

ท่านไม่บอกคุณตรงๆ หรือ ท่านรู้ใจคุณ ถ้าบอกโครงการทั้งหมดคุณไม่ทำแน่"

พระพุทธเจ้าก็รู้อะไร ไปๆ มาๆ ท่านให้ฉันเขียนตามนี้นะ ๑๒ รายการ ให้เสร็จภายในปี ๓๐ เลย คิดว่าเงินที่ต้องใช้ต้องเป็นพ้อมๆ รายการมากนะลูก ถ้าหากจะถามว่า ๑๐ ล้านพอไหม ก็ต้องบอกว่ามันไม่ได้ครึ่งหลังที่ท่านสั่งทำหรือ

วันนั้นก็ขึ้นไปที่กระท่อมฉัน ไปถึงกระท่อมก็ปรากฏว่าสมเด็จพระสังฆราชท่านประทับอยู่ที่นั่น และท่านพระเจ้าแม่ให้นามว่า "มัทรี" หรือ "พิมพา" ไปที่อเมริกา ท่านบอก "ฉันแม่คุณเหมือนกัน ฉันเคยเป็นแม่คุณ" ถามว่าชื่ออะไร "ชื่อมัทรี" แล้วคุณมาตั้งแต่อเมริกาเวลานี้ก็ยังคุมอยู่ ก็ไปกราบเรียนถามท่านว่า คำสั่งที่สั่งให้ทำมันเกินวิสัย แค่อาคาร ๓๐๐ ห้อง จากพ.ศ. นี้ไปจนถึงปี ๓๐ มันก็เสร็จยากเหลือเกิน และอีกหลายรายการ มันก็ใหญ่ทั้งนั้น ท่านแม่มัทรีก็บอกว่า

"เอาอย่างนี้สิลูก ขออำนาจพระพุทธธานุภาพ" ก็เลยหันไปกราบพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่า

"ได้...ฉันต้องช่วยเธอ"

แล้วต่อมาเดินเล่นในบริเวณกระท่อมของฉันเล็กๆ มันมีถนนหนทางใช้ใหม่ก็ปรากฏว่าเดินไปเดินมาสมเด็จพระสังฆราชก็เสด็จมาเดินด้วย ท่านบอกว่า

"สภาพของพระนิพพานมันเป็นอย่างนี้นะ คนที่ถึงพระนิพพานแล้วกิจอื่นที่ทำไม่มีมันเป็นอย่างนี้นะ เวลานี้เราเดินกลางบริเวณ พวกเราทั้งหมดลองนั่งดูซิ มันจะมีอะไรไหม"

ที่มันเป็นที่นั่งไม่มีเลย พอนั่งปุ๊บ ใจเตี้ยตั้งมันเสือกมาได้ยังไงก็ไม่รู้ เลยคุยไปคุยมาท่านก็เลยบอกว่า

"งานที่ฉันสั่งต้องเสร็จทัน ๓๐"

ท่านย่ากับแม่ศรีก็ขึ้นไป ท่านย่าบอกว่า อำนาจพุทธธานุภาพก็มีแล้ว สังฆานุภาพก็มีแล้ว พรหมานุภาพกับเทวานุภาพก็ช่วยแล้ว แต่ว่าถ้าบรรดาลูกหลานมันยากจนและปี ๒๕ มันจะเครียด ขอพรพระพุทธเจ้า ขอคาถาสักบท (ที่ท่านให้ฉันไว้) ขอให้ลูกๆ หลานๆ ใช้เถอะ...ให้ อนุโมติ"

ความจริงคาถาเฉพาะนี้จะให้ใครไม่ได้เลย ท่านก็เลยบอกว่า "ถ้าอย่างนั้นไปพิมพ์แจก และก็ให้มันทำด้วยความเคารพ"

ฉันไม่ยืนยันว่าคนที่ไม่เคารพฉันจะมีผล จำให้ตึนะ

จึงขอให้ทุกคนถ้าได้รับคาถานี้ไปให้ตั้งใจปฏิบัติด้วยความจริงใจ ด้วยความเคารพในพระพุทธเจ้า

ต่อไปนี้ก็จะอ่านคาถาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน และให้ทุกคนตั้งใจนึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คิดว่าคาถาทั้งหมดนี้จงปรากฏอยู่ในจิตของเรา ลากผลต่างๆ ให้ปรากฏแก่เราตามที่พระองค์ทรงต้องการนะ...นึกถึงท่านนะ

สัมปจิตฉามิ คาถาสนองกลับ

นาสังสิโม คาถาพระพุทธกัสสป

บทแรก **"พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา परायันติ"** อันนี้ตัดอุปสรรคที่ลากจะมา แต่เขามาบอกว่ามีผลแน่นอนคือว่าแกจะไม่ยอมให้ลูกแกจนพุดง่ายๆ ก็แล้วกัน พระพุทธเจ้าก็ทรงยืนยันบอกให้ได้หมด

บทที่สอง **"พรหมา จะ มหาเทวา อภิลภา ภาวันตุ เม"** คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนของท่าน

บทที่สาม **"มหาปุญโญ महाลาโภ ภาวันตุ เม"** บทนี้เป็นคาถาปลุกพระวัดพนัญเชิง

บทที่สี่ **"มิตเตพาหุหะติ"** เป็นคาถาเงินล้าน

บทที่ห้า **"พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม"** เป็นคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

บทที่หก **"สัมปจิตฉามิ"** บทนี้เป็นบทเร่งรัดบทสุดท้าย

บทที่เจ็ด **"เพ็งๆ พาๆ หาๆ ฤาๆ"** พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อ เมื่อ พ.ย. ๓๓ เป็นภาษาโบราณ แต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้แบบนี้ เป็นคาถามหาลาภ มีผลยิ่งใหญ่มาก ทั้งหมดนี้ต้องสวดเป็นบทเดียวกัน บูชาเรื่อยๆ ไป การบูชาถ้าบูชาเฉยๆ มันเป็นเบียดต่อได้

อย่าลืมนะ เวลาสวดมนต์แล้วให้สวดคาถานี้ ๙ จบเท่าเดิมนะ และเวลาภาวนานอนภาวนาก็ได้ ว่าเรื่อยๆ ไปจนกระทั่งหลับไปเลย ตื่นขึ้นมาต่อจากกรรมฐานนอนก็ได้ ใจสบายๆ นะ บางทีเผลอๆ ฉันทก็ต้องว่าของฉันทเรื่อยๆ ไป คาถาเงินล้านนี้มาให้เมื่อปีฝังลูกนิมิต ท่านบอกว่างานข้างหน้าจะหนักมาก หลังจากนั้นเป็นต้นไป เงินจะใช้มากกว่าสมัยที่สร้างโบสถ์

อย่าลืมนะ...เวลาว่างๆ นั่งนึกก็ได้เดินไปก็ได้ไม่ห้ามเลยนะ ให้มันติดใจอยู่อย่างนั้น ให้ถือว่าเป็นกรรมฐานไปในตัวเสร็จเพราะคาถาที่พระพุทธเจ้าบอกทุกบทก่อนจะทำต่อนึกถึงท่าน ถือว่าเป็น **พุทธานุสสติกรรมฐาน**

คาถาพระอินทร์

สหัสสเนตโต เทวินโท ทิพจักขุ วิโสทายิ

ตอนนั้นอยู่วัดประยูรวงศ์ฯ ย้ายจากวัดอนงคาราม มาอยู่วัดประยูรวงศ์ฯ เรียนเปรียญ ๔ ประโยค นอนอยู่ในพระอุโบสถ ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง นอนฝันไปว่ามีพระประธานท่านลงมาจากแท่น ท่านบอกคาถาให้บอกว่าปีนี้ครูสอนได้ภาคเดียว ความจริงเขาเรียนกัน ๓ ภาค ครูสอนได้ภาคเดียว ระเบิดลงวัด ก็ปรากฏว่า ครูเหาะจากวัดหนีไปเลย ก็เรียนแค่ภาคเดียว ท่านก็บอกว่า ปีนี้เขาจะออกภาค ๓ มงคลที่ปีนี้จะออกภาค ๓ ท่านก็เลยบอกคาถาให้ว่า **สหัสสเนตโต เทวินโท ทิพจักขุ วิโสทายิ** ท่านบอกว่า เวลาที่ข้อสอบออกมาให้อ่านดูข้อสอบว่า แปลได้ไหม ตอบได้ไหม ถ้าคิดว่า แปลไม่ได้ ตอบไม่ได้ ใ้คิดว่ากระดาษข้อสอบลง แล้วก็นึกถึงพระพุทธเจ้า นึกถึงพระอินทร์ ว่าคาถาบทนี้ ๓ จบ แล้วก็หงายกระดาษขึ้นมาดูข้อสอบว่าตอบได้หมดไหม ถ้าตอบไม่ได้หมด คว่ากระดาษไปใหม่ และว่าคาถาบทนี้อีก ๗ จบ แล้วหงายกระดาษขึ้นมา คราวนี้ไม่ต้องดูแล้ว ให้ตอบตามความรู้สึก ผลก็เป็นไปตามนั้นจริงๆ

ปรากฏว่าเวลาเขาสอบ ออกภาค ๓ จริงๆ พระที่สอบปีนั้นเหวี่ยงแตกไปตามๆ กัน ก็มีพระองค์หนึ่ง ท่านเห็นเป่ายานัตถ์ ท่านเลยบอก ขอยานัตถ์ผมหน่อยครับ ความจริงการสอบเปรียญ กรรมการเขาเคร่งครัดมาก เขานั่ง ๔ ด้าน ถ้ามองหน้าพูดกันคุยกัน หรือส่งกระดาษให้กัน เขาเอาเป็นตก คราวนั้นสอบที่วัดบวรฯ ที่ไหน ก็เหมือนกัน ก็ค่อยๆ ส่งยานัตถ์ไปให้ท่าน แล้วก็ชำเลื่องดู เห็นท่านเหวี่ยงแตกพลั๊ก ท่านบอกว่า ผมไม่รู้เรื่องเลยครับ ก็บอกว่า ไม่เป็นไร ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ผมก็เขียนตามเรื่องของผมจะฟังเขียน ก็เขียนไป ๑๕ นาที แล้วก็นำไปส่ง เมื่อนำไปส่งปรากฏว่าหัวหน้าคณะกรรมการหัวหน้าชั้น ได้แก่ **สมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดอรุณฯ** เวลานั้นเป็นเจ้าคุณศากยมุนี เจ้าคุณชั้นสามัญญ เวลาเขาให้จริงๆ ๔ ชั่วโมง แต่เขียน ๑๕ นาที ท่านก็แปลกใจ ท่านคงคิดว่า ทำไม่ได้ เขียนส่งเดสมาให้ ท่านบอกอย่าเพิ่งไปเลย เอากลับไปเขียนใหม่ ไม่เป็นไรหรอกผมเป็นหัวหน้าห้อง ผมไม่ถือ เป็นความผิด บอกไม่เป็นไรขอรับ ผมถือว่าหมดความสามารถผมแค่นี้ ท่านก็ชวนกินน้ำร้อนก่อน ชวนฉันน้ำร้อนนิดหน่อย แล้วก็บอก ไปเข้าห้องใหม่ซิ ไปดูใหม่ ไปทำให้เรียบร้อย เวลาเหลืออีกเยอะเยอะ อีกตั้ง ๓ ชั่วโมงกว่า ก็บอกว่า ผมทำได้แค่นี้แหละครับ จะนั่งอีก

ก็นั่งเสียเวลาเปล่า ท่านก็เลยขอจดชื่อ ฉายา วัด และคณะไว้ ก็ไม่ทราบที่ท่านจะจดเพื่ออะไร คิดว่าอาจจะเอาตกก็ได้

ปรากฏว่า ผลการสอบปรากฏ เขาประกาศขึ้นมา ปีนั้นได้คะแนนเอก คำว่า **คะแนนเอก** หมายความว่า **ไม่ผิดลัทธิเลย แปลได้ทั้งหมด** วิชาอื่นก็ได้ดีทั้งหมด และต้องใช้ทุกวิชาเหมือนกัน ฉะนั้นคาถาบทนี้จึงให้เด็กนักเรียน ให้คาถา บทนี้ไป ทุกคนก็ไปท่องจำ บอกว่าเวลาก่อนที่จะดูหนังสือ ให้ไหว้พระ นึกถึงพระพุทธเจ้าก่อน นึกถึงพระธรรม นึกถึงพระอริยสงฆ์ นึกถึงบิดามารดา ความดีของท่าน นึกถึงครูบาอาจารย์ และนึกถึงพระอินทร์ เจ้าของคาถาแล้วว่าสัก ๑ จบ แล้วก็ดูหนังสือ เมื่อจะเลิกจากอ่านหนังสือ ก็ว่าอีก ๑ จบ วันแรกๆ ก็อาจจะจำไม่ได้ แต่วันต่อไปอาจจะคล่องตัวขึ้นมาเอง เธอก็ทำตามนั้น เวลาจะสอบจริงๆ ทุกคนก็มากันเกือบทั้งโรงเรียน ยกทัพกันมาเลย ถนนขาวพริบด้วยเสื้อนักเรียนหญิง ต้องนั่งอยู่บนกุฏิ ให้เธออยู่ข้างล่าง เดินพรมน้ำมนต์ให้ บอกว่า ทุกคนต้องสอบไล่ได้ ไม่มีใครสอบไล่ตก กำลังใจเธอก็มี

ในที่สุดปีนั้นได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ นักเรียนไม่ตกเลยสักคน

คาถาพระยายม

นะโมพุทธายะ

ที่วัดสะพานนี้ หลวงพ่อสำเภาท่านเป็นโรคชนิดหนึ่งคือ เวลาเป็นขึ้นมา มันแน่นเสียดหน้าอก มันแน่นถึงกับทะเล็ง

วันหนึ่งก็กำลังนอนอยู่ ท่านพระยายม ท่านก็มา ท่านบอกว่าคุณโรค อย่างท่านสำเภานี้ ผมมีคาถาจะรักษา แต่คาถารักษาของผมนี้ รักษาโรคไม่หายนะ กันไม่ให้ตายก็ไม่ได้ รักษาโรคก็ไม่หาย แต่สามารถระงับทุกขเวทนาได้ ถ้ามีเวทนาหนักๆ อย่างท่านสำเภานี้ คุณไปเป่าที่หัวเถอะ ประเดี้ยวเดียวก็ระงับ ก็เป็นอันว่าคาถานี้ต่อมาภายหลัง มีหลายคนรับไปใช้ มีประโยชน์มาก คนที่มีทุกขเวทนามากๆ พอไปเป่าเข้านิดเดียวก็สงบทันที จะบอกให้ ทีแรกจะลืมแล้ว คาถา นี้ท่านบอกว่า ให้ความ **นะโมพุทธายะ** และเวลาก่อนจะว่าให้ **นึกถึงพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์เสียก่อน** แต่ถ้าเราจะเอาจริงๆ นะ ให้นึกถึงพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์ด้วย นึกถึงพระยายมด้วย

และต่อมาประมาณเดือนยี่ก็เห็นจะเป็นประมาณเดือนกุมภาพันธ์ หลวงพ่อสำเภา ก็ป่วย
ท่านแหม่ม ท่านเป็นลูกศิษย์ก็วิ่งมาบอกว่า หลวงพ่อสำเภาป่วย กำลังทะเล่สิ่งพรวดๆ เข้าไปถึงก็
 ตกใจ ท่านแน่นหน้าอก เสียจนกระทั่งโดดทะเล่สิ่งพรวดๆ ขึ้นมา ก็เลยช่วยกันจับ จับท่านมา
 เอาศิระของท่านวางบนตักแล้วก็เป่า นึกในใจ บอกแหม่มไปจุดธูปบอกพระยายมเดี๋ยวนี้นะ
 บอกให้ช่วยระงับทุกขเวทนา แหม่มก็ไปจุดธูป ๕ ดอก บอกพระยายม อาตมาก็นึกในใจ
 แต่ไม่ได้เป่าพรวดๆ นึกในใจเฉยๆ พอเริ่มนึกในใจเพียงแค่วินาทีเดียว อาการทุกขเวทนา
 ของท่านก็หยุด ท่านนอนสงบ อาตมาก็ให้นอนอย่างนั้น เป่านี้ก็อยู่อย่างนั้นประมาณสักครึ่ง
 ชั่วโมง เห็นท่านสงบ สงัดดีแล้วก็ค่อยๆ เอาศิระวางบนหมอน แล้วลุกมาข้างนอก มานั่ง
 คู้ข้างนอก ประเดี๋ยวเดียว เสียงว่าอีกแล้ว ทะเล่สิ่งอีกแล้ว ก็กลับเข้าไปใหม่ กลับเข้าไป
 เป่าใหม่ ทีนี้เป่าไม่เลิก คือไม่ได้เป่าพรวดๆ นะ นึกในใจเฉยๆ ว่า นะโมพุทธายะ ๆ ว่าช้าๆ
 สบายๆ นึกถึงพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์นึกถึงพระยายมด้วยขอให้ระงับทุกขเวทนา

เป็นอันว่า ต่อมาถึงเวลาใกล้จะเพล ท่านลืมตาขึ้นมาถามว่า เหลือเวลาอีกกี่นาทีจะ
 เพลครับ ท่านพูดเป็นปกติ ก็แหงนดูนาฬิกา ก็เลยบอกท่านว่า เวลานี้เหลือ ๓ นาทีจะเพล
 แล้วครับ ท่านก็เลยบอกว่า ผมขอลาครับ ถ้าเพลแล้วผมขอลา พอเสียงตีกลองเพลดัง ๆ ๆ
 ปรากฏว่าหลวงพ่อสำเภาหลับตาปั๊บ ตายไปเลย

เป็นอันว่า คาถาบทนี้ไม่หวงนะ บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทนะ ถ้าท่านผู้ใดต้องการ
 จะระงับทุกขเวทนาของใคร ใครเขาป่วยไข้ไม่สบาย มีทุกขเวทนามาก ให้จุดธูป ๕ ดอก จุด
 เทียน ๑ เล่ม มีดอกไม้ก็ใช้ด้วย ถ้างงเอิญในสถานที่นั้นไม่มีธูป ไม่มีเทียน ไม่มีดอกไม้
 ก็ไม่เป็นไร ให้นึกถึงพระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์ แต่พระศรีอาริย์ยังไม่เป็นพระพุทธเจ้าก็
 จริงแล แต่ทว่าต่อไปจะเป็นพระพุทธเจ้า และนึกถึงพระยายมด้วย แล้วเป่าที่ศิระ ค่อยๆ เป่า
 ไม่ต้องเป่าพรวดๆ ให้คนเป่าเหนื่อยหอกนะ นึกในใจ นั่งทางด้านเหนือศิระของเขา นึกว่า
 ขอให้ทุกขเวทนายะงับไป และจงอย่าลืมว่าเจ้าของบอกแล้วว่า คาถาบทนี้รักษาโรคไม่หาย
 กันตายก็ไม่ได้ แต่ว่าระงับทุกขเวทนาได้

คาถาบทนี้ไม่ต้องเสียค่าครู เป็นแต่เพียงว่า ยอมรับนับถือพระพุทธเจ้าเชื่อมั่นใน
 ท่าน ยอมรับนับถือพระยายม ก็ใช้ได้แล้ว

คาถานวด

อิมัสมีงมาเล อิมังเต มาสัง วัสสัง อุเปมิ

หลวงพ่อให้ที่บ้านสายลม (ห้ามแปล)

ให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยก่อนว่าคาถา แล้วให้ภาวนาเรื่อยไปขณะนวด

คาถาป้องกันอันตราย

รูปพระพุทโธ โหหิ

คาถาบทนี้ หลวงพ่อให้พระในพระอุโบสถ หลังจากทำพิธีพุทธาภิเษกแล้ว วิธีใช้คือให้ภาวนาคาถานี้เสกน้ำลายกลืนลงไปก่อนออกจากบ้าน ท่านกล่าวว่า แม้แต่ปีนก็ยังไม่ออก

คาถากันไฟไหม้

พระโส นามะ ยักโข เมตตะ ทันตะ ปริวาสะโก วาสุนี หะเต โหตุ เต
ชยะมังคลานิ

คาถากันฟ้าผ่า

อากาเสจะ พุทธทิงกะโร นะโมพุทธาเย

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

คาถากันไฟไหม้ และคาถากันฟ้าผ่านี้ ท่านพิมพ์เป็นใบปลิวแจกในขณะที่อยู่วัดสะพาน ท่านพิมพ์ไว้ว่า คาถานี้ของหลวงพ่อปาน ท่านให้บูชาไว้ทุกวันๆ ละ ๓-๕-๗-๙ จบ ทุกเช้าค่ำ จะปลอดภัยจากไฟไหม้และฟ้าผ่า

ต่อมาเมื่อหลวงพ่อมาอยู่ที่วัดท่าซุงแล้ว ท่านให้ใช้เฉพาะ 'โส นามะ ยักโข' เท่านั้น โดยกล่าวว่า 'ให้เขียนเป็นภาษาไทยไว้บนหัวนอน สวดมนต์กราบไหว้อยู่เสมอ ไฟไม่ไหม้ ฟ้าไม่ผ่า และกันนิวเคลียร์นิวตรอนได้ด้วย'

คาถาเสกน้ำล้างหน้าเพื่อเห็นอมนุษย์

ตั้ง นะโม ๓ จบ แล้วว่า พุทธาโมยะนะ

เมื่อเสกน้ำล้างหน้าแล้ว ท่านให้นั่งภาวนาคาถาว่า ดังนี้

อสฺย มสฺย สฺยทฺพิยฺสฺย อพุทฺธัง ปิจจักขามิ เตตฺติปิภาวัง อุทาสะ โกติมัง ทาเรจะ

อสฺย มสฺย สฺยทฺพิยฺสฺย อธฺมมัง ปิจจักขามิ เตตฺติปิภาวัง อุทาสะ โกติมัง ทาเรจะ

อสฺย มสฺย สฺยทฺพิยฺสฺย อสังมัง ปิจจักขามิ เตตฺติปิภาวัง อุทาสะ โกติมัง ทาเรจะ

ต้องอธิษฐานขอเห็นก่อนว่าจะพบใคร แล้วจึงจะภาวนา จนจิตถึงอุปจารสมาธิ จึงจะเห็นภาพได้ ท่านให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

คาถาสมเด็จพระพุทธกัสสป

หลวงพ่อบอกคาถาบทนี้ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๒๐

คาถาบทนี้ ท้าวเวสสุวรรณมาให้ ท่านบอกว่ให้สวดมนต์ไว้ทุกคืน ก่อนอื่นให้ระลึกถึง บารมีของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ อันมีสมเด็จพระพุทธกัสสปทรงเป็นประธาน เพราะท่านเป็นเจ้าของคาถานี้

พุทฺธัง มัดจิต ธัมมัง มัดใจ ศัตรูทั้งหลาย วินาศสันติ

พุทฺธัง มัดจิต ธัมมัง มัดใจ โรคทั้งหลาย วินาศสันติ

บทในบรรทัดที่ ๒ นี้รักษาโรค ท่านบอกว่าเสกน้ำให้กิน เสกอะไรให้กิน เสกข้าวให้กินก็ได้นะ แม้แต่ยาพิษมันก็สลายตัว

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

อีกบทหนึ่งของพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน

มะเตลี มะเตลี กิงกระระนัง มะเตลี อะหังปิตัง ชานามิ ชานามิ

ทั้ง ๓ บทนี้ ท่านให้สวดพร้อมกันเลย เวลาฉันข้าวก็เสก กลางคืนก็ให้ภาวนาไว้นะ ภาวนาไว้สักครู่ เข้าเย็นอะไรนี่นะ ท่านบอกว่าศัตรูจะพินาศไปเอง

สำหรับบทหลังศัตรูทำอะไรไม่ได้ จะทำอะไรแล้วเราจะต้องรู้อยู่เสมอ

บทกลางนะทำลายโรค ไอ้ทำลายโรคนี้ดีใช้ไหม เสกข้าวนะ ข้าวที่เราจะฉัน เสกซะหมด และคนอื่นกินก็เป็นยาไปหมด ให้เป็นยาสำหรับคนอื่นด้วยนะ ดีไหม ถ้าเห็นว่ามี ถ้าคุณจะให้ศึกษานี้ละ ถ้าจะใช้รักษาโรค คุณจะต้องหาดอกบัวมา ๓ ดอก ฐูป ๕ ดอก เทียน ๑ เล่ม บูชาขอท่านต่อพระพุทธรูป

ถ้าใครต้องการจะให้เรารักษา ต้องบังคับให้เขาเอาดอกบัวมา ๓ ดอกนะ ฐูป ๕ เทียน ๑ เล่ม เสกน้ำมันต์ เสกอะไร อะไรให้กินได้ นั่งทำก็ได้ นอนก็ได้ ภาวนาให้เป็นฌาน เป็นฌานในกรรมฐานภายในตัวเสร็จ อย่าลืมนะ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เกะกะก็ได้ ผลเท่ากันเป็นฌาน

คาถาคงกระพันชาติรี

พุทัง คงหนัง ธัมมังคงเนื้อ สังฆังคงกระดุก

หลวงพ่อให้แก้ทหารนาวิกโยธิน อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี คราวเยี่ยมเยียนเมื่อปี

พ.ศ.๒๕๑๙

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

คาถาเสกขี้ผึ้งสีปาก เมตตามหานิยม

(คาถาพระพุทธรักษา)
นาสังสิโม ปาสุชา

เมื่อสีผึ้งทาปากครั้งแรกออกมา ท่านแนะนำให้ใช้คาถานี้

คาถาโรยทราย (นะจิ้งจก)

นะโม พุทธายะ (ว่า ๑ จบ)
อติ ศัตรุ ยามาคะตา (โรยไปว่าไป)

คาถาบทนี้ ท่านบอกหลังจากกลับมาจากพิธีพุทธาภิเษกผ้ายันต์มหาพิชัยสงคราม ที่พระอุโบสถ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ ทรงอาราธนาหลวงพ่อกับพระสงฆ์มอบหมายให้หลวงพ่อนิมนต์ 'พระสุปฏิปันโน' มาร่วมในพิธีนี้ด้วย

ในวันนั้นได้มีทรายเข้าปลุกเสกด้วย ท่านบอกให้ใช้เฮลิคอปเตอร์ขึ้นไปรยตามแนวชายแดน พร้อมกับว่าคาถาบทนี้ไปด้วย ท่านบอกว่าเป็นคาถาเนจิ้งจก เป็นการป้องกันศัตรู

คาถากำบังตัว

สัมปะติจฉามิ

- คาถาบทนี้ใช้ประโยชน์หลายอย่างและท่านเคยบอกให้ทหารตำรวจชายแดนโดยกล่าวว่า ถ้าตกอยู่ในวงล้อมของข้าศึก ให้ใช้คาถาบทนี้กำบังตัว จะทำให้ข้าศึกมองไม่เห็นตัวเรา ในเวลาที่จะผ่านแนวข้าศึกออกมา

ในบันทึกท่านเขียนว่า "สัมปฏิจฉามิ ได้ในกรรมฐาน มีนิมิตว่านั่งอยู่หลายคน ทหารพวกมากมันจะทำร้าย พระท่านให้ว่าคาถาบทนี้ คุ้มทุกคน และว่ามันหลีกไปเอง แล้วมันก็หลีกไปจริงๆ เห็นจะเป็นคาถาปลอดภัย"

คาถาเมตตา

พระอรหันต์ สุคโต ภควา นะเมตตาจิต

คาถาบทนี้ หลวงพ่อบอกให้ใช้ในเวลาที่จะไปติดต่อผู้อื่น เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยก่อนจะออกจากบ้าน ให้นำใบหน้าของผู้ที่เราจะไปหาก่อน แล้วภาวนา คาถาบทนี้ไปด้วย เมื่อไปพบแล้วจะสำเร็จผลตามที่ต้องการ คาถานี้หลวงพ่อบอกว่า ท่านได้จากหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

คาถาสมเด็จประธาน

มหาโคตมะ ปาทะเกหิ จะ อปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง
เสกของต่างๆ ให้มนุษย์จะได้มีจิตเมตตาต่อกัน เสกอะไรก็ได้

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เสกของขายภายในร้าน

ท่านให้เสกด้วยพระเจ้า ๑๖ พระองค์ โดยให้เจ้าของนำมาอย่างละชิ้น เสกไว้ภายในร้าน จะขายของดี

คาถาพระเจ้า ๑๖ พระองค์

นะมะนะอะ นอกอนะอะ กอออนอะ นะอะกะอัง
อุมิอะมิ มหิสต์ัง สุนะพุทัง สุนะนะอะ

คาถาท่านท้าวเวสสุวรรณ

พัยคมา พัยคมัง มานี้ให้หมด

เป็นคาถาภาวนาให้คนมารวมกัน อธิษฐานเอาตามใจ ภาวนาเรียก เสกเป็ง สีสึงก็ได้

คาถาพระโมคคัลลานะ ประทาน

๑. อิติ สุขติ สุขโต

๒. อิติ สุกติ สุกโต

๑. ทำน้ามนต์ให้คนอยู่ในบ้านจะได้รับความเมตตาเป็นพิเศษ
ประวัติ คนป่วยหากคนเมตตาได้ พอรदन้ามนต์นี้แล้ว กลับมีคนเมตตารักใคร่
๒. ทำน้ามนต์ให้คนเดินทาง จะประสบผลสมประสงค์และปลอดภัยทุกประการ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

คาถาพระพุทธรักษา

จิตตะมหาโจรัง วิชาสสันติ

ทำลายจิตศัตรูให้หมดจิตที่คิดร้าย จะเสกน้ำล้างหน้า สวดมนต์หรือทำอย่างไรก็ได้

คาถาให้สารภาพ

กัณ्हัง อเสนโต อเทสยิ

บอกความจริงหมด

คาถาท่านท้าวมหาราชทั้ง ๕

อิติ สัมมาสัมพุทฺธัสสะ พระอรหันรักษา

ท่านบอกว่าไม่ต้องกลัวอันตราย

คาถาสมเด็จพระพุทธรักษา

จิเจตะสา มหามันตัง

สอนให้ทำน้ำมนต์ใช้การทุกอย่างสวัสดิ์เป็นมหาเมตตา และทำลายโชคร้ายทั้งหมด ให้กลายเป็นดี รักษาโรคทั้งหมด ตามแต่จะอธิษฐาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

คาถาหลวงพ่อศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

โหด

ประสงค์อะไรก็ได้ ตามนิมิตมีผู้จงล้างจะทำอันตราย แต่เมื่อพบแล้วกลายเป็นมิตรไป

คาถาทำน้ำมันต์เพื่อความสวัสดิ์

สำหรับชาย

โส อัดถลัทโธ สุขโต
อโรโค สุขโต โหหิ

วิรุพโห พุทธสาสนเน
สหะสัพเพหิ ญาตภิ

สำหรับหญิง

สา อัดถลัทธา สุขิตา
อโรคา สุขิตา โหหิ

วิรุพหา พุทธสาสนเน
สหะสัพเพหิ ญาตภิ

พุทธคาถา

มหาวิชัย โหหิ อสังวาโส

ภavnากันอันตรายทุกอย่าง ผู้คิดร้าย จะย่อยยับไปเอง เป็นมหามงคลทุกประการ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

มโนมยิทธิพิเศษ

๑. หาดอกไม้สีขาวใส่ขัน เทียน ๒ เล่ม เงิน ๓ บาท

ผู้ต้องการจะนั่ง ไหว้พระแล้วจับขัน

๒. อาจารย์ (ครูฝึก) สอนให้ว่าดังนี้

วันทนะ สุตติ ลิกขา ปัญจะขามิ เสสัง มังคะลัง คัจฉามิ

แล้วเป่าลงในขัน ๓ ที เสร็จแล้ววางขัน นั่งขัดสมาธิ ไหว้พระหลับตาภาวนาว่า

พุทธัง เมนาถัง เมนาโถ กัมมัฏฐานะ กัมมัฏฐานัง ข้าขอเข้ากรรมฐานและ
วิปัสสนากรรมฐานเจ้าทั้งหลาย ให้ตั้งมั่น

ทุติยัมปิ ธัมมัง เมนาถัง เมนาโถ กัมมัฏฐานะ กัมมัฏฐานัง ข้าขอเข้า
กรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานเจ้าทั้งหลาย ให้ตั้งมั่น

ตติยัมปิ สังฆัง เมนาถัง เมนาโถ กัมมัฏฐานะ กัมมัฏฐานัง ข้าขอเข้า
กรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานเจ้าทั้งหลาย ให้ตั้งมั่น

เมื่อจบแล้วก็ตั้งจิตอธิษฐานตามความปรารถนา เมื่อไปได้จะล้มลงนอน
อาจารย์ (ครูฝึก) ขณะที่เขาอธิษฐาน อาจารย์เป่าด้วย

คัจฉะ อุมุมหิ

เมื่อจะเรียกกลับ เรียกด้วย

อาคัจฉะเยยะ อาคัจฉะเยหิ

แล้วเรียกชื่อก็รู้สึกตัว

คำปฏิญาณตนเพื่อเป็นพุทธมามกะ

คำปฏิญาณตนเพื่อเป็นพุทธมามกะนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบอกหลวงปู่ให้สอนเด็กนักเรียนโรงเรียนพระสุธรรมยานเถระวิทยาที่อยู่ประจำ เพราะสวดมนต์อย่างเดี๋ยวจิตไม่มั่นคงเท่ากับปฏิญาณตน

อระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา พุทธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าฯ ขอนมัสการสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์ ด้วยความเคารพ

สวากขาโต ภาวะวะตาธัมโม ธัมมังนะมัสสามิ

ข้าฯ ขอนมัสการพระธรรม คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยความเคารพ และจะปฏิบัติตามคำสั่งสอนทุกประการ ตลอดชีวิต

สุปฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ

ข้าฯ ขอนมัสการพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ด้วยความเคารพ

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ (ว่าสามครั้ง)

ข้าฯ ขอนมัสการสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์พระองค์นั้น ด้วยความเคารพ

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ ข้าฯ ขอถึงพระพุทฺธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง ตลอดชีวิต

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ ข้าฯ ขอถึงพระธรรม คำสั่งสอนของพระพุทฺธเจ้า เป็นที่พึ่ง และจะปฏิบัติตามพระธรรมนั้นตลอดชีวิต

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ ข้าฯ ขอถึงพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นที่พึ่ง ตลอดชีวิต

และพวกข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะปฏิบัติทางกาย วาจา และใจ ตามคำแนะนำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังต่อไปนี้ ตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางกาย

๑. จะมีจิตเมตตา คือความรัก กรุณา คือความสงสาร ในบุคคลและสัตว์ทั่วไป ไม่ฆ่า และไม่ทำร้ายร่างกายคนและสัตว์ตลอดชีวิต

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมยาน

๒. จะมีอารมณ์พอใจเฉพาะทรัพย์สินที่หามาได้โดยชอบธรรม ไม่อึดแย้ง
ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่นตลอดชีวิต
๓. จะมีอารมณ์พอใจเฉพาะคู่ครองของตน ไม่อึดแย้งสามี ภรรยา และคนรักของ
ผู้อื่นตลอดชีวิต
๔. จะทรงสติ คือความระลึกได้ สัมปชัญญะ คือความรู้ตัว ให้สมบูรณ์ไม่
เลื่อนเสมอ โดยไม่ดื่มสุราและเมรัย และไม่เล่นการพนันทุกประเภท
ตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางวาจา

๑. จะไม่พูดปด คือวาจาไม่ตรงความจริงตลอดชีวิต
๒. จะไม่พูดวาจาหยาบค้าย ให้เป็นที่สะเทือนใจของผู้รับฟัง จะพูดแต่วาจา
ไพเราะตลอดชีวิต
๓. จะไม่พูดวาจาส่อเสียด ยุยงให้ผู้ใดแตกร้างกัน จะพูดแต่วาจาให้ทุกคนมีความรัก
ความสามัคคีกันตลอดชีวิต
๔. จะไม่พูดวาจาที่ไม่เป็นประโยชน์ วาจาใดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับฟัง จะพูด
เฉพาะวาจานั้นตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางใจ คืออารมณ์นึกคิด

๑. ไม่คิดอยากได้ทรัพย์สมบัติของผู้อื่นตลอดชีวิต
๒. ไม่คิดประทุษร้ายผู้อื่นตลอดชีวิต
๓. มีความเห็นถูกต้องคือมีความเห็นว่า คำปฏิญาณทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วและจะ
กล่าวต่อไปเป็นคุณธรรมที่มีคุณเลิศ เป็นเหตุให้เกิดความสุขจะปฏิบัติตามนั้น
ตลอดชีวิต

ธรรม ๔ ประการที่ข้าฯ จะปฏิบัติต่อไปอีกคือ

๑. ทาน การให้ คือการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความรัก ความ
สามัคคีในเพื่อนร่วมงาน หรือร่วมคณะ ข้าฯ จะทำเสมอตลอดชีวิต
๒. ปิยวาจา การพูดดี พูดไพเราะ เป็นวาจาที่เพื่อนร่วมงานหรือร่วมคณะชอบ ข้าฯ
จะพูดวาจาประเภทนั้นตลอดชีวิต

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๓. จะช่วยเหลือการทำงานของเพื่อนร่วมงาน หรือร่วมคณะ ที่เกินความสามารถของเพื่อนตลอดชีวิต
๔. จะทำตนเสมอกับเพื่อน ไม่ถือตนเห็นว่าเราดีกว่าเขา เราเสมอเขา หรือเราเร็วกว่าเขา

ธรรม ๔ ประการนี้ เป็นปัจจัยให้เกิดความรักของเพื่อน และผู้มาพบเห็น ข้าฯ จะปฏิบัติธรรม ๔ ประการนี้ด้วยดีตลอดชีวิต

พรหมวิหาร ๔

พรหมวิหาร ๔ นี้ เป็นธรรมที่ทำให้คนให้เป็นใหญ่ในความดี บุคคลผู้ใดถ้ารู้การปฏิบัติในพรหมวิหาร ๔ เป็นปกติแล้ว จะมีอายุเท่าไร มีตำแหน่งหน้าที่สูงขนาดไหน มียศถาบรรดาศักดิ์สูงส่งเท่าไรก็ตามที่ พระพุทธเจ้าก็ยังถือว่า ผู้นั้นเป็นคนแล้วไม่ควรคบ ไม่ควรนับถือ ไม่ควรแสดงความเคารพ พวกข้าฯ ทั้งหลายจะปฏิบัติตามพรหมวิหาร ๔ นี้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นคนดีของพระพุทธเจ้า คือ

๑. เมตตา จะมีความรักในคนและสัตว์ เสมอด้วยความรักตนเองตลอดชีวิต
๒. กรุณา ความสงสาร จะมีความสงสารคนและสัตว์ทั่วไป ถ้าไม่เกินวิสัยที่จะช่วยได้จะช่วยให้เขามีความสุขตลอดชีวิต
๓. มุทิตา จะมีจิตอ่อนโยน ไม่อิจฉาริษยาใคร เมื่อเห็นเขาได้ดี และจะพยายามทำความดีตาม เพื่อรับผลความดีนั้นเหมือนเขา
๔. อุเบกขา ถ้าสิ่งใดเกินวิสัยที่จะช่วยผู้ที่มีทุกข์ได้ จะไม่ซ้ำเติมให้ผู้นั้นมีทุกข์ยิ่งขึ้นจะวางเฉยไว้ก่อน ถ้าโอกาสจะช่วยเขาได้เมื่อไร จะช่วยให้เขาพ้นทุกข์ทันที

(หลังจากนี้ต่อไปให้สมาทานพระกรรมฐาน)

อิมาหัง ภะคะวา อตตะภาวัง ตุมหากัง ประิงจะขามิ ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบกายถวายชีวิตแด่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นตลอดชีวิต (เมื่อสมาทานแล้วเปล่งวาจา ระงับนิวรณ์ และปรารณานิพพาน ดังนี้)

อธรรมเลว ๕ ประการ ที่ทำให้ฉานและปัญญาไม่เกิด ข้าฯ ขอรังงับธรรมนั้นไม่ให้มีในใจ เพื่อมรรคผลนิพพาน เฉพาะเวลาทำสมาธิ อธรรม ๕ ประการ คือ

๑. ความรักในระหว่างเพศ
๒. อารมณ์ไม่พอใจ
๓. ความง่วง
๔. อารมณ์ฟุ้งนอกกลุ่มนอกทางที่ภาวนา
๕. ความสงสัยในผลของการปฏิบัติ

อธรรม คือ ความเลว ๕ ประการนี้ จะไม่มีในจิตของข้าฯ ขณะทำสมาธิ และข้าฯ ขอตัดสิ้นใจตามความจริงที่พระพุทธเจ้าต้องการดังนี้

๑. เกิดเป็นมนุษย์มีแต่ความทุกข์ เราไม่ต้องการเกิดเป็นมนุษย์อีก
๒. เกิดเป็นเทวดาหรือพรหมมีความสุข แต่อยู่ได้ไม่นาน ต้องลงมาเกิดเป็นมนุษย์ หรือเป็นสัตว์เดือรั้งฉาน หรือบางทีก็ต้องไปเกิดเป็นสัตว์นรก ข้าฯ ไม่ต้องการเกิดเป็นเทวดาหรือพรหม
๓. เมื่อร่างกายนี้พังเมื่อไร ขอไปที่นิพพานแห่งเดียว

ขออธิบายความมุ่งหมายที่นำคำปฏิญาณเพื่อเป็นพุทธมามกะ ทั้งนี้เพราะ ว่าบรรดา ท่านพุทธบริษัททั้งหลายทุกคนถือว่าเป็นพุทธมามกะ คำว่า **พุทธมามกะ** นี้แปลว่า **ผู้นั่งใกล้ พุทธศาสนา** หรือว่า **ผู้เข้าถึงพระพุทธศาสนา** หรือนับถือพระพุทธศาสนา คนที่นับถือพระพุทธศาสนาจริงๆ ทุกคนจะต้องไม่ละเมิดความดีหรือไม่ทำความชั่วตามที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าพระพุทธเจ้าต้องการให้ทุกคนเข้าถึง ซึ่งพระนิพพานเพราะการเกิดเป็นมนุษย์ก็ดี เป็นเทวดาก็ดี เป็นพรหมก็ดี ไม่มีความสุขจริงเป็นมนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ตลอดชาติ เป็นเทวดาหรือพรหมมี ความสุขก็จริงแท้ แต่ทว่าเขาไม่สามารถจะทรงชีวิตตลอดกาลได้ เมื่อหมดบุญวาสนาบารมีก็ต้องกลับมาเกิด อาศัยที่เราทำความชั่วไว้ก่อน ก็ต้องกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ถ้าบาปน้อย ถ้าบาปมากหน่อยก็ต้องลงอบายภูมิ เป็นสัตว์นรกเป็นต้น

ฉะนั้นการที่บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนปฏิญาณตนเป็นพุทธมามกะ คือบุคคลผู้ยอม รับนับถือพระพุทธเจ้าให้ปฏิบัติตามคำที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เพราะการปฏิญาณตนตามที่ กล่าวมาแล้วทั้งหมดผลที่จะพึงรับจริงๆ ถ้าทำได้ครบถ้วนก็คือพระโสดาบันกับพระสกิทาคามี ถ้ามีอารมณ์จิตเข้มแข็งละก็สามารถจะเป็นพระอนาคามีได้ ถ้ามีปัญญาแจ่มใสใช้ความฉลาด เข้าประคับประคองเราก็เป็นพระอรหันต์ได้ แต่ทว่าถ้าบุคคลใดมีความมั่นคงจริงๆ ในเหตุที่ กล่าวมาแล้วทั้งหมด อย่างน้อยที่สุดทุกคนจะเป็นพระโสดาบันและสกิทาคามี **ชื่อว่าเราเป็นผู้ เข้าถึง กระแสซึ่งพระนิพพาน มีหวังพระนิพพานได้แน่นอน**

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายที่ได้อ่านคำปฏิญาณตน แล้วให้ทุกคนปฏิบัติตามคำปฏิญาณให้ครบถ้วนทุกประการ อย่างน้อยที่สุดถ้ามีศรัทธาเบาท่านก็ไม่ต้องไปเกิดเป็นสัตว์นรก จะเกิดได้เป็นเทวดาหรือพรหมเท่านั้น ถ้าหมดบุญวาสนาจากเทวดาหรือพรหมก็มาเกิดเป็นมนุษย์ การที่มีจิตเมตตาไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จะเป็นปัจจัยให้เราเป็นผู้มีอายุยืน ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย การไม่ถือเอาทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่นมาเป็นของตน จะเป็นปัจจัยให้เรามีความร่ำรวยในชีวิต การที่ไม่ละเมิดสามี ภรรยาและคนรักของบุคคลอื่น จะเป็นปัจจัยให้คนในปกครองว่าง่ายสอนง่ายอยู่ในโอวาท การที่ไม่พูดมุสวาทจะเป็นคนให้เกิดมีวาจาเป็นทิพย์ พูดอะไรใครก็ชอบฟัง การไม่ละเมิดข้อสุราและเมรัย จะเป็นปัจจัยให้เราไม่เป็นโรคปวดหัว ไม่เป็นโรคประสาทและไม่เป็นโรคบ้า อย่างนี้เป็นต้น แต่การตรงกันข้ามถ้าเราละเมิดปัญจเวร ๕ ประการ คือ

๑. มีจิตโหดร้าย **ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต** อย่างนี้ถ้ากลับมาเกิดเป็นคนอีกจะเป็นคนโรคมาก และมีอายุสั้นพลันตาย อายุไม่ถึงอายุขัยตาย
๒. ถ้าหากว่าเราละเมิดข้อ**อกินนาทาน** ทรัพย์สินสมบัติจะเสียเพราะไฟไหม้ ถูกโจรลัก น้ำท่วมหรือลมพัดให้เสียหาย
๓. ถ้าเราละเมิดข้อ**กาเมศุมิงฉาจาร** เกิดมาเป็นคน คนในปกครองจะว่ายากสอนยาก ไม่อยู่ในโอวาท
๔. ละเมิดในข้อ**มุสวาท** ชอบพูดโกหกมดเท็จอย่างนี้ ถ้าเกิดมาเป็นคนเรา พูดดีและพูดตรงไม่มีใครอยากฟัง แล้วไม่มีใครอยากเชื่อ
๕. ถ้าการดื่ม**สุราและเมรัย** จะเป็นปัจจัยให้เราเป็นโรคปวดหัว เป็นโรคเส้นประสาทและโรคบ้า

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลายโดยทั่วหน้า จงพากันปฏิบัติตามคำปฏิญาณตนให้ครบถ้วน ถ้าท่านเป็นคนรักตัวเอง **ถ้าท่านปฏิบัติไม่ครบถ้วน ทุกคนหวังได้ถึงอบายภูมิ** เกิดเป็นมนุษย์แล้วก็สามารถตายจากความเป็นมนุษย์ ก็ไปเกิดเป็นสัตว์นรกบ้าง เป็นเปรตบ้าง เป็นอสุรกายบ้าง เป็นสัตว์เดรัจฉานบ้าง ถ้าเกิดในนรกก็ต้องรับผลจากการละเมิดปัญจเวร ๕ ประการ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธบริษัททุกคนให้ปฏิบัติตนตามนั้น ถ้าหวังดีกับตนเอง

สำหรับข้อวัตรปฏิบัติต่อไป ท่านที่ปฏิญาณตนแล้วตอนหัวค่ำก็ไม่จำเป็นต้องนั่งทรมาณกาย เพราะการเจริญพระกรรมฐานไม่ถือเป็นการนั่งอย่างเดียว จะนั่งก็ได้ จะยืนก็ได้ จะ

เดินก็ได้ จะนอนก็ได้ ได้ทั้ง ๔ อย่าง ถ้าทางที่ดีทุกคนเหนื่อยยากมาตั้งแต่เวลาเช้ามีด ตื่นเมื่อไหร่ก็ใช้จิตคิดเมื่อนั้น การทำงานมีความเหน็ดเหนื่อยทุกคน ได้พักผ่อนจะนอนก็ได้ เวลาจะนอนกราบพระลงไปทั้งหมดก่อน ๓ ครั้ง ตั้งใจนึกถึงรูปพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ และท่านผู้มีคุณ

นอนแล้วรวบรวมกำลังใจจับคำภาวนา และลมหายใจเข้าออกพอสมควร จับพระรูปพระโณมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ชัดเจนแจ่มใส พุ่งใจไปจุฬามณีเจดีย์สถาน นมัสการพระพุทธเจ้าที่นั่นพร้อมด้วยพระอรหันต์ หลังจากนั้นไปบังทุกัมพลศิลาอาสน์ ไปไหว้ท่านผู้มีคุณ หลังจากนั้นทุกคนพุ่งจิตไปนิพพาน นมัสการพระพุทธเจ้า เข้าไปอยู่ในสถานที่ของเรา และก็ตัดสินใจอยู่ตรงนั้น จะพบใครก็ได้ขณะที่อยู่ตรงนั้น ตัดสินใจว่าถ้าร่างกายพังเมื่อไหร่ขอมาที่นี่แห่งเดียว

เวลาที่ขึ้นไปอย่างนั้น ถ้าร่างกายจะหลับพล่อยหลับไปเลย อย่าดึงไว้ เพราะถ้าหลับในขณะที่ทำสมาธิวิปัสสนาญาณ อารมณ์จิตจะผ่องใส จะมีการหายเหนื่อย ตื่นขึ้นมาจะมีอารมณ์ชุ่มชื่น

สำหรับเวลาเข้าตรูถ้าตื่นขึ้นมาทุกคนให้นมัสการพระรัตนตรัยเสร็จ ปฏิญาณตนเป็นพุทธมามกะ หลังจากนั้นรวบรวมกำลังใจใช้มนมยิตธิพุ่งใจไปพระจุฬามณีเจดีย์สถาน และไปบังทุกัมพลศิลาอาสน์ไหว้ท่านผู้มีคุณ ไปพระนิพพานไหว้พระพุทธเจ้า หลังจากนั้นจะไปวิมานของเราหรือไปที่ไหนก็ได้ และก็ตัดสินใจว่าขึ้นชื่อว่าความชั่วแดนของความชั่วคือเมืองมนุษย์เราไม่ต้องการเกิดอีก เราต้องการคือ **พระนิพพาน**

ถ้ามีโอกาสให้ทุกคนใช้ **บุพเพนิวาสานุสสติญาณ** คือระลึกชาติถอยหลังว่าเราเคยเกิดเป็นมนุษย์มากี่ชาติ แต่ละชาติเรามีความสุขหรือมีความทุกข์ ถ้าขณะใด คิดว่าเรามีความสุขให้ทราบว่าเวลานั้นเราเห็นผิดไปแล้ว ใช้ไม่ได้ ทุกชาติของมนุษย์ที่มีแต่ความทุกข์ เราเกิดมาเป็นมนุษย์อย่างเดียวใช้ใหม่ ความจริงแล้วมันก็ไม่ใช่ ถอยหลังไปดู อยากจะรู้ต้องการเกิดเป็นมนุษย์ก็ชาติขอดูชาติ มนุษย์ชาติละ ๑ ภาพ ความเป็นอยู่เป็นอย่างไร มีความทุกข์ขนาดไหน เกิดแล้วมีแก่ มีเจ็บ มีตาย มีความทุกข์ร้อนขนาดไหนดูไว้ และถอยหลังไปเราเคยเกิดเป็นสัตว์ เจริญงานประเภทไหนบ้าง ขอดูภาพทั้งหมด ชนิดละก็ชาติ ขอเห็นชาติละตัว เราก็จะทราบว่าเราเคยเกิดเป็นสัตว์เจริญงานมาเยอะ

ต่อไปก็ขอดูในสมัยที่เป็นอสุรกายบ้าง เป็นเปรตบ้าง เป็นสัตว์นรกบ้าง เราก็จะเห็นว่าการเกิดแต่ละคราวเต็มไปด้วยความทุกข์ ต่อไปก็ดูชาติที่เกิดเป็นเทวดา หรือพรหมเราก็จะเกิดมาแล้ว แต่ละอย่างหลายชาตินับชาติไม่ถ้วนเราก็จะไม่สามารถจะทรงตัวอยู่ได้ ต้องกลับ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เกิดมาเป็นมนุษย์ใหม่ มีความทุกข์ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ คือการระลึกชาติได้ เป็นปัจจัยให้เกิดนิพพิทาญาณ คือความเบื่อหน่ายเป็นปัจจัย ให้เป็นพระอรหันต์ให้ถึงนิพพานเร็ว

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทุกคนที่ปฏิบัติธรรมนี้ ให้ตั้งใจใช้ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณให้มาก ท่านจะเข้านิพพานได้ตามความประสงค์ขององค์ สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ในชาติปัจจุบัน

พิธีพุทธภิเษก

วิธีการปลุกพระ ปลุกผ้ายันต์ และวัตถุมงคลต่างๆ ถ้าพระเข้าชั้นที่เรียกว่าได้ทิพจักขุญาณ โดยมากเขาไม่ทำเองนะ เขาเทียรวานพระมาทำ พระพุทธเจ้าบ้าง พระปัจเจกพุทธเจ้าบ้าง พระอริยสงฆ์บ้าง เทวดาบ้าง พรหมบ้าง อันนี้ก็สบายดี แต่หากว่าทำเองไม่ช้ำมันก็เจ๊งตัวเองก็ยังคุ้มครองตัวเองไม่ค่อยได้ คนมันทำก็ตายนี่ แล้วมันจะไปคุ้มครองความตายของใครเขาได้ วิธีทำฉันก็บวงสรวงขมนุมนเทวดา อาราธนาบารมีพระทั้งหมด ตั้งแต่พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอริยสาวกทั้งหมด พรหมทั้งหมด เทวดาทั้งหมด ครูบาอาจารย์ทั้งหมด ฉันทยกยอดเลย ยกยอดในเมื่ออาราธนาให้เห็นท่านมา กันครบถ้วน แล้วมาทำกัน เมื่อท่านบอกว่าไม่มีอะไรจะบรรจุแล้ว เต็มแล้วฉันก็เลิก จงจำไว้นะ การที่เราจะเสกพระเสกยันต์อะไรต่ออะไรนี่นะ ถ้าเสกด้วยอำนาจกำลังของเราละก็ ไม่ช้ำมันก็เสื่อม เรานะมันดีแค่ไหน การเสกว่าคาถาต่างๆ นี่ก็เป็นการอาราธนา บารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หรือเทวดา หรือพรหมมาช่วย แต่ว่าคาถาบางอย่างก็จะว่าแต่เฉพาะบางจุด การเสกพระเสกเจ้าหรือว่าผ้ายันต์เสก อะไรต่ออะไรพวกนี้ ถ้าเราเอาตัวของเราออกเสีย เราไม่เข้าไปยุ่ง แต่อาราธนาบารมีพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอริยสาวกทั้งหมด พรหมหรือเทวดาทั้งหมดท่านมาช่วย ท่านทำประเดี๋ยวเดียวสองสามนาทีมันก็เสร็จ ดีกว่าเราทำ ๑,๐๐๐ ปี แล้วเราจะเอาอะไรบ้างก็อาราธนาบอกท่าน บอกว่าขอให้ใช้ได้อย่างนั้นอย่างนี้ แต่อย่าลืมนะ ถ้าใช้ในทางทุจริตหรืออกุศลของกรรม บังคับไม่มีอะไรจะคุ้มครองใครได้ ถ้าหากว่าใครเลวอยู่แล้วก็คอยพุงๆ ให้เลว น้อยลงไปนิดหนึ่งได้ ถ้าใครดีขึ้นมาหน่อยก็พุงๆ ให้ดีมากได้ นี่เป็นกฎของอำนาจ พุทธบารมี ธรรมบารมี สังฆบารมี และพรหมและเทวดาทั้งหลาย การทำตัวเป็นคน เก่งเองนะมันใช้ไม่ได้ มันต้องให้พระท่าน เก่งซี พระพุทธท่านเก่ง พระธรรมท่านเก่ง พระสงฆ์ท่านเก่ง พรหมท่านเก่ง เทวดาท่านเก่ง ของที่เราทำเราจะไปตามคุ้มครอง ชาวบ้านชาวเมืองได้ยังไงทุกคน ถ้าหากพระก็ดี พรหมก็ดี เทวดาก็ดี ท่านช่วยคุ้มครอง ท่านก็มองเห็นได้ถนัด สงเคราะห์เขาได้โดยสะดวก

พระของฉัน หรือของๆ ฉันที่ออกแจกก็ตาม ฉันไม่เคยบอกว่าเป็นของๆ ฉันเป็นของคงกระพันชาติ อันนี้ต้องจำกันไว้ด้วย ใครที่รับของๆ ฉัน แล้วจงทราบว่าเป็นฉันไม่เคยรับรองเรื่องคงกระพันชาติ เพราะเรื่องนี้ถ้าใครรับรอง คนนั้นก็โง่ มันเป็นกฎของกรรม คนที่เหนียวๆ

ยังไม่ออกฟันไม่เข้า แต่ก็ทะลุทุกราย ถ้ากรรมชั่วมันเข้ามาถึงแล้ว กรรมที่เป็นบาปมันก็เปิดโอกาสให้คนหนังเหนียวนี้ ตายเพราะอาวุธนับไม่ถ้วน

ความมุ่งหมายในการใช้พระคล่องคอ โดยมากพวกเรามักจะเข้าใจผิดกัน ที่พระท่านทำพระไว้ให้คล่องคอ ก็หมายถึงว่า **บุคคลที่มีใจเคารพในพระพุทธเจ้า มีใจเคารพในพระธรรม มีใจเคารพในพระอริยสงฆ์** แต่ทว่ามีกำลังใจที่เข้าถึงพระรัตนตรัยทั้ง 3 ประการ ยั่งอ่อนอยู่

ฉะนั้น จึงได้ทำรูปเปรียบของพระพุทธเจ้าก็ดี รูปเปรียบของพระสงฆ์องค์ใดองค์หนึ่งก็ดี ที่เป็นที่เคารพนับถือห้อยคอไว้ ถ้าหากว่าเรานึกถึงพระท่านไม่ออก จะได้นำพระขึ้นมาดู รูปนี้เป็นรูปองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงแนะนำให้เราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ตามระบอบแห่งความดีที่เรียกกันว่า **พระธรรมวินัย**

นี่ความจริงเป็นความมุ่งหมายของผู้ทำต้องการอย่างนั้น หมายความว่าคนที่มีพระห้อยคอ ควรจะทำใจอย่างพระหรือมีฉะนั้นคนที่มีพระห้อยคอ ก็ควรจะทำตามที่พระแนะนำ ให้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ แต่ว่าพวกเราก็กลับมาพลิกแพลงเสีย เอาพระไปติดกับชาวบ้านเขา ไปยุให้พระตีกัน

พระที่นำมาห้อยคอนี้ พระท่านทำขึ้นมาได้ด้วยอาศัยอำนาจของพระพุทธานุภาพนะ อำนาจของพระพุทธานุภาพนี้สามารถที่จะช่วยคนที่ไม่ถึงอายุขัยให้พ้นจากอันตรายได้

ที่เรียกว่า **พระเครื่อง** อันนี้ใช้ได้ แต่ถ้าหากจะเรียก **เครื่องรางของขลัง** อันนี้ใช้ไม่ได้ พระทุกองค์ท่านทำมาไม่ใช่ของขลังท่านทำมาด้วยวิชาที่เขาเรียกว่า **พุทธศาสตร์** ไม่ใช่ **ไสยศาสตร์** พุทธศาสตร์กับไสยศาสตร์มีค่าต่างกัน

พวกของขลังนี้เป็นไสยศาสตร์ เขาทำมาเพื่อขาย สำหรับพุทธศาสตร์ เขาทำเพื่อการสงเคราะห์ เพื่อให้บุคคลที่มีพระประเภทนี้ไว้ ถ้ามีจิตใจเคารพในคุณพระรัตนตรัย ถ้าไม่ถึงอายุขัย ถ้าอันตรายของชีวิตจะพึงเกิดขึ้น ก็สามารถปลอดภัยจากอันตรายนั้นได้

วิธีทำน้ำมนต์

บันทึกเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๖ ตรงกับแรม ๙ ค่ำ เดือน ๘ วันนี้ เจริญกรรมฐานเวลา ๘.๓๐ น. จิตจับอานาปาฯ และปราโมทย์ในพระนิพพานเป็นอารมณ์ เมื่อภวะจิตเข้าสู่แดนพระนิพพานพบท่านโมคคัลลาน์ และท่านกัจจายนะ แล้วเข้าไปสู่หน้าห้อง ห้องหนึ่งมีพระบอกว่าเป็นที่ประทับขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นท่านเสด็จออกแล้วทรงนำบาตรมาลูกหนึ่งทรงเทน้ำเก่าในบาตรออกแล้ว ทรงตักน้ำใหม่ทำน้ำมนต์ คิดว่าท่านจะรดน้ำมนต์ให้ แต่ความจริงกลายเป็นท่านสอนให้ทำน้ำมนต์โปรดคน น้ำมนต์ที่ทำ ห้ามเรียกค่าจ้างรางวัล ให้สงเคราะห์ด้วยอำนาจเมตตา แม้แต่ดอกไม้ธูปเทียน ก็ให้ถือว่าเป็นเรื่องไม่จำเป็น ถ้าเขามีมาหรือหาได้ง่าย ก็ให้จัดหามา ถ้าหาได้ยากก็ไม่ต้อง

ให้เอาน้ำใส่ในบาตรแล้วเพ่งจิตลงสู่ก้นบาตรระลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ในอดีตทั้งหมด แล้วสวด**อิตปิโส**ลาฯทั้งสามห้อง ขณะสวดให้เพ่งจิตลงก้นบาตรแล้วอธิษฐานว่า ขอกระแสน้ำนี้จงซาบซ่านไปทั่วร่างกาย กำจัดโรคพยาธิของมนุษย์ทั้งหลาย และสัตว์ให้หายโดยฉับพลัน แล้วว่า**อิตปิโส**ลาฯต่อไปอีกหลายจบก็ได้ ตามความพอใจ เมื่อพอใจแล้ว อธิษฐานตามเดิมอีกครั้ง เอามือวนรอบบาตรว่า**อิตปิโส**ลาฯห้องต้น วนครบ ๑ รอบ ห้องสอง วนอีก ๑ รอบ ห้องสาม วนอีก ๑ รอบ เป็นเสร็จพิธี

น้ำมนต์พระพุทธเจ้า

เวลานี้ได้ยินข่าวเขาบอกมีพระบางวัด เวลาที่ญาติโยมพุทธบริษัทไปหา เขาบอกว่า เป็นงานศพ ออกมาพูด ๒ องค์ ๓ องค์ ก็มาโจมตีเรื่องเชื่อน้ำมนต์ น้ำมนต์ เป็นต้น

อันที่จริง พระเราทำอย่างนั้นมันก็ไม่ถูก ต้องศึกษากำลังใจคนเสียก่อน กำลังใจคนนะอยู่ระดับไหน และก็น้ำมนต์มันไร้ผลหรือเปล่า ไอ้ที่เขามีผลมันก็มี ที่ทำกันเลอะเทอะ ไร้ผลก็มี ก็รวมความว่าคนติน้ำมนต์ ก็ถือว่าเป็นคนที่มีความไม่รอบคอบ

จะขอนำเรื่องน้ำมนต์ของพระพุทธเจ้ามาแล้วสู่ท่านฟังสักเรื่องหนึ่ง

ในพระธรรมบทภาคที่ ๗ ท่านกล่าวว่า เป็นเรื่องบุพกรรมของพระพุทธเจ้าเอง พระพุทธเจ้าทรงสั่งให้พระอานนท์ทำน้ำมนต์ จะได้รู้กันว่าการทำน้ำมนต์พระพุทธเจ้าก็ทรงสั่งให้พระอานนท์ทำ และพระอานนท์เป็นพุทธอนุชาด้วย (เป็นน้องชาย) และเป็นพุทธอุปฐาก

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

เป็นพระที่อุปถัมภ์เหมือนกับเงาตามตัวพระพุทธเจ้า ถ้าน้ำมนต์ไม่ดี ถ้าพระอานนท์ไปทำ
เข้าพระพุทธเจ้าต้องเล่นงานแน่

แต่ทว่าในเรื่องนี้คาถาที่ทำน้ำมนต์ พระพุทธเจ้าบอกให้พระอานนท์ศึกษา เมื่อพระ
อานนท์เรียนไปแล้วก็ไปทำน้ำมนต์

ก็เป็นอันว่า คนที่ดำคนทำน้ำมนต์ก็ถือว่าคนนั้นก็ดำพระพุทธเจ้าด้วย คนที่ดำ
พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าตรัสว่า ไม่ใช่สาวกของพระองค์

คำว่าสาวกหมายความว่า ผู้รับฟัง คือคนไม่ใช่คนของพระพุทธเจ้านั่นเองถือว่าเป็น
คนของเดียรฉัตร

วันนี้อาจจะพูดแรงไปนิดหนึ่ง ก็ต้องขออภัยพูดให้พวกเราผู้ฟังนี้เป็นเรื่องของภายใน
จะสู้มสึ่มสั่มห้าพูดส่งเดชไป มันจะลงนรก

ท่านที่ปฏิบัติพระกรรมฐานได้แล้วไปดูเสียบ้าง ว่าคนที่พูดไม่ค่อยดูเหนือดูได้
ประเภทนี้เขาไปอยู่ขุมไหนกัน

เนื้อความก็มีอยู่ว่า สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อประทับอยู่ในพระเชตวัน ทรง
ปรารภบุพกรรมของพระองค์เองจึงได้ตรัสพระธรรมเทศานี้

เนื้อความก็มีอยู่ว่าในสมัยหนึ่ง ในเมืองไพสาลี ซึ่งมีอาณาจักรติดต่อกับกรุงราชคฤห์
มหานคร เวลานั้นเมืองไพสาลีเกิดโรคร้ายขึ้น โรคอันดับแรกคือความแล้ง ฝนไม่ตกต้องตาม
ฤดูกาล และเกิดโรค คนก็อด โรคก็มาก ร้อนก็ร้อน

ความจริงเมืองไพสาลีกับเมืองราชคฤห์นี้อยู่ใกล้กัน เขตนี้ถ้าร้อนก็ร้อนน่าดู ไปมา
แล้วเกือบจะทนไม่ไหว

ก็เป็นอันว่าคนก็เจ็บป่วยตายเป็นแถวๆ อันดับแรกโรคก็เกิดก่อน ไข้ความไข้มีเข้ามา
ร่างกายทรุดโทรมอากาศไม่ดี โรคอื่นก็เข้ามาแทรก หนักๆ เข้าอหิวาตกโรคก็มา เรื่องอหิวา
ตกโรคนี้ ขอบรรดาญาติโยมพุทธบริษัท

อหิ นี้เขาแปลว่า งู

วาท นี้เขาแปลว่า ลม

โรคะ นี้เขาแปลว่า การเสียดแทง

ฉะนั้นคำวอหิวาตกโรคนี้เขาแปลว่า โรคหรืออาการเสียดแทงมาจากลมๆ ที่มีพิษ
เหมือนงู ฉะนั้นคนที่เป็นอหิวาตตายเร็วเหมือนกับถูกพิษงูกัด

เวลานั้นการแพทย์ก็ดี แต่ทว่ามันก็ไม่ทันถึงวาระที่คนจะตาย ก็ตายกันเกลื่อนกลาด
เมื่ออหิวาตกโรคมาตายกันเกลื่อนฝังกันไม่ทัน ทั้งหมักหมมกัน โรคอื่นก็เข้ามาแทรก

พวกอมมนุษย์คือพวกอสุรกายบ้าง พวกเปรต พวกอะไรบ้างก็เข้ามาแย่งศพกิน ก็หมักหมมกันมากคนตายหนักอาการตายเมื่อมากอย่างนั้นจริงๆ พวกชาวบ้าน เขาก็โทษพระราช

ความจริงพระราชานี้เป็นกระโถนท้องพระโรงจริงๆ ท่านก็อยู่เฉยๆ ท่านก็ทำความดีทุกอย่าง แต่ว่าชาวบ้านก็โทษว่า ๗ รัชกาลมาแล้ว ไม่เคยมีโรคอย่างนี้เลย แต่มารัชกาลนี้เป็นรัชกาลที่ ๘ นั่นก็หมายความว่า เขาปกครองราชสมบัติเป็นพระราชาถึง ๗,๐๐๐ องค์มั่งมันมากด้วยกันก็รู้อีกองค์ ชี้เกียดจามา นับว่าเป็นพันๆ องค์ในเมืองนี้ เขาไม่มีการปฏิวัติรัฐประหาร บ้านเมืองก็มีความสุข

แต่ว่าคนทราบตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ถึง ๗ ในช่วงหลังนี้ไม่เคยมีโรคร้ายอย่างนี้ แต่ว่าพอรัชกาลที่ ๘ เข้ามา โรคหนักจริงๆ เขาก็เลยโทษพระราชา ว่าพระราชาไม่ทรงธรรม

พระราชาท่านก็ดีแสนดี จึงประชุมอำมาตย์ ข้าราชการบริวารบุโรहितคนที่มีความรู้ต่างๆ ให้สอบสวนสืบสวนความประพฤติของพระองค์ ว่าความประพฤติของพระองค์มันไม่มีดีตรงไหนบ้าง บกพร่องตรงไหนบ้างขอให้ชี้แจงออกมา ถ้ามีอะไรไม่ดีก็ทรงยอมรับผิดชอบ

บรรดาประชาชนทั้งหลายเหล่านั้น ก็พิจารณาเห็นแล้วเห็นว่าพระองค์ทรงทำดีทุกอย่าง อยู่ในศีลในธรรมทุกอย่าง ท่านบอกว่าเวลานั้นโรคเกิดขึ้น ๓ ประการ คือ

๑. ภัยเกิดจากอาหาร อาหารมันหาได้ยากมันแล้งจนไม่มีอะไรจะกิน
๒. ภัยเกิดจากอมมนุษย์ คือพวกผี พวกเปรต พวกอสุรกาย และ
๓. ภัยเกิดจากโรค ที่มันเกิดขึ้นเพราะอากาศไม่ดี

ในเมื่อทุกคนเห็นว่าพระราชาดีก็กราบทูลให้ทรงทราบว่า

"ความผิดของพระองค์ไม่มีพระเจ้าค่ะ"

พระองค์จึงได้ปรึกษาว่า

"ถ้าอย่างนั้นจะทำยังไงดี เอายังไงกันแน่ โรคจึงจะบรรเทา"

บรรดาลูกศิษย์ของอาจารย์ทั้ง ๖ เป็นพวกเดียรฉัตรบอกว่า

"ถ้าไปนำอาจารย์ทั้ง ๖ มา อาจารย์ทั้ง ๖ มีฤทธิ์มากมีบุญญาธิการมาก โรคอย่างนี้จะหาย"

แต่ทว่าในเวลานั้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นในโลกใหม่ๆ หมายความว่าใหม่เอี่ยมเลย เข้าไปอยู่ในพระเชตวันมหาวิหาร ประมาณ ๑ ปีเห็นจะไม่ครบดีเป็นเวลาจวนที่จะเข้าพรรษา

ก็หมายความว่าเข้าปีที่ ๒ บรรลุอภิเชกสัมมาสัมโพธิญาณเป็นปีที่ ๒ ก็มีคนที่ทราบข่าวพระพุทธเจ้า ก็บอกว่า

"เวลานี้พระพุทธเจ้าได้ทรงอุบัติขึ้นแล้วในโลก ขอให้ไปนิมนต์พระพุทธเจ้ามาที่นี่ โรคภัยไข้เจ็บมันจะหายภัยอันตรายต่างๆ จะหมดไป"

ในที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ว่าเห็นด้วย อาจารย์ทั้ง ๖ มีมานานแล้วโรคมันก็มี แต่ว่าสมเด็จพระชินสีห์คือพระพุทธเจ้าเราไฝ่ฝืนกันมานาน ใครก็พูดถึงพระพุทธเจ้า แต่ไม่เคยพบพระพุทธเจ้าจริงๆ สักที เวลานี้พบพระพุทธเจ้าจริงแล้ว

ขณะที่ปรึกษากันอยู่นั้นก็มี**พระเจ้าลิจงวิ** องค์หนึ่งท่านประทับอยู่ด้วย พระเจ้าลิจงวิ องค์นี้ไปฟังเทศน์พระพุทธเจ้าพร้อมกับ **พระเจ้าพิมพิสาร** ในวันที่องค์สมเด็จพระพิชิตมาร เข้ามากรุงราชคฤห์เป็นครั้งแรก และเวลานั้นพระเจ้าพิมพิสารกับบรรดาท่านพุทธบริษัทเป็นพระโสดาบันกันเป็นแถวๆ พระเจ้าลิจงวิองค์นี้ก็เป็นพระโสดาบันด้วย ในเมื่อเขาพูดถึงพระพุทธเจ้าท่านก็ทรงยืนยันว่าพระพุทธเจ้ามีความดีจริงถ้าพระพุทธเจ้ามาในที่นี้โรคภัยมันจะหาย

ความจริงโรคร้ายที่เบียดเบียนร่างกายมันเป็นของธรรมดามันเป็นโรคมานี้ใหม่ **แต่โรคร้ายที่สุดที่ประจําใจคือ ความเลวของจิตมันจะหายไปด้วย**

ทุกคนก็ตัดสินใจว่า ถ้าอย่างนั้นต้องให้พระเจ้าลิจงวิองค์นี้กับลูกชายของปุโรหิตไปนิมนต์พระพุทธเจ้าที่กรุงราชคฤห์มหานคร เมื่อท่านรับอนุมัติเขาส่งไปแล้ว จึงเข้าไปเฝ้าพระเจ้าพิมพิสาร

ความจริงท่านเป็นเพื่อนกัน เอาเครื่องบรรณาการไปมอบให้แก่พระเจ้าพิมพิสารไปถวายมีคนเขาบอกว่ามีความต้องการอยากจะได้พระพุทธเจ้าไปสงเคราะห์ที่เมืองไพสาลี เพราะเวลานี้คนตายกันมากฝังก็ไม่ทัน เผาก็ไม่ทัน

พระเจ้าพิมพิสารก็บอกว่า

"พระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่ในอำนาจของกระผม ผมเองก็เป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า"

"พระพุทธเจ้าจะทรงเสด็จไป หรือไม่เสด็จไปเป็นเรื่องของท่านที่จะต้องไปกราบทูลเอง จะเอาเครื่องบรรณาการ เครื่องกำนัล เครื่องผู้ใหญ่บ้านอะไรก็ตาม ผมรับไม่ได้ ทางที่ดีก็ไปนิมนต์เอง"

พระเจ้าลิจงวิกับลูกชายของปุโรหิตก็ไป กราบทูลสมเด็จพระบรมศาสดาให้ทรงทราบ พระพุทธเจ้าทรงทราบก็พิจารณาดูตามอำนาจพระพุทธญาณ ก็ทรงทราบ ว่าถ้าตถาคตไปที่นั่น (นึกในใจนะ) ไปถึงแล้วฝนจะตกหนัก จะชะล้างโสโครกทั้งหมด ให้ไหลลงแม่น้ำคงคา ความสะอาดของพื้นที่จะเกิดขึ้น

๑. โรคจะบางเพราะความสกปรกเริ่มหายไป

๒. ถ้าเราแสดงพระธรรมเทศนารัตนสูตร คือ ยานีระกฐา ฯลฯ ในเจ็ดตำนาน ผลจะเกิดมหันต์ ให้คนเข้าอยู่ในไตรสรณาคมน์อยู่ในศีล ๕ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจะมีความสุขกันคือ

ไม่เบียดเบียนกันโดยทางกาย ไม่ฆ่ากันบ้าง ไม่เบียดเบียนทำร้ายกันบ้าง ไม่ลักไม่ขโมยกัน ไม่แย่งคนรักกัน ไม่โกหกมดเท็จ ไม่พูดเพื่อเจ้าเลวไหล ไม่นินทาชาวบ้าน และก็ไม่เมาเกินไป

อันนี้เมืองไพสาลีจะมีความสุขยิ่งกว่าเดิม แต่ว่าจะให้หมดไปที่เดียวไม่ได้เพราะ ว่า ความเลวของมันมีอยู่

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงทราบด้วยอำนาจพระพุทธญาณก็ทรงรับว่า "ตถาคตจะไป" ต่อมาเมื่อพระเจ้าพิมพิสารทรงทราบ ก็เข้าไปกราบทูลองค์สมเด็จพระจอมไตรว่า "จะเสด็จไปเมืองไพสาลีหรือพระพุทธเจ้าคะ"

พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า

"ไป จะไปสงเคราะห์ แต่ว่าจะไปไม่นานจะต้องกลับมาเข้าพรรษาที่พระเวฬุวัน เวลานี้ก็เหลือเวลาอีก ๑๐ วันจะเข้าพรรษา"

พระเจ้าพิมพิสารจึงได้กราบทูลว่า

"ก่อนที่พระองค์จะเสด็จไป รอข้าพระพุทธเจ้าก่อน ขอให้ปรับพื้นที่ให้ดีเสียก่อน พื้นที่ยังไม่ราบเรียบ"

จึงได้ทรงสั่งให้พนักงานปรับพื้นที่ให้เรียบดำเนินสะดวกๆ สำหรับพระพุทธเจ้า กับบรรดาพระสงฆ์ ๕๐๐ รูป ระยะทางสั้นทางไกล ๕ โยชน์ และก็จัดดอกไม้ ๕ สี ไปรยปรายไปที่ทางสูงแค่ว่า เป็นการบูชาพระพุทธเจ้า เมื่อเสร็จแล้วก็กราบทูลให้เสด็จพระพุทธดำเนิน

เวลานั้นเมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จ ก็เอาร่มฉัตร ๒ ชั้นกันให้พระพุทธเจ้า ฉัตรชั้นเดียวกันให้พระสงฆ์ ๕๐๐ รูป ๑ รูป ต่อฉัตร ๑ คัน

หลังจากนั้นไปถึงแม่น้ำแล้วต้องข้ามฟาก ก็เอาเรือ ๒ ลำเข้ามาเทียบกัน ทำเป็นเรือกัญญา ประดับประดาสวยงาม สำหรับเรือพระพุทธเจ้า นี้ประดับประดาสวยงาม

พระเจ้าพิมพิสาร ไปส่งเรือถึงน้ำแค่ว่า เรือถอยออกไป ท่านก็เดินตามเรือไป มือพนมไปไหว้พระพุทธเจ้า ลงทั้งเครื่องทรงไม่ใช่มีแต่ผ้าขาวม้า น้ำแค่ว่าก็กราบทูลพระพุทธเจ้าว่า

"ถ้าพระองค์ยังไม่เสด็จกลับเพียงใด ข้าพระพุทธเจ้าก็จะคอยพระองค์อยู่ที่นี้จนกว่าเสด็จกลับ"

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมยาน

พระพุทธเจ้าก็ทรงเสด็จไปทางเรือล้นระยะทาง ๓ โยชน์ แล้วก็ทรงขึ้นฝั่ง ทางฝั่งโน้นก็เช่นกัน เมื่อทราบว่าพระเจ้าพิมพิสารทำอย่างนั้น พระราชาเมืองไพศาลีก็ลงมารับน้ำแค่คอเหมือนกัน จัดที่ให้เรียบเป็นทางระยะ ๓ โยชน์ ถึงเมืองแล้วก็เอาดอกไม้ไปรยปรายเช่นเดียวกัน

แต่ว่าทางโน้นจัดหนักของพระพุทธเจ้าฝั่งนี้จัดฉัตร ๒ ชั้น ทางฝั่งโน้นจัดฉัตร ๔ ชั้น รับพระพุทธเจ้า ฝั่งพระเจ้าพิมพิสารจัดร่ม ๑ ชั้นกับบรรดาพระสงฆ์ แต่ฝั่งโน้นเอาร่ม ๒ ชั้น ทำให้เกยกัน

พอพระพุทธเจ้าทรงเหยียบพื้นดินฝั่งโน้นของเมืองไพศาลี มหาเมฆใหญ่ตั้งขึ้นฝนตกหนัก นับเป็นชั่วโมงๆ

นาบางแห่งน้ำท่วมแค่เข้าบ้าง บางแห่งน้ำท่วมแค่อก น้ำก็พัดพาเอาสิ่งโสโครกต่างๆ ลงในแม่น้ำคงคาทำให้บ้านเมืองสะอาดไปอีกเยอะ ทำให้สิ่งปฏิกูลไหลลงแม่น้ำคงคาหมด ส่วนเลอะเทอะต่างๆก็ไหลมาตาม ส่วนพื้นดินก็สะอาด ความชุ่มชื้นก็ปรากฏ คนก็เริ่มมีความสุขสบาย เพราะฝนไม่ตกมานาน

ครั้นเมื่อองค์สมเด็จพระพิชิตมารทรงเสด็จเข้าเมืองไพศาลี เข้าไปในเขตพระราชฐาน แล้วองค์สมเด็จพระประทีปแก้ว ก็ทรงเรียกพระอานนท์ว่า

"อานนท์ ดูก่อนอานนท์ จงมานี่ เธอจงเรียนรัตนสูตร เรียนรัตนสูตรอันนี้ไปแล้วก็เดินบริกรรม รอบๆ เขตของเมืองไพศาลีทั้ง ๔ ทิศ"

พระอานนท์เรียนรัตนสูตรแล้วหลังจากนั้นก็เอาบาตรขององค์สมเด็จพระประทีปแก้วใส่น้ำ เริ่มทำน้ามนต์

วิธีทำน้ามนต์ของพระอานนท์คือ

อาราธนาบารมีพระพุทธเจ้า ๓๐ ทิศ คือ บารมีปกติ ที่เรียกว่า บารมีเฉยๆ ๑๐ ทิศ อุปบารมี ๑๐ ทิศ ปรมัตถบารมี ๑๐ ทิศ และก็ความดีของพระพุทธเจ้าอันหนึ่งคือ **มหาบริจาต ๕ ประการ** และก็ **จริยา ๓ ประการ** คือ

๑. **โลกัตถจริยา** ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงประพฤติให้เป็นประโยชน์แก่โลก

๒. **ญัตถัตถจริยา** ที่พระพุทธเจ้าทรงประพฤติให้เป็นประโยชน์แก่พระญาติ

๓. **พุทธัตถจริยา** คือทรงประพฤติประโยชน์ในฐานะที่ทรงเป็นพระพุทธเจ้า คือ สอนคนให้บรรลุมรรคผล

และอาราธนาความดีขององค์สมเด็จพระชินสีห์ ในการก้าวสู่พระกรรมในภพสุดท้าย และความดีของการประสูติ ความดีในการเสด็จออกมหาภิเนษกรรมของพระพุทธเจ้า และ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

พระพุทธเจ้าทรงทำความเพียรถึง ๖ ปี

ต่อมาความดีของพระองค์บารมีช่วยให้ชนะมาร ตลอดจนอาราธนาความดีที่
 ทางตลอดเพื่อสัพพัญญุตญาณ เหนือบัลลังก์ตันโพธิ์เป็นพระอรหันต์ การยังธรรมจักรที่
 พระพุทธเจ้าแสดงแก่ปัญจวัคคีย์ ฤาษีทั้ง ๕ ให้เป็นไปในโลก และก็อาราธนา **โลกุตระธรรม ๙**
ประการ คือ มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ ได้แก่

โสดาปัตติมรรค

สกิทาคามีมรรค

อนาคามีมรรค

อรหัตตมรรค

พระโสดาปัตติผล

สกิทาคามีผล

อนาคามีผล

อรหัตตผล

และ **นิพพาน** อีก ๑ เป็น ๙

หลังจากอาราธนาบารมีทั้งหมดเสร็จ พระอรหันต์ก็เข้าไปยังเขตของเมืองใน
 พระนครเที่ยวทำพระปริตร คือสูตร**ยานิระ ภูตา** ฯลฯ เรื่อยไปในกำแพงทั้ง ๓ ด้าน คือ
 เดินกำแพง ๓ ด้านตลอด ๓ ยามในราตรีนั้น เดินไปเดินไปก็สวดรัตนสูตร **ยานิระ ภูตา** ฯลฯ

และท่านบอกว่าเมื่อพระอรหันต์ใช้ศัพท์ว่า **"ยังกิญจิ"** เท่านั้นแหละ ท่านสาदन้าไป
 ด้วย ทำน้ำมนต์นะ (เขาทำน้ำมนต์ด้วยบทนี้นะ) สาदन้าขึ้นไปเบื้องบน น้าขึ้นไปลอยเบื้องบน
 ตกบนกระหม่อมของอมนุษย์ คือ เปרט อสุรกาย เป็นต้น

พวกนั้นทนไม่ไหววิ่งกันพล่านไปหมด แล้วตกลงมาบนหัวมนุษย์ทั้งหลายผู้ป่วย
 บรรดาคนป่วยทั้งหลายหายโรคทันทีทันใดนั่นเอง แล้วก็ลุกขึ้นแวดล้อมพระเถระ

เรื่องน้ำมนต์นี้ไม่ใช่เรื่องเหลวไหล ถ้าทำถูก อาศัยบารมีขององค์สมเด็จพระจอมไตร
 มีผลมาก

พิธีบวงสรวง

เรื่องของบวงสรวง ถ้ามองกันในแง่ที่เข้าใจในปัจจุบันหรือในทัศนะของนักปราชญ์กระดาศ ก็ดูจะเป็นเรื่องงมงายเกินไป แต่ถ้าจะพูดกันตามมุมของท่านที่ฝึกทางจิต จินตจิตมีความสว่าง พอใช้งานได้ แม้แต่เพียงฉานโลกีย์และฝึกด้านวิชาสาม ก็จะเป็นเรื่องธรรมดาที่มีผลไม่น้อย

ฉันพบเรื่องบวงสรวงครั้งแรก ตอนปลายเดือนกรกฎาคม ๒๔๘๐ วันหนึ่งหลวงพ่อบานท่านมีธุระจะอัญเชิญพระพุทธรูปไปไว้ที่วัดเขาสะพานนาคร มีคุณหลวงวิริยะฯ และคุณหลวงกิจฯ ทั้งสองท่านนี้มีบรรดาศักดิ์คือราชทินนามเต็มว่าอย่างไรฉันไม่ทราบ เพราะเห็นหลวงพ่อบานเรียกว่า คุณหลวงวิริยะฯ คุณหลวงกิจฯ เท่านั้น ก็เลยทราบชื่อท่านเพียงเท่านี้ ท่านทั้งสองมารับ พระพุทธรูป หลวงพ่อบานมีบัญชาให้ฉันไปนิมนต์พระมาในพิธีบวงสรวง ท่านเลือก เฉพาะพระที่ทรงฉานทั้งหมด รวม ๔ องค์ ฉันกับเพื่อนอีกสององค์คงนั่งดูพิธีบวงสรวง ฉันสงสัยเรื่องของการบวงสรวงว่าที่ท่านทำนั้นมีผลเพียงใด จึงเรียนถามหลวงพ่อบานก่อนพิธีบวงสรวงว่า การบวงสรวงเชิญใครกันครับ ท่านบอกว่า เชิญท้าวมหาราชทั้งสี่ มีท้าวมเวสสุวรรณ ท้าวธตรฐ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรูปักษ์ และบริวารทั้งหมด ถามท่านว่าเชิญมาทำไม ท่านบอกว่า ท่านทั้งสี่บอกท่านไว้ว่า เมื่อมีงานสำคัญเกิดขึ้นขอให้บอกท่าน โดยท่านแนะนำพิธีการไว้ เมื่อบอกแล้วทุกท่านจะมาช่วย ฉันยิ่งแปลกใจใหญ่ เรียนถามท่านว่าเมื่อเชิญแล้วท่านทั้งสี่พร้อมด้วยบริวารมาหรือเปล่าครับ ท่านหันมาถามว่าแกไม่เคยเห็นหรือ ฉันเคยเชิญมาหลายครั้งแล้ว แกไม่เคยเห็นท่านหรือ ความจริงเคยเห็นท่านเชิญเหมือนกันแต่ไม่ได้สนใจ และไม่ได้อยู่ในวงการ เมื่อเห็นท่านเชิญก็เดินเลยไปเสีย คิดว่าเป็นเรื่องมายืนว่า คาถาสวดมนต์ธรรมดาไม่มีอะไรนอกจากธรรมดาของพระ เมื่อเอะอะก็สวดมนต์ตะ สวดเพื่อสงเคราะห์คนฟังบ้าง สวดเพื่อสงเคราะห์กระเป๋าดนเองบ้าง ที่สวดเพื่อสงเคราะห์กระเป๋าดนเองมีปริมาณมากกว่าสวดเพื่อสงเคราะห์คนฟัง ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะเคย อยู่ร่วมในวงการของพระ จะสังเกตไม่ยาก สำหรับท่านที่สวดเพื่อสงเคราะห์ ท่านสวดตามแบบที่ท่านประชุมตกลงกันและไม่หวังผลตอบแทน ได้หรือไม่ได้ ให้หรือไม่ให้ก็ไม่สนใจ สนใจอย่างเดียวคือสวดให้ฟังเล่นเพลินๆ พอมีผลทางใจบ้าง ไม่ใช่ไม่มีผลเลย เพราะคนฟังธรรมเพลิน แม้ไม่รู้เรื่อง ก็สามารถไปสวรรค์ชั้นกามาวจรได้

มาพูดกันถึงเรื่องบวงสรวงกันต่อไป เมื่อฉันถามท่านว่าเขามากันหรือเปล่า ท่านก็ ย้อนถามฉันไม่เคยเห็นหรือ ความจริงตอนนั้นฉันบวชยังไม่ถึง ๑๕ วัน มันตั้งทำตั้งอารมณ์ คุมสมาธิทำเดียว ยังไม่ฝึกพิเศษก็ตอบท่านว่า ไม่เคยเห็นและไม่เคยสนใจ ท่านร้องว่า ทูต! นี่เป็นศัพท์ที่ท่านผู้ใหญ่ชอบใช้เมื่อเห็นพลพรรคไม่เป็นเรื่อง แล้วท่านก็บอกว่าเอาอย่างนี้สิ เมื่อพวกฉันเชิญแกลคอยนั่งดูว่าจะมีใครมาบ้าง หรือไม่แน่ใจว่าจะเห็นได้ เมื่อฉันเชิญจบ สวด ๕ ครั้งแล้ว แกลบอกในใจว่า ขอเชิญท่านท้าวมหาราชทั้งสี่หรือองค์ใดองค์หนึ่ง ขอให้ท่าน กรุณาไปพบในขณะที่ทำสมาธิ จะเป็นเวลาเท่าไรก็ได้ แต่จะต้องตั้งอารมณ์ให้เป็นสมาธิจริงๆ นะจะเห็นท่านได้ ต้องการสิ่งหรือองค์ไหนก็ตาม จงทำตามนี้นะ ฉันรับปากท่านว่าจะทำ ตามนั้น

ขณะที่หลวงพ่อบานท่านเชิญ พอท่านหยุดนิ่งฉันไม่ประสงค์องค์อื่น อยากรู้จักทำ เวสสุวรรณองค์เดียว เห็นช่างภาพเขาเขียนรูปท่านเป็นยักษ์ มีเขี้ยวยาว มีกระบองยาวคล้าย พลองลูกเสือ ท่าทางน่ากลัวก็เลยอยากเห็นยักษ์ ตามข่าวที่เล่าลือกัน เขาว่าท่านมีอำนาจ มาก ฉันเลยขอท่านท้าวมหาราชองค์เดียว กรุณาทำให้เห็นเวลา ๒ น. ฉันก็เข้าสมาธิ เรื่องของสมาธิ เข้าเพียงหายใจเข้า ไม่ทันหายใจออก (เต็มอัตรา) เมื่อถึงเวลา ๒ น. ฉัน ก็คลายออกมาสู่อุปจารสมาธิ เป็นอารมณ์ที่พอจะเห็นนิมิตได้ เมื่อนาฬิกาตีบอกเวลาสอง นาฬิกาเป็งแรก ทั้งๆ ที่หลับตา ก็มองเห็นชายคนหนึ่ง นุ่งผ้าขาวห่มผ้าสไบเฉียงขาว ถือไม้ พลองยาวแค่นั้น เดินลึ่วๆ มาทางทิศเหนือ แกลเดินเร็วเหลือเกิน ไม่ถึงนาฬิกาถึงที่ฉันอยู่แล้ว ใจฉันบอกเลยว่า ท่านผู้นี้คือ ท่านท้าวมหาราช เวสสุวรรณ ดูท่านแล้วท่านมายืนห่างจากฉันสักสองวา ท่านไม่มีเขี้ยว หน้าตาท่านสวย ผิวสวย ทรงงามมาก ดูท่านสักครู่ ท่านยื่นเฉย ไม่พูดอะไร เลยชักนึ้กกลัวตะบองท่าน จึงออกปากเชิญท่านกลับบอกว่า ขอบใจท่านอาจารย์ อาตมา ขอชมบารมีท่านนี้ เชิญท่าน กลับได้ ท่านยิ้มแล้วพูดว่า เมื่อท่านอยากเห็นผม ผมมาให้ ท่านเห็น แล้วท่านจะกลัวผมทำไม ท่านแอบรู้ใจเสียนี้ พวกเทวดานี้แย่มาก รู้แม้การนึก เมื่อเห็นท่านพูดเพราะ ความจริงเสียงท่านเพราะมาก พูดจามีมนวลดีมาก เมื่อเห็นท่าน พูดด้วยก็ชักมีกำลังใจเลยชวนท่านคุย ท่านก็คุยด้วย เรื่องที่คุยก็ถามท่านว่าเมื่อช่วยหลวงพ่อดี ช่วยฉันมั่งได้ไหม บอกท่านว่า ฉันมีสมาธิไม่ดี เวลาท่านมา ขอให้เห็นท่านง่ายๆ ท่านบอกว่าได้ ท่านว่า ส้มตาหรือหลับตาก็ได้จะได้เห็นสบายๆ เลยถามต่อไปว่า ขอเห็นองค์อื่นและบริวาร ทั้งหมดด้วย องค์อื่นๆ ท่านจะยอมไหม ท่านบอก ว่ายอมทุกองค์ เลยบอกว่า อยากเห็นเดี๋ยวนี้ ท่านบอกว่าเขามากันครบแล้ว พอ ท่านพูดขาดคำก็เห็นครบทั้งสี่องค์ ไม่เห็นมีเขี้ยวสักองค์ ท่านสวยๆ ทุกองค์ เมื่อท่านใจดีฝึกก็เลยเข้า ถามท่านว่า เทวดาเขามีชฎาท่านมากันนี้ไม่

เห็นมีชฎาสักองค์ ท่านบอกว่า มหาพระจะเอาหมวกสวมมาทำไม ท่านพูดว่า เขาไม่เรียก เต็มยศ เขาเรียกว่าเครื่องประดับเต็มอัตรา โดนท่านสอนภาษาไทยเข้าใจ ะยำจริง ๆ ท่านบอกว่าอยากเห็นก็ได้ พอท่านพูดจบ ต่างก็มีเครื่องประดับแพรวพราว ไม่เห็นไปแต่งตัวเปลี่ยนเครื่องเดิมที่ไหนเลย ถามท่านว่า ทำไมแต่งตัวเร็วนัก ท่านบอกว่า พอนี้ก็เสร็จ ดูของท่านมันง่ายทุกอย่าง ท่านถามว่า จำได้ไหม บอกว่าจำไม่ได้ ท่านพูดว่า มนุษย์ลืมง่าย ท่านกับพวกผมสี่องค์นี้ เคยอยู่ร่วมกันมาวันหน้าจะเล่าให้ฟัง ท่านว่าอย่างนั้น เวลานี้สว่างมากแล้ว พระกำลังจะออกบิณฑบาต ท่านเตรียมตัวไปบิณฑบาตดีกว่า ถามท่านว่า วันนี้ไปบิณฑบาตจะได้อะไรเป็นพิเศษ หมายถึงอาหาร ท่านถามว่า ท่านอยากฉันอะไร ตอบท่านว่าอยากฉันผักบุงต้มกับน้ำปลาที่เขาหั่นพริกใส่รวมกัน ท่านบอกว่าพอกลับถึงวัดจะมีคนเอามาให้ ถามว่าเมื่อบิณฑบาตไม่ได้หรือ ท่านบอกว่าถือมาลำบาก เมื่อกลับถึงวัดจะมีคนนำมาให้เอง ท่านลากลับ ฉันก็ไปบิณฑบาต พอกลับมาวัด หลวงพ่อดุสิตท่านเรียกเข้าไปหา ท่านถามว่า เมื่อคืนนี้คุยกับท่านทำวมหาราชสนุกไหม เรียนท่านว่าสนุก ท่านบอกว่าท่านทำวมหาราชมาฟ้องว่ากลัวท่าน นี่ก็ในใจว่า เทวดานี้ปากบอนจริง แล้วก็รับกับท่านว่ากลัว ท่านบอกว่า ขอผักบุงต้มกับน้ำปลาใส่พริกเขาไว้หรือ เรียนท่านว่าขอรับ ท่านหัวเราะแล้วหยิบถ้วยใส่ผักบุงต้มที่ถอนทั้งต้น ผักบุงอะไรแปลกจริง มันใหญ่ขนาดแขนเกือบจะลงไปได้ ยาวหลายวา ถ้วยที่ใส่เป็นถ้วยดินโบราณ โตเกือบเท่ากอลมะม่วง มีน้ำปลาผสมพริก ไม่รู้ว่าพริกอะไร มันเผ็ดน่าดู ตะเข้าไปนิดเดียว น้ำหูน้ำตาไหล ท่านบอกว่า เก็บเอาไว้ ผักกินไม่หมดก็ตากแดดไว้ เอาไว้ดูเป็นอนุสรณ์ ถ้วยใบนั้น หายเสียเมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง ไม่ทราบว่ามีใครเอาไป ฉันไปอยู่เสียที่กรุงเทพฯ เพื่อเรียนภาษาบาลี ถ้าอยู่สมัยนี้ลูกหลานคงจะได้ชมของโบราณ

เป็นอันว่า การบวงสรวงเป็นการเชิญเทวดาทั้งหมด อารธนาพระ แม้แต่บารมีของพระพุทธเจ้าลงมาทั้งหมด และพรหมทั้งหมด การบวงสรวงแบบนี้ถ้าลูกหลานยังไม่สามารถจะเห็นบุคคลผู้มาได้ ก่อนที่จะฟังเสียงของฉัน จุดธูป จุดเทียนแล้วก็เปิดเครื่องได้ยินเสียงบวงสรวงหรือขุมนุมเทวดาแล้วก็จงคิดว่าพระกิติ พรหมกิติ เทวดากิติ ทั้งหมดที่ฉันเชิญมาเวลานี้ก็เสียงนี้ มีก็องค์ก็ตาม พวกเธอทั้งหลายแสดงความนอบน้อมว่า ข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพในทุกท่าน แล้วก็ขอ ทุกท่านจงสงเคราะห์ให้จิตใจของพวกเราทั้งหมดตกอยู่ในสัมมาทิฏฐิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระกิติ พรหมกิติ เทวดากิติ มีธรรมใดที่ท่านเห็นแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเห็น ธรรมนั้นด้วยเถิด แล้วขอให้คุ้มครองอะไรบางอย่างก็ว่ากันไป ตามใจนึก แต่ว่าอย่าไป เกณฑ์ให้ท่านเล่นห่วยเล่นการพนันหรือไปลักไปปล้นกัน ท่านไม่เอาด้วย

เท่านั้น ก็เกิดความสุข ท่านจะช่วยได้ตามความสามารถหรือที่เรียกว่าไม่เกินอำนาจของกรรม นี้ว่ากันถึงเรื่องบวงสรวงนะว่ามันดียังไง

ผู้ถาม : เวลาเชิญท่านทำวรมหาราชทั้ง ๔ ที่ขึ้นต้นด้วย**ปรีมัญจทิสักราชา** นั้นจะว่าภาษาบาลีก่อนหรือจะนึกถึงท่านทำวรมหาราชก่อน แล้วจึงว่าเป็นภาษาบาลีเจ้าคะ

หลวงพ่อ : ความจริงนะไม่ต้องว่าภาษาบาลีก็ได้ นึกถึงท่านเลย อันนี้ฉันน่าจะตามที่ท่านสั่ง ถ้าหากว่าถ้าจะเอาทั้ง ๒ อย่างก็นึกถึงท่านก่อน หรือนึกไปพร้อมๆ กับว่าภาษาบาลีก็ได้ ใ้ที่ฉันว่านี่ก็เพราะว่า หลวงพ่อปานเป็นองค์ต้น ตอนที่ หลวงพ่อปานจะทำการก่อสร้าง ไซ้ไหม ท่านทำวรมหาราชท่านก็มาบอกว่า

"ถ้าหากว่าท่านจะทำอะไรแล้วบอกผม ผมจะช่วย ถ้าเป็นงานใหญ่" เวลาที่จะบอกเขาไซ้บทนี้ บทมหาสมัยสูตร มีแต่เปลี่ยนท้ายอีกนิดหนึ่ง จาก **อภิภกามุง** เป็น **อัญจัส** ท่านบอกไว้อย่างนี้ เวลาเชิญก็เรียนท่านด้วยวิธีนี้ แต่ความจริงใจเราก็นึกถึงท่าน ถ้าใจนึกถึงท่าน เราว่าไปก็นึกก่อนแล้วว่าไปก็ได้ไซ้ไหม แล้วการเชิญมาก็แสดงว่า เวลาเชิญท่านมาจริงๆ แล้วก็ให้บอกท่านด้วยว่า

"ถ้าผีหรือเทวดาที่ไม่เลื่อมใสในพระศาสนาจะมาแก้งขอให้กำจัดไปก่อน" จะใช้ได้เลย ถ้าเชิญเขาเชิญแบบนี้ นะ ต้องการแบบนี้ ที่เชิญนะนะ เพราะเป็นหน้าที่ของท่านโดยตรง ถ้าไม่บอกท่าน ท่านก็ยินดูเฉยๆ เหมือนกัน ก็ไม่รู้ว่าจะให้มาทำไม พอเรียกมาก็มายืนเฉยมันไม่บอกอะไรเลย นี่ฉันโดนมาแล้วนะ

ผู้ถาม : โดนที่ไหนครับ...?

หลวงพ่อ : คือไปนอนใต้ต้นไม้หนึ่งกิ่งที่จ.ชัยนาท ที่อยู่หลังเมืองออกไปนะ กลางคืนประมาณสัก ๔ ทุ่ม เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนุ่งผ้าโจงกระเบนและผ้าคาดอก ตะแบงมานแกลเดินเข้ามา เทวดาท่านทำวรมหาราชท่านหนึ่ง ท่านนั่งอยู่ ๔ องค์ทั้ง ๔ ด้าน ท่านก็รัดคอดึงเอาไป ก็บอกว่าปล่อยไปเถอะ

ที่นี้พอดี ๒ รู้สึกตัวขึ้นมาหน้าอกนี้มันเจ็บทั้ง ๒ จุดนี้แหละ เจ็บถึงข้างหลังเลย ยายนั่นแกเอามือมาจี ๒ นิ้ว จี้เราก็ดัน ขยับไปขยับมามันก็ไม่หลุด ก็เลยบอก

"นี่ พี่ชาย จับลากมันออกไป ตีมันออกไป" ท่านก็จับร่างกระชากไปและตีไป

ถามว่า "มันจะเข้ามาทำร้ายฉันทำไมถึงไม่ไล่ไปก่อน"

ท่านเลยบอกว่า "ผมไล่แล้วท่านบอกให้ปล่อยไป"

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดวงพระพรหมมยาน

คือเราต้องเข้าใจว่าเทวดาท่านฟังคำสั่งจริงๆ นะ ตามปกติ
ท้าวมหาราชมาสั่งมาให้ป้องกันใช้ไหม ท่านก็ค้านแล้วนี่เป็นเรื่องของเราที่ปล่อย เพราะสั่งให้
ปล่อย ท่านก็ต้องปล่อย เป็นเรื่องของเราอีกตอนหนึ่ง

ทีนี้เวลาเชิญท่านก็ต้องบอกท่านด้วย ไม่ใช่ให้ท่านมายืนดูเฉย มา
ยืนป้อ มั่น บ้าหรือ ให้ทำอะไรก็ไม่บอก ดีไม่ดี เมื่อยท่านก็กลับไป

ผู้ถาม : อ้อ อย่างนี้หลวงพ่อนำให้นำให้หนักเป็นภาษาไทยๆเลยใช้ไหมครับ...?

หลวงพ่อดวง : ใช่ เป็นภาษาไทยๆ ดีกว่านะ คือ ท้าวมหาราชทิศตะวันออก ท้าว
ธรรฐ พร้อมด้วยคนธรรพ์นะ บริวารของท่านเป็นคนธรรพ์

ทิศใต้ ท้าววิรุฬหก บริวารของท่านเป็นกุมภัณฑ์

ทิศตะวันตก ท้าววิรูปักษ์ บริวารของท่านเรียกนาคาหรือเรียกว่านาค
ความจริง เป็นเทวดานะ

ทิศเหนือ ท้าวเวสสุวัณ บริวารของท่านเรียกยักษ์นะ

ทั้งหมดนี้ ทั้งท้าวมหาราชและบริวารทั้งหมดขอให้ท่านคุ้มครอง
ป้องกันอันตราย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าอยู่ตามบ้านนะ จะดีได้อีกอย่างหนึ่ง คือว่าถ้า
หากว่าบอกท่านไว้ว่าถ้าอันตรายจะพึงเกิดขึ้นจากกลุ่มขโมยขโจรก็ตามนะถ้าอันตรายจะพึงเกิดขึ้น
ถ้านอนหลับขอให้ปลุกก่อนสัก ๑ ชั่วโมง ให้รู้ตัวก่อน แล้วช่วยกำจัดออกไป ให้รู้ทิศทาง
ของบุคคลที่จะมา อันนี้จะเป็นตามนั้น

บทบวงสรวงท้าวมหาราชทั้ง ๔

ปรีมัญจะ ทิสัง ราชา
ธะตะรัฎฐโร ปะสาสติ
คันธัพพานัง อาธิปะติ
มหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
อินทะนามา มหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ

ท้าวธรรฐ ผู้อยู่ด้านทิศบูรพา
ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
เป็นอธิบดีของพวกคนธรรพ์
เธอเป็นมหาราช มียศ
แม้บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
มีฤทธิ มีอานุภาพ
มีรัศมี มียศ
ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ทักษิณัญจะ ทิสัง ราชา

วิรุฬโห ตัปปะสาสติ
กุมภันทานัง อาธิปะติ
มหารราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
อินทะนามา มหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญจันสุ

ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา

วิรุฬโข ปะสาสติ
นาคานัง อาธิปะติ
มหารราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
อินทะนามา มหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญจันสุ

อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา

กุเวโร ตัปปะสาสติ
ยักขานัง อาธิปะติ
มหารราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว
อินทะนามา มหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต
วันณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญจันสุ

ท้าววิรุฬหก ผู้อยู่ด้านทิศทักษิณ
ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
เป็นอธิบดีของพวกกุมภันท์
เธอเป็นมหาราช มียศ
แม่บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
มีฤทธิ มีอานุภาพ
มีรัศมี มียศ
ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

ท้าววิรุฬักษ์ ผู้อยู่ด้านทิศปัจฉิม
ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
เป็นอธิบดีของพวกคนนาค
เธอเป็นมหาราช มียศ
แม่บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
มีฤทธิ มีอานุภาพ
มีรัศมี มียศ
ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

ท้าวกุเวร ผู้อยู่ด้านทิศอุดร
ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
เป็นอธิบดีของพวกคนยักษ์
เธอเป็นมหาราช มียศ
แม่บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
มีฤทธิ มีอานุภาพ
มีรัศมี มียศ
ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

บุริมะทิสั่ง ณะตะรัฎฐ์
 ทักขิณณะ วิรุพพะโก
 ปัจฉิเมณะ วิรุปักโข
 กุเวโร อุตตะรัง ทิสั่ง
 จัตตารโ เต มหาราชา
 สมนันดา จตุโร ทิสา
 ทัททลละมานา อัญจัสสุ

ท้าวธตรฐเป็นใหญ่ทิศบูรพา
 ท้าววิรุพหกเป็นใหญ่ทิศทักษิณ
 ท้าววิรุปักข์เป็นใหญ่ทิศปัจฉิม
 ท้าวกุเวรเป็นใหญ่ทิศอุดร
 มหาราชทั้ง ๔ นั้น
 ยังกิศทั้ง ๔ โดยรอบ
 ให้รุ่งเรืองประทับอยู่

บทชุมนุมเทวดา

สัคเค กาเม จะ รูปะ
 คิริสิขะระตะเกฏฐะ จันตะลิกเข วิมานะ
 ทีเป รัฎฐะ จะ คาเม
 ตะระนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิเขตเต
 ภูมมา จายันตุ เทวา

ชะละณะละวิสะเม ยักชะคันธัพพะนาคา

ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง
 สาธะโว เม สุนันตุ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ขอเชิญเหล่าเทพเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์
 ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี และภุมเทวดา
 ซึ่งสถิตอยู่ในวิมาน ยอดภูเขา และหุบผา
 ในอากาศ ในเกาะ ในแวนแคว้น ในบ้าน
 ในต้นพฤกษา และป่าชฎในเรือน และ
 ในไร่นาก็ดี

และยักษ์ คนธรรพ์ นาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ
 บนบก

และที่อันไม่เรียบร้อยก็ตั้งอันอยู่ในที่ไกลเคียง
 จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใดเป็นของ
 พระมุนี ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงสดับคำ
 ข้าพเจ้านั้น

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาล
 ฟังธรรม

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาล
 ฟังธรรม

ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาล
 ฟังธรรม

เครื่องบวงสรวง

"เครื่องบวงสรวงแบบครบถ้วน" ซึ่งใช้กับ วัด สถานที่ราชการ บริษัทห้างร้าน โรงงาน หรือบ้านที่มีฐานะพอทำได้ หลวงพ่อกันแนะนำไว้ดังนี้

๑. บายศรี (ทำเป็นชั้นๆ ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งชั้น)
๒. ไก่ ๑ ตัว (วางไว้ทิศเหนือของโต๊ะ)
๓. หมู ๓ หัว (วางทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศใต้ อย่าวางผิดทิศนะ ถ้าวางผิดทิศต้องมีเรื่องแน่)
๔. ขนมต้มแดง และขนมต้มขาว
๕. ข้าวปากหม้อ, ไข่ลูกหยอด (ไข่ใส่ยอดบายศรี)
๖. กลัวย่น้ำว่าสุก ๑ หวี
๗. มะพร้าวอ่อน
๘. ถักราชมาส (ถั่วเขียวคั่ว)
๙. ถ้าเป็นบ้านก็ควรจะมี ปลาแป๊ะชะเอม ๑ ตัว เพื่อพระภูมิเจ้าที่

ถ้าชาวบ้านธรรมดา มีฐานะพอสมควรตั้งแต่จนถึงปานกลางนะ ไข่หมูชิ้นหนึ่ง แต่ชิ้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าครึ่งกิโล อย่าลืมนะต้องมีปลาแป๊ะชะเอมตัวนะ เพื่อพระภูมิเจ้าที่ เพราะพิธีตั้งเป็นเรื่องท่านท้าวมหาราชท่าน

ผู้ถาม : ที่นี้ก็มีคำถามต่อไปว่า เวลาทำพิธี จะยืนหันทั้ง ๔ ทิศ ก็ไม่สะดวก ก็หันไปทางทิศตะวันออกทิศเดียว แต่ว่าทั้ง ๔ ท่าน เหมารบยยอดเลย จะมาครบไหมเจ้าคะ...?

หลวงพ่อกัน : ได้ๆ ไม่เป็นไร ตามที่เดินรอบๆ ไป นั้นทำตามพิธีกรรม บางทีก็ไม่เชื่อ เคยถามหลวงพ่อกันว่ามีความจำเป็นไหม...ท่านบอก ไม่จำเป็น แต่เป็นพิธีกรรม ฉันทักเคยหันหน้าทิศเดียว ถ้ามีความจำเป็นนะ

พิธีสะเดาะเคราะห์

คำว่า **เคราะห์กรรม** เป็นวิธีเรียกของพราหมณ์ ทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า **กฎของกรรม** คณาจารย์ต่างๆ เรียกไม่เหมือนกันแต่ผลมันเหมือนกัน นั่นคือ **ความทุกข์**

ถ้าอยากจะทราบว่า ความทุกข์มันมาจากไหน ก็จะทำให้ฟัง

ประการแรก การป่วยไข้ไม่สบายทางร่างกาย มาจาก**กรรมปาณาติบาต** การฆ่า สัตว์ตัดชีวิต

ประการที่ ๒ ความทุกข์เกิดจากไฟไหม้บ้าง ขโมยปล้น ขโมยจี๋ ลมพัดให้บ้านพัง น้ำท่วม มาจาก**โทษอกินนาทาน** การลักขโมยของเขาจากชาติก่อน

ประการที่ ๓ **เคราะห์กรรม**ที่ทำให้คนได้บังคับบัญชาต่อต้าน ว่ายากสอนยากไม่ เชื่อฟัง มาจาก**โทษกาเมสุมิฉฉาจาร** เจ้าชู้จัดในชาติก่อน

ประการที่ ๔ เราพูดดีแต่คนอื่นไม่ชอบฟัง ไม่เชื่อฟัง มาจาก**โทษมุสาวาท**จากชาติก่อน

ประการที่ ๕ การเป็นโรคปวดหัวบ่อยๆ หรือโรคประสาทก็ดี เป็นบ้าก็ดี เป็น โทษมาจากกฎของกรรมคือ **ดื่มสุราเมรัย**ในชาติก่อน อันนี้เป็นหลักหยาบๆ หลักใหญ่ๆ

อย่างคนตาบอด ในสมัยชาติก่อน เขาทำบุญเห็นแล้ว แกล้งทำเป็นไม่เห็น **อย่างคน หูหนวก** เขาทำบุญสุนทาน เขาฟังเทศน์ฟังธรรมกันแกล้งส่งเสียงกลบ เขาฟังเทศน์ฟังธรรม เขาคุยกัน ด้วยความเคารพในธรรม เราแกล้งส่งเสียงกลบ เกิดเป็นคนหูหนวก ๕๐๐ ชาติ อย่างนี้เป็นต้น

ก็รวมความว่า ขึ้นชื่อว่า **เคราะห์** คือกฎของกรรมเก่าของเราในชาติก่อน คนทุกคนที่เกิดมาที่นี่ไม่มีกรรมเก่า ที่กรรมไม่ดี ไม่มีนะ ไม่เคยทำบาปนี้ไม่มี ที่ป่วยไข้ไม่ สบายก็เพราะ บาปจากการฆ่าสัตว์ ข้าวของเสียหาย บาปจากการลักทรัพย์ คนในปกครอง ต่อต้าน บาปจากการเจ้าชู้ พูดดีเขาไม่เชื่อฟัง พูดตามความเป็นจริง บาปจากการโกหกมดเท็จ การเป็นโรคปวดหัวบ่อยๆ โรคเส้นประสาท โรคบ้า บาปจากการดื่มสุราเมรัย เป็นต้น

ทีนี้คำว่า สะเดาะเคราะห์ หมายความว่าทำให้เคราะห์หมด คำว่าสะเดาะเคราะห์ไม่มีศัพท์ในทางพระพุทธศาสนา เป็นศัพท์ของคณาจารย์ต่างๆ ในพระพุทธศาสนาไม่มี ในเมื่อไม่มี ทำไมวัดท่าซุงจึงบอกว่า สะเดาะเคราะห์ ก็เลยบอกว่า ขอพูดตามเขา ทีนี้การทำ คราวนี้ไม่ใช่สะเดาะเคราะห์ เป็นการสร้างความดีความโชคดีให้เกิดขึ้น คือหมายความว่า ทำบุญให้มีกำลังสูง

คำว่าเคราะห์คือบาป เราล้างไม่ได้แต่ถ้าหากว่าทำความดีให้มีกำลังสูงกว่าคำว่าเคราะห์ จะเปรียบเทียบกับให้ฟัง เหมือนกับคนยืนอยู่กลางแดดจัดๆ เวลานี้อยู่ในร่มมันก็ร้อน ถ้ายืนกลางแดดมันก็ร้อน ถ้าเราทำบุญ ถ้าเราทำบุญน้อยๆ ก็เหมือนกับมีร่มเล็กๆ ไปกางบังอยู่ มันก็เย็นไปหน่อยหนึ่ง ทำบุญที่มีอานิสงส์มากๆ ก็เหมือนกับมีคนเอาน้ำไปราดให้ ก็มีความเย็น ถ้าทำบุญที่มีกำลังสูงใหญ่อย่างเรา เจริญกรรมฐานเหมือนกับเราแช่อยู่ในอ่างน้ำ ถึงแม้เราอยู่กลางแจ้ง กลางแดด ความร้อนมันก็น้อยไป ชื่อนี้ฉันใด การสะเดาะเคราะห์ก็เหมือนกัน การสะเดาะเคราะห์ไม่ได้ทำให้หมดไป

ตัวอย่าง ในสมัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพระชนม์อยู่ในครั้งหนึ่งองค์สมเด็จพระบรมครูทรงเทศน์เรื่องกายคตานุสสติกรรมฐาน กับอสุภกรรมฐานสองอย่าง คำว่า **กายคตานุสสติกรรมฐาน** หมายถึงการพิจารณาร่างกายของตนเอง **อสุภกรรมฐาน**ให้เห็นว่าร่างกายทุกคนมีแต่ความสกปรกโสโครก ตั้งแต่หัวถึงฝ่าเท้า ตั้งแต่ฝ่าเท้าถึงปลายผม มันเต็มไปด้วยความสกปรกโสโครกทั้งหมด พระ ๖๐ องค์เศษๆ ฟังแล้วพิจารณาตามเกิดความสลดใจเห็นว่าร่างกายของคน มีความสกปรกมาก มีความเปื้อนหนำย หลังจากเทศน์จบองค์สมเด็จพระจอมไตร ทรงบอกว่า นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป ฉันจะเข้าไปอยู่ในถ้ำ ๑๕ วัน ขณะที่อยู่ในถ้ำ ๑๕ วันห้ามมิให้คนอื่นเข้าไปพบ นอกจากพระที่ส่งอาหาร

บรรดาพระ ๖๐ องค์เศษๆ เหล่านั้น เมื่อฟังเทศน์จบก็พิจารณาร่างกายว่ามันสกปรกมีความรังเกียจร่างกายมาก ท่านเปรียบเทียบบอกว่า เหมือนหนุ่มสาวที่อาบน้ำใหม่ๆ แต่งตัวสวยๆ และมีคนเอานู่นมาคล่องคอ หรือเอาสุนัขเฒ่ามาแบกที่บ่าหรือใส่ที่บ่า มีความรังเกียจขนาดนั้น ในที่สุดก็ฆ่าตัวเองตายบ้าง จ้างคนอื่นให้ฆ่าบ้าง พอครบ ๑๕ วัน พระพุทธเจ้าก็ออกมาจากถ้ำ ก็มีพระถามว่า การที่พระองค์ทรงเทศน์กายคตานุสสติ อสุภกรรมฐานทั้งสองอย่างทรงทราบหรือไม่ว่าพระ ๖๐ องค์เศษๆ จะฆ่าตัวตาย หรือจ้างคนอื่นฆ่าตัวตาย พระพุทธเจ้าบอกว่าทราบ ในเมื่อทรงทราบพระก็ถามว่า ทำไมจึงเทศน์ว่าเขาจะฆ่าตัวตาย พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่า ขึ้นชื่อว่ากฎของกรรม ไม่มีใครหนีพ้น ตถาคตจะเทศน์อย่างนั้นหรือไม่เทศน์ก็ตาม เขาก็ต้องฆ่าตัวตาย หรือจ้างคนอื่นฆ่าตัวตาย เพราะกฎของกรรมเดิม กรรมเดิมที่พระพวกนี้เคยเป็นพรานฆ่าเนื้อ ฆ่าสัตว์มาก่อน มันติดตามมาทัน เขาจะต้องตายแบบนั้น

ฉะนั้นก่อนที่เขาจะตาย ตถาคตจึงเทศน์กายคตานุสสติกรรมฐาน อสุภกรรมฐาน สองอย่างร่วมกัน ให้เขาพิจารณาเปื้อนในร่างกาย ในเมื่อเขาตาย เขาไปนิพพานไม่ดีกว่าหรือ

ที่นี้การทำคราวนี่ ก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่ทำลายให้เคราะห์หมดไป การทำลายเคราะห์คือบาป ทำลายไม่ได้โยม แต่ว่าเราจะทำบุญให้มีกำลังสูงขึ้น อย่างญาติโยมพุทธบริษัทที่มานั่งที่นี้ทุกคน ไม่ใช่มีแต่เคราะห์ โชคก็มี คือในชาติก่อนมีทั้งความดีมีทั้งความชั่ว มีทั้งบุญและบาป ขณะใดที่มีการป่วยไข้ไม่สบาย นั่นคือผลของบาปมันเข้ามาสนอง แต่ว่าทุกคนมีทรัพย์สินอยู่ได้เพราะผลของท่าน ท่านการให้ในชาติก่อน ทำให้คนมีทรัพย์สิน แต่การมีทรัพย์สินทำไมจึงไม่เสมอกัน อย่างท่านที่มี กำลังสูงสุดในวัดก็คือ **วิหารทาน** เป็นทานที่มีกำลังสูงมาก ทานที่รองลงมาก็คือ **สังฆทาน** สังฆทานนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า คนที่ถวายสังฆทานแล้วครั้งหนึ่งในชีวิต ตายไปแล้วก็ชาติก็ตาม ถ้ายังไม่เข้านิพพานเพียงใด จะไม่พบกับความยากจนเข็ญใจ จะเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐีทุกชาติ ที่นี้คนที่เขาเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐีก็เพราะว่า เขาเคยถวายสังฆทานมาในกาลก่อน อันนี้เป็นผลอันหนึ่งที่เราจะทำ เพื่อเป็นการหลีกเร้นกฎของกรรม คือบาป บาปถึงแม้มันจะกลั่นแกล้งขนาดไหนก็ตาม แต่ว่าเรามีกำลังบุญสูง คือว่าคล้ายๆ กับสุนัขไล่กัด ถ้าเราวิ่งเร็วมันก็กัดไม่ทัน ถึงกัดมันก็กัดไม่ถนัด

และประการที่สอง ต่อแต่นี้ไปจะให้ญาติโยมทั้งหลายรับศีล การสมาทานศีลมีอันสงฆ์ ๓ อย่างคือ

๑. **ศีลนะ สุคะติง ยันติ** คนที่มีศีลอยู่แล้ว เวลาที่มีชีวิตอยู่ก็มีความเป็นปกติสุข ตายจากความเป็นคนก็ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นนางฟ้ามีความสุข

๒. **ศีลนะ โภคะสัมปะทา** ในขณะที่มีชีวิตอยู่เรามีศีลบริสุทธิ์ ทรัพย์สินก็ไม่เปลือง ก็มีการเป็นอยู่ดีในการครองทรัพย์สิน ตายไปแล้วก็ร่ำรวยมาก

๓. **ศีลนะ นิพพุติง ยันติ** คนที่รักษาศีลได้ดี จะไปนิพพานได้โดยง่าย

นี่คืออันสงฆ์ของศีล หลังจากนั้นไปจะให้ญาติโยมพุทธบริษัท**เจริญวิปัสสนา** คือ **เจริญพระกรรมฐาน** ใช้กำลังพุทธานุสสติกรรมฐานเป็นกำลัง นี่เป็นบุญใหญ่ที่สุดในพระพุทธานุสสติกรรมฐาน บัญญัติในพระพุทธานุสสติกรรมฐานมี ๓ ชั้น คือ **ทาน ศีล ภาวนา** ภาวนานี้เป็นบุญใหญ่ที่สุด จะให้ญาติโยมภาวนาว่า **พุทโธ** เป็นการนึกถึงพระพุทธเจ้า เวลาหายใจเข้านึกว่า **พุท** เวลาหายใจออกนึกว่า **โธ** ใช้เวลาแค่ ๑๐ นาที จงอย่านึกว่าเวลาแค่ ๑๐ นาที จะมีบุญน้อย ความจริงไม่ใช่ค่อย มีกำลังมากเหลือเกิน การนึกถึงพระพุทธเจ้าอย่าง **มัญจกุลทลิตเทพบุตร** หรือ **สุปติภูริตเทพบุตร** ซึ่งเขาไม่เคยนับถือพระพุทธเจ้า เขานึกถึงท่านอยากให้ท่านมารักษาโรคให้หาย เพียงเท่านั้นเขาไม่ได้เคารพอย่างเรา เขาตายจากความเป็นคนไปเกิดเป็นเทวดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เทวโลก แต่เราเจริญพระกรรมฐาน นึกถึงพระพุทธเจ้า

ด้วยอารมณ์ของความเคารพจริงๆ อานิสงส์มากไปกว่านั้น ปรรณานิพพานในชาตินี้ยังได้
 หลังจากนั้นจะมี**พระเจริญพระอภิธรรม** สวดอภิธรรมมาตिका คำว่า **มาตिका** เขา
 สวดสำหรับคนตาย และพวกเราตายแล้วหรือยัง แต่ความจริงเขาไม่ได้สวดเพื่อคนตาย
 คนตายไม่ได้ฟัง เขาสวดให้คนที่ยังไม่ตายฟัง เพราะบทมาตिका คือบทอภิธรรมนี้อานิสงส์มาก
 เพียงแค่รับฟังอย่างไม่รู้เรื่อง **อย่างค่างควา ๕๐๐ ตัว** ฟังพระสวดอภิธรรมเพียงแต่เพลิด
 เพลินไม่ทราบผู้สวดเป็นพระ ไม่ทราบว่าธรรม ที่สวดเป็นธรรมะเพลินไป ผลที่สุดเท่าก็หลุด
 จากที่เกาะหล่นมาตายทั้ง ๕๐๐ ตัว หลังจากตายจากความเป็นค่างควาแล้วไปเกิดเป็น
 เทวดาบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เทวโลก ในเมื่อพระพุทธเจ้าองค์นี้มาตรัส เขาก็เกิดเป็นลูกชาวประมง
 ในที่สุดเขาฟังอภิธรรม เพียงแค่จบเดียวโดยย่อก็บรรลุอรหัตต์ทั้งหมด นี่แค่สัตว์เดรัจฉานนะ
 เขาไม่รู้เรื่อง ยังมีอานิสงส์อย่างนี้ ฟังแล้วชาติเดียวเกิดเป็นเทวดา และหลังจากนั้นมาก็เป็น
 พระอรหัตต์

สำหรับเราบรรดาญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลาย ท่านทั้งหลายฟังแล้วด้วยความ เคารพ
 รู้ว่าท่านผู้สวดเป็นพระ คำสวดเป็นธรรมะที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน และฟังด้วยความตั้งใจ
 จริงอย่างนี้ ถ้าปรรณานิพพานชาตินี้ยังได้ ถ้าไม่ได้จริงๆ ก็ไปเกิดเป็นเทวดานางฟ้าหรือ
 พรหม เวลานั้นก็จะเจอพระศรีอาริย์เมตตรัย ฟังเทศน์จากพระศรีอาริย์จบเดียวก็เป็นพระ
 อรหัตต์ นี่เป็นของไม่ยาก ง่ายๆ นะ ตั้งใจให้ดีนะหลังจากนั้นพิธีสะเดาะเคราะห์จะเกิดขึ้น
 นั่นคือว่าจะให้**พระบังสุกุลตาย**

ตอนที่พระบังสุกุลตายขอบรรดาญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลาย ให้ตั้งใจคิดว่าเวลานี้
 ขอผลของความชั่วทั้งหมดบาปกรรมที่ทำมาแล้วจาก

๑. ปาณาติบาต
๒. อทินนาทาน
๓. กาเมสุมิจฉาจาร
๔. มุสาวาท
๕. สุราเมรัย

ที่ทำให้จิตใจเรามีความทุกข์ มีความเร่าร้อน ให้มันสลายตัวไป พร้อมไปกับคำบังสุกุล
 ตายของพระ หลังจากนั้น**พระจะบังสุกุลเป็น** ตอนนั้นบรรดาพุทธบริษัท ทั้งหลายก็ตั้งใจคิดว่า
 เวลานี้เราเกิดใหม่พร้อมกับความดี คือ

สมบัติพ่อแม่ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

๑. ศิลที่เราสมาทานแล้ว

๒. สังฆทานที่เราทำแล้วมีอานิสงส์ใหญ่มาก

๓. การภาวนาซึ่งเราทำแล้ว

๔. วันนี้บวชเณร ๘๕ องค์ บวชชีพรหมณ์ ๖๐ องค์เศษๆ คนทั้งหมดที่บวชนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนพระสุธรรมยานเถระวิทยา เป็นนักเรียนที่ได้สมบัติ คือได้ฌานโลกีย์ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสมบัติชั้นอภิญา เขาสามารถไปเที่ยวสวรรค์ นรกได้ เพราะว่าโรงเรียนนี้มีกฎบังคับ เด็กที่จะเข้าโรงเรียนนี้ ต้องเจริญพระกรรมฐานก่อน ต้องสอบกันก่อนว่าไปเที่ยวสวรรค์นรกได้หรือเปล่า ระลึกชาติได้หรือเปล่า ถ้าทำไม่ได้เข้าโรงเรียนนี้ไม่ได้ เมื่อเข้ามาได้แล้วก็มีการซักซ้อมกันทุกอาทิตย์ เป็นอันว่าเณรและชีพวกนี้ เป็นผู้ทรงฌาน ผู้ทรงฌาน พระโสดาบันเรียกว่า เป็นผู้ปฏิบัติตนเพื่อพระโสดาปัตติมารค ทำบุญมีอานิสงส์มาก

จะนั้นบรรดาท่านพุทธบริษัท ถ้าต้องการทำบุญให้มากขึ้น เวลาเลิกแล้วก็เอาสตางค์มาใส่ขัน ตั้งใจทำบุญบวชเณรบวชชี มากก็ได้ น้อยก็ได้ ๕ สตางค์ก็ได้ ๑๐ สตางค์ก็ได้ สลึงก็ได้ บาทก็ได้ตามใจชอบ ตามที่จะพึงทำได้ ให้ตั้งใจคิดว่าเวลานี้เราบวชเณรบวชชี

สำหรับการบวชเณรนี้บรรดาญาติโยมพุทธบริษัท ถ้าพ่อแม่ของเณร ถ้าลูกบวชหนึ่งองค์ เขาก็จะมีอานิสงส์เกิดเป็นเทวดาหรือนางฟ้า หรือเป็นพรหมได้คนละ ๑๕ กัป ลูกชายได้ ๓๐ กัป ญาติโยมที่ไม่ใช่พ่อแม่แม่ของเณร จะได้อานิสงส์คนละ ๔ กัป ที่น้ำมัน ๘๕ องค์นี้เอา ๔ คูณ ๘๕ เข้าได้เท่าไร ก็รวมความว่าก็ได้ ๓๐๐ กัปกว่า ถ้าเราตายจากชาตินี้เป็นเทวดาหรือพรหมก็จะสามารถเป็นเทวดาหรือพรหม อยู่ได้ถึง ๓๔๐ กัป ในเมื่อท่านทั้งหลายมีบุญขนาดนี้ก็อยู่ไม่ถึง ๓๐๐ กัป ไปนิพพานแน่ ก็เป็นอันว่ามีความดีใหญ่

(ต่อจากนั้นหลวงพ่อนำบรรดาญาติโยมพุทธบริษัทสมาทานศีล ๕ จบแล้ว สมาทานพระกรรมฐานแล้วให้ภาวนาพุทโธ ๑๐ นาที)

(ต่อจากนั้นพระเริ่มสวดอภิธรรมมาติกา)

(สวดจบหลวงปู่อธิบายต่ออีกว่า)

อันดับต่อไปนี้ไปบรรดาท่านญาติโยมทั้งหลายฟังอภิธรรมแล้ว เป็นมหากุศลใหญ่ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ต่อไปก็เป็นการสะเดาะเคราะห์ พระจะบังสุกุลตาย ขอบรรดาญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายคิดว่า ขึ้นชื่อว่าอกุศลกรรมทำมาแล้วในชาติก่อน

๑. ปาณาติบาต
๒. อทินนาทาน
๓. กาเมสุมิจฉาจาร
๔. มุสาวาท
๕. ดื่มสุราเมรัย

อกุศลทั้งหลายเหล่านี้ที่ให้ผลกับเราเพียงใดในชาตินี้ก็ตาม ขอบุญบารมีของเราที่มีแล้วในวันนี้เป็นมหาศาล จงทำลายอกุศลกรรมทั้งหลายให้พินาศสลายตัวไปพร้อมกับคำบั้งสกุลตายของพระ หมายความว่าให้เคราะห์กรรมต่างๆ มันตายไปกับคำบั้งสกุลตายของพระ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปนะ ตั้งใจตามนั้นนะ

(พระสงฆ์บั้งสกุลตาย)

อะนิจจา วะตะ สังขารา
อุปปีชชิตวา นิรุชฌันติ

อุปปาทะวะยะธัมมิโน
เตสัง วุปะสะโม สุโขฯ

(หลวงพ่อบอกอธิบายต่ออีกว่า)

ขอให้เคราะห์กรรมต่างๆ ของญาติโยมทั้งหลาย จงสลายตัวไป ต่อนี้ไปพระจะบั้งสกุลเป็น ขอบรรดาญาติโยมพุทธบริษัทจงคิดว่า เวลานี้เราเกิดใหม่พร้อมกับความดี คือ เป็นผู้มศีล เราสมาทานศีลแล้ว อานิสงส์ศีลจะปรากฏกับเรา

ประการที่ ๒ เราถวายสังฆทาน นี่เป็นมหากุศลใหญ่ ชาตินี้ก็มีความคล่องตัวในความเป็นอยู่ ในการบริโภครทรัพย์ชาติต่อไปจะเป็นมหาเศรษฐีทุกชาติจนกว่า จะเข้านิพพาน และที่ประการที่ ๓ เราได้มีการบวชเณร บวชเณรนี้มีอานิสงส์มาก จะเป็นเทวดานางฟ้าอยู่ได้นาน

ประการที่ ๔ เราเจริญพระกรรมฐาน พระกรรมฐานนี้เป็นปัจจัยเข้าถึงพระนิพพานโดยตรง จะเป็นเหตุให้พุทธบริษัทพ้นจากความทุกข์ คือไปนิพพานได้

ประการที่ ๕ ฟังอภิธรรม อภิธรรมจัดว่าเป็นอานิสงส์ให้เกิดปัญญา ถ้าบังเอิญจะเกิดในชาติหน้า เป็นคนร่ำรวย เป็นคนมีอายุยืนนาน มีความสวยก็ตาม ถ้าไร้ปัญญาก็ไร้ประโยชน์ ฉะนั้นการฟังอภิธรรมจึงเกิดประโยชน์กับบรรดาพุทธบริษัทในด้านปัญญา ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายโดยทั่วหน้าจงคิดว่าขอผลบุญทั้งหมดตามที่กล่าวมาแล้วนี้คือ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๑. คีล ๒. สังฆทาน ๓. บวชนคร บวชชี ๔. เจริญพระกรรมฐาน ๕. ฟังอภิธรรม
จงดลบันดาลให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เกิดขึ้นพร้อมกับความดีอันนี้ มีแต่ความสุขตลอดไป ตลอดชีวิต
ถ้าตายจากชาตินี้เมื่อไรขอไปนิพพานทันทีทันใดนะ ต่อนี้ ไปพระจะบังสกุลเป็น

อะจรั้ง วะตะยัง กาโย
ฉุทโท อะเปตะวิญญาโณ

ปะฐะวัง อะธิเสสสะติ
นิรัตถังวะ กะลิงคะรังฯ

ต่อนี้ไปขอญาติโยมทั้งหมด รับพรจากพระสงฆ์นะ อธิษฐานตามชอบใจ
(พระสงฆ์ให้พร)

หลังจากนี้หลวงพ่อก็ให้พระประพรมน้ำพระพุทธมนต์ให้ เป็นเสร็จพิธี

พิธีรับพระเสวยอายุ

พูดเรื่องพิธีกรรมกันซะก่อน สำหรับพระเสวยอายุต่างๆ นี่นะที่ทำพิธีรับ

พระอาทิตย์เสวยอายุ ๖ ปี

พระจันทร์เสวยอายุ ๑๕ ปี

พระอังคารเสวยอายุ ๘ ปี

พระพุธเสวยอายุ ๑๗ ปี

พระเสาร์เสวยอายุ ๑๐ ปี

พระพฤหัสบดีเสวยอายุ ๑๙ ปี

พระราหูเสวยอายุ ๑๒ ปี และก็

พระศุกร์เสวยอายุ ๒๑ ปี

จะเรียกว่าปีหรือเรียกกำลังก็ได้ ฉะนั้นเวลาที่บูชาอย่างพระอาทิตย์มีกำลัง ๖ หรือ ๖
ปี นี่มีกำลัง ๖ บูชาด้วยเครื่อง ๖ คือ

เงิน ๖ รูป ๖ เทียน ๖ ดอกไม้ ๖ กระถาง และก็ธง ๖ เหมือนกัน

อย่างพระจันทร์ ๑๕ ก็บูชาด้วย ๑๕ คือ เงิน ๑๕ ดอกไม้ รูป เทียน ธง อย่างละ ๑๕

และก็พระอังคารมีอายุ ๘ ปี มีกำลัง ๘ ก็ใช้บูชาด้วยเครื่อง ๘ คือ เงิน ๘ ดอกไม้
รูป เทียน ธง อย่างละ ๘

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

พระพุทรมีก่าลัง ๑๗ ก็ใช้ สตางค์ ๑๗ ดอกไม้ ธูป เทียน ธง อย่างละ ๑๗

และก็พระเสาร์มีก่าลัง ๑๐ ก็บูชา ๑๐

พฤษ์สมีก่าลัง ๑๙ บูชา ๑๙

พระราหู ๑๒ บูชา ๑๒

พระศุกร์ ๒๑ บูชา ๒๑

รวมก่าลังทั้งหมดจริงๆ แล้ว ๑๐๘ พอดี

ตานี้หากว่าใครจะรับพระอะไรก็ใช้วิธีการตามนั้น **แต่ว่าเครื่องสักการะบูชา นะมี**
เรียบร้อยแล้วไม่ต้องจัดมาไม่ต้องไปซื้อนะ ไม่ต้องไปซื้อ ไอ้คนโลภมากมันได้สตางค์ มัน
ระยำจริงๆ ไอ้การทำกับมันนี้ ต้องการจะปลดเปลื้องความทุกข์หนักของลูกหลาน ซึ่งไปโดน
เขาเรียกมา ๘,๐๐๐ บาท นี่คนไม่มีรถยนต์นะ ถ้าคนมีรถยนต์นั่งระวังเป็นหมื่น ถ้านั่งรถ
เบนซ์จะต้องเสียถึงแสน การสะเดาะเคราะห์แบบนี้จะมีผลเป็นประการใดอาตมาก็ไม่คัด
ค้านเขา แต่เห็นว่ามันเกินพอดี นี่การทำนี้จะเห็นว่าได้ผลประการใด ก็ตอบว่าไม่ทราบหรือ
ได้หรือไม่ได้ก็ไม่ทราบ

วิธีทำ ให้ตามแบบนี้ ถือว่าทุกคนจะสะเดาะเคราะห์รับพระเคราะห์ส่งพระเคราะห์
องค์ไหนใช้ก่าลังเท่านั้น ถ้าไม่เข้าใจให้ไปถามพระ วันนี้เราจะรับพระอาทิตย์ เสวยอายุ
หรือพระอะไรเข้าแทรกก็ว่าตามนั้น

ตานี้ก่อนที่จะมาคุยกันนี้ก็มีคนถามว่า "เผื่อเหนียวได้ไหม?"

ถาม "เผื่อเหนียวอย่างไร?"

"ผมรับชะหมดเลย รับชะทุกองค์ องค์ไหนเสวยอายุก็ช่างแทรกก็ช่าง ผมรับหมด
ใช้ก่าลัง ๑๐๘"

ก็บอกว่า "ได้"

ก่าลัง ๑๐๘ อย่างไร

ถ้าเราจะใช้ก่าลัง ๑ ต่อ ๑ ต่อ ๑ สตางค์ อย่างพระอาทิตย์ ๖ นี้ เอ้า ก่าลัง ๖ ก็
๖ สตางค์ พระจันทร์ ๑๕ ก็ ๑๕ สตางค์ ก่าลัง ๖ ก็ ๖ สตางค์ พระจันทร์ ๑๕ ก็ ๑๕ สตางค์
อย่างนี้ได้ หรือว่าจะรับหมด เอ้า เงิน ๑ สตางค์ ไม่มีใช้สิ่ง ๑๐๘ สิ่ง เอาเข้าไปเลย
บูชาพระเคราะห์ทั้งหมด อย่างนี้ ๑๐๘ สิ่ง เท่ากับ ๒๗ บาท มันก็พอไหว ถ้ามีสตางค์มาก
เอ้า สิ่งน้อยไป เอาก่าลังละ ๒ สิ่งก็ได้ หรือก่าลังละ ๑ บาท ถ้า ก่าลังละ ๑ บาท ก็ ๑๐๘
บาท

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมมยาน

สำหรับเครื่องสักการบูชาที่วัดจัดให้ไม่คิดราคา ใครจะช่วยหรือไม่ช่วยไม่เป็นไร ก็ลูกก็หลานทุกคนนี้จะมานั่งคิดอะไรกัน ไอ้ที่ทำขึ้นมานี้ก็ลูกหลานทำให้เป็นเงินทั้งหมด ที่รับมานี้โปรดทราบ จะเอาจะใช้เองนี้ไม่ได้ อย่างฉันนี้ใช้เองไม่ได้ จะต้องเอาเงินนี้ไปใช้

๑. **ถวายสังฆทาน** คือเลี้ยงพระ ซื่อyarรักษาโรคพระ ใช้ค่ากระแสไฟฟ้า เป็นต้น และเรื่องเกี่ยวกับพระสงฆ์ทั้งหมด
๒. **เอาไปก่อสร้างเป็นวิหารทาน**
๓. **ช่วยฝ่ายธรรมะเป็นธรรมทาน**

(หนังสือที่พิมพ์เขาพิมพ์มาเล่มละก็บาทก็ไม่รู้คงไม่กี่ตั้งค์ก็ตั้งค์ก็ให้ทุนเขาไปก็แล้วกัน อย่าให้สงฆ์ขาดทุนมันจะบาป)

สำหรับพระสวด

พระสวดนี้ใช้ ๒๑ องค์ ฉะนั้นคนที่มาน้อยๆ อย่ามานะ งานสะเดาะเคราะห์น้อยๆ นะอย่ามา เดี่ยวจ่ายสตางค์มาก ถ้าหากว่ามากันคนละนิดละหน้อยจ่ายสตางค์มาก เพราะอะไร เพราะพระสวดกัน ๒๑ องค์ เราก็งเรงใจ จะไม่ถวายท่านก็เรงใจ มันก็ไม่คู่ไม่ควร โดยมากคนไทยเราซื่อเรงใจ ไอ้ถวายน้อยก็หนักใจ ถวายมากก็ไม่ไหว ก็มากันชะหลายนๆ คน

พระสวด ๒๑ องค์ ท่านจะสวด ๕ บาท ๕ บท ตามคำที่แนะนำของครูใหญ่

บทที่ ๑ "อิติปิโส" เจริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ คุณพระพุทธเจ้า "พุทธโธ อัมโปมาโน" คุณพระพุทธเจ้าหาประมาณไม่ได้ คุณพระธรรม "ธัมโม อัมโปมาโน" คุณของพระธรรมหาประมาณไม่ได้ คุณพระสงฆ์ "สังฆโม อัมโปมาโน" คุณของพระสงฆ์หาประมาณไม่ได้

เราฟังไปก็ซึ้งใจ นึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ บุญหรือความดีของท่านและความดีของเราสามารถจะทำเหตุร้ายให้ค่อยๆ สลายตัวไปได้

บทที่ ๒ "พาหุง" บทนี้แสดงถึงพระพุทธเจ้าทรงชนะทุกอย่าง ประกาศความชนะของพระพุทธเจ้า เราตั้งใจฟังสติในความเคารพในพระพุทธเจ้า ในพระธรรม ในพระอริยสงฆ์ อธิษฐานขอให้ชนะศัตรูทุกอย่างตามที่พระพุทธเจ้าทรงชนะ

บทที่ ๓ "อุเทตยัญจักขุมา" บทนี้พระพุทธเจ้า สมัยที่เป็นนกแขกเต้า ท่านสวดแล้วท่านไม่ติดบ่วง คืออันตรายภัยต่างๆ บ่วงภัยต่างๆ จะแคล้วคลาดกันเวลากลางวัน

บทที่ ๔ "อเปตยัญจักขุมา" บทนี้จะแคล้วคลาดภัยในเวลากลางคืน

ต่อไปก็บทที่ ๕ "มหากาธุณิก" แสดงถึงความมหากาธุณิกคุณของพระพุทธเจ้า บทนี้ตั้งใจคิด จะมี **บทขยันโต** ต่ออยู่ข้างใน

ตอนนี้ทุกคนเมื่อเวลาพระเริ่มสวด **ชยันโต** ให้ตั้งใจรับพระพุทธรูปมนต์ เจ้าพิธีจะพรมน้ำมนต์แก่ทุกคน ถ้าคนมากจะเริ่มพรมน้ำมนต์ตั้งแต่ขึ้น **"มหากาฤณโก"** ถ้าคนน้อยจะพรมน้ำมนต์ตั้งแต่ **"ชยันโต"** เป็นอันว่าพิธีแค่นี้สำหรับคน

ต่อไปเวลาที่จะเข้ามาทำพิธีสะเดาะเคราะห์หรือรับพระเสวยอายุ **ให้ไปหาพระขอหมายเลข** ท่านจะให้มาเป็นคนหมายเลขที่เท่าไร

ส่วนของเงินถวายพระสวด เงินถวายพระสวดนี้ใครจะเต็มใจถวายเท่าไรก็ได้นะ ไม่ถวายเลยพระก็ไม่ว่า ถวายเข้ามาก็ใส่ชักรวมกัน เพราะอาตมาจะหารถวายท่านเป็นสังฆทาน เป็นสังฆทานพิเศษสำหรับพระสวด แล้วก็เงินที่บูชาพระเคราะห์ทั้งหมดก็จะทำเป็นสังฆทาน วิหารทาน และธรรมทาน ทีนี้ขณะที่พระสวดถ้าตั้งใจด้วยความเคารพ

ต่อไปท่านบอกว่าเจ้าพิธีต้องทำตามนี้ (ถ้าใครจะทำนะ)

เมื่อทุกคนเข้าที่สงบ ทุกคนบูชาพระเคราะห์ตามกำลังวันแล้ว ตามใจจะรับที่เดียวหมดทั้ง ๘ องค์ก็ได้ ใส่ตู้ไปตามกำลังของแต่ละองค์ ไม่จำเป็นต้องใช้เงิน เงินเหรียญจะหนักมากมันจะแย่ ถ้าใช้วิธีรวม ๑๐๘ ให้ใส่ชักรวม ชักรวมนี้พระจะตั้งไว้ ๑๐๘ สตางค์ ๑๐๘ สิ่ง ๑๐๘ อะไรก็ได้ไม่ได้ว่า ถ้าจะรับแต่ละองค์ตามพระแทรกและพระเสวยอายุก็ตามใจไม่ได้ว่าอะไร

ถามว่า "องค์พระองค์ละเท่าไร ถ้าเสวยอายุ"

ก็บอกว่า "ตามใจ ๑ สตางค์ ก็ได้ ๑ สิ่งก็ได้" กำลังละอย่างพระอาทิตย์ ๖ ก็ ๖ สตางค์ หรือ ๖ สิ่ง หรือ ๖ ของ ๒ สิ่ง ๖ ของ ๑ บาท ก็ว่ากันไปตามเรื่องตามราว ตามกำลังไม่จำกัด

ต่อมา **พิธีตัน**

เมื่อเริ่มเข้ามานั่งพระเจ้าพิธีจะให้ศีล ตอนนี้ให้ทุกคนรับศีลด้วยความเคารพ การทำนี้ต้องมีศรัทธา นะ ถ้าไม่มีศรัทธาก็อย่ามาทำ หรือนักปราชญ์ที่ฉลาดมากจะหาว่าแนะนำถือว่าคนตื่นช่าก็อย่าเสือกนะ ชาวบ้านนะเขาถือกันมานานแล้ว ที่ทำให้สบายใจเราไม่ถือก็จงอย่าถือ อย่าเสือกเข้ามายุ่งกับเขา เพราะเขาต้องไปสะเดาะเคราะห์เสียกันเป็นพันเป็นหมื่น ไอ้ที่อุตสาหทำให้เสียเล็กๆ น้อยๆ ไอ้ของแพงๆ ก็ไม่ให้เสียไม่ต้องไปซื้อจัดให้ ถ้าหนักจะให้สตางค์หรือไม่ให้สตางค์ก็ไม่ว่า

ฉะนั้น นักปราชญ์ที่เสือกก็จงอย่าพยายามเสือก จะไม่ยั้งตัวนะ ถ้าชินพูดมากล้นจะเน่า นี้ไม่ได้แข่งนะ ไอ้ที่เขาว่าล้นเน่านะ เพราะพูดไม่ดีชาวบ้านเขาเกลียดก็เหมือนคนล้นเน่า เออ...จะเน่าเสียจริงๆ ก็ตามใจไม่ได้ว่าอะไร ก็ดีจะได้ไม่ต้องพูดต่อไป มีนักปราชญ์เสือกๆ นี้มีมาก

เมื่อเริ่มต้นพิธี เจ้าพิธีจะให้ทุกคนสมาทานศีล สมาทานศีล ๕ แล้วเจ้าพิธีจะเชิญ เทวดา ตามพิธีกรรมที่เราทำกันเวลาสวดมนต์

เมื่อเจ้าพิธีเชิญเทวดาเสร็จโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท้าวมหาราช เชิญท้าวมหาราชก่อน เพราะท้าวมหาราชมีหน้าที่ปกป้องรักษามนุษย์โดยตรง ท้าวจตุโลกบาล ผู้รักษาโลก คนไม่เชื่ออย่าเสือกมายุงนะ นี่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าอย่างนั้น นี่ทำเฉพาะคนเชื่อนะ ถ้ามาถาม จุกจิกๆ ได้ผลเป็นอย่างไร ระวังๆ ให้ดี ระวังให้ดี ไม่ได้เชิญให้เข้ามาเสือก นี่พูดกันตรง ไปตรงมา เพราะคนเสือกนี้มีมากขี้เกียจพูดดีแล้ว พูดดีเท่าไรมันก็เสือกมากเท่านั้นละ พูดชั่วชะมั่งจะได้ไม่เสือก ถ้าขึ้นเสือกอีกจะแข่ง ชะดีใหม่ ไม่แข่งละให้มันเป็นของมันเองปากคอเน่า ลิ่นเน่ามันก็หมดเรื่องหมดราว ให้มันเป็นเอง ไม่แข่งละ ทำให้คนสบายใจ

เจ้าพิธีจะต้องถามท้าวมหาราช คนหมายเลขเท่าไรเป็นกรณีพิเศษอะไรบ้าง ถ้ามหา ราชบอกว่าต้องทำอะไรก็บันทึกไว้ บางทีจะมีหลายๆ คน และก็สั่งให้บุคคลปฏิบัติตามนั้น เขาจะเชื่อเขาจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติเป็นเรื่องของเขา เรามีหน้าที่บอกก็บอกไป

ถ้าจะปล่อยสัตว์ ปล่อยสัตว์นี้อย่ามาปล่อยที่วัดนี้ ราคามันแพง ไล่เจ้าพวกขายสัตว์ ต่างๆ มันก็ดันขึ้นราคา ถ้าคนมากก็ขึ้นราคา อย่าไปซื้อมัน ไปหาที่อื่นถมเถไป ไม่จำเป็น ต้องที่นี้ละ ถ้าราคาถูกๆ ก็ซื้อ ถ้าแพงไปบ้านเรา ไปถึงโน่นทำมัน ไม่จำเป็นต้องวันนี้หรือ ปล่อยวันอื่นก็ได้ ที่อื่นเขาขายถูกๆ ไปซื้อที่นั่น

สัตว์ที่จะฟังถูกฆ่า ถ้าท่านสั่งปล่อยหรือทำอย่างไรก็ตามใจท่านท้าวมหาราช ท่านว่า ใ้ทำอะไรก็ตามนั้น **เจ้าพิธีห้ามเปลี่ยนแปลงคำสั่งของท้าวมหาราช** และก็บุคคลใดจะมีผลเป็น ประการใด ถ้าคนอื่นจะให้สวดท่านจะให้สวดอะไรจะทำพิธีแบบไหนบอกเขา

ต่อไปคนที่มีการไม่หนักท่านจะบอกให้ทำเหมือนๆ กัน ทำอย่างไรก็ตามท่าน **แต่พิธีลอยเครื่องบูชาไม่เป็นไร ทางวัดจะจัดให้ไม่ต้องลอยเอง จะจัดกระทงใหญ่ จัดลอยรวมให้ มีอะไรบ้างที่จะพูดหลังจากนั้นท่านสั่งให้สวดอะไรก็สวด**

ถ้าหลังจากเชิญท่านท้าวมหาราชแล้วขอให้ตั้ง "สักเค" ชุมนุมเทวดาทั่วไป ตอนนี ขอบารณาพระรัตนตรัยโดยตรง ท่านจะมีคำสั่งให้เจ้าพิธีใช้อะไรละ ใช้อะไรดี เรียกอะไร ดีละ ใช้ทิพจักขุญาณและปัจจุปปันนังสญาณ ถามพระท่านว่าคนไหนมีเคราะห์ที่มีความสำ คัญจะแก้ด้วยวิธีไหน คือท้าวมหาราชท่านบอกมาแล้วก็ถามพระอีกที หรือจะแก้วิธีไหนทำ อย่างไม่ถึงจะมีลาภสักการะดี ถามว่าเคราะห์จะหมดไหม ก็ขอตอบว่าหมดไม่ได้นะ อย่าไป เชื่อใครว่าเคราะห์หมด ถ้ายังไม่ถึงพระนิพพานเพียงใด เรายังต้องมีเคราะห์ แต่เคราะห์มัน น้อยลงไป

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมมยาน

เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วให้คนสวดมนต์ตามคำสั่ง แล้วก็หลังจากนั้นก็เป็นการ เสร็จ พิธีและพิธีกรรมจะเอาอย่างนี้ก็ได้ ให้ศีลเสร็จ ชุมนุมเทวดาเบื้องต้น เชิญท้าวมหาราช ถามท่านท้าวมหาราช ชุมนุมเทวดาใหญ่ ถามพระ

หลังจากนั้นเมื่อท่านตอบเสร็จ บอกบทกรรมเสร็จท่านสั่งให้ทุกคนสวดอะไร หรือจะทำเวลาไหนให้ฟังคำท่านนะ หลังจากนั้นให้ทุกคนฟังพระสวดพระปริตรตามที่ท่านสั่ง ด้วยความเคารพ หากว่าท่านสั่งให้สวดอะไรอีกเฉพาะพวกที่สะเดาะเคราะห์ก็สวดตามนั้น รับพระพุทธรูปเสร็จเป็นอันเสร็จพิธี

สำหรับน้ำพระพุทธรูปนั้นต้องรับเวลาที่พระสวด "มหากาฐนิโก" หรือตอน "ชยันโต" สุดแล้วแต่คนมากคนน้อย ก็พอจำกันได้นะ

กลางเดือน ๑๒ จะทำพิธีสะเดาะเคราะห์เต็มกำลังทุกปีให้ทุกคน เวลาจะลอยกระทงมาพร้อมกัน กลางเดือน ๑๒ เวลากลางคืนเริ่มเวลา ๓ ทุ่ม จะทำพิธี สะเดาะทุกปี

การชำระหนี้สงฆ์

หลวงพ่อบุญสอนให้ลูกศิษย์และญาติโยมรู้จักชำระหนี้สงฆ์ และแนะนำให้สร้าง พระชำระหนี้สงฆ์ ท่านเล่าไว้ในหนังสือประวัติหลวงพ่อบุญว่า

ของสงฆ์อยู่ที่ไหน ดกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ อย่างวัดร้างที่ปรากฏว่าเป็นดินเปล่า ไม่มีฐานะแสดงว่าเป็นวัดก็มี หรือบางแห่งแสดงฐานะว่าเป็นวัดแต่อยู่ในป่าในดงก็ตาม หรือวัดที่มีพระก็ตาม เราจะไปนำสิ่งของอะไรมาก็ตามในเขตนั้น จะเป็นต้นหญ้าสักต้นไม้หักสักอันก็ตาม เขาก็ถือว่าของเหล่านั้นเป็นของสงฆ์ หรือว่าถ้าใครยึดแผ่นดินของสงฆ์ไว้เป็นสมบัติส่วนตัวละก็ ช่วยขนาดหนัก แบบนี้มีผู้เรื่องอำนาจ รุกรานสงฆ์ เคยตกรุกชั้นขุมที่ ๗ มาแล้ว ขุมนี้หนักมาก รองจากอเวจีมหานรก เพราะอะไร เพราะบุกรุกที่ดินของวัด แต่ว่าวัดก็เป็นวัดร้าง ไม่รู้ว่าเป็นวัดร้าง แค่นี้มา แค่นี้ตกรุกขุมที่ ๗ ไม่มีเจตนาโกง ซื่อต่อจากคนอื่นเขา แต่เขาก็ไม่ให้ภัย เรื่องนี้เป็นของยากนะ จะถือว่ามันไม่ผิดกฎหมายผิดอะไรฉันไม่รู้หรอก สำนักพระยายมเขาไม่เกี่ยวนะ กฎหมายกฎระเบียบอะไรที่ชาวโลกมีก็เลสสร้างขึ้นนะ เขาไม่เกี่ยว ท่านก็บอกว่าคนเราทั้งหมดนี้นะ จะรู้ได้ยังไง ไม้ลอยมาหน้าบ้านเราเห็นว่าไม่มีเจ้าของเอาเข้ามาทำฟืน แต่ถ้าไม้นั้นมันมาจากวัดก็เป็นไม้ของสงฆ์ ไปเอาเข้ามันก็บาป ต้นหญ้าต้นฟางที่มันอยู่กลางทุ่งสถานที่นั้นอาจจะเคยเป็นวัดมาก่อนก็ได้ เขา

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เคยถวายเป็นของสงฆ์ แต่ว่าสภาพของวัดมันสูญไป ของที่อยู่ในนั้นทั้งหมดแม้แต่แผ่นดินก็
ยังเป็นของสงฆ์ เราไปเอาต้นหญ้ามาต้นเดียวก็บาป แล้วโทษของสงฆ์หนักมาก เรียกว่าชั้น
อเวจีชั้นเดียว มีระดับเดียวระดับอื่นไม่มี แล้วท่าน ก็ชวนชาวบ้านชำระหนี้สงฆ์ ว่าใครจะ
ชำระหนี้สงฆ์บ้าง ด้วยจำนวนเท่าไร เท่าไร ก็ตามเอามารวมกันแล้วประกาศต่อหน้าสงฆ์
ขอชำระหนี้สงฆ์ คือ วัดร้างที่ปรากฏมีเป็นวัดก็ตาม หรือไม่ปรากฏเป็นวัดก็ตาม วัดที่มีพระ
ก็ตามวัดไหนก็ได้ ทำไปโดยเจตนาว่ารู้ว่าเป็นของสงฆ์ก็ตาม ไม่รู้ก็ตาม แต่สิ่งเหล่านั้นยอม
ไม่ทราบค่าราคาของ คือว่าเป็นของเล็กน้อย ข้าพเจ้าทั้งหลายขอชำระหนี้สงฆ์ด้วยจำนวน
เงินเท่านี้ ถ้าพระสงฆ์ทั้งหลายเห็นสมควรก็ขอให้สาธุขึ้นให้พร้อมกัน ถ้าพระสงฆ์ทั้งหลายไม่
เห็นสมควรก็ขอให้นิ่งอยู่ ถ้าพระทั้งหมดสาธุ พร้อมกันเป็นอันว่าใช้ได้ ชำระกันแบบนี้ทุกปี
ท่านบอกว่าค่อยๆ ทำไป เรื่องนี้มันเป็นเรื่องหนัก เพราะว่าเรื่องของสงฆ์นี้ นะลำบากมาก

มีเรื่องเล่ามาในสมัยของพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่าพระวิปัสสีทศพล สมัยพระ
วิปัสสีนั้นมีพระอยู่ ๔ องค์ เวลานั้นข้าวยากมากแพง ฝนแล้งไม่ตกตามฤดูกาลข้าวที่บ้าน
เขาอาจจะไม่มีมาก แต่ว่าข้าวที่วัดมีน้อย พระพวกนั้นมีเพื่อนมาหา ข้าวที่จะกินเข้าไปมันไม่พอ
ข้าวส่วนตัวไม่มีก็มีข้าวสารของสงฆ์ ไปนำข้าวสารของสงฆ์มา เมื่อได้ข้าวสารของสงฆ์มา
คนละทะนานแล้วก็มาหุงเลี้ยงเพื่อนคิดในใจว่า ถ้าเราได้ข้าวสารมาใหม่ เราก็จะชำระหนี้สงฆ์
คือว่าเราจะใช้หนี้ให้ แต่ในเมื่อยังไม่ทันจะใช้หนี้พระ ๔ องค์นั้นก็ตาย ตายทั้งๆ ที่ยังมีเจตนา
ว่าจะชำระหนี้แต่ก็ยังไม่ทันชำระตายแล้วไปไหนปรากฏว่าไปไหม้อยู่ในอเวจีมหานรกสิ้นพันปีนรก
เมื่อพ้นจากอเวจีมหานรกแล้วก็ตกนรกบริวาร ผ่านมา ๔ ขุม แล้วก็ยมโลกนรกอีก ๑๐ ขุม
มาเป็นเปรต เปรตนี้จัดเป็น ๑๒ ระดับ ระดับที่ ๑ ถึงระดับที่ ๑๑ ไม่มีโอกาสจะได้
โมทนาบุญของชาวบ้านที่ทำให้ ระดับที่ ๑๒ ที่เรียกว่าปรทัตตูปชีวิเปรต ตอนนั้นมีโอกาส ใน
ระหว่างที่เป็นเปรตระดับที่ ๑ ถึงที่ ๑๑ ก็พบพระพุทธเจ้าหลายองค์ ถามท่านว่าเมื่อไร
ข้าพระพุทธเจ้าจะได้กินข้าวกินน้ำเสียที เห็นน้ำเข้าวังไป น้ำก็หายกลายเป็นทะเลเพลิง เห็น
ข้าวอยากจะกินวังเข้าไปก็ปรากฏว่าเป็นทรายแล้วก็ไฟลุก กินไม่ได้พระพุทธเจ้าแต่ละ
องค์ก็ทรงพยากรณ์ว่า เมื่อไรพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่าพระสมณโคดมอุบัติขึ้นในโลก ใน
ตอนนี้แหละ ญาติของเจ้าชื่อว่าพระเจ้าพิมพิสารจะบำเพ็ญกุศล แล้วเธอหมดทุกคนได้รับโมทนา
ก็จะพ้นทุกขเวทนาเสียที เปรตทั้งหลายเหล่านั้นคอยกันมานาน จนกระทั่งเมื่อพระพุทธเจ้า
ทรงอุบัติ พระเจ้าพิมพิสารถวาย พระเวฬุวันมหาวิหาร แล้วก็ถวายทานแก่พระพุทธเจ้า
พร้อมด้วยพระสงฆ์ทั้งหมด เมื่อถวายทานแล้วก็ไม่ได้กรวดน้ำ ไม่ได้กรวดซีเพราะไม่รู้
ตอนนั้นมันเป็นการทำบุญ ครั้งแรกยังไม่รู้ว่าทำบุญแล้วกรวดน้ำกันได้ผล เปรตทุกคนที่

คอยอยู่ก็นั่งตั้งท่าจะโมทนา เห็นพระเจ้าพิมพิสารไม่กรวดน้ำให้ ก็เดือดร้อน กลางคืนเข้ามาในพระราชนิเวศน์ พระเจ้าพิมพิสารก็ไม่เห็นตัวเป็นพระโสดาบัน แต่ท่านไม่เห็นตัว ก็เลยร้อง เมื่อร้องขึ้นมา พระเจ้าพิมพิสารก็ตกใจ แปลกใจว่าเสียงอะไรไม่ทราบ มาร้องก็ก้องในเมื่อพระเจ้าพิมพิสารตกใจ ในตอนเช้าก็ไปหาพระพุทธเจ้า ไปถามว่าเมื่อคืนนี้ไม่รู้เสียงอะไร มันร้องกรีดกร๊าดๆ ในพระราชฐาน ไม่เคยได้ยิน พระพุทธเจ้าก็เล่าความนั้นให้ทราบ พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่าเปรตเป็นญาติของพระองค์ต้องการโมทนาบุญ เมื่อวานนี้พระองค์ทรงทำบุญแล้วไม่ได้กรวดน้ำอุทิศให้ คำว่าอุทิศแปลว่าเจาะจงนะ อุทิศนี้เขาแปลว่าเจาะจงให้เฉพาะ พระเจ้าพิมพิสารจึงได้นิมนต์พระพุทธเจ้า พร้อมด้วยพระสงฆ์ทั้งหมดไปฉันอาหารในพระราชนิเวศน์ ตอนนั้นเมื่อพระพุทธเจ้าฉันเสร็จ ก่อนจะโมทนาพระเจ้าพิมพิสารก็กรวดน้ำใช้คำว่า **อิทังโนญาติมังโหด** แปลเป็นใจความว่าขอผลทานนี้จงสำเร็จแก่ญาติของข้าพเจ้าเท่านั้นละนะ การกรวดน้ำครั้งแรก เปรตทั้งหลายเหล่านั้นนั่งท่าคอยอยู่แล้ว ได้รับโมทนาเมื่อโมทนาแล้วร่างกายทิพย์หมดมีความอึดเอิบ มีความสวยสดงดงาม ร่างกายเทวดาแต่ว่าเป็นเทวดาซีเปลือยไม่มีเครื่องประดับ ไม่มีผ้าถุง เพราะอะไร เพราะว่าในสมัยก่อนที่จะตาย ไม่ได้เคยทำบุญถวายผ้าผ่อนท่อนสไบไว้ในพุทธศาสนา เมื่อร่างกายสวยแต่ไม่มีเครื่องประดับ ไม่มีเสื้อผ้า ไม่มีกางเกงนี้มันก็แย่เหมือนกัน ก็เดือดร้อน ตอนกลางคืนจึงเข้ามาหาพระเจ้าพิมพิสาร แสดงตัวให้ปรากฏ แต่ว่าตอนเย็นนะสงสัยนะว่าจะยืนหันหลังให้คงไม่ยืนหันหน้าให้หรอก คงจะอายเหมือนกัน พระเจ้าพิมพิสารแปลกใจว่า คนอะไรสวยก็สวย แต่แกผ้าไม่มีเสื้อไม่มีผ้า ตอนเช้าไปหาพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่าพวกเปรตพวกนั้นแหละเป็นเทวดา แต่ไม่เคยถวายผ้าไตรจีวรไว้ในพระพุทธศาสนา เพราะอาศัยบารมีที่พระองค์ให้อาหารเป็นทาน เขาก็มีแต่ร่างกายสวยงาม ผ้าจึงไม่มี พระเจ้าพิมพิสารถามว่าทำไมเขาจึงจะได้ผ้า ท่านก็บอกว่าต้องถวายไตรจีวรแก่พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา แล้วก็อุทิศส่วนกุศลให้เขาจะได้เครื่องประดับอันเป็นทิพย์ พระเจ้าพิมพิสารก็ทำอย่างนั้น แต่พอได้เครื่องประดับแล้ว เทวดาก็มาแสดงตัวให้ปรากฏ แล้วนับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ก็เลยไม่รบกวนอีก นี่เล่าถึงเรื่องของสงฆ์ให้ฟังนะว่ามีเจตนาขอยืมยังมีโทษขนาดนี้ แต่ถ้าหากว่าเราไปเอามาโดยไม่ขอยืมมันจะมีโทษขนาดไหน

และอีกเรื่องหนึ่ง **กาคะเปรต** สมัยที่เกิดเป็น กา แย่งข้าวในชั้นที่เขานำไปจะถวายพระข้าวสุกนั้นเขานำไปยังไม่ถึงพระ ยังไม่ใช้ของสงฆ์ จะถือว่าเป็นของชาวบ้านก็ได้ เพราะเขาดังใจถวายสงฆ์แล้วกรรมเล็กน้อยเพียงเท่านี้ตายแล้วไปลง **อเวจี** แล้วแถมมาเกิดเป็นเปรต

ผู้ถาม : "หลวงพ่อกับ คนที่กินข้าวที่พระอนุญาตแล้ว ทำไมถึงตกรอก และพระที่ให้ก็ต้องตกรอกด้วยครับ...?"

หลวงพ่อบุญ : "ถ้าอาหารที่พระให้ต้องเป็นของที่ญาติโยมถวายเฉพาะองค์นั้น ไม่มีโทษแน่ แต่ที่เป็นอย่างนี้ต้องเป็นอาหารที่เขาถวายเป็นส่วนกลาง **คือเป็นของสงฆ์** ของสงฆ์ นั้นพระองค์ใดองค์หนึ่งไม่มีสิทธิ์ให้นำออกจากสงฆ์จะประชุมตกลงให้พระองค์นั้นเป็นผู้จ่ายแทนสงฆ์ ตัวอย่างของสงฆ์เช่น **อาหารวันพระ** ที่มีข้าวใส่บาตรเหลือหลายๆ แล้วทยอย ใส่อ้อมไปบ้าน โดยที่คณะสงฆ์ไม่มีส่วนรู้เห็น อย่างนี้แม้แต่เจ้าอาวาสเองยังไม่มีสิทธิ์ให้ตามลำพัง

บางทีกินอาหารที่พระฉันเหลือ ถ้าพระอนุญาตแล้วไม่มีโทษ (สำหรับญาติโยมที่ไปในงาน ทางวัดเขาตั้งใจเลี้ยงก็ไม่ใช่ไร) แต่บางท่านก็หยิบของที่พระฉันแล้วเอามาเฉยๆ บางท่านก็ขอเอาดื้อๆ ให้หรือไม่ให้ก็ตาม ออกปากขอแล้วยกไปเลย **พระยังไม่ทันอนุญาต** ท่านทยอยประเภทนี้ ท่านช่วยยกคนที่กินกับท่านลงอเวจีแบบสะดวก เมื่อจะขอต้องดูว่าอาหารมากไหม ถ้ามากจนเหลือเฟือ ก็ขอให้พระท่านให้ตามความพอใจของท่าน เพราะท่านอาจจะมั่งกวนำอาหารไปให้ใครก็ได้ ที่ท่านมีภาระต้องเลี้ยง ถ้าถือเอาตามความพอใจก็ต้องถือว่าแย่งอาหารจากพระมีโทษ ๑๐๐ เปอร์เซนต์

และอาหารถวายพระพุทธรูปก็เหมือนกัน อาหารประเภทนี้ดูเหมือนจะเป็นเหยื่อล่อให้ทยอยลงอเวจีสะดวกสบายมาก **อาหารที่เขานำมาวัด เขาตั้งใจถวายพระสงฆ์** การนำไปถวายพระพุทธรูปนั้นเป็นความดีเพราะเป็นพุทธานุสสติด้วย เป็นพุทธานุชาด้วย แต่อาหารประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องใช้มาก เพราะพระพุทธรูปไม่ได้ฉัน ท่านจะฉันหรือไม่ฉันก็ตาม อดมาคิดว่าทยอยทยอยก็ไม่มีสิทธิ์จะกิน หลายวัดหรือส่วนใหญ่ ทยอยมักจะเอาอาหารดีๆ และหลายๆ ไปทุ่มเทถวายพระพุทธรูป

เมื่อพระฉันเสร็จแล้ว ต่างก็ยกเอามากิน ตอนนี้ไม่ถูกด้วยประการทั้งปวง**ต้องเอาไว้ถวายพระตอนเพลจึงจะถูก** ทยอยทยอย จะกินได้เฉพาะอาหารที่เหลือเป็นเดนจากพระฉันเท่านั้น ไม่มีสิทธิ์สถาปนาตนเองเป็น **"ลูกศิษย์พระพุทธรูป"** แต่ประการใด

รวมความว่า **ของที่ดีว่าเป็นของสงฆ์นั้น** คือของในวัดทุกประเภทที่เขาถวายเป็นของสงฆ์แล้ว แม้แต่ดอกไม้ผลไม้ในวัด เศษไม้ที่คิดว่าทำอะไรไม่ได้แล้ว เอามาทำพินบ้าง ทำอย่างอื่นเล็กๆ น้อยๆ บ้าง จงอย่าคิดว่าไม่บาป **แม้แต่เศษกระเบื้องที่ทิ้งแล้ว** ก็เป็นของสงฆ์ มีผลเสมอกัน เว้นไว้แต่ดอกไม้ผลไม้ที่พระหรือท่านผู้ใดปลุกในวัด ถ้าท่านเจ้าของยังอยู่ในเขตวัดนั้นและท่านอนุญาต อย่างนี้เอามาได้ไม่บาป ด้วยท่านเจ้าของมีสิทธิ์สมบูรณให้ได้

รับมาได้ไม่มีโทษ ถ้าท่านผู้ปลุกออกไปจากวัดนั้นหรือตายไปแล้ว ของนั้นเป็นของสงฆ์โดยตรง ไปเอามามีโทษตามกำลังบาปขโมยของสงฆ์

และอีกประการหนึ่ง วัดร้างที่ไม่มีพระอยู่ แต่มีสภาพเป็นวัด กับที่ของสงฆ์ที่เป็นไร่นาไปแล้ว ไม่มีสภาพเป็นวัด ถ้าเราไปนำมานิดเดียวแม้แต่หญ้าต้นเดียว เขาถือว่าเป็นหนี้สงฆ์ อันนี้อันตรายมาก สมัยหลวงพ่อปานท่านก็แนะนำให้คนชำระ หนี้สงฆ์ บาทสองบาท สสิ่งสองสิ่ง บางคนไม่มีเงินเอามาทำงานแทน ทำอะไรก็ได้ไม่บังคับ คือตายหญ้าก็ตามไม่เอาค่าแรง"

ผู้ถาม : "แล้วเรื่องพระชำระหนี้สงฆ์มีความเป็นมาอย่างไรครับ...?"

หลวงพ่อ : "เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ฉันทไปที่ศรีราชา ญาติโยมเขาถามเรื่องชำระหนี้สงฆ์ ถ้าหลายๆ ชาติมาเราไม่รู้จะไรมาบ้าง ถามว่าจะทำอย่างไร ฉันทก็ไม่รู้เหมือนกัน พอตอบไม่รู้ก็เห็นพระท่านลอยมา ท่านบอก "ถ้าจะชำระให้ครบถ้วน เป็นเงินเท่าไรก็ไม่พอ ให้สร้างพระพุทธรูปหน้าตัก ๔ ศอก"

พระหน้าตัก ๔ ศอก ถือว่าเป็นพระประธานมาตรฐาน ท่านบอกว่า "พระพุทธรูปนี้ไม่มีใครตราคาได้ ใช้ในการชำระหนี้สงฆ์ หนี้สงฆ์ที่แล้วๆ มาถือเป็นการหมดกันไป"

ฉันทพูดแล้วก็กลับมาวัด ต่อมาพวกนั้นก็มาถามใหม่ว่า "สร้างพระองค์เดียวได้คนเดียวหรือกี่คน" ฉันทก็ไม่รู้อีกซิ ก็นึกถึงท่าน ท่านก็มาใหม่ ท่านก็บอกว่า

"ถ้าไม่ปิดทองได้คนเดียวถ้าปิดทองครบถ้วนได้ทั้งหมด" คำว่า "คณะ" หมายความว่าบุคคลหลายคนก็ได้ตัดบาปเก่า ถ้าสร้างใหม่เอาอีกนะสร้างหนี้ใหม่ต่อเป็นหนี้ใหม่เหมือนกันนะ"

ผู้ถาม : "ถ้าหากว่าเรามีสตางค์น้อยๆ แล้วถวายพระจะได้ไหมครับ...?"

หลวงพ่อ : "ถ้าเรามีสตางค์น้อยๆ ก็ใส่ซองเขียนหน้าซองว่า "ชำระหนี้สงฆ์" คือว่าไม่ได้จำกัด ทำไปเรื่อยๆ ให้ใจสบาย บาทสองบาทตามกำลังที่จะพึงทำได้ เขาไม่ได้เกณฑ์ว่าจะสร้างพระหลวงพ่อปานท่านทำอย่างนี้มาก่อน เรื่องสร้างพระนี้เขาถามก็บอกท่านมาบอกอัตรานี้โละกันเลยนะ คือไม่ใช่จะเกณฑ์ให้ไปสร้างพระ เพราะทุนไม่พอใช้ไหมเราก็ทำไปเรื่อยใจสบาย

มีสตางค์รับเงินเดือนมาที่ทำ ๕ บาท ใส่ซองถวายพระบอก "ขอชำระหนี้สงฆ์" ท่านไม่รู้ท่านใช้ผิด ท่านลงนรกเอง ไม่ต้องห่วง ถ้าไปกินเป็นส่วนตัวยะเรียบร้อย เงินชำระหนี้สงฆ์มันมีค่ากว่าเงินสังฆทานและวิหารทาน ถ้าไปใช้เป็นส่วนตัวไม่ได้ ต้องใช้เป็นส่วนกลางอันตรายกับพระ แต่ช่างท่านเถอะ ถ้าบวชแล้วอยากโง่ให้ลงนรกไป ใช้ไหม..."

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดวงพระพรหมมยาน

ผู้ถาม : "ถ้ามีญาติโยมเอาเงินไปถวายพระ แต่พระก็เอาเงินไปปลูกบ้านบ้าง ให้ญาติโยมไปออกดอกออกช่อบ้าง อยากทราบว่าผลบุญที่ลูกได้ทำแล้ว จะมีอานิสงส์สมบรูณ์แบบหรือไม่เจ้าคะ...?"

หลวงพ่อด : "เขาถวายเป็นของสงฆ์ใช้ไหม เขาถวายเข้าไปในวัดใช้ไหม แล้ววัดไม่ได้ทำอะไร แต่คนในวัดเอาไปปลูกบ้าน เงินนั้นไปที่อื่นใช้ไหม เขาถวายอานิสงส์มันได้ตั้งแต่ถวาย มีอานิสงส์ครบถ้วน นั้นเขาครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยนะ คนอื่นเอาไปใช้ไหม อย่าไปยุ่งกับเขาเลยนะ"

อานิสงส์มันได้ตั้งแต่เริ่มให้ ยิ่งให้ก็ยิ่งอานิสงส์หนักขึ้น เวลาให้ต้องให้ด้วยตนเองใช้ไหม ขณะที่พระรับก็เกิดธรรมปีติอิ่มใจ อานิสงส์มันเพิ่ม แต่ว่าคนที่นำเอาไปใช้พิเศษคนนั้นลงอเวจีแน่"

คำถวายสังฆทาน

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ข้าแต่พระสงฆ์ทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ขอน้อมถวายพระพุทธรูปปฏิมากร ผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์ทั้งหลายโปรดรับพระพุทธรูปปฏิมากร ผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ล้นกาลนานเทอญ

คำอุทิศส่วนกุศล

อิทัง ปุญญะ ผลัง ผลบุญใดที่ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยล่วงเกินมาแล้วแต่ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่วันนี้ トラบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

และข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลาย ที่ปกปักรักษาข้าพเจ้าและเทพเจ้าทั้งหลายทั่วสากลพิภพ และพระยายมราช ขอเทพเจ้าทั้งหลาย และพระยายมราช จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศล ของข้าพเจ้า ในครั้งนี้ด้วยเถิด

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้องให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

และขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ก็ดี เสวยความทุกข์อยู่ก็ดี เป็นญาติก็ดี มิใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้พึง ได้รับประโยชน์ ความสุข เช่นเดียวกับข้าพเจ้า จะพึงได้รับ ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลบุญนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เถิด

(หากข้าพเจ้า (ทั้งหลาย) ยังไม่ถึงซึ่งพระนิพพานเพียงไร ขอความไม่มีจงอย่าปรากฏแก่ข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป)

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา พุทธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

การบนพระ ๕ พระองค์

พระ ๕ พระองค์ คือ

๑. พระพุทธเจ้า พระนามว่า...พระสมณโคดม

๒. หลวงปู่ใหญ่...วัดท่าซุง อุทัยธานี

๓. หลวงปู่ปาน...วัดบางนมโค ออยุธยา

๔. หลวงปู่ศุข...วัดปากคลองมะขามเฒ่า ชัยนาท

๕. หลวงพ่อพระราชพรหมยาน (วีระ ถาวโรมหาเถระ) วัดท่าซุง

หลวงพ่อเล่าเรื่องพระพุทธเจ้าให้ทราบดังนี้

ฉันก็ไม่เล่าประวัติมากละ พระท่านศักดิ์สิทธิ์มาก พอก่อนจะนำท่านเข้ามา มีพระองค์ เล็กๆ หน้าตักประมาณ ๙ นิ้ว เขาทิ้งไว้ที่กองฟืนเตาหุงข้าว ฉันมาถึงหอมเสน่ห์ เขาก็เอามาให้ดู แกจะเอาไปบ้าน แกขอถวาย ๑,๐๐๐ บาท เลยปวดหัวไปนอนตั้งแต่บ่ายโมง ถึงบ่าย ๕ โมง รู้สึกตัวขอขมาเลยหายปวดหัว เขาก็เอามาคืน

พอตอนกลางคืนท่านมา ท่านมาเป็นรูปพระพุทธเจ้า นีมีฉัพพรรณรังสีรัศมีสว่างมาก บอก "เธอให้ช่างปั้นรูปฉันหน้าตักไม่น้อยกว่า ๓๐ นิ้ว ไม่ต้องไปหาตีเอาช่างใกล้ๆ ไหวๆ ตามบ้าน เป็นพระได้ก็แล้วกัน" ต่อไปจะให้ประสิทธิ์ตกแต่งให้สวยสักหน่อย ให้บรรจุไว้ในนั้น

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ้อให้ ของหลวงพ้อพระราชพรหมยาน

ต่อมาเจ้าเฮียงคนขับรถของฉันนี่แหละ ลูกป่วยหมอบอกจะตายแล้ว โรงพยาบาลฝรั่งนะไม่ไหว ไม่กิน ไม่หือ ไม่ทา ไม่พูด ไม่ลืมตาแล้ว ใ้พ้อมาก็ชักจําหน้า ไม่ได้ปากมันเคยตรงๆ ก็ชักเบี้ยวไปเบี้ยวมา ตาเป็นอย่างไรน้ำไหลออกตา ก็เลยบอก

"ถ้าไม่มีทางช่วย เอ็งก็ไปบนพระก็แล้วกัน"

มันกลัวก็เลยไปบนทอง ๒๐๐ แผ่น แล้วผ้าห่มองค์ละผืน ก็มีพระพุทธรเจ้า ๑ องค์ หลวงพ้อใหญ่ หลวงพ้อปาน หลวงพ้อสุข เป็น ๔ องค์ พอบนเสร็จกลับไปปรากฏว่า ลูกลุกกินข้าวและวิ่งได้เลย เท่าที่รู้จักจริงๆ ที่บนตรงๆ เขามอบอกอาตมา ๑๐ รายกว่ามีสภาพอย่างนี้เหมือนกัน

แล้วก็นายดาบตำรวจตระกูล เป็นตำรวจที่มาประจำที่วัด ถ้าผู้ร้ายเจอะที่ไหน แยกก็ไปบนพระองค์นั้นแหละ มีวันหนึ่งเขาไปทางสว่างอารมณ์บ้าง ไปไหนบ้างๆ ก็ไม่ทราบ จิตใจแกไม่อยากจะไปนั่งอยู่ที่หนองขาหย่าง ตอนเย็นๆ แยกไปนั่งกินกาแฟ ใ้ผู้ร้ายโผล่มาให้จับพอดี เดินโผล่ออกมาเฉยๆ ถูกจับพอดี ก็ตั้งใจให้ไปนั่งตรงนั้น

ที่นี้การบน การบนก็รอผลก่อน ถ้าผลยังไม่มียังไม่ต้องแก้ การบนเขาบอกว่า ถ้าไม่เกินวิสัยที่พระองค์จะสงเคราะห์ได้แต่ว่าการบนนี้ของทุกอย่างถือว่าชุดเดียวกันนะ ๕ องค์นะ เว้นไว้แต่ผ้าห่ม ผ้าห่มนี้ต้ององค์ละผืน จะบนทอง ๑๐๐ แผ่น เมื่อตอนที่ชอยสายลม ท่านให้ลูกมาจดท่านบอก

"ทองนี้ไม่ต้องปิด ให้เอาทองแผ่นใหญ่มาเลย แล้วเอาทอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์" ทั้งนี้เพราะอะไร บนทองเอาทองไปแก้บูชา หรือจะเอาทองไปปิดทองพระพุทธรูปเราจะได้ อานิสงส์ส่วนหนึ่ง คือไม่ต้องปิดท่าน ให้ได้บุญต่อ เป็นบุญ ๒ ต่อ ทำตามนี้นะ ขอทุกคนปฏิบัติตามนั้น บนอะไรก็ได้ แต่ห้ามหรรสพห้ามมี

การบนพระ ๕ พระองค์ให้บนตามนี้ (ขอให้บนคราวเดียวทั้ง ๕ พระองค์)

๑. ถวายทองคำเปลว ๑๐๐ แผ่น ผ้าห่มองค์ละ ๑ ผืน (ทอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แผ่นใหญ่ไม่ต้องปิดองค์พระ ให้วางไว้เท่านั้น ทางวัดนำไปปิดพระพุทธรูป ท่านจะได้บุญอีกต่อหนึ่งด้วย)

๒. ถวายสังฆทานครบชุด ชุดใหญ่ใช้ชุดเดียวรวม ๕ องค์

๓. รักษาศีล ๕ หรือศีล ๘ ตามความสามารถ ๗ วัน และเจริญพระกรรมฐาน ๗ วัน (การแก้บนเรื่องรักษาศีลและเจริญกรรมฐาน ๗ วัน ถ้าอยู่ปฏิบัติ ที่วัดได้ไม่ครบ ๗ วัน จะอยู่รักษาศีลและเจริญกรรมฐานคราวละ ๒-๓ วัน แล้วกลับบ้าน เมื่อมีโอกาสมาปฏิบัติ ต่อให้ครบ ๗ วันก็ได้ หรือจะไปทำที่บ้าน หรือที่วัดใกล้บ้านจน ครบ ๗ วันก็ได้)

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

๔. ถ้าเรื่องที่จะบนเป็นเรื่องใหญ่ ร้ายแรงมาก ให้บนตามนี้ คือบวชเนอร์เอง หรือจ้างให้คนอื่นบวชแทน ถ้าได้เนอร์หรือคนที่จะบวชเนอร์เจริญกรรมฐาน ได้มโนมยิทธิ แจ่มใสจะมีผลรวดเร็ว ถ้าบวชเองขอให้ปฏิบัติตนให้เคร่งครัด เจริญกรรมฐานให้แจ่มใส

ถ้าจ้างให้คนอื่นบวช ขอให้บำรุงเนอร์วันละ ๕๐ บาทขึ้นไปหรือถวายภัตตาหาร เครื่องใช้สอยตามสมควรครบ ๗ วัน เวลาบนให้ใช้คำว่า "ถ้าไม่เกินวิสัยที่จะช่วยได้ ขอได้โปรดช่วยให้มีผลตามที่บนโดยเร็ว"

ทั้งนี้เพราะว่ากรรมบางอย่าง พระก็แก้ไม่ได้นั่นมีอยู่

คำขอขมาพระรัตนตรัย

ตั้ง นโม ๓ จบ

สัพพัง อปรารัง ขมถะ เม ภันเต

อุกาสะ ทวารตเยนะ กตัง

สัพพัง อปรารัง ขมถะ เม ภันเต

อุกาสะ ขมามิ ภันเต

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

การบนพระเจ้าพรหมมหาราช

ช่างทรงชื่อพานคำหรือพลายประกายแก้วต้องเอาเลือดสดทาปาก แต่ท่านให้ใช้อาหารที่มีเลือดหมูต้มรวมอยู่ด้วย ถวายพระแทน
พระเจ้าพรหม ใช้ผ้าเหลืองถวายพระ
พระนางปทุมวดี ใช้ดอกไม้ ๓ สี บูชา และถวายสังฆทาน

การบนท่านท้าวมหาราชทั้งสี่

ให้ตั้งเครื่องบวงสรวงแบบครบถ้วน หรือให้ตั้งใจบนด้วยการละเว้นสังโยชน์ ๓ ไปตลอดชีวิต ท่านท้าวมหาราชจะให้เทวดาติดตามรักษาท่านตลอดไป

การบนกรมหลวงชุมพร

ใครที่บนกับท่าน ให้บนก่อนเวลา ๐๘.๑๐ น. และก่อนเวลา ๑๕.๑๐ น. โดยให้ตั้งโต๊ะกลางแจ้ง ปู่ผ้าขาว พร้อมข้าวตอก ดอกไม้ ธูป เทียน ส่วนสิ่งของก็มี ขนมน้ำพริก ทองหยิบ ฝอยทอง หมู ไก่ ข้าวสุกปากหม้อ

เมื่อลืมแก้บน

เมื่อวันวิสาขบูชาที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๓๓ หลวงพ่อได้เตือนผู้ที่เคยบนไว้แต่ลืมแก้บน และจำไม่ได้ว่าบนอะไรไว้บ้าง ให้จัดของแก้บนดังนี้

๑. บายศรีปากชาม ๗ ชั้น
๒. ข้าวปากหม้อ
๓. ไก่ต้ม ๑ ตัว
๔. หัวหมู ๑ หัว

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ท่านให้ปู่ผ้าขาวตั้งเครื่องสังเวทเหล่านี้บนโต๊ะกลางแจ้ง จุดธูปเทียนอธิษฐาน ขอให้ท่านผู้มีพระคุณได้โปรดรับเครื่องสังเวทที่ข้าพเจ้าได้เคยบนไว้ และขอให้อดโทษแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเถิด

ศาลพระภูมิ

สำหรับพระภูมิ ในปัจจุบันก็มีหลายท่านด้วยกันที่โจมตีพระภูมิ หว่านการตั้งศาลพระภูมิไม่เป็นเรื่องเป็นราว แต่ก็มีอนุศาสนาจารย์ของกองทัพบกท่านหนึ่ง ท่านเคยออกอากาศเมื่อสมัยที่เป็นร้อยตรี เคยโจมตีพระภูมิเหมือนกัน แล้วต่อมาเห็นคุณค่าของพระภูมิเวลานี้เลยเป็นหมอตั่งศาลพระภูมิไป อันนี้ผลอย่างนี้จะปรากฏขึ้นเพียงใด ก็เป็นเรื่องของท่านผู้อ่านหรือท่านผู้ฟังให้ค่อยๆ พิจารณากันไปเอง

สำหรับพระภูมินี้ อาตมาเองผู้พูด แรกเริ่มเดิมทีก็ไม่ค่อยจะเชื่อเหมือนกัน แล้วก็ไปรับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในตอนต้นที่อาตมาไปถึง กุฏิของหลวงพ่อดวงไม่มีพระอยู่ ก็ไปเรียนถาม หลวงพ่อเล็ก อาจารย์ฉัตร ในสมัยนั้นที่เป็นพระอาวุโส และทรงพระกรรมฐานอย่างเลิศ คำว่าเลิศนี้เลิศในคณะ ไม่ใช่เลิศสำหรับคนอื่น ในกลุ่มนั้นท่านเลิศ ถามว่าทำไมไม่อยู่กุฏิของหลวงพ่อดวง นิมนต์ท่านไปอยู่ ท่านบอกว่าท่านไม่รับรอง ท่านไม่ยอมไปอยู่ ถ้าหากว่าท่านไปอยู่ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นใครจะช่วยเหลือท่าน เมื่อหาพระไปอยู่ไม่ได้ อาตมาเคยเป็นลูกศิษย์มา ก็เลยบอกว่าถ้ายังงั้น ถ้าไม่มีคนอยู่ผมจะอยู่เอง ตอนเย็นก็หอบเสื่อหอบหมอนเข้าไป ไม่มีอะไรมาก แบบแจ็กมาจากเมืองจีน มีหมอนลูก เสื่อผืน มุ้งหลัง พออีตอนที่จะเข้าไป หลวงพ่อเล็กเห็นเข้าบอกว่า ทำไมไม่บวงสรวงขออนุญาตเสียก่อน ก็เลยบอกว่าสมัยก่อนผมนอนผมไม่ได้บวงสรวงผมก็นอนได้ มาอีตอนนี้ผมไปนอนอีกจะต้องบวงสรวงก็เห็นจะไม่เป็นเรื่องละ ไม่ยอมบวงสรวงมันจะเป็นไร ก็อยากจะรู้กันสักที วัดนี้เขามีความสำคัญมากแค่ไหน ผมไม่เคยรู้ รู้บ้างก็ไม่หนักนัก เป็นแต่เพียงผีหลอก ถือกันสมัยก่อนก็ไม่เห็นเป็นเรื่องหนัก

หลวงพ่อเล็ก ท่านก็ไม่ว่าอะไร ก็ไอ้คนมันบ้าๆ บอๆ เสียแล้วนี่ จะไปว่าอะไร กันได้ ท่านก็นิ่ง เมื่อท่านนิ่งก็เลยเดินเข้าไป ทำความสะอาดพอสมควร มันก็ไม่สะอาดนักแหวกๆ ที่นอนเอา จัดที่นอนภายในห้องใน กุฏินั้นเป็นกุฏิฝาเพี้ยมปิดตลอด แต่มีกั้นในอยู่ ๑ ห้อง คือ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุชชาพรหมยาน

ห้องที่หลวงพ่อบานเคยจำวัด เดินเข้าไปจัดสถานที่เรียบร้อยแล้ว ประมาณ ๒ ทุ่มก็ออกมา
บูชาพระที่หน้าพระ ก็อยู่ภายในประตูปิดเหมือนกัน ขณะที่บูชาพระตั้งนะโม ปรากฏว่ากุฏิ
ห้องที่นอนอยู่นั้นแหละ ทั้งๆ ที่ไม่มีใคร มีลูกกรงเหล็กเข้าไม่ได้ เสียงประตูเปิดอ้าด ดังสนั่น
แล้วก็มีคนเดินขย่ม ไม้หนามากนะ ความจริงคนเดินยังไม่ค่อยจะยุบตัวเลย คนเดินไม่สะเทือน
กุฏิห้วน แสดงว่ามีน้ำหนักมาก ขณะนั้นกำลังตั้งใจจะบูชาพระหลับตาอยู่ เห็นคนนุ่งขาวห่ม
ขาวมือสีแดง มือขวามือสีแดงจัด ยืนอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร ลืมตาขึ้นมา ทั้งๆ ที่
เทียนจุดสว่างอยู่หลายเล่มก็เห็นเป็นคน หลับตาก็เห็น ก็นึกในใจว่าเอ๊ะ มันคนอะไรของมัน
ไอ้คนตามธรรมดาลืมตาเห็นได้ หลับตาไม่เห็น แต่อีตาคนนี่ลืมตาก็เห็นหลับตาก็เห็น ก็เลย
ถามว่าแกเป็นใคร เขาก็รายงานบอกว่าผมคือภูมิเทวดา หรือพระภูมिरักษาพื้นที่ของวัดนี้
ถามว่ามาทำไม แกก็บอกว่าจะมาเตือนท่าน ท่านเป็นเจ้าของอาวาส ทำไมจึงไม่ตั้งศาล ศาลพระภูมิ
ก็เลยบอกแกว่าศาลหน้าวัด ข้างศาลานะเยอะแยะ ใครเขาเป็นเจ้าอาวาสคนนั้นเขาก็ตั้งศาล
กัน ที่วัดนี้โดยมากเจ้าอาวาสมีชีวิตไม่ยาว หลายองค์มาแล้ว เป็น ๒-๓ ปีก็ตาย ไม่ทราบ
ว่าเป็นเพราะอะไร หลวงพ่อบานเองท่านไม่ได้เป็นเจ้าอาวาส ตอนหลังท่านรับตำแหน่งเจ้า
อาวาส ๒ ปีก็มรณภาพ ก็ถามว่าทำไมไม่อยู่ล่ะ ศาลนะเยอะแยะไป เลือกเอาตามใจชอบ
แกบอกว่าไม่ได้หรอก ท่านเป็นเจ้าอาวาส ท่านต้องตั้งใหม่ ถามว่าศาลเก่านะอยู่ไม่ได้เรอะ
แกก็เลยบอกว่าไอ้เรื่องตั้งศาลนี้ไม่ใช่ให้เป็นที่อยู่นะ ภูมิเทวดาเขามีวิมานเป็นที่อยู่ การตั้ง
ศาลนี่นะ เป็นการแสดงว่ายอมรับนับถือซึ่งกันและกันเท่านั้นนะ หมายความว่าเป็นที่สักการะ
บูชา เมื่อแกบอกอย่างนั้นก็เลยนึกในใจว่าแปลก เลยบอกกับแกว่า เอาจังก็แล้วกัน ยังไม่
ตั้งหรอก ถ้าไม่ตั้งศาลจะมีอะไรเกิดขึ้น แกบอกว่าหลวงพ่อบานนะเป็นอาจารย์ท่านนะ ยัง
เคารพในผม แล้วท่านทำไมไม่เคารพล่ะ เราเกรงใจกันนะ ผมไม่ใช่บังคับให้ท่านมาเคารพ
ผมหรอก แต่ว่าเกรงใจกัน อาศัยซึ่งกันและกัน ก็เลยบอกแกว่ายัง ยังไม่เกรงใจหรอก
เพราะว่ายังไม่เห็นฤทธิ์เห็นเดชนี้ ไม่เก่งจริงก็เกรงใจไม่ได้ คนที่จะเกรงใจต้องเป็นคนเก่ง
แสดงคุณค่าอย่างใดอย่างหนึ่งให้ปรากฏ แกก็เลยบอก ได้ถ้าต้องการอย่างนั้นล่ะก็ได้ เอาจัง
ก็แล้วกันนะ วันพรุ่งนี้เวลา ๕ โมงเย็น หากว่าท่านยังไม่ตัดสินใจจะตั้งศาล จมูก
ข้างซ้ายจะหายใจไม่ออก วันมะรืน นี้ห้าโมงเย็น ถ้าหากว่าท่านยังไม่ตัดสินใจที่จะตั้งศาล
จมูกข้างขวาจะหายใจไม่ออก อีกข้างหนึ่ง ต่อไปก็ต้องหายใจทางปาก พอต่อไปวันมะรืน
ถ้าหากว่าท่านยังไม่คิดตั้งศาล หลอดลมจะใช้ไม่ได้ ลมจะไม่มีออกได้เลย ก็เลยบอกวาทกลง
ให้ความจริงปรากฏเสียก่อน ถ้ามีความจริงปรากฏจะยกศาล เรื่องเล็กแต่ถ้ายังไม่จริง
ไม่ทำ พอวันรุ่งขึ้นเวลาฉันข้าวเช้าหลวงพ่อบานก็ถามว่า เมื่อคืนนี้พระภูมิเขาไปหาใช้ไหม

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

แหมท่านรู้เสียด้วย แบบหลวงพ่อบาน ก็บอกว่าใช่ ตกงกับเขาว่ายังไงก็เลยเล่าให้ท่านฟัง ท่านบอกว่า เขาเอาจริงนะ หลวงพ่อบานก็เกรงใจเขา ฉันทเองก็เกรงใจเขา เขามีอำนาจมาก มือขวาเขาแดงจัด ก็เลยกราบเรียนถามว่าพระภูมิมือแดงทุกองค์ ท่านตอบว่ามี แต่ว่าองค์ไหนมีมือแดงจัดองค์นั้นมีอำนาจมาก มีสีแดงน้อยมีอำนาจน้อย ก็เลยบอกว่าลองก่อน ผมอยากจะลองดีเขา ถ้าเขามีดีจริงก็เคารพ พอเวลา ๕ โมงเย็น ท่านผู้ฟัง หายใจไม่ออกจริงๆ ตามธรรมดาเป็นหวัด ถ้าเราปิดข้างหนึ่งตันลมอีกข้างหนึ่งมันออกง่าย แต่อันนี้ไม่ยอมออก ทั้งหมดแน่นจริงๆ พอรุ่งขึ้นวันที่ ๒ ข้างขวาล่อเข้าอีก ตอนนี้เป็นยังงัยกลายเป็นหนุมานไปเลย อ้าปากหวิว หายใจทางปากยอมแพ้ เลยใช้เด็กให้ไปบอกตาโต๊ะเขา บอกแล้วนี่ว่าคนยกศาลต้องตาโต๊ะคนเดียว คนอื่นยกไม่ได้ เขาไม่ยอมรับนับถือ เพราะกินเหล้าเมายา ก็จดหมายไปบอกให้ตาโต๊ะไปยกศาล แต่พ่อเด็กไปเรียกตาโต๊ะ แกอยู่บ้านไกลประมาณสักกิโล ไปเรียกบอกว่าท่านมหาให้เอาจดหมายมาให้ แกก็ร้องออกมาไม่ต้องหรือรู้แล้ว จะตั้งศาลรู้แล้ว ไปบอกท่านมหาเถอะว่าศาลนี้กำลังทำ พรุ่งนี้จะเอาไป ให้ไปรับรองเขาเมื่อจะตั้งก็แล้วกัน เมื่อคืนนี้เขามาบอกแล้วว่าแพ้นะ เป็นอันว่ารู้เรื่องกัน พอรุ่งขึ้นเข้าโยมโต๊ะก็มาตั้งศาลให้ตามพิธีกรรมที่หลวงพ่อบาน สอน เรื่องก็เป็นอันว่าเสร็จกันไป

การตั้งศาลพระภูมิ

ผู้ถาม : เรื่องตั้งศาลพระภูมิ ขอให้หลวงพ่อบานแนะนำหน่อยค่ะ

หลวงพ่อบาน : พิธีกรรมฉันไม่มีกับเขาหรอก เพราะเรื่องนี้ฉันไม่ได้ศึกษากับใครเขา ถ้าเมื่อก่อนฉันตั้งให้ ฉันใช้เชิญท้าวมหาราช เพราะท้าวมหาราชท่านเป็นนายพระภูมิ เมื่อเชิญมาแล้วท่านก็สั่งให้ลูกศิษย์ท่านรักษา ดีกว่าเราขอร้อง ฉันทำแบบนี้

ตั้งศาลบนดาดฟ้า

ผู้ถาม : แล้วการตั้งนี้ ถ้าคนที่จะตั้งบนดาดฟ้านี้ สมควรไหมครับ?

หลวงพ่อบาน : คนตั้งไม่แน่ แต่พระตั้งได้ เพราะฉันเคยไปตั้ง ได้ไม่เป็นไรนะ ฉันเคยไปตั้งเมื่อก่อนยังตั้งศาลอยู่ ก็ไปที่จังหวัดชัยนาท มันทาที่ไม่ได้ ที่ข้างๆ ที่ติดกับตึก ตึกเขาเป็นดาดฟ้านะ ไล่ไปไล่มาก็ถามเทวดา (ไปเชิญเทวดาชั้นจาดูๆ เป็นศาลสี่เสา) หา

ที่ไม่เหมาะก็ถามท่านเวสสุวรรณว่า เอาตรงไหนดี ท่านก็บอกว่า เอาบนหลังคาก็แล้วกัน ก็ให้ เขาย้ายศาลขึ้นหลังคา

เป็นอันว่าพอเชิญท่านเสร็จ เขาหุ้กับพวกตึกแถวนะ แถวเดียวกันนี้เข้าหุ้กันได้ ขณะอัญเชิญท่านมา ท่านก็บอกว่า ที่นี่จะมีไฟนะ ไฟจะไหม้ บอกเจ้าของบ้าน เขาด้วยนะ ประเดี๋ยวจะหาว่าผมไม่พูด ถ้าเป็นปกติแบบนี้ก็ช่วยไม่ได้ ถามท่านอีกที วิธีช่วยได้เป็นยังไง ...ต้องถามท่าน ท่านบอกให้เขาทำอีกครั้งหนึ่ง ศาลไม่ต้องทำใหม่ แต่ของเชิญทำอีกครั้ง วันหลังก็ได้ หมูใช้สีแดงทา ไก่ก็เหมือนกัน แล้วใช้กระดาษแดงใส่ถาดรองหมูรองไก่ เขาก็ทำตามนั้น

เมื่อเชิญท่านเสร็จ ท่านก็บอกว่า ไฟนี้ต้องไหม้แน่ แล้วกัน! ถามว่าไหม้ที่ไหน... ท่านบอก ไหม้ที่โรงแรม ถามว่าไหม้มากไหม... ไหม้ผ้าซีริ้ว แต่ไม่ติดฝา แต่ต้องไหม้ ใจๆ ก็ต้องไหม้ จะงดเลยไม่ได้ ทีแรกจะต้องไหม้ทั้งหมดเลยนะ ไหม้หมดแถว เขาก็ทำตามนั้น ฉันทึกละให้เขาระวังกัน เป็นจริงตามนั้นไม่ถึง ๑๐ วัน ชั้นสองของโรงแรมมีไฟขึ้นมา เขาวิ่งไปดูกัน ไหม้ผ้าซีริ้วจริงๆ แบบขโมยเข้าบ้านแล้วต้องเอาหน้อยใช้ไหม... ไม่งั้นเสียศักดิ์ศรีขโมย

ตั้งศาลพระภูมิเอง

ผู้ถาม : พวกลูกๆ จะตั้งกันบ้างนี่ ขอบารมีหลวงพ่อบรรณช่วยแนะนำบ้างครับ

หลวงพ่อบรรณ : พวกนี้ช่วยเก็บบารมีไว้ซิ ทำใจ...เอาอย่างนี้วิธีง่ายๆ ใช้"เทพบวงสรวง" ใช้ได้ นึกเอาตามนั้นนะ

อันดับแรกจุดธูปเทียน อาราธนาบารมีพระพุทธรูปเจ้าก่อน ทีหลังก็เปิดเทพแล้วก็น้อมใจไปตามเสียงนั้นนะ ในเทพนั้นเขาอัญเชิญท้าวมหาราชทั้ง ๔ มี **ท้าวธตรัฐ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรุฬักษ์ ท้าวเวสสุวรรณ** พร้อมด้วยอินทกะและบริวาร ขอมาช่วยคุ้มครองว่าเรื่อยเรื่อยไปก็แล้วกัน แต่ว่าถ้าจะตั้งแบบนั้นยังมี **ปลาแป๊ะชะ ๑ ตัว** เต็มนะ เรื่องพระภูมิพอจะใช้ได้นะ ตั้งไว้เยอะแล้ว

ผู้ถาม : หลวงพ่อบรรณครับ หลังจากวันตั้งแล้วนี่นะครับ ปลาแป๊ะชะจะมีถวายอีกไหมครับ?

หลวงพ่อบรรณ : ท่านไม่ว่าหรอก เอาอย่างนี้ดีกว่า เวลาตรุษสารทนะ ถวายให้ครบถ้วนดีกว่านะ เพื่อความสบายใจของเรา คือว่าท่านไม่ทวงเราแน่ แต่เพื่อความสบายใจของเราเอง เพราะเราทำครบแล้ว ใช้ไหม...เอาอย่างนี้ดีกว่านะ

สมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมญาณ

ผู้ถาม : ของควาและเหล่า ก็หมายถึงว่าสมควรตั้งอย่างเดียว อย่างหลังไม่ต้องตั้งใช่ไหมครับ?

หลวงพ่อบุญ : ถมเถิดไป ฉันทก็เคยใช้ เทวดาไม่เคยต่อว่า เหล่านะของควาจะมีได้ แต่เหล่าไม่ควรจะมี เทวดาเขาเลิกแล้วไอ้ที่ต้องใช้เหล่านะ เทวดาไม่ใช้เทวดา จริงๆ นะ ฉันทไม่ใช้เลยนะ

ผู้ถาม : ถ้าสมมติจะตั้ง ควรจะหันหน้าศาลไปทางทิศไหนครับ?

หลวงพ่อบุญ : หน้าศาลเขาไม่จำกัดเอาแค่เราเข้าบูชาสะดวกแต่ที่ทิศที่ตั้งศาลนี้จำกัดที่ว่าพระภูมิก็ไม่ควรตั้งทิศตะวันตก ถ้าตั้งทิศตะวันตกเอาจริงๆ หลวงพ่อบุญปานท่านเคยบอกว่า ทิศนี้ฉิบหายแล้วตายโหง ฉันทเคยไปพบจังหวัดอุทัยธานีกับ จังหวัดชัยนาทเป็นความจริงตามนั้น เศรษฐินะพังไป ๒ ราย และพังในเหตุที่ไม่ควรจะพัง ไม่น่าจะพัง และอีกทิศหนึ่งก็ทิศใต้ไม่ควรตั้งนะ

ทิศใต้นี้ก็เป็นแต่เพียงท่านบอกว่า จะเก็บสดางค์ไว้ไม่อยู่ ทิศที่ควรตั้งคือ **ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ หรือทิศเหนือ หรือทิศตะวันออก** ๓ ทิศนี้นะ แต่ว่าถ้าบ้านมีดาดฟ้า ตั้งดาดฟ้าเลยดีกว่า สบายใจนะ

ผู้ถาม : หมายถึงส่วนของดาดฟ้านี้นะครับเราก็ตั้งช่วงที่อยู่ด้านทางทิศตะวันออก

หลวงพ่อบุญ : ใช่ๆ ให้ถูกทิศ

ผู้ถาม : หันหน้าไปทางไหนก็ได้ ใช่ไหมครับ?

หลวงพ่อบุญ : หันหน้าไม่จำเป็น หันหน้าแค่เราบูชาได้สบายนะ แต่ว่านี่ถึงตำราแต่มันก็ไม่มีการเขียน หลวงพ่อบุญปานท่านเคยสั่ง ก็เลยบอกคนเขาเขียนไว้ พอถึงปีจริง มีเรื่องตัวเองก็ต้องตาย เงินทองก็เสียหายมากเสียอย่างมากเลยนะไม่ใช่อย่าง น้อย

วันและเวลาที่เป็นมงคล

ผู้ถาม : หลวงพ่อบุญครับ เวลาเช้าจะยกศาลดีไหมครับ?

หลวงพ่อบุญ : ตั้งศาลก็อย่าให้ถึงเที่ยงนะ ตั้งแต่เวลาเช้าอย่าให้ถึงเที่ยง ใช้เวลาตั้งแต่เข้าไปถึงสายดีกว่า ถ้าถึงเที่ยงเทวดาไปประชุมหมด ความจริงภูมิเทวดาตั้งก็มีผล คำว่า "มีผล" เขามีกันมาแล้วนะ

ผู้ถาม : วันที่เป็นมงคล ควรจะเป็นวันไหนครับ?

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

หลวงพ่อ : วันที่มีหมู มีไก่ มีบายศรี มีไข่ มีข้าว มีกล้วย มีมะพร้าวอ่อน มีขนมต้มแดงต้มขาว ข้าวตอกดอกไม้...เสร็จ มีศาล มีคนตั้ง วันนี้เป็นมงคล เอายั้งซี่ เอากุศัพรหมประสิทธิ์ ต้องหาประจำปี เอากุศัหลวงพ่อปานก็ได้ ต้องนั่งไล่เบี้ย ไม่ได้ทำตารางไว้เนี่ย เอาซี่ดีกว่าฤษไหนที่เขาวาด ที่เราชอบใจ เราชอบใจฤษที่เขามืออยู่ วันไหนที่เขาวาดทำวันนั้นนะจะไม่ลำบากใจ

ผู้ถาม : ดูตามตำราใช่ไหมครับ?

หลวงพ่อ : ใช่...ดูตามตำรา คือว่าถ้าเราฝืนตำรา เดี่ยวคนโน้นพูด คนนี้พูด ฝืนตำรา ไม่ทำตามตำรา วันนี้ไม่ดีไม่เป็นมงคลบ้าง...อะไรเนี่ย ยุ่งไปใจไม่สบาย

ตั้งศาลไว้ในบ้าน

ผู้ถาม : ถ้าตั้งไว้ในบ้านเลยนี้ได้ไหมครับ?

หลวงพ่อ : ไม่เป็นไรๆ ที่คุณถามนี้ดี มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ฉันยังตั้งศาลอยู่นะ แจกที่จังหวัดอุทัยธานี แกกนิมนต์ไปตั้งศาล พอไปถึงบ้านแล้วก็หาที่ตั้งไม่ได้ ร้านค้าในตลาดนี้ะด้านหลังมันชนกัน เรียกว่าเป็นห้องแถวทั้งสองด้านนะ สมัยก่อนเขามุงจากมุงสังกะสีหลังชนกัน ข้างหลังก็มีหลังคาปิด ด้านหน้าเป็นฟุตบาทก็ตั้งไม่ได้

พอไปถึงเข้าแล้วก็ปรากฏว่า ฉันก็อันเหมือนกัน แกถามว่าตั้งที่ไหน...ฉันก็นิ่ง เขาก็ถามว่าที่นั่นได้ไหม...ที่นี่ได้ไหม...มันก็ไม่ได้ ไปๆ มาๆ ก็ไม่มีตำราจะพลิก ก็ถามพระภูมิที่นั่นว่า จะตั้งที่ไหนดี...นี่เขาเคารพนับถือ เขาจะตั้งศาลเป็นเครื่องบูชา แล้วก็สถานที่มันไม่เหมาะ ท่านจะเอาตรงไหน...ท่านตัดสินใจเอาหัวนอนก็แล้วกัน ได้เรื่องเลย ก็ตั้งศาลที่หัวนอน

เมื่อเชิญเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อมาแจกคนนั้นก็ถูกนิินทา แจกคนนั้นบ้าไม่มีใครเขาตั้งศาลในบ้าน ใช่ไหม...ตั้งไว้บนที่นอน พระภูมิโมโห งวดนั้นเลยให้ตานันถูกลือตเตอร์รางวัลที่ ๒ แหม...น่าจะไม่โห่บ่อยๆ นะ แจกคนนั้นแกขายหมู ต่อมาเวลาบวงสรวงหัวหมูก็หัวก็ตามแกเอาให้ฟรีหมด เวลานี้แกตายไปแล้ว ลูกชายแกทำต่อ ได้ผลแล้วก็รวยขึ้นนะ ก็เป็นอันว่าถ้าจะเป็นที่ไหนก็ได้เนาะใช่ไหม...เป็นการแสดง ความเคารพนับถือกัน...ใช้ได้

เจ้าที่

ผู้ถาม : เจ้าที่กับภูมิเทวดาต่างกันไหมครับ?

หลวงพ่อ : เจ้าที่ต่างกับพระภูมิแน่ เพราะเจ้าที่เป็นคนก็ได้ เป็นสัตว์ก็ได้ เพราะเป็นเจ้าของที่ ใช้ไหม...คำว่า **เจ้าที่** หมายถึง **อากาศเทวดา** หมายถึงเทวดาชั้นจาตุมหาราช ถ้าอากาศเทวดาต้องใช้ศาล ๔ เสา หรือ ๖ เสา ภูมิเทวดาเขาใช้ศาลเสาเดียว ถ้าถามว่ากำลังอำนาจแตกต่างกันไหม...ก็ต้องตอบว่า เจ้าที่คือเทวดาชั้นจาตุมหาราช คุมพระภูมิพระภูมิหลายสิบจุดขึ้นกับจาตุมหาราชจุดหนึ่ง เหมือนกับกำนันผู้ใหญ่บ้าน เอาตามนั้นนะ

หลวงพ่อ : เมื่อกี้ตอนอุทิศส่วนกุศล ท่านลุงพระยายมมาบอกว่า เวลาที่เราเลิกบูชาพระ ตอนอุทิศส่วนกุศลให้พระภูมิเขาบ้าง ท่านอารักขาอยู่ ควรจะให้ท่านโมทนาบ้าง ท่านบอกว่าภูมิเทวดาท่านอยู่ใกล้ที่สุด ตามอารักขาคอยช่วยเหลืออยู่ ไม่บอกให้ท่าน ท่านก็โมทนาไม่ได้

เทวดาต้องการศาล ๔ เสา

ผู้ถาม : คือลูกตั้งใจจะตั้งศาลพระภูมิที่บ้าน พอตั้งใจปั๊บ ปรากฏว่าตอนกลางคืนมีเทวดามาบอกว่า ข้าคือเจ้าพ่อพระภูมิ ถ้าเอ็งไม่เชื่อข้าให้ไปถามหลวงพ่อฤาษีวัดท่าซุง ที่จะเรียนถามก็คือว่าพระภูมิท่านสั่งว่า "ศาลของฉันที้ให้เอาเสา ๔ ต้น" แต่เห็นที่อื่นเขามีต้นเดียว จะทำอย่างไรดีเจ้าคะ...?

หลวงพ่อ : นั้นไม่ใช่ภูมิเทวดาแล้ว เป็น **อากาศเทวดา** ดินแดนตรงไหนถ้าท่านพวกนี้อยู่นะ ถ้าเราไม่รับรองท่าน ๒ ปีแรกท่านให้คุณ ถ้าปีที่ ๓ ไม่รับรองเริ่มเจ็ยะแล้วแต่ถ้ารับรองแล้วจะดีมาก เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ถ้าตามแบบฉบับฉันมี ๖ เสา เพราะบางแห่งเขากลับจะล้มลงมา เขาใส่ ๖ เสา

แต่แบบสี่เสานี้เป็นอากาศเทวดา นี่สำคัญมากนะ เคยเจอหลายรายการแล้ว บางทีไปถึงนั่งๆ คู้ๆ แกร็ย่องมา เขาบอกว่าแกทำมาหากินดีมาก แล้วเทวดาท่านก็มาบอกผมอยู่ที่นี้ครับ เขตนี้เป็นเทวดาชั้นจาตุมหาราช ที่นี้เจ้าของบ้านกับเรา ไม่ได้ชอบพอกันมา ไปแนะนำให้เขาตั้งศาลเขาจะหาว่าบ้าๆ บวมๆ นะซิ พุดไปพุดมาก็ถามว่า

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดวงพระพรหมมยาน

โยมตั้งศาลรับเขาบ้างหรือเปล่า...เขาบอกจ้าวเจ๊อวไม่สำคัญ พอปีที่ ๓ ชักเริ่มแล้ว ชายของขาดทุน ไปๆ มาๆ ของเก่าขาดด้วย ตรงกันข้ามบ้านอีกหลังหนึ่งมีสภาพเช่นเดียวกัน เขาก็ถาม จึงบอกว่า "ไอ้หนู..อากาศเทวดาที่คุมพระภูมิท่านอยู่ตั้งศาลรับท่านเสีย" บ้านนั้นรับเดี๋ยวนี้รวยใหญ่

ผู้ถาม : ฉะนั้นรายนี้เขาบอก ๔ เสาก็ต้อง ๔ เสาตามเขานะครับ

หลวงพ่อดวง : ต้องตามเขา ไม่นั่นนะรายการนี้ดูมาก ถ้าเขี้ยวขึ้นมาละหน้าดู ใครยังไม่อยู่หรือก นั้นท่านตั้งใจช่วยอยู่แล้วนะ ถ้าเขาไม่ตั้งใจช่วยเขาไม่บอกหรือก เธอรับฉันฉันก็ช่วยเธอ เธอไม่รับฉันฉันก็ไม่ช่วย แต่สงสัยว่าเทวดาองค์นี้กับคนที่พบในอดีตคงจะเป็นพวกกัน ไม่ยั้งงั้นไม่บอก

ผู้ถาม : หลวงพ่อดวงคะ ถ้าจะตั้งศาลพระภูมิที่บ้าน จะตั้งศาล ๔ เสาได้ไหมคะ...?

หลวงพ่อดวง : ตั้งศาล ๔ เสา ก็อากาศเทวดา จะตั้งก็ได้

ผู้ถาม : แล้วศาลเสาเดียวสำหรับภูมิเทวดา จะตั้งด้วยได้ไหมเจ้าคะ...

หลวงพ่อดวง : ได้...เพราะบางที่ท่านอาจจะเกรงๆ เหมือนกัน

เจ้าที่เจ้าทาง

ผู้ถาม : มีคนเขาบอกว่าบ้านลูก สาเหตุที่วุ่นวายและมีตายไม่ดีเกิดขึ้น เขาบอก ว่ามาจากเจ้าที่ไม่ตั้งศาลให้ ไม่ทราบเจ้าที่มีอิทธิพลกับเจ้าของบ้านด้วยหรือคะ...?

หลวงพ่อดวง : ไม่ยาก...โทษนี่ไม่ยาก ไม่เห็นตัว โทษเจ้าที่ท่านแน่หรือไม่แน่...ดูก่อน! เจ้าที่ความจริงเขาไม่ทำใครถึงตาย ถ้าเอาจริงๆ นะ จะเอาแค่ ป่วยหนาวๆ ร้อนๆ ผิวเนื้อผิวตัวจะร้อน เทวดาทำคนตายไม่ได้

เจ้าที่เขาเป็นเทวดา ย่อมมีลูกน้องเป็นสัมภเวสี คนที่ลงโทษเราต้องเป็นสัมภเวสี ไม่ใช่เทวดา รายการนี้มันผิดที่ไม่ใช่เจ้าที่ แต่เป็นเจ้าทาง

ตั้งศาลพระภูมิไว้ในใจ

ผู้ถาม : ลูกฟังเรื่องศาลพระภูมิจากหลวงพ่อดวงก็มีศรัทธาอยากจะทำบ้าง ก็บังเอิญที่บ้านเป็นที่ทรัพย์สิน บอกสามี สามีก็บอกว่า ที่ทรัพย์สิน "ในหลวง" ท่านเป็น

พระภูมิใหญ่อยู่แล้ว ลูกก็เลยตั้งไม่ได้ เพราะความขัดคอกัน อยากเรียนถามว่า ถ้าหากตั้งไม่ได้แต่จิตระลึกลอยอยู่เสมอ และอยากจะปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เทวดาที่เป็นพระภูมิที่นั่นจะทำได้ไหมคะ...?

หลวงพ่อบุญ : (หัวเราะ) เอาอย่างนี้ซิ เวลาบูชาพระก็ตาม หรือกราบพระก็ตาม จิตใจยอมรับนับถือ ใช้ได้เลย

ตั้งศาลพระภูมิ ๒ หลัง

ผู้ถาม : คือว่ากระผมมีความจำเป็นต้องตั้งศาลพระภูมิ และศาลอากาศ เทวดาในที่ใกล้เคียงกัน จึงอยากเรียนถามว่า ความสูงต่ำระหว่างศาลพระภูมิและศาลอากาศ เทวดานี้ จะต้องจัดการอย่างไร

หลวงพ่อบุญ : สูง...ต่ำ...จะเท่าเสมอกันไม่ได้นะ ต่ำตั้งแต่ ๑ เซ็นต์ลงมาใช้ได้ เพราะภูมิเทวดาเป็นลูกศิษย์อากาศเทวดาอยู่แล้ว

จำเป็นต้องตัดต้นไม้

ผู้ถาม : หลวงพ่อบุญเจ้าขา ลูกซื้อที่ดินตั้งใจจะปลูกบ้านใหม่ แต่บังเอิญมีต้นกำมปู้ใหญ่ต้นหนึ่ง จำเป็นต้องตัดต้นไม้ทิ้ง วิธีที่จะตัดนี้ลูกเกรงว่าไปกระทบกระเทือนเทวดา จึงมาเรียนถามหลวงพ่อบุญว่า เรามีวิธีจะพูด...จะบน...จะบนอย่างไร... เพื่อให้เทวดาท่านอโหสิ ไม่มีโทษ... ไม่มีเวรมีภัยต่อกัน?

หลวงพ่อบุญ : เอาอย่างนี้ซิ บอกท่านดีๆ นะ "เทวดาเจ้าคะ...เทวดาเจ้าขา กรุณาฉันเถิด...ตามมีตามเกิด ปลูกศาลให้ ๑ หลังเจ้าคะ" ศาลพระภูมิเล็กๆ นะว่าได้ไหม....(หัวเราะ) จำเป็นต้องปลูกบ้านตรงนี้ ต้นไม้มันขวางที่ใช่ไหม... ในเมื่อเราโค่นลงไปวิมานท่านก็สลายตัว ถ้าเราปักเสา เอาศาลพระภูมิเทวดา ศาลเล็กๆ ก็แล้วกัน วิมานแค่แปะได้ ใช้ได้ เป็นการแทนกัน

ผู้ถาม : แล้วในกรณีที่เป็นการขวนขวายไร่ละครับ จำเป็นต้องใช้รถแทรกเตอร์ปรับพื้นที่ในที่บางแห่งอาจจะมีต้นไม้ใหญ่น้อยล้มลงมากมายอย่างนี้ควรจะตั้งศาลอย่างไรดีครับ?

หลวงพ่อบุญ : เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ตั้งศาล ๔ เสาเสียเลย...หมดเรื่องกัน!

หน้าที่ของพระภูมิ

ผู้ถาม : ผมเห็นศาลพระภูมิ...บางบ้านตั้ง ๒ ที่...

หลวงพ่อด : ดี...พระภูมิจะได้สบายๆ หลังนี้ร้อนไปอยู่หลังโน้น หลังโน้นหนาวไปอยู่หลังนี้ จะเป็นไรไป เป็นเครื่องการแสดงความยอมรับนับถือ ไม่ใช่ของแปลก ไม่ใช่ว่าเกณฑ์พระภูมิมาอยู่ที่ศาล เรานี้คิดว่าพระภูมิมาอยู่ที่ศาลนี้ก็ไม่ใช่ไรนะ แต่จริงๆ แล้วท่านมีวิมานของท่าน ท่านเป็นเทวดา องค์หนึ่งคุมพื้นที่เป็นกิโลนะ ไม่ใช่บ้านละองค์นะ

เรื่องพระภูมิเจ้าที่นี้มีเรื่องเยอะที่เคยพบมา เมื่อปี ๒๕๐๐ ฉันไปป่วยที่กรมแพทยทหารเรือ แล้วตอนนั้นก็ปรากฏว่าคืนวันหนึ่งตี ๒ ฉันตื่นขึ้นเห็นคนๆ หนึ่งขึ้นที่หน้าตึก ตึกคนไข้ นะ ตึกเขาก็ใหญ่แต่มันก็มีฝา แต่เขาให้เห็นไม่ใช่นั่งกรรมฐานนะ นั่งธรรมดาตื่นขึ้นก็ลุกขึ้นหยิบนั้นหยิบนี้ หยิบน้ำขึ้นมากินบ้างอะไรบ้าง เห็นคนขึ้นที่หน้าตึก ก็สังเกตดูคนๆ นี้จะไปไหนกัน เขาเดินไปตามเตียงคนไข้ ไปถึงแต่ละเตียงแหงนดูนิดหนึ่งหยุดมอง แล้วเดินผ่านไปๆ แล้วที่นี้มาที่ห้องที่ฉันอยู่ มันเป็นเตียงที่ ๓ มันเป็นเตียงก้นกลางนะ

พอถึงเตียงนั้นแกล้งนอน ยืนมองอยู่นาน เดียวก็เลิกจากเตียงนั้นมาเตียงต่อมา แล้วผ่านมาถึงฉัน ฉันยังไม่นอน ยังนั่งอยู่แล้วก็ถามว่าเดี่ยวก่อนจะไปไหน...มาจากไหน...คุยกันก่อน แกล้งบอกผมตั้งใจจะมาคุยกับท่าน...ได้เรื่องเลย! ถามว่าคุณเป็นใคร...แต่งตัวเป็นคนธรรมดา ไม่มีเสื้อ นุ่งกางเกงขาสั้น เก้าด้วยซิ คงงั้นใช้ไหม...น่ากลัวเมื่อเวลาจะตาย แกล้งแต่งตัวแบบนั้น โดยมากเขาจะมาในลักษณะตาย ในลักษณะจริงเขาสวย...พระภูมินะ ก็ยืนคุยกัน

ท่านก็บอกว่าผมเป็นภูมิเทวดา ถามว่ารักษาเขตไหนบ้าง...ในกรุงเทพฯ นี่นะ แถบอกระยะทางเป็นกิโล เลยถามว่าคุณคนเดียวจะรู้ได้อย่างไร... มีหน้าที่อะไร... แถบบอกว่าผมรับรู้การทำความดีและทำความชั่วของคน ใครทำความดีผมก็บันทึก แล้วก็คนเป็นแสนในเขตของคุณนะ คุณจะรู้ได้อย่างไร... คนต่างคนต่างอยู่ต่างกรรมต่างวาระ ทำไม่เสมอกัน บางทีก็ทำเวลาเดียวกัน คุณจะรู้ได้อย่างไร...?

แถบบอกว่าอย่าลืมนะจิตใจผมเป็นทิพย์นะครับ แน่ะ...คุยเสียด้วย แล้วก็ถามว่าวิธีที่คุณทำอย่างไร...แกมามีมือเปล่า แกชูมือมาเป็นกระดาดแผ่น ขึ้นตึกๆ ขึ้นเป็นชื่อคนว่าทำอะไรๆ แถบบอกว่าขึ้นอย่างนี้ครับ ของเขาไม่ต้องใช้เครื่อง แล้วเวลาเดินมาก็ไม่ต้องถือกระดาด ต้องการกระดาดมาเลย แล้วถามว่าจริงๆ แล้วมีกระดาดจดแบบนี้หรือ...แถบบอก

เปล่า ท่านถามผมก็ทำให้ดู นี่เล่นกับพระภูมิ พระภูมิไม่ก้อยนะ ไม่งั้นท่านเป็นเทวดาไม่ได้ เทวดาต้องฉลาด ถ้าโง่เป็นเทวดาไม่ได้

ความจริงเขารู้กฎของกรรม กฎของกรรมไม่ต้องไปนั่งจด ถ้าเขาทำอะไรจะมีความสุขหรือมีความทุกข์ หรือทำกรรมดีหรือไม่ดี มันปรากฏแก่ใจเขาเอง เขาเล่าตอนนี้ตอนนะ เลยถามว่าเมื่อกี้คุณไปยืนที่ตรงนั้นทำไม... แกบอกว่่าดี ๓ นี้ เจ้าคนนี้จะมีการเป็นแบบนี้ แล้วก็ถ้าอาการเป็นแบบนี้เกิดขึ้นนะ ต้องเอายาในตู้ของหมอนะ ให้หมอใช้ยานานนี้ฉีด แล้วแกคุยประเดี๋ยวก๊ากไป พอไปแล้วดี ๓ คน นั้นก็ตั้งตั้งตั้งโครมครามเป็นอาการแบบนั้น

พอดีขณะที่คุยอยู่นี้หมอพยาบาลเขาฟังอยู่ อยู่ใกล้ๆ เขาได้ยิน เขาเลยวิ่งไปเอายาหลอดนั้นฉีด มาบรรเทา ก็คิดว่าตายเหมือนกัน ปรากฏว่าพอรุ่งขึ้น ๔ โมงเช้า เดินที่สนามหญ้าหน้าตึกสบายขึ้น นี่อำนาจภูมิเทวดานะ ภูมิเทวดาที่เป็นหมอก็มีนะ

โทษพระภูมิ

ผู้ถาม : ที่บ้านของลูกเมื่อประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา พี่ชายกับพี่สะใภ้ ๒ คนไปจ้างคนทรงมาเชิญศาลพระภูมิที่บ้าน ต่อมาพี่ชายแต่งงาน พี่ชายกับพี่สะใภ้ก็ย้ายออกไป ตั้งแต่เขาไปแล้ว ที่บ้านของลูกเดือดร้อนต่างๆ นานา คนนี้ตาย... คนโน้นเจ็บ ให้คนทรงเขานั่งดูเขาบอกว่า เป็นเพราะว่าพี่ชายเอ็งไม่ได้บอกเอาพระภูมิไปด้วย พระภูมิเลยโกรธ เลยทำให้เหตุร้ายเกิดขึ้นในบ้าน ลูกอยากจะเรียนถาม หลวงพ่อว่า ถ้าหากลูกไปหาพี่ชายบอกให้เอาพระภูมิติดไปด้วย แกไม่ยอมเอาไปแล้วจะทำยังไงดีคะ...?

หลวงพ่อ : นี่แสดงว่าพระภูมิว่าเหว่ เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ภูมิเทวดาย้ายท่านไม่ได้ ท่านมีสิทธิ์รักษาอาณาเขตแค่นั้น...เขตไหน...ท่านทรงอยู่ ใครย้ายไม่ได้ นอกจากทำวมหาราชจะสั่งย้าย ท่านจึงจะย้ายได้ พวกเราย้ายไม่ได้ ที่นี้เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นกฎของกรรมตัวเองมากกว่า พระภูมิทำไม่ได้หรอก

อยากให้เจ้าที่เฮี้ยนๆ

ผู้ถาม : หลวงพ่อขอรับ กระผมอยากจะให้เจ้าที่เจ้าทางได้บุญแรงๆ (หัวเราะ) และจะทำบุญกุศลกับหลวงพ่อบุญพระพรหมยานอย่างไรจึงจะเฮี้ยนๆ ครับ?

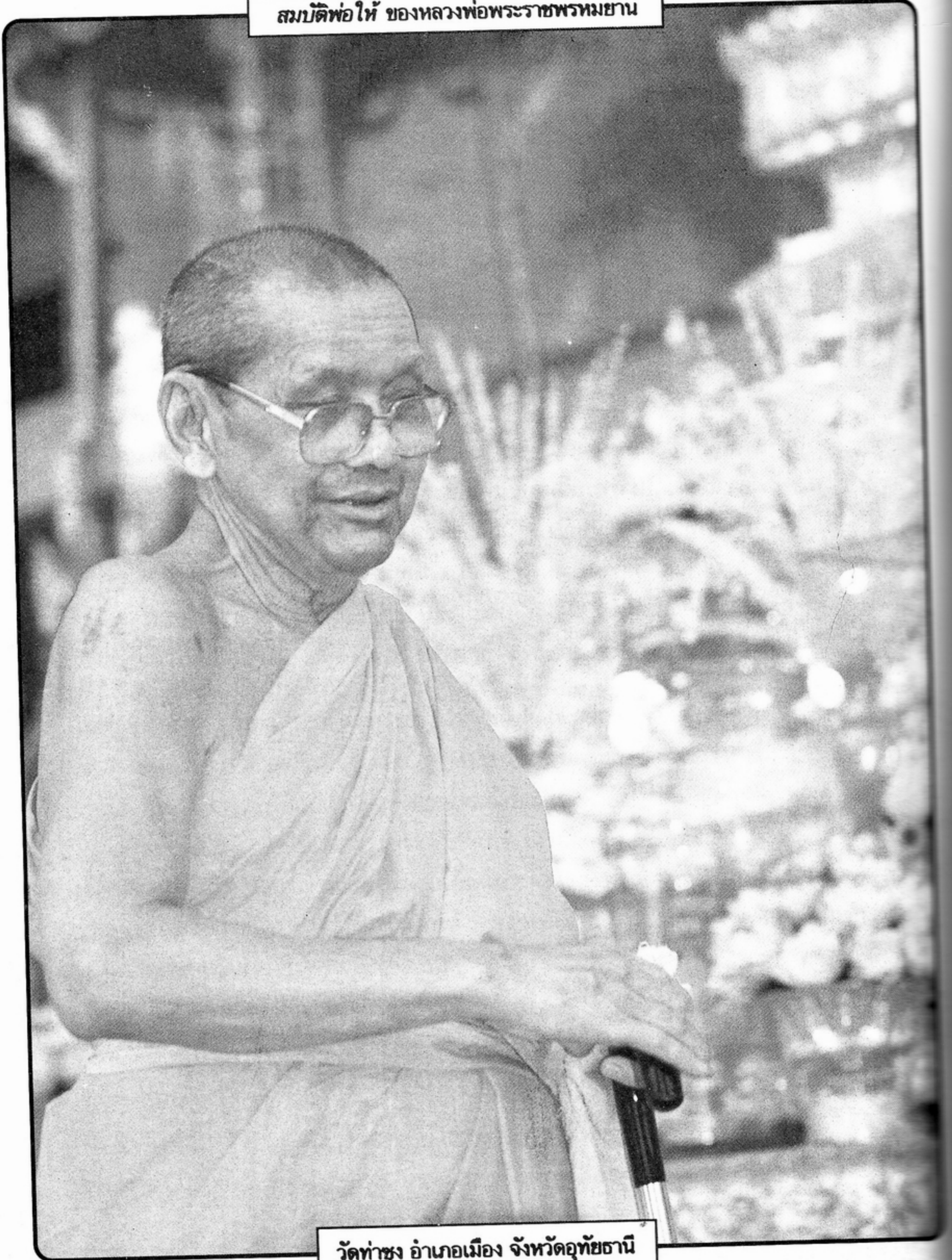
หลวงพ่อ : ไ้อ้ทำให้เขียนนะ เราทำกันไม่ได้หรอกนะ มันสุดแล้วแต่เทวดา
องค์นั้นจะเป็นใคร ภูมิเทวดามีกำลังไม่เสมอกัน ถ้าเราสามารถเห็นได้นะ ถ้าเห็นได้องค์ไหนดู
มือขวา ถ้ามีสีแดงจัด เข้มจัด องค์นั้นมีอานุภาพมาก มีแดงเข้มน้อยมีอานุภาพน้อย
แต่ถึงอย่างไรก็ดีก็ยังเขียนไม่หนัก ถ้าจะเขียนสถานที่นั้นต้องเป็นมุมหนึ่งของท้าวมหาราช
ถ้าถูกศิษย์ท้าวมหาราชมาคุมพระภูมิอยู่ที่ตรงนั้น ตรงนั้นเขียนแน่ นี่เราเกณฑ์กันไม่ได้นะ
เอายังงี้ดีกว่า ทำบุญตามปกติเท่าที่มันมีดีกว่า...ใจสบาย ดันรนกันไปเดี่ยวเทวดามาทวงหนี้

การเปลี่ยนชื่อ

ไอ้เรื่องเปลี่ยนชื่อก็ก็นี้อีกเหมือนกัน บางคนจดหมายไปขอเปลี่ยนชื่อ ก็นึกในใจจะเปลี่ยน
กันทำไม... คือว่าไอ้พวกโหรพวกห้อยมันโกหกชาวบ้านเขา มันมาตื่นสมัย จอมพลแปลก
ให้เปลี่ยนชื่อ ผู้ชายที่ชื่อคล้ายผู้หญิง ในลิสลาชื่อของผู้หญิงก็ให้เปลี่ยนเสียใหม่ ที่นี้เจ้าโหร
เจ้าห้อยก็เอาเลย มีเดช... มีศรี... มนตรี ฯลฯ ตั้งขึ้นมาเลย

ถ้าชื่อผู้ชายต้องมีเดชนำหน้า มีมนตรินำหน้านี่ดี ชื่อผู้หญิงมีศรีนำหน้านี่ดี ไ้อ้ตัวดี ๆ
นำหน้าเข้าตารางกันเป็นแถว มันเข้าจริงๆ ชื่อเพราะพริ้งมีเดช... มีศรี... มีมนตรี แหม...
เดินเข้าตารางกันเป็นแถว ไ้อ้คนเราถ้ามันดีกันที่ชื่อ ถ้าชื่อรวยมันก็ไม่มีความนะ ไซ้ใหม่... ชื่อ
นายรวยเสียอย่าง...ไม่จน มันไม่ใช่ดีที่ชื่อ

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

กิจกรรมสาธารณประโยชน์

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

กิจกรรมสาธารณประโยชน์

กิจกรรมที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบำรุงทำให้แก่สาธารณชนนั้นมากมายมหาศาล ยากที่จะบรรยายได้ทั้งหมด ส่วนหนึ่งของกิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ท่านดำเนิน การโดยผ่านมูลนิธิหลวงพ่อบำรุง พระมหาวิระ ถาวโร ซึ่งองค์ท่านจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

๑. ทะนุบำรุงวัด และพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา
๒. เพื่อสงเคราะห์สาธารณประโยชน์ ช่วยเหลือผู้ประสบความทุกข์ยากและสาธารณภัย
๓. ส่งเสริมการศึกษา
๔. เผยแพร่ความรู้ทางพระพุทธศาสนาและวิทยาการในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ขัดกับกฎหมาย
๕. ร่วมมือกับองค์การการกุศลอื่น ๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ปรากฏเป็นหลักฐานในปัจจุบัน ซึ่งพอสรุปได้คร่าว ๆ มีดังนี้

๑. ซื่อที่ขยายเขต ซ่อมแซมและสร้างวัดจันทาราม (ท่าซุง) ขึ้นใหม่
๒. สร้างศูนย์ศิษย์หลวงพ่อบำรุง พระมหาวิระ ถาวโร ซึ่งต่อมาถาวรวัตถุ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบำรุงจัดสร้างขึ้นได้เป็นส่วนหนึ่งของวัดจันทาราม (ท่าซุง) และเป็นสถานที่ซึ่งหน่วยงานของราชการ และองค์การการกุศลต่างๆ ได้มายืมใช้จัดการประชุมต่างๆ และเป็นที่พักของผู้มาปฏิบัติธรรมที่วัด

๓. จัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ผู้ยากจนในแดนทุรกันดาร โดยตั้งขึ้นตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เมื่อ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ ศูนย์นี้ได้ดำเนินการสงเคราะห์ผู้ยากจนในถิ่นทุรกันดารตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศอย่างสม่ำเสมอตลอดมา ซึ่งรายละเอียดจะหาอ่านได้จากรายงานผลการปฏิบัติงานของศูนย์ สงเคราะห์ผู้ยากจนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชประสงค์ประจำปีต่างๆ งานหลักของศูนย์สงเคราะห์อาจจำแนกได้ดังนี้คือ

๓.๑ การแจกเสื้อผ้า อาหาร และยารักษาโรคแก่ราษฎรผู้ยากจน และการแจกหนังสือ อุปกรณ์การเรียนการสอน เสื้อผ้า ยารักษาโรค อาหาร และบริการตัดผมแก่นักเรียน ครู และผู้ปกครองที่ยากจน

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดุสิตพรหมยาน

- ๓.๒ การเยี่ยมทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานตามชายแดน และแจกวัตุมงคล เสื้อผ้า อาหาร และยารักษาโรค และเครื่องใช้อื่นๆ
 - ๓.๓ การตั้งธนาคารข้าวตามหมู่บ้านต่างๆ ที่ขาดแคลนข้าว เช่นที่จังหวัด จันทบุรี นครราชสีมา ชัยภูมิ อุทัยธานี และเชียงราย เป็นต้น
 - ๓.๔ การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในจังหวัดต่างๆ
 - ๓.๕ การสร้างโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดาร เช่น โรงเรียนราชานุเคราะห์ที่ อ.เชียงคำ จ.เชียงราย
 - ๓.๖ การมอบพระประธานและโต๊ะหมู่บูชาให้วัดต่างๆ ที่ยังไม่มีพระประธาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - ๓.๗ การทอดกฐิน และผ้าป่า และการถวายเงินให้แก่วัดต่างๆ ที่ยากจน
 - ๓.๘ การให้และให้ยืมเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นแก่ราษฎร และหน่วยราชการ
 - ๓.๙ การส่งหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ออกตรวจรักษา จ่ายยา ฉีดยา และ ถอนฟันฟรีแก่ราษฎร
 - ๓.๑๐. จัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ผู้ยากจนในถิ่นทุรกันดารในจังหวัดต่างๆ เพิ่มขึ้น คือที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด นครราชสีมา และจังหวัดปทุมธานี
๔. จัดตั้งกองทุนต่างๆ ในมูลนิธิฯ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของ มูลนิธิ
 ๕. จัดตั้งโรงครัวกองทุน เพื่อจัดเลี้ยงอาหารฟรีแก่พระภิกษุสามเณร และ พุทธบริษัทที่มาร่วมงานต่างๆ ของวัด
 ๖. สร้างโรงพยาบาลแม่และเด็กอุทัยธานี (โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช) พร้อมด้วยอุปกรณ์การแพทย์ แล้วมอบให้กระทรวงสาธารณสุข
 ๗. สร้างโรงเรียนพระสุธรรมยานเถระวิทยา และดำเนินกิจการของโรงเรียน รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนประจำและไปกลับ
 ๘. ให้ทุนการศึกษาในระดับปริญญาตรี โท และเอก แก่นักเรียนของโรงเรียน พระสุธรรมยานเถระวิทยา ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้ว
 ๙. แสดงพระธรรมเทศนาทางวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์
 ๑๐. สอนกรรมฐานและฝึกมโนมยิทธิให้แก่พุทธบริษัท ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

๑๑. บริจาคเงินให้โรงพยาบาลต่างๆ เช่น โรงพยาบาลอุทัยธานี โรงพยาบาลตำรวจ และโรงพยาบาลศิริราช และกิจกรรมสาธารณกุศลอื่นๆ เช่น มูลนิธิสายใจไทย, มูลนิธิสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ, การบูรณะวัดพระแก้ว, ฯลฯ

๑๒. บริจาครถให้ตำรวจอุทัยธานี บริจาคทีวี และเครื่องเล่นวีดีโอให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จ.อุทัยธานี บริจาคเครื่องผ่าตัดเลเซอร์ให้โรงพยาบาลตำรวจ บริจาคเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ให้โรงพยาบาลแม่และเด็ก ฯลฯ

๑๓. บริจาคเงินร่วมสร้างอุโบสถ ศาลา กุฏิสงฆ์ ฯลฯ ไว้ตามวัดต่างๆ เช่นที่วัดสามพระยา, วัดสังกัสรัตนคีรี, วัดตะกุก, วัดเขาไผ่, วัดดอนคนทา, วัดโพธิ์เมืองปัก, วัดโขงขาว, วัดสนามรัตนาวาส ฯลฯ

๑๔. ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรมของสาธุศิษย์ในจังหวัดต่างๆ เช่น ที่ปราณบุรีและหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์, ท่าลาน สระบุรี, หนองสาหร่าย นครราชสีมา, อ.เมืองพิษณุโลก

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ยาแผนโบราณ

หลวงพ่อดีกรุณาให้จัดยาจำหน่าย เพื่อสงเคราะห์ลูกหลาน ดังนี้

๑. **ยาพระนอนวัดป่าโมกข์** ซึ่งเป็นยาของท่านพกาพรหม สรรพคุณรักษาโรคได้ทุกโรคตามคำอธิบายของท่าน ซึ่งได้เคยพิมพ์แจกลูกหลานมาแล้ว
๒. **ยาหนอนตาขอยาก** เจ้าของยาเป็นพระรูดงค์ สรรพคุณเป็นยาอายุวัฒนะ ถ้ารับประทานเป็นประจำทุกวัน จะทำให้แก่ช้า เมื่อจะรับประทานยานี้ให้ถ่ายรูปไว้ก่อนหลังจากรับประทานไปแล้วทุกๆ ๑ ปี ให้ถ่ายรูปเพื่อเปรียบเทียบกับรูปที่ถ่ายไว้ก่อนรับประทานยา เพื่อตรวจสอบผลของยา ยานี้ควรรับประทานคู่กับยาแก้ร้อยจะให้ผลดีขึ้น
๓. **ยาแก้ร้อย** ส่วนผสมของยาได้รับความเมตตาจากท่านปู่พระอินทร์ ประกอบด้วย พริกไทย ๓๐๐ เม็ด กระเทียม ๓๐๐ กลีบ หัวหมู ๓๐๐ หัว ดากให้แห้งแล้วบดเข้าด้วยกัน เวลาจะรับประทานให้ผสมน้ำผึ้ง ปั้นเป็นยาลูกกลอน สรรพคุณเป็นยาปรับระดับความดัน ของโลหิตให้พอดี คนที่รับประทานยานี้เป็นประจำจะทำให้ร่างกายแข็งแรง
๔. **ยาถ่านิหายป่วย** ส่วนผสมของยาได้รับความเมตตาจากท่านปู่ชีวกโกมารภัจ ชื่อของยาหลวงพ่อดีกรุณาตั้งชื่อเอง สรรพคุณเป็นยาระบาย รับประทานทุกวันจะช่วยให้การขับถ่ายเป็นปกติ
๕. **ยาบำรุงประสาท** ส่วนผสมของยาได้รับความเมตตาจากท่านปู่ชีวกโกมารภัจ สรรพคุณเป็นยาบำรุงประสาท แก้โรคประสาทไม่ปกติ ความจำเสื่อม สมองเลอะเลือน จนกระทั่งถึงโรคบ้า ท่านปู่บอกว่าคนที่ เป็นโรคบ้า ๑๐๐% หลังจากรับประทานยานี้ไปแล้ว ๑๕ วัน โรคบ้าจะลดลงเหลือเพียง ๑๕%
๖. **ยาขยายเส้น** สรรพคุณแก้อาการปวดเมื่อยเส้นตึง เหน็บชา ชาตามมือตามเท้ามากหรือเร็วอย่างผิดปกติเมื่ออยู่ในอิริยาบถ เดิมนานๆ
๗. **ยารักษาโรคัมพาด** สรรพคุณรักษาโรคัมพฤกษ์และอัมพาด อวัยวะบางส่วนของร่างกายเคลื่อนไหวไม่ได้ตามปกติ เช่น ปากเบี้ยว หน้าชา ตาแข็ง แขน ขา หดแรง กระดิกไม่ได้หรือตายไป
๘. **ยารักษาโรคมะเร็ง** สรรพคุณรักษาโรคมะเร็งในร่างกาย ทุกชนิดให้ทุเลา และให้หายจากอาการป่วยของโรคมะเร็งได้ ถ้าผู้ป่วยยังอยู่ในสภาพที่ไม่ทรุดโทรมจนเกินไป และไม่มีโรคอื่นแทรก

๙. **ยาฟ้าทะลายโจร** สรรพคุณเป็นยาเย็นใช้แก้ร้อน แก้พิษ บวม ผื่นคัน เป็นไข้ ตัวร้อน ปวดศีรษะรักษาแผลสด แผลมีหนอง แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก เริม งูสวัด รักษาโรคบิด ท้องร่วง กระจาย ลำไส้ และระบบทางเดินอาหารอักเสบ รักษาโรคหวัด ไอ เจ็บคอ ปอด ระบบทางเดินหายใจอักเสบ เยื่อหุ้มสมอง ปาก ฟัน เหงือก หู ริดสีดวง และมดลูกอักเสบ รักษาโรคคางทูม และความดันโลหิตสูง

๑๐. **ยาเทพประทาน** ท่านเจ้าของยาคือท่านปู่พระอินทร์ กับท่านปู่ชีวกโกมารภัจ สรรพคุณ มีผลในการรักษาแผลในกระเพาะลำไส้, แก่ริดสีดวงทุกประเภท, แก่โรคฝีคัณฑสูตร, ขับลมดีมาก และเป็นยาระบายในตัว คนที่กินยานี้แล้วแก่ช้ากว่าปกติมาก เสี่ยงจะไส้ขึ้นถ้ารับประทานเป็นประจำจะป้องกันโรคมะเร็งได้

๑๑. **ยาพระประทาน** ซึ่งท่านเจ้าของยาคือ ท่านปู่ชีวกโกมารภัจ ตามตำราที่ท่านว่าไว้มีสรรพคุณ แก่โรคทั้งปวง ถ้ากินได้ ๑ เดือน จะอยู่หอก ๒ เดือน จะอยู่ดาบ กินได้ ๑ ปี จะอยู่แหลมอยู่เข็ม เสือขบไม่ตาย รูปงาม แก่แล้วเป็นหนุ่ม มีปัญญาทรงไตรเพทได้ ผิวเนื้อเหลืองดังดอกการะเกด มีกลิ่นหอมดังดอกกุหลาบ มีกำลัง ๗ ช้างสาร เดินบนน้ำได้

๑๒. **ยาแก้โรคมะเร็งและโรคอักเสบภายใน**

ตัวยา ขมิ้นชัน ๑ กำมือ กับหญ้าแพรก ๑ กำมือ โขลกให้ละเอียดคั้นกับน้ำปูนใส (ปูนกินกับหมาก) แล้วกรองด้วยผ้าขาวบาง

วิธีใช้ รับประทานครั้งละประมาณ ๑ ถ้วยชา หรือประมาณ ๓๐ ซี.ซี รับประทานวันละ ๑ ครั้ง ก่อนอาหารเช้า ๓๐ นาที หรือ ๑๕ นาที เป็นอย่างน้อย

รักษา โรคมะเร็ง และโรคอักเสบต่างๆ ทั้งหมด เช่น โรคกระเพาะ โรคลำไส้ อักเสบ ตับอักเสบ ไตอักเสบ ฯลฯ หาย

ถ้าโรคเบาหวาน ขณะที่กินยา ห้ามกินกะปิกับของแสลง คือของหวาน ในช่วงที่กินยา ๓ วัน หาย

ถ้าโรคฝีในท้อง กินเป็นระยะๆ ระยะละ ๓ วัน กินไป ๓ วัน เว้นไป ๗ วัน เป็น ๓ ระยะ ถ้าโรคไต กินวันละถ้วย ๓ วัน ติดต่อกัน หาย

ประวัติของยานี้หลวงพ่อเล่าให้ฟัง

เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๘

ยานี้ท่านพ่อหมอโกมารภัจมาบอกหลวงพ่อ โดยหลวงพ่อเล่าให้ฟังว่า

'ยานี้คือยารักษาโรคมะเร็ง โรคเบาหวานเพียงแค่นี้ๆ โรคกระเพาะ โรคตับนี้รักษาง่าย

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

ท่านบอกว่า แต่อย่าไปรับรองชาวบ้านเขาเนาะ ห้ามรับรองชาวบ้านเขา ฝึในท้องกิน ๓ ระยะเวลา ๓ วัน เว้น ๗ วันหาย บอกว่าถ้าหัวฝีแตกยิ่งดีใหญ่ โรคไต ๓ ถ้วยหาย โรคอักเสบ ทั้งหมดรักษาได้ทุกอย่าง โรคเบาหวานห้ามกินกะปิ และของหวานในช่วงเวลาที่กินยา คนไข้คนไหนไม่เว้นของแสลง ไม่ควรสังสาร เพราะว่าตัวเขาเองเขายังไม่รัก แล้วเราจะไปรักทำไม ต้องถือคตินี้เนาะ

ประวัติความเป็นมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ตอนนั้นอยู่ชยันนาท คุณชูศรี เธอเป็นโรคมะเร็งในมดลูก รักษาตัวมาเป็นเดือนหมดเงินเป็นหมื่น มะเร็งระยะสองไม่หาย เธอมาปรารถนาการป่วยให้ฟัง ยาฉันก็ไม่มี ฉันก็ไม่รู้ไปหาที่ไหน นั่งนึกถึงท่านโกมารภัก ท่านก็มา ท่านบอกให้แม่ฉันไปตลาดโพธิ์นางดำ ไปถามหมอโบราณที่นั่น หมอชื่ออะไร รูปร่างอย่างไร ท่านก็ไม่บอก บอกไปเถอะไปเจอใครเขาบอกยาของเขารักษาหาย ให้เอาการรักษาจะหาย ใช้ไหมประวัติความเป็นมาจำไว้เนาะ

แล้วแกก็ไปทันที ไปรอลงเรือที่ประตูน้ำเขื่อนเจ้าพระยา ก็ไปรอลงเรือ ไร้ท่าเรือก็มีผู้ชายคนหนึ่งผอมโปร่งผิวขาว แต่งตัวเรียบร้อยไม่พูดไม่จากับใคร นั่งเฉยหัวก็ขาวโพลน นั่งเฉยคอยเรือเกือบชั่วโมงไม่พูดกับใครเลย เวลาลงเรือหางยาวบังเอิญนั่งคู่กันไป เรือวิ่งไปประมาณ ๑ กิโลเมตร แกหันมาถามว่าหนูไปไหน บอกจะไปตลาดโพธิ์ นางดำ ถามไปทำไม บอกลูกสาวประจำเดือนออกไม่หยุด หมอบอกเป็นมะเร็งที่มดลูก

ชายคนนั้นแกถามต่อไปว่า แล้วนี้จะไปไหน บอกไปหาหมอ ถามหมอชื่ออะไร แกบอกไม่รู้ บอกไม่รู้ไปอย่างไร บอกว่าพระท่านบอกถ้าไปเจอหมอที่โพธิ์นางดำ ท่านเป็นหมอโบราณ ถ้าท่านบอกยารักษาหายให้นำมาเลย บอกถ้าอย่างนั้นไม่ต้องไปยาที่ฉันมี พอเรือหางยาวสวนมาแกกวักมือบอกกลับได้

แล้วปรากฏว่าวันหลังไปถามเรือหางยาวคนนั้นว่า คนรูปร่างแบบนั้นขึ้นที่ไหน ไร้เรือหางยาวเขารู้จักกัน บอกเวลานั่งมาเห็น เวลาขึ้นไม่เห็น ตอนขึ้นเขาเก็บสตางค์ ไม่เห็นโดนน้ำไปตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้

แกทำกินไม่ถึงถ้วยชา แคครึ่งถ้วยชา ถ้วยเดียวหาย แต่ท่านบอกว่าให้กิน ๓ ถ้วย แล้วจะหายสนิท มะเร็งนี้เนาะ ไร้เบาหวานเรื่องเล็กๆ เล็กหมดเลย เบาหวาน ขนาดม้า มะเร็งข้าง ท่านเลยบอกหาย ไร้วัณโรคกินนานหน่อยเนาะ กิน ๓ วันติดๆ กัน เว้นไป ๗ วัน ๓ ระยะเวลาเท่ากับกิน ๙ ถ้วยหาย

ท่านก็เลยสรุปอีกเสบทั้งหมดใช้ได้หมดเลย เดี่ยวลองถามท่านถ้ากินบ่อยๆ จะได้ไหม ท่านบอกกินป้องกันโรคต่างๆ ปัสสาวะ ๓ ถ้วย กิน ๓ วัน ถ้ากินป้องกันร่างกาย ทрудโทรม

๖ เดือนงวด จะไปกินเร็วกว่านั้นไม่ได้ ๖ เดือนกิน ๓ ถ้วย

แต่ท่านบอกอย่าไปรับรองใครเขานะ บอกเราเคยกินหามาแล้ว เราอย่าไปรับรองผล ถ้าบังเอิญมันเป็นระยะปลาย และคนนั้นจะต้องตายมีอยู่ อย่าไปรับรองเขา แล้วท่านบอกว่า หล้าแพรกทำให้เย็น ขมิ้นรักษา และก็น้ำปูนใสทำให้ทุกอย่างแห้งเร็ว..'

(หลวงพ่อลงสังขกรรมในพระอุโบสถ วัดท่าซุง ท่านจึงเล่าให้พระในวัดฟังถึงเรื่องนี้ และสมเด็จพระสังฆราชปัจจุบันเสด็จมาบอกหลวงพ่อดวงว่า พระชัยศรีเป็นโรคมะเร็งลุกลามขึ้นหน้าอกใช้ไหม ให้ถามดู พระชัยศรีรับว่าใช่ พระองค์ตรัสว่าให้กินยานี้แล้วจะหายโรคลมจุกหน้าอก)

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ท่านแม่ศรีมาบอกให้หลวงพ่อดวงฉันยานี้ เนื่องจากระยะนี้หลวงพ่อดวงไม่สบายมาก เป็นเพราะอุจจาระแข็งเป็นดานเกาะกระเพาะหนา และมีเสมหะปิดหน้าอยู่ ลำไส้ทำงานไม่ได้ ไม่ดูดซึมอาหารเลย กลับดูดซึมเข้าไปแต่ อุจจาระที่แข็งอยู่นั้น

หลังจากท่านแม่ให้ล้างท้องอย่างหนักแล้ว ให้ยาละลายเสมหะหลายขนานช่วยอุจจาระออกไปมากแล้ว ท่านให้ฉันยาท่านโกมารภักชานานนี้ก่อนอาหารเช้า เพื่อรักษาโรคลำไส้อักเสบ ซึ่งเป็นมานานแล้ว เพียงแก้วแรกของการฉันยาลงไป เกิดปฏิกิริยาทันที คือภายในท้องปั่นป่วน และอาการนี้เป็นทั้งวัน ขับอุจจาระออกมาก หลวงพ่อดวงท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านโกมารภัก บอกว่า อาการที่ลำไส้อักเสบหายไปแล้ว แต่ถ้ายังมีอาการนี้เกิดขึ้นอีกก็ฉันยานี้ได้

หมายเหตุ ก่อนกินยานี้ให้นำดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระ ขอพระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่วยโรคร้ายไปจากร่างกาย ขอพรท่านโกมารภักเจ้าของยา ขอให้ท่านช่วยให้ยานี้มีฤทธิ์ทำลายโรคให้หมดไป ขอพรท่านแม่ศรีช่วยด้วย ขอให้โรคทั้งหลายสลายตัวไปให้หมด นับตั้งแต่กินยานี้เข้าไปแล้ว ยานี้ใช้ได้ผลเฉพาะบุคคลที่มีความเชื่อในพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์ เท่านั้น จึงขอสรุปไว้อีกครั้งดังนี้

๑. โรคเบาหวาน กินยานี้ ๑ วาระ (กินยา ๓ วัน วันละ ๑ ถ้วย) ช่วงเวลาที่กินยานี้อยู่ ห้ามกินกะปิ และของหวานเช่น น้ำตาล เป็นต้น

๒. โรคฝีในท้อง หรือ วัณโรค กินยานี้ ๓ วาระ โดยกินวาระละ ๓ วัน ๓ ถ้วย แล้วเว้นไป ๗ วัน กินอีก ๑ วาระ คือ ๓ วัน ๓ ถ้วย แล้วเว้นไปอีก ๗ วัน กินอีก ๑ วาระ

๓. โรคไต, ลำไส้อักเสบ, กระเพาะเป็นแผล กิน ๑ วาระ (๓ วัน ๓ ถ้วย) โรคอักเสบทั้งหมด ยานี้แก้ได้

๔. โรคลมจุกหน้าอก (ตัวอย่างพระชัยศรี)

๕. กินป้องกันร่างกายทรุดโทรม (ชลดความแก่) กิน ๑ วาระ เว้นไป ๖ เดือน
กิน ๑ วาระ เรียกว่ากินทุก ๖ เดือนเรื่อยไป กันร่างกายทรุดโทรม

๑๓. วิธีรักษาโรคเอดส์

ตอนนี้ก็มีบทเรียนเมื่อคืนนี้ ขึ้นไปจากสอนกรรมฐานแล้วนะ พอขึ้นไปแล้ว
หมอบจรรยาภิมาแล้ว กำลังจะฉีดยา ฉันทักนึกหนึ่ง เห็นพระก็ถามว่าโรคเอดส์มาจาก
กรรมอะไรครับ ท่านบอกว่าเรื่องของกรรมอย่าถามเลย ไม่มีความหมาย มันก็มาจากปาณา
ติบาต จะเกิดอย่างนั้นอย่างนี้มันก็ปาณาติบาต ท่านบอกไม่ควรจะสนใจ มันเพื่อไป ก็เลย
ถามว่า เอดส์มันเป็นอย่างไรครับ ท่านบอกเป็นไวรัส เป็นไวรัสชนิดหนึ่ง ซึ่งมันมีตัวสีขาว
ขนมันขาว ท่านทำภาพให้ดู ภาพมันเล็กๆ นะ ท่านถามว่าเหมือนตัวอะไร ฉันทตอบ
เหมือนตัวหมู ท่านบอกไม่ใช่ มันเหมือนแรด ตัวมันเล็ก และก็มันรอบตัว ท่านบอกขณะนี้
มันร่วงง่ายและก็มีพิษมาก เวลาเข้าไปในเลือดแล้วขนมันจะหลุด ขนหลุดไปตามกระแสเลือด
มันก็เป็นพิษตลอดตัว แล้วก็ถามท่านว่า มีอะไรไหมครับที่จะป้องกัน ท่านบอกว่ามียาชานาน
หนึ่ง ซึ่งมันเป็นศัตรูร้ายกับเอดส์นะ สลายตัวหมด ถามท่านว่ามี อะไร ท่านบอกยาเหนือ
รู้จักยาเหนือไหม? ยาเหนือคือยาตั้ง โบายาที่เขาหันๆ มายังไม่ได้มวนไม่ได้ผสมอะไรนะ
มันเป็น นิมนตนะญาติโยม อย่าไปยืนยันกับใครเขานะ ใช้ได้หรือไม่ได้ก็เป็นเรื่องของพระท่านบอก
กรรมวิธีมันมีสองอย่าง ถามท่านว่าทำอย่างไร ท่านบอกว่าเอาอย่างนี้ซิ **รมควัน** ทำ
เป็นควันรมใช้ไหม ควันคลุ้งๆ แต่ว่ามีอย่างเรามีอะไรใส่ทำให้มันเป็นควันได้เอายาใส่ข้างบนนะ
แต่อย่าใส่เส้นสองเส้นไม่ได้นะ ก็เลยถามท่านว่า สมมุติว่าตามโรงพยาบาลห้องเล็กๆ ถ้าควันมากๆ
ท่านบอกไม่ยาก เอาใส่จานเข้ากะลาครอบ ปล่อยออกตามรูกะลา ควันใช้ได้ ก็เลยถามท่านว่า
ถ้าคนที่มีเชื้ออยู่แล้ว จะทำลายเชื้อเอดส์ในอากาศได้ไหมนะ ถ้าคนที่มีเชื้ออยู่แล้วเป็นอย่างไร
ท่านบอกกรรมบ้านนี้กลิ่นมันไม่หมดง่าย เราไล่ควันไปหมดแล้วกลิ่นยังอยู่ ถ้าคนเข้าไป
กระทบกลิ่นนั้นเข้า สุดกลิ่นเข้าไป ไ้กลิ่นนี้มันจะเข้าไปกระทบกับเลือด ติดเลือดไป เลือด
จะวิ่งไปทั่วกายถ้าเชื้อเอดส์อยู่ที่ไหนมันจะตายทันที และก็ตอนที่หมอบ ฉีดยาให้ก็ถามหมอบบอกว่า
เออ ไอ้เอดส์นี้มันเป็นไวรัสใช้ไหม บอกว่าเป็นไวรัส ก็ถามว่ายากแก้เด็ดขาดนี้มีไหม บอกมี
แต่ประทั่ง อาการ ตอนนั้นหมอบบอกแบบนั้น หมอบกำลังจะฉีดยาอยู่ ฉันทก็เลยถามพระท่านบอกว่า
ถ้ายาเหนือนี้สกัดเป็นน้ำ เป็นแบบยาฉีด ให้ใช้ ๒ ซีซี ฉีดเข็มแรกจะมีอาการดีขึ้นทันที
เข็มที่สองจะมีสภาพหาย แต่เข็มที่สามจะกวาดล้าง แล้วใครจะสกัดได้ละ เป็นอันว่าโรค
เอดส์ก็จบเพียงเท่านี้

๑๔. วิธีกันโรคไหลตาย

‘หลวงพ่อกับที่เคารพ กระผมอยากจะทราบเกี่ยวกับโรคไหลตาย เกิดขึ้นได้อย่างไร แล้วจะมีแก้อย่างไรครับ?’

หลวงพ่อบอกว่า มี มีทางแก้ โรคไหลตายนี้มีวิธีแก้ ๒ อย่าง จำให้ตึนะ ประการที่ ๑ พยายามหายใจไว้ อย่าเลิกหายใจ ไม่ตายแน่

‘เวลานอนหลับแล้วจะตาย’

อย่าหลับชิวห้ามหลับ จะหลับหรือจะตื่นก็ตาม ถ้าไม่เลิกหายใจนี้มันไม่ตาย

‘แสดงว่าลืมหายใจใช้ไหมครับหลวงพ่อกับ’

ไม่ใช่ เมื่อตอนตี ๔ คุณถามนี่พอเหมาะพอดี ตอนตี ๔ ฉันทื่นไปหาพระท่าน ก็ไปถามเรื่องโรคไหลตายว่ามันมายังไง ไอ้ไหลตายนี้มันมาทับเอตส์ เมื่อก่อนนี่กลัวว่าโรค ไหลตายนี้กลัวกันมากใช้ไหม พอมะเร็งมากคนลืมว่าโรคด้วยมะเร็ง เอตส์มากคนลืมมะเร็งด้วย เอตส์ พอไหลมาลืมเอตส์กลัวไหลตาย (หัวเราะ) มันเก่งจริงๆ

คือว่าเมื่อตอนตี ๔ ตื่นขึ้นมาแล้วก็เผลอไปคิดว่าเกือบ ๒ โมงเช้า เพราะมันตีขึ้น ร่างกายเริ่มตีขึ้น เมื่อคืนที่วัดยังแหย่อย เมื่อวานนี้เขามาจีให้ ก็พอตื่นทีนอนอยู่ด้วยบอก ไม่ใช่ ยังไม่สว่างครับ เพิ่งตี ๔ บอก เออดีแล้ว ฉันทื่นยังไม่ได้ไปนิพพานทุกคืนต้องไป ถ้ามันสาย แล้วมันไปไม่ทันหรือ ต้องกินข้าวใช้ไหม เดี่ยวเขาเอาข้าวมาตั้งจะกินจะมัวไปนิพพานยังงี้ ก็เลยกลับนอนใหม่ ธรรมเนียมฉันทื่นไม่นั่งหรือ นั่งนะมันสั้นนอนมันยาวดี (หัวเราะ) บุญ มาหล่นมาถึงปั๊บทั้งตัวเลย ไอนั่งนี้เขาอยู่ข้างล่าง ไม่ถึงขาดมันบังใช้ไหม นั่ง นอน ยืน เดิน เริ่มนอนลงไปปั๊บจับอานาปานุสสติ คุณอารมณ์ใจเพื่อไม่ให้ไปไหนนิดหน่อยเพื่อจิตใจ่องใส ใจมันก็ไหลเอง ฉันทื่นโรคไหลเหมือนกัน (หัวเราะ) มันไหลขึ้นไปโน่น ไปนิพพาน คือคุณไม่ ต้องการให้ไป พอกำลังมันเต็มมันก็ไปของมันเอง เห็นไหม ก็ไปเจอพระเข้า พระพุทธเจ้า องค์ปัจจุบันก็ไปนมัสการท่าน ท่านก็พูดอะไรให้ฟังนิดหน่อยตามแต่ท่านจะแนะนำ ท่าน แนะนำทุกวันนะ ท่านก็เลยบอกว่าสงสัยโรคไหลตายใช้ไหมละ บอกสงสัย บังเอิญตอนหัว ค่ำมีคนเขาพูดกันเลยสงสัย ถ้าไม่สงสัยนี้ไม่มีทางรู้ ฉันทื่นใจอย่างเดียวมะธัมมะธัมโม ถ้ามี ใครข้องใจขึ้นมาอาจจะรู้ จะรู้ได้เพราะพระ ท่านเลยบอกว่า พวกนี้มีกรรมประเภทนี้นะ สมัยชาติก่อนเคยเป็นนักรบ แล้วก็นำกายานกับใบไม้ที่เป็นพิษผสมกันเข้าไปจุดกายานนี้ มันหอม ไอ้หน่วยทหารหน่วยหนึ่งหน่วยใดของข้าศึกละนะ เมื่อกินย่องเข้าไปไปเหนือลม และจุดกายาน และมีใบไม้ที่เป็นพิษผสม ไอ้พวกนั้นก็สูดกายานหอม นอนสบายๆ เพลิน หลับตายไปเลย ทีนี้เจ้าพวกนี้จึงนอนหลับตาย ไหลตาย ก็ถามถึงวิธีแก้มีไหม ท่านบอกว่ามี

วิธีแก้นี้ก็ไปตรงกับหลวงพ่อปานเมื่อท่านมีชีวิตอยู่ ตอนนั้นท่านก็บอกวิธีแก้นี้ที่จะเป็นโรคอหิวาต์ กันไม่ใช่แก้ ท่านก็สั่งแบบนี้ บางทีโรคอหิวาต์จะเกิดท่านจะบอก ล่วงหน้าสัก ๗-๘ วัน ไปบอกชาวบ้านนะที่เราได้รับนิมิตบาตให้เขาทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ จะไม่ค่อยเหมือนกันแต่ละปีนะ และเมื่อคืนท่านบอกว่า พวกคนที่กลัวไหลตายรีบใช้กฎของกรรมตามนี้ ต้องรีบนะอย่าให้เกิดก่อน เกิดก่อนไม่ไหวมันไหลมันตายไปเลยหลับตายใช้ไหม นิ่งคุยเอ็งๆ ตาย มันเร็วขนาดนั้น

คือท่านบอกว่า เอาดินมาปั้นเป็นรูปคน (ดินเหนียวหรือครับ) เหนียวหรือไม่ เหนียวช่างมัน ปั้นได้ก็แล้วกัน หนอยไอ้คนมีหนวดว่าเหนียว ดินเหนียวจะเอามันออกมาได้ไง ดึงไม่ออกซิ เหนียว ดินที่มีความเหนียว ต้องใช้ศัพทให้มันถูก แหม ขนาดปริญญาใช้อะไรไม่ได้เลย (หัวเราะ) ภาษาไทยใช้ไม่ถูก ให้เอาดินมาปั้นเป็นรูปคน แล้วเขียนชื่อตัวเองไว้ที่ดินนั้น ที่รูปคนนะ แล้วเอาผ้าแดงมาห่อ แล้วก็ให้ทำขนมต้มแดง ต้มขาวอย่างละ ๓ ลูก แล้วก็ข้าวต้มลูกโยน ใส่กระดาษไปวางไว้ข้างทางนอกบ้าน ข้างทางเดินนะ แล้วก็ให้พูดว่า

‘กรรมใดที่ทำให้คนตาย เพราะกายานผสมไปไม้ที่มีพิษนั้น ข้าขอชดใช้ด้วยชีวิต ของข้าขอท่านเจ้ากรรมโปรดมารับ รูปข้าที่ห่มผ้าแดง เอาไปได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป’ แล้วถวายขนม แต่ท่านเป็นเครื่องสักการะ แต่ตัวเองอย่าไปแต่งตัวสีแดงเข้านะ

‘อย่างนี้ต้องเป็นทาง ๓ แพร่งหรือเปล้าครับ’

ถ้ามีแบงค์เอาไว้ทางแพร่งเดียวที่ข้างทางวัดท่าซุงก็ได้ (หัวเราะ) แล้วก็เอากระดาษแดงๆ นะ ที่เขาเรียกว่าธนบัตรใบละ ๑๐๐ นะ (หัวเราะ) คือว่า ไม่จำเป็นต้องทาง ๓ แพร่ง บอกแค่ทางเฉยๆ ถ้าทาง ๓ แพร่งนี้มันลำบาก ท่านใช้ศัพทว่า ทางเดินเฉยๆ ถ้ามท่าน ทาง ๓ แพร่งใช้ไหม ท่านบอกไม่จำเป็น เดี่ยวจะลำบาก คือทางนอกบ้านเราไม่ใช้ทางในบ้านก็แล้วกันนะ ง่ายๆ วิธีง่ายแบบเดียวกับสมัยหลวงพ่อปาน หลวงพ่อปานเมื่อเวลาฉันอยู่ท่านทำหลายปีหลายๆ คราววิธีกรรมไม่เหมือนกัน แต่ละปีแล้วแต่เขาจะบอก บางปีท่านบอกว่า คุณไปนิมิตบาตบอกชาวบ้านนะ ให้ปั้นรูปคน คนที่บ้านมีก็คนเขียนชื่อควายมีก็ตัวเขียนชื่อปั้นรูปควาย เพราะโรคจะเกิดกับคนกับควาย แล้วก็มีการใช้ขนมจิ้นบ้าง ขนมต้มแดงต้มขาวบ้าง บางทีลูกโยนบ้าง แต่ละปีนะ และก็ทำพิธีตามนี้ เป็นอันว่า ตาบล้ไกล้เคียงเป็นอหิวาต์ ตาบล้นปลอด

การให้หาย

เรื่องของการบอกเลขหายนี้ ความรู้ทางพระพุทธศาสนามี แต่ทว่าบรรดาท่านพุทธบริษัทส่วนใหญ่มักจะพูดและคิดกันว่าพระรู้หายเองแล้วทำไมไม่เล่นเสียเองละ เล่นเสียเองให้มันรวย เอาเงินมาสร้างวัดให้มันสวยไม่ดีกว่า ความจริงก็น่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ทว่ากฎของพระพุทธศาสนามีอยู่ว่า พระที่จะมีญาณพิเศษได้เป็นเครื่องรู้ได้ ต้องไม่คบกิเลส จึงจะมีญาณพิเศษเป็นเครื่องรู้ได้ ถ้าหากว่าจิตยังมัวจมอยู่ในความโลภ ความโกรธความหลง ก็ไม่สามารถจะรู้อะไรได้ เมื่อรู้แล้วจิตไม่มีความโลภจะไปเล่นได้ ยังไงหาย จะไปหวังประโยชน์ในทางความร่ำรวยในการถูกหายรวยไป มันจะมีประโยชน์อะไรกับพระ

แล้วที่นี้ท่านทั้งหลายก็สงสัยว่าพระไม่โลภ แล้วทำไมจึงให้หายชาวบ้าน พระที่จะให้หากว่าพระองค์นั้นเป็นพระรู้อะไร ก็ต้องรู้ถึงบุญญาธิการของบุคคลที่จะรับ หมายความว่ารับเลขนะที่จะถูกหายได้หรือไม่ถูก ถ้าเขามีบุญพอที่จะถูกหายได้จึงจะให้ ถ้าหากเขาไม่มีบุญพอที่จะถูกหายได้ เมื่อเขาขอก็บอกได้เหมือนกัน แต่บอกไม่ตรงให้เอาไปคิดเอา ถ้าหากเขามีบุญ มีลาภอยู่บ้างเขาก็จะได้ ไม่มากนัก ถ้าหากว่าเขาไม่มีลาภ ไม่มีบุญ ถ้าลาภสักการ คือบุญเก่าไม่ส่ง เขาก็คิดไม่ถูก นี่เป็นเรื่องของเขา นี่ฟังกันไว้เพียงแค่นี้นะ รู้ไว้แต่เพียงย่อๆ ว่าพระที่รู้หายได้จริงๆ นะ ท่านเล่นไม่ได้ เพราะว่าการเล่นถือว่าเป็นการปล้นชาวบ้าน ถ้าเล่นแล้วญาณพิเศษจะเสื่อม แต่ว่าจะบอกคนให้ถูกหายได้ก็ต้องรู้ว่า คนนั้นมีลาภหรือไม่ มีลาภ คือบุญญาธิการที่สร้างไว้สมควรจะได้รับหรือยัง ไม่ใช่ให้ชาวบ้านถูกหายตะไป แต่หลักพิเศษมีอยู่อย่างหนึ่ง การรู้หายของพระ ถ้าขอตัวเดียวพระที่รู้ญาณพิเศษบอกได้เสมอ เรียกว่าบอกได้ไม่จำกัด ตั้งแต่ ๒ ตัวขึ้นไป ต้องมีกำหนดเวลา และต้องรู้ลาภของบุคคลที่จะฟังได้ ถ้าหากว่าบุคคลนั้นไม่มีลาภบอกไม่ได้ รู้กันไว้เท่านั้นนะ

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

มโนมยิทธิและนิพพานสมบัติ

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

มโนมยิทธิและนิพพานสมบัติ

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำเนินพระกรรมฐานมโนมยิทธิ มาแนะนำพร่ำสอนลูกหลาน เพื่อให้เกิดความรู้พิเศษ สามารถพิสูจน์พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ว่า ถ้าปฏิบัติจริงจะมีผลจริงจนกระทั่งเกิดเป็นศรัทธา ตั้งมั่น เลื่อมใส และรู้ได้ด้วยตนเองว่า

๑. ก่อนเกิดมาจากไหน?
๒. เมื่อตาย ถ้าความดีขนาดนี้จะไปเกิดที่ไหน?
๓. ทราบว่าผู้ตายนั้นไปอยู่ที่ไหน?
๔. หมดความสงสัยเรื่องสวรรค์ นรก พรหม นิพพาน ไปพบเองเห็นเองได้
๕. รู้เนื้อหาที่ควรจะทำบุญว่าเป็นนาแล้ง นาน้ำท่วม หรือนาดี และรู้ว่านาทั้งหลาย นาแปลงไหนตายแล้วจะไปสวรรค์ นรก พรหม และที่ไปแล้วไม่กลับ รู้ก่อนนาตาย คำว่า 'นา' ในที่นี้คือ 'นักบุญที่คอยรับการทำบุญ' อย่างนี้เป็นต้น

ท่านปรารภว่า ความรู้ที่ให้ไว้ ถึงแม้จะเป็นความรู้ผิวๆ ในพระพุทธศาสนา ก็ยังดีใจว่า ได้มีโอกาสสนองความดีที่ท่านผู้มีคุณให้ชีวิต เลี้ยงดูมาเป็นเวลาหลายสิบปี ให้เข้าใจตามความเป็นจริงบ้างตามควร ตามความสามารถของคนที่มีความรู้ชั้นอนาถาอย่างอาตมา ซึ่งไม่มีคุณดีเลิศประเสริฐสูงส่งอย่างท่านผู้ทรงความดีทั้งหลาย

เรื่องนรก สวรรค์ พรหม และนิพพาน มีจริงหรือไม่ อาตมาในฐานะพระสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอยืนยันตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า มีจริงตามท่านตรัสไว้ การพิสูจน์ ถ้าพิสูจน์กันด้วยการอ่านตำรา และคิดตามอารมณ์ อาตมาเห็นว่ายังไม่ตรงเป้าหมาย ในการค้นคว้าด้วยหลักสูตรพระพุทธศาสนา จะค้นหากันในด้านวัตถุนั้นยังไม่ตรงจุดตามความเป็นจริง ทั้งนี้ เป็นเพราะความรู้ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน สอนในด้านอารมณ์ค้นคว้าอย่างเร็วที่สุดท่านจะต้องอารมณ์ ดีประเภทเลวตามที่จะกล่าวต่อไปนี้ให้ได้เสียก่อน คือ

- (๑) เลิกสนใจกับความดีความชั่วของคนอื่น สนใจอารมณ์ของตนเองให้ทรงอยู่ในความดี โดยเฉพาะ ไม่สนใจกับอารมณ์ชั่วร้าย
- (๒) ทรงศีลบริสุทธิ์ตลอดกาล ไม่แนะนำให้คนอื่นทำลายศีล ไม่ยินดีเมื่อคนอื่นทำลายศีล

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อบุญพระพรหมญาณ

(๓) ระวังนิวรณ์ ๕ ประการ คือ

(ก) อภิชฌา ความเพ่งเล็งทรัพย์คนอื่น คืออยากได้โดยการลักขโมย แต่ยังไม่ขโมย เพียงคิดว่าจะขโมย อย่าให้มีในอารมณ์

(ข) พยาบาท จงล้าง เพื่อการแก้แค้น ก็อย่าให้มี

(ค) ถีนะมิทธะ ระวังความง่วง เมื่อทำความดีในการทรงสมาธิ

(ฆ) อุทธัจจะกุกกุกจะ ระวังอารมณ์จร และความรำคาญ เมื่อทรงสมาธิ

(ง) วิจิกิจฉา ระวังความสงสัยในผลของสมาธิ

เมื่อระวังนิวรณ์ได้แล้ว พยายามทรงพรหมวิหาร ๔ ให้ครบถ้วนตลอด เวลาที่มีลมปราณอยู่ คือ

(๑) มีความรักคนและสัตว์เสมอด้วยตน มีอารมณ์ให้อภัยต่อผู้ประพฤติ ผิดพลาด ไม่พยาบาทจองเวรจองกรรม ถ้าจะลงโทษก็ให้ลงโทษตามวินัย ไม่ใช่อารมณ์ พยาบาท

(๒) กรุณา สงสารคนและสัตว์อื่นเสมอด้วยตนเอง สงเคราะห์ตามความสามารถที่จะสงเคราะห์ได้

(๓) มุทิตา ไม่มีอารมณ์ริษยา เมื่อคนอื่นได้รับผลความดี ยินดีด้วยกับ ความดีที่ผู้อื่นได้รับแล้วด้วยความจริงใจ

(๔) อุเบกขา ถ้าเกิดอาการอย่างไรก็ตาม ที่เกิดขึ้นแก่ตนเองและคนอื่น เป็นเหตุสุดวิสัยที่จะหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาได้ ก็ทำใจสบาย ไม่เดือดร้อน ถือว่าเป็นเรื่อง ธรรมดาของคนที่เกิดมาในโลกจะต้องประสบ

อารมณ์ทั้งหมดตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ให้ทรงได้เป็นปกติ ไม่ใช่เฉพาะเวลา ต่อจากนั้น ไปก็จับนิมิตรูปพระพุทธรูปองค์ใดองค์หนึ่ง หรือกสิณอย่างใดอย่างหนึ่งใน กสิณ ๓ อย่างคือ (๑) เตโชกสิณ พังไฟ (๒) โอทาทกสิณ พังสีขาว (๓) อาโลกกสิณ พังแสงสว่าง การ พังเมื่อท่านทรงอารมณ์ข้างต้นจนเป็นปกติ ผลของการพังไม่มีอะไรยาก ใช้เวลาอย่างช้าไม่เกิน ๗ วันก็จะทรงนิมิต เป็นฌานได้อย่างสบาย และใช้นิมิตนั้นเป็นสื่อสู่อสุภวรรค์ นรก พรหมโลก ถ้าท่านทรงวิปัสสนาญาณ ได้อารมณ์ถึงโคตรภูญาณเป็นอย่างน้อย ท่านจะพิสูจนนิพพานได้ อีกด้วย จะทราบว่าคุณสอนของพระพุทธเจ้าจริงหรือโกหก ดีกว่ามานั่งตีสำนวนตามตำรา ใคร่ครวญพิจารณาจนตายก็ไม่พบอะไร

ถ้าจะให้ดีอีกสักนิด เห็นชัดอีกสักหน่อย ก็พยายามละโลกธรรม ๘ ประการเสีย โดยวางเสียเลย เรื่องได้ลาภ เสื่อมลาภ ได้ยศ เสื่อมยศ สุข ทุกข์ นินทา สรรเสริญ

ปล่อยอารมณ์ ไม่สนใจ ถ้าทำได้เพียงระดับเลวในด้านความดีในพระพุทธศาสนาเพียงเท่านั้น ท่านก็จะพิสูจน์ความจริงได้ว่า เรื่องนรกสวรรค์ พรหม นิพพาน มีจริงหรือไม่

ตามที่เขียนบอกมานี้ ไม่คิดว่าใครจะติหรือชม ด้วยไม่สนใจ บอกไว้เพื่อประโยชน์ ในการค้นคว้าตำราในพระพุทธศาสนาเท่านั้น เรื่องถูกด่า ถูกว่า ถูกนินทา เป็นปกติธรรมดา ในโลก ไม่มีใครเลยที่จะพ้นคนด่าว่านินทา และผลของการด่าว่านินทา ก็ไม่เคยทำใครให้ ย่อหยับ ถ้ามีก็ถวยคั้น ถ้าไม่มีก็ไม่ดีใจ ไม่เห็นมีอะไรเป็นประโยชน์ทั้งการรับและเดือดร้อน เขียนมาแล้วใครจะเชื่อไม่เชื่อ ก็ไม่น่าหนักใจ มีคนเชื่อมากก็ไม่มีอะไรดีขึ้น ไม่มีใครเชื่อ ก็ไม่มีอะไรขาดทุน ด้วยไม่ได้ตั้งใจให้ใครเชื่อ เขียนและพูดมาก็เพื่อความประสงค์อย่างเดียว คือต้องการให้ผู้รับฟังและผู้อ่านพยายามค้นคว้าตามแนวทางปฏิบัติ ไม่ใช่นั่งวิจารณ์

ด้วยความรู้โนมยิทธิ ทำให้ลูกหลานทั้งหลายฝึกฝนญาณทั้ง ๘ ประการ คือทิพจักขุ ญาณ, ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ, จุตูปปาตญาณ, เจโตปริยญาณ, ปัจจุปปันนังสญาณ, อดีตังส ญาณ, อนาคตังสญาณ และยถากัมมุตตาญาณ และได้พบพระพุทธเจ้า และพระปัจเจกพุทธเจ้า ทั้งหลาย พรหมเทวดาทุกชั้น ได้พิสูจน์ว่า นรก สวรรค์ พรหม นิพพานมีจริง ได้พบท่าน ผู้มีพระคุณทั้งหมดในอดีต และได้ยึดถือพระรัตนตรัยเป็นสรณะที่แน่นแฟ้น ไม่คลอนแคลน ตลอดไป ได้พบญาติทั้งหลายที่เคยได้อุปการะมาแต่กาลก่อน และยังมีเมตตาสงเคราะห์ใน ปัจจุบันอีกด้วยเช่น ท่านปู่ใหญ่ ท่านปู่ ท่านย่า ลุงพุดม ท่านแม่ ท่านท้าวมหาราชทั้ง ๔ ท่านพี่มหะลักขา เป็นต้น

นอกจากนี้ วิชามโนมยิทธิยังทำให้ผู้ฝึกสามารถรับคำสอนธรรมะโดยตรงต่อท่านผู้รู้ ทั้งหลาย ทำให้เกิดศรัทธาปสาทะที่แน่นแฟ้น อารมณ์จิตยึดมั่นในพระนิพพาน เห็นว่าพระ นิพพานเป็นเอกันตบรมสุขจริง

การทรงอารมณ์มโนมยิทธิ

มโนมยิทธิจริงๆ ที่จะให้ทรงตัวฟังตามนั้นะญาติโยมพุทธบริษัทก็ดี บรรดาเพื่อน ภิกษุสามเณรที่นั่งฟังก็ดี คือว่าจะให้ทรงตัวจริงๆ ต้องเอาอุทุมพริกสูตรมาอ่านกันว่า พระพุทธเจ้าตรัสไว้อย่างไร จะเล่าโดยย่อๆ

สำหรับด้านสะเก็ดของความดีพระพุทธเจ้าพูดไว้มาก ฉะนั้นย่อเอา

๑. เราไม่สนใจจรรยาของใครเลย

๒. ไม่โอ้อวด
๓. ไม่ยกตนข่มท่าน
๔. ไม่ถือตัวเกินไป

เอาย่อยๆ เท่านั้น ความดีขนาดนี้พระพุทธเจ้าทรงเรียกว่า สะเก็ดยังไม่ใหญ่โตเข้าไป เกาะสะเก็ดนิดๆ ของพระพุทธศาสนา อันนี้ต้องสังเกต ถ้าใครปฏิบัติไม่ได้แบบนี้ก็เกาะสะเก็ดไม่ได้ ไม่ต้องไปดุด่าไปแล้ว ญาติโยมที่รักษามโนมยทธิไว้ได้ดี ท่านรักษาความดีนี้ไว้ได้ดี และอันดับที่สอง การเข้าถึงเปลือกของความดี พระพุทธเจ้าตรัสว่า

๑. เราต้องไม่ทำลายศีลด้วยตนเอง
๒. ไม่ยุยงให้บุคคลอื่นทำลายศีล
๓. ไม่ยินดีเมื่อบุคคลอื่นทำลายศีลแล้ว

ก็รวมความว่าเราจะรักษาศีลให้ครบถ้วนแจ่มใส และหลังจากนั้นจิตมีความเข้มแข็ง สามารถระงับนิรณันได้ทันทีทันทีที่เราต้องการ ใจนิรณันกับปฐมฌานเป็นศัตรูกัน ถ้าขณะใดอารมณ์ของนิรณันหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งมีขึ้นในจิต เวลานั้นกำลังของสมาธิจะสลายตัวทันที เวลาใดที่จิตระงับจากนิรณัน นิรณันไม่ฟู สงบ เวลานั้นกำลังจิตเป็นสมาธิปฐมฌานทันทีเหมือนกันโดยไม่ต้องภาวนา ไม่ต้องทำอะไรเลย ถ้านิรณันไม่ฟูขึ้น ปฐมฌานก็เข้ามา ถ้านิรณันมาปฐมฌานก็ไป แลกกันไปแลกกันมาอย่างนี้

และประการต่อไป อาการจะทรงตัวเมื่อมีความแจ่มใสของจิต จิตจะผ่องใส ต้องการรู้ ต้องการเห็นอะไรเมื่อไรได้ทันทีทันที และก็มีสภาพไม่ผิด แจ่มใสด้วย นั่นก็คือพรหมวิหาร ๔

พรหมวิหาร ๔ คือ

๑. เมตตา ความรัก มีความรู้สึกเสมอว่าเราจะรักคนรักสัตว์เสมอด้วยตัวเรา เราอยากจะทำตัวเราใหม่ ไม่มีใครอยากฆ่า อยากจะขโมยของเราไปทิ้งไหม เราไม่มีรวมความว่าเราจะรักเขา เป็นมิตรที่ดีสำหรับเขา ถ้ามีโอกาสเราจะเกื้อกูลเขา ให้มีความสุข ตามกำลังที่เราจะพึงทำ เราจะไม่อิจฉาริษยาใคร เมื่อบุคคลอื่นได้ดี พลอยยินดีด้วย ใครเพ็ญพลังแล้วเราไม่ซ้ำเติม เราวางเฉย

อารมณ์อย่างนี้บรรดาพุทธบริษัท พรหมวิหาร ๔ นี้ถ้าประจำใจไว้เสมอ ศีลก็บริสุทธิ์ ทาน จาคะก็สมบูรณ์แบบ และก็มีสมาธิที่ตั้งมั่น วิปัสสนาญาณคือ ปัญญาก็แจ่มใส เพราะอารมณ์ใจเยือกเย็น เป็นกำลังใหญ่ตัดโลภะ ความโลภ ตัดโทสะ ความโกรธ ตัดโมหะ ความหลง จิตจะสะอาดอยู่ตลอดเวลา จิตมีความเยือกเย็น อารมณ์เป็นฌานตลอดเวลา ต้องการจะรู้อะไรขึ้นมาระงับนิรณันเสียปั๊บเดียว มีความรู้สึกแจ่มใสสะอาดทันที ทำได้อย่างนี้

ถือว่าเป็นฉานโลกีย์ ฉานโลกีย์จะมีความทรงตัว ไม่มีการเสื่อมคลาย ไม่มีการถอยหลัง อันนี้ญาติโยมพุทธบริษัทได้ดีมากเยอะ รักษาอารมณ์ทั้งหมดนี้ พระพุทธเจ้าทรงเรียกเข้าถึงเปลือกที่พระองค์ทรงสอน แต่ว่าเปลือกความดีที่บรรดาญาติโยมพุทธบริษัททำได้เยอะจริงๆ รักษาไว้ได้ดี ทำให้โลก ทำให้ประเทศชาติมีความเยือกเย็น มีความสามัคคีกัน มีศรัทธาปลาตะดี

และต่อไป **บุพเพนิวาสานุสสติญาณ** การระลึกชาติได้ นี้เข้าถึงกระพี้ของพระพุทธศาสนา ถึงแม้จะเป็นการระลึกชาติแบบเบ็ดๆ เขาก็ทำกันได้ บรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรทั้งหลาย บางท่านฟังแล้วจะหาว่าอวดอุตริมนุสธรรม หากก็หาไปเถอะ แต่อย่าลืมคนเขาทำได้เวลานี้เวลาฝึกครูเขาฝึกกัน ฉันทันไม่ได้ฝึกเอง ฉันทันเป็นแต่เพียงประธาน นอนเป็นประธานอยู่ที่นั่นบ้าง นอนเป็นประธานอยู่ที่กุฏิบ้าง

ต่อมาแก่นของความดีคือ **จตุปปาตญาณ** หรือ **ทิพจักขุญาณ** ท่านก็ทำกันได้ดีอีก และต่อมา **ปัจจุปปีนังสญาณ** **อดีตังสญาณ** ก็ดี ทำกันได้ดีมาก ดิจนกระทั่งไปเจอพระในนรก เป็นพระข้างสี่ดอชะด้วย และก็โลกันต์บ้าง อเวจีบ้าง และก็ไปเจอพระในปัจจุบันนี้โกล้งๆ ในสวรรค์บ้าง พรหมโลกบ้าง เลยพรหมไปบ้าง ทำให้กำลังใจญาติโยม พุทธบริษัทมั่นคงในความดี และก็สลดหดหู่ท้อถอยในความชั่ว อย่าลืมนะทุกคนยังเป็น ปุถุชน ยังไม่หนักแน่นนัก อาจจะพลาดได้ แต่พลาดน้อยดีกว่าพลาดเป็นปกติ คำแนะนำที่ให้แนะนำไว้เป็นปกติก็คือ

ทุกคนจงอย่าลืมนะความตาย และตายแล้วไม่ใช่ตายสูญ ตายสูญอีกศาสนาหนึ่งไม่รู้ศาสนาไหน ได้ยินเสียงทางวิทยุบ้าง โทรทัศน์บ้าง หนังสือบ้าง 'ตายแล้วสูญ' ก็เป็นเรื่องของท่าน เรื่อยไปดำเนินท่าน เมื่อท่านจะสูญก็เป็นเรื่องของท่าน **พวกลูกศิษย์พระพุทธเจ้า 'เราไม่สูญ'** เพราะว่าเขาได้อุตตังสญาณถอยหลัง **บุพเพนิวาสานุสสติญาณ** ถอยหลัง เขารู้เขาเคยเกิดมาแล้วตั้งหลายแสนวาระ หลายแสนอสงไขยกัป เขาก็ยังไม่สูญ **อนาคตังสญาณ** บรรดาญาติโยมพุทธบริษัทเพื่อนภิกษุสามเณร สามารถพิสูจน์พระที่ใหญ่ ใหญ่โดยฐานะ ใหญ่กว่าตัวท่านเองฐานะสูงกว่า อันดับไหนก็ตามว่าจะไปทางไหนเขาทราบ และ **ปัจจุปปีนังสญาณ** ไปชนกันไปในนรกเลย และสามารถคุยกันได้ รู้ปฏิปทาความชั่ว เมื่อรู้อย่างนี้แล้วก็ทำให้ทุกคนทราบ และเกิดความกลัวว่าถ้าเราทำอย่างนั้นบ้าง ก็ต้องมีโทษอย่างนี้ อันนี้ก็ต้องเป็นอนาคตังสญาณ พิสูจน์ตัวเองว่าถ้าทำอย่างนั้นจะไปไหน ขอทราบได้อีก

ตอนนี้บรรดาเพื่อนภิกษุสามเณรเป็นเหตุให้บรรดาพระก็ดี ขรราวาสก็ดี ที่เขามีความมั่นคง เอาเฉพาะคนที่มั่นคงนะ

และที่วัดทั้งหลายที่ได้รับความรู้นี้ไปทำให้วัดเจริญรุ่งเรือง คนที่เขารู้เหตุรู้ผล รู้กฎของบุญ รู้ผลของบุญ รู้ผลของบาป เขาก็ละความชั่วเข้ามาทำความดี วัดเป็นศูนย์กลางแห่งการทำความดี เป็นอันว่าประโยชน์ของมโนมยิทธินี้ประโยชน์ใหญ่มาก ทำให้คนมีความเข้าใจ ตั้งใจในเขตแดนของความสงบสุข และก็ปลดเปลื้องความทุกข์คือ ไม่ทำความทุกข์ให้เกิดแก่ผู้อื่น

นิพพานสมบัติ

การปฏิบัติพระกรรมฐานจริงๆ ที่เขาทำกันได้เมื่อเริ่มใหม่ๆ เขาจะทวนจากของเก่าไปก่อน พยายามทรงอารมณ์ของเดิมที่ได้แล้วตามลำดับ ไปถึงที่สุดที่เราฟังได้แล้วจึงจะทำต่อ

สำหรับวันนี้ก็จะขอเตือนให้ท่านทั้งหลายตามนึกถึง **สติสัมปชัญญะ** ซึ่งเป็นอันดับแรกที่เราฟังปฏิบัติในเบื้องต้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากล่าวว่ **จงกำหนดรู้ลมหายใจเข้า หายใจออก** นี้หมายถึงว่า ทรงสั่งสอนให้เราเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะอยู่เสมอ **สติ** แปลว่า **การระลึกนึกได้** ว่าเวลานี้เรามีภาวะเป็นอะไร นึกว่าเราจะทำอะไร **สัมปชัญญะ** **ทราบดีว่า กิจนั้นเราทำแล้วหรือยัง** เมื่ออารมณ์จิตคิดว่าเราจะทำอะไร การนั้นที่เราทำมันควรหรือไม่ควร เราจะรู้ได้ด้วยสติสัมปชัญญะ จิตคิดว่าเราจะทำนี้ สัมปชัญญะจะบอกได้เลยว่า ใ้นี้เป็นกรรมที่เป็นกุศล หรือเป็นกรรมที่เป็นอกุศล หรือเป็นความดีหรือความชั่ว ทำตัวให้ไม่ลืมสติสัมปชัญญะ นึกไว้ในด้านของความดี ระมัดระวังความชั่วไม่ให้เกิด พยายามรักษาอารมณ์ไม่ให้บกพร่องในด้านความดี พยายามริดรอนความชั่วไม่ให้เกิดขึ้นกับจิต หรือว่าจริยา ทั้งหมดทั้งอารมณ์ของจิต ทั้งวาจาและกาย เราจะต้องระมัดระวัง คือใช้สติสัมปชัญญะควบคุมอยู่ตลอดเวลา ถ้าจิตทรงอยู่อย่างนี้ขึ้นชื่อว่าอารมณ์เป็นสมาธิ อันนี้เรามีแล้วหรือยัง พวกเรา ระมัดระวังกันหรือเปล่า

ประการที่สอง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแนะนำว่า **เราจงเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์** ไม่ทำลายศีลด้วยตนเอง ไม่ยุยงบุคคลอื่นให้ทำลายศีล และไม่ยินดีเมื่อบุคคลอื่นทำลายศีลแล้ว

ประการที่สาม ทรงแนะนำให้ **ระงับนิวรณ์ทั้ง ๕ ประการ**

ประการที่สี่ ทำจิตให้เข้าถึงพรหมวิหาร ๔ เป็นปกติ

อารมณ์อย่างนี้ที่เราจะฟังเข้าถึง พระพุทธเจ้าถือว่าเป็นการเข้าถึง **เปลือกของพระศาสนา** อาการอย่างนี้จิตของเราพร้อมบริบูรณ์แล้วหรือยัง ถ้ายังไม่พร้อมก็ปรับปรุงใจเสียให้พร้อม แต่ความจริงศึกษากันมานาน ถ้าอาการอย่างนี้ยังไม่พร้อม ชาตินี้ก็เห็นจะไม่แคล้วเวจ้กันแน่

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อดวงพรหมยาน

อันดับแรกที่มีความสำคัญคือ **สติสัมปชัญญะ** ถ้าอาการอย่างนี้ยังไม่พร้อม ก็แสดงว่าพวกเรา还没有สติสัมปชัญญะ ถ้าศึกษากันมาขนาดนี้ไม่มีสติสัมปชัญญะ การรับฟังวันละหลายเวลา จะกลายเป็นเอาตาเป็นตากระดูก เอามือเป็นหูกระดูก ตากระดูกนี้มันมองอะไรไม่เห็น หูกระดูกฟังอะไรไม่ได้ยิน ก็รู้สึกว่าจะไม่ทันแก่ความดีเสียแล้ว ผลที่มันจะติดตามเข้ามาคืออารมณ์ที่เป็นอกุศลบกพร่องในสติสัมปชัญญะ นี้ควรจะต้องทบทวนไว้ตลอดเวลา

ประการต่อไป องค์สมเด็จพระจอมไตรกล่าวว่ามีมรรคต้น ที่บุคคลเราจะถึงเป็นของง่ายนั้นก็คือ **มรณานุสสติกรรมฐาน มีประจำใจหรือเปล่า พุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติกรรมฐาน สีลानุสสติกรรมฐาน เทวดานุสสติกรรมฐาน หิริและโอตตปเปะ และอุปสมานุสสติกรรมฐาน** ก็คือการนึกถึงพระนิพพานเป็นอารมณ์ อันนี้เรามีแล้วหรือยัง ศึกษากันมานาน ถ้ายังไม่มีก็รู้สึกว่าย่ำแย่ แก่ตัวไม่ทัน **นี่ต้องทบทวนจิตไว้เสมอ ว่าอะไรที่เราจะพึงปฏิบัติประการต่อไป** องค์สมเด็จพระทรงสวัสดิ์แนะนำให้ใช้พรหมวิหาร ๔ ให้เข้มข้นจนถึงอภิชาน

ที่ท่านกล่าวมาเมื่อกี้เป็นอาการของ**พระโสดาปัตติผล** เมื่อทำจิตของตนให้เป็นอภิชาน ความโกรธ ความพยาบาทเกิดขึ้น มีความรู้สึกตัว ไม่ถือโทษโกรธต่อไป ให้อภัยแก่คนผิด ให้อภัยแก่บุคคลผู้คิดประทุษร้าย ไม่ถือโทษโกรธเขา แล้วพยายามกำจัดความโลภด้วย **จาคานุสสติกรรมฐาน** พยายามกำจัดความโกรธด้วยอาศัย **พรหมวิหาร ๔** มีความเข้มข้นพยายามกำจัดความหลงให้ยิ่งกว่าพระโสดาบัน คือนอกจากจะนึกถึงความตายแล้วก็คิดว่า ร่างกายนี้ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เราไม่มีในร่างกาย ร่างกายไม่มีในเรา สภาวะของร่างกายมีการสลายตัวไปในที่สุด ชีวิตไม่สามารถจะคงทนตลอดกาลตลอดสมัยไปได้ ถ้าเราจะตายก็ตายอย่างคนดี เมื่ออยู่ก็เป็นคนดี เมื่อตายแล้วเป็นผีก็เป็นผีดี อย่างนี้เป็นอาการของ**พระสกิทาคามีผล**

อย่างนี้บรรดาท่านทั้งหลายทุกท่านทำได้แล้วหรือยัง หรือได้ระดับไหน วัดกำลังใจของเราดูไว้ คือต้องทบทวนกันไว้เป็นปกติ ไม่ใช่ว่าก้าวไปข้างหน้าแล้วล้มข้างหลัง อาการของพวกเรามันมีอยู่ ที่ศึกษาไปไกลแต่ว่าจริยาที่ทำได้อะไรเลย อันนี้มีอยู่ ฟังรู้ตัวไว้

มีหลายท่านด้วยกัน ยังไม่ได้อะไรเลย แม้แต่สติสัมปชัญญะขั้นต้นก็ยังไม่ได้ บางทีเรานึกครึ้มๆ ศึกษากันมานานคงจะไปสวรรค์ ไปพรหม ไปนิพพาน แต่ถ้ายังไร้อาการสติสัมปชัญญะละก็อย่าหวังเลย การเกิดเป็นมนุษย์มันก็ไม่มีความทางจะเกิด เมื่อมีความรู้สึกอย่างนี้ตามที่กล่าวมาเป็นด้านของสกิทาคามี

วัดท่าซุง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

สำหรับพระโสดาบันก็ดี หรือว่าสกิทาคามีก็ดี พระพุทธเจ้ากล่าวว่าเป็นด้าน อธิศีลสิกขา เป็นผู้มึศีลยิ่ง บรรเทาความโกรธความพยาบาทบ้างตามสมควร แล้วมาถึงอนาคามีผล อารมณ์ทรงตัวในด้านสมาธิ คำว่าทรงตัวนี้ไม่ใช่หนังหลับตาเป่ง ลืมตาอยู่อารมณ์ความดีทรงตัวเป็นปกติ และก็มีคามเข้มข้น คือทรงอารมณ์เป็นฌาน มีการหนักหน่วงในการทรงจิต นั่นก็คือมีความคิดเป็นตามความเป็นจริงในด้านสักกายทิฎฐิและอสุภกรรมฐาน เห็นว่าสภาวะร่างกายของคนและสัตว์ทั้งหมด และวัตถุทั้งหมดเต็มไปด้วยความสกปรก ร่วมกับวิปัสสนาญาณ เห็นว่าสกปรกแล้วก็รู้สึกว่าคุณภาพร่างกายของเราก็ดี เป็นแต่ธาตุ ๔ เข้ามาทรงกัน มีความเกิดในเบื้องต้น มีความเปลี่ยนแปลงไปในท่ามกลาง มีการสลายตัวไปในที่สุด มีความรังเกียจในร่างกายที่เรียกกันว่า **นิพพิทาญาณ**

แล้วมีอารมณ์เฉยในด้านกามารมณ์ทั้งหมด ที่เรียกกันว่า **สังขารุเปกขาญาณ** มีอารมณ์ทรงตัว ไม่มีความรู้สึกในเพศ ไม่มีความกระสันในเพศ และก็ไม่ติดใจพอใจอยู่ในรูป เสียง กลิ่น รส แม้แต่ไม่ใช่คน เป็นวัตถุก็ตาม สีสันวรรณะที่เห็นว่าสวย เราเห็นเป็นของธรรมดาไป กลิ่นที่เรียกว่าหอม เราก็ดูแลไม่มีความรู้สึกในการติดใจ รสสัมผัสใดๆ ที่พึงเป็นที่พอใจของปุถุชนคนธรรมดาเรางดเว้นได้ อารมณ์ไม่มีความรู้สึกในความต้องการ

สำหรับความโกรธความพยาบาทนั้นไม่เกิดกับจิต แม้แต่**ปฏิมะ** อารมณ์ที่ไม่พอใจคือกำลังใจที่จะสร้างความสะดุ้งให้เกิดความไม่พอใจกับวาจา หรือจริยาของบุคคลอื่นที่ทำต่อเราอันนี้ไม่มี เพราะอาศัยมีพรหมวิหาร ๔ เต็มภาคภูมิ

สักกายทิฎฐิ มาคิดว่า มีความรู้สึกว่าคุณภาพร่างกายนี้มันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา อารมณ์ใจที่ทำให้เกิดความพอใจกับบุคคลอื่น หรือที่บุคคลอื่นทำให้เกิดกับเรา รู้สึกว่าอารมณ์นั้นเป็นอารมณ์ของทาส มันเป็นอารมณ์ของทาสของกิเลส ตัณหา อุปาทาน และอกุศลกรรม ทำให้มีความปลอดโปร่งตามอารมณ์อย่างนี้ อารมณ์จิตสบาย

เป็นอันว่าตัดกามฉันทะกับ**ปฏิมะ**ได้เด็ดขาด มีอารมณ์จิตเป็นสุข เป็นสุขอย่างมากเท่าที่เราไม่เคยจะพบกัน อารมณ์สบาย จะมีอารมณ์ความหนักอยู่บ้างก็นิดหน่อย เหมือนกับเราเคยแบกช้างมาแล้วช้างมันหนัก ทีนี้กลับมาใหม่ กลับมาแบกเศษกระดาดเศษกระดาด ก็เป็นเศษกระดาดชิ้นเล็กๆ แค่กระดาดฟูลสแก๊ป ลองพิจารณากันดู ช้างกับกระดาดฟูลสแก๊ปหนึ่งแผ่นนี้มันหนักเท่ากันไหม ความรู้สึกของพระโยคาวจรในระดับนี้ จะมีความเบา จะมีความสบาย

ก็ลองพิจารณากันไปว่า ความทุกข์ใหญ่ของเรานี้มันมีทุกข์อะไรเป็นสำคัญ ที่เราทุกข์กันจริงๆ ก็ทุกข์เพราะ **ความยึดมั่นถือมั่นว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเป็นเรา มันเป็นของเรา** แล้วเราก็ดูไม่อยากให้มันเสื่อมโทรมไป ไม่อยากให้มันสลายตัวไป คือพลัดพรากจากกัน แต่

อารมณ์ในตอนนี้นั้น อารมณ์จิตมันมีความรู้สึกทุกอย่างเป็นธรรมดาไปหมด เห็นอาการของความเกิดของเราก็คือ ของบุคคลอื่นก็ดีเป็นของธรรมดา ความเสื่อมโทรมของร่างกายของคนและสัตว์ ของวัตถุถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา การจะสลายไปของวัตถุ ของร่างกายของคนอื่นและของเราเป็นของธรรมดา

ตอนนี้มาในด้านโลกธรรม ความมีลาภ ลาภเกิดขึ้น ก็มีความรู้สึกลาภนี้มันสลายตัวแน่ มันไม่สามารถจะทรงอยู่คู่กับเราไปได้ เมื่อลาภสลายตัวไปก็ไม่มี ความห่วงหาอาลัยใจ ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าได้ยศมาก็ไม่มีความเมาในยศ มีความรู้สึกว่าเป็นคนที่ได้ยศบรรดาศักดิ์ที่สูงลิ่ว ที่ศักดิ์ศรีสูง แต่ภายในไม่ช้าไม่นานยศนั้นก็สลายไป เพราะการทำลายของตนเอง หรือว่าคนอื่นถอดถอนขึ้น บางทีคนทรงยศใหญ่ เมื่อตายแล้วก็สิ้นสภาพของความเป็นผู้มียศ เห็นว่าการได้รับยศบรรดาศักดิ์ไม่มีความสำคัญของชีวิต ไม่มีจิตผูกพันในยศ ไม่ถือว่ามีค่าสำคัญ เห็นว่ายศไม่มีความสำคัญ แล้วก็เมื่อเวลาตายจะต้องถูกถอดไปหรือต้องสลายไปด้วยประการใดประการหนึ่ง ก็มีความรู้สึกว่าเป็นของธรรมดา ไม่มีอะไรเป็นที่น่าสะเทือนใจ ได้ยศหรือไม่ได้ยศเราก็มีสภาพเท่าเดิม แกล้งไปทุกวัน มีอาการทรุดโทรมทรนทรนทุกวัน และมีความตายไปในที่สุด

และอารมณ์ของ**โลกธรรม** ได้แก่คำสรรเสริญ และนินทา ฟังคำสรรเสริญของคนไม่มีความรู้สึกดีใจ รู้สึกเป็นอาการปกติว่านี่เรื่องธรรมดาของโลก มันก็ต้องมีการสรรเสริญกัน เมื่อมีคนสรรเสริญได้ก็ต้องมีคนนินทาได้ บางทีบุคคลคนเดียวกันบางครั้งสรรเสริญเยินยอเราเสียเกือบตาย แต่บางโอกาสเขาก็ทำลายคำสรรเสริญด้วยการนินทาเข้ามาแทน จงถือว่าการสรรเสริญและนินทานั้นเป็นธรรมดาของชาวโลก ที่เกิดมาจะต้องกระทบกระทั่งอย่างนั้น อันนี้องค์สมเด็จพระทรงธรรมบรมศาสดาไม่ถือเอาเป็นสาระสำคัญ โดยทรงแนะนำว่า **การนินทาและสรรเสริญไม่ได้ทำให้คนดีหรือคนชั่ว** ถ้าคนเราทำความดีแล้วใครจะนินทาว่ายังไงก็ตามที เราก็ไม่เลวไปด้วย เมื่อเป็นคนเลวเขาจะสรรเสริญว่าเราดียังไงก็ตาม เราก็ไม่ดีไปตามคำเขาว่า

ดีหรือชั่วมันอยู่ที่การควบคุมกำลังใจ ถ้าใจของเราบริสุทธิ์ผุดผ่องเสียอย่างเดียว ใครจะว่าดีหรือชั่วไม่มีความสำคัญเขาจะประณามเราว่าเลวมันก็เลวไม่ได้มันก็ต้องดีอยู่ตลอดเวลา ถ้าจิตของเราชั่วเขาจะสรรเสริญว่าดี มันก็ดีไม่ได้เหมือนกัน นี่เป็นอันว่าพระพุทธเจ้าให้ทรงรักษากำลังใจเป็นสำคัญว่า ควบคุมกำลังใจให้ดีไว้แล้วมันก็ดีเอง ไม่ต้องไปฟังคำชาวบ้านเขา การที่เราต้องดีเพราะรอให้ชาวบ้านสรรเสริญนั้น มันเป็นอารมณ์ของความชั่ว

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

ที่นี้ความสุขความทุกข์ของโลก มีความร้อนเกินไป ความหนาวเกินไป มีความหิว มีความกระหาย มีความป่วยไข้ไม่สบาย กระทบกระทั่งกับอารมณ์ที่เราพอใจบ้าง ไม่พอใจบ้าง ความแก่เข้ามาถึง ความตายจะเข้ามาถึง ความพลัดพรากจากของรักของชอบใจจะเข้ามาถึง อาการทั้งหลายเหล่านี้ถ้าเกิดขึ้นถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นกฎธรรมดาที่เราจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความสบายใจมันเกิดอารมณ์จิตเกิดสุขนี้ อารมณ์ของ **พระอนาคามี** มีความสุขใจแบบนี้ไม่มีอะไรเป็นที่รับสัมผัสแห่งความทุกข์ มีอารมณ์จิตสบาย

แล้วตัวสำคัญที่ร้ายที่สุดที่สร้างความสุข สร้างความทุกข์ ก็คือ **อารมณ์ความรักในกามารมณ์** นี่ตัวสำคัญ เป็นตัวสร้างเหตุร้ายให้เกิดขึ้นกับจิต หรือเป็นเหตุให้เกิดขึ้นกับกาย อาศัยความรักเป็นสำคัญที่เราจะต้องเศร้าโศกเสียใจ เพราะอาศัยของรักพลัดพรากไป ภัยอันตรายจะเกิดขึ้นกับเรา **โทษ** ความพยายามมันจะเกิดขึ้นจะต้องประทุษร้าย ซึ่งกันและกัน ก็เพราะว่าสิ่งที่เรารัก ความรักที่เนื่องด้วยกามารมณ์ไม่มีสำหรับเราแล้ว มันจะมีภัยอันตรายมาจากไหน จะมีความเศร้าโศกเสียใจมาจากไหน ตอนนี้เป็นอันว่ากิเลสหายหมดไป ที่องค์สมเด็จพระจอมไตรว่า อันนี้เป็น **อธิจิตสิกขา** ก็หมายความว่าต้องทรงอารมณ์ในด้านความรู้สึกอย่างนี้เป็นปกติ มีความเข้มแข็งพอ ที่จะไม่ทำลายความดีส่วนนี้ไปจากจิต มันจะทรงอยู่ได้ทุกขณะจิตที่ชีวิตเราทรงอยู่ต่อไป ศึกษารธรรมะขององค์สมเด็จพระบรมครูต่อไป นี่เราทบทวนความจำกันว่าสิ่งที่เราศึกษากันมาถึง**อนาคามี**นะ ความจริงเนื้อแท้จริงๆ เราถึงไหนกันแน่ ข้อวัตรปฏิบัติที่เราปฏิบัติอยู่เวลานี้มันถึงไหน

ที่นี้ต่อไปอีกสักชนิดหนึ่ง ว่าถึงการก้าวเข้าไปสู่ความเป็น**อรหัตผล**ค่อยๆ ไป อย่าไปให้มันแรงนัก ไปแรงนักขาบิน ดีไม่ดีก็แพลงตกถนน

มาดูสังโยชน์ตัวที่ ๖ กับสังโยชน์ตัวที่ ๗ **รูปราคะ อรูปราคะ** พระพุทธเจ้ากล่าวว่า **พระอรหัตมรรค** นี้เป็น**พระอนาคามี**ผลแล้วนะ เข้าถึง**อรหัตมรรค**ก็มานั่งพิจารณาดู **รูปฉาน** และ **อรูปฉาน** เพราะว่าพระอนาคามีนี้เครื่องครัดมัธยัสถ์ ในรูปฉานและอรูปฉานอย่างยิ่ง รวมความว่ามีจิตเกาะฉานแจเป็นสำคัญ ไม่ยอมให้ฉานคลาดจากจิต **คำว่าฉานนี่ก็คืออารมณ์ที่เป็นกุศล** เกาะหนักหน่วงมากไม่ยากให้มันคลายอารมณ์ อารมณ์หนัก ไม่ใช่อารมณ์เบา

ที่นี้เราก็นั่งพิจารณาต่อไปว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า ถ้าจะเป็นอรหันต์แล้วละก็ ต้องพยายาม**อย่าหลงในรูปฉานและอรูปฉาน**เกินไปพึงทำความรู้สึกว่ารูปฉานและอรูปฉาน นี่เป็นบันไดสำหรับก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นอรหันต์เท่านั้น เป็นกำลังที่จะส่งให้เราสูงขึ้นไป อย่าติดอยู่แค่นี้

ตอนนี้ก็เป็นของไม่ยาก มันเป็นด้านอนุสัย ความจริงจะว่าไม่ยากก็ไม่ใช่ ถ้ายังโง่ อยู่มันก็ติด ถ้าเลิกโง่มันก็ไปง่ายๆ เพราะตอนนี้เป็นของง่ายแล้ว เพียงรักษากำลังใจ ทรง รูปฌานหรืออรุณฌานให้ทรงตัว แล้วก็มีความรู้สึกอยู่เสมอว่า เราจะไม่ยับยั้งอยู่เพียงแค่นี้ เราจะแสวงหาความดีต่อไป เพราะความดียิ่งกว่านี้มีอยู่ แต่เราก็จะรักษาความดีที่องค์สมเด็จพระบรมครูแนะนำไว้ในขั้นต้น คือรูปฌานและอรุณฌาน ทรงอารมณ์ไว้เป็นปกติ แต่ก็ไม่หลงในรูปฌานและอรุณฌาน คิดว่าความดีจากนี้มีอยู่ ที่องค์สมเด็จพระบรมครูแนะนำไว้ว่า ต้องทำลายอวิชชา ความโง่ให้ได้ แต่การก้าวเข้าไปที่จะทำลายอวิชชานั้น จะต้องค่อยๆ ทำไปตามลำดับ จับอันดับปลายทีเดียว เดี่ยวอารมณ์จะเผลอ นั่นก็คือก้าวเข้าไปสู่การจับมานะ ความถือตัวถือตน ที่องค์สมเด็จพระพุทธเจ้าเป็นกิเลสที่เป็นตัวสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่ามานะ ความถือตัวถือตนนี้เป็นความลำบาก องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าให้วางภาระ คือการถือตัวถือตนเสีย

การตัดมานะ ความถือตัวถือตน พระอนาคามียังมีมานะ การถือตัวถือตน การที่จะเข้าไปตัดมานะ เขาตัดกันตรงไหน **ความจริงกิเลสทั้งหมดตัดตัวเดียวที่สักกายทิฏฐิ** เห็นว่าอัตภาพร่างกายมันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเราเสียอย่างเดียว เราก็หมดความรู้สึกที่จะ ถือตัวถือตน เราถือตัวถือตนว่าเราดีกว่าเขาบ้าง เราเสมอเขาบ้าง เราเลวกว่าเขาบ้าง เอาอะไรมาเป็นเครื่องวัด เอาฐานะ เอาศักดิ์ศรี เอาวิชาความรู้ เอาสภาวะที่คงอยู่เป็นเครื่องเหยียดหยามกันยังงั้นรี มันก็ผิดทั้งนั้น อะไรมันจะดี ชั้น ๕ ของเรากับชั้น ๕ ของเขานะ ดูซิว่าอะไรมันจะดีกว่ากัน เขามีอาการ ๓๒ เราก็มียอาการ ๓๒ มีความเกิดขึ้นในเบื้องต้นเหมือนกัน มีความเปลี่ยนแปลงไปในท่ามกลางเหมือนกัน ก็มีการสลายตัวไปในที่สุดเหมือนกัน นี่เป็นจุดแรกที่เราจะพึงมองเห็น

แล้วเราก็ลองไปนั่งวัดดูว่า เราดีกว่าเขา ชั่วกว่าเขา มันตรงไหน เอาเงินเอาทองที่มีมากกว่ากันมาเป็นเครื่องวัดยังงั้นรี แล้วเงินทองมันห้ามความแก่ ความป่วย ความตาย ห้ามทุกข์ได้ไหม มันก็ไม่ได้ เป็นอันว่าเราจะมีทรัพย์สินสักเท่าใดก็ตามที เราก็ต้องแก่ ต้องป่วย ต้องตาย มีทุกข์เหมือนชาวบ้าน แล้วเอาอะไรมาดีกว่าเขาละ

ทีนี้หากเราจะว่ามียศถาบรรดาศักดิ์ ไฉยศถาบรรดาศักดิ์มันช่วยอะไรให้เราดีขึ้นมาบ้าง ช่วยไม่ให้เราแก่ได้ไหม ช่วยไม่ให้เราตายได้ไหม ช่วยไม่ให้เราป่วยได้ไหม ช่วยไม่ให้เรากระทบกระทั่งกับกฎของธรรมดา คือโลกธรรมได้หรือเปล่า ไม่มี ไม่ได้อีก มันห้ามไม่ได้

ทีนี้เอาตระกูลมาเป็นเครื่องวัด เราเกิดเป็นตระกูลของเศรษฐีบ้าง เกิดเป็นตระกูลของคหบดีบ้าง เกิดเป็นตระกูลของกษัตริย์บ้าง เกิดเป็นตระกูลของขุนนางผู้ใหญ่บ้าง แล้วก็

ต้นตระกูลของเราดีกว่าชาวบ้านยังงั้นรี ต้นตระกูลของชาวบ้านเขาตายเป็นแถวๆ ต้นตระกูลของเราตายบ้างหรือเปล่า ต้นตระกูลของชาวบ้านเขามีความป่วยไข้ไม่สบาย ต้นตระกูลของเรามีความป่วยไข้บ้างไหม ต้นตระกูลของเขาแก่ ต้นตระกูลของเราแก่เป็นไหม มันก็เหมือนกันอีก

ในเมื่อสภาวะมันเหมือนกัน ก็มองเข้าไปดูอีกที ว่าจิตที่เกาะชั้น ๕ จิตที่มีมานะ ทิฏฐิเป็นสำคัญ ถือว่าเราดีกว่าเขา เราเสมอเขา เราเร็วกว่าเขาละ มันเป็นจิตดีหรือจิตทราม เราก็มองเห็นว่าไอ้การมานะตัวนี้ สร้างอารมณ์จิตให้เป็นทุกข์ ถ้าเราคิดว่าเราดีกว่าเขา เราก็มองเพื่อนน้อย แล้วเพราะอะไร เพราะคนที่เราเห็นว่าเขาเร็วกว่าเรา ต่ำต้อยกว่าเรา เราก็มองเขาไม่ได้ ในเมื่อมีคนประเภทนั้นเข้ามาใจเราก็มองเกิดความไม่สบาย ไอ้การไม่สบายแบบนี้ เพราะรังเกียจเขา จิตมันเป็นสุขหรือ เป็นอันว่าเราหาเพื่อนยาก เมื่อมีเพื่อนน้อยความทุกข์มันก็มาก ความชื่นอกชื่นใจมันก็ไม่มีในเมื่อเวลาเข้าไปสัมผัสกับเพื่อน

ทีนี้ถ้าเราเห็นว่าเราเสมอเขา เราเท่ากับเขา มันเท่ากันตรงไหน ไอ้คนเท่ากันจริงๆ นะ มันจะต้องเกิดเสมอกัน แก่ด้วยกันพร้อมๆ กัน ป่วยพร้อมๆ กัน หิวพร้อมๆ กัน ตายพร้อมๆ กัน แล้วความรู้สึกต่างๆ มันต้องมีความสม่ำเสมอทั้งหมด เขาทุกข์เราทุกข์ แต่อาการอย่างนี้มันมีสำหรับเรา มีกับเขาสม่ำเสมอไหม ไม่มี ต่างคนต่างมีความรู้สึก ต่างคนต่างปรากฏทางกายเสื่อมโทรมไม่เสมอกัน เกิดวันเดียวกัน เดือนเดียวกัน ปีเดียวกัน แต่ทว่าเรากับเขามีสภาวะต่างกัน เราหิวเขายังไม่หิว เราป่วยเขายังไม่ป่วย เรามีความทุกข์เขายังมีความสุข นี่มันไม่เสมอกัน แล้วเราจะไปตั้งหน้าตั้งตาคิดว่าเราเสมอกับเขาได้ยังไง

นี่ตัวการที่คิดว่าเราเสมอกับเขา มันเป็นตัวทะเลเหวี่ยง การที่คิดว่าเราดีกว่าเขา เป็นการข่มขู่ ทะเลเหวี่ยง คิดทะนงตนว่าตนเป็นใหญ่ ถ้าเราคิดว่าเราเสมอเขา มันก็เสียอีก เพราะบางคนเขามีจรรยาแล้ว เราคิดว่าเรากับเขาเสมอกัน ก็ต้องพยายามเลวตามเขา ความเลวมันเป็นปัจจัยของความทุกข์ ไม่ใช่ปัจจัยของความสุข

ทีนี้ถ้าหากว่าเขาดีกว่าเรา เราดีไม่เท่าเขา แต่เราคิดว่าเราดีเท่าเขา ก็เกิดความประมาท ประมาทอะไร การทะเลเหวี่ยงคิดว่าเราดี ก็เป็นการทำลายความดีที่เราจะพึงแสวงหาต่อไป เป็นอันว่าการที่คิดว่าเราเสมอเขา มันก็เป็นส่วนแห่งความเลว ทีนี้ต่อมาอีกข้อหนึ่ง เราคิดว่าเราเร็วกว่าเขา ตอนนี่ก็เป็นการทำลายความดีของตนเอง จิตใจมันก็มีสุขไม่ได้

เป็นอันว่า การถือตัวถือตนว่าเราเสมอเขาก็ดี เราดีกว่าเขาก็ดี เราเร็วกว่าเขาก็ดี เป็นปัจจัยของความทุกข์

ทีนี้เราจะวางใจยังไงถึงจะสบาย อาการที่เราจะวางใจในตอนนี้ก็วางใจแต่เพียงว่า **ชราปี** **ทุกข์** ความแก่เป็นทุกข์ **มรณัมปี** **ทุกข์** ความตายเป็นทุกข์ **โสกะปริเทวะ** **ทุกข์** **โทมะนัส** **อุปายาส** ความเศร้าโศกเสียใจเป็นทุกข์' ทุกข์มาจากไหน ทุกข์มาจากการเกิด แล้วการเกิดนี้มันมาจากไหน การเกิดมาจากกิเลส **ตัณหา** **อุปาทาน** **อภุศลกรรม** เป็นอันว่า **วางใจเป็นกลาง** ใครจะดีใครจะชั่วยังไงก็ช่าง เราทำใจไว้เสมอ เห็นคนใดเขาดี ก็ยินดีกับเขา เห็นคนใดเขามีความสม่ำเสมอกับเราโดยธรรมเราก็พอใจ เห็นใครเขาเร็วกว่าเรา เราก็แสดงธรรมสังเวชว่าเขาไม่น่าจะประมาทในชีวิต ควรจะคิดปรับปรุงตัว ควรจะคิดปรับปรุงใจให้มีความดี เป็นอันว่าเราจะไม่เหยียดหยามใคร เราจะไม่ตีเสมอใคร เราจะไม่ข่มขู่ใคร รักษากำลังใจของเราให้เป็นสุข

ถ้าอารมณ์อย่างนี้ไม่มี มีอารมณ์อย่างเดียว ที่เราเรียกกันว่า **อุเบกขา** วางเฉย เขาเรียกกันว่า **อัพยาภฤต** คำว่าอุเบกขาวางเฉยตัวนี้ มันไม่ไปเกี่ยวข้องกับความสุข และไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความทุกข์ มันเฉยเป็นธรรมดา ใครเขาจะว่ายังไงก็ช่าง ปรับปรุงใจของเราให้มีความสุข เห็นคนดีเข้ามา เห็นคนเสมอเรามา เห็นคนเลวเข้ามา เราก็มีจิตใจช้านานตลอดเวลา ไม่เหยียด ไม่หยาม ไม่ตีเสมอ ไม่ข่มขู่ ทำใจสบายเป็นกลางๆ ถ้าทำใจอย่างนี้ตัวมานะทิฏฐิมันก็ไม่มีความ

มานะทิฏฐิ นี้เป็นปัจจัยของความทุกข์ ระวังให้ดี มันจะดึงเราให้จมไปในอบายภูมิได้ แต่หากว่าเป็นพระอนาคามีแล้ว ตัวมานะทิฏฐิมันนิดเดียว ยังมีความรู้สึกอยู่ว่า แหม นี่เราเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ว่าจิตยังประกอบไปด้วยความเมตตาปรานีมาก การทะนงตนเหมือนคนที่มิกิเลสหนาไม่มี นี่เป็นอันว่าพระอนาคามีมีมานะอยู่นิดหนึ่งไม่ใช่หยาบ

อย่างที่พูดมาเมื่อตะกี้ที่พูดมาแล้วเมื่อสักครู่นี้ก็หมายความว่า เป็นมานะของคนที่มีกิเลสหนาของคนเป็นปุถุชน สำหรับพระอนาคามีมีพรหมวิหาร ๔ ครบถ้วนแล้ว เวลานี้เราก้าวไปสู่ความเป็นพระอรหันต์มรรค ทีนี้ตัวมานะ ถือตัวถือตนนั้นมันมีอยู่นิดเดียว ยังมีความรู้สึกอยู่ว่าเราเป็นกษัตริย์ มีความรู้สึกกว่าเราเป็นขุนนางผู้ใหญ่ มีความรู้สึกอยู่ว่าเรามีฐานะดี มีฐานะจน อยู่ในเพศอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ว่าอารมณ์อย่างนี้มันมีนิดๆ หน่อยๆ เป็นเพียงแค่อนุสัยเท่านั้น ไม่มีปัจจัยถึงให้เกิดโทษ ไม่มีปัจจัยถึงให้เกิดทุกข์หนัก แต่ว่ามันก็เป็นอารมณ์ถ่วง ยังไม่สามารถให้เราก้าวเข้าไปสู่พระนิพพานในชาตินี้ได้

ฉะนั้นจงวางอารมณ์เสีย ใครเขาจะยังไงก็ช่าง เขาจะดี เขาจะชั่ว เขาจะเลว เขาจะยังไงก็ตามเถอะ ไม่สนใจ เห็นหน้าคน เราคิดไว้เสมอว่าเป็นคนที่เราควรแก่การปรานี เห็นหน้าสัตว์ก็คิดว่าเป็นสัตว์ควรแก่การปรานี พยายามไม่ถือตน คนและสัตว์ก็ตามถือว่ามีธาตุ ๔

คือธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ เสมอกัน มีอาการ ๓๒ เหมือนกัน มีความเกิดขึ้นในเบื้องต้น มีความเปลี่ยนแปลงไปในท่ามกลาง มีการสลายตัวไปในที่สุดเหมือนกัน สร้างอารมณ์ให้เป็นสังขารุปกษายาน ในวิปัสสนาญาณอย่างนี้ การระงับการถือตัวถือตนย่อมน่าเป็นของไม่ยาก

อย่ามองคนด้วยฐานะ อย่ามองคนด้วยศักดิ์ศรี อย่ามองคนด้วยความรู้ความสามารถ มองคนแค่เพียงว่าสภาพของเขาเป็นวัตถุเหมือนสภาพของเรา จิตใจของเราพร้อมในการเมตตาปราณี ไม่ถือตน เขาจะมาในฐานะเช่นใดก็ช่าง ถือว่าเป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนกันหมด การกำหนดอารมณ์อย่างนี้ เราก็สามารถจะกำจัดตัวมานะการถือตัวถือตนเสียได้ อย่างนี้เรียกว่า **อรหัตมรรค**

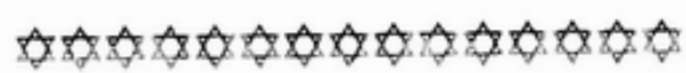
ตอนนี้ อรหัตมรรคนั้นยังไม่หมด**อุทัจจะ**ตัวสำคัญ คำว่า **อุทัจจะ** แปลว่า **อารมณ์ฟุ้งซ่าน** ยังมีความต้องการนอกเหนือไปจากพระนิพพาน นั่นก็หมายความว่า รู้สึกว่ามีอารมณ์เป็นสุข มีอารมณ์เป็นสุขนี้บางครั้งมันเกิดความพอใจ คิดว่านี่เราจะทำไป ทำไม่ดีขึ้นไปทำไม ในเมื่อเราเป็นพระอนาคามีแล้ว ตายเป็นเทวดาหรือพรหมเราก็นิพพานบนนั้น บางครั้งมีอารมณ์ประมาทอยู่ชนิดหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้ประมาทในด้านของอกุศล ประมาทในการยับยั้งจิตของตนว่า ทำไปก็เหนื่อยหน่ายเปล่าๆ ใจเราก็สบายแล้ว เราตายเป็นพรหมเป็นเทวดา แล้วก็ไปนิพพาน เรายับยั้งความดีไว้แค่นี้ดีกระมัง บางครั้งมันมีความรู้สึกอย่างนี้ขึ้นมา ถ้าหากจะกล่าวว่าเป็นโทษรี มันก็ไม่ใช่ ไอ้โทษ ไอ้ทัศนนะไม่เป็น แต่ว่าเป็นการกักตัวเองไว้ในชั่วขณะหนึ่ง

ที่นี้ทำยังไง เราก็ตั้งใจไว้โดยเฉพาะ รักษา**อารมณ์อุปสมานุสติกรรมฐาน**เป็นอารมณ์ว่า เราต้องการพระนิพพานในชาตินี้ โดยสรุปตัวทำลายเสียทันทีคือ **ตัดอวิชชา** ความโง่ มานั่งใคร่ครวญว่า มนุษย์โลกก็ดี เทวโลกก็ดี พรหมโลกก็ดี เป็นดินแดนที่ ไม่พ้นความทุกข์ ความทุกข์มันมีกับเราได้ทุกขณะจิต เราเป็นมนุษย์เต็มไปด้วยความร้อน ความหนาว ความหิว ความกระหาย ความปวด ความเมื่อย ป่วยไข้ มีความไม่สบาย มีความตายไปในที่สุด มีการกระทบกระทั่งกับอารมณ์ของชาวโลก เรื่องโลกมนุษย์ไม่ดี เทวโลกกับพรหมโลกก็พักความดีอยู่ชั่วคราว ไม่มีความหมาย ใจเราต้องการอย่างเดียวคือ **พระนิพพาน** มีพระนิพพานเป็นอารมณ์

ถ้าจิตถึงตอนนี้ละบรรดาท่านพุทธบริษัท จิตจะเบามาก**เหมือนกับมีความรู้สึกที่เราไม่ได้อะไรเลย** จิตมันสบายๆ กำลังงานที่เราเคยมั่นคง กตอารมณ์นี้ มีความหนัก มันจะสลายตัวไป แต่ว่าจิตใจของเรามีความสุข จะกระทบกระทั่งอาการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ตามที่ ไม่มีความรู้สึกว่ามันจะมีความลำบาก ไม่มีอะไรที่จะมีความหนัก ไม่มีอะไรที่จะทำจิตใจของ

สมบัติพอให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

เราให้เราร้อน ได้ยินเสียงคนด่าก็สบายใจ คิดว่าเขาไม่น่าจะทำความชั่ว เป็นปัจจัยของความทุกข์ เห็นใครเขาสรรเสริญเรา ก็ไม่มีความสุขใดๆ ไม่สั่นคลอน รู้สึกว่าความสรรเสริญไม่มีความหมาย เราดีขึ้นมาได้ไม่ใช่อาศัยการสรรเสริญ หรือว่าถ้าเราไม่ดี ก็ไม่ใช่อาศัยการช่งด่าของบุคคลใด **ความดีจะมีขึ้นมาได้ หรือความไม่ดีจะมีขึ้นมาได้ ก็เพราะอาศัยเราปฏิบัติเท่านั้น** ถ้าจิตใจของบรรดาท่านพุทธบริษัททรงได้อย่างนี้เรียกว่า **อรหัตผล**

สารบัญ

ความนำ	๓
พระพุทธรูปและพระรูปเหมือน	๙
พระเครื่อง	๓๗
แก้วมณีรัตนะ	๑๑๙
วัตถุมงคลอื่นๆ	๑๓๑
ธรรมสมบัติ	๑๖๗
คาถาและพิธีกรรม	๑๘๓
พระพุทธรูปคาถา	๑๘๕
คาถามงกุฎพระพุทธรูปเจ้า	๑๘๖
คาถาบิณฑบาต	๑๘๗
คาถาอุดงค์	๑๘๙
คาถาอภิญาญารวม	๑๙๕
คาถารวมจิต	๑๙๖
คาถาปราโมทย์	๑๙๖
คาถาพระนิพพานนิมิต	๑๙๗
คาถาชีณาสวาอนิยดา และนิพพานสุขขัง	๑๙๘
คาถาเรียกจิตคน	๒๐๐
คาถาสอนงกลับผู้กระทำไสยศาสตร์	๒๐๐
คาถาป้องกันคุณไสย	๒๐๒
คาถาพระปัจเจกพระพุทธรูปเจ้า	๒๐๒
คาถาเงินล้าน	๒๐๓
คาถาพระอินทร์	๒๐๗
คาถาพระยายม	๒๐๘
คาถานวด	๒๑๐
คาถาป้องกันอันตราย	๒๑๐
คาถากันไฟไหม้	๒๑๐

สมบัติพอให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

คาถากันฟ้าผ่า	๒๑๐
คาถาเสกน้ำล้างหน้าเพื่อเห็นมนุษย์	๒๑๑
คาถาสมเด็จพระพุทธรักษา	๒๑๑
คาถากันยาพิษยาสั่ง	
คาถาเสกขี้ผึ้งสีปาก เมตตามหานิยม	๒๑๓
คาถาโรยทราย	๒๑๓
คาถากำบังตัว	๒๑๔
คาถาเมตตา	๒๑๔
คาถาสมเด็จพระประธาน	๒๑๔
คาถาพระโมคคัลลานะประธาน	๒๑๕
คาถาพระพุทธรักษา	๒๑๖
คาถาให้สารภาพ	๒๑๖
คาถาท่านท้าวมหาราชทั้ง ๔	๒๑๖
คาถาสมเด็จพระพุทธรักษา	๒๑๖
คาถาหลวงพ่อศุขวัดปากคลองมะขามเฒ่า	๒๑๗
คาถาทำน้มนต์เพื่อความสวัสดิ์	๒๑๗
พุทธคาถา	๒๑๗
มนมยิทธิพิเศษ	๒๑๘
คำปฏิญาณตนเพื่อเป็นพุทธมามกะ	๒๑๙
พิธีพุทธาภิเษก	๒๒๖
วิธีทำน้มนต์	๒๒๘
พิธีบวงสรวง	๒๓๕
พิธีสะเดาะเคราะห์	๒๔๓
พิธีรับพระเสวยอายุ	๒๔๙
การชำระหนี้สงฆ์	๒๕๔
คำถวายสังฆทาน	๒๕๙
คำอุทิศส่วนกุศล	๒๕๙
การบนพระ ๕ พระองค์	๒๖๐

สมบัติพ่อให้ ของหลวงปู่พระราชพรหมยาน

คำขอขมาพระรัตนตรัย	๒๖๒
การบนพระเจ้าพรหมมหาราช	๒๖๓
การบนท่านท้าวมหาราชทั้งสี่	๒๖๓
การบนกรมหลวงชุมพร	๒๖๓
เมื่อลืมหักบน	๒๖๓
ศาลพระภูมิ	๒๖๔
การเปลี่ยนชื่อ	๒๗๕
กิจกรรมสาธารณประโยชน์	๒๗๗
ยาแผนโบราณ	๒๘๑
มโนมยิทธิและนิพพานสมบัติ	๒๘๙
ผู้ร่วมสร้างหนังสือสมบัติพ่อให้	๓๐๕

